

MARQUIS DE SADE

Sodom

Sodom'un 120 Günü

Çiviyazıları / Littera

120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

Küçük kızın masum ve çocuksu
havasına kolayca kandı. Kız
gözlendiğini düşünmeden,
olabildiğince sıcak ve istekli davrandı.

Adama gelince, gözünü deliğe
yapıştırmış, hazzını onu şaşırtan
olaylarda arar gibiydi. - Ah! Ne
gösteri ama! diyordu zaman zaman...

Bu kızın ne kadar güzel kalçaları var;
herif de ne güzel öpüyor ama!

Çiviyazıları

Sodom

Sodom'un 120 Günü

D.A.F. Marquis De Sade

Çeviri

Birsel Uzma

Çivi yazıları

Kitabın Özgün Adı:
Les 120 journées de Sodome

Yazar:
D.A.F. Marquis De Sade

Fransızcadan Çeviren:
Birsel Uzma

Yayıma Hazırlayan
Bekir Orbuk

Seri / Sıra No:
Çiviyazıları: 80 / Littera: 25 / Aykırı Edebiyat. 2

ISBN:
975-8086-61-8

Adres:
Sakız Sk. No: 6/9
Bahariye / Kadıköy - İstanbul
Tel: (0216) 330 83 16 - 330 83 99
Faks: (0216) 418 26 01
E-mail: civiyazilari@civiyazilari.com
www: civiyazilari.com

Kapak:
Özcan Sapan

Baskı/Tarih:
Birinci Basım: 2000

Baskı:
Kitap Matbaacılık

İçindekiler

Editörden	9
Giriş	11
Birinci Bölüm	83
İkinci Bölüm	357
Üçüncü Bölüm	379
Dördüncü Bölüm	403
Notlar	411
Diğer İşkenceler	412

1785 yılında Bastille’de uzun süredir kurguladığı eseri yazmaya başlayan Sade, ani bir sevk kararı nedeniyle arzuladığı redaksiyonu yapamadan, notlarını gizlemek zorunda kalacak ve bir daha da ulaşamayacaktı. 1926 yılında Basteille’in restorasyon çalışmaları sırasında sır çözülecek ve Sade’in hemen her eserinde göndermede bulunduğu “Sodom’un 120 Günü” gün ışığına çıkacaktı.

Sodom, Yahudi-Hıristiyan kültüründe, adı sapkınlıkla özdeşleşmiş varlığı tartışmalı bir kentin adıdır. Sodom ile ilgili bilgileri Tevrad (Tekvin, Bab 18-19) ve Kuran (Neml 54-55)’dan ediniyoruz. Kuran’da Lutilik olarak ve kapalı biçimde yer alan olay. Tevrad’da son derece açık biçimde ve ayrıntılı olarak anlatılır.

Buna göre geçmişte bugün Lût gölünün bulunduğu yerde Sodom ve Gomorra adlı iki kent bulunuyordu. Bu kentlerin erkekleri, kadınlarla doğal ilişkiyi değil ters ilişkiyi tercih etmekte, bununla da yetinmeyerek, erkeklerle ilişki kuruyorlardı.

Tanrı bu “ahlâksızlığa” daha fazla tahammül edemez ve cezalandırmaya karar verir. Her iki kenti de yok edecektir. Ama İbrahim Peygamber, Tanrı’ya orada hiç yoksa 50 ahlâklı insanın yaşayabileceğini onlara yazık olacağını söyler. İbrahim Peygamber’in Tanrı’yla yaptığı yakarı/pazarlık sonucunda Tanrı, 10 tane

ahlâklı insan yaşasa bile bağışlayacağını söyler ve iki meleğini durumu saptaması için Sodom'a gönderir.

Melekleri, şehirde yaşayan Lut Peygamber karşılar ve Sodom'un erkeklerinin karakterini bildiğinden son derece güzel görüntülü iki meleği, onların kentte dolaşma isteğine rağmen evine kapar. Ancak Sodom'un sapkınları iki güzel erkeğin geldiğini duyarak Lût'un evini çevirirler. Lût onlara yalvarır ve rüşvet olarak iki kızını teklif eder. Onlara ne isterseniz yapın, konuklarıma dokunmayın der. Ama sapkınların gözü meleklerdedir. Zor kullanmaya kalkarlar ve melekler onları kör ederler ve Lût'a ailesini alarak hemen kaçmasını söylerler.

Lût, kızı ve damatları önce Tsoara kentine sığınır. Tanrı gökten taş ve ateş yağdırarak iki kenti yok eder. Yok olanlar arasında Lût'un karısı da vardır, çünkü o da "günah"ı işlemiştir.

Damatların ne olduğunu öğrenemiyoruz, ama Lût iki kızıyla dağa çıkar. Babalarının zürriyeti yok olmasın diye ilk gece büyük kız, ardından da küçük kız babalarıyla yatarlar. Lut Peygamber'e şarap içirip sarhoş ettiklerinden Lût olan bitenin farkında değildir. (!) Ve doğan iki çocuğun soyundan İsrailoğullarının ünlü 12 kabilesinden ikisi ürer.

Semavi dinlerin hepsinin kabul ettikleri Sodom ve Gomorra öyküsü budur.

Bu öykü, Sodom'u ters ilişkinin, sapkınlığın simgesi yapmış ve sodomizm, anal seksin adı olarak yerleşmiştir. Hıristiyanlığın en büyük günahlar arasında saydığı sodomizmin cezası ölümdü. Yüzlerce yıl tabu olarak kalmış ve binlerce insan engizisyon tarafından sodomist olduğu gerekçesiyle öldürülmüştü. Dante'nin "İlahi Komedy"asında da Cehennem bölümünün tasfirinde en önemli yerlerden birini sodomistler oluşturur.

Sade, halk için ölüm gerektiren suçun soylular tarafından ne kadar yaygın biçimde kullanıldığını, bir fetiş haline getirildiğini bildiğinden, eserine Sodom'un adını vererek bir ironi yapmıştı. Bitirilmemiş denebilecek eseri, dünyanın belli başlı tüm dillerine çevrilmiştir. İtalyan yönetmen Pasolini tarafından yapılan Salò ya da Sodom'un 120 Günü sinema tarihine en aykırı filmlerden biri olarak geçmiştir.

Giriş

XIV. Louis'nin girdiği büyük savaşlar, hükümdarlığı süresince, devletin mali kaynaklarının ve halkın olanaklarının tükenmesine neden olurken, azaltacak yerde sürekli olarak yenilerinin doğmasına neden olduğu inanılmaz miktardaki sülüşü, halkın felâketi pahasına zenginleşmenin sırrını bulmaya yöneltmiştir. Oldukça görkemli olan bu hükümdarlığın son dönemi, Fransız İmparatorluğu'nun, katıksız bir lüks ve şehvet düşkünlüğü ile patlak veren, kaynağı bilinmeyen servetlerin ortaya çıkışının görüldüğü dönemlerinden biridir. İşte bu hükümdarlığın son dönemine doğru ve Adalet Odası adıyla anılan şu ünlü mahkemenin bu sayısız dalavereciyi boğazlamayı denemesinden az önce, aralarından dört tanesi az sonra karşı karşıya kalacağımız benzersiz şehvet oyununu hayal etmişlerdir.

Bu tür gayri meşru işlerle ilgilenen tek sınıfın soylular sınıfı olduğunu hayal etmek yanlış olacaktır; başlarında bü-

yük senyörler vardır. Her ikisi de inanılmaz bir servet edinmiş olan Blangis Dükü ve kardeşi Piskopos, soylu olmanın bu yola yönelmeyi engellemeyişinin tartışılmaz kanıtlarıdır. Ünlü Durcet ve Başkan Curval ile şehvete ve işlerine kalpten bağlı bu iki ünlü kişi, öyküsünü yazdığımız şehvet oyununu ilk hayal edenlerdir ve iki dostuyla irtibata geçerek, bu ünlü sefahat oyunlarının aktörleri olan dörtlüyü oluşturmuşlardır.

Zenginlikleri ve zevklerinin uygunluğu sonucu bir araya gelen bu dört şehvet düşkünü, altı yıl kadar önce, aralarındaki bağı, yani şehvet düşkünlüğünü diğer sıradan temellerden daha önemli bir motif oluşturacak şekilde paylaşmayı hayal ettiler; işte gerçekleştirdikleri düzenlemelerden bazıları:

Dul kaldığı üç kadının birinden iki kız çocuğu olan Dük Blangis, baba olmaktan doğan akrabalıklarının fazlasıyla bilincinde olmasına rağmen büyük kızı ile evlenme isteğinde olan Başkan de Curval ile tanışmış ve derhal, daha önce de sözünü ettiğim üçlü birleşmeyi hayal etmişti. - Julie'yi karınız olarak istiyorsunuz dedi Curval'e; - Hiç tereddüt etmeden vereceğim onu size, ama bir şartım var: Bu konuda kıskançlık göstermeyeceksiniz, sizin karınız olarak da, bana karşı hep duyduğu aşkı yaşamaya devam edecek ve üstelik, sizin Julie için beslediklerinize yakın duygular beslediğimi itiraf edeceğim. Ayrıca kızı Constance'ı bana vermesi için ortak dostumuz Durcet'yi ikna etmeme yardım edeceksiniz. - Ama, dedi Curval, - Durcet'nin de en az sizin kadar şehvet düşkünü olduğunu biliyorsunuzdur... - Bilinmesi gereken her şeyi biliyorum diye yeniden başladı Dük. - Bu tür olaylar bizim çağımızda ve bizim düşünce biçimimizle mi son bulacak? Bir kadını metresim yapmak için isteyebileceğimi düşünebiliyor musunuz? Onu, kaprislerimi gerçekleştir-

mek için kullanmak, tecavüz etmek, evlilik adı altında mü-kemmel bir şekilde gizlenen bitmek tükenmek bilmez küçük şehvet oyunları ile çevrelemek için istiyorum. Tek kelimeyle, sizin benim kızımı istediğiniz şekilde istiyorum: Bunu, ama-cınızı ve arzularınızı bilmediğimi mi sanıyorsunuz? Şehvet düşkünleri olan bizler kadınları köle olarak alırız; karılık vasıfları onları bize daha da tabi kılar, tadına vardığımız bu zevklerin despotizminin bedelini biliyorsunuz.

Tam bu sırada Durcet içeri girer. İki arkadaş ona konuş-tuklarını anlatırlar ve o da rahatlayarak, başkanın kızı Adè-laôde için hissettiği duyguları itiraf edecek fırsatı bulmaktan memnun, kendisinin de Curval'ın damadı olması koşuluyla, dükün teklifini kabul eder. Üç evlilik çok gecikmeden ger-çekleşir, çeyizler inanılmazdır, şartlar da farklı sayılmaz. İki dostu kadar suçlu başkan, Durcet'yi kötü karşılamamış, ken-di kızı ile arasındaki özel anlaşmayı itiraf etmiş, kendi hak-larını saklı tutmak isteyen diğer üç baba ile birlikte, varlık ve isimleriyle kocalarına ait olacak üç genç insanın bedenle-rinin üçünden birine diğerinden çok ait olmamasına ve her birinin, öngörülen şartlardan herhangi birini yerine getirme-meleri halinde en ciddi cezaları verme hakkına sahip olma-sına ikna olmuştur.

Kardeşinin ve iki arkadaşının zevklerini çoktan benimse-miş olan Piskopos, her üçü de izin verirse ortaklığa bir dördüncü kişi katılmasını önerdiğinde karar arifesindedirler. Bu kişi, dükün ikinci kızına ve dolayısıyla yeğenine, tahmin edilenden daha bağlıdır. Üvey kızkardeşi ile ilişkisi olmuştur ve iki kardeşin, Aline adındaki bu genç kızın varlığını dük-den çok Piskopos'a borçlu olduğundan şüpheleri yoktur: Aline ile beşikten beri ilgilenen piskopos, hayal edilebilece-ği gibi, kızın çekici hale geldiği çağda ondan haz alma is-

teğini engelleyememiştir. Bu konuda o da arkadaşlarından farksızdı ve pazarlıkta aynı cimrilik ya da aşağılık düzeyindeydiler; ama çizgileri ve gençliğinin tazeliği onu diğer üç arkadaşının üzerine çıkarmakta, pazarlığı kabul etmekte tereddüt etmemelerini sağlamaktaydı. Diğer üçü gibi piskopos da haklarını korumak kaydıyla uzlaşmayı kabul etti ve bu şekilde birbirine bağlanan dört kahramanımızdan her biri kendini dört kadının kocası olarak buldu.

Bu düzenlemeyi takiben, okuyucunun işini kolaylaştırmak için durumu özetlemeyi öneriyoruz: Julie'nin babası olan dük, Durcet'nin kızı olan Constance'ın kocası; Constance'ın babası olan Durcet, başkanın kızı olan Adèlaôde'ın kocası; Adèlaôde'ın babası olan başkan, dükün büyük kızı Julie'nin kocası ve Aline'in amcası ve babası olan piskopos, Aline'i üzerindeki hakları saklı kalmak kaydıyla arkadaşlarına teslim ederek diğer üçünün kocası haline geldi.

Bu mutlu günlerini kutlamak üzere, dükün Bourbonais yakınlarındaki muhteşem topraklarına gittiler. Buradaki kutlamaları hayal etmeyi okuyuculara bırakıyorum. Olayları şiddet sırasıyla anlatma zorunluluğumuz bizi, bunları tasvir etme keyfinden men ediyor. Geri döndüklerinde, bu dört arkadaşın birlikteliği daha da sağlamlaşmıştı.

Onları bir an önce daha iyi tanımamız önem arz ettiğinden, bana öyle geliyor ki, her birini ayrı ayrı ele almadan önce, şehvet hedefleyen düzenlemelerine ilişkin küçük bir detay, bu iğrenç adamların karakterini gün yüzüne çıkaracaktır.

Topluluk altı ay süreyle sırayla içlerinden birinin yönettiği bir ortak kasaya sahipti; ama bu kasaya aktarılan, zevkleri için harcanması zorunlu olan fonlar sonsuzdu. Aşırı servetleri onlara bu kasa ile çok özel şeyler yapma olanağı

sağlıyordu ve okuyucu, güzel bedenlerinin özel hazlarına ve şehvet düşkünlüklerine yılda iki milyon ayrıldığını söylediğimizde şaşırmmalıdır.

Dört tecrübeli pezevengin, başkentte ve kırsal kesimde, onların duygularını en iyi tatmin edecek şu ya da bu cinsiyetten kişiler aramaktan başka ilgilenecek işleri yoktu. Paris'in farklı köşelerinde yer alan dört köy evinde, düzenli olarak haftada dört akşam yemeği yeniyordu. Bunlardan öğrenci zevklere ayrılmış ilkinde, yalnızca erkekler kabul ediliyordu. Her seferinde, kadınsı özellikler konusundaki inanılmaz yetenekleriyle dört kahramanımıza en etkileyici hazları yaşatan, yirmi ila otuz yaşları arasında on altı genç bulunuyordu. Organlarının boyutuna göre seçiliyorlar ve genellikle, bu muhteşem organın herhangi bir kadının içine süzülmesi mümkün olmayacak muhteşemlikte olması bekleniyordu. Bu temel koşuldu ve bu koşulun çiğnenmesi asla hoş karşılanmadığından, gözetilmediği nadir oluyordu. Tüm hazları aynı anda tatmak için, bu on altı eşe, çok daha genç yaşta ve kadın rolünü üstlenecek aynı sayıda oğlan ekleniyordu. Bunlar on iki ila on sekiz yaşları arasında oluyor ve buraya kabul edilmek için, tazelik, yüz güzelliği, yumuşaklık, bedensel güzellik, masumiyet, tüm fırçaların tasvir edebileceğinden daha üstün bir çekicilik gerekiyordu. Sodome ve Gomora'nın daha şehvetlisini yaratamayacağı bu eril şehvet oyunlarına hiçbir kadın kabul edilmiyordu. İkinci akşam yemeği, burada onurlu yapısını yadsımak zorunda kalan ve onlara gösterilen sıradan saygısızlık ile, aldıkları para nedeniyle, en sıra dışı kaprislere, hatta şehvet düşkünlüğümüzün sıklıkla yapmaktan hoşlandığı aşırılıklara teslim olmak zorunda kalan kibar kızlara ayrılmıştı. Toplam on iki tane olmalıydılar ve Paris'de gereken sıklıkla bu tarz kız buluna-

madığından, manastırdakilerden memur sınıfına, istedikleri tarzda ne kadar kadın varsa topluyorlardı. Paris’de, ihtiyaç ya da zevkleri nedeniyle bu tür partilere katılmak zorunda kalan, şu ya da bu sınıftan dört ya da beş bin kadın vardı; iyi hizmet peşinde olmak yeterliydi ve zaten şehvet düşkünlerimiz, basit sınıftan olanlarda sık sık mücevherler buluyorlardı. Ama namuslu bir kadının bile, her şeye boyun eğmesi gerekiyordu ve asla hiçbir sınır tanımayan şehvet düşkünlüğü, doğal ve sosyal uzlaşmalar sonucu ortaya çıkmış deneyimler gibi görünen korkunçluklar ve iğrençliklere karşı konulması halinde daha da ateşleniyordu. Buraya gelindiğinde her şeyi yapmak gerekiyordu ve dört şehvet düşkünü iğrenç adamımız en rezil ve en iğrenç şehvet oyunlarından zevk aldığından, isteklerine koşulsuz teslim olmak pek de basit bir durum değildi. Üçüncü akşam yemeği, karşılaşılabilecek en aşağılık ve en ahlâksız yaratıklara ayrılmıştı. Şehvet düşkünlüklerinin sapkınlıklarını bilenler bu seçimi kolay anlayacaklardır; deyim yerinde olursa, bu sınıftan yaratıkların çirkefine gırtlığına kadar batmak çok keyifliydi; burada en korkunç rezillikler, en inanılmaz iğrençlikler bulunuyor ve bu zevkler, bir önceki gün tadılanlarla ya da bunları tatma olanağı sağlayan ayrıcalıklı yaratıklarla karşılaştırıldığında, şu ya da bu aşırılığı ortaya koyuyorlardı. Burada şehvet düşkünlüğü eksiksiz olduğundan, şehvet oyunlarını daha çarpıcı ve daha çeşitli kılmak için hiçbir şey eksik olmuyordu. Altı saat içinde yüz kadar orospu ortalığa çıkıyor ve sıklıkla yüzü birden geri dönmüyordu. Ama hiçbir konuda acele etmeyelim; bu konunun nazikliği henüz gelmediğimiz detaylarda saklı. Dördüncü akşam yemeği bakirelere ayrılmıştı. Yalnızca yedi ve on beş yaş arasındakiler alınıyordu. Koşullar eşitti, sadece yüzlerine bakılıyordu: Sevimli olmaları ve ilk

olduğunun garanti edilmesi isteniyordu. El değmemiş olmalıydılar. Şehvet düşkünlerinin inanılmaz seçiciliği! Kesinlikle tüm gülleri toplamak istiyorlardı ve her seferinde yirmi kadar sunulduğundan ve dört şehvet düşkünümüzden yalnızca ikisi bunu gerçekleştirebilecek durumda olduğu, diğer ikisinden biri herhangi bir şekilde ereksiyona ulaşamadığı ve piskoposun bir bakirenin onurunu kıracağından emin olduğum bir şekilde hazza ulaştığı ve onu el değmemiş halde bıraktığı, göz önüne alınırsa bunu nasıl başaracaklarını bilemiyordum. Neyse, bu yirmi bakirenin bozulması gerekiyordu ve bakireliği onlar tarafından bozulmamış olanlar, gözleri önünde, onlardan daha da şehvet düşkünü ve bir çok nedenden dolayı peşlerinde olan uşaklara av oluyordu. Bu dört akşam yemeği dışında, her cuma bir giz içeriyordu ve özeldi. Bu akşam yemeğine yalnızca, ailelerinden kurnazlıkla ya da para karşılığı alınmış, dört özel genç kız kabul ediliyordu. Bu şehvet oyununu neredeyse her seferinde şehvet düşkünlerimizin karıları da paylaşıyor ve sonsuz teslimiyetleri, özenleri, hizmetleri bu günü daha da etkileyici kılıyordu. Bu akşam yemeklerinde yaşananlar konusunda, lezzet kadar bolluğun da hakim olduğunu söylemek gereksiz olacaktır; on bin franktan daha azına mal olan bir yemek olmamıştır ve Fransa ile yabancı ülkelerde sunulabilecek en az bulunur ve en lezzetli yiyecekler burada toplanmaktadır. Şaraplar ve likörler de aynı şekilde özel ve boldur, kışın bile tüm mevsimlere özgü meyveler bulunur ve tek kelimeyle özetlemek gerekirse, şüphesiz dünyanın en önemli imparatorunun sofrası bile bu kadar lüks ve göz kamaştırıcı değildir.

Şimdi kahramanlarımıza geri dönelim ve okuyucularımıza dört temel karakterimizi tek tek, iyi gösterecek, sevdirecek ya da büyüleyecek şekilde değil de, tüm düzensizliğine rağmen

men, en çok zarar verdiği anda bile göz kamaştırıcı olan doğanın fırçasıyla tasvir edelim. Bu arada söyleme cesaretini gösterirsek, suç her zaman erdemde bulunan tarzda bir zerafet içermez, her zaman daha büyüleyici olamazsa da, onu daima erdemin monoton ve efemine çekiciliğinin üzerine taşıyan ve taşıyacak olan bir büyüklük ve mükemmellik taşımaz mı? Bunlardan yalnızca birinin gerekli olduğundan mı söz edeceksiniz bize? Doğa kanunlarını yargılamak, kötülüğün erdemden daha gerekli olup olmadığına karar vermek bize mi düşer, bunlara olan ihtiyacı nedeniyle bize eşit eğilimler esinliyor olamaz mı? Her neyse devam edelim.

Dük de Blangis daha on sekiz yaşındayken çok büyük bir servetin sahibi olmuş ve ardından kanunsuz işlerle servetini artırmış, genç bir adamın çevresinde oluşabilecek tüm olumsuz koşulları yaşamış, bunları krediye dönüştürmüş ve hiçbir teklifi reddetmemişti: Böyle durumlarda genellikle güç kötülükten gelirdi ve teklifi kabul etmek reddetmekten daha kolaydı. Dük bazı temel özelliklerini doğadan aldıysa da, belki de içinde bulunduğu durumun neden olduğu tehlikeler sonrasında kuşkuya düşmüştü. Erdemden çok farklı davranışlar beklediği bazı varlıklara tüm kötülüklere olanak sağlayacak servetler veren ve bunu kötülere de ihtiyaç duyduğundan yapan bu garip anaya, doğa diyorum, Blangis'e inanılmaz bir zenginlik sağlayarak onu tüm alışageldiği hareketlerinden koparmış, bunları yıkıp geçmesi için tüm esinleri sağlamıştı. Doğa, düke, kapkara ve kötücül bir düşünce biçimi, varolabilecek en iğrenç ve en katı ruh yanında, özellikle düşkün olduğu tüyler ürpertici şehvet oyunlarının doğurduğu hazlar ve kaprislerin sıradışılığını vermişti. Kusurlu, katı, zorba, barbar, egoist hazlar söz konusu olduğunda müsrif ve yardım söz konusu olduğunda cimri, yalancı,

obur, ayyaş, korkak, oğlancı, ensest düşkün, katil, kundakçı ve hırsızdı; bunca kötülüğü telafi edecek tek bir erdeme sahip değildi. Neler söylüyorum? Herhangi bir erdem göstermediği gibi, hepsinden tamamen nefret ediyordu ve sık sık, bir erkeğin bu dünyada gerçekten mutlu olabilmesi için yalnızca bütün kötülüklere tamamen teslim olması değil, aynı zamanda da asla iyilik yapmaması gerektiğini söylediği duyulurdu. - Tutkuları onları sürüklediğinde diyordu düğ, işi kötülüğe kadar vardırıan bir dolu insan var; sapkınlıklardan dönen dinginleşmiş ruhları barış içinde erdem yolunda devam eder ve böylece hayatını hatalarla ve hatalardan pişmanlık duyarak mücadele içinde geçirerek, dünyada oynadığı rolü tam olarak söyleme olanağına kavuşmadan sona ulaşır. - Bu tür varlıklar diye devam eder, - mutsuz olmalıdır: Her zaman sürüklenen, her zaman kararsız, tüm hayatları sabah akşam yaptıklarından mutsuz olarak geçer. Tadına vardıkları hazzardan aslında pişmanlık duymaları gerektiğini düşünerek, bu hazzara izin verdiklerinde titrer, aynı anda hem günah içinde erdemli, hem de erdem içinde günahkâr olurlar. -Daha sarsılmaz olan karakterim diye ekler kahramanımız,- asla böyle yadsımayacak kendini. Seçimlerim konusunda asla tereddüde düşmem ve yaptıklarımın zevk alacağıma emin olduğum için, pişmanlık duymak aklıma bile gelmez. Prensiplerimde ısrarlıyım, çünkü daha çok küçük yaşlarda bunlarla eğittim kendimi, her zaman bunlara göre davranırım. Bu prensipler öğretti bana erdemin boşluğunu ve hiçliğini; erdemden nefret ediyorum ve erdem yoluna geri döndüğümü gören asla olmayacak. İnsana en büyük şehvetlerin kaynağı olan ahlâki ve fiziksel sarsıntıları ancak kötülüğün yaşatabileceğine ikna ettiler beni, onlara teslim oldum. Bir yaratıcının varlığının çocukların bile inanmayacağı, isyan et-

tirici bir saçmalık olduğuna tamamen inanarak, çok erken yaşta aştım din safsatasını. Eğilimlerimi bu yaratıcının hoşuna gitmek üzere düzenlemek zorunda değildim artık. Bunları doğadan almışım ve karşı koyarak rahatsız etmeyeceğim onu; bana kötü eğilimler verdiyse, bunlar gereklidir ona. Onun için kendi tohumundan yarattığı bir aletten başka bir şey değilim ve tüm suçlarım da sonuç olarak ona hizmet edecektir: Bana ne kadar suç esinlerse, o kadarına ihtiyacı var demektir: Ona direnme aptallığını göstermeyeceğim asla. Bu yolda karşımda kanunlardan başka bir şey yok, onları da hiçe sayıyorum zaten; servetim ve saygınlığım beni halktan başkasını ilgilendirmeyecek bu sıradan sıkıcı belâların üzerinde tutuyor.

Tüm halklarda, hatta uygarlaşmamış olanlarda bile görüldüğüne göre doğanın meyvesinden başka bir şey olamayacak doğru ve yanlış düşüncelerin tüm insanlarda olduğu söylenseydi, bunlara olumlu cevap vererek, bu düşüncelerin ancak göreceli olabileceği, en güçlünün her zaman çok doğru bulunacağı, en zayıfa yanlış olarak bakılacağı ve her ikisinin yeri değiştirildiğinde, aynı anda düşünce biçimlerini de değiştireceği cevabını verirdi; buradan haz veren dışında, doğru ve acı veren dışında yanlış olmadığı sonucuna varırdı; bir adamın cebinden yüz lui alan adam kendisi için doğru bir şey yapardı, ama soyulan adam başka bir gözden bakacaktı; bütün bu düşünceler kişiden kişiye değişeceğinden, bunları birbirine zincirlemeye çalışmak delilik olurdu. Dük tüm sapkınlıklarını bu tür düşüncelerle açıklıyordu ve tüm davranışlarını rasyonalize ettiğinden, sunduğu argümanlarda kararlı görünüyordu. Davranışlarını felsefesinden hareketle şekillendiren dük, daha çok genç yaşlarda kendini en utanç verici ve en sıra dışı sapkınlıklara sınırsız teslim et-

mişti. Genç yaşta ölen ve daha önce de söylediğimiz gibi ona inanılmaz bir servet bırakan babası, annesini hayatı boyunca bu servetin büyük bir bölümünden yararlandırma koşulu koymuştu. Bu koşul kısa sürede Blangis'in keyfini kaçırdı ve iğrenç adam onu bu olaydan sıyrarak çözümün zehir olduğunu görerek, derhal bu yolu kullanmaya karar verdi. Ama kötülük kariyerine daha yeni başlayan kalles adam, kendi kendine harekete geçmeye cesaret edemedi: Ölümcül bir entrikaya ortak ettiği kızkardeşlerinden birini, başarması halinde, bu ölüm sonucu sahibi olacağı servetin bir kısmını paylaşmayı vaat ederek bu işi yapmaya teşvik etti. Ama genç kız yapması gerekenlerden korktu ve düğ, açmakla hatta ettiği sırrına ihanet edilebileceğini görerek, bir anda kurbanı ile işbirlikçisi yapmak istediği kişinin kaderini birleştirmeye karar verdi. İkisini de bir daha asla dönemeyecekleri topraklarından birine gönderdi.

Ceza görmemiş ilk suçtan daha cesaret verici bir şey yoktur. Bu olaydan sonra düğ tüm zincirlerini kopardı. İsteklerine en küçük bir direnç gösteren biri olduğunda derhal zehir kullanıyordu. Gerekli cinayetlerden, keyfi cinayetlere geçti: Diğerlerinin felaketlerinden zevk almamızı sağlayan, felaket getiren sapkınlığı benimsedi; herhangi bir düşmanın sinir kitlemize getirdiği, bu sinirlerinin boşluğunda akan hayvani duyguları tahrik eden ve tetikleyici sinirleri sıkıştırarak şehvet duygusu olarak adlandırdığımız bu sarsıntıyı yaratmaya zorlayan etkinin belirlediği şiddetli ruhsal sarsıntıyı hissetti. Sonuç olarak, şehvet düşkünlüğü ve hovardalık prensibiyle hırsızlıklar yaptı, cinayetler işledi, aynı tutkuları ateşlemek için kızları görmeye giderek tatmin olur hale geldi. Yirmi üç yaşında, felsefesini paylaştığı üç arkadaşıyla kafa kafaya vererek ana yolda zenginlerin arabalarının yolu-

nu kesmeye, hem kadınları hem erkekleri soymaya, ardından öldürmeye, aslında hiç de ihtiyaçları olmayan paraları alarak, o gece bulundukları yeri kanıtlamak üzere operadaki balolara katılmaya başladı. Bu suçta çok ileri gitmişti: İki çekici genç kız tecavüze uğramış ve annelerinin kollarında katledilmişti; buna inanılmaz sayıda korkunç olay daha eklenmişti ve hiç kimse ondan şüphelenmeye cesaret edemiyordu. Babasının ölmeden önce evlendirdiği sevimli karısından bıkan genç Blangis onu annesinin, kızkardeşinin ve tüm diğer kurbanlarının ruhlarına kavuşturmakta gecikmedi ve bunu oldukça zengin olmakla birlikte, halk arasında onurunu yitirmiş, erkek kardeşinin metresi olmayı başarmış bir kızla evlenmek için yaptı. Bu Aline'in annesiydi, yukarıda da anlatıldığı gibi, romanımızın kahramanlarından biridir. Kısa süre sonra ilki gibi kurban edilen bu ikinci eş yerini bir üçüncüye bıraktı. Herkes fiziksel yapısının karılarını öldürdüğünü söylüyordu ve her yerinin devasa olduğu doğru olan düğün gerçeği gizleyen bu bir yanlış düşünceyi destekliyordu. Bu tüyler ürpertici dev Herkül ya da bir Santor fikri uyanıdırıyordu: Dük beş ayak on iki karış uzunluğundaydı, kolları bacakları çok güçlü ve enerjik, eklemleri sağlam, sinirleri esnekti... Buna bir de eril ve gurur dolu bir yüz ifadesi, çok büyük kara gözler, güzel esmer kirpikler, kartal biçimli burun, güzel dişler, sağlıklı ve genç bir hava, geniş omuzlar, mükemmel hatlı bir yapı, güzel kalçalar, mükemmel oyukluklar, dünyanın en güzel bacakları, demir sağlamlığı, at gücünü ekleyin; şaşırtıcı bir şekilde kıllı ve gerçek bir katırın-ki kadar büyük olan organı, ulaştığı elli yaşında bile, gün içinde istediği zaman, istediği sıklıkta meni boşaltma yeteneğine sahipti; neredeyse sürekli ereksiyon halindeki organın kalınlığı sekiz, uzunluğu on iki parmak; Dük de Blangis'in

portresini kendiniz çizmiş gibi bulabilirsiniz. Ama doğanın haşyapıtının istekleri bu kadar vahşiyse ne olacaktı Tanrım! Şehvet sarhoşluğu onu taçlandırdığında ne olacaktı? O artık bir erkek değildi, öfkeli bir kaplandı. Tutkularına hizmet edene yazıktı: Korkunç çığlıklar, tüyler ürpertici sövgüler şişmiş göğsünden fırlıyor, gözlerinden ateşler fışkırır gibi oluyordu, köpükler saçıyor, kişniyordu, şehvetin Tanrısı olarak bile algılanabilirdi. Haz alma yolu ne olursa olsun, elle-rini kullanması gerekiyordu ve iğrenç boşalma anında bir kadını boğazladığı birden çok olmuştu. Kendini teslim ettiği iğrençlikler konusunda hiçbir endişe duymadan kendine geldiğinde, bu umursamazlıktan, bu bir tür apatiden, az sonra, yeni şehvet kıvılcımları doğardı. Dük gençliğinde günde on sekiz kere boşalır ve ilki ile sonuncusu arasında en ufak bir bitkinlik hali görülmezdi. Yarım asırlık olmasına rağmen, günde yedi ya da sekiz onu korkutmuyordu hâlâ. Yaklaşık yirmi beş yıldır pasif sodomizme alışmıştı ve aktif olarak yaptığı şiddette saldırıları kaldırabiliyor, sonrasında rol değiştirmek hoşuna gidiyordu. Bir bahis sonucu bir gün içinde elli beş ilişkiye kadar dayanmıştı. Daha önce de söylediğimiz gibi hayranlık uyandırıcı bir güçle donatılmış olan dükün tek bir eli bir kızın bekareti için yeterli oluyordu; bunu defalarca kanıtlamıştı. Bir gün bacaklarının arasında bir atı boğma bahsine girmişti. İddia gerçekleştiğinde ise, gerçekten hayvanı bir anda yere yığmıştı. Aşırılıklarını masaya, mümkünse yatağa kadar taşıyordu. Oburca tıkındığı inanılmaz miktardaki yiyeceklerin nereye gittiği tahmin edilemiyordu. Düzenli olarak üç öğün yedi ve her üçü de çok uzun ve bol olurdu ve tek değişmeyen her seferinde on şişe Bour-gogne şarabı içmesiydi; otuz şişeye kadar içer ve elliye kadar gitmek isteyen herkesle iddiaya girerdi. Tutkularının

perdesini kaldıran sarhoşlukta, likörler ve şaraplar onu baştan çıkardığında deliye dönerdi; onu bağlamak zorunda kalırlardı. Tüm bunlarla ne denebilir? Ruhun bedensel isteklere genellikle yanıt verdiği doğruysa da, gözüpek bir çocuktan bu deve dönüşmekten korkutmuş ve düşmanını yenmek için, kurnazlık ya da ihaneti kullanmaktan başka yol bilmeyen dev, ürkekleşmiş, kallesleşmiş ve en tehlikesiz mücadelelerde, güçlerin eşit olduğu durumlarda bile kaçmaya başlamıştı. Düşünceleriyle olduğu kadar yüzüzlüğüyle de iğrençliğini destekliyor, korkaklığının kendini koruma isteği olduğunu ileri sürüyordu, kafası çalışan birinin bunun bir hata olduğunu söylemesi imkansızdı.

Aynı manevi yapıyı tamamen koruyarak ve bunları daha önce tanımladığımızdan çok daha alçak bir fiziksel varoluşa uyarlayarak, Dük de Blangis'in kardeşi, Piskopos'un portresi elde edilebilir. Hem kapkara bir ruh, hem suç eğilimi, hem dini aşağılama, hem ateizm, hem dalaverecilik, olabilecek en esnek ve en kurnaz akıl yanında, kurbanlarını mahvetme sanatında ustalık, ama aynı zamanda da nazik ve zayıf bir endam, küçük ve narin bir beden, dengesiz bir sağlık durumu, narin sinirler, büyük hazlar arayışı, vasat yetenekler, sıradan, hatta küçük ama beceriyle hareket eden bir organ, sürekli olarak ateşlenen hayal gücü, onu kardeşi kadar sık haz alabilir kılıyordu; zaten bu kadar rafine zevkler, sinir sisteminin bu kadar mükemmel uyarılması sonucu boşalma sırasında yığılıp kalıyor ve bu sırada bilincini neredeyse tamamen yitiriyordu. Kırk beş yaşındaydı, çok narin bir fiziği, oldukça güzel gözleri yanında çirkin bir ağız ve çirkin dişleri vardı, bedeni bembeyazdı, kılsızdı, kıcı küçüktü, aşağı yukarı beş karış eninde, on karış boyunda görünüyordu. Hem aktif hem pasif sodomizme, ama özellikle de pasif so-

domizme bayılıyor, hayatı kendini düzdürmekle geçiyor ve büyük güç sarf etmesini gerektirmeyen bu zevk, araçlarının küçüklüğü nedeniyle daha iyi gerçekleşiyordu. Yemek şöenleri ile ilgili zevklere gelince, bunları kardeşinden daha da öteye götürüyor, biraz daha duygusallık katıyordu. Büyük kardeşinden daha da haz düşkünü monsienör, şüphesiz, az önce tanımladığımız kahramanın ünlü etkinliklerine yetişmesini sağlayan özelliklere zaten sahipti. Bunlardan birinden söz etmekten mutluluk duyacağız; okuyucuya böyle bir adamın neler yapabileceğini ve ne yapmayı bildiğini ya da ne yapmasının mümkün olduğunu göstermek için, aşağıdakileri okutmak yeterli olacaktır.

Arkadaşlarından biri, zengin güçlü bir adam, bir zamanlar soylu bir kızla gizli ilişkiye girmişti, iki çocukları olmuştu, bir kız ve bir erkek. Bununla birlikte asla evlenememişlerdi ve kız başka birinin karısı olmuştu. Bu bahtsızın sevgilisi genç yaşta öldü, öldüğünde inanılmaz bir serveti vardı; vesayeti altında hiçbir akrabası olmadığından, her şeyini gizli ilişkisinin meyveleri olan iki zavallıya bırakmayı hayal etmişti. Ölüm döşğinde niyetini Piskopos'a açtı ve mirasını iki eşit parçaya ayırarak, bu iki öksüzün eğitimine harcamasını ve kanunların emrettiği yaşa ulaştıklarında hakları olan mirası onlara teslim etmesini söyleyerek Piskopos'u bu mirastan sorumlu kıldı. Din adamından çocuklarının servetlerini bu zamana kadar değerlendirerek artırmasını da istedi. Çocukları için yaptıklarını annelerinin hiçbir zaman bilmemesi ve bu konuda onunla asla konuşulmaması konusunda yemin aldı. Bu düzenlemeler yapıldıktan hemen sonra, can çekişen adam gözlerini kapadı ve monsienör kendini bir milyon nakit ve iki çocukla baş başa buldu. İğrenç adam harekete geçmekte gecikmedi: Ölen arkadaş bu konu-

da başka kimseyle konuşmamıştı, anne hiçbir şey bilmiyordu, çocuklar ise henüz dört ya da beş yaşındaydı. Piskopos arkadaşının ölürken tüm varlığını fakirlere bağışladığını açıkladı ve aynı gün paraya el koydu. Ama bu iki zavallı çocuğu tamamen mahvetmemeliydi; bir suçu işlerken bir yenisini tasarlamadığı görülmemiş olan Piskopos, arkadaşının da rızasını almış olduğundan, çocukları yetiştirildikleri karanlık manastırdan aldı ve daha o anda iğrenç şehvet oyunlarına alet etmeye karar vererek adamlarından birinin yanına yerleştirdi. On üç yaşlarına gelmelerini bekledi. Bu yaşa ilk ulaşan büyük oğlan oldu; oğlanı iğfal etti, tüm şehvet oyunlarına dahil etti, bu oğlan son derece güzel olduğundan, yaklaşık sekiz gün eğlendirdi onu. Ama küçük kız bu kadar başarılı olamadı: Öngörülen yaşa geldiğinde çok çirkindi, bu nedenle iğrenç adamın kösnül çılgınlığını hiçbir şey durduramadı. Arzularını doyurduğunda, çocukları sağ bırakması halinde onları ilgilendiren sır hakkında bir şeyler keşfedebileceklerinden endişe duydu. Onları kardeşinin arazilerinden birine götürdü ve hazla kaybettiği şehvet kıvılcımlarına yeni bir suçta yeniden kavuşacağından emin, her ikisini birden vahşi tutkularına kurban etti ve öylesine çarpıcı ve korkunç bir şekilde gerçekleştirdi ki ölümlerini, yok edici oyunlarda şehvet duygusu yeniden doğdu. Bunun için cinayetden daha güvenli bir sır yoktu ve kötülüğe biraz bulaşp da, cinayetin duygular üzerindeki imparatorluğunu ve boşalmayı nasıl şehvetli hale getirdiğini bilmeyen hovarda yoktur. Okuyucunun bu sistemin oldukça geliştirilmiş olduğu bir eseri okumadan önce önlem alması gerekeceği bir gerçekliktir.

Bütün bu olaylara rağmen sakinliğini koruyan monsenyör, zalimliklerinin meyvelerinin keyfini çıkarmak için Paris'e dönmüştü ve ne acı ne de haz uyandıracak durumda olma-

yan bir adamın güvenini kötüye kullandığı için en küçük bir pişmanlık duymuyordu.

Başkan Curval topluluğun duayenydi. Yaklaşık altmış yaşındaydı ve şehvet oyunlarında oldukça yıpranmış olduğundan neredeyse iskelet gibiydi. Uzun boylu, kuru, cılızdı, gözleri içine çökmüştü ve sönüktü, dudakları mosmor ve sağlıksızdı, çenesi çıkık, burnu uzundu. Bir satır gibi kıllarla kaplıydı, sırtı düz, kalçaları gevşek ve sarkıktı, daha çok oyluklarının üzerinde dalgalanan iki pis paçavra benziyorlardı; cildi kamçı darbeleri altında tazeliğini tamamen yitirmişti. Bütün bunların ortasında, aralama zahmetine girildiğinde, inanılmaz çapta, kokusu ve rengiyle kış deliğinden daha çok kanalizasyon çukuruna benzeyen bir oyuk bulunuyordu; bu çekiciliği yetmiyormuş gibi, bir de Sodome'un bu zevk düşkününün ufak tefek alışkanlıklarına göre bu bölgeyi, yuvarlağın çevresinde iki parmak kalınlık olacak şekilde pis bırakıyordu. Oldukça kat kat, soluk ve gevşek bir karnın altında, kıllar ormanının içinde, ereksiyon halinde uzunluğu sekiz kalınlığı yedi parmak olabilen bir alet fark ediliyordu; ama bu hali çok nadir görülüyordu ve ortaya çıkabilmesi için bir çok şeyin bir araya gelmesi gerekiyordu. Yine de haftada iki ya da üç kez yaşanıyordu ve Başkan böyle durumlarda hiç ayırt etmeden tüm deliklere giriyor, bunun bir genç oğlanının olmasını daha çok tercih ediyordu. Başkan organının başı hiçbir zaman kaplanmayacak şekilde sünnet ettirmişti kendini, tüm şehvet düşkünlerinin yapması gereken bu seremoni haz almayı kolaylaştırıyordu. Ama amaçlarından biri de bu bölgeyi mümkün olduğunca temiz tutmaktır: Bu durum Curval için çok gerekliydi, zira diğeri kadar pis olan bu bölge, zaten yeterince şişman olan bu üstü açık baş, böylece en az bir parmak daha geniş hale

geliyordu. Her yeri aynı ölçüde kirli olan Başkan buna kendisinden daha pis olanlara duyduğu düşkünlüğü de ekleyerek, kimsenin hoşuna gidemeyecek kadar kötü kokan biri haline dönüşüyordu: Ama arkadaşları bu kadarcık şeyi skandal haline getirecek insanlar değillerdi ve kimse bundan şikayet etmiyordu. Çok az insan Başkan kadar alçak ve onun kadar şehvet düşkünü olabilirdi; ama tüm duyguları körelmiş, tamamen sersemleşmiş halde ona şehvet düşkünlerine özgü ahlâksızlık ve sefahatten başka bir şey kalmıyordu. Şehvet dolması için üç saat boyunca hayal edilebilecek en iğrenç oyunların uygulanması gerekiyordu. Boşalmaya gelince, bu durum ereksiyondan daha sık, neredeyse günde bir kez olduğundan, ulaşılması çok zordu ya da maruz kalanların sık sık söylediği gibi öylesine özel ve sıklıkla öylesine acımasız ya da pis şeyler yaparak meydana geliyordu ki, uygulananların gösterdikleri çabadan çok etkileriyle başarılı oldukları kösnül bir öfke yaratıyordu. Curval kötülük ve şehvet batağına öylesine saplanmıştı ki, bundan farklı davranması neredeyse imkansız hale gelmişti. Kalbinden olduğu kadar ağzından da en pis ifadeler eksik olmuyor ve bunlara, her biri din yolunda ilerleyen meslektaşlarından farklı olarak içinde taşıdığı gerçek öfkenin doğurduğu sövgüler ve beddualar karışıyordu. Hoşuna giden neredeyse sürekli sarhoşluk halinin artırdığı bu ruh çalkantısı ona, birkaç yıldan beri, iddiasına göre en değerli zevklerden birini yaşatan bir aptallık ve sersemlik veriyordu. Ayyaşlığı kadar obur da olduğundan, bu konuda Dük'e yalnızca o kafa tutabiliyordu ve hikayemiz boyunca göreceğimiz gibi, bu konuda, en ünlü yemek düşkünlerini bile şaşırtacağına şüphe olmayan hünerler ortaya koyuyordu. Curval, on yıldan beri çalışmaz olmuştu, bunun nedeni çalışamayacak durumda oluşu değildi,

zira hali olsaydı da, eminim bütün hayatı boyunca işini yapmaktan men edilirdi.

Curval oldukça sefih bir hayat yaşamıştı; her türlü sapkınlık onun için olağandı ve onu özel olarak tanıyanlar, keyfini sürdüğü servetin iki ya da üç kişinin korkunç bir şekilde ölümüne neden olduğundan hiç şüphe etmiyorlardı. Ne olursa olsun, aşağıdaki öyküden de anlaşılabileceği gibi, bu tür sapkınlıkların güçlü bir heyecan yaratma gücü olduğu görülmektedir ve maalesef, Saray'dan atılışını da bu maceraya borçludur. Bu öyküyü anlatmamızın nedeni okuyucuya karakteri hakkında biraz da olsa fikir vermektir.

Curval'in evinin yanında küçük sevimli bir kızı olan zavallı bir hamal yaşıyordu; komik bir şekilde Curval bu kızıdan hoşlanıyordu. Bu zavallıyı ve karısını yoldan çıkarmak için kızları ile ilgili öneriler içeren yirmi ayrı mesaj göndermiş, razı etmeyi başaramamıştı ve buraların sahibi Curval, aldığı retlerin sayısının artmasından rahatsız olunca, genç kızıdan haz almak ve onu cinsel oyunlarına maruz bırakmak için nasıl davranması gerektiğini bilemez hale geldiği anda, babaya kızını kendi eliyle onun yatağına getirmesi için işkence etmeye karar verdi. Bunu düşünür düşünmez uygulamaya koydu. Paralarını ödeyerek iki üç adam buldu ve daha ay sonu gelmeden zavallı hamal kapısının önünde işlediği söylenen hayali bir cinayetten dolayı tutuklandı ve derhal Conciergerie hücrelerine kapatıldı. Kolayca tahmin edileceği gibi, çok geçmeden olaya Başkan el koydu ve fazla uzamasını istemediğinden, çevirdiği dolaplar ve parasının yardımıyla, üç gün içinde, kendisinin ve kızının onurunu korumaktan başka suç işlememiş olan zavallı hamalı çark işkencesine mahkum etti. Bunlar ayarlandıktan sonra, yeniden ısrar başladı. Anne bulundu, kocasının kurtulmasının ona bağlı oldu-

ğu söylendi, Başkan'ı tatmin ederse kocasını onu bekleyen korkunç kaderden kurtaracağı açıktı. Artık tereddüt edecek zaman yoktu. Kadın birilerine danıştı: Kime başvuracağı daha önce bilindiğinden, bu kişiler satın alınmıştı bile ve hiç tereddüt etmeden zaman kaybetmemesi gerektiği cevabını verdiler. Bahtsız kadın ağlayarak kızını kendi elleriyle yargıcın ayağına götürdü; yargıç istedikleri her şeyi yerine getirmeyi vaat etti, ama sözünü tutmak isteği ondan çok uzaktı. Sözünü tutması halinde kurtulan kocanın gelip hayatını ne pahasına kurtardıklarını görerek olay çıkarmasından endişelendiği gibi, hiçbir sözü yerine getirmek zorunda olmamayı daha heyecan verici bir zevk olarak algılıyordu hain. İğrenç şehvet duygusunun arttığını hisseden ruhuna daha iğrenç olaylar sunmaktan zevk alıyordu; ve işte mümkün olan en etkileyici ve en iğrenç sahneyi gerçekleştirmek üzereydi. Otel bazen Paris'teki suçluların idam edildiği bir meydanın tam karşısındaydı ve suç bu mahallede işlendiğinden, cezanın da bu alanda uygulanacağını öğrenmişti. Belirtilen saatte bu zavallının karısını ve kızını çağırttı. Alan tarafı, kurbanların bulundukları yerden hiçbir şey görmemesini sağlayacak şekilde sıkı sıkı kapatılmıştı. İdamın tam saatini bilen iğrenç adam kalan zamanı küçük kıza annesinin kolları arasında tecavüz etmek için kullandı ve her şey öylesine ustalıkla ve dikkatle ayarlanmıştı ki, babası son soluğunu verirken iğrenç adam küçük kızın içine boşalıyordu. Olay sona erdiğinde: - Gelin, dedi bu iki prensese, alana açılan bir pencereyi açarak, gelin de sözümü nasıl tuttuğumu görün. Zavallılar, biri babasının, diğeri kocasının celladın kılıcı altında son soluğunu verişini gördüler. İkisi de kendisini kaybederek yere yığıldı, ama Curval her şeyi önceden düşünmüştü: Bu kendini kaybetme can çekişmeydi, her ikisi de zehirlenmişti, ve

gözlerini bir daha hiç açmadılar. Bu olayı en derin sırlar gibi gölgelere gizlemek için önlemler almışsa da, bazı şeyleri atlamıştı: Kadınların ölümünden haberdar olduğunu reddetmişti ama koca olayında rüşvet aldığından şüphe edilmişti. Olay tam olarak anlaşılamadı ve emekliye ayrılmasıyla sonuçlandı. Artık protokole uymasına gerek kalmadığı bu andan itibaren Curval yeni bir iğrençlikler ve suçlar okyanusuna açıldı. Her yerde, iğrenç zevkleriyle kirleteceği kurbanlar arattı. Korkunç ama anlaşılması oldukça kolay bir zalimlikle, kirli coşkularının etkilerini en çok bahtsızlar sınıfına aktarmayı seviyordu. Bir çok kadını vardı, ama o gece gündüz samanlıklarda ve yoksul evlerinde sefaletin neden olabileceği en büyük terk edilmişliklerde, onlara yardım etme bahanesiyle yeni kadınlar arıyor, en güzel meşgalelerden biri olarak onları zehirliyor ya da evine çekiyor ve zevklerinin iğrençliğini yaşatarak tecavüz ediyordu. Erkekler, kadınlar, çocuklar, iğrenç zevkleri için hepsi uygundu ve bunlara, onu binlerce kez korumuş olan itibarı ve altınları olmasa, başını bin kez darağacında sallandıracak aşırılıklar ekliyordu. Bu tür bir yaratığın diğer iki arkadaşından da kafir olduğu kolaylıkla tahmin edilebilir; dini, arkadaşları kadar açık reddediyordu, ama bir zamanlar kalbinden çıkarıp atmak için çok uğraşmıştı, zira karşı çıkmak için oluşturduğu düşünceler sayesinde muhteşem etkileri olan olaylara imza atmıştı ve sürekli hatırına gelen bu başarılar hâlâ en değerli şehvet kaynaklarıydı.

Haz nesnelerimizi daha da artırırsak...

Durcet'nin portresini buraya yerleştirin, aynı Dosya 18'e olduğu gibi, gülle çevreleyin, sonra, portreyi dosyadaki şu sözlerle tamamlayın: güçsüz çocukluk yılları, şöyle devam edin:

Durcet elli üç yaşındaydı, tıknaz, kısa boylu, şişman, oldukça göbekliydi, keyifli ve canlı bir yüzü vardı, teni çok beyazdı, tüm bedeni ve özellikle de kalçaları ve uylukları tam bir kadın gibiydi; kıcı genç, yağlı, sıkı ve tombuldu; sodomist alışkanlıklara tamamen açıktı; organı garip bir şekilde küçüktü: Ancak iki parmak genişliğinde dört parmak uzunluğundaydı; hiç kalkmazdı; nadiren ve oldukça güç boşalırdı ve her seferinde, önce onu cinayete sürükleyen bir tür öfkenin içine atacak spazmlar yaşırdı; boynu bir kadın gibiydi, yumuşak ve tatlı bir sesi vardı, topluluğa karşı son derece dürüsttü, onun ruhu da en az diğerleri kadar yozlaşmıştı; Dük okul arkadaşı idi; hâlâ her gün beraber eğleniyorlardı ve Durcet'nin en büyük zevklerinden biri de anüsünü Dük'ün inanılmaz büyüklükteki organı ile doldurmaktı.

Sevgili okuyucu, sana birkaç ayını yansıtacağım dört iğrenç adam kısaca böyleydi. Onları derinliğine tanıman ve değişik aşırılıkları anlatılırken şaşırmaman için elimden geleni yaptım. Zevkleri ile ilgili özel detaylara girmem imkansızdı: Bunları açığa vurarak seni bu eserin özgünlüğünde ve esas planında boğardım. Olaylar kendiliğinden açığa çıkacağından, dikkatle okumaktan başka yapacak bir şey yok; alıştığımız küçük günahları ve kişiye özel keyif verici şehvetli coşku türlerini kolayca ayırt edeceğiz. Burada yüksek sesle söyleyebileceğimiz, dördünün de sodomist zevklere düşkün olduğu, düzenli olarak birbirleriyle ilişkiye girdikleri ve kışkırları idolleştirdikleridir. Bununla birlikte Dük, organının büyüklüğü ile bağlantılı olarak ve şüphesiz zevkten olduğu kadar da zalimlikten, kadınları da büyük bir zevkle düzüyordu. Başkan da yapıyordu bunu bazen, ama nadiren. Piskopos'a gelince, kadınlardan o kadar iğreniyordu ki, tek görüntü onu altı ay titretiyordu. Hayatında yalnız bir kez bir

kadınla ilişkiye girmişti, üvey kızkardeşiyle ve bu da, günün birinde enstest zevkleri tatmak üzere bir çocuk sahibi olmak içindi; nasıl başardığını da gördük. Durcet ise, kıcı en az Piskopos kadar ateşlilikle idolleştirebilirdi, ama ancak akse-suar olarak kullanıyordu; onun asıl sevdiği oyunlar üçüncü tapınağa yönelikti. Anlatacaklarım bize sırlarını açıklayacak.

Bu eserin esas kahramanlarını bir kenara bırakalım ve şimdi okuyucuya bu dört kocanın karıları üzerine bir fikir verelim.

Bu ne zıtlık! Dük'ün karısı ve Durcet'nin kızı olan Constance uzun boyluydu, zayıftı, tablo gibiydi ve Venüs'ün üç tanrıça arkadaşı onu güzelleştirmekten ayrı bir haz almış gibiydi. Ama endamının zarafeti tazeliğinden hiçbir şey ek-siltmemişti: Hiç de şişman ve sarkık sayılmazdı, hayal edilebilecek en güzel hatlara sahipti; leylaklar kadar beyaz bir teniyle, Aşk'ın bile onu yaratırken özen gösterdiği anlaşılı-yordu. Yüzü biraz uzundu, çizgileri son derece soyluydu, naziklikten çok görkem, zariflikten çok üstünlük yansıtıyordu. Gözleri büyük, kara ve ısl ıslıdı, ağzı son derece kü-çüktü ve gerçekliğine şüphe uyandıracak kadar güzel dişlerle süslenmişti; ince, geniş, kirazdan daha güzel renkteydi ve soluğu bir gülün kokusundan bile yumuşaktı. Boynu dolgun-du, oldukça yuvarlaktı, abanoz duruluğunda ve sıkılığındaydı; göğüsleri olağanüstü dikti, göz kamaştırıcı bir eğimle doğanın uzun zamandır yarattığı en düzgün ve en sanatsal görünümlü kalçalarına varılıyordu. Yusuvarlaktı, çok şişman değildi, ama sıkı, beyaz, dolgundu ve ancak olabilecek en temiz, en minyon ve en baştan çıkarıcı küçük deliği sunmak için aralanıyordu; bu kalçalar, şehvet düşkünlüğünün en tatlı zevklerinin bu güzel sığınağı, en taze goncaların rengi-ne boyanmıştı. Ama ne yazık bu çekiciliğini çok kısa süre

koruyabilecekti! Dük'ün dört beş atağı kısa sürede söndüre-
cekti bu güzellikleri ve Constance, evlendikten kısa bir süre
sonra artık güzel bir leylaktan çok patlamak üzere olan fır-
tınaya benziyordu. Yuvarlak ve bütünüyle pörsümüş kalçala-
rı şüphesiz daha az güzel, ama meraklısına kaleme almaya
çalışmak boşuna olacak bir çekicilik sunan bir başka tapına-
ğı gizliyordu. Constance Dük ile evlendiğinde bakire sayılır-
dı ve babası, yani tanıdığı tek adam, daha önce de söyledi-
ğimiz gibi onun bu tarafını tamamen el değmemiş bırakmış-
tı. Omuzlarına doğal buklelerle dökülen dünyanın en güzel
siyah saçlarıyla, istendiğinde, şehvet uyandıran küçük orga-
nını gölgeleyen aynı renkteki güzel kıllarıyla es geçemeye-
ceğim yeni bir görünüme bürünmüştü; yaklaşık yirmi iki
yaşındaki bu melek benzeri yaratık doğanın bir kadına vere-
bileceği tüm güzellikleri kendinde toplamıştı. Constance tüm
bu hoşluklara dürüst, keyifli, ve hatta kaderin onu soktuğu
üzücü durumun üstesinden gelecek kadar yüce bir ruh ekle-
mişti; bu kaderden dehşete düşüyordu ve şüphesiz biraz da-
ha çirkin görünseydi daha mutlu olacaktı. Onu kızından çok
fahişe olarak yetiştirmiş ve geleneklerden çok beceri kazan-
dırmaya çalışmış olan Durcet, yine de kalbindeki doğanın
kendi zevki için kazımış olduğu dürüstlük ve erdem pren-
siplerini söküp atamamıştı. Dini bilgisi hiç yoktu, kimse ona
dinden söz etmemişti, herhangi bir ibadeti bilmezdi, ama bu
durum masumun içinde hiçbir şeyi söndürmemişti; dini saf-
satalardan uzak bu doğal mütevazılık, dürüst ve duyarlı ru-
hundan zor silinirdi. Babasının evinden hiç çıkmamıştı ve
iğrenç adam, on iki yaşına gelir gelmez onu iğrenç zevkle-
rine hizmet ettirmeye başlamıştı. Dük'ün onunla vardığı
hazzın farkını iyi biliyordu; bedeni bu korkunç duruma has-
sasiyetle cevap veriyordu ve Dük ona sodomist tarzda teca-

vüz ettiğinin ertesi günü hasta düştü: Rektumunun tamamen parçalandığı düşünöldü. Ama gençliği, sağlıklı oluşu ve birkaç harici ilacın etkileri onu kısa sürede Dük'ün bu yasak yolu yeniden kullanabileceğı hale getirdi ve yalnızca ona uygulanmayan bu günlük işkenceye alışmaya zorlanan zavallı Constance, tamamen iyileşti ve her şeye alıştı.

Durcet'nin karısı ve Başkan'ın kızı olan Adèlaôde belki Constance'dan da güzeldi, ama tarzı tamamen farklıydı. Yirmi yaşındaydı, kısa boyluydu, zayıftı, son derece narin ve zarıftı, resim gibiydi, dünyada görölecek en güzel sarı saçlara sahipti. Tüm varlığına ve özellikle de çizgilerine yayılan hoşluk ve hassasiyet ona bir roman kahramanı havası veriyordu. Olağandışı büyüklükte olan gözleri maviydi; hem şefkat hem kibarlık ifadesiyle doluydu. İki ince ama düzgün kaş çizgisi oldukça geniş, ama soylu, utangaçlık tapınağı olduğu söylenecek çekicilikteydi. Dar, yukarıda daha da daralan burnu, kartalımsı bir formda aşağı iniyordu. Dudakları inceydi, çok canlı bir pembe ile çevrelenmişti ve büyükçe olan ağzı fizyonomisinin tek kusuruydu ve yalnızca doğanın güller arasında topladığını düşündüren otuz iki inciği göstermek için açılıyordu. Boynu biraz uzundu ve doğal bir alışkanlıkla başını hep biraz sağ omzuna eğik tutuyordu, özellikle de dinlerken; ama bu ilginç davranışı onu nasıl da çekici kılıyordu! Memeleri küçüktü, çok yuvarlak, çok sıkı ve çok diriydi, ama bir eli anca dolduruyordu; Aşk'ın annesinin bahçesinden oyun olsun diye getirdiğı iki küçük elma gibiydi. Göğsü biraz basıktı, yine de çok narindi. Karnı dümdüz ve saten gibiydi; pek gür olmayan küçük sarı bir topak, Venüs tapınağının iç avlusu hizmeti görüyordu. Bu tapınak dardı, çığlık attırmadan bir parmak bile sokulamayacak kadar dardı, ama bununla birlikte, zavallı kız ne bura-

dan ne de henüz anlatmadığımız muhteşem tarafından bakire değildi. Bu ikinci tapınak inanılmaz çekiciydi, o göğüslerin eğimi, o kalçaların biçimi, beyazlığı ve yaygın pembelik! Ama tamamı çok küçüktü. Her yeriyle muhteşem olan Adèlaôde daha çok bir güzellik modeli gibiydi; doğa Constance'da mükemmel bir şekilde vurguladıklarını Adèlaôde üzerinde denemiş gibiydi. Bu muhteşem kalçalar aralandığında, bir gül goncası ve doğanın sunmak istediği en hoş pembelik ve tazelik seriliyordu gözler önüne. Ama o ne darlık, o ne küçüklüktü! Başkan inanılmaz güçlüklerle ulaşmıştı emeline ve bu saldırılarını iki ya da üç kereden fazla tekrarlamamıştı. Daha az zorlayıcı olan Durcet onu bu nesne üzerinden pek mutsuz etmiyordu, ama karısı olduğundan beri, bir çok başka korkunç oyun, bir çok başka tehlikeli mecburiyetlerle bu küçük lütfu elde etmek gerekmiyor muydu? Ve zaten, yapılan düzenlemeler sonucu dört şehvet düşkününün tüyler ürpertici saldırılarına teslim edildiğinden, Durcet'nin ona merhamet ettiği tarza ve tüm diğerlerine katlanması gerekecekti! Adèlaôde yüzünün de yansıttığı ruha sahipti, yani son derece hayalperestti; ıssız yerleri zevkle tercih ederdi ve sıklıkla buralarda istemsiz gözyaşları dökerdi, aslında düşünülmemiş, doğadan kopup geldiği sezilen gözyaşları. Son zamanlarda taptığı bir arkadaşını kaybetmişti ve bu korkunç kayıp sürekli hayalinde canlanıyordu. Babasını çok iyi tanığından ve sapkınlığı hangi noktalara taşıyabileceğini bildiğinden, genç arkadaşının Başkan'ın şehvet oyunlarının kurbanı olduğundan emindi, çünkü onun bazı şeylere dikkat etmesini sağlayamamıştı ve olay konusunda yanılmıyordu. Bunu bir gün ona da yapacaklarını düşünüyordu ve bütün bunlar olanaksız değildi. Başkan dinle ilgili olarak, Durcet'nin Constance'a gösterdiği dikkati gösterme-

mişti, önyargıların doğmasına ve gelişmesine izin vermiş, konuşmalarının ve eserlerinin kolaylıkla yıkılmalarını sağlayacağını düşünmüştü. Yanılmıştı: Din Adèlaôde'inki gibi karmaşık bir ruhun tek besiniydi. Başkan çok dil döktüyse, çok kitap okuttuysa da, genç kız inancından vazgeçmedi; hiç paylaşmadığı ve kurbanı olduğu tüm bu olaylardan nefret ediyordu, hayatına mutluluk getiren safsatalardan vazgeçmekten çok uzaktı. Tanrı'ya dua etmek için gizleniyor, Hıristiyanlık görevlerini yerine getirmek için gözlerden kaçırıyordu ve her seferinde ya babası ya da kocası tarafından ciddi şekilde cezalandırılıyordu. Adèlaôde sabırla cezasına katlanıyor, Tanrı'nın gördüğü zararı bir gün telafi edeceğine tamamen inanıyordu. Karakteri de ruhu kadar dingindi, onu oluşturan erdemlerden biri olan sağduyusu, babasına karşı gelmesini engelliyor, hatta bazen aşırıya kaçırıyordu. Aşagılık yoksul sınıfından özellikle iğrenen Curval, onları küçük düşürmenin, daha da yoksullaştırmanın ya da içlerinden kurbanlar bulmanın yollarını arıyordu; aksine, yüce gönüllü kızı, fakirlere yiyecek sağlamak için kendinkilerden vazgeçerdi ve kendisine ayrılmış parayı gizlice onlara götürdüğü sık olurdu. Sonunda Durcet ve Başkan onu azarladılar ve bu saçmalığa son vermezse, tüm kaynaklarını tamamen keseceklerini bildirdiler. Bahtsızlara sunacak gözyaşlarından başka bir şeyi kalmayan Adèlaôde, bu kez felaketleri gözyaşlarıyla örtmeye gitti; güçsüz ama her zaman hassas kalbi erdemli olmaya son veremiyordu. Bir gün zavallı bir kadının kızını Başkan'a sunmaya geleceğini öğrendi, zira ihtiyaçlar buna zorluyordu onu. Çapkın, çok sevdiği tarzdaki bu hazza hazırlıyordu kendini; Adèlaôde gizlice elbiselerini sattırdı, parayı anaya verdirdi ve bu küçük yardım ve biraz öğütle kadını işleyeceği günahtan vazgeçirdi. Başkan bunu

öğrendiğinde (kızı henüz evlenmemiştii) ona öylesine acımasız davrandı ki, kız on beş gün yatakta kaldı ve bütün bunlar yaptığı şefkat dolu hareketin bu hassas kalpteki etkisini durduramadı.

Başkan'ın karısı ve Dük'ün büyük kızı olan Julie, bir çok insana göre büyük bir kusura sahip olmasa, daha önce anlattığımız iki kızı geçebilirdi; ama Curval'in yalnızca ona tutkun olmasını da bu kusur sağlıyordu; tutkularının etkilerinin inanılmaz olduğu doğrudu; iğrençlik ve doygunluğun meyvesi sapkınlıklarıyla karşılaştırılamazdı. Julie uzun boyluydu, yapılıydı, çok yağlı ve tombuldu, varolabilecek en güzel kara gözlere, çok sevimli bir burna sahipti, çizgileri dikkat çekici ve hoştu, çok güzel kestane rengi saçları, beyaz bedeni ve çok güzel bir dolgunluğu vardı, kalçaları Praxitele'in heykellerine model olabilirdi, kadınlık organı sıcaktı, dardı ve buranın verebileceği en güzel hazzı veriyordu; güzel bacakları ve çekici ayakları vardı; ama ağzı olabilecek en kötü şekilde ve dişleri olabilecek en enfekte haldeydi; vücudunun kalan bölümü, özellikle de iki şehvet tapınağı her zaman pisti; öyle ki, Başkan'dan başka herhangi bir varlık, tekrar ediyorum, aynı kusurlara sahip olan ve şüphesiz bunları seven Başkan'dan başka herhangi bir varlık, tüm çekiciliğine rağmen Julie ile ilişkiye giremezdi. Ama Curval için, bunlar deli ediciydi: Bu pis kokan ağızdan en kutsal hazlara ulaşıyordu, onu öperken coşkudan kendini kaybediyordu ve bu doğal pislikten rahatsız olmaktan son derece uzaktı, aksine bundan tahrik oluyordu ve sonunda mükemmel bir boşalma sağlıyordu. Julie'nin bu kusurlarına şüphesiz daha az rahatsız edici başkaları da ekleniyordu: çok oburdu, ayyaşlık eğilimi vardı, pek erdemli sayılmazdı ve eminim cesaret edebilseydi, orospuluk onu pek

de korkutmazdı. Dük tarafından prensipler ve geleneklerden tamamen uzak yetiştirilmiş, bu felsefeyi oldukça benimsemişti; ama şehvet düşkünlüğünün garip bir etkisi olarak, bazen bizim kusurlarımıza sahip bir kadın zevklerimize erdemden başka bir şeyi olmayan bir kadından daha çok hitap eder: Bize benzer, onu incitemeyiz; bizi korkutur, bu onu kesinlikle çekici kılar. Dük, organının inanılmaz büyüklüğüne rağmen, kızından haz almış, ama on beş yaşına kadar beklemesi gerekmişti ve bu bile kızın maceradan fazlasıyla zarar görmesini engelleyememişti, ve onu gerçekten evlendirmek istediğinden, haz almayı kesmek ve onunla daha az tehlikeli, en azından daha az yorucu zevkler yaşamak zorunda kalmıştı. Julie, organının pek büyük olmadığı bilinen Başkan'dan pek hoşlanmıyordu ve zaten kendisi de öyle olduğundan dikkate almadığı pislik ile, Başkan'ın, sevgili kocasının şehvet oyunlarının pisliği dışındakilere uygun düşmüyordu.

Julie'nin kızkardeşi ve Piskopos'un gerçek kızı olan Aline kızkardeşinin alışkanlıkları ve karakteri ile ilgili kusurlarından oldukça uzaktı. Dördünün en genciydi: On sekiz yaşında ancak vardı; fizyonomisi ilgi çekici, körpeydi ve oldukça çarpıcıydı, küçük kalkık burnu, canlılık ve anlam dolu kara gözleri, muhteşem ağzı, pek uzun olmayan tam kıvamında, hafif dolgun endamı, biraz esmer ama pürüzsüz ve güzel teni, biraz büyükçe ama gevşek, bütün olarak bir şehvet düşkünlüğünün gözüne sunulabilecek son derece şehvet uyandırıcı kalçaları vardı, esmer ve güzel tüylerin biraz altındaki kadınlık organı Üngiliz tarzı denilen türden çok darı ve toptan bakıldığında, tamamen el değmemiş gibiydi. Anlattığımız ve ilklerini göreceğimiz bu bölümden hâlâ bakireydi de. Arka taraftan ise, sekiz yıldan beri Piskopos,

şeytansı ve keyifli havasına rağmen kendini boyun eğerek sunan ve her gün kurbanı olduğu iğrençliklerde onunla en küçük bir keyif paylaştığını göstermeyen kızından her gün haz alıyordu. Piskopos onu tamamen cahil bırakmıştı; az biraz okuma yazma biliyordu ama dinin ne olduğundan tamamen habersizdi. Doğal zekası çocuksuydu, komik cevaplar veriyor, oyunlar oynuyor, kızkardeşini çok seviyor, Piskopos'tan hiç hoşlanmıyor ve Dük'ten ateşten korkar gibi korkuyordu. Düğün gününde, kendini dört adamın ortasında bulduğunda ağladı ve ondan istenilen her şeyi ne herhangi bir zevk, ne de öfke duymadan yerine getirdi. Somurtkandı, çok temizdi ve çok tembel olması dışında hiçbir kusuru yoktu, gözlerinden fışkıran canlılık havasına rağmen tüm hareketlerine ve kişiliğine bir uyuşukluk hakimdi. Başkan'dan amcası kadar nefret ediyordu ve Durcet, artık onu gözetme- se de, herhangi bir tiksinti duymuyormuş gibi görüldüğü tek adamdı.

Sevgili okuyucum, sizi birlikte yaşatacağımız başlıca se- kiz kahraman bunlardır. Şimdi size bize sunulan özel zevk- leri anlatmanın tam zamanıdır.

Gerçek şehvet oyunları arasından, kulağımıza çalınan en ilgi çekicileri ve en etkileyicileri seçtik. Sonuç olarak, şeh- vetin kalplerine mümkün olabildiğince erken ve derinlemesi- ne kazınmasını isteyen dört hovardamız, bu amaçla oldukça özel bir şey hayal etmişlerdi. Burada, duyu organlarını şeh- vetle en iyi tatmin edecekleri çevrelerine yığdıktan sonra, bu durumu en ince ayrıntılarına, sırasıyla bu şehvet oyunu- nun farklı etkilerine, tüm dallara, tüm geçişlere kadar her şeyi anlatmak, tek kelimeyle tüm tutkuları şehvet dilinde ifade etmek söz konusuydu. İnsanın hayal gücü ateşlendiğin- de bunları hangi noktaya kadar çeşitlendirebileceğini bilemi-

yorlardı. Her biri ayrı çılgınlıklarda, bambaşka zevklerde aşırılığa kaçan bu adamlar arasındaki fark, bu durumda avantaja dönüşüyordu ve bu farklılıkların ayrıntılandırılması, gelenekler üzerine görebileceğimiz en güzel ve belki de en ilginç çalışmalardan birini oluşturabilecekti. Buna göre söz konusu olan bu aşırılıkları uygulayacak kişiler bulmak, onları incelemek, aydınlatmak, ayrıntılandırmak, derecelendirmek ve bir öykünün içine yerleştirmekti. Girişilen partinin sonu bu oldu. Sayısız araştırma ve incelemeden sonra zaten yollu (onlara gereken de buydu, deneyim burada temel unsurdu) dört kişi bulundu, dediğim gibi, hayatlarını en aşırı şehvet oyunlarıyla geçirmiş, tüm araştırmalara her şeyleriyle katılabilecek durumda dört kadın. Ve onlardan beklenen belirli vasıflar ve temiz ruhlarından vazgeçmişlik olduğundan, bu dört kadın dinlendikten ve kaydedildikten sonra hayatlarının macerasına atılmaya hazır oldular ve bunun için öyle bir düzen oluşturuldu ki, örneğin ilki hayatındaki en basit yüz elli tutkuyu, en az aranan ya da en sıradan sapkınlıkları anlatacaktı; yine aynı düzene göre ikincisi, aynı sayıda daha özel ya da bir çok kadın ve bir çok kadını kapsayan şehvet oyunlarını aktaracaktı; üçüncüsü ise öyküsüne en ölümcül ve kanunlar, doğa ve din ile en çok dışlanan yüz elli çılgınlık katacaktı; ve tüm bu aşırılıklar cinayetle sonuçlandığından ve şehvet oyunlarında işlenen bu cinayetler sonsuz sayıda ve şehvet düşkünü farklı ortaklıklar benimseyerek hayal gücünü ateşlediği ölçüde çeşitlendiğinden, dördüncü hayatının olaylarına detaylı yüz elli farklı işkence eklemek zorundaydı. Bu arada şehvet düşkünlerimiz, daha önce de söylediğim gibi karıları ve her türden bir çok değişik nesne ile birlikte, dinleyecek, baştan çıkacak ve sonunda masalcıların neden olduğu sıkışmayı karıları ya da değişik nesnelerle giderecek-

lerdi. Hiç şüphe yoktu, bu projede kalkışırken ortaya koydukları sefih tarzdan daha şehvetli bir şey yoktu ve skandal yaratmak istenmediğinde, bu eseri oluşturacak olan bu tarz ve değişik öyküler, bu sunumdan sonra tamamen terk edilmelidir, zira planın pek temiz olmadığı görülmektedir, ve biz de uygulamaların daha da az namuslu olacağını söyleyebiliriz.

Burada sözü edilen dört kadın aktör, anılarda temel rol oynadıklarından, okuyucularımızdan tekrar özür dileyerek, onları tasvir etmemiz gerektiğine inanıyoruz. Onlar anlatacak, onlar etkileyecek: Bu nedenle onları tanımadan geçmek mümkün mü? Bu dört yaratığın fizik olarak olduğu gibi moral olarak da kullanılacağı projeler söz konusu olduğuna şüphe olmadığına göre, güzellik abideleri beklenmemelidir. Bununla birlikte, bu anlamda yalnızca ruhları ve deneyimleri ile, olabilecek en iyi şekilde hizmet ettiklerini söyleyebiliriz.

Yüz elli basit tutku anlatma görevi verilenin adı Madam Duclos idi. Kırk sekiz yaşında, hâlâ genç görünen, hâlâ güzellik kalıntıları, çok güzel gözler, oldukça beyaz bir ten ve olabilecek en güzel ve görülebilecek en dolgun kıça, muhteşem memelere ve çok güzel sarı saçlara sahipti, iriyarıydı ama aynı zamanda uzun boyluydu ve tüm havası ve ses tonu gencecik bir kız gibiydi. Daha sonra da göreceğimiz gibi, hayatını anlatacakları konusunda eğitilmekle geçirmişti ve bunlara zeka, beceri ve ilgiyle sarıldığı görülüyordu.

Madam Champville yaklaşık elli yaşlarında uzun boylu bir kadındı, zayıftı, vücudu biçimliydi, bakışlarında ve yürüyüşünde şehvet havası esiyordu; Safo'nun sadık takipçisiydi; en küçük hareketinde, en basit mimiğinde ve en küçük sözünde onun etkisi vardı. Kadınlarla ilişkisinde harap olmuştu ve dünyada varını yoğunu uğruna cömertçe kurban

ettiği bu zevk olmasaydı, hali vakti yerinde olurdu. Uzun süre genelevde çalışmıştı ve birkaç yıldan beri, mesleğindeki ustalığını gösteriyor, ama müşterilerini yalnızca güvenilir ve belirli bir yaşın üzerindeki çapkınlarla sınırlıyordu; asla gençleri almıyordu ve bu ihtiyatlı ve karlı davranışı işlerini biraz da olsa kolaylaştırıyordu. Eskiden sarışındı, ama artık saçlarını daha ağırbaşlı bir tona boyamaya başlamıştı. Gözleri hâlâ çok güzeldi, maviydi ve çok neşeli bir ifadesi vardı. Ağzı hâlâ güzel, körpeydi ve hiç yıpranmamıştı; gıdığı sarkmamıştı, karnı yoktu, kıcı biraz çıkıktı ve klitorisi uyarıldığında üç parmakdan fazla sarkıyordu: Bu bölge okşandığında, kısa süre içinde zevkten kendinden geçmesi garanti edilebilirdi, özellikle de bu hizmet bir kadın tarafından veriliyorsa. Kıcı çok gevşekti ve çok yıpranmıştı, tamamen pörsümüş ve sarkmış, öyküsünde açıklayacağı şehvet oyunu alışkanlıklarından dolayı, hiç hissetmeden istediğinizi yapabileceğiniz kadar sertleşmişti. Oldukça özel ve özellikle de Paris'te çok az görülen bir şey olarak, ön taraftan, manastırdan çıkan bir kız kadar bakireydi ve belki de, kullandığı ve olağandışı şeyler isteyen ve sonuç olarak bu olağan dışılıktan hoşlanan insanlarla birlikte kullandığı bu lanetli yer olmasa, belki de bu bekaret onunla mezara kadar gidecekti.

Elli iki yaşındaki şişko mama La Martaine oldukça dinç ve sağlıklıydı; yaşadığı hayata rağmen çok büyük ve çok güzel kalçalara sahipti. Hayatını sodomist şehvet oyunlarında geçirmiş ve bunu öylesine sıradanlaştırmıştı ki, burası dışında zevk alamıyordu. Doğanın neden olduğu bir biçim bozukluğu (kapalıydı) başka şeyler tanımasını engellemiş, o da kendini bu tarz zevklere teslim etmiş, başka bir şey yapma olanağı olmaması ve ilk deneyimleri, çok daha muhteşem olduğu ileri sürülen bu şehvet oyunlarına daha uygun oluşu

sonucu her şeyi yüceltiyor, hiçbir konuda tereddüt etmiyordu. En devasa aletler bile onu korkutmuyor, hatta bunları tercih ediyordu; bu kitabın ilerleyen bölümlerinde Sodome sancakları altında en yılmaz neferler gibi nasıl savaştığını göreceğiz. Oldukça çekici hatları vardı, ama çizgilerinde bir yıpranmışlık ve bozulmuşluk havası belirmeye başlamıştı ve onu ayakta tutan sağlıklı görüntüsü olmasa, çok daha yıpranmış görünebilirdi.

La Desgranges'e gelince, kötülük ve şehvet düşkünlüğünün canlı simgesiydi: Uzun boylu, zayıf, elli altı yaşında, soluk benizli ve kavruktu; gözleri sönük, dudakları ölüydü, güçsüzlükten çöküp gitmeye hazır imajı veriyordu. Bir zamanlar esmerdi; hatta güzel bir vücudu olduğu bile düşünülebilirdi; ama artık mide bulantısından başka bir duygu yaratamayacak bir iskeletten başka bir şey değildi. Sarkmış, yıpranmış, kırışmış, parçalanmıştı, insan teninden çok mermer tabakasına benziyordu ve deliği en büyük organlar bile hiç hissettirmeden kupkuru girebilecek kadar geniş ve kırışıklı. Bu kadar hoşluk yetmiyormuş gibi, Cythère'in sayısız mübadelede yaralanmış bu cömert atletinin bir memesi eksik ve üç parmağı kesikti; topallıyordu ve altı dişi ve bir gözü yoktu. Ne tür oyunlarda bu kadar kötü muamele gördüğünü öğrenip öğrenemeyeceğimizi bilmiyoruz; kesin olan tek şey, hiçbir olayın onu islah etmediği idi; bedeni bir çirkinlik abidesi, ruhu en iğrenç işkenceler ve kötülüklerin mabedi idi. Kundakçı, anne baba katili, ensest, sodomist, lezbiyen, katil, zehirleyici olan bu kaltağın hırsızlık, tecavüz, çocuk kaçırma ve kutsal şeylere hakaret yanında dünyada işlemediği ya da işletmediği bir suç kalmadığı gerçektir. Bugünkü işi mamlıktı; sosyetenin en aranan satıcılarından biriydi ve sayısız deneyiminden eğlenceli bir jargon edindiğinden, onu dördün-

cü masalcı seçmişlerdi, yani en korkunç ve en iğrenç öyküleri o anlatacaktı. Hepsini yapmış bir yaratıktan daha iyi kim canlandırabilirdi bu kahramanları?

Bu kadınlar, istenebilecek her türlü özelliği taşıyan bu kadınlar, bulunduğunda, iş ayrıntılarıyla ilgilenmeye kalmıştı. Her iki cinsiyetin de çevresini çok sayıda şehvet nesnesi ile çevirmek istiyorlardı, ama bu şehvet partisinin rahatsız edilmeden gerçekleştirilebileceği tek yerin Durcet'nin içinde küçük bir Elvire inşa ettirdiği İsviçre'deki şatosu olduğu göz önünde bulundurularak, bu şatonun bu kadar çok kişiyi alacak kadar büyük olmadığı ve bu kadar insanı oraya götürmenin gizliliği bozacağı ve tehlikeli olacağı anlaşıldı; masalcılar da dahil olmak üzere otuz iki kişi ile sınırlı kalmaya karar verildi; ek bilgi olarak: Dört sınıf halinde, sekiz genç kız, sekiz genç oğlan, pasif sodomist zevkler için devasa organları olan sekiz vurucu ve dört hizmetçi. Ama bütün bunlar için araştırma yapmak gerekiyordu; bir yıl bu uğraşlarla geçti, inanılmaz paralar döküldü. İşte Fransa'nın sunabileceği en muhteşemleri bulmak üzere, sekiz genç kız için yapılan hazırlıklar şöyleydi. On altı ünlü pezevenk, yanlarında iki yardımcı ile beraber Fransa'nın on altı bölgesine gönderildi; bu sırada Paris'te aynı iş için on yedi kişi çalışıyordu. Bu kişilerden her birine Paris yakınlarında Dük'e ait topraklarda randevu verildi ve aynı hafta içinde, yola çıkışlarından tam on ay sonra buraya döneceklerdi: Araştırma için bu kadar süre tanınmıştı. Her biri dokuz aday getirecekti, bu toplam yüz kırk dört yapıyordu, bunlardan yalnız sekizi seçilecekti. Bu pezevenklere yalnızca kızların geldiği sınıfa, namusuna ya da güzel görüntüsüne dikkat etmeleri söylenmişti. Araştırmalarını özellikle de şerefli evlerde sürdüreceklerdi ve ister manastırdan ister soylu bir aileden, ai-

lesinin kollarından alsınlar, namusu kanıtlanmamış hiçbir kı-
zı getirmeyeceklerdi. Burjuvazinin üzerinde, daha üst sınıf-
larda olanlar pek namuslu, pek el değmemiş ve pek güzel
olmazlardı; bunlar doğrudan reddediliyordu. Bu kadınların
çalışmaları muhbirler tarafından izleniyor ve yaptıkları der-
hal topluluğa haber veriliyordu. İstenilene uygun bulunan
aday için otuz bin frank ve tüm masraflar ödenecekti. Bu
duyulmamış bir paraydı. Yaş konusunda, on iki ila on beş
arası belirlenmişti ve üzerinde ve altında olanlar merhamet-
sizce reddediliyordu. Bu arada, aynı koşullar, aynı muamele-
ler ve ödemeler, aynı on iki ila on beş yaş sınırı ile, on
yedi oğlancısı ajanı hem başkentte hem kırsal kesimde aynı
şekilde koşturuyordu ve randevuları kızların seçilmesinden
tam bir ay sonrasına belirlenmişti. Daha önce vurucu olarak
tanımladığımız genç çocuklara gelince, tek ölçü organlarının
boyutuydu: Eni yedi buçuk, boyu ise on ila on iki parmak-
tan daha aşağı olanlar kesinlikle istenmiyordu. Bu konuda
tüm krallıkta sekiz adam çalışıyordu ve randevu, genç
oğlanlar için olandan bir ay sonrasına belirlenmişti. Bu
seçimler ve kabullerin öyküsü konumuz olmasa da, dört
kahramanımızın dehasını daha iyi anlamamız açısından bura-
da birkaç kelimeyle değinilecektir. Bana öyle geliyor ki,
anlatacağımız ölçüsünde olağandışı bir partiyi açıklamaya ve
aydınlatmaya yardımcı olacak hiçbir unsur eserimizle ilgisiz
kabul edilmemelidir.

Genç kızlarla randevu vakti geldiğinde, Dük'ün toprakla-
rına gidildi. Dokuz sayısına ancak birkaç satıcı ulaşabilmişti,
diğerleri kimi hastalıktan ölen kimi de kaçan adayların bazı-
larını yollarda kaybetmişti, randevuya yalnızca yüz otuz kız
gelmişti. Ama o ne çekicilikti yüce tanrım! Eminim bunca
güzellik daha önce hiçbir arada görülmemişti. İncelemelere

on üç gün ayrılmıştı. Dört arkadaş bir daire oluşturuyor, genç kız kaçırıldığı sırada üzerinde olan kıyafetlerle dairenin ortasında alınıyordu. Onu getiren satıcı öyküsünü anlatıyordu: Soyluluk ya da namusluluk konusunda eksik bir yönü varsa, derinlere inilmeden küçük kız hemen geri gönderiliyordu, hiçbir yardımda bulunulmuyor ve kimseye emanet edilmiyordu, ve satıcı onun için yaptığı tüm masrafları kaybediyordu. Satıcı ayrıntıları verdikten sonra çekilmesi söyleniyor ve söylenenlerin doğru olup olmadığını anlamak üzere küçük kız sorgulanıyordu. Anlatılanlar tamamen doğruysa, satıcı yeniden içeri alınıyor ve kalçalarını tamamen gözler önüne sermek üzere küçük kızı soyup arkasını çeviriyordu; bu incelemek istedikleri ilk yerd. Bu bölgedeki en küçük bir kusur onu derhal göndermelerine neden oluyordu; eğer bu bölgede eksik yoksa, kız çırılçıplak soyuluyor ve beş ya da altı kez şehvet düşkünlerimizin birinden diğerine geçiriliyordu. Bir o yana bir bu yana tekrar tekrar çevriliyor, koklanıyor, bakireliği kontrol ediliyordu, ama tüm bunlar soğukkanlılıkla yapılıyor ve muayeneyi bozacak herhangi bir duygu ifadesi görülüyordu. Sonra çocuk çekiliyor ve listedeki adının yanına - Kabul edildi ya da - gönderildi yazılıyor, belgeleri imzalanıyordu; daha sonra bu belgeler düşünceleri sorulmadan bir kutunun içine konuyordu; hepsi incelendiğinde kutu açıldı: Bir kızın kabul edilmesi için dört arkadaştan da kabul belgesi almış olması gerekiyordu. Biri bile eksikse, hemen yollanıyordu ve dışarı atarken yanlarına, daha önce de söylediğim gibi ne para ne de yardımcı verilmiyordu; seçim yapılırken hovardalarımızı eğlendiren ve satıcılarına teslim edilen on iki kız ayrı tutulmuştu. Bu ilk turdan sonra, elli aday elenmişti. Diğer sekseni yeniden ele alındı, bu kez daha ayrıntılı ve daha ciddi inceleneceklerdi: En küçük

bir kusur hemen elenme nedeni oluyordu. Gün kadar güzel biri elenmişti, çünkü bir dişi diğerlerinden biraz daha çıkıktı; diğerlerinin yirmisinden fazlasının elenme nedeni burjuva kızları olmalarıydı. Bu turda da otuzu elenmiş oldu: Ancak elli kız kalmıştı. Üçüncü incelemeyi, en sakın ve en güvenilir seçime ulaşacak mükemmel duyum dinginliği sağlamak üzere, bu elli adayla ilgilenenlerin cinsel ilişkiye girmesiyle yapma kararına varıldı. Arkadaşlardan her biri bu genç kızların on iki ya da on üçünden oluşan bir grubun ortasına geçti. Gruplar birbirinden farklıydı; pezevenkler tarafından yönlendiriliyordu. Davranışlar öylesine artistik bir şekilde değiştiriliyor, öylesine güzel sunuluyordu ki, bunca şehvetin ortasında spermler boşalıyor, ruhlar dinginleşiyordu ve sonunda bu turda da otuz kişi elendi. Yalnızca yirmi kız kalmıştı; hâlâ on iki tanesi fazlaydı. Hoş olmayan yanlar bulunabileceği umuduyla, yeni araçlarla boşaldılar, ama yirmisi hâlâ duruyordu: Tanrının eserleri olduklarını ortaya koyacak ilahi özelliklere sahip bu yaratıkların sayısını nasıl azaltabileceklerdi? Bu nedenle, sekizine diğer on ikisine üstünlük sağlayabilme olanağı verecek güzellik dışında bir şeyler aramaya başladılar ve Başkan karışıklığı giderecek bir çare önerdi, öneri hemen kabul edildi; kızların onlara sık sık yaptırılacak şeyi tahmin etmeleri isteniyordu. Bu soruya kesin karar vermeleri için dört gün gerekti ve böylece içlerinden on ikisi seçildi; bunlarla sekiz gün boyunca ve her yoldan eğlendirildi. Sonunda, kızlar, daha önce de söylediğim gibi, bunlar kadar özel kızları orospu yaparak kısa sürede zengin olacak satıcılara teslim edildi. Seçilen sekiz kıza gelince, yola çıkış anına kadar bir manastıra verildi, o ana kadar dokunulmadılar.

Güzelliklerini anlatmaya çalışmayacağım. Hepsi anlatacak-

larım ne olursa olsun onların yanında sıradan kalacak kadar güzeldi. Onlara isimler vermekle ve bunca güzellik, çekicilik ve mükemmelliğin bir arada görülmesinin imkansız olduğunu ve doğanın başka başka modeller sunarak insana en yüceyi oluşturabileceği konusunda bir fikir vermek istediğini söylemekle yetineceğim.

Ülkinin adı Augustine idi: On beş yaşındaydı, Languedoc Baronu'nun kızıydı ve Montpellier Manastırı'ndan kaçırılmıştı.

İkincisinin adı Fanny idi: Bretagneli bir müşavirin kızıydı ve babasının kendi şatosundan kaçırılmıştı.

Üçüncüsünün adı Zelmire idi: On beş yaşındaydı, ona tapan Terville Kontu'nun kızıydı. Beauce'daki arazilerinden birine ava giderken kızını da beraberinde götürmüş ve ormanda bir an için yalnız bırakmıştı ki, kız o anda kaçırılmıştı. Kontun tek kızıydı ve bir yıl sonra, dört yüz bin frank drahoma ile çok büyük bir senyörle evlenecekti. En çok ağlayan ve kaderinin korkunçluğundan en çok hayal kırıklığına uğrayan da bu kız olmuştu.

Dördüncünün adı Sophie idi: On dört yaşındaydı ve Berry'deki arazisinde yaşayan ve hali vakti yerinde bir centilmenin kızıydı. Yürüyüşe çıktığı bir anda, onu korumaya çalışan ve nehre düşerek kızının gözleri önünde son nefesini veren annesinin yanından kaçırılmıştı.

Beşincinin adı Colombe idi: Paris'te doğmuştu ve bir parlamento üyesinin kızıydı; on üç yaşındaydı ve beraberinde bir dadı ile, akşam vakti, bir çocuk balosunun verildiği manastırdan gelirken kaçırılmıştı. Dadı hançerlenmişti.

Altıncının adı Hèbè idi: On iki yaşındaydı, bir süvari yüzbaşının, Orlèans'da yaşayan varlıklı bir adamın kızıydı. Genç kız yetiştirildiği manastırda beğenilmiş ve kaçırılmıştı; iki din adamı paranın gücü ile kandırılmıştı. Ondan daha

çekici ve daha sevimli bir şey olamazdı.

Yedincinin adı Rosette idi: On üç yaşındaydı, Chalon-sur-Saône'de tümgeneralin kızıydı. Babası yeni ölmüştü; şehrin hemen dışında bir kasabada annesinin yanındaydı ve bir hırsız gibi girilerek akrabalarının gözleri önünde kaçırılmıştı.

Sonuncusunun adı Mimi ya da Michette idi: On iki yaşındaydı, Senanges Markisi'nin kızıydı ve babasının Bourbonnais'deki topraklarından, şatodan daha sonra öldürülecek olan iki üç kadınla çıkmasına izin verilen bir araba gezintisi sırasında kaçırılmıştı.

Bu şehvet oyunlarının hazırlıklarının çok pahalıya ve hatta cinayetlere mal olduğunu görüyoruz. Bu tarz adamlar için servet pek anlam taşımaz; cinayetlere gelince, bu yüzden tutuklanmaları ve günümüzde olduğu gibi cezalandırılmaları gereken bir çağda yaşıyorlardı. Her şey başarıyla ayarlanmıştı ve böylece hovardalarımız ne takip edilmek ne de soruşturmaya uğramak konusunda endişelenmemişlerdi.

Genç erkeklerin inceleneceği zaman gelmişti. Koşullar daha basit olduğundan sayıları daha fazlaydı. Yüz elli kişi olarak sunuldular ve mükemmel yüzleri gibi, çocuksu güzellikleri, saflıkları, masumiyetleri ve soylulukları açısından kızlar sınıfından kalır yerleri olmadığını söylemek abartı olmazdı. Her biri için kızlar için ödenenle aynı tutar yani otuz bin frank ödeniyordu; bu av daha özel olduğundan ve aşağılık adamlarımızın zevkine daha uygun olduğundan, herhangi bir masraftan kaçınılmamaya, uygun olmadığı için reddedilenler bile kullanılacağından karşılığını ödemeye kadar verilmişti. İnceleme kadınlarıinki gibi gerçekleşti. On gün boyunca çok dikkatli incelemeler yapıldı; kızlarla bu özen biraz göz ardı edilmişti; inceleme yapılmadan önce, sunulacak on oğlan ilgili kişi tarafından hazırlanıyordu. Baş-

kan'ı geri tutmak ister gibiydiler, zevklerinin sapkınlığından çekiniyorlardı; kızların seçimi sırasında ortaya koyduğu lanet olası iğrenç ve sapkın eğilimlerini düşünüyorlardı. Bunlara teslim olmayacağına söz verdi ve sözünü tuttuysa da, görünüşe göre oldukça zorlanmıştı, zira hayal gücü bir kez alevlendiğinde ya da yoldan çıktığında, bu tür keyifli aşırılıklara girişmeye alışmıştı ve ona en çok zevk veren aşırılıkların doğası nedeniyle, onu yeniden doğru yola döndürmek güçtü: Zevklerini tatmin etme isteği karar verme yeteneğini kullanmasını engelliyordu. Gerçekten güzel olanı aşağılayarak ve iğrenç olanı daha çok yücelterek, hayallerini ortaya koyuyor ve daha gerçek duygulara dönmek ona uzaklaşmaktan hoşlanmadığı prensiplerine ihanet gibi görünüyordu. İlk seanslar tamamlandığında yüz aday oybirliğiyle kabul edilmişti ve sonuçta ulaşılması gereken az sayıdaki oğlanı ortaya çıkarmak için bu kararları arka arkaya beş kez gözden geçirmek gerekti. Seanslar üç kez tekrarlandığında elli aday kalmıştı, prestijlerini daha da artıran idollere duyulan beğeniyi bir şekilde azaltmak için özel yollar kullanmak zorunda kalındı, yapacak bir şey yoktu; herkes kabul edilmesini istediği adayı seçti. Onları kızlar gibi giydirmeyi düşündüler: Bir cinsiyette bıkılmış aracı idolleştiren, onu aşağılayan ve neredeyse tüm düşleri yerle bir eden bu kurnaz oyunda yirmi beş kişi elendi. Ama bu son yirmi beşinin oylamasını hiçbir şey etkilemedi. Organını gizlediler, adını kağıtlar üzerine yazdılar, boşalma anında kızlarla yaptıkları yoldan kullandılar, ama yine de yirmi beşi de duruyordu ve sonunda rasgele seçmeye karar verdiler. İşte kalanlara verilen adlar, yaşları, konumları ve maceralarının özeti, zira portrelerini çizmekten vazgeçiyorum: Aşk'ın çizgileri bile şüphesiz daha çekici olamazdı ve Albane'in kutsal meleklerinin çizgilerini seçece-

ği modeller bile şüphesiz bunlardan daha az mükemmeldi.

Zèlamir on üç yaşındaydı; onu kendi topraklarında büyük bir özenle yetiştiren Pointou'lu bir centilmenin tek oğluydu. Yanında bir hizmetçi ile Poitier'deki bir akrabayı ziyarete gönderilmişti ve onu bekleyen haydutlarımız hizmetçiyi öldürerek çocuğu yakalamışlardı.

Cupidon da aynı yaşıydı; La Fleche Koleji'nde eğitim görüyordu. Okul çocuklarının pazar gezintilerinden birinde pususu kuruldu ve kaçırıldı. Tüm kolejin en güzel çocuğu oydu.

Narsis on iki yaşındaydı; Malta şövalyesiydi. Babasının onurlu ve soyluluğuna yaraşır görevini yürüttüğü Rouen'da kaçırılmıştı. Paris'deki Louis-le-Grand Koleji'ne doğru yola çıkmıştı; yolda kaçırıldı.

Zèphire, aşırı güzelliği seçilmesi kolaylaştırmış olan sekinin en zarifi olarak Paris'tendi; burada ünlü bir yatılı okulunda eğitim görüyordu. Babası bir tümgeneral; onu bulabilmek için her şeyi yapmış, ama başaramamıştı. Yatılı okulun sahibine para vermişler ve altısı daha önce elden geçmiş yedi oğlanı almışlardı. Bu çocuğu vermek için bir milyon gerekmiş gibi kafasını sallamış, ama çabucak teslim etmişti. Bakireleri genellikle kendine ayırıyordu. Zavallı körpe güzel çocuk, o ne haksızlıktı! Nasıl da korkunç bir kader bekliyordu onu!

Cèladon, Nancyli hakimlerden birinin oğluydu. Teyzelelerinden birini görmeye geldiği Lunèville'de kaçırılmıştı. On dördüne henüz girmişti. Onunla tanıştırmamanın yolunu buldukları bir genç kız aracılığıyla kandırılan yalnızca o olmuştu: Küçük kaltak aşık gibi görünerek oğlanı tuzağa çekmiş, dikkatini dağıtmış ve olay başarılmıştı.

Adonis on dört yaşındaydı. Eğitim gördüğü Plessis Koleji'nden kaçırılmıştı. Meclis başkanlarından birinin oğluydu;

başkan şikayette bulunmuş, tüm olanaklarını seferber etmişti, ama o kadar iyi önlem alınmıştı ki, bu olaydan söz edildiğini duyan bile olmadı. İki yıldan beri ona deli olan Curval, çocuğu babasının evinde tanımıştı ve kaçırılması için gerekli yolları gösteren ve bilgileri veren de o olmuştu. Onun kadar iğrenç birinin bu kadar anlaşılabilir bir zevki olması şaşırtıcıydı; Curval, büyük bir gururla, bu olaydan arkadaşlarına, görüldüğü üzere hâlâ güzel bir zevki olduğunu kanıtlamak için faydalandı. Çocuk onu tanıdı ve ağladı, ama Başkan ona ilk tecavüz edecek kişinin kendisi olduğunu söyleyerek teselli ediyordu; ve bu büsbütün irkiltici teselli verirken, inanılmaz büyüklükteki organını kalçalarına vuruyordu. Topluluğa bu isteğini bildirdi ve hiç itirazla karşılaşmadan izin aldı.

Hyacinthe on dört yaşındaydı; Champagne'a bağlı küçük bir kentten emekli bir subayın oğluydu. Delice sevdiği ve babasının yalnız gitmesine izin verme ihtiyatsızlığını gösterdiği av sırasında kaçırılmıştı.

Giton on iki yaşındaydı. Versailles'da, soylu delikanlıların katıldığı at yarışlarında kaçırılmıştı. Nivernaisli varlıklı bir adamın oğluydu ve buraya geleli altı ay bile olmamıştı. Saint-Claoud Bulvarı'nda yalnız başına çıktığı bir yürüyüş sırasında kaçırılmıştı. İlk ilişkilerin ayrılmış olduğu Piskopos'un tutkusu haline gelmişti.

Şehvet düşkünlerimizin oyunları için hazırladığı erkek tanrılar da bunlardı: Kullanılacakları zamanı ve yeri göreceğiz. Yüz kırk iki aday kalmıştı, ama bu avlarla diğerleri gibi eğlenmiyorlardı: Hiçbiri kullanılmadan gönderilmedi. Yola çıkma arifesinde olduklarından, günlük sıradan işler zaten bırakılmıştı ve bunlar yola çıkış anına kadar sıradan eğlencelerin yerini aldı. Tamamen bıktıklarında, bunlardan kurtul-

manın komik bir yolunu düşündüler: Bir Türk korsana satmak. Bu yolla hem tüm izler kaybolacak hem de masrafların bir kısmı da çıkarılmış olacaktı. Türk onları, küçük gruplar halinde getirildikleri Monako yakınlarından köle olarak aldı, bu şüphesiz korkunç bir kaderdi, ama dört şehvet düşkünümüzü fazlasıyla eğlendirmişti.

Vurucuları seçme zamanı gelmişti. Bu sınıfın tecrübelileri hiç sıkıcı olmuyordu; geri dönmeleri gerekmesi halinde, yolculuklarının, girdikleri zahmetin karşılığını ödemek gerekiyordu. Onları bulan sekiz çöpçatan, ölçüler daha önceden belirlendiğinden ve hepsi koşullara uygun olduğundan pek güçlük çekmemişlerdi. Sonuçta elli kişi toplanmıştı. En büyük yirmi arasından, en genç ve en güzel sekizi seçildi ve ayrıntıya girmek gerekirse, aralarında en kalın dört tanesinin de bulunduğu bu sekize isim takmaktan memnun olacağım.

Gerçekten adını aldığı tanrı kadar yapılı olan Herkül yirmi altı yaşındaydı ve sekiz parmakтан biraz fazla kalınlıkta ve on üç parmak uzunluğunda bir organa sahipti. Neredeyse sürekli olarak havada olan ve günde sekiz kez, tam bir ölçek boşaldığı görülen bu alet kadar güzel, bunun kadar etkileyici bir şey daha görmemişlerdi. Bununla birlikte çok sakindi ve çok çekici bir fizyonomisi vardı.

Adrien'in bir kopyası olduğu için böyle adlandırılan Antinoüs dünyanın en güzel organına, en güzel kıkına sahipti ve nadiren görüldüğü üzere de, sekiz parmak kalınlığında ve on iki parmak uzunluğunda bir alet taşıyordu. Otuz yaşındaydı ve dünyanın en güzel yüzü ondaydı.

Brise-cul öylesine güçlü bir organa sahipti ki, birinin kıkını kırmadan ilişkiye girmesi neredeyse olanaksızdı ve adını da bundan alıyordu. Organının başı sığır kalbine benziyordu, kalınlığı sekiz parmakтан fazlaydı; organı ancak sekiz

parmaktı ama eğriliği öyle bir kıvrım yaratıyordu ki, içine girdiğinde anüsü tamamen parçalıyordu; ve bu değerli nitelik onu bizimkiler gibi her şeyden bıkan şehvet düşkünleri için özel kılıyordu.

Bande-au-ciel böyle adlandırılmıştı, çünkü ereksiyon bir kez olursa sürekli idi; on bir parmak kalınlığında ve on bir parmak uzunluğunda bir organa sahipti. Onu almak için çok daha büyüklerini reddetmişlerdi, çünkü bunun bir günde dışarı attığı miktara yaklaşılamazlardı bile.

Diğer dördü aşağı yukarı aynı en ve boydaydılar. Elenen kırk iki aday ile on beş gün eğlenildi ve kendilerini iyice teslim ettikten ve zorlandıktan sonra, bol para verilerek gönderildiler.

Geriye yalnızca hizmetçilerin seçimi kalmıştı ve bu çok daha ilginçti. Sapkın zevklere sahip tek kişi Başkan değildi; üç arkadaşı ve özellikle de Durcet, doğanın yarattığı en kutsal, yaşlı, iğrenç ve kirli nesnede çok daha bariz çekicilik bulmalarına neden olan bu lanetli sefahat ve şehvet düşkünlüğüne fazlasıyla eğilimliydi. Bu fanteziyi açıklamak oldukça güç olabilir, ama bir çok insanda görülmektedir. Doğanın kargaşası, sinir sistemi üzerinde, özel güzellikler ölçüsünde ve çok daha güçlü bir şekilde etki eden bir ilginç yan taşır. İnsan gözlerini kapadığında korku, çirkinlik, tüyler ürpertici olayların hoşla gittiği zaten kanıtlanmıştır: Bunlar kirlenmiş bir nesneden daha iyi nerede olabilir? Şehvet eyleminde hoşla gidenin kirli nesne olduğundan, bu nesne ne kadar kirli olursa o kadar hoşla gidecektir ve el değmemiş ya da mükemmel bir nesnede daha önce kirlenmiş bir nesneye göre çok daha az kirli olduğu kesindir. Buna en küçük bir şüphe yoktur. Zaten güzellik basit bir şeydir, olağandışı olan çirkinliktir, ve tüm ateşli hayal güçleri, şeh-

vet oyunlarında, şüphesiz olağandışı olanı seçerler. Güzellik, tazelik, basit anlamıyla asla çarpıcı olmaz; çirkinlik, çürümüşlük çok daha sert bir darbe yaratır, çok daha güçlü sarsar, buna göre tahrik de çok daha canlı olur. Bunlardan hareketle, bir çok insanın haz almak için yaşlı, çirkin ve hatta pis kokan bir kadını, körpe ve güzel bir kıza tercih etmesine hiç şaşırmamak gerekir; ayrıca yürüyüşe çıkmak için dağların kurak ve inişli çıkışlı topraklarını, ovaların monoton patikalarına tercih eden bir adam olmamıza şaşırmamak gerekir. Bütün bunlar yapımıza, organlarımıza, etkilenme şekillerine bağlıdır ve nasıl bedenimizin biçimini değiştiremezsek, zevklerimizi de değiştirme gücüne sahip değildir. Ne olursa olsun, daha önce de söylediğimiz gibi, Başkan'ın ve diğer üç arkadaşının baskın zevki buydu, zira hizmetçilerin seçiminde görüş birliğine varmışlardı; bu seçim, göreceğimiz gibi, tanımladığımız bu düzensizlik ve ahlâksızlıkta iyice belirginleşiyordu. Bu nedenle Paris'te büyük bir özenle araştırma yaptırıldı, bu iş için dört yaratık gerekiyordu ve yüzleri ne kadar iğrenç olursa olsun, yapacağım tanımdan dolayı okuyucudan izin istiyorum: Bu eserde yer alan belli başlı varlıkların davranışları kısmen gelenek olduğundan çok önemlidir.

İlkinin adı Marie idi. Yakın zamanlarda ölmüş ünlü bir dalaverecinin hizmetçisiydi ve efendisi tarafından kırbaçlanmış ve damgalanmıştı. Elli sekiz yaşındaydı, neredeyse hiç saçı kalmamıştı, burnu kemerliydi, gözleri donuk ve çapaklıydı, ağzı genişti ve değişik tiplerde, ama hepsi kükürt kadar sarı otuz iki dişle doluydu; uzun boyluydu, bir deri bir kemikti, on dört çocuğu vardı, söylediğine göre on dördünü de kötü insanlar olmaları korkusuyla boğmuştu. Karnı denizdeki dalgalar gibiydi ve kalçaları bir apse sonucu oyulmuştu.

Thèrèse altmış iki yaşındaydı. Uzun boyluydu, zayıftı, iskelet gibiydi, başında tek tel saç, ağzında tek dişi yoktu ve bedeni, soyunduğunda mideyi alt üsteden bir koku yayıyordu. Kıçı yaralardan sertleşmişti ve kalçaları öylesine pörsümüştü ki bir bastonun çevresine sarılabilirdi; bu güzel kıcın deliği genişliğiyle bir volkan ağzına benziyordu ve kokusu gerçek bir tuvalet kokusuydu; söylediğine göre Thèrèse hayatı boyunca kıcını hiç silmemişti, çocukluğundan kalma boklar bulunduğu görülüyordu. Vajinasına gelince, tüm pislikleri ve tüm iğrençlikleri alabilecek, mide bulandıracak bir mezar gibiydi. Bir kolu çarpıktı ve bir bacağı aksıyordu.

Dördüncünün adı Fanchon idi. Altı kez idama mahkum edilmişti ve yeryüzünde işlemediği suç yoktu. Altmış dokuz yaşındaydı. Kısa boylu, tıknaz ve şişmandı, şaşıydı, neredeyse hiç alnı yoktu, pis kokan ağzında düşmek üzere olan iki yaşlı diştten başka birey yoktu; arkasını yılancık kaplıyordu ve anüsünde yumruk kadar büyük hemoroidler asılı duruyordu; vajinasında iğrenç bir kara çıban vardı ve uyluklarından biri tamamen yanıktı. Yılın dörtte üçünde sarhoştı ve sarhoşken, midesi zayıf olduğundan, her yere kusardı. Kıç deliği, onu süsleyen hemoroidler paketine rağmen öylesine genişti ki, kadın gaz kaçırırken ve osururken genellikle bunu fark etmiyordu bile.

Bu dört kadın, onlara önerilen yatılı hizmetçilik görevinden bağımsız olarak, istenebilecek şehvet oyunlarına ilişkin değişik işler ve hizmetleri tamamen yerine getirmek zorundaydı.

Tüm bu işler ayarlandığında yaz çoktan başlamıştı, artık yalnızca Durcet'nin topraklarında geçirecekleri dört aylık süre boyunca, burayı rahat ve keyifli kılacak değişik nesnelerin nakledilmesiyle ilgileniliyordu. Çok miktarda mobilya ve cam eşya, yiyecek içecek, şaraplar, ter türden likörler taşındı, iş-

çiler gönderildi ve önden giden Durcet'nin karşılayıp, yerine yerleştirdiği kişiler yavaş yavaş gönderilmeye başlandı.

Okuyucuya önlerindeki dört ay boyunca bunca şehvet kurbanı verilecek olan ünlü tapınağı tasvir etmenin zamanı geldi. İzole olmak ve huzur, şehvetin güçlü araçları olduğundan ve bu niteliklerinden dolayı duyular üzerinde dini bir etki yapan her şey şehveti biraz daha fazla çağıracağından, uzak ve ıssız bir ev seçildiği görülecektir. Bu evin bir zamanlar nasıl olduğunu değil, dört arkadaşın yaptırdığı onarımdan sonraki durumunu, güzelliğini ve yalnızlığını anlatacağız.

Buraya gelmek için, önce Bale'a ulaşmak gerekiyordu; ardından Rhin geçiliyor, arabaları terk etmek gerektiği noktada yol daralıyordu. Az ileride Foret-Noire'a giriliyor, yaklaşık on beş mil kadar zor, kayalık ve kılavuzsuz kesinlikle gidilemeyecek bir yoldan ilerleniyordu. Bu yükseklikte kömürçüler ve orman bekçilerinin köyü vardı. Durcet'nin toprakları da buradan sonra başlıyordu ve köy de ona aitti. Bu küçük köyün sakinlerinin neredeyse tümü hırsızlar ya da haydutlardan oluştuğundan, Durcet'nin onlarla arkadaşlık kurması zor olmamıştı ve ilk yaptığı iş, kim olursa olsun, topluluğun tamamen kapanacağı bir kasımdan sonra şatoya bırakılmaması emrini vermek oldu. Sadık yardımcılarını silahlandırdı, uzun süreden beri istedikleri bazı ayrıcalıklar tanıdı ve bariyerler kapatıldı. Aşağıdaki tasvir bu kapının ne kadar sıkı olduğunu, Durcet'nin Silling adlı şatosuna gelmeyi nasıl olanaksız kıldığını ortaya koyacaktır. Kömürlükler geçildiğinde, neredeyse Saint-Bernard Dağı kadar yüksek bir dağa tırmanılmaya başlanıyordu, zira zirveye ancak yaya olarak ulaşmak mümkündü. Yalnız katırlar gidebiliyor, izlenecek patikanın her tarafı uçurumlarla çevrili olduğundan, çok fazla tehlikeyle karşılaşılıyordu. Yiyecek içecek ve di-

ğer malzemeleri taşıyan katırlardan altısı ile aralarından çıkmak isteyen iki işçi uçuruma yuvarlanarak ölmüştü. Dağın eteklerine ulaşmak için yaklaşık beş uzun saat gerekiyordu; burası da, alınan önlemler sayesinde, kuşlardan başka kimse- nin aşamayacağı gerçekten dayanılmaz yeni bir engel olma özelliğini koruyordu. Doğanın en özel kaprisi de, dağın eteklerinde, kuzey ve güney bölüm arasında yer alan altmış metreden yüksek bir uçurumdu; yardım almak mümkün değildi; dağa bir kez tırmanınca, geri inmek imkansız hale geliyordu. Durcet bu iki yakayı birleştirmek için, aşağı yukarı bin ayaktan daha derin olan bu uçurumun üzerine, ilk malzemeler ulaşır ulaşmaz çok güzel bir tahta köprü yaptırmıştı: Ve o andan itibaren herhangi birinin Silling Şatosu'na ulaşma olasılığı kalmamıştı. Zira, kuzey cephesinden inerken, çevresi zirveleri bulutlara ulaşan sarp kayalarla çevrili yaklaşık dört dönümlük küçük bir ovaya ulaşılmaktaydı; kayalıklar ovayı paravan gibi kaplamakta ve aralarından en küçük bir geçit vermemekteydi. Köprü yolu olarak adlandırdıkları bu geçit küçük ovaya inilecek ve ulaşım sağlanacak tek yerdi ve yıkılması halinde, bu küçük ovaya tırmanabilecek herhangi bir yaratık düşünülemezdi. Durcet'nin şatosu da böylesine güzel çevrelenmiş, böylesine sıkı korunan bu küçük ovanın ortasında bulunuyordu. Ayrıca çevresi yaklaşık otuz ayak yüksekliğinde bir duvarla çevrilmişti; duvarın ardında suyla dolu çok derin bir çukur dairesel bir yapı oluşturarak son bir koruma daha sağlıyordu: çevresine yaşama alanlarının inşa edildiği bir iç avluya, basık ve dar bir gizli kapıdan giriliyordu. Son derece geniş, son düzenlemelerle oldukça güzel döşenmiş evlerin birinci katında çok büyük birer salon vardı. Fark edildiği üzere daireleri bir zamanlar olduğu gibi değil, öngörülen plana göre değiştirilmiş ve dü-

zenlenmiş haliyle tasvir ediyorum. Salondan çok güzel bir yemek odasına geçiliyordu; salonun çevresi, sıcak, anında ve uşağa ihtiyaç duyulmaksızın yemek servisi yapma olanağı sağlayan pencerele duvarlarla kaplıydı. Halılar, sobalar, Osmanlı sedirleri, muhteşem koltuklar ve rahat olduğu kadar keyifli kılablecek her türlü eşyayla donatılmış bu yemek salonundan, basit, özenilmemiş, ama son derece sıcak ve oldukça kaliteli mobilyalarla döşenmiş salona geçiliyordu. Bu salon masalcılar için düşünülmüş bir küçük toplantı odasına açılıyordu: Doğrusunu söylemek gerekirse, planlanan mücadelelerin muharebe alanı, şehvetperestler topluluğunun merkezi burasıydı ve yeniden düzenlendiğinden özel bir tasviri hak ediyordu. Yarım daire biçimindeydi. Kemersi bölümünde çok geniş ve her biri mükemmel Osmanlı sedirleri ile donatılmış dört cam niş bulunuyordu; bu dört niş, yapıları itibariyle daireyi kesen çapın tam karşısına geliyordu. Çapı oluşturan duvara, dört ayak yüksekliğinde bir kürsü yaslanmıştı. Bu öykücü içindi: Bu pozisyon onu dinleyiciler için düşünülmüş dört nişin tam karşısına yerleştirmekle kalmıyor, aynı zamanda, dairenin küçük olması sayesinde çok az mesafede bırakarak, anlattıklarından tek sözcük kaçırılmamasını sağlıyordu, zira öykücü tiyatro sahnesindeki bir oyuncuya benziyordu ve nişlere yerleştirilmiş dinleyiciler ise anfitiyatroda gibiydiler. Kürsünün altında, anlatılanların neden olduğu duygu tahriklerini gidermek için kullanılacak şehvet araçlarının bulunacağı basamaklar vardı: Kürsü gibi bu basamaklar da altın saçaklarla süslü siyah kadife halıyla kaplıydı; nişler aynı şekilde süslenmiş koyu mavi örtülerle donatılmıştı. Her nişin dibinde, nişe bitişik bir bölmeye açılan ve istenilen kişinin geçip, istenilen şehvet nesnesini getirebileceği ve şehveti herkesin ortasında yaşamak istemediğinde

kullanabileceği bir kapı bulunuyordu. Bu bölmeler, kanepeler ve her türlü ahlâksızlık için gerekli diğer eşyalarla donatılmıştı. Kürsünün iki yanında hepsinden ayrı duran ve tavana kadar uzanan iki sütun vardı; bunlar herhangi bir hata yapma ceza olarak bağlamaya yönelikti. Ceza için gerekli tüm bu aletler sütuna asılıydı ve bu rahatsız edici görüntü bu türden partilerde mutlak itaati, işkencecilerin ruhunda şehvet parıltıları doğuran itaati sürekli kılmaya yarlıyordu. Bu salondan evin diğer ucundaki bir odaya geçiliyordu. Oda bir tür gelin odasıydı; son derece sessiz ve gizliydi, çok sıcaktı, gündüzleri bile oldukça loştu ve baş başa görüşmeler ya da daha sonra açıklanacak diğer gizli şehvet oyunları içindi. Diğer kanata geçmek için aynı yoldan geri dönmek gerekiyordu ve çok güzel bir şapele bakan en son koridora gelindiğinde, iç avlunun kenarına açılan paralel kanata geçiliyordu. Burada, her birinin gelin odası ve bir bölmesi bulunan dört çok güzel daireyle bağlantılı çok güzel bir sofa bulunuyordu. Son derece güzel, üç renk damalı Türk döşekleri ve bunlara uygun mobilyaları ile, gelin odaları da her türlü şehvet aracıyla süslüydü. Dört arkadaş için hazırlanmış bu dört oda, çok sıcak ve çok güzel oldukları gibi, çok da iyi konumlandırılmıştı. Yapılan düzenlemelere göre, kadınlar da onlarla aynı daireleri paylaşacaktı, özel odalar ayrılmamıştı. İkinci katta da aynı sayıda, ama farklı bölmelenmiş odalar vardı. Bir yanda her birinde küçük bir yatak bulunan sekiz nişin yer aldığı geniş bir salon bulunuyordu ve bu daire genç kızlara aitti; yanlarındaki iki küçük oda, iki yaşlı hizmetçi içindi; öteki taraftaki iki güzel oda iki öykücü için düşünülmüştü. Diğer yanda, sekiz oğlana ait, yataklar için hazırlanmış sekiz nişli dairenin aynısından, onları gözleyecek iki kahya için iki bitişik oda, diğer iki öykücününün tıpa-

tıp aynısı iki oda daha bulunuyordu. Anlattıklarımızın üzerinde yer alan sekiz güzel oda, yataklarının yüzünü pek de göremeyecek olan sekiz vurucunun evini oluşturuyordu. Zemin katında mutfaklar, bu iş için alınmış, üçü ünlü aşçılar olan altı yaratığın altı hücresi yer alıyordu. Bu tür bir parti için erkekler tercih edilmişlerdi ve bence doğru bir karardı. Üç gürbüz genç kız yardım ediyordu aşçılara, ama bunlardan hiçbiri haz uyandırmamalıydı, zira orada olma nedenleri bu değildi ve konulan kurallar şehvet oyunlarına karışmalarını engelliyordu; istek uyandırmanın ya da artırmanın asıl yolu sınırlar koymaktı. Bu üç hizmetçiden biri getirilmiş olan çok sayıda çiftlik hayvanı ile ilgilenmek zorundaydı, zira ev hizmetlerinden sorumlu dört ihtiyar dışında, bu üç aşçı ve yardımcılarından başka hizmetçi yoktu. Ama sapıklık, zalimlik, iğrençlik, öngörülen ya da hissedilen tüm bu tutkular, zaman kaybetmeden yaşayacakları yerin bir taslağını anlatmamızı gerektirdiğinden, öykümüzle ilgili temel kurallar tamamen tasvir etmemizi engellemektedir. Koridorda yer alan küçük Hristiyan tapınağının sunağının dibinde güzel görünümlü, ölüm çağrıştıran bir taş yükseliyordu; çok dar ve dik, üç yüz basamaklık bir burmalı merdiven aracılığıyla yer altındaki, üç demir kapı ile kapalı bir tür kubbeli hücreye iniliyordu; içinde hem korkutmak hem de işkenceler yapmak üzere daha çok zalimlik hayal edilebilecek en özel, en korkunç ve en tüyler ürpertici eşyalar bulunuyordu. Ve işte burada huzur vardı! İğrenç adam, bir suçun kurban vermekle sonuçlandığını hangi noktaya kadar yadsıyabilirdi! O evindeydi, Fransa'nın dışında, güvenli bir ülkede, kimsenin oturmadığı bir ormanın derinliklerinde, alınan önlemler sayesinde yalnızca gökyüzündeki kuşların ulaşabileceği hale getirilmiş evinde ve yerin altındaydı. Yazık, böylesi bir ıssızlık-

ta ne kural ne de din tanımayan, suçla eğlenen ve tutkular-
dan başka kaygısı olmayan ve iğrenç şehvet oyunlarının im-
paratorluk yasalarından başka ölçü tanımayan bir şehvet
düşkününün insafına kalan bahtsız bin kere yazık! Burada
neler olacağını bilmiyorum, ama öyküyü bozmadan tek söy-
leyebileceğim, Dük'ün tasvirini yaparken, üç kat fazlasının
ortaya çıkacağıdır.

Sonunda hazırıldılar; her şey mükemmel bir şekilde dağıtıl-
mış, ilgili kişiler çoktan gelmiş, Dük, Piskopos, Curval ve
kadınları, arkalarında dört ast vurucu yürümeye başlamıştı
(Durcet ile karısı ve tüm diğerleri söylediğimiz gibi önden
gitmişti) ve bitmek tükenmek bilmez güçlüklerle 29 Ekim
akşamı şatoya varıldı. Önden giden Durcet, geçtikleri anda
dağ köprüsünü yıktırdı. Ama hepsi bu değildi: Bölgeyi ince-
leyen Dük, tüm yiyecek içecekler içeride olduğuna ve çık-
maları için herhangi bir neden olmadığına göre, pek ihtimal
vermeseler de dışarıdan gelebilecek saldırıları ve içeriden
olabilecek kaçışları engellemek üzere, dediğim gibi, içeri gi-
rilen tüm kapıları ördürmeye ve kuşatma altındaki bir kale-
deki gibi buraya tamamen kapanmaya, ne düşmana ne de fi-
rariye sızacak en küçük bir yer bırakmamaya karar verdi.
Düşünülenler uygulandı; hatta kapıların nerede olduğunu ye-
niden bulmak mümkün olmayacak şekilde barikatlar kuruldu
ve içeride, okumuş olduğumuz düzenlemeler yapıldı. Ka-
sım'ın birine kadar olan iki gün, ilgili kişilerin şehvet sah-
neleri başladığında canlı olabilmeleri için dinlenmesine ayrıl-
dı ve dört arkadaş, şefler tarafından imzalanan ve çoğaltılır
çoğaltılmaz ilgili kişilere dağıtılan bir kurallar listesi hazırla-
dılar. Konuya girmeden önce, yaptığımız eksiksiz tasvirler
sonrasında, sakın ve istekli bir şekilde kendini öykünün akı-
şına bırakacak olan okuyucumuza onları iyice tanıtmalıyız ki,

hiçbir şey zihnini kurcalamasın ya da hafızasını zorlamasın.

Düzenlemeler

Her gün sabah onda kalkılacaktı. Bu saatte, gece boyu hizmet etmemiş olan dört vurucu, arkadaşlarımızı ziyarete gelecek ve her biri yanında bir küçük oğlan getirecekti; art arda bir odadan diğerine geçeceklerdi. Arkadaşların emirlerine ve isteklerine göre hareket edeceklerdi, ama başlangıçta küçük oğlanlar yalnızca görüntü olacaktı, zira sekiz bakirenin bekareti aralık ayından önce bozulmayacaktı; bunun yanında sekiz oğlanın ikisi de ocak ayına kadar korunacaktı ve bunun amacı, sürekli olarak tahrik edildiği halde asla tatmin edilmeyen bir isteğin git gide artmasıyla şehvetin son noktaya kadar tahrik olmaya bırakılmasıydı; bu durum, arkadaşların en çıldırtıcı şehvet durumlarından biri olarak yaratmaya çalıştıkları bir tür shevi öfke ile sonuçlanacaktı şüphesiz.

Saat on birde, arkadaşlar genç kızların dairesine geçecekti. İspanyol şarabıyla hazırlanmış et ya da çikolatadan veya kanepelerden oluşan sabah kahvaltısı servisi burada yapılacaktı. Bu yemek iki ihtiyarın, Marie ve Louison'un yardım ettiği sekiz çıplak kız tarafından sunulacaktı; kızların dairesine gidildiğinde, diğer ikisi oğlanlarınsinde kalacaktı. Arkadaşlar bu kahvaltıdan önce veya sonra kızlarla bazı şeyler yapmak isterlerse, kızlar, onlar için zorunlu tutulmuş ve ihlâli halinde sert bir ceza belirlenmiş olduğundan itirazsız itaat edeceklerdi. Ama günün bu saatinde özel ve gizli parti yapılmayacağı, bir anlık keyif sürmek istenirse, bunun kahvaltıya katılan herkesin önünde olması konusunda görüş birliğine varıldı. Bu kızlar arkadaşlarla karşılaştığında her zaman diz çökme alışkanlığı edinecekler ve onlara kalkmaları söylenene kadar böyle kalacaklardı. Yalnızca onlar, eşler ve yaşlılar bu kurallara tabi idi. Geri kalanlar muaftı, ama her-

kes arkadaşlardan her birini monsenyörden başka bir isimle çağıramayacaktı.

Kızların odasından çıkılmadan önce, arkadaşlar arasında o ayın sorumluluğunu almış olan (niyetleri, her ay bir arkadaşın detaylardan sorumlu olması ve her birinin aşağıdaki sırayla bu konuma geçmesi şeklindeydi: Durcet kasım, Piskopos aralık, Başkan ocak ve Dük şubat ayı boyunca), kızların da-iresinden çıkmadan önce, sırasıyla hepsini muayene edecek, şu ya da bu şekilde kullanılmaları için ihtiyaç duyulan durumda olup olmadıklarını kontrol ederek ihtiyaçlara rapor verecekti. Bu iş için ayrılmış ve düzenlenmiş şapel dışında bir bölme kullanmak kesinlikle yasak olduğu, ve buraya da genellikle verilmeyen özel izin olmadan gidilemediği için, ayın sorumlusu arkadaş, kahvaltıdan hemen sonra, kızlara ait bölmelerin hepsini itinayla kontrol edecek ve yukarıda sözü geçen iki koşuldan birine aykırılık söz konusu olduğunda, suçlu ağır şekilde cezalandırılacaktı.

Ardından, aynı ziyareti gerçekleştirmek ve karşı koyanlara büyük acı verecek cezalar uygulamak üzere oğlanların dairesine geçilecekti. Sabahları arkadaşların yanında olmayan dört küçük oğlan onları odalarına geldiklerinde görecekti ve önlerinde külotlarını çıkaracaklardı; diğer dördü hiçbir şey yapmadan ayakta duracak ve onlara verilecek emirleri bekleyeceklerdi. Baylar o gün işleri olmayan bu dördüyle ister konuşacak ister konuşmayacaktı, ama her şey açık olacaktı: Bu saatlerde baş başa kalınmayacaktı. Saat birde kızlar ya da erkekler, acil ihtiyaçlarını, yani büyük ihtiyaçlarını giderme izni alan (bu izin çok zor bir şekilde ve varolanların ancak üçte birine veriliyordu) bu tarz özel şehvet oyunları için sanatsal şekilde düzenlenmiş şapele gideceklerdi. Burada onları saat ikiye kadar bekleyecek olan dört arkadaşı bula-

caklardı; dört arkadaş bu tarz şehvet oyunları için uygun bulduklarından burada uzun zaman geçirmek istiyorlardı. İki ve üç arasında, biri kızların dairesinde diğeri küçük oğlanların dairesinde olmak üzere aynı saatte yemek yiyecek olarak ilk iki masaya servis yapılacaktı. Bu iki masaya mutfaktaki üç hizmetçi servis yapacaktı. Masalardan ilki sekiz küçük kız ve dört ihtiyardan; ikincisi dört eş, sekiz küçük oğlan ve dört öykücüden oluşacaktı. Bu yemek esnasında, erkekler saat üçe kadar çene çalacakları salonda bulunacaktı. Vakit gelmeden az önce, sekiz vurucu en bakımlı ve en gösterişli halleriyle salona gelecekti. Saat üçte efendilerin yemekleri sunulacak ve sekiz vurucu buraya kabul edilme onuruna varacak yegane kişiler olacaktı. Bu yemek büyücüler gibi giyinmiş dört ihtiyarın yardım ettiği, çırılçıplak dört eş tarafından sunulacaktı. Hizmetçilerin kapının dışına kadar getirdiği yemekleri eşler alarak masaya servis yapacaktı. Sekiz vurucu, yemek sırasında çıplak eşlerin bedenlerine istedikleri gibi dokunabilecek, bu nedenle cezalandırılmayacak, reddedilemeyecek ya da dirençle karşılaşmayacaklardı; hatta işi sövgüye kadar vardırabilecek ve onlara hoş görünecek tüm sövgüleri kullanarak, organını kullanılabilecekti.

Masadan saat beşte kalkılacaktı. Bundan sonra, yalnızca dört arkadaş (vurucular genel toplantı saatine kadar çekileceklerdi), dediğim gibi, yalnız başlarına, her gün değişecek iki küçük oğlan ve iki küçük kızın bulunduğu, çırılçıplak kahve ve likör servisi yapacakları salona geçeceklerdi. Onları tahrik edecek şehvet oyunlarına burada da izin yoktu; basit oyunlarla yetinmeleri gerekiyordu. Saat altıya doğru, hizmet eden dört çocuk uygun şekilde giyinmek üzere çekileceklerdi. Saat tam altıda, baylar öykü anlatımı için düzenlenmiş ve yukarıda tasvir edilmiş büyük odaya geçeceklerdi.

Her biri kendi nişine yerleşecek ve geri kalanlar şöyle sıralanacaktı; sözünü ettiğimiz kürsünün üzerinde öykücü kadın olacaktı; kürsünün altındaki basamaklarda, dörder dörder, yani iki kız iki erkek olarak dizilmiş on altı çocuk nişlerin karşısında yerlerini alacaklardı; ardından, her niş karşısındaki dörtlüyü kabul edecekti: Her dörtlü özellikle karşısındaki nişe tabi olacak, yan niş onlara niyetlenemeyecekti ve bu dörtlüler her gün değişecek, bir niş bir daha asla aynı dörtlüyü alamayacaktı. Dörtlüdeki her çocuk kolunda yapma çiçeklerden nişe kadar uzanan bir zincir taşıyacak, nişin sahibi onu istediğinde tacı kendine çekmesi yeterli olacak ve çocuk ona doğru sürüklenecekti. Dörtlünün başında, dörtlüye bağlı ve bu dörtlünün nişinin şefinin emirlerine tabi bir ihtiyar olacaktı. O ay görevi olmayan üç öykücü, kürsünün dibinde bir banka oturacak, hiçbir şeye karışmayacaktı; ama herkesin emirlerini yerine getirecekti. Geceyi arkadaşlarla geçirmesi planlanan dört vurucu gruba katılmayacaktı; odalarında tüm hünerlerini kullanmaları gereken geceye hazırlanmakla meşgul olacaklardı. Diğer dördü ise, nişlerinde, eşlerinin yanına yerleştikleri sofanın üzerindeki arkadaşların ayakları dibinde olacaktı. Eş burada her zaman çıplak olacaktı: Vurucu, kızıl renkli bir jile ve tafta iç donu giymiş olacaktı; ayın öykücüsü, diğer üç arkadaşı gibi, kibar fahişeler tarzı giyinmiş olacaktı; ve dörtlülerdeki küçük oğlanlar ve küçük kızlar her zaman farklı ve şık kostümler giyeceklerdi, bir dörtlü Asyalılar, bir dörtlü İspanyollar, bir başka dörtlü Türkler, dördüncü ise Yunanlılar gibi giyinecek ve ertesi gün tamamen değişeceklerdi; ama tüm kostümler tafta ve tülден olacaktı: Vücudun alt bölümü asla sıkı sıkı sarılmayacak ve tamamen çıplak kalmaları için tek düşmanın çözülmesi yeterli olacaktı. İhtiyarlara gelince, onlar da sıra-

sıyla rahibeler, periler, büyücüler ve bazen de dullar gibi olacaktı. Nişlerin kapıları her zaman aralık olacaktı ve değişik şehvet oyunları için gerekli tüm mobilyalarla donatılmış oda, sobalarla fazlasıyla ısıtılacaktı. Bu odalardan her birinde dört ve salonda elli mum yanıyor olacaktı. Saat tam altıda öykücü öyküsünü anlatmaya başlayacak, arkadaşlar istedikleri her an kesebileceklerdi. Anlatım akşam saat ona kadar sürecekti ve bu süre zarfında, amaç hayal gücünü ateşlendirmek olduğundan, tüm şehvet oyunlarına izin verilecek, ama yine de dokunulmadan korunması gereken bekaret bozma oyunları için yapılmış düzenlemelere zarar verecekler hariç tutulacaktı. Bunlar dışında tüm istenenler vurucular, eş, dörtlü ve fantezi gerektirdiğinde, dörtlünün ihtiyarı ile yapılacak ve bunun için ister niş ister oda kullanılacaktı. Anlatım, kesmeye ihtiyaç duyan kişinin zevk alışı sürdüğünce durdurulacak ve bitirdiğinde yeniden başlayacaktı.

Saat onda, akşam yemeği servisi yapılacaktı. Eşler, masalcılar ve sekiz küçük kız kendi kendilerine, ayrı bir yerde yemek yemeye gideceklerdi; erkeklerin akşam yemeğine asla bir kadın kabul edilmeyecekti ve arkadaşlar gece hizmet vermeyecek dört vurucu ve dört küçük oğlan ile yemek yiyecekti. Diğer dördü ihtiyaçların yardımıyla hizmet edecekti. Akşam yemeği çıkışında, şölen olarak adlandırdığımız oyunların keyfini çıkarmak üzere toplantı salonuna geçilecekti. Hem ayrı yemek yemiş olanlar, hem de arkadaşlarla yemiş olanlar, gece hizmet edecek vurucular dışında herkes burada toplanacaktı. Salon özel olarak ısıtılmış ve avizelerle aydınlatılmış olacaktı. Burada herkes çıplak olacaktı: Öykücüler, eşler, genç kızlar, genç oğlanlar, ihtiyarlar, vurucular, arkadaşlar; her şey birbirine karışacak, herkes yere, karoların üzerine serilecek ve hayvanlar gibi, yer değiştirilecek, birbi-

rine karışılacak, enstest ilişkilere girilecek, oğlanlarla birleşilecek ve bekaret bozmak dışında, tüm aşırılıklara ve baştan çıkaracak tüm şehvet oyunlarına teslim olunacaktı. Bekaret bozmak gerektiğinde, bu tören de bu sırada gerçekleştirilecek ve bir çocuğun bekareti bir kez bozulduğunda, istenildiği anda ve zamanda ondan haz alınabilir hale gelecekti. Sabah saat tam ikide şöenler sona erecekti. Gece hizmetinde bulunacak dört vurucu giysilerini çıkarmış bir şekilde gelerek birlikte yatacağı arkadaşı bulacaktı, eşlerden birini ya da varsa bekareti bozulmuşlardan birini, bir öykücüyü ya da bir ihtiyarı da geceyi geçirmek üzere yanına alabilecekti; ama tek koşul mantıklı ya da tüm geceleri değiştirecek ya da değiştirebilecek sonuçlar yaratmayacak düzenlemeler yapmaktı.

Her günkü sıra ve düzenleme böyle olacaktı. Bunlardan bağımsız olarak, şatoda geçirilecek on yedi haftanın her birinde bir şenlik yapılacaktı. Önce evlilikler olacaktı: Her evlilik yeri ve zamanı gelince gerçekleştirilecekti. Ama bu evliliklerden ilkleri çok genç çocuklar arasında yapılacağından ve gerçekleştirmeleri mümkün olmadığından, bekaret bozma oyunlarında herhangi bir sakınca yaratmayacaklardı. Büyükler arası evlilikler ancak bekaret bozma oyunları sonrasında yapılacak, daha önce bozulmuş kişi söz konusu olduğundan hiçbir şey bozulmayacaktı.

Dört çocuğun davranışlarından dört ihtiyar sorumlu olacaktı. Hata yaptıklarında, ayın sorumlusu arkadaşlara bildirilecek ve cumartesi akşamı, şöenler sırasında toplu ceza uygulanacaktı. O ana kadar tam liste tutulacaktı. Öykücüler tarafından yapılacak hatalar ise, çocukların yarısı kadar cezalandırılacaktı, zira hünerlerinden yararlanılacaktı ve yeteneğe her zaman saygı duyulmalıydı. Eşler ya da ihtiyarlarınkine gelince, her zaman çocukların iki katı olacaktı. Ondan iste-

nilenleri reddettiğinde, olanaksızlık durumunda bile, çok ciddi şekilde cezalandırılacaktı: İstenecekleri öngörmek ve ihtiyatlı davranmak ona düşüyordu. En ufak bir gülüş ya da dikkatsizlik veya şehvet partilerinde en küçük bir saygısızlık ya da itaatsizlik en ağır ve en korkunç şekilde cezalandırılacak hatalardan biriydi. Bir kadınla ilişkiye girdiği anlaşılan her erkek, bu kadından haz alma izni olmadığında, bir organını kaybetmekle cezalandırılacaktı. Herhangi birinin en küçük bir dini eylemi, ne olursa olsun, ölümle cezalandırılacaktı. Topluluk içinde en kösnül, en şehvetli eylemlerde bulunmak, en pis, en sert ifadeleri ve küfürleri kullanmak yalnızca arkadaşlara özgüydü. Tanrının adı sövgüsüz ya da küfürsüz asla ağza alınmayacak ve bu sövgüler mümkün olduğunca sık tekrarlanacaktı. Ses tonları kadınlara ve küçük çocuklara karşı her zaman çok kaba, çok sert ve çok buyurgan, ama arkadaşların kadın rolü üstlendiği, kocaları gibi gördüğü erkeklere karşı yumuşak, kaltakça ve baştan çıkarıcı olacaktı. Tüm bunları yerine getirmeyen ya da en ufak bir mantıksızlık yapan, özellikle de sarhoş olmadan bir tek gün yatmaya giden erkek, on bin frank ceza ödeyecekti.

Bir arkadaşın önemli bir ihtiyacı olduğunda, bir kadın, uygun olduğuna karar verdiği sınıftan bir kadın, bu eylem boyunca ona bildirilecek ihtiyaçları gidermek üzere burada kalacaktı. İster erkek, ister kadın olsun herkes temizlikle ilgili yükümlülüklerini olabildiğince yerine getirecekti ve özellikle de büyük ihtiyaçtan sonra, ayın sorumlusundan acil izin alması gerekecekti; izin reddedilmişse cezası daha da sert olacaktı. Dört eş diğer kadınlara göre herhangi bir imtiyaza sahip olmayacaktı; aksine, her zaman çok daha sert ve insanlık dışı bir muamele görecekti ve sıklıkla en pis ve en zor işlerle, örneğin ortak kullanılan ve şapele dahil bölmele-

rin temizliğiyle görevlendirileceklerdi. Bu bölmeler her sekiz günde bir, hep onlar tarafından boşaltılacaktı ve buna karşı çıkmaları ya da kötü yapmaları halinde sert bir şekilde cezalandırılacaklardı.

Herhangi biri toplantı dönemi dahilinde kaçıma kalkışır- sa, kim olduğuna bakılmadan ölümle cezalandırılacaktı.

Aşıllara ve yardımcılara saygı gösterilecekti ve baylar- dan bu kuralı ihlâl eden olursa, bin lui ceza ödeyecekti. Bu cezalar ise, Fransa'ya dönüldüğünde, bu tarz ya da baş- ka türlü yeni bir partinin harcamalarına başlangıç olarak kullanılacaktı.

Tüm hazırlıklar tamamlandı ve Dük, otuzuncu gün kural- ları resmen açıkladı; otuzu sabahını bunları tek tek kontrol ederek, her şeyi tekrar tekrar deneyerek ve özellikle de oda- ları içeri girilebilirliği ya da su basabilirliği ya da kaçmaya elverişliliği açısından kontrol ederek geçirmişti. Buraya gir- mek ya da çıkmak için bir kuş ya da şeytan olmak gerekti- ğine ikna olduğunda durumu komisyonuna bildirdi ve otuz biri gecesini kadınlara söylev çekerek geçirdi. Emri üzerine hepsi öykü salonunda toplandı ve işte öykücü için hazırlan- mış tribün ya da kürsü üzerine çıkarak yaptığı konuşmanın aşağı yukarı içeriği:

- Yalnızca hazlarımız için yaratılmış zayıf ve esir yara- tıklar, komik olduğ u kadar da katı bu imparatorluğ un size buralarda sunduklarından dolayı gururunuz okşanmamıştır umarım. Kölelerin olabileceğ inden bin kat daha bağımlı olan sizlere tavsiyem, aşağılanma ve itaatin tek erdeminiz olması- dır: Bulunduğ unuz duruma uygun olan tek erdem. Herhangi bir şekilde çekiciliğ inize güvenmeyin. Bu tür tuzaklardan fazlasıyla bezdiğ imizden, bu türden yemlerin bize karşı ba- şarılı olamayacağını tahmin edebilirsiniz. Hepinizi birden

kullanacağımızı, içinizden herhangi birinizin acıma duygusu uyandıramayacağını unutmayın. Bizden birkaç tütsü tohumu koparmayı başaran tapınaklardan öğrendiğimizden, gururumuz ve hovardalığımız duyu organlarımızı tatmin eder etmez yok ederiz onu ve neredeyse her zaman öfkenin izlediği aşağılama, derhal içimizde hayal gücünün prestijinin yerini alır. Bize ezbere bilmediğimiz ne sunabilirsiniz? Coşku anında bile ayaklar altına alamadığımız ne sunabilirsiniz? Bunu sizden saklamama gerek yok, hizmetiniz zor, dayanılmaz ve katı olacak ve en küçük bir hata derhal fiziksel ve bedensel acılarla cezalandırılacak. Bu nedenle size dikkatli olmanızı, itaat etmenizi ve kendinizi tamamen feda ederek, bizim isteklerimiz dışında hiçbir şey dinlememenizi tavsiye etmek durumundayım: Bunlar sizin tek ilkeniz olsun, önlerine geçin, önceden değerlendirin ve doğmalarını sağlayın. Böyle davranarak çok şey kazanacağınızdan değil, sadece göz önünde bulundurmamanız halinde kaybedeceğiniz çok şey olduğundan. Durumunuzu, yaptıklarınızı, bizim ne olduğumuzu ve sizi titreten düşüncelerimizi irdeleyin. Artık Fransa dışındasınız, ıssız bir ormanın dibinde, geçitleri sizin ardanızdan yok edilmiş sarp dağların ötesindesiniz. İçine girilmesi imkansız bir kaleye kapatıldınız; burada olduğunuzu kimse bilmiyor; arkadaşlarınızdan, ailenizden uzaktasınız, dünya için çoktan ölüsünüz ve yalnızca bizim haz almamız için soluk alıyorsunuz. Ve burada tabi olduğunuz varlıklar kimler? Tanınmış ve saygın, şehvet düşkünlüğünden başka tanrısı, ahlâksızlık dışında ilkesi, şehvet oyunları dışında sınırı olmayan, tanrısız, prensipsiz, dinsiz, en basit suçları bile sayamayacağınız kadar fazla iğrençlik içeren düzenbazların gözünde, daha önce de söylediğim gibi bir kadının yaşamı ne olabilir? Bir sineğin ölümünü yeryüzünde kimse

fark etmez. Yaptıklarımız biraz aşırıya kaçıyor şüphesiz: Hiçbir şeyden iğrenmeyin, kılınızı bile kıpırdatmadan teslim olun ve her şeye sabır, itaat ve cesaret gösterin. Şanssızlık eseri aranızdan biri tutkularımız sonucu ölürse, kaderi böyle gerektirmiştir; bu dünyada sonsuza kadar varolamayız ve bir kadının başına gelebilecek en güzel şey, genç ölmektir. Size oldukça mantıklı ve sizin güzelliğiniz ile zevkleriniz için belirlenmiş kuralları okuduk; bunlara gözünüz kapalı uyun ve bizi kötü davranışlarınızla rahatsız etmediğinizde tarafımızdan ödüllendirilmeyi beklemeyin. Aranızdan bazılarının bizimle yakın bağları var, bunu biliyorum, bu durum sizi gururlandırıyor ve bağışlanacağınızı umuyor olabilirsiniz. Buna inanırsanız büyük hata yapmış olursunuz: Bizim gibi insanların gözünde kimse kutsal değildir ve size böyle görünenlerin yok edilmesi ruhumuzun iğrenç yanlarını daha çok hoşnut eder. Kızlar, eşler, şu an size sesleniyorum, size herhangi bir ayrıcalık tanınmasını beklemeyin; hatta diğerlerinden daha katı davranılacağı konusunda sizi uyarıyoruz ve bunu, belki de zincirlenmiş olduğumuza inandığınız bağların ne kadar aşağılanabilir olduğunu göstermek için yapıyoruz. Siz diğerleri, size yaptırmak isteyeceklerimizi her zaman emirlerle bildirmemizi beklemeyin: Bir jest, bir bakış, sıklıkla da bizden gelecek basit bir his anlatacak size bunları ve bunları akıl edememeniz ve öngörememeniz halinde, tarafınızdan bir itaatsizlik olduğuna karar verildiğinde derhal cezalandırılacaksınız. Hareketlerimizi, bakışlarımızı, jestlerimizi fark etmek, bunlara anlam vermek ve özellikle de isteklerimiz konusunda yanılığa düşmemek size kalmış. Zira, örneğin bu istek vücudunuzun bir bölümünü görmek olduğunda ve siz yanlışlıkla başka bir yerinizi sunduğunuzda: Bu tür bir aşağılamanın hayal gücümüzü ne kadar rahatsız edeceği-

ni ve rahatlaması için arkası gerekirken, aptalca önü sunmanın bir şehvet düşkününün isteğini köreltme riski doğuracağını tahmin edersiniz. Genel olarak, kendinizi nadiren önden sunun; doğanın bu bölgeyi oluştururken bizi en çok iğrendireni örnek aldığını unutmayın. Ve kıçlarınızla ilgili olarak da hâlâ almanız gereken önlemler var; kıçlarınızı sunarken, yanındaki iğrenç tapınağı, bazı durumlarda, diğerlerinin de isteyeceği bir şekilde göstermekten kaçınmanız gerekiyor. Beni dinlemek zorundasınız; zaten daha sonra dört ihtiyardan size her şeyi açıklayacak öğütler alacaksınız. Tek kelimeyle uyanık olun, tatmin edin, itaat edin, öngörün ve bunlardan hareketle, en azından çok şanssız değilseniz, çok mutsuz olmazsınız. Zaten aramızda entrikalara yer yok, bağlarımız yok, kalbimizi yumuşatarak kendine katan kadınlara özgü aptal dostluklar yok, huysuzluklar yok, size uygun gördüğümüz tek tip ve basit davranışlardan başka bir şey yok. Artık sizi bir insan olarak görmediğimizi, faydalanmak üzere beslediğimiz ve faydayı sağlamayı reddettikleri anda öldüreceğimiz hayvanlar olarak algıladığımızı anlayın. Herhangi bir dini eylemde bulunur gibi olanın bizden neden kaçınması gerektiğini gördünüz; bundan daha sert cezalandırılacak bir suç olmadığı konusunda sizi uyarırım. Aranızda bu iğrenç tanrı düşüncesini yadsıyamayacak ve bu dinden nefret edemeyecek birkaç aptal olabilir: Bunların itinayla araştırılacağını sizden saklamıyorum ve onları yakalamamız halinde, üzerinde uygulamayacağımız aşırılık kalmayacak. Bu salak yaratıklar, Tanrı'nın varlığı düşüncesinin, bugün yeryüzünde yirmiden fazla inananı olmayan bir delilik ve bunu iddia eden dinin, amaçları bizi kandırmak olduğu bugün çok açık olan düzenbazlar tarafından uydurulmuş komik bir oyun olduğuna inansınlar. Kısacası, karar sizin: Eğer bir

Tanrı olsaydı ve bu Tanrı iktidar sahibi olsaydı, onu yücelten ve açıkça övündüğünüz erdemin kötülüğe ve şehvet oyunlarına kurban edilmesine izin verir miydi? Bu her şeye muktedir Tanrı, benim gibi zayıf bir yaratığın, onun karşısında bir solucanın fil karşısındaki hali gibi olması gereken benim, dediğim gibi, bu zayıf yaratığın, günün her saatinde zevkle yaptığım gibi ona sövmesine, alaya almasına, meydan okumasına ve saldırmasına izin verir miydi?

Bu küçük vaazı bittiğinde Dük kürsüden indi ve burada kurban ya da kurbanların bakıcıları olarak bulunduklarını daha önceden bilen dört ihtiyar ve dört öykücü dışında, dediğim gibi bu sekizi dışında herkes göz yaşları dökmeye başladı ve Dük, pek sıkıntı duymayarak kendi aralarında tahminlerde bulunmalarına, fikir yürütmelerine, yakınmalarına izin verdi; tabii ki sekiz ispiyoncu her şeyi izlemekteydi. Dük, geceyi vurucular grubundan sevgilisi olarak favorisi haline gelmiş Herkül ile geçirdi; küçük Zèphire ise kalbinde ilk sıraya metres olarak yerleşmişti. Ertesi günkü toplantıdan önce, daha sabahtan, akşamki toplantı için her şey ayarlanmıştı ve sabah saat onu vurduğunda şehvet oyunları sahnesi, öngörülen yirmi sekiz şubat tarihi de dahil olmak üzere hiçbir koşulda, hiçbir şekilde kapanmamak üzere açıldı.

Artık sevgili okuyucum, kalbini ve ruhunu, dünya varolduğundan beri yazılmamış ölçüde pis bir öyküye, ne eski, ne de modern çağda rastlanmamış tarzda bir kitaba hazırlaman gerekiyor. Her türlü dürüst ve hiç tanımadan sürekli olarak sözünü ettiğin ve doğa olarak adlandırdığın bu aptal tarafından öngörülmüş olan hazları bu toplantıda derhal aklından çıkar ve tesadüfen rastlasan da, bazı suçlarla birlikte ya da birkaç iğrençlikle renklenmiş halde olacağını bil. Şüphesiz anlatılan bir çok aşırılıktan hoşlanmayacaksın, bunu

biliyoruz, ama aralarında seni baştan çıkacaklar da olacağını göreceksin, işte bize gereken de bu. Her şeyi söylemedik henüz, her şeyi açıklamadık, sana uygun olanı hayal etmemizi nasıl beklersin? Bunu almak ve gerisini bir kenara bırakmak sana kalıyor; başkaları da aynı şeyi yapacak; ve yavaş yavaş her şey yerli yerine oturacak. Bu, altı yüz değişik lezzetin beğenine sunulduğu muhteşem bir yemeğin öyküsüdür. Hepsini yer misin? Şüphesiz hayır, ama bu büyüleyici sayı seçim olasılıklarını genişletir ve bu artıştan memnun halde, sana ziyafet çeken ev sahibini çekiştirmeye kalkışmazsın. Burada da olay aynı: Seç ve gerisini boş ver, geri kalanı yalnızca senin hoşuna gitmediği için karalama. Başkalarının hoşuna gidebileceğini düşün ve filozof ol. Çeşitliliğe gelince, bunun doğru olduğundan emin ol; birbirinden tamamen farksız görünse de tüm tutkuları iyice incele, ne kadar küçük olursa olsun mutlaka bir fark olduğunu ve burada söz konusu edilen şehvet düşkünlüğü diğerlerinden ayırt eden ve tarzını belirleyen de bu rafinelik, bu ince ayırım olduğunu göreceksin. Sonuçta, öykücülerin anlattıklarında altı yüz tutku bir araya getirildi: Burada okuyucuyu uyarmamız gereken bir nokta daha var. Bu tutkuları tek tek, öykünün içine katmadan ayrıntılandırmak çok monoton olacaktı. Ama okuyucu macera içinde geçen ya da masalcının hayatındaki basit olayları birbirine karıştırabilir diye, bu tutkulardan her birini bir satır ile ayırdık ve üzerine bu tutkuya verebileceğimiz adı yazdık. Bu çizgi, tutkunun anlatıldığı satırın tam başlangıcında yer alıyor ve bitişinde hep bir satırbaşı var. Bu tür dramalarda çok fazla kişi söz konusu olduğundan, bu giriş bölümünde önemli olanları tasvir etmeye ve tanımlamaya dikkat ettiysek de, her kahramanın adını ve yaşını, portresinin basit bir eskizini içeren bir tablo da vere-

ceğiz. Öykü içinde bilinmeyen bir isim ile karşılaşıldığında bu tabloya başvurulabilecek ve daha yukarıda, bu basit ek-siz daha önce anlattığımız düzenlemeleri hatırlatmaya yetme-diğinde başvurulacak ayrıntılı portreler bulunacak.

Şehvet Düşkünlüğü Okulu romanının kahramanları

Blangis Dükü, elli yaşında, devasa bir organla ve inanıl-maz bir güçle yaratılmış, satir gibi bir adam. Ona tüm kö-tülüklerin ve suçların sorumlusu gözüyle bakabiliriz. Annesi-ni, kızkardeşini ve üç karısını öldürmüş.

Piskopos.... erkek kardeşi; elli beş yaşında, Dük'den daha ince ve nazik, çok çirkin bir ağza sahip. Dalavereci, bece-rikli, aktif ve pasif sodomizmin sadık müridi; diğer hazların hepsini bütünüyle aşağılıyor; bir arkadaşının önemli miktar-daki servetini emanet ettiği iki çocuğu korkunç şekilde öl-dürtmüş. Boşalırken neredeyse kendinden geçecek kadar has-sas bir sinir sistemine sahip.

Başkan Curval altmış yaşında. Uzun boylu, cılız, gözleri içine çökük ve sönük, ağzı sağlıksız, sefahat ve şehvet oyunlarına fazlasıyla düşkün, inanılmaz pisliğine, şehvet oyunlarındaki iğrençliğini de ekliyor. Kısıtlanmış durumda: Ereksiyona ulaşması zor ve ender: Bununla birlikte arada bir oluyor ve neredeyse her gün boşalıyor. Haz konusunda erkekleri tercih ediyor; bununla birlikte, bir kadın organını da aşağılamıyor. Yaşlılardan ve müstehcen olan her şeyden zevk alıyor. Neredeyse Dük'ünki kadar büyük bir organa sahip. Birkaç yıldan beri şehvet oyunlarından aptallaşmış durumda ve çok içiyor. Servetini, cinayetlerine borçlu ve özellikle de detaylı portresinde görebileceğimiz son derece tüyler ürpertici bir cinayetten sorumlu. Boşalırken onu iş-kencelere kadar götüren şehvi bir öfkeye kapılıyor.

Durcet, bankacı, elli üç yaşında, Dük'ün okuldan arkadaşı

ve yakın dostu. Ufak tefek, kısa boylu ve göbekli, ama vücudu diri, güzel ve beyaz. Bir kadın ebatlarında ve onlara özgü zevklere sahip; organının küçüklüğü nedeniyle zevk verme yeteneğinden mahrum olduğundan kadınları taklit ediyor ve günün her saatinde kendini düzdürüyor. Ağızdan haz almayı seviyor; bu ona haz verebilecek birincil yol. Tek tanrısı zevkleri ve bunun için her şeyi feda etmeye her zaman hazır. Nazik, becerikli ve çok suç işlemiş. Servet sahibi olmak için annesini, karısını ve yeğenini zehirlemiş. Ruhu katı ve umursamaz, merhamet konusunda çok hassas. Artık organı sertleşmiyor ve çok nadiren boşalıyor. Kriz anlarını, tutkularına hizmet eden ya da edenler için tehlikeli olabilen, onu şehevi bir öfkenin içine atan bir tür spazm izliyor.

Constance Dük'ün karısı ve Durcet'nin kızı. Yirmi iki yaşında; tablolardan fırlama bir güzellik, zarafetten çok asalet, sağlamlık, bakımlı olduğunca muhteşem bir vücut, özellikle biçimli ve model olarak kullanılabilecek bir kış, kapkara saçlar ve gözler. Akıllı ve kaderinin korkunçluğunu fazlasıyla hissediyor. Hiçbir şeyin yok edemeyeceği kadar doğal erdemli yapıya sahip.

Adèlaôde, Durcet'nin karısı ve Başkan'ın kızı. O güzel bir oyuncak bebek, yirmi yaşında, sarışın, kocaman ve canlı mavi gözleri var; bir roman kahramanı havasında. Boynu uzun ve güzel, ağzı biraz büyük, bu onun tek kusuru. Gerdanı ve organı küçük, ama bütün bunlar hoş oldukları kadar beyaz ve biçimliler. Ruhu romantik, kalbi şefkat dolu, fazlasıyla erdemli ve inançlı ve Hristiyanlık ödevlerini gizlenerek yerine getiriyor.

Julie, Başkan'ın karısı ve Dük'ün büyük kızı. Yirmi dört yaşında, yağlı, tombul; güzel kara gözleri, güzel bir burnu, belirgin ve hoş çizgileri, ama korkunç bir ağzı var. Pek er-

demli sayılmaz, hatta pislik, ayyaşlık, oburluk ve orospuluk gibi önemli eğilimleri bulunuyor. Kocasını onu ağzının kusu-
rundan dolayı seviyor: Bu özellik Başkan'ın zevkleri arasın-
da. Ona ne prensipler öğretilmiş, ne de din eğitimi verilmiş.

Aline, küçük kızkardeş, Dük'ün güçlü kuvvetli kızı, as-
lında Piskopos'un kızı ve Dük'ün kadınlarından biri. On se-
kiz yaşında, çok çarpıcı ve hoş, son derece körpe bir fizyo-
nomisi, kara gözleri, kalkık burnu, tamamen tasasız ve tem-
bel görünse de, cin gibi. Ateşli bir havası olmadığı gibi,
kurbanı olduğu tüm iğrençliklerden çok ciddi şekilde rahat-
sız olur gibi görünür. Piskopos onunla on yıl boyunca arka-
dan ilişkiye girmiş. Kör cahil, ne okuma ne de yazma bili-
yor, Piskopos'tan nefret ediyor ve Dük'den korkuyor, kız-
kardeşini çok seviyor, kanaatkar ve temiz; komik ve çocuk-
su yanıtlar veriyor; kıcı çok çekici.

La Duclos, birinci öykücü. Kırk sekiz yaşında, eskiden
çok güzel olduğu görülüyor; fazlasıyla diri, görülebilecek en
güzel kıça sahip. Esmer, enine boyuna, oldukça dolgun.

La Champville elli yaşında. İnce, biçimli ve gözleri ateş-
li; sevici, ve her şeyiyle bunu belli ediyor. Bugünkü mesle-
ği mamalık. Sarışın, çok güzel gözleri var, klitorisi uzun ve
çabuk etkileniyor; kıcı fazla kullanılmaktan yıpranmış ve
buna rağmen, ön taraftan bakire.

La Martaine elli iki yaşında. Mamalık yapıyor; diri ve
sağlıklı bir büyük anne; bakire ve özellikle bunun için yara-
tıldığı düşünülecek kadar, bu yaşında bile çok güzel bir kı-
ça sahip olmasına rağmen Sodomist zevkleri hiç tatmamış:
Kıcı fazlasıyla büyük ve en büyük organlarla bile ilişkiye
girmek onu endişelendirmiyor. hâlâ çok güzel hatları var,
ama bozulmaya başlamış.

La Desgrandes elli altı yaşında. Bugüne kadar varolmuş en

büyük kadın şehvet düşkünü. Uzun boylu, zayıf, solgun, eskiden esmermiş; günahın canlı timsali gibi. Yıpranmış kıcı ebrulu kağıda benziyor ve deliği inanılmaz büyük. Hoş bir jargonu var, akıllı ve bugün sosyetenin ünlü mamalarından biri.

Marie, ihtiyarlardan ilki elli sekiz yaşında. Kırbaçlanmış ve damgalanmış; hırsızlara hizmet etmiş. Gözleri donuk ve çapaklı, burnu kemerli, dişleri sarı, kalçaları bir apse sonrasında oyuk kalmış. On dört çocuk yapmış ve öldürmüştü.

Louison, ikinci ihtiyar altmış yaşında. Kısa boylu, kambur, tek gözlü ve topal ve buna rağmen çok güzel bir kıcı var. Günaha her an hazır ve son derece kötücül. Bu ikisi kızlara ve aşağıdaki ikisi erkeklere bakıyor.

Thèrèse altmış iki yaşında, iskelete benziyor, ne saçları ne de dişleri var, ağzı pis kokuyor, kıcı yara izleri dolu, deliği aşırı geniş. Dayanılmaz pis ve kötü kokuyor; bir kolu çolak ve topallıyor.

Fanchon, altmış dokuz yaşında, altı kez darağacına gönderilmiş ve akla gelebilecek her türlü suçu işlemiş. Kısa boylu, tıknaz, şişman, neredeyse hiç alnı, ikiden fazla dişi yok. Arka tarafı yılancıkla kaplı, anüsünden yumruk kadar hemoroitler taşıyor, vajinasını iğrenç bir kara çıban kaplıyor, bir uyluğu yanık ve kanser bir göğsünü oyuyor. Her zaman sarhoş ve her an her yerde kusuyor, osuruyor ve sıçıyor.

Genç kızların sarayı

Augustine, Languedoclu bir baronun kızı, on beş yaşında, minyon, narin ve cin gibi.

Fanny, Bretnel bir müşavirin kızı, on dört yaşında, sakin ve yumuşak bir havası var.

Zelmire, Baeuce senyörü, Tourville Kontu'nun kızı, on beş yaşında, soylu bir havası ve çok hassas bir ruhu var.

Sophie, Berryli bir soylunun kızı, çekici çizgiler, on dört

yaşında.

Colombe, Parisli bir parlamento üyesinin kızı, on üç yaşında, çok körpe.

Hèbè, Orlèanslı bir subayın kızı, çok hovarda bir havası ve sevimli gözleri var: On iki yaşında.

Rosette ve Michette, ikisi de güzel bakire havasında. Biri on üç yaşında ve Chalon-sur-Saône'dan bir yargıcın kızı; diğeri on iki yaşında ve Senanges Markisi'nin kızı: Bourbonnais'de babasının evinden kaçırılmış.

Endamları, tüm hatları ve özellikle de kıçlarını anlatmaya sözler yetmez. Yüz otuzun arasından seçilmişler.

Genç oğlanların sarayı

Zèlamir, on üç yaşında, Poitoulu bir centilmenin oğlu.

Cupidon, aynı yaşta, La Flèche dolaylarından bir centilmenin oğlu.

Narsis, on iki yaşında, Rouen'a yerleşmiş Maltalı bir şövalyenin oğlu.

Zèphire, on beş yaşında, Parisli bir tümgeneralin oğlu; Dük'ün isteğiyle seçilmiş.

Cèladon, Nancyli hakimlerden birinin oğlu; on dört yaşında.

Adonis, Parisli hakimlerden birinin oğlu; on beş yaşında; Curval için seçilmiş.

Hyacinthe, on dört yaşında, Champagne'a bağlı küçük bir kentten emekli bir subayın oğlu.

Giton, kralın hizmetinde bir soylu, on iki yaşında, Nivernaisli varlıklı bir adamın oğlu.

Bu sekiz çocuğun güzelliklerini, gizemli çekiciliklerini anlatmaya sözcükler yetmezdi, söylenebilecek her şeyin üzerindeydiler ve bilindiği gibi, çok büyük bir kalabalık arasından seçilmişlerdi.

Sekiz vurucu

Herkül, yirmi altı yaşında, oldukça güzel, ama çok kötü huylu; Dük'ün favorisi; organı sekiz parmakтан biraz fazla kalınlıkта ve on üç parmak uzunluğunda; çok sık boşalıyor.

Antinoüs otuz yaşında, çok güzel bir adam; organı sekiz parmak kalınlığında ve on iki parmak uzunluğunda.

Brise-cul, yirmi sekiz yaşında, bir satir havasında; organı eğri; başı inanılmaz: Kalınlığı sekiz parmakтан fazla, ve uzunluğu sekiz parmağа on üç parmak; bu devasa organ tamamen kemerleniyor.

Bande-au-ciel yirmi beş yaşında, oldukça çirkin, ama sağlıklı ve güçlü kuvvetli; Curval'in baş favorisi, her zaman havada olan organı on bir parmak kalınlığında ve on bir parmak uzunluğunda.

Diğer dördü, dokuz on parmak uzunluk ve yedi buçuk ya da yedi parmak kalınlıkта idi ve yirmi beş ila otuz yaşlarındaydılar.

Girişin sonu

Bu girişte es geçilenler:

1. Herkül ve Bande-au-ciel'in, birinin kötü huylu diğerinin ise çirkin olduğunun ve sekizinden herhangi birinin daha önce ne bir kadın, ne de erkek ile ilişkiye girmemiş olduğunun altını çizmek gerekir.
2. Şapelin tuvalet olarak kullanılmakta olduğunu belirtmek ve bu kullanımı daha sonra detaylandırmak gerekir.
3. Kadın ve erkek pezevenklerin, çıktıkları araştırma gezisine, emirlerindeki adamlarıyla birlikte çıktığını eklemek gerekir.
4. Hizmetçilerin konuşma tarzları ayrıntılandırılmalı ve Fanchon'un büyük acısından söz edilmelidir. On altı çocuğun yüzlerini biraz daha çok incelemek gerekir.

Birinci Bölüm

*Duclos'un öyküleriyle geçen Kasım ayının
otuz gününü dolduran yüz elli basit
tutku ile birlikte, bu ay boyunca
şatoda yaşanan skandal yaratıcı olaylar.*

Birinci Gün

Kasımın ilk günü, hiçbir koşulda ihlâl etmemeye karşılıklı yemin ettikleri talimatnamelerde yazılı olduğu üzere sabah onda kalkıldı. Arkadaşların yatağını paylaşmamış olan dört vurucu, Zèphire'i Dük'e, Adonis'i Curval'e, Narsis'i Durcet'ye ve Zèlamir'i Piskopos'a götürdüler. Dördü de çekingen, hâlâ tedirgindi, ama rehberleri tarafından cesaretlendirilerek, görevlerini oldukça iyi yerine getirdiler ve Dük boşaldı. Diğer üçü, organları daha özel ve daha küçük olduğundan, onun gibi yapmalarına rağmen bir sonuca ulaşamadılar. Saat on birde kadınların dairesine geçtiler, sekiz genç sultan çıplak olarak ortaya çıktı ve bu şekilde çikolata ikram ettiler. Bu sarayı yöneten Marie ve Louison da onlara yardım ediyor ve yönlendiriyordu. Dokunuldu, öpücükler konduruldu; sekiz garip zavallı küçük, en iğrenç şehvet oyunlarının

kurbanları kızarıyor, elleriyle yüzlerini saklıyor, güzelliklerini saklamaya çalışıyor ve az sonra, edepliliklerinin efendilerini tahrik ettiğini ve kızdığını gördüklerinde, her yerlerini açıyorlardı. Kısa sürede yeniden tahrik olan Dük, organının çeperini Michette'in narin ve zayıf organında ölçüyordu; üç parmağın fazla fark yoktu. Ayın efendisi olan Durcet, öngörülen incelemeleri ve ziyaretleri yaptı. Hèbè ve Colombe kusurlu bulundu ve cezaları derhal belirlendi ve gelecek cumartesi şöenler sırasında uygulanmasına karar verildi. Ağlıyorlardı, ama kimse duymadı onları. Oğlanların dairesine geçildi. Sabah ortaya çıkmamış olan dördü, yani Cupidon, Cèladon, Hyancinthe ve Giton sırayla külotlarını çıkardılar ve bir süre seyrederek eğlenildi, Curval dördünü de ağzından öptü ve Dük ile Durcet başka bir şey yaparken, Piskopos bir an seyretti. Ziyaretler yapıldı, hiç kimse kusurlu bulunmadı. Saat birde arkadaşlar, gardroplar bölmesinin hazırlanmış olduğunu bildiğimiz şapele gittiler. Akşamla ilgili öngördükleri ihtiyaçlarla bir çok izin isteğini reddettiler, Constance, la Duclos, Augustine, Sophie, Zèlamir, Cupidon ve Louison'u gördüler. Geri kalanlar izinliydi, onları akşama saklamaya karar vermişlerdi. Dört arkadaş, amacına uygun olarak oluşturulmuş sedire yerleşerek, yedi kurbanı da yan yana oturtular ve gösteriye doyduklarında çekilmelerini söylediler. Kadınlar yemek yerken, onlara servis yapılacak saate kadar kendi aralarında sohbet edecekleri salona indiler. Dört arkadaş da ikişer vurucunun arasına yerleşti; talimatnameye göre masalarına kadın kabul edemezlerdi; ve dört eş çırpı-çıplak halde, gri rahibe giysileri giymiş ihtiyarların da yardımıyla muhteşem yemekler ve varolan en lezzetli meyveleri sundular. Beraberlerinde getirdikleri aşçılardan daha iyisi ve daha yeteneklisi yoktu, üstelik iyi para alıyorlardı ve mü-

kemmeli yaratabilecekleri malzemeler sağlanıyordu. Bu yemek akşam yemeğine göre hafifti, on ikişer çeşitten oluşan dört muhteşem servisle yetinildi. Bourgogne şarabı ordövrlerle birlikte geldi, antrelerle bordo, etlerle şampanya, ara sıcaklarla, tatlılarla tokay likörü ve madere şarabı ikram edildi. Yavaş yavaş kafalar dumanlanıyordu. Bu dönem zarfında eşler üzerinde her türlü hak tanınmış olan vurucular, onlara biraz kötü muamele ediyordu. Hatta Constance Herkül'e tabağını acilen getirmemiş olduğundan dolayı biraz itelendi, dövüldü; bu sırada Dük'ün hoşgörüsünün arttığını gören Herkül, sövgüyü karısını dövmeye ve canını yakmaya kadar götürebileceğini anladı, Dük buna gülmekten başka bir şey yapmadı. Tatlılardan hiç hoşlanmayan Curval karısının yüzüne tabak fırlattı, kadın da boynunu eğdi. Durcet, yanındakilerden birinin organının sertleştiğini görünce, başka seremoniye ihtiyaç duymadı, masada olmalarına rağmen külotunu indirdi ve kışını uzattı. Yanındaki içine girdi ve iş bittiğinde, hiçbir şey olmamış gibi yeniden içmeye koyuldular. Az sonra Dük de Bande-au-ciel ile, eski arkadaşının aynı küçük iğrençliğini tekrarladi ve organ çok büyük olduğundan, düzülürken üç şişe şarabı yuvarladı. Bu nasıl bir alışkanlık, nasıl bir sakinlik, şehvet içindeyken bile nasıl bir soğukkanlılıktı! Bahsi kazandı ve aç karnına içmediğinden, bu üç şişe diğer on beşinin üzerine eklendiğinden, kalkarken biraz başı dönüyordu. Gözüne görünen ilk nesne, Herkül'ün kötü muamelesinden dolayı ağlayan karısı oldu, ve bu görüntü onu öylesine heyecanlandırdı ki, derhal karısıyla burada anlatılması olanaksız aşırılıklara girişti. Bu başlangıç niteliğindeki olaylardan bile ne kadar rahatsız olduğumuzu gören okuyucu, bazı küçük ayrıntıları saklı tutmamız konusunda bizi affedecektir. Sonunda, şampiyonlarımızı yeni haz-

lar ve yeni arzuların beklediği salona geçildi. Burada sevimli bir dörtlü tarafından kahve ve likörler ikram edildi: Bu dörtlü, güzel oğlanlar Adonis ve Hyacinthe ile, Zelmire ve Fanny adındaki kızlardan oluşuyordu. Kahyalardan Thèrèse vardı başlarında, zira iki üç çocuğun bir araya geldiği her yerde bir kahya tarafından yönetilmeleri kuraldı. Yarı sarhoş, ama kuralları uygulamaya kararlı dört şehvet düşkünümüz, öpücükler, okşamalarla yetindi, ama şehvet düşkünü akılları, şehvet oyunları ve kösnüllüğün tüm rafine zevklerine susamıştı. Piskopos'un Zelmire tarafından düzülürken, Hyacinthe'den istediği son derece olağandışı şeylerle kendini koyuverceğini sandılar, ama o kendini tuttu, duyu organlarını yenilgiye uğratmaya hazırlanan her şeyi uzağına fırlattı, kendini günün sonuna sakladı. Altı değişik tür likör ve üç tür kahve içtiler ve sonunda saat geldiğinde, iki çift de giyinmeye gitmek üzere çekildiler. Arkadaşlarımız kürsülü salona geçtiler. Masallara ayrılmış dairenin adı buydu. Arkadaşlar kanepelerine yerleşirken, Dük sevgili Herkül'ünü ayaklarının dibine aldı, yanında çıplak Adèlaôde, Durcet'nin karısı ve Başkan'ın kızı vardı ve çiçek biçimindeki yapıda nişinin karşısına denk gelen dörtlüde, daha önce açıklandığı üzere, çoban giysilerini Zèphire, Giton, Augustine ve Sophie, başlarında ise anneleri rolünü oynayan yaşlı köylü Louison bulunuyordu. Curval'in ayakları dibinde Bande-au-ciel vardı; kanepesinin üzerinde Dük'ün karısı ve Durcet'nin kızı Constance, ve dörtlüde, kostümü giymiş ve mümkün olduğunca zarif dört genç İspanyol bulunuyordu: Adonis, Cèladon, Fanny ve Zelmire; Fanchon'un gözetimindeydiler. Piskopos'un ayakları dibinde Antinoüs, kanepesinin üzerinde yeğeni Julie ve dörtlüsünde, neredeyse çırılçıplak dört vahşi bulunuyordu: Bunlar oğlanlardan Cupidon ve Narsis ile kız-

lardan Hèbè ve Rosette idi; başlarında yaşlı amazon rolünü oynayan Thèrèse vardı. Durcet vurucu olarak Brise-cul'ü, yanında da Piskopos'un kızı Aline'i almıştı; karşısında dört küçük sultan duruyordu; bu oğlanlar kızlar gibi giyinmişti ve bu giysiler Zèlamir, Hyancinthe, Colombe ve Michette'in büyüleyici yüzlerini tamamen ortaya çıkarıyordu. Bu dörtlüyü Marie'nin temsil ettiği yaşlı Arap köle yönetiyordu. Parisli soylu kızlar gibi giyinmiş üç masalcı, kürsünün altına, onlar için yerleştirilmiş kanepenin üzerine oturmuştu ve ayın masalcısı, Madam Duclos, hafif ve şık giysisiyle, kırmızılar ve elmaslar içinde, kerevetine yerleşmiş, basit tutkular adıyla tanımladıkları, hazırlık niteliğindeki yüz elli basit tutkunun ayrıntılarına gireceği hayat hikayesine başlamıştı:

- Sizinki gibi bir dairenin ortasında kendini anlatmak hiç de basit bir olay değil baylar. Yazarların zarif ve büyüleyici etkilerine alışkın olan sizler, şehvet düşkünlüğünden edindikleri dışında herhangi bir eğitim almamış olan benim gibi zavallı bir yaratığın özelliksiz ve amiyane öyküsüne nasıl tahammül edeceksiniz? Ama hoşgörünüz beni rahatlatıyor; yalnızca doğal ve gerçeği istiyorsunuz ve bu anlamda şüphesiz övgü bekleme cesaretini bile gösterebilirim. Annem beni dünyaya getirdiğinde yirmi beş yaşındaymış ve ben ikinci çocuğuyum; ilki benden altı yaş büyük bir kız. Annemin doğum kaydı yok. Hem öksüz hem yetim; anne babasını çok genç yaşta kaybetmiş ve Paris yakınlarında Rècollets'de oturduklarından, hiçbir varlığı olmadan yalnız başına kaldığında, kiliseden yardım istemeye gitmiş. Ama çok genç ve körpe oluşu nedeniyle kısa sürede göze çarpmış, özel hizmete geçmiş, buradan da kısa sürede hamile dönmüş. Kızkardeşimin varoluş öyküsü de aşağı yukarı aynıydı ve benim doğumum da farksız görünüyordu. Bununla birlikte

annemin itaatkarlığından memnun olan ve cemaat için ne kadar faydalı olduğunu fark eden pederler kilisenin sandalyelerini kiralamasına izin vererek ödüllendirmişlerdi onu; annem çok geçmeden, üstlerinin de izniyle, manastırın, kızkardeşimi ve beni hiç tereddütsüz kabul eden sucusuyla evlenmişti. Kilisede doğmuştum, evimizden çok kilisede zaman geçiriyordum. Daha beş yaşına gelmeden, anneme sandalyeleri düzenlemekte, ayın eşyalarına bakan rahibelere bir çok işinde yardım ediyor, gerektiğinde ayinlerde hizmet ediyordum. Bir gün kutsal işlerimden geri döndüğümde, kızkardeşim Peder Laurent ile karşılaşp karşılaşmadığımı sordu... -Hayır, dedim. - İyi peki, dedi bana, seni gözetliyor, biliyorum; sana da bana gösterdiğini göstermek istiyor. Kaçma, korkmadan iyice bak; sana dokunmayacak, ama komik bir şey gösterecek, bunu yapmasına izin ver, ödülün iyi olacak. Artık büyüdük; bu çevrelerde herkese göstermiş. Onun bütün zevki bu ve bize bir tür hediye veriyor.

Tahmin edebileceğiniz gibi beyler bırakın Peder Laurent'den kaçmayı, peşinden koşmak gerekiyordu. O yaşta insan fazla utangaç olmuyor ve bu suni duygunun, eğitimden çok ilk deneyime dayandığını kanıtlamıyor mu? Derhal kiliseye koştum ve kilisenin girişi ile manastır arasında küçük bir avlu geçmem gerekiyordu ve manastırda Peder Laurent ile burun buruna geldim. Yaklaşık kırk yaşlarında, çok güzel fizikli bir din adamıydı. Beni durdurdu: - Nereye gidiyorsun Françon? dedi bana. - Sandalyeleri düzenlemeye Sayın peder. - Güzel, güzel, annen düzenler onları. Gel, sen şu odaya gel, dedi bana, oradaki küçücük bir odaya çekerek beni, sana daha önce görmediğin bir şey göstereceğim. Onu izledim, arkamızdan kapıyı kapattı ve beni karşısına oturtaarak: - İşte Françon, dedi bana, külotunun içinden devasa or-

ganını çıkararak; korkudan düşeceğimi sandım; işte çocuğum, diye devam etti titreyerek, hiç böyle bir şey gördün mü?... Buna penis denir küçüğüm, evet penis... Cinsel ilişkide bulunmaya yarar ve göreceğin gibi, az sonra içinden akacak olan da, senin yaratılmış olduğun menidir. Daha önce kızkardeşine de gösterdim, senin yaşındaki tüm küçük kızlara gösteririm; ablan bana yirmiden fazla kız getirdi, sen de onun izinden git... Ben onlara organımı gösteririm ve yüzlerine boşalıyorum... Benim tutkum da bu çocuğum, ötesi yok... Sen de göreceksin. Aynı anda her yanıma lekeleyen beyaz damlalarla kaplandığımı ve küçük başım külotunun düğmelerinin hizasında olduğundan birkaç tanesinin gözlerime kadar sıçradığını hissettim. Bu arada Laurent eliyle hareketler yapıyordu. - Ah! Güzel meni... Kaybettiğim güzel meni, diye haykırıyordu; işte meniye bulandın! Yavaş yavaş sakinleşti, organını ağır ağır yerine yerleştirdi ve bana küçük arkadaşlarımı getirmemi öğütledi. Kolayca tahmin edebileceğiniz gibi daha önce hiç bu kadar sıkılmamıştım, hemen olanları anlatmak için ablama koştum; kimse bir şey anlamasın diye her yerimi itinayla sildi ve küçük servetimi buldu, kazancımın yarısını elimden almaktan da geri kalmadı. Bu deneyimi yaşadıktan sonra, böyle bir paylaşım hayaliyle, Peder Laurent'e götürebileceğim küçük kızlar aramaya başladım. Ama ona daha önce tanıdığı bir kız götürdüğümünden geri çevrildim yine de cesaretlendirilmek üzere üç metelik aldım: - Hiçbirini iki kez görmem çocuğum, dedi bana, bana tanımadığım kızlar getir; benimle daha önce deneyimi olanları asla getirme. Daha dikkatli oldum: Peder Laurent'e üç ay içinde yirmi yeni kız tanıştırdım; onları da, benimle aynı yöntemleri kullanarak zevkleri için kullandı. Tanımadıklarından seçmek koşuluyla, bana tavsiye edilenleri yaşla-

rıyla ilgili olarak eliyordum: Dört yaşı'n altında ve yedi yaşı'n üzerinde olmamaları gerekiyordu. Küçük servetim günden güne artıyordu ki, kızkardeşim onun izinden gittiğimi fark ederek, bu güzel ticarete son vermezsem anneme her şeyi anlatmakla tehdit etti beni ve Peder Laurent'i bu noktada bıraktım.

- Bununla birlikte, işlerim nedeniyle sürekli manastır çevresinde dolanıyordum; yedi yaşıma bastığım gün, yeni bir aşık edinmiştim; coşkusu, çocuksu olmakla birlikte oldukça ciddi idi. Bunun adı da Peder Louis idi; Laurent'den daha yaşlıydı ve davranış olarak sanırım daha şehvet düşkünü idi. Beni kilisenin kapısından içeri sürükledi ve odasına çıkmaya zorladı. Önce biraz nazlandım, ama üç yıl önce buraya çıkmış olan kızkardeşimden güvence aldığımdan ve her gün burada benim yaşımdan küçük kızları ağırladığını bildiğimden, onu takip ettim. Odaya henüz girmiştik ki, bir maden maşrapaya şurup döktü, ardı ardına üç bardak yutturdu. Bu hazırlık da tamamlandığında, dokunmayı meslektaşından daha çok seven saygıdeğer peder, beni öpmeye koyuldu ve titreyerek jüponumu çıkardı; küçük direnme çabalarım rağmen, korsemın altından bulüzümü kaldırarak, ortaya çıkan göğsüme saldırdı ve her yerime dokunduğuna ve her yerimi gördüğüne emin olduktan sonra bana çişim olup olmadığını sordu. Bana yutturduğu yüksek miktardaki içecekten sonra, bu ihtiyacım olabildiğince fazlaydı, ama bunu onun önünde yapmak istemiyordum. - Oh! Tanrım, küçük oyuncu, diye ekledi hovarda, Oh! Tanrım, bunu benim önümde yapacaksınız ve benim üzerime işeyeceksiniz. Tutun, dedi bana, organını külotundan çıkarmamı sağlayarak, işte yıkayacağınız alet: Bunun üzerine işemeniz gerekiyor. Sonra beni tuttu ve bir bacağı'mı birine, bir bacağı'mı diğerine olmak üzere iki

sandalyenin üzerine yerleştirdi, sandalyeleri mümkün oldu-
ğunca birbirinden uzağı koydu, daha sonra bana çmelmemi
söyledi. Bu yükseklikte dururken altıma bir vazo yerleştirdi,
vazonun yüksekliğinde küçük bir tabureye yerleşti, organı
elinde, tam benimkinin altındaydı. Ellerinden biriyle kalçala-
rımı tutuyor, diğeriyle kendi organını okşuyordu ve duruşum
nedeniyle tam onunkinin hizasında olan ağızımı öpüyordu.
- Hadi küçüğüm işe, dedi bana, sıcacık akışıyla duygularımı
hakimiyetine alan bu büyülü likrle kapla organımı. İşe ca-
nım işe ve organımı sular altında bırakmaya çalış. Louis
heyecanlanıyor, tahrik oluyordu, bu eylemin duygularını her
şeyden çok okşadığını görmek kolaydı. Karnımı şişiren sula-
rın en şiddetli aktığı anda yumuşacık bir rahatlama geldi ve
her ikimiz de aynı anda aynı vazoyu doldurduk, o meniyle,
ben ise idrar ile. İş bittiğinde Louis, aşağı yukarı Laurent
ile aynı söylevi çekti; küçük kaltağını çpçatanı yapmak is-
tiyordu ve bu kez kızkardeşimin tehditlerinden fazla kork-
madan, çekinmeden tanıdığım tüm çocukları götürdüm Lo-
uis'e. Hepsine aynı şeyi yaptırdı ve bıkmadan iki üç kez
gördükleri için de, küçük arkadaşlarımdan aldığımdan ba-
ğımsız olarak, ayrıca para ödüyordu; daha altı ay olmamıştı
ki, kızkardeşimden saklanmak koşuluyla keyfimce harcayabi-
leceğim küçük bir gelirim olmuştu.

- Duclos, burada Başkan'ın sözünü kesti, öykülerin bütün
ayrıntılarını iereceğı ve her şeyi kapsayacağı konusunda n-
ceden uyarılmadı mı? Sözünü ettiğiniz tutkuların, insanla-
rın gelenekleri ve karakterlerine bağı olduğına, koşullara
göre değışebileceğine inanamayacağıımızı bilmiyor musunuz?
Ya sizin yklerinizden bizi tahrik etmesi dışında bir şey
beklemediğimizi? - Evet monsenyör, dedi La Duclos, hiçbir
ayrıntıyı atlamamak ve karakterler ya da tarzları gün ışığına

çıkarmaya yaradıklarında dakikalarca üzerinde durmak konusunda önceden uyarılmıştım. Bu zevkinizi yeterince tatmin edemedim mi? - Evet ama, dedi Başkan, ikinci din adamının organı ya da boşalışı konusunda fikrim olamadı. Peki, organınıza dokundu mu ve kendi organını buraya dokundurdu mu? Gördüğünüz gibi, ayrıntılar es geçilmiş! - Pardon, dedi la Duclos, hatalarımı hemen telafi edecek, bundan sonra daha dikkatli olacağım. Peder Louis, kalın olmaktan çok uzun ve genelde aynı çapa sahip, çok sıradan bir organa sahipti. Pek de kolay sertleşmediğini ve ancak boşalma anında biraz dikkate değer olduğunu hatırlıyorum. Organıma hiç dokunmadı, idrarımın daha kolay akabilmesi için, parmaklarıyla mümkün olduğunca aralamakla yetiniyordu. İki üç kez organına yaklaştırdı ve boşalması ani, kısa oldu ve - Ah! İşe o zaman çocuğum, işe o zaman güzel çeşmenden, işe o zaman, işe o zaman, boşaldığımı görmüyor musun sözlerinden başka söz duyulmadı. Bütün bunlar ağzıma konurduğu inanılmaz şehvetli öpücüklere karışıyordu. - İşte böyle Duclos, dedi Durcet, Başkan haklı; ilk anlatımda hiçbir şey hayal edemiyordum, adamınızı şimdi gözümün önüne getirebiliyorum. - Bir dakika Duclos, dedi Piskopos, yeniden başlamaya hazırlandığını görerek, ben kendi adıma işeme öyküsünden daha fazlasını istiyorum; bunun daha ileri gidebileceğini hissediyorum. Ve aynı anda Narsis'i kendine doğru çekti. Din adamının gözlerinden ateş fışkırıyordu, organı karnına yapışmıştı, köpükler saçıyordu, menisi dışarı çıkmak istiyordu ama bunu ancak şiddet içeren yollarla yapabiliirdi. Her şey durdu: Boşalma, asla engel olunmaması gereken ve mükemmelliğine katkıda bulunacak her şeyin kullanılacağı çok önemli bir olgu olarak görülüyordu. Ama bu kez doğa din adamının isteklerine cevap vermedi ve

odaya kapanmasından birkaç dakika sonra, aynı ereksiyon haliyle, deliye dönmüş halde dışarı çıktı ve ayın sorumlusu Durcet'ye yönelerek: - Bu küçük rezile bu cumartesi bir ceza ver, dedi, çocuğu sert bir şekilde kendisinden uzaklaştırarak ve lütfen ciddi olsun. Şüphesiz genç çocuk onu tatmin edememişti ve olayı babasına alçak sesle anlatan Julie oldu. - Eh! Öyleyse başka bir tane al, dedi Dük, seninkilerle tatmin olamıyorsan, bizim dörtlüden seç. - Oh! şimdi tatminim az önce istediğimden çok farklı olacak, dedi din adamı. Karşılanmamış bir isteğin bizi nereye götüreceğini biliyorsunuz. Bu küçük şarlatanla olmayacaksa kendimi tutabilirim, diye devam etti, işte bu kadar...Oh! Emin ol çocuk cezalandırılacaktır, dedi Durcet. İlk diğerlerine örnek teşkil etmesi iyidir. Seni bu durumda görmek beni kızdırdı; başka bir şey dene, kendi düzdür. - Monsenyör, dedi la Martaine, sizi tatmin edebilecek kadar iyi hissediyorum kendimi. Efendimiz isterse...Eh! Hayır, hayır tabii ki, dedi Piskopos; kadın organı istemediğimiz anlar olduğunu bilmiyor musunuz? Bekleyeceğim, bekleyeceğim... Duclos devam etsin, akşama bakalız; tam istediğim gibi bir şey bulmam lazım. Devam et Duclos. Ve Arkadaşlar, Piskopos'un şehvet düşkünlüğünü açık yüreklilikle ortaya koyuşuna - bazen bir kadın organı istemediğimiz anlar olur güldükten sonra öykü şu sözlerle yeniden başlar:

-Yedi yaşına yeni girmiştım ki, bir gün, her zamanki gibi Louis'e küçük arkadaşlarımdan birini götürmüşken, meslektaşlarından bir başka din adamının da yanında olduğunu gördüm. Daha önce böyle bir olay olmadığından, şaşırdım ve oradan kaçmak istedim, ama Louis beni sakinleştirdi, küçük arkadaşım ve ben çekinmeden içeri girdik. - İşte Peder Geoffroi, dedi Louis arkadaşına, beni ona doğru

iterek, sana çok sevimli olduğunu söylememiş miydim? - Evet, gerçekten de, dedi Geoffroi beni dizlerine oturtup öperek. Kaç yaşındasın küçüğüm? - Yedi pederim. - Benden elli yaş daha az, dedi peder beni yeniden öperek. Ve bu kısa sohbet esnasında, şuruplar hazırlanmıştı ve alışlageldiği üzere, her birimize üçer bardak yutturuldu. Ama Louis'ye av getirdiğimde şurup içme alışkanlığım olmadığından, yalnızca ona getirdiğime içecek verdiğinden, hatta orada bile kalmayıp, hemen çıktığımdan, bu muameleye şaşırdım ve en saf masumiyet tonuyla ona şunları söyledim: - Neden bana da içiriyorsunuz pederim? Benim de mi işlememi istiyorsunuz? - Evet çocuğum, dedi beni hâlâ bacakları arasında tutan ve ellerini ön tarafımda çoktan dolaştırmaya başlayan Geoffroi, evet, sizin de işemenizi istiyorum, sizin maceranız da benimle geçecek ve belki de buraya getirdiğinizinkinden biraz farklı olacak. Odama gelin, Peder Louis'i küçük arkadaşınızla yalnız bırakalım ve kendi köşemize çekilelim. İhtiyaçlarımız giderildiğinde, tekrar bir araya geliriz. Çıktık; Louis bana alçak sesle arkadaşını memnun edersem pişman olmayacağımı söyledi. Geoffroi'nın odası Louis'ninkinden fazla uzak değildi ve kimse bizi görmeden ulaşabildik. İçeri girer girmez iyice isteklenmiş olan Geoffroi bana giysilerimi çıkarmamı söyledi. İtaat ettim; gömleğimi göbeğimin üzerine kadar kendisi kaldırdı ve beni yatağının kenarına oturtarak, bacaklarımı mümkün olduğu kadar araladı; bu sırada karnım tamamen ortaya çıkacak ve bedenim yalnızca kuyruksokumum üzerinde duracak şekilde eğilmeye zorlamaya devam ediyordu. Bana bu pozisyonda kalmamı ve elleriyle bacaklarımdan birine hafifçe vurduğunda işlemeye başlamamı söyledi. Beni bir an bu durumda izledikten sonra, bir eliyle organımın dudaklarını aralamaya çalışıyor ve diğer eliyle de

külotunun düğmelerini çözüyordu; aceleci ve sert hareketlerle kara ve ondan beklenene cevap vermeye pek de hazır gözükmeyen cılız bir organı okşamaya başladı. Adamımız daha başarılı olmak için, sevdiği bu küçük alışkanlığını sürdürürken, mümkün olan en yüksek tahrik düzeyine ulaşmaya çalışıyordu: Sonunda bacaklarımın arasında diz çöktü, ona sunduğum küçük deliğin içini bir kez daha inceledi, dişlerinin arasından anlayamadığım sövgüler mırıldanarak ağzını defalarca buraya yapıştırdı; bu sırada, hâlâ hareketlenmeyen organını okşamaya devam ediyordu. Sonunda dudakları organımın üzerine sıkı sıkıya kapandı ve sinyalin geldiğini anladım, az sonra ihtiyarın ağzına içimdekileri boşaltıyor, onu gırtlığına ulaşma hızında yuttuğu idrarla yıkıyordum. Bir anda organı hareketlendi ve yüce başı bacaklarımdan birine doğru yükseldi. Organının ürkütücü sertliğinin izlerini gururla boşalttığını hissettim. Her şey öylesine çakışmıştı ki, zaferiyle alt üst olmuş organı kan gözyaşları dökerken, o da son damlaları yutuyordu. Geoffroi sallanarak ayağa kalktı. Oldukça sert bir şekilde bana on iki sol verdi, diğerleri gibi ona başka kızlar da getirmemi söylemeden (belli ki zaten birileri getiriyordu) kapıyı açtı ve bana arkadaşının odasının yolunu göstererek, gitmemi, vaaz saatinin yaklaştığını, beni oraya götüremeyeceğini söyledi ve cevap verecek zaman bırakmadan odasına kapandı.

- Eh! Ama gerçekten, dedi Dük, illüzyonunun kayboluş anını kaldıramayan bir çok insan vardır. Gururu, bir kadının onu bu kadar zayıf bir durumda görünmesinden acı çekiyor ve böylece duyduğunu rahatsızlıktan dolayı keyfi kaçıyor gibi. - Hayır, dedi Adonis'in dizleri dibinde yatan ve ellerini Zelmire'in üzerinde dolaştıran Curval, hayır arkadaşım, bunun içinde gurur yok, ama şehvet düşkünlüğümüz dışında hiçbir

değeri olmayan nesne, şehvet duygusu söndüğünde tamamen değersiz görünür. Tahrik ne kadar şiddetliyse, bu tahriğin desteği kalmadığında, nesne de o ölçüde çirkinleşir, yaptığı-mız şu ya da bu egzersizden dolayı az çok yorulmuş oluruz ve hissettiğimiz keyifsizlik, yorgunluk yarattığı için mutluluk-tan hoşlanmayan durgunlaşmış bir ruhun duygusudur. - Ama yine de bu keyifsizlik, dedi Durcet, sıklıkla ölümcül sonuçla-rını gördüğümüz intikam projesinden doğar. - Bu başka bir şey, dedi Curval, ve bu öyküler belki daha sonra bize örnek-ler sağlayacak, doğal olarak ortaya çıkacak incelemeler için acele etmeyelim. - Başkan doğru söylüyor, dedi Durcet: Yo-lunu değiştirmeden önce, keyif kaçırarak açıklamalara giriş-mektense, kendini bizim haz aldığımız şekilde hazırlarsın sa-nırım. Kesinlikle...tek söz etmem dedi Curval, çok soğukkan-lıyımdır...Şu kesin ki, diye devam etti Adonis'i ağzından öpe-rek, bu çocuk çekici...ama onunla cinsel ilişkiye giremeyiz; sizin kurallarınız inanılmaz sert...Biraz makûlleşmek lazım...bi-raz....Hadi, hadi devam et Duclos, zira kendimi kaybedeceği-mi hissediyorum, ve illüzyonumun en azıdan yatmaya gidene kadar sürmesini istiyorum. Organının kalkmaya başladığını gören Başkan, iki çocuğu da yerlerine gönderdi ve ne kadar güzel olursa olsun onu tahrik edemeyen Constance'ın yanına yeniden uzanarak, Duclos'u bir kez daha acele etmesi için sı-kıştırdı, o da boyun eğdi:

- Küçük arkadaşımın yanına gittim. Louis işini bitirmişti ve her ikimiz de oldukça memnun terk ettik manastırı; ben oraya bir daha gitmeme kararı almıştım. Geoffroi'nın ses tonu kendime duyduğum saygıyı sarsmıştı ve duyduğum ke-yifsizliği derinleştirecek sonraları ve sonuçları sevmezdim. Ama kaderimde bu manastırda başka maceralar da yazılıydı ve bunları yaşamış olan ve bana aktaran kızkardeşim örne-

ğinde olduğu gibi, on dörtten sonra işin karmaşıklaştığına ikna olmuştum. Bu son maceradan üç ay sonra, yine bu saygıdeğer adamların isteği üzerine yaklaşık altmış yaşındaki adamı tekrar gördüm. Bu kez beni odasına çağırırken herhangi bir oyuna başvurmadı. Başarmıştı, bir pazar sabahı kendimi neden ya da nasıl olduğunu anlamadan orada bulmuştum. Peder Henri olarak çağırdıkları yaşlı çapkın içeri girdiğimi görür görmez kapıyı kapattı ve beni tüm kalbiyle öptü.

- Ah! Küçük kaltak, diye haykırdı neşeyle, seni yakaladım, bu kez elimden kurtulamayacaksın. - Oh! Küçük burnum, diyordu kendinden geçerek, başımın üzerinde eğilerek burnumu tamamen ağzının içine aldı; emmekle kalmıyor, sırasıyla iki burun deliğimi diliyle şehvetle okşuyordu. Ortalıkta hiçbir şey yoktu; hiçbir şey olmadı, olduysa da külotunun içinde oldu; hiçbir şey fark etmedim ve öpücüklerinin ve yalamalarının yoğunluğu çok güçlü bir coşkuya işaret ediyorsa da, sanırım boşalmadı. Yalnız beni de hiç bırakmadı, elleri yolunu hiç şaşırmadı ve bu ihtiyar şehvet düşkününün fantezisinin, dünyanın en namuslu ve en toy kızını bile, en küçük bir şehvet hissetmeden etkileyebileceğinden emin olabilirsiniz.

- Dokuz yaşına girdiğimde tesadüfen başıma gelenler aynı temizlikte değildi. Peder Etienne, şehvet düşkünün adı buydu, kızkardeşimden defalarca beni ona götürmesini istemişti; kardeşim, kilisenin bir köşesinde, dua odasının yanında karşılaştığımızda bana onu görmeye gitmemi söyledi (ama annemin kuşkulandığı, her şeyi öğrenebileceği endişesiyle yanımda gelmek istememişti). Peder o kadar iyi davranıyor, o kadar inandırıcı nedenler sunuyordu ki, kuşkulanmadım. Peder Etienne yaklaşık kırk yaşındaydı, dinç, canlı, güçlü kuvvetliydi. Odasına girer girmez, bir erkeğin organı-

na nasıl dokunacağımı bilip bilmediğimi sordu. - Maalesef! dedim ona kızarak, neden söz ettiğinizi anlamıyorum. - Eh peki! Sana öğreteceğim küçüğüm, dedi beni tüm kalbiyle, ağzıyla ve gözleriyle öperek; benim tek zevkim küçük kızları eğitmektir ve onlara verdiğim dersler o kadar mükemmeldir ki, bir daha asla unutmazlar. Eteklerini kaldırmakla başla işe, zira eğer sana, bana zevk vermek için neler yapman gerektiğini öğreteceksem, aynı zamanda nasıl zevk alabileceğini de öğretmeliyim ve bu ders sırasında hiçbir şey bizi rahatsız etmemeli. Hadi senden başlayalım. Burada gördüğün, dedi bana elini küçük tepeciğin üzerine koyarak, senin cinsel organın; kendine zevk vermek için burayı tatlı tatlı okşaman gerekir: Bir parmağını yavaşça şurada hissettiğin ve klitoris adı verilen küçük yükseltiye sürmeli-sin. Sonra bana uygulatarak: - İşte bak küçüğüm, tam böyle, ellerinden biri bunun için çalışırken, diğer parmaklarından birini şu muhteşem deliğe sokmalısın... - Daha sonra elimi yerleştirerek: - İşte böyle, evet... Eh peki! Hiçbir şey hissetmiyor musun? diye devam etti bana dersini vererek. - Hayır pederim, emin olun hayır, diye cevap verdim safça. - Ah! Kadın, henüz çok gençsin, ama iki yıl içinde, sana vereceği zevki göreceksin. - Durun, dedim ona, yine de bir şeyler hissediyorum galiba. Ve yapabildiğimce sürttüm elimi bana gösterdiği yerlere... Gerçekten de, beni ele geçirmeye başlayan birkaç hafif şehvet kıpırtısı tarifi safsata olmadığını gösteriyordu ve bu yardımcı yöntemi uyguladığım bu büyük deneyimden beri, ustamın yeteneğine iyice ikna oldum. - Gel bana, dedi Etienne, aldığın haz beni de tahrik ediyor, ve bunları paylaşmam lazım meleğim. Tut, dedi bana, iki küçük elimin ancak çevrelediği devasa bir organı avucumun içine almamı sağlayarak, buna kamış denir ve bu hareket,

diye devam etti bileğimle ileri geri hızlı hareketler yaptırarak, bu harekete de sallamak denir. Bu şekilde, şu anda kamışımı sallıyorsun. Devam et çocuğum, tüm gücünle devam et. Hareketlerin ne kadar hızlı ve sık olursa, o kadar çabuklaştırırsın esriklik anımı. Ama asıl önemli şeye dikkat et, diye devam etti hareketlerimi yönetmeyi sürdürerek, başı hep açıkta bırakmaya dikkat et. Prepüs (sünnet derisi) olarak adlandırdığımız bu deriyle kaplanmasına izin verme: Eğer prepüs baş olarak adlandırdığımız şu bölümü kaplarsa, tüm zevkim kaçır. Hadi görelim küçüğüm, diye devam etti ustam, hadi senin bana yaptığını ben de sana yapayım. Ve bunları söylerken başını göğsüme bastırdı; ben devam ederken, iki elini edepsizce yerleştirdi organıma, parmaklarını öylesine beceriyle hareket ettiriyordu ki, sonunda hazza yenik düştüm ve gerçekten de ilk dersi ona borçluydum. Bu sırada başım döndüğünden durdum ve durmaya hazır olmayan Saygıdeğer peder, bir an yalnız benimkiyle ilgilenmek üzere kendininkini unutmaya razı oldu. Hazzın keyfini çıkarmamı bekledikten sonra, cinsel coşkumun ara vermek zorunda bıraktığı işime geri döndürdü beni ve kendisinden başka bir şeyle vakit kaybetmemi ve oyalanmamı istemiyordu. Bütün ruhumla yerine getirdim isteğini. Bu adildi: Ona minnettardım. Buraya oldukça isteyerek gidiyordum ve aceleci okşamalarımı sonunda çıldırarak boğulan ve beni içindeki zehirle kaplayan canavarın bana sunduğu her şeyi inceliyordum. Etienne, olabilecek en şehvetli taşkınlıklarla kendinden geçiyordu. Ateşli bir şekilde ağzımı öpüyor, organıma dokunuyordu, sözlerinin sapkınlığı kendini kaybetmişliğini çok daha iyi ortaya koyuyordu. F.... ve b.....'ler, en şefkatli anlarda söylenen sözler oldukça uzun süren bu anların coşkusu belirtiıyor ve idrar yutmayı seven arkadaşından çok

farklı olan kibar Etienne, yalnızca ne kadar güzel olduğumu söylemek üzere geri çekiliyor, onu yeniden görmeye gelmem için yalvarıyor ve bana her seferinde aynı şekilde davranıyordu. Elime bir küçük ekü sıkıştırarak, benden aldığı karşılığını veriyor ve hem deneyimlerimin artacağından hem de keyifli maceralar yaşayacağımdan emin halde, manastıra yeniden gelmeye kendi kendime ikna olmam için yeni bir servet ile hayret ve keyif içinde bırakıyordu beni. Ama kaderim bu değildi: Yeni dünyada çok daha önemli olaylar oluyordu ve eve döndüğümde, son öykümün yarattığı mutluluğun sarhoşluğunu kısa sürede yok edecek haberler bekliyordu beni.

Bu sırada salonda bir çan sesi duyuldu: Bu, akşam yemeği servisi yapıldığını bildiriyordu. Öyküsünün küçük başlangıcı için alkışlanan Duclos kürsüden indi ve herkes üstüne başına biraz çeki düzen verdikten sonra, aceleyle Comus'un sunduklarını aramaya giderek yeni zevklerle ilgilenmeye başladı. Bu yemek sekiz küçük çıplak kız tarafından sunulacaktı. Birkaç dakika erken çıkarak önlem aldıklarından, salona geçildiğinde hazırđılar. Konukların sayısı yirmi idi: Dört arkadaş, sekiz vurucu ve sekiz küçük oğlan. Ama Narsis'e karşı hâlâ öfkeli olan Piskopos onun şölene katılmasına izin vermek istemedi ve karşılıklı işbirliği konusunda önceden anlaştıklarından, kimse vazgeçirmeye çalışmadı onu ve küçük adam, monsenyörün onu affedebileceği şölen zamanını beklemek üzere karanlık odasına kapatıldı. Eşler ve masalcılar, şölenlere hazır olmak üzere ayrı yemek yiyeceklerdi: Sekiz küçük kızın yaptığı servisi ihtiyarlar yönetiyordu; sonunda masaya oturuldu. Akşam yemeğinden çok daha güçlü olan bu gece yemeği çok daha şatafatlı, parıltılı ve tantanalı sunuluyordu. Önce et suyuna çorba ve yirmi çeşit

ordövr servisi yapıldı. Bunların yerini, kümes hayvanları ve av etlerinden yapılmış yirmi çeşit yemek aldı. Ardından, hayal edebileceğiniz tüm nadir türlerin bulunduğu et yemekleri servisi yapıldı. Sonunda soğuk hamurlular yerini, her tarz ve formda sunulan yirmi altı sıcak yemeğe bıraktı. Sofra toplandı, kaldırılanların yerini sıcak ve soğuk tatlılardan oluşan bir garnitür aldı. Sonunda, mevsime rağmen inanılmaz sayıda meyve, dondurma, çikolata ve likörler masaya geldi. Şaraplara gelince, her serviste çeşit değişiyordu: İlkinde Burgonya şarabı, ikinci ve üçüncüde iki değişik İtalyan şarabı, dördüncüde Rhin şarabı, beşincide Rhone şarapları, altıncıda köpüklü şampanya ve değişik servislerde iki çeşit Yunan şarabı. Kafalar tamamen dumanlanmıştı. Akşam yemeğinde olduğu gibi, gece yemeğinde de hizmetçilere kötü davranma izni yoktu: Bunlar topluluğun temeliydi, daha düzgün olmalıydılar, ama buna karşılık, istedikleri pislik, ahlâksızlık dozunu uygulayabilirlerdi. Yarı sarhoş olan Dük artık Zelmire'in suyundan başka bir şey içmek istemediğini söyledi ve onu masanın üzerine çıkarıp, bardağının üzerine çömelterek doldurttuğu iki bardağı arka arkaya yuvarladı. - Bir bakirenin suyunu içmek için çabaya değer dedi ve Fanchon'u yanına çağırdı: - Gel kız, dedi ona, aynı kaynaktan su çekmek istiyorum. Sonunda sözler ateşlendi, değişik gelenek ve felsefeler tartışıldı; ahlâkın ne kadar karalandığını düşünmeyi okuyucuya bırakıyorum. Dük şehvet düşkünlüğü üzerine bir söyleve başladı; doğada yeri olduğunu ve sapkınlıkların kullandıklarından daha çeşitli olduğunu kanıtladı. Görüşleri genel olarak onay gördü ve alkışlandı; tasarlanan prensipleri uygulamaya koymak üzere kalktılar. Şölen salonunda her şey hazırды: Kadınlar çoktan soyunmuş, yerdeki halıların üzerine uzanmış, tatlıların sunulmasından az

sonra masadan kalkan genç oğlanlara karışmışlardı. Arkadaşlarımız ayakta sallanarak içeri girdiler; iki ihtiyar soydu onları ve ağıla saldıran kurt gibi düştüler sürünün ortasına. Tutkuları engellerle inanılmaz derecede tahrik olan Piskopos, Herkül kendi içindeyken ve bu duyguya ve sunulan o önemli hizmete yenik düşmüşken ve aslında şüphesiz Antonious'tan gelmesini beklerken, öylesine yoğun ve öylesine yakıcı menî yığınları boşalttı ki, coşkudan kendinden geçti. Duyduğu şehvetin aşırılığından uyuşan duyuları Bacchus dumanları ile zincirlenmişti ve kahramanımız bu baygınlık halinden onu yatağa taşımak zorunda kalacakları derinlikte bir uykuya geçti. Dük de kendi köşesine çekilmişti. Martaine'in Piskopos'a yaptıklarını hatırlayan Curval, aynı sunumun kendisine de yapılmasını istedi; birleşme sırasında boğulur gibiydi. Daha binlerce korkunçluk, binlerce iğrençlik birbirini izledi; üç ünlü şampiyonumuz, zira Piskopos bu dünyada değildi artık, dediğim gibi, üç kıymetli atletimiz, o ana kadar orada olmayan ve onları almaya gelen gece hizmeti verecek dört vurucu ve öyküler sırasında kanepelerinin üzerinde olan kadınlarıyla birlikte odalarına çekildiler. Yalnızca okşanmak için yaratılmış gibi görünen ve şüphesiz hazdan çok acı verdikleri zalimliklerinin bu zavallı kurbanlarıyla. İşte ilk günün öyküsü böyle oldu.

İkinci Gün

Her zamanki saatte kalkıldı. Aşırılıklara tamamen yenik düşerek sabahın dördünde yalnız yatmaya terk edildiğini fark ederek çok kızan Piskopos, Julie ve onun hizmetindeki vurucu görevlerini yapmaya gelsinler diye zili çaldı. Şehvet düşkününü adam yeni ahlâksızlıklar için gelir gelmez onların kollarına atladı. Sabah kahvaltısı kurallara uygun olarak kız-

ların dairesinde yapıldı; Durcet kahvaltının hemen ardından ziyaretine başladı ve tüm anlattıklarımıza rağmen, yeni suçlular sunuldu ona. Michette suç işlemişti; Curval'ın bütün gün temizlenmeden kalmasını istediği Augustine, tam tersi bir durumdaydı: Hiçbir şey hatırlamıyordu, çok özür diledi ve bir daha yapmayacağına söz verdi; ama adam gözünün yaşına bile bakmadı ve her ikisi birden ilk cumartesi ceza listesine yazıldı. Bu küçük kızların mastürbasyon sanatındaki beceriksizliklerinden özellikle hoşnutsuz, bir gün önce bu konuda yaşananlarla iyice baştan çıkmış olan Durcet, gündüzleri bu konuda ders verecekleri bir saat belirlemelerini ve sırasıyla içlerinden birinin sabahları bir saat erken kalkmasını önerdi; bu egzersiz zamanı sabah dokuz ile on arasına konulabilirdi; dediğim gibi erken kalkarak saat dokuzda bu egzersizi yaptırabilirdi. Bu görevi yerine getiren kişinin sarayın tam ortasında bir koltuğa sakın sakın oturmasını ve şatoda bulunan en iyi mastürbasyoncu olan Duclos tarafından getirilen ve kılavuzluk edilen her küçük kızın sırasıyla gelip yanına oturmasını, La Duclos'un ellerini, hareketlerini yönlendirmesini, adamın durumuna göre okşamalarını nasıl hızlandırıp yavaşlatacağını öğretmesini, bu işlem sırasında nasıl davranmaları, nasıl durmaları gerektiğini göstermesini kararlaştırdılar ve ilk on beş günün sonunda, artık öğretilecek ders kalmadığı halde bu sanatı beceremeyenler için cezalar belirlemeye karar verdiler. Françesko prensiplerine göre, işlem sırasında penisin baş kısmını her zaman açıkta tutmayı ve işleme katılmayan ikinci elin, ilgili kişinin değişik fantezilerine uygun olarak, çevreyi okşamakla meşgul olmasını tam olarak anlatmak gerekiyordu. Para babasının bu projesi hepsinin hoşuna gitmişti. Çağırılan La Duclos, gerekli akıllılığı göstererek, dairelerine her zaman el alıştırması

yapabilecekleri bir yapay erkeklik organı koymayı kabul etti. Oğlanlarla aynı iş için, bu konuda kızlardan daha da berBERSİZ olan Herkül görevlendirildi, zira söz konusu olan kendisine yapılanları başkalarına yaptırmaktı, bulunabilecek en iyi mastürbatörler haline dönüşmeleri için bir hafta yeterliydi. O sabah aralarında, hatalı kimse yoktu; şapele, bir gün önce neredeyse tüm izin istekleri reddedilen Narsis dışında, Duclos, iki vurucu, Julie, Thèrèse, Cupidon ve Zelmire gönderildi. Curval çok istekliydi; sabah vakti oğlanları ziyaret ederken Adonis ile fazlasıyla baştan çıkmıştı; Thèrèse ve iki vurucuyla birlikte çıkınca boşalacağını sandılar, ama kendini tuttu. Yemek sıradan geçti; tek ilginçlik, fazlasıyla içmiş ve gevezelik etmiş olan sevgili Başkan'ın, çocuklar gibi çıplak olmasını istedikleri ihtiyar Fanchon'un yönettiği Augustine ve Michette, Zèlamir ve Cupidon tarafından kahve sunulurken yeniden ateşlenmesiydi. Aralarındaki aykırılık Curval'in şehvi öfkesini yeniden canlandırdı ve ihtiyar ve Zèlamir ile birlikte çok sevdiği sapkınlıklara teslim oldu; bu olay spermlerini kaybetmesine neden olacaktı. Organı havada olan Dük, Augustine'i sıkıştırıyordu; okşuyor, yeminler ediyor, ipe sapa gelmez sözler söylüyordu ve zavallı küçük, baştan ayağa titreyerek, pusu kuran ve kendisini yakalamak üzere olan avcının karşısında titreyen güvercin gibi sürekli geriliyordu. Yine de adam, birkaç küçük öpücük ve ertesi sabah başlaması planlanan dersin ilkinin vermekle yetindi. Daha az heyecanlı olan diğer ikisi çoktan öğle yusuna yattıklarından, iki şampiyonumuz da onları izledi ve öykü salonuna geçmek üzere, saat altıda uyanıldı. Önceki günün dörtlüleri, hem kişiler hem de giysiler olarak değişmişti ve arkadaşlarımızın kanepelerinde şunlar vardı. Dük: Piskopos'un kızı ve Dük'ün yeğeni Aline; Piskopos: Üvey

kızı Constance, Dük'ün karısı ve Durcet'nin kızı; Durcet: Dük'ün kızı ve Başkan'ın karısı Julie; ve Curval, biraz uyanmak ve canlanmak için: Kızı Adèlaôde, Durcet'yi karısı, erdemi ve sofulnessu nedeniyle tüm dünyevi zevklerden uzak bir yaratık. Curval bazı kötü şakalara onunla başladı ve tüm seans boyunca zevklerine uygun, ama bu zavallı küçük kadın için çok rahatsız edici bir pozisyonda kalmasını emrederek, duruşunu bir an bile bozarsa öfkesinin sonuçlarına katlanmakla tehdit etti. Her şey hazır olduğunda, Duclos kürsüsüne çıktı ve anlatmaya kaldığı yerden devam etti:

- Annem gideli üç gün olmuştu ki, ondan çok saygınlığı ve parası için endişe duyan kocası, en değerli mallarını sakladığı odasına girmişti. Aradıklarının yerinde, annemin bıraktığı, partiyi kaybettiğini, ondan ayrılmaya karar verdiğini ve hiç parası olmadığından, götürdüklerini almak zorunda kaldığını bildiren notu görünce şaşkınlığı inanılmaz oldu; onu terk etmesinin nedenini tamamen kendinde ve kötü muamelelerinde aramalıydı ve annem götürdüklerine karşılık iki kızını bırakıyordu. Ama adam bunların karşılığını ödediğini düşünmekten çok uzaktı ve evde yatmamıza izin vererek gösterdiği iyilik annem gibi düşünmediğini kesin olarak gösteriyordu. Bize, kızkardeşime ve bana gösterilen özenden pek memnun olmasak da, git gide hoşumuza gitmeye başlayan küçük hayat tarzına teslim olma özgürlüğüyle dopdolu, küçük alışkanlıklarımızı sürdürmek ve sevgili üvey babamızdan bize vermekten hoşlanacağı şeyleri istemek dışında bir şey düşünmedik. Kızkardeşim ve ben, kaderimize müdahale ettiğimizi düşünerek, hemen yakınlarda küçük bir odaya taşındık. İlk düşündüğümüz annemizin kaderiydi. Bir manastırda kaç pederle gizli bir hayat sürmeye karar verdiğine, yakınlarda bir yerlerde başının çaresine baktığına şüphemiz

yoktu ve manastırdan bir papaz gelip bize bir not iletene kadar da bu konuda endişelenmedik. Bu notta, gece çöker çökmez, manastırda bekçilik yapan ve bu notu yazan pederi görmeye gitmemiz söyleniyordu; saat ona kadar kilisede bizi bekleyecek, mutluluğunu ve huzurunu paylaşmamızı sağlamaktan mutluluk duyacağı annemizin yanına götürecekti. Mutlaka gelmemiz ve gizliliğe büyük özen göstermemiz konusunda ısrar ediyordu, zira annemiz ve bizim iyiliğimiz için, üvey babamızın ne yaptığımızı bilmemesi çok önemliydi. O dönemde on dört yaşına basmış ve henüz dokuz yaşında olan benden daha akıllı ve mantıklı olan kızkardeşim, notu getireni gönderdikten ve bu konuda düşünceğini bildirdikten sonra, bütün bu manevralara şaşkırmaktan kendini alamamıştı. - Françon, dedi bana, oraya gitmeyelim. Bunun altında bir şey var. Bu teklif dürüst bir teklif olsaydı, neden annem bunun altına bir not eklemedi ya da en azından imza atmadı? Annem manastırda kiminle birlikte olabilir? En iyi arkadaşı olan Peder Adrien yaklaşık üç yıldır orada değil. Ondan beridir de annem oraya ancak geçerken şöyle bir uğruyor. Neden burada inzivaya çekilmiş olsun? Bekçi Peder onun aşığı değil, asla olmadı da. İki ya da üç kez gönül eğlendirdiğini biliyorum, ama sırf bu nedenle bir kadını sahiplenecek bir adam değil, zira kaprislerini bir kez tatmin edince, tutarsız ve hatta kaba bile olabiliyor. Annemize neden bu kadar ilgi duysun? Bunun altında bir şey var diyorum sana. Onu sevmedim, şu yaşlı bekçiyi: Kötü, sert, kaba. Beni bir kez odasına sürükledi, üç kişi daha vardı yanında ve başıma gelenlerden sonra buraya bir daha adım atmamaya yemin ettim. Bana inan, bu alçak keşişlere yaklaşmayalım. Artık senden saklamanın anlamı kalmadı Françon, birini tanıyorum ve iyi dostum olduğunu söyleye-

bilirim: Madam Guèrin diyorlar ona. İki yıl önce sık sık ziyaretine gidiyordum ve bana güzel bir gece geçirtmediği olmadı; bunlar manastırda yaptıklarımız gibi iki meteliklik partiler değil: Üç eküden aşağı aldığım olmadı daha. İşte kanıtı burada, diye devam etti kızkardeşim, bana on eküden fazla paranın bulunduğu cüzdanını göstererek, gördüğün gibi dünyalığımı yaptım sayılır. Eğer beni dinlersen, sen de gel derim. La Guèrin seni kabul edecektir, bundan eminim, sekiz gün kadar önce güzel bir parti için beni çağırmaya geldiğinde görmüş seni; beni bu teklifi iletmekle görevlendirdi, senin kadar genç birini her zaman bulabilir aslında. Beni dinle diyorum sana, kısa sürede tüm sorunlarını geride bırakırsın. Sonuçta ancak bu kadarını söyleyebilirim, zira bu gecedan sonra harcamaların konusunda bana güvenme küçüğüm. Bu dünyada herkes başının çaresine bakar. Bunları etimle tırnağımla kazandım ben; sen de yapabilirsin. Utanıyorsan cehennemin dibine kadar yolun var; sakın beni aramaya gelme, zira bu söylediklerimden sonra dilin iki karış dışarı çıksa bir bardak su vermeyeceğimi göreceksin. Anne gelince, başına gelenler ne olursa olsun hiç kızmıyorum, hatta hoşuma gittiğini bile söyleyebilirim ve tek isteğim o orospunun hayatım boyunca uzağımda kalması. Mesleğim konusunda beni ne kadar rahatsız ettiğini biliyorsun, oysa çocukluğum sırasında verdiği tüm öğütlerin üç kat beterini yaptı. Canım neyse, şeytan alsın götürsün ve en önemlisi satamadan getirmesin! İşte onun için tek dileğim bu. Doğrusunu söylemek gerekirse, kızkardeşim gibi şefkatli, benden çok daha iyi ruhlu birinin bu mükemmel anne hakkındaki sövgülerini paylaşmıyordum; bana yaptığı öneriden dolayı teşekkür ettim, onunla birlikte bu kadına gideceğime söz verdim, beni kabul etmesi halinde yükümlülüğümden kurtu-

lacağını söyledim. Manastıra gitmeyi reddetmek konusunda, ona katılıyordum. - Eğer gerçekten mutluyduysa, onun için sevinirim, dedim; bu durumda, kaderini paylaşma ihtiyacı duymadan, biz de kendi çapımızda mutlu olabiliriz. Eğer bize bir tuzak kurulmuşsa, bundan kesinlikle kaçınmamız lazım. Bunun üzerine kızkardeşim beni öptü. - Güzel, dedi, artık iyi bir kız olduğunu görüyorum. Git, git ve bir servet yapacağımızdan emin ol. Ben yapacağım güzelim, sen de öyle: İstedığımız kadar para kazanacağız hayatım. Ama kimseye bağlanmamak lazım, bunu hiç unutma. Bugün biri, yarın diğeri, orospu olmak lazım küçüğüm, ruhunun da, kalbinin de orospu olması lazım. Bana gelince, diye devam etti, ben fazlasıyla orospuyum gördüğün gibi, beni kötülükten döndürebilecek ne bir din, ne bir papaz, ne bir nasihat söz konusu olabilir. Ben yoluma devam edeceğim lanet olsun! Kıçımı bir bardak şarap içermişcesine sakın göstereceğim herkeşe. Beni dinle Françon, erkeklerin gönlünü alarak çok şey kazanabiliriz; bu iş başlarda zordur, ama alışılır. Bir dolu adam, bir dolu zevk; önce beklemek gerek. Biri bir şey ister, diğeri başka bir şey, ama ne fark eder, itaat etmek için oradayızdır, boyun eğerez: Az sonra her şey bitmiştir ve geriye yalnızca para kalır. Allak bullak olmuşum, bu kadar genç ve bana her zaman namuslu görünmüş bir kızın ağzından bu kadar edepsiz sözler duyduğuma inanamamıştım. Ama kalbim onunla olduğundan, yalnızca onu taklit etmekle kalmayacağımı, hatta gerekenden de fazlasını yapacağımı söyledim. Memnun oldu, beni yeniden öptü ve geç olmaya başladığından, keklik ve güzel şarap aramaya çıktık; gece yemeğimizi yedik ve beraber yattık; ertesi sabah kalkıp Guèrin ile tanışmaya ve bizi pansiyonerlerine katması için yalvarmaya karar vermiştik. Bu yemek sırasında kızkardeşim

şehvet oyunları ile ilgili bilmediğim her şeyi öğretti bana. Tamamen çıplak halini gösterdi ve Paris'in gördüğü en güzel yaratıklardan biri olduğundan bir kez daha emin oldum. Çok güzel bir ten, çok sağlıklı bir görünüm, ve buna rağmen çok diri ve ilgi çekici bir endam, dünyanın en güzel mavi gözleri. La Guèrin'in de ondan ne kadar memnun olduğunu ve hiç bıkmadan, defalarca yeniden istediğini öğrendim. Daha yeni yatağa gitmiştik ki, Bekçi Peder'e bir cevap vermeyi unuttuğumuzu, belki de önemsemeyişimizden rahatsız olup, buralarda kalmamızı engelleyeceğini hatırladık. Ama bu ihmali nasıl giderecektik? Saat on biri geçmişti, ve olayları akışına bırakmaya karar verdik. Macera fikri bekçinin kalbini fazlasıyla sıkıştırıyorsa benziyordu, bize sözünü ettiği mutluluktan çok kendisini düşündüğünü anlamak zor değildi, zira saat gece yarısını yeni vurmuştu ki, kapımız yavaşca çalındı. Gelen Bekçi Peder'in ta kendisiydi. İki saatte beri bizi beklediğini söylüyordu; en azından bir cevap gönderebilirdik. Ve yatağımızın yanına oturarak, annemizin hayatının kalan bölümünü manastırdaki bir gizli dairede geçirmeye karar verdiğini ve burada, günün yarısını onunla geçirmeye gelen manastırın ileri gelenleri ve annemin yanında kalan bir başka genç kadınla dünyanın en büyük iyiliklerinden yararlandığını söylüyordu; gelip onlara katılabileceğimizi, ama sürekli burada kalmak için çok genç olduğumuzdan, ancak üç yıl için bizi kabul edebileceğini söyledi, bu sürenin sonunda bize özgürlüğümüz yanında biner ekü vermeye yemin etti; annem tarafından yalnızlığını paylaşmak gibi gerçek bir iyilik yapmamızı sağlamak üzere görevlendirilmişti. - Sayın pederim, dedi küstahça kızkardeşim, teklifiniz için size teşekkür ederiz. Ama bu yaşta, papazların orospusu olmak için bir manastır dehlizine kapanmaya hiç

niyetimiz yok; fazlasıyla olduk zaten.

- Bekçi teklifini tekrarladı; bu konuda başarılı olmayı ne kadar istediğini kanıtlayan bir kıvılcım gösterdi, bir hareket yaptı. Başaramayacağını görünce, öfkeden neredeyse deliye dönmüş bir şekilde kızkardeşimin üzerine atıldı. - Eh peki küçük orospu!, dedi ona, gitmeden önce en azından bir kez tatmin et beni. Ve külotunun düğmelerini çözerek hiç direnmeyen, tutkusunu tatmin etmeye bırakırsa ondan çok daha çabuk kurtulacağından emin olan kızın üzerine at gibi bindi. Ve uçkur düşkünü onu dizlerinin altında sabitleyerek, kızkardeşimin yüzünün dörtte birini kaplayan kalınlıktaki sertleşmiş organını sürtmeye başladı. - Ne güzel bir yüz, diye haykırdı, orospunun küçük güzel yüzü! Onu spermlerimle yıkayacağım! Kahrolası! Kapılar açıldığı anda sperm fışkırdı ve kızkardeşimin her yeri, özellikle de burnu ve ağzı, planı başarıyla sonuçlansa da tutkuları bu kadar ucuza tatmin olmayacak adamımızın şehvetinin kanıtlarıyla doldu. Masanın üzerine bir ekü attı ve fenerini yeniden yaktı: - Küçük birer aptalsınız siz, küçük dilencilersiniz, dedi bize, her şeyinizi kaybettiniz. Tanrı sizi sefaletin içine atarak cezalandırsın ve intikam alabilmem için bana sizi tekrar görmeyi nasip etsin: İşte son dileklerim bunlar. Yüzünü kuruyan kızkardeşim tüm bu saçmalıkları iade etti ve kapımız sabaha kadar bir daha açılmamak üzere kapandı; en azından gecenin kalanını sakın geçirmiştik. - Bu gördüklerin, dedi kızkardeşim, en sevdiği tutkulardan biri. Kızların yüzüne boşalmayı sever o. Bunla kalsa iyi... Ama uçkur düşkününün daha başka ve beni fazlasıyla kaygılandıran tehlikeli zevkleri de var... Uykuya yenik düşen kızkardeşim cümlesini bitiremeden uyudu ve ertesi gün bizi başka maceraların beklediğinden emin olanları düşünmez olduk. Sabah erkenden kalktık ve kendi-

mize en iyi şekilde çeki düzen vererek, Mme Guèrin'in evine gittik. Bu kadın Soli caddesinde, birinci katta, oldukça geniş bir dairede oturuyor, evini on altı ve yirmi iki yaşları arasında, hepsi son derece taze ve çok güzel altı matmazel ile paylaşıyordu. Eğer lütfedip izin verirseniz size onları tasvir edeyim baylar, zira bu gerekli olabilir. La Guèrin, kızkardeşimi istediği anda evine getirecek projeden memnun, bizi kabul etti ve her ikimizi de büyük bir zevkle yerleştirdi. - Gördüğünüz gibi bu çocuk çok genç, dedi ona kızkardeşim beni göstererek, size çok iyi hizmet verecektir, buna kefilim. Yumuşakbaşlıdır, naziktir, güçlü bir karakteri vardır ve ruhu orospuluğa kesin karar vermiştir. Tanıdığınız çapkınlar arasında çocuk isteyen bir çok kişi vardır eminim, işte tam istedikleri gibi bir tane... alın kullanın onu. La Guèrin bana doğru dönerek, kesin kararlı olup olmadığını sordu. - Evet madam, diye cevap verdim, onu mutlu edecek biraz küstah bir tavırla, para kazanmak istiyorum. Kızkardeşimi daha önceden gayet iyi tanıyan, onu arkadaş bilen yeni kızlarla tanıştıırıldım, beni kollayacaklarına söz verdiler. Hep beraber yemek yedik ve özetle beyler, bu benim geneleve ilk yerleşişimdi.

- Burada pratik katılımda bulunmadan fazla kalamazdım. Daha o akşam, yaşlı bir tüccar geldi; mantosuna sıkı sıkı sarılmıştı; la Guèrin ilk ilişkim için onunla eşleştirdi beni. Oh! Bu kez, dedi yaşlı hovardaya beni takdim ederken, tam istediğiniz gibi bir tüyü bitmemiş Mösyö Duclos: Hiç tüyü olmadığına bizzat kefilim. - Kesinlikle, dedi garip ihtiyar beni göz ucuyla süzerken, bu bana tam çocuk gibi göründü. Kaç yaşındasın küçüğüm? - Dokuz yaşında mösyö. - Dokuz yaş... Güzel, güzel Madam Guèrin, bildiğiniz gibi tam sevdiğim türden. Daha genci varsa: Dadısının elinden kurtulun-

ca alırım onu da. Ve la Guèrin bu sözlere gülerek, ikimizi bir odaya kapattı. Yaşlı şehvet düşkününü bana doğru yaklaştı, iki üç kez ağzımdan öptü. Ellerimden birini yakalayarak organını pantolonundan çıkarttırdı ve yine fazla bir şey söylemeden, jüponumu sıyırdı, beni kanepenin üzerine yatırdı, gömleğim göğsümün üzerine kaldırılmıştı ve uyluklarımın üzerine ata biner gibi oturup, bacaklarımı mümkün olduğunca açtı, ellerinden biriyle organımı olabildiğince aralarken, diğeriyle tüm gücüyle üzerine bastırıyordu. - Küçük güzel kuş, dedi coşarak ve zevkten soluk soluğa, yapabilirsem nasıl da besleyeceğim onu! Ama artık yapamıyorum. Aç, aç küçüğüm, iyice arala. Ve bir on beş dakikanın sonunda, adamımın daha güçlü soluk aldığını duydum.

- Bazı kahrolası sözler ona enerji vermişti ve her yanıma, parmaklarıyla organıma sokmaya çalışırken içime püsküren sıcak ve köpüksü spermlerle kaplanmış hissettim. Az sonra yıldırım gibi çıkıp gitti. İşte Duclos'a adını alışımın öyküsü böyledir baylar: Bu evde her kız ilk işlerini birlikte yaşadığı adamın adını alıyordu ve ben de bu kurala boyun eğdim.

- Bir dakika, dedi Dük. Siz ara verene kadar kesmek istemedim, ama madem bu noktaya geldik, bana iki konuyu biraz daha açıklayın: Bunlardan ilki, daha sonra annenizden haber alıp almadığınız, başına ne geldiğini öğrenip öğrenmediğiniz ve ikincisi ise, kızkardeşiniz ve sizin ona karşı hissettiğiniz antipatinin içinde kendiliğinden mi doğduğu, bir nedeni olup olmadığıdır. Bu insan kalbinin öyküsüne ilişkindir ve bizim de özellikle üzerinde durduğumuz da budur. - Monsenyör, diye cevap verdi Duclos, ne kızkardeşim ne de ben bu kadından hiçbir zaman en küçük bir haber almadık. - Peki, dedi Dük, bu durumda her şey aşıkardır: Değil mi

Durcet? - Tartışmasız, diye cevap verdi para babası. Hiç şüphesiz, ve siz tuzağa düşmediğinize sevinmelisiniz, zira bir daha asla kurtulamazdınız. - Boşuna, dedi Curval, bu çılgınlık yayılıyor. - Bence çok güzel, dedi Piskopos. - Ve ikinci konu? dedi Dük anlatıcıya dönerek. - İkinci nokta monsenyör, yani antipatimizin nedeni, bunu size anlatabileceğimi sanmıyorum, ama kalplerimizdeki antipati öylesine şiddetliydi ki, ikimiz de başka türlü kurtulamamış olsaydık, onu zehirleyebileceğimizi itiraf etmiştik. Tiksintimiz son radedeydi ve buna neden olacak bir şey olmadığına göre, bizdeki bu duygu doğanın eseri gibi görünüyordu. - Kim kuşku duyabilir bundan dedi Dük. Doğa her gün bize, insanların suç olarak adlandırdıklarına ilişkin çok şiddetli bir eğilim esinliyor ve bu eyleminiz, sizi böylesine güçlü bir antipatiyle donatarak verdiği bir eğilimden ileri geldiğine, suçu esinleyen doğanın bir eseri olduğuna göre, yirmi kez zehirlemiş olurdunuz onu. Anneye hiçbir şey borçlu olmadığımızı düşünmek delilik olur. Peki bu saygı neye dayanır? Ona verilen spermi dışarı çıkartmasına mı? Tabi, başka ne olabilir! Bana gelince, bunda nefret ve aşağılama nedeninden başka bir şey göremiyorum. Bize can vererek mutluluk mu sağlıyor?... Gerekmiyor; bizi tehlikelerle dolu bir dünyaya atıyor ve burada yapabildiğimizce başımızın çaresine bakmak bize kalıyor. Bir zamanlar aynı Duclos'un annesine beslediğine benzer duygular beslediğim bir annem olduğunu hatırlıyorum, ondan nefret ediyordum. İlk fırsatta öteki dünyaya gönderdim ve gözlerini yeniden açmamak üzere kapattığı andaki kadar mutlak bir şehveti bir daha yaşamadım. O anda dörtlülerden birinden tüyler ürpertici çılgınlıklar duyuldu, Dük'ünkinden geliyordu. Gidip baktılar, gözyaşı dökenin genç Sophie olduğunu gördüler. Bu konuşmalar, bu iğrenç

adamlardan farklı bir kalbe sahip genç kıza onu dünyaya getiren kadının güzel anısını hatırlatmıştı ve bu korkunç düşünce şefkatli kalbinden gözyaşı selleri olmadan geçemiyordu. - Ah! Kahrolası, dedi Dük, işte mükemmel bir olay. Annenize ağlıyorsunuz değil mi küçük sümüklü? Yaklaş, yaklaş ki seni teselli edeyim. Ve baştan çıkan şehvet düşkünü, ilk hareketleri, ilk sözleri ve yaptıklarıyla, bir boşalma ister gibi görünen şaşırtıcı organını gösterdi. Bu arada Marie (bu dörtlünün sorumlusu oydu) çocuğu getirdi. Gözyaşları sel gibi akıyordu, o gün giydiği dini giysi onu güzelleştiren bu acıya daha da çekicilik katar gibiydi. - Tanrının çocuğu, dedi Dük deli gibi kalkarak, tam parçalamalık güzel bir parça! Duclos'un az önce anlattıklarını yapmak istiyorum: Organını spermle kaplamak... Soyun onu! Herkes bu küçük mücadelenin sonunu sessizce bekliyordu. - Oh! Mösyö, mösyö diye haykırdı Sophie Dük'ün ayaklarına kapanarak, acıma saygı gösterin! Beni savunurken ölen ve bir daha asla göremeyeceğim, benim için çok değerli bir annenin kaderine ağlıyorum. Gözyaşlarıma merhamet edin ve en azından bir gece dinlenmeme izin verin. - Ah!, dedi Dük gökyüzünü tehdit eden organına dokunarak, bu sahnenin bu kadar şehvetli olabileceğini asla düşünemezdim. Hadi soyun, soyun hadi!, dedi Marie'ye öfke içinde, şimdiye kadar çoktan çıplak kalmalıydın. Bu sırada Dük'ün sedirinde olan Aline sıcak gözyaşları dökülüyordu, şefkatli Adèlaôde da farklı durumda değildi; Curval'in nişinden iniltieler geliyordu; bu güzel yaratığın acısını paylaşmaktan çok uzak olan Curval ise, onu soktuğu pozisyonu bozmaktan dolayı şiddetle cezalandırıyor ve bu muhteşem sahnenin doğurduğu çok canlı bir ilgiyle yaklaşıyordu. Bu arada acısına en küçük bir alaka göstermeden Sophie'yi de soydular; Duclos'un tasvir

ettiği şekilde yerleştirdiler ve Dük boşalacağını önceden bildirdi. Peki bu nasıl olacaktı? Duclos'un anlattıkları organı sertleşmeyen bir adam tarafından gerçekleştirilmişti ve bu adam yumuşacık organını istediği yere yönelterek boşalabiliyordu. Oysa burada durum hiç de aynı değildi: Dük'ün organının başı, tehdit eder gibi görüldüğü gökyüzünden başka yere dönmek istemiyordu; o halde çocuğu üzerine yerleştirmek gerekecekti. Ne yapacaklarını bilemiyorlardı; engeller ortaya çıktıkça, daha da tahrik olan Dük sinirleniyor ve sövgüler düzüyordu. Sonunda Desgrandes yardıma koştu. Şehvet oyunları ile ilgili bilmediği yoktu yaşı cadının. Çocuğu yakaladı ve dizlerinin üzerine öylesine düzgün oturttu ki, Dük'ün organının ucu vajinaya ancak dokunup geçti. İki hizmetçi gelip çocuğun bacağına tuttu; bakireliği daha önce bozulmuş olmalıydı, ama güzelliği hâlâ yerindeydi. Her şey bu kadarla kalmadı: fırtınayı şiddetlendirmek ve doğru yöne yöneltmek için oldukça becerikli bir el gerekiyordu. Blangis bu kadar önemli bir iş için bir çocuğun acemi eliyle riske girmek istemiyordu. - Julie'yi al, dedi Durcet, memnun kalırsın; bir melek gibi başlıyor okşamaya. - Oh!, dedi Dük, o çocuk boşalmama neden olur, onu tanıyorsun; babası olmam yetiyor, çok korkuyor. - Bana sorarsan, sana bir oğlan tavsiye ederim, dedi Curval, Herkül'ü al, elleri yumuşaktır. - La Duclos'dan başkasını istemem, dedi Dük, mastürbatörlerin en iyisi odur; bırakın da biraz buraya gelsin. Duclos, böylesine açık tercih edilmenin gururu içinde öne çıktı. Kolunu dirseğine kadar sıvadı ve monsenyörün inanılmaz büyüklükteki organını avucunun içine alarak okşamaya başladı; organın başı hâlâ kapalıydı; onu öylesine hızlı ve adamın durumuna o kadar uygun sallıyordu ki, sonunda bomba kaplayacağı deliğın üzerine patladı. Tamamen ıslattı; Dük çığlık

attı, yeminler etti, esip gürledi. Duclos bırakmadı; hareketleri yarattığı zevkin derecesini ortaya koyuyordu. Bu iş için orada bekleyen Antinoüs, akan spermleri vajinaya sokuyordu ve Dük, o mükemmel duygulara yenik düşmüş halde şehvet solurken, ateşinin gücüyle kendini yakan coşkulu organının mastürbatörünün parmakları arasında gevşeyişini seyrediyordu. Adam sedirin üzerine yığıldı, la Duclos yerine geri döndü, çocuk kurulandı, toparlandı, dörtlüsüne döndü, ve hikayeye, izleyicileri uzun süreden beri içinde bulundukları bir gerçeklikten emin bırakarak yeniden başladı: Günah düşüncesi yine duyguları ateşlemişti ve bizi şehvete götürmüştü.

- Arkadaşlarımın yanına geri döndüğümde onları gülerken görünce çok şaşırmıştım, dedi Duclos anlatmaya devam ederek, bana kurulanıp kurulanmadığımı ve az önce yaptıklarımı bildiklerini ima eden bir çok soru sordular. Uzun süre endişe içinde bırakmadılar beni; kızkardeşim, az önce kapatıldığım ve toplu partilerin verildiği bir yan odaya götürerek, kanepe üzerinde içerinin kolayca görülebildiği bir delik gösterdi. Bu kızların erkeklerin arkadaşlarına neler yaptığını görmek üzere kendi aralarında gruplaştıklarını, dolu olmaması koşuluyla, istediğim zaman benim de buraya gelmekte serbest olduğumu, zira bu deliğin zaman içinde, bazı sırlar öğrenmemi sağlayabileceğini söyledi. Bu zevkten faydalanmadan sekiz günden fazla dayanamadım ve bir sabah, Rosalie adlı bir kızı, görebileceğiniz en güzel sarışınlardan birini çağırmaya geldiklerinde, ona yapılacakları merak ettim. Saklandım ve işte şahit olduğum sahne. Söz konusu adam yirmi altı ila otuz yaşlarındaydı. Kız içeri girer girmez, onu seremoni için getirilmiş çok yüksek bir taburenin üzerine çıkarttı. Az sonra, saçlarını tutan tüm tokaları çözdü ve bu güzel kızın başını süsleyen muhteşem sarı saç ormanını yer-

lere kadar uzattı. Cebinden bir tarak çıkarttı, saçları taramaya, karışıklıkları açmaya, okşamaya, öpmeye başladı, her hareketine özel olarak ilgilendiği saçların güzelliği üzerine övgüler eşlik ediyordu. Sonunda külotunun içinden sertleşmiş haldeki küçük cılız organını çıkardı, aceleyle sevgilisinin saçlarına sardı, bir yandan topuzun içinde kendine dokunuyordu; diğer eliyle Rosalie'nin boynunun çevresini sardı ve ağzını ağzına yapıştırdı, ölü organını yeniden canlandırdı. Arkadaşımın saçlarının spermle yapış yapış olduğunu gördüm; onları kuruladı, yeniden topladı ve aşıklar ayrıldılar.

- Bir ay sonra, oldukça barok bir fantezisi olduğundan, arkadaşlarımın gidip bakmamı önerdikleri biri için kızkardeşimi çağırmaya geldiler. Bu yaklaşık elli yaşlarında bir adamdı. İçeri girer girmez, ön hazırlıksız, okşamalar olmaksızın, seremoni gereği yatağın üzerine uzanmasını sağlayarak ablama arkasını gösterdi; kızkardeşim bu yaşlı ve kırış kırış olmuş kığa saldırdı, beş parmağını birden deliğe soktu ve öylesine güçlü sallamaya başladı ki, yataktan sesler geliyordu. Bu arada adamımız, başka bir tepki göstermeden, tahrik oluyor, kendisine dokunuyor, ona verilen hareketi izliyor, şehvetle kendini sunuyor, boşalırken haykırıyor ve zevklerin en büyüğünü yaşıyordu. Yaşadığı tahrik gerçekten de çok büyüktü, zira kızkardeşim ter içinde kalmıştı. Ama nasıl da naziktiler ve nasıl da kısır bir hayal gücüydü bu!

- Kısa süre sonra bana denk gelen adam bu kadar ayrıntı istemediyse de, en azından daha şehvetli görünüyordu; onun çılgınlığı, bana göre şehvet oyunlarının en renklisiydi. Bu yaklaşık kırk beş yaşlarında, kısa boylu, kel, ama canlı ve neşeli bir adamdı. Daha önce onun zevklerine sahip bir adam daha görmediğimden, onunla yalnız kalır kalmaz ilk hareketim, göbeğime kadar soyunmak oldu. Sopayla tehdit

edilen bir köpek bile daha asık yüzlü olamazdı: - Ah! Allah belânı versin! Lütfen bunları bir kenara bırakalım, dedi ve alelacele kaldırmış olduğum eteğimi indirdi. - Bu küçük orospular, diye devam etti heyecanla, organlarını göstermekten başka bir şey bilmiyorlar! Belki de bu akşam boşalma neden olacaksınız. Ve bunları söyledikten sonra, arkamı çevirdi ve giysilerimi teker teker kaldırmaya başladı. Bu duruş şekliyle beni kendisine çekti ve yürürken kıç hareketlerimi görmek üzere eteğimi havada tutarak yatağa yaklaştırdı, karın üzeri yatırdı. Sonra büyük bir dikkatle arkamı inceledi, hâlâ bir eliyle ateşten daha çok korkarmış gibi görüldüğü cinsel organımı görünürde tutuyordu. Sonunda, bu iğrenç bölgemi (onun ifadesini kullanıyorum) mümkün olduğunca saklamamı söyleyerek, iki eliyle uzun süre ve şehvetle arkama dokundu. Aralıyor, sıkıştırıyor, bazı bazı ağzını dokunduruyordu ve hatta, bir iki kere doğrudan deliğime bastırdığını hissettim. Açıkça sabırsızlanarak, işlemin sonuna geldi. - Yere tamamen uzanın, dedi bana, - evet, buraya, böyle... Bacaklarınızı iyice ayırın, kıcınızı biraz kaldırın ve deliğinizi mümkün olduğunca aralayın. Güzel, diye devam etti uysallığımı görerek. Ve sonra, bir tabure alarak, bacaklarımın arasına yerleştirdi ve sonunda külotundan çıkarttığı ve okşamaya başladığı organı yanıp tutuştuğu deliğin tam üzerinde olacak şekilde tabureye oturdu. Hareketleri hızlanmıştı. Bir eliyle kendini okşuyor, diğeriyle uyluklarımı aralıyordu ve sözleri birkaç övgüyle bir çok yeminden oluşuyordu: - Ah! Kahrolası; bu ne güzel kıç, diye haykırıyordu, ne güzel delik; nasıl da ıslatacağım onu şimdi! Sözünü tuttu. Her yerimin ıslandığını hissettim; şehvet düşkünü adam hissettiği aşırı hazla bitip tükenmişti. Bu tapınağa atfedilen önemin, diğerini yakıp kavuran ateşten daha fazla olduğu doğrudu.

Ve isteklerini tatmin edersem beni yeniden görmeye geleceğine söz vererek geri çekildi. Gerçekten de ertesi gün geri geldi, ama tutarsızlığı kızkardeşimi tercih etmesine neden oldu. Onları izledim ve tamamen aynı yöntemi kullandığını ve kızkardeşimin de aynı şekilde itaat ettiğini gördüm.

- Kızkardeşinin kızı güzel miydi? dedi Durcet. - Tek bir olay bunu size kanıtlayabilir monsienyör, dedi Duclos. Güzel kalçalı bir Venüs çizme siparişi almış ünlü bir ressam, ertesi yıl onu model olarak çağırmişti; Paris'in tüm genelevlerini dolaştığını ama buna değecek birini bulamadığını söylüyordu. - Peki, kızkardeşin on beş yaşında olduğuna göre, işte burada da bu yaşta kızlar var, onun kıcını, dedi para babası, burada gözünün önündeki birkaçıyla karşılaştı. Duclos Zelmire'e göz attı ve yalnızca kızı değil yüzü açısından da kızkardeşine benzeyen birini bulması olanaksızdı. - Peki Zelmire, dedi para babası, gelin de bize kalçalarınızı gösterin. Zelmire bu sırada onun dörtlüsündeydi. Sevimli kız titreyerek yaklaştı. Onu kanepenin ayakları dibine, karın üstü yerleştirdiler; kalçalarını araladılar, küçük delik tamamen ortaya çıkmıştı. Baştan çıkan hovarda gözünün önüne serilenleri öptü ve okşadı. Julie'ye organını okşamasını emretti; isteği yerine getirildi. Elleriyle çevresindekilere dokunuyor, şehvetten sarhoş oluyordu; küçük organı Julie'nin şehvetli dokunuşlarıyla bir an sertleşir gibi oldu; hovarda bağırdı, meni fışkırdı ve yemek çanı çaldı. Tüm yemeklerde aynı bolluk hakim olduğundan, birini anlatmak hepsini anlatmak anlamına geliyor. Herkes boşalmış olduğundan, yeniden güç toplama ihtiyacı duydular ve sonunda, fazlasıyla içtiler. Duclos'un kızkardeşi diye çağırdıkları Zelmire oyunlarda aşırı rağbet gördü ve herkes onun kıcını öpmek istedi. Piskopos menisini akıttı, diğer üçü yeniden isteklendiler ve bir

gün önceki gibi yatıldı, yani herkes kanepesinin üzerindeki kadını ve akşam yemeğinden beri ortalarda görünmeyen dört vurucudan birini aldı.

Üçüncü Gün

Dük saat dokuzda kalktı. Duclos'un genç kızlara vereceği derslere ilk katılacak olan oydu. Bir koltuğa yerleşti ve bir saat boyunca değişik dokunuşlar, mastürbasyonlar, okşamalar yaşadı ve bu küçük kızların öğretmenleri tarafından yönlendirilen ve kılavuzluk edilen değişik duruşlarını izledi ve tabi kolayca tahmin edilebileceği gibi, ateşli ruhu bu tür bir törenle delicesine tahrik olmuştu. Boşalmamak için inanılmaz bir çaba göstermesi gerekiyordu; kendini tutmayı başardı ve arkadaşlarının aynı soğukkanlılıkla karşılayamayacakları bir saldırıyı karşılamış olmanın zafer duygusuyla geri döndü. Bu durum bahse tutuşmalarına neden oldu ve bu dersler sırasında boşalanların ödeyeceği elli luiluk bir ceza belirlendi. Hafta sonu için düşünülmüş on yedi şehvet oyunu tablosunu ayarlamak, bakireliği bozulacak kızları belirlemek için, kahvaltı ya da ziyaretler yerine, kızların öncekinden daha iyi tanınmasına olanak sağlayan bu sabah matinereleri kullanıldı. Bu tablo yapılacak tüm işleri kesin olarak ortaya koyduğundan, okuyucuya bir kopyasını sunmanın gerekli olduğuna inandık. Kişiler için planlananları okuduktan sonra, olaylar yaşanırken daha çok ilgi duyulacağını düşündük.

Yolculuğun kalan bölümüne ilişkin projeler tablosu

Yedi kısım, ilk hafta tamamlanıyor; sabah Michette ve Giton'un evliliği gerçekleştirilecek ve diğer üç evlilik gibi, yaşları dolayısıyla birleşmelerine olanak olmayan iki eş, aynı akşam ayrılacak ve onları ayırmaktan başka bir şeye yaramayan bu tören herkesin önünde yapılacak. Aynı akşam,

ayın sorumlusu arkadaşın listesinde yer alan kişiler cezalandırılacak.

On dördünde, yukarıdaki koşullara uygun olarak, Narsis ve Hèbè'nin evliliği gerçekleştirilecek.

Yirmi birinde, aynı şekilde, Colombe ve Zèlamir evlendirilecek.

Yirmi sekizinde, yine, Cupidon ve Rosette evlendirilecek.

Dört aralıkta, Champville'in öykülerini takiben yapılacak törenlerde, Fanny'nin bekaretini bozulacak.

Beşinde, bu Fanny herkesin ortasında genç eşiyle ilişkiye girecek Hyacinthe ile evlendirilecek. Beşinci haftanın kutlamaları da bu şekilde gerçekleşmiş olacak ve akşam, olağan ceza törenleri yapılacak, zira evlilikler sabahdan itibaren kutlanmaya başlanacak.

Sekiz aralıkta, Curval Michette'in bekaretini bozacak.

On birinde, Dük Sophie'nin bekaretini bozacak.

On ikisinde, altıncı haftayı kutlamak için, Sophie Cèladon ile evlendirilecek ve yukarıdaki koşullara uyulacak. Bunlar aşağıdakiler için tekrarlanmayacak.

On beşinde, Curval Hèbè'nin bekaretini bozacak.

On sekizinde, Dük Zelmire'in bekaretini bozacak ve on dokuzunda yedinci haftayı kutlamak için, Adonis Zelmire ile evlenecek.

Yirmisinde, Curval Colombe'un bekaretini bozacak.

Yirmi beşinde, Noël günü, Dük Augustine'in bekaretini bozacak ve yirmi altısında, sekizinci haftayı kutlamak üzere, Zèphire Augustine ile evlenecek.

Yirmi dokuzunda, Curval Rosette'in bekaretini bozacak ve Dük'den daha biçimsiz olan Curval en gençlerini kendisine ayırsın diye yukarıda sözü edilen düzenlemeler yapılacak.

Ocağın birinde, Martaine'in öykülerinin ilk gününde, yeni

zevkler hayal etmeye başlanacak, aşağıdaki sırayla sodomist bekaret bozmalar gerçekleştirilecek:

Bir ocakta, Dük Hèbè ile ilişkiye girecek.

İkisinde, dokuzuncu haftayı kutlamak üzere, Curval tarafından önden, Dük tarafından arkadan bekareti bozulan Hèbè, öngörüldüğü gibi topluluğun önünde cinsel ilişkiye girecek, Herkül'e teslim edilecek.

Dördünde, Curval Zèlamir ile ilişkiye girecek.

Altısında, Dük Michette ile ilişkiye girecek ve onuncu haftayı kutlamak üzere, Curval tarafından önden, Dük tarafından arkadan bekareti bozulan Michette haz alması vb. için Brise- cul'e verilecek.

On birinde, Piskopos Cupidon ile ilişkiye girecek.

On üçünde, Curval Zelmire ile ilişkiye girecek.

On beşinde, Piskopos Colombe ile ilişkiye girecek.

On altısında, on birinci haftayı kutlamak üzere, Curval tarafından ön taraftan ve Piskopos tarafından arka taraftan bekareti bozulmuş Colombe haz alması vb. için Antinoüs'a verilecek.

On yedisinde, Dük Giton ile ilişkiye girecek.

On dokuzunda, Curval Sophie ile ilişkiye girecek.

Yirmi birinde, Piskopos Narsis ile ilişkiye girecek.

Yirmi ikisinde Dük Rosette ile ilişkiye girecek.

Yirmi üçünde, on ikinci haftayı kutlamak üzere, Rosette Bande- au- ciel'e teslim edilecek.

Yirmi beşinde, Curval Augustine ile ilişkiye girecek.

Yirmi sekizinde, Piskopos Fanny ile ilişkiye girecek.

Otuzunda, on üçüncü haftayı kutlamak üzere Dük, Herkül ile erkek ve Zèphire ile kadın olarak eşleşecek ve birleşme, diğer üçü gibi herkesin önünde gerçekleştirilecek.

Sekiz şubatta, on dördüncü haftayı kutlamak üzere Curval,

Brise- cul ile erkek ve Adonis ile kadın olarak eşleşecek.

On üç şubatta, on beşinci haftayı kutlamak üzere Piskopos, Antonious ile erkek ve Cèladon ile kadın olarak eşleşecek.

Yirmi şubatta, on altıncı haftayı kutlamak üzere Durcet, Bande- au- ciel ile erkek ve Hyacinthe ile kadın olarak eşleşecek.

Yirmi yedi şubata denk gelen on yedinci hafta kutlamaları için, öykülerin tamamlanmasından bir gün önce, bayların kurbanlarını seçecek ama söylemeyecekler, kurban kade-rini kutlamalarda öğrenecekti.

Bu düzenlemeler uygulandığında, otuz ocak itibariyle, bayların kadın olarak eşleşeceği ve eğlenceyi yolculuğun sonuna kadar sürdürmek üzere, bu tarihe kadar dokunulmamış bıraktıkları, dört genç dışında tüm bekaretler bozulmuş olacaktı. Bekareti bozulanlar, anlatımlar sırasında kanepeler üzerinde eşlerin yerini alacak ve geceleri, bayların son ay için kadın olarak rezerve ettikleri son dört oğlanın yanında, isteğe bağlı olarak değişerek yer alacaklar. Bekareti bozulmuş bir kız ya da oğlan kanepede eşin yerini aldığı anda, söz konusu eş boşanacak. Bu andan itibaren gözden tamamen düşecek ve ancak hizmetçilerin yanında kalabilecek. On iki yaşındaki Hèbè'ye, yine on iki yaşındaki Michette, on üç yaşındaki Colombe ve yine on üç yaşındaki Rosette'e gelince, vuruculara teslim edildikten sonra, aynı şekilde gözden düşecekler, artık yalnızca sert ve kaba şehvet oyunlarına maruz kalacak, boşanılmış eşlerin yanında yer alacak ve son derece katı muamele göreceklidir. Ve yirmi dört ocaktan itibaren, dördü de aynı düzeye ulaşmış olacaktır.

Bu tablodan, Dük'ün Fanny, Sophie, Zelmire, Augustine'in önden ve Hèbè, Michette, Giton, Rosette ve Zèphire'in arkadan; Curval'in Michette, Hèbè, Colombe, Roset-

te'in önden ve Zèlamir, Zelmire, Sophie, Augustine ve Adonis'in arkadan bekaretini bozacağı; normal cinsel ilişkiye girmeyen Durcet'nin Hyacinthe ile kadın olarak birleşeceği; yalnızca arkadan ilişkiye giren Piskopos'un, Cupidon, Colombe, Narsis, Fanny ve Cèladon'un sodomist bekaretlerini bozacağı görülmektedir.

Gün bu düzenlemeler üzerine gevezeliklerle geçti ve cezalandırılacak hiç kimse olmadığından ve anlatım saatine kadar her şey olaysız geçtiğinden, her zaman farklı olan düzenlemeler tamamlandığında, ünlü Duclos kürsüsüne çıktı ve öyküsüne bir gün önce kaldığı yerden devam etti:

- Dün anlattığım son maceradan kısa bir süre sonra, Madam Guèrin'in evine bana göre oldukça şehvet düşkün, oldukça kendine özgü, tuhaf alışkanlıkları olan genç bir adam geldi. Genç ve körpe bir süt anne istiyordu; memesini emiyor ve sütünü içtiği bu kadının uylukları üzerine boşalıyordu. Organı bana çok küçük görünmüştü ve oldukça cılız bir adamdı; boşalması da yaptıkları kadar dingin oldu.

- Ertesi gün aynı odaya tuhaf alışkanlığı size şüphesiz daha değişik görünecek bir başkası geldi. Göğüslerini ve yüzünü tamamen gizleyecek şekilde bir örtüyle sarılıp sarmalanmış bir kadın istedi. Bedeninin tek görmek istediği bölgesi kalçalarıydı; gerisi onun için önemsizdi. Madam Guèrin ona dışarıdan bir kadın getirtti, acınacak kadar çirkin, yaklaşık 50 yaşlarında, ama kalçaları Venüs kadar biçimli bir kadın. Daha güzeli olamazdı. Bu olayı izlemek istiyordum. Oldukça kurnaz yaşlı kadın hemen yatağın kenarına karın üzeri yerleşti. Yaklaşık otuz yaşlarında olan ve bana cüppeliymiş gibi görünen hovardamız eteğini beline kadar sıyırdı, haz alması için ona sunulmuş olan güzellik karşısında kendinden geçti. Bu mükemmel kalçalara dokundu, geri

çekildi, ateşli bir şekilde öptü; eminim örtüyü açtığında göreceklerinden çok daha güzel bir kadın hayal ediyordu, hatta belki Venüs'ün kendisini düşünüyordu ve az sonra dokunuşlarının etkisiyle sertleşen organı gözleri önündeki muhteşem kalçaların üzerine zararsız bir yağmur boşalttı. Boşalması ateşli ve coşkulu oldu. Kültü olan nesnenin önünde oturmuştu; ellerinden biriyle aralıyor ve diğerini içine sokuyordu; en az on kez haykırdı: - Ne güzel bir kıç! Ah! Böyle bir kıçı meniyle yıkamak ne muhteşem olacak! İş biter bitmez ayağa kalktı ve kiminle birlikte olduğunu öğrenmek konusunda en küçük bir istek duymadan orayı terk etti.

- Kısa bir süre sonra genç bir başrahip ablamı istedi. Genç ve güzeldi, ama öylesine küçük ve yumuşaktı ki organı zor fark ediliyordu. Kızkardeşimi kanepeye neredeyse çırılçıplak uzandırdı, uylukları arasına diz çöktü, kalçalarını iki eliyle havada tutuyor ve arkasındaki küçük güzel deliği okşuyordu. Bu sırada ağzını kızkardeşimin cinsel organına götürdü. Diliyle klitorisini okşadı ve öylesine ustalıkla hareket ediyor, iki hareketi öylesine uyumlu ve eşit aralarla tekrarlıyordu ki, her üç dakikada bir coşkudan delirtiyordu. Kızkardeşimin başının eğildiğini, gözlerinin kaydığını gördüm, edepsiz bir çılgılık attı: - Ah! Sevgili rahibim, beni zevkten öldüreceksin. Papazın alışkanlığı, akıttırdığı şehvet likörünü içmekti. O da eksik kalmıyor ve sırası gelince, kızkardeşimin bulunduğu kanepeye uzanarak kendini okşuyordu, erkekliğinin kanıtlarını yere saçtığına şahit oldum. Ertesi gün sıra bendeydi, ve emin olun beyler, hayatımda yaşadığım en hoş olaylardan biriydi. Ahlâksız papaz benim için ilk oldu; ilk hazzımı onun ağzında yaşadım. Bana verdiği hazzı ona yaşatmak konusunda kızkardeşimden daha hevesliydim ve küçük elim ona, ağzının bana yaşattığı

zevkleri verdi.

Burada Dük araya girme isteğini engelleyemedi. Sabah katıldığı oyunlardan dolayı özellikle baştan çıkmış olduğundan, cin gibi dönen edepsiz gözleri erken gelişmişliğini ortaya koyan muhteşem Augustine tarafından uygulanacak bu tarz bir şehvet oyununun çoktan yerinde duramaz olduğunu hissettiği spermlerini kaybettireceğini hayal etmişti. Augustine onun dörtlüsündeydi, onu oldukça seviyordu, haz için yaratılmış gibiydi: Kızı çağırdı. Kız o akşam, bir başlık giymişti ve bu giysi içinde çok çekiciydi. İhtiyar eteğini sıyırdı ve Duclos tarafından tasvir edilen pozisyona soktu. Dük önce kalçalarına dokundu, diz çöktü, bir parmağını yavaş yavaş okşadığı anüsün içine sokarken, ağzıyla bu sevimli çocuğun oldukça belirgin olan klitorisini yakaladı, emdi. Languedoclular ateşlidir; Augustine de bunun kanıtıydı: Güzel gözleri ışıldadı, iç çekti, kalçaları kendiliğinden yukarı doğru kalktı ve Dük, şüphesiz ilk kez boşalan bu körpe sıvıları elde etmekten oldukça mutlu olmalıydı. Ama lanet olası kalpleri böylesine basit ve hoş bir olaydan zevk alamayacak kadar katılaşmış şehvet düşkünleri de vardı. Sevgili Dük'ümüz de onlardan sayılabilirdi; bu muhteşem çocuğun özsuyunu yutarken kendisinininki akmamıştı bile. Bir an duraksadılar, zira doğaya teslim olmuşluğundan dolayı alt üst olmuş, başını ellerinin arasına gizleyen ve yerine kaçmanın yollarını arayan bu zavallı bahtsız küçüğü suçlayacak bir şehvet düşkününden daha bilinçsiz kimse olamazdı. - Başka birini getirin, dedi Dük çılgın bakışlarını Augustine'e yönelterek, kendiminkini akıtana kadar herkesinkini emeyeğim. Dörtlüsünde yer alan ve yine onun tarafından bekareti bozulmuş olan ikinci kızı, Zelmire'i getirdiler. Augustine ile aynı yaşıydı, ama içinde bulunduğu durumdan duyduğu hü-

zün onu her türlü zevk alma yeteneğinden mahrum bırakıyordu; bu olmasaydı, doğa belki tadına varmasına olanak sağlayabilirdi. Abanozdan daha beyaz iki küçük uyluğun üzerine kadar soydular; yeni çıkmaya başlayan yumuşacık tüyler ile kaplı bir küçük kabartı ortaya çıktı. Yerine yerleştirdiler; mecbur olduğundan ruhsuzca itaat etti, ama Dük ne yaparsa yapsın hiçbir şey elde edemedi. On beş dakika kadar sonra deli gibi ayağa fırladı, Herkül ve Narsis ile odasına kapandı: - Ah! Lanet olsun!, dedi. Bana gereken avın burada olmadığını görüyorum, dedi iki kızıdan söz ederek, ancak bunlarla başarılı olabilirim. Ne tür aşırılıklara başvurduğu bilinmiyordu, ama bir süre sonra zafere ulaştığını kanıtlayan çılgınlıklar ve iniltieler duyuldu; boşalmak için oğlanlar, her zaman için, en güzel kızlardan bile daha garantili araçlardı. Bu arada Piskopos da Giton, Zèlamir ve Bandeau- ciel ile odaya çekilmişti, ve onun boşalma taşkınlıkları da kulaklara çalınırken, aşağı yukarı aynı aşırılıklara teslim olmuş gibi görünen iki erkek kardeş kahramanımızın aşağıdaki sözlerle yeniden başladığı öyküsünün kalanını daha sakin bir şekilde dinlemeye başladılar.

- Guèrin'in evine yeniler ya da anlattıklarımın daha ilginç zevklere sahip olan insanlar gelmeden iki yıl geçmişti ki, bana kendime çeki düzen vermemi ve özellikle de ağzımı iyi yıkamamı söylediler. İtaat ettim ve çağrılınca aşağı indim. Guèrin'in yanında yaklaşık elli yaşlarında, şişman ve tıknaz bir adam vardı. - İşte burada mösyö, dedi Guèrin. Daha on iki yaşında bile yok ve annesinin karnından yeni çıkmış kadar temiz; isteklerinize cevap verebilir. Duba beni inceledi, ağzımı açtırdı, nefesimi kokladı ve şüphesiz memnun kalarak, benimle birlikte cinsel ilişkiler için ayrılmış bölmeye geçti. Karşılıklı ve oldukça yakın oturduk. Çok

ciddi, çok soğuk ve ağır kanlıydım. Bana göz ucuyla bakıyordu, gözleri yarı kapalıydı ve bu işin sonunun nereye varacağını bilemiyordum. Hızla boynuma atıldı, beni hareketsiz bırakacak şekilde kolunu başımın çevresine sardı ve dudaklarını benimkilerin üzerine yapıştırarak, içine çekti, emdi. Bu onu coşkudan kendinden geçiriyor gibiydi. Öfkeyle dilimi kendine çekiyordu. En azından bir parça zevk kırıntısı hissedeceğimi düşünmüştüm; yanıliyordum. Çılgın emişleri sırasında biraz artan ateşi, bitirir bitirmez eski haline dönüyordu ve artık yapamadığımı söylediğim anda, beni süzmeye koyuldu, başlangıçta yaptığı gibi hareketsiz bırakmıştı, bana tek söz etmeden ayağa kalktı, para ödedi ve çıktı.

- Ah! Kahretsin, kahretsin!, dedi Curval, artık ondan memnun değilim, zira boşalıyorum. Tüm başlar kalktı ve herkes kanepesinde ağırladığı eşi Julie'ye Duclos'un anlattıklarının aynısını yapan sevgili Başkan'ı gördü. Bu tutkunun onun zevklerine uygun olduğu biliniyordu; Julie'nin genç Duclos'un çapkın adama yapamadığı kadar beceriyle hizmet ettiği birkaç seanstan sonra, bu adamın istediklerinin Başkan'ınkilere uyduğuna karar verildi.

- Bir ay sonra, dedi devam etmesi emredilen Duclos, bir adamla tamamen farklı yolla bir ilişkim oldu. Adam bir papazdı, öncelikte yarım saat kadar beni öptükten ve okşadıktan sonra, dilini kıç deliğime soktu, iyice itti, çevirdi ve öylesine beceriyle döndürüyordu ki, bağırsaklarımın dibinde hissettiğimi sandım. Artık soğukkanlılığımı koruyamayan adam bir eliyle bacaklarımı ayırıyor, diğeriyle şehvetle kendini okşuyordu ve anüsümü öylesine şiddetle kendisine çekerek boşaldı, öyle şehvetle okşadı ki, hazzını paylaştım. Bunu yaptıktan sonra, bir an için kalçalarımı inceledi, genişletmiş olduğu deliğe dudaklarını yapıştırma isteğini engel-

leyemedi ve sık sık gelip beni isteyeceğini ve kıcımdan çok memnun kaldığını söyleyerek gitti. Bana verdiği sözü tuttu ve yaklaşık altı ay boyunca, bana zevk vermeden sonlandırmadığı, artık çok alışmış olduğum oyunları tekrarlamak üzere haftada iki ya da üç kez geliyordu. Sonunda benimle pek ilgilenmemeye başladı, zira bir daha ne göründü ne de haber gönderdi. Erkekler o kadar garip ki, kim bilir neden rahatsız olmuştu.

Burada anlatılanlardan tahrik olan Durcet, yaşlı papaz gibi, bir kış deliği emmek istedi, ama bir kızını kesinlikle istemiyordu. Hyacinthe'i çağırdı: Hepsinin arasında en çok hoşuna gideni oydu. Yerine yerleştirdi, kıcını öptü, organını okşadı. Sinirlerinin titreyişi, her boşalması öncesinde görülen spazmlar nedeniyle, Aline'in elinden geldiği kadar beceriyle okşadığı çirkin hamsinin sonunda boşalacağını sandılar, ama para babası bu konuda pek cömert değildi: Yalnızca organı sertleşti. Kişiyi değiştirmeyi düşündüler, Cèladon'u sundular ama bir şey değişmedi. Gece yemeğini bildiren keyifli çan sesi para babasının onurunu kurtardı. - Bu benim suçum değil, dedi arkadaşlarına gülerek, göreceksiniz, zafer benim olacak; bu lanet olası gece yemeği olayı geciktiriyor. Hadi oyunu değiştirelim, Bacchus beni taçlandırdığında, aşk mücadelesinden daha da azgın döneceğim. Lezzetli olduğu kadar neşeli, ve her zamanki gibi şehvetli geçen gece yemeğini, bir çok küçük iğrençlik yaptıkları şölenler izledi. Bir çok ağız ve kış emildi, ama en çok eğlenilen şeylerden biri de genç kızların yüzleri ve boğazları oldu; onları kalçalarından tanımaya çalışarak eğlendiler. Dük birkaç kez yanıldı, ama diğer üçü öyle alışkanlıklara sahiptiler ki, bir kere bile yanılmadılar. Yatıldı ve ertesi gün yeni zevkler ve yeni dü-

şünceler getirecekti.

Dördüncü Gün

Arkadaşlar bütün bir günü bekaretleri bozulacak gençleri, gerek kızları gerekse erkekleri seçmeye ayırarak, onlara ait olanları belirtmek üzere saçlarına değişik renklerde kurdeleler takmalarına karar verdiler. Sonuç olarak, Dük kızıl ve yeşili benimsedi, kızıl kurdele taşıyanlar önden ve yeşil kurdele taşıyanlar arkadan ona ait olacaktı. Böylece Fanny, Zelmire, Sophie ve Augustine saçlarının bir kenarına kızıl tokalar taktılar ve Rosette, Hèbè, Michette, Giton ve Zèphire ise, kıçlarına ilişkin hakların Dük'e ait olduğunu kanıtlamak üzere saçlarının arkasına yeşil kurdele yerleştirdiler. Curval ön için siyah ve arka için sarıyı benimsediğinden, Michette, Hèbè, Colombe ve Rosette artık ön taraflarında bir siyah fiyonk taşıyacak ve Sophie, Zelmire, Augustine, Zèlamir ve Adonis topuzlarına sarı bir tane yerleştireceklerdi. Durcet yalnızca Hyacinthe'in arkasına leylak rengi bir kurdele taktı ve beş sodomist bekaret bozması dışında kimseyi almayan Piskopos, Cupidon, Narsis, Cèladon, Colombe ve Fanny'ye arkalarına bir mor kurdele takmalarını emretti. Bu kurdeleler hiçbir koşulda çıkarılmayacaktı ve bu genç insanlar önden ya da arkadan görüldüklerinde, ilk bakışta, renkleri sayesinde ön ve arka tarafları üzerinde kimlerin hak sahibi olduğu anlaşılacaktı. Geceyi Constance ile geçirmiş olan Curval sabah fazlasıyla şikayetçiydi; hoşnutsuzluğunun nedeni tam olarak bilinmiyordu: Küçücük bir şey hovardaların keyfini kaçırmaya yetebilirdi. Cumartesi cezaya yazacak kadar ileri gitmişti ki, bu güzel kız hamile olduğunu açıkladı, bu konuda tek şüphelenilecek kişi Curval idi, zira kocası bu parti başlayalı beri, yani dört gündür ona dokunmamıştı. Bu haber, onlara yaşatacağı farklı şehvet oyunlarından dola-

yı şehvet düşkünlerimizi çok eğlendirmişti. Dük vazgeçmiyordu. Ne olursa olsun, Curval'de yarattığı hoşnutsuzluk nedeniyle çekmesi gereken cezayı ödemeliydi. Armutu olgunlaşmaya bırakmak istiyorlardı, hamile bir kadın onları eğlendiriyordu ve iğrenç hayal güçleri sayesinde çok daha eğleneceklerinden emindiler. Masa servisine aldılar onu; cezalar ve diğer küçük detaylar, durumu sayesinde daha şehvetli hale geliyordu, ama her zaman kanepeye mahkumdu ve yeni bir yatak emrine kadar burada kalacaktı. O sabah mastürbasyon egzersizlerine katılan Durcet oldu ve organı olağanüstü küçük olduğundan, öğrencilere daha çok güçlük yarattı. Çabaladılar, ama bütün gece kadın rolü oynamış para babası bir erkek olmayı asla kaldıramıyordu. Karşı koymadı ve ustaların en iyisi tarafından yönlendirilen bu sekiz seviimli öğrenci ancak bunu kaldırmayı başarabildiler. Buradan tamamen zafer kazanarak çıktı; iktidarsızlık bazen hovardalar arasında takılmak olarak adlandırılan bir zevk yaratabiliyordu; onun sabah viziteleri şaşırtıcı derecede sertti. Kızlar arasında Rosette ve oğlanlar arasında ise Zèlamir kurbanları olmuştu: Bunlardan biri ona bulmasını söyledikleri gibi değildi -bu ikilem açıklanacak- ve diğeri ona saklamasını emrettiklerini maalesef yitirmişti. La Duclos, Marie, Aline ve Fanny, ikinci sınıftan iki vurucu ve Giton dışındakilere görünmedi. O gün fazlasıyla istekli olan Curval, Duclos ile çok tahrik oluyordu. Çok şehvi öyküler anlattığı akşam yemeğinde de sakinleşmedi, Colombe, Sophie ve Zèphire kahve sunarken, sevgili arkadaşı Adonis ile birlikte olmayı başardı. Onu yakaladı, bir sedir üzerine yatırdı, yeminler ederek devasa organını bacaklarının arasına arkadan yerleştirdi ve bu inanılmaz büyüklükteki alet altı parmak öteki tarafa geçtiğinden, yakaladığı et parçasının üzerinden genç çocuğa

sürtünmeye koyuldu. Bu sırada, geniş olduğu kadar da kirli kışını herkese gösteriyordu; Dük pis deliğe girmeye yelten-di. Uzanabileceği mesafede görünce, Zèphire'in ağzını em-meye devam ederken, sinirli organını buraya yöneltti. Bu atağı beklemeyen Curval keyifle mırıldandı. Kımıldadı, gevşedi, kendini bıraktı. Bu sırada, sürtündüğü sevimli genç oğlan öfkeyle organının inanılmaz büyüklükteki başına boşaldı. Islaklığını hissettiği sıcak meni Dük'ü de heyecanlandırdı, gerildi ve gelip tam karşısına yerleşen Durcet'nin kışını köpüklü bir sperm dalgasıyla kapladı; Durcet'nin beyaz ve pörsümüş kalçaları, bağırsaklarına kadar almayı daha çok sevdiği büyümlü liköre bulandı. Bu sırada Piskopos da boş durmuyor, sırasıyla Colombe ve Sophie'nin kutsal deliklerini emiyordu; ama şüphesiz gece yaptığı egzersizlerden yorgun düştükleri için adil olmaktan vazgeçen tüm hovardalar gibi, doğal zayıflığının verdiği haksız davranışlarla bu iki mü-kemmel çocuğa sert davranıyordu. Bir süre uyudular ve öykü saati geldiğinde, anlattıklarına aşağıdaki gibi devam eden sevimli Duclos'u dinlediler:

- Madam Guèrin'in evinde bazı değişiklikler olmuştu, dedi kahramanımız. Çok güzel iki kız, onları buradan çekip alacak enayiler bulmuşlardı ve sevgili mamamız bu kaybı telafi etmek üzere, Saint- Denise çevresindeki bir meyhanecinin kızına göz koymuştu; kız on üç yaşındaydı ve hayatta görebileceğiniz en güzel yaratıklardan biriydi. Ama dindar olduğunca sağduyulu da olan küçük kız, her türlü tatlı söze karşı çıkıyordu; Guèrin bu kızı evine çekmek için çok büyük bir dalavere çevirmiş, onu tuhaf alışkanlığını daha sonra anlatacağım özel birinin kolları arasına atmıştı. Bu adam elli beş, elli altı yaşlarında, ama hâlâ dinç ve iri yarı bir adamdı; kırktan fazla göstermiyordu. Genç kızları kötü yola

düşürmek konusunda ondan daha yeteneklisi olamazdı ve bu onun en büyüleyici yeteneği olduğu gibi, tek ve eşsiz zevkiydi de. Tüm istediği çocuksu önyargıları yok etmek, erdemi aşağılatmak ve kötülüğün o güzel renklerini yaymaktı. Hiçbir şeyi es geçmezdi: Baştan çıkarıcı sahneler, hoş vaatler, muhteşem deneyimler, her şeyi önceden hazırlardı; yine öyle yapmıştı, çocuğun yaşına ve düşünce biçimine odaklanmıştı, asla yanılmazdı. Yalnızca iki saatlik bir konuşmayla, son derece namuslu ve mantıklı bir küçük kıızı orospu yapabilirdi; zaten otuz yaşından beri Paris'te bu işi yapıyordu. Madam Guèrin'e, en iyi arkadaşlarından birine, kataloğunda ilişkiye girdiği ve kötü yola düşürdüğü on binden fazla kız olduğunu söylemişti. On beş mamaya benzer hizmetlerde bulunuyordu ve bunu yapmadığında, kendi hesabına araştırmalarda bulunuyor, bulduğu herkesi kirletiyor ve ardından gedikli müşterilerine gönderiyordu. Zira aralarında çok ilginçleri vardı; beyler size çok özel birinin öyküsünü anlatıyorum, o çalışmalarının meyvelerinden asla haz almazdı: çocuk ile baş başa kalır, ruhunun ve tatlı dilinin sağladığı tüm olanaklarla, baştan çıkmış halde geri çıkardı. Bu işin duyularını tamamen tahrik ettiği kesindi, ama nasıl tatmin olduğunu bilmek olanaksızdı. İyice bakıldığında, konuşmalarının sonunda bakışlarında büyüleyici bir ışık olmazdı, yarattığı şeytani eserin neden olduğu kesin ereksiyonu ortaya koyacak şekilde elini külotunun önünde biraz hareket ettirirdi, ama başka bir şey görülmezdi. Geldi; genç meyhaneci ile bir odaya kapandılar. Onları izledim; uzun süre baş başa kaldılar, adam şaşırtıcı bir etki yarattı, çocuk ağladı, ateşlendi, bir tür taşkınlık havasına girdi. Bu gözlerinin en ateşli olduğu an oldu ve külotunun önünde hareketleri belirginleşti. Az sonra, kalktı, çocuk öpmek ister gibi kolunu yaka-

ladı, bir baba gibi öptü çocuğu ve herhangi bir şehvet belirtisi görülmedi. Çıktı ve üç saat sonra küçük kız bohçasıyla Madam Guèrin'in evine geldi.

- Ya adam? dedi Dük - Dersten hemen sonra yok oldu, diye cevap verdi Duclos. - Çalışmalarının sonucunu görmeye gelmedi mi? - Hayır monsenyör, bundan emindi; hiç sektirmemişti. - İşte son derece olağandışı bir tip, dedi Curval. Siz ne düşünüyorsunuz Bay Dük? - Bence de, diye cevap verdi Dük. - Hayır, dedi Piskopos, yanılıyorsunuz: Bu şehvet oyunlarına hazırlıktan başka bir şey olamaz; buradan çıkınca, çok daha büyük oyunlarda tükenmeye gittiğine bahse girerim. - Daha mı büyük? dedi Durcet. O bir usta olduğuna göre, kendi eserlerinden haz almaktan daha muhteşem nasıl bir şehvet söz konusu olabilir? - Eh peki!, dedi Dük, bahse girerim doğru tahmin ediyorum; sizin de dediğiniz gibi bu bir hazırlıktı: Kızları kirleterek tahrik oluyor ve oğlanları düzmeye gidiyordu... Bahse girerim eşcinseldi. Duclos'a bu konuda herhangi bir kanıt olup olmadığını ve küçük oğlanlardan hoşlanıp hoşlanmadığını sordular. Masalcımız herhangi bir kanıt olmadığı cevabını verdi ve Dük'ün çok gerçek gibi görünen iddiasına rağmen, herkes bu garip satıcının karakteri konusunda şüphe içindeydi; tuhaf alışkanlığının gerçekten mükemmel olduğu konusunda ikna olunduktan sonra, Duclos öyküsüne devam etti:

- Henriette adlı yeni genç kızımızın gelişinin ertesi günü fantezi düşkünü bir adam gelerek ikimizi eşleştirdi; hem onu hem beni, ikimizi birden istedi. Bu yeni hovarda, yan odada geçen oldukça özel şehvet sahnelerini bir delikten izlemekten zevk alıyordu yalnızca. İnsanları gizlice izlemeyi seviyordu; böylece, diğerlerinin hazlarında kendi şehvetinin kutsal besinini buluyordu. Onu, size daha önce anlatmış ol-

duğum ve arkadaşlarım gibi benim de şehvi tutkular konusunda deneyimlerimi artırmak için sık sık gittiğim odaya yerleştirdiler. Beni incelerken onu eğlendirmem gerekiyordu; genç Henriette, dün size sözünü etmiş olduğum kış deliği karıştırıcısı ile diğer daireye geçti. Gözlemciye sunmak istedikleri oyun, bu adamın son derece şehvet uyandıran tutkusunu idi ve onu daha çok tahrik etmek, sahneyi daha ateşli izlemeye değer kılmak için, kızın bakire olduğunu ve ilk ilişkisi olacağını söylediler. Küçük kızın masum ve çocuksu havasına kolayca kandı. Kız gözlendiğini düşünmeden, olabildiğince sıcak ve istekli oldu. Adama gelince, gözünü deliğe yapıştırmış, bir eli kalçalarımın diğeri yavaş yavaş hareket ettirdiği organının üzerinde hazzını onu şaşırtan olaylarda arar gibiydi. - Ah! Ne gösteri ama! diyordu zaman zaman... Bu kızın ne kadar güzel bir kışı var; herif de güzel öpüyor ama! Sonunda Henriette'in aşığı boşaldığından, benimki beni kollarının arasına aldı ve bir süre öptükten sonra çevirdi, arka tarafımı okşadı, öptü, öptü, şehvetle öptü ve kalçalarımı hazzının kanıtlarıyla ıslattı.

- Kendi kendini mi uyarıyordu? dedi Dük. - Evet mösyö, diye yeniden başladı Duclos ve uyarırken, emin olun, inanılmaz küçüklükteki organı yalnızca bir ayrıntı olarak kalıyordu.

- Daha sonra gelen adam, diye devam etti Duclos, belki de listemde olmayı hak etmiyordu, ama yine de, bana göre oldukça özeldi; şehvet düşkünlüğünün bir insandaki namus, erdem ve dürüstlük duygularını ne ölçüde yok edebileceğini göstermek istiyorum size. Bu adam görmek değil, görülmek istiyordu ve fantezisi diğerlerinin şehvet oyunlarını seyretmek olan adamlar olduğunu bildiğinden, la Guèrin'den böyle bir zevke sahip bir adamı gizlemesini ve kendi hazlarını seyrettirmesini istemişti. La Guèrin birkaç gün önce deliğin

önünde eğlendirdiğim adamı çağırdı ve diğer adamın izlendiğini bileceğini söylemeden, ona sunulacak gösteriyi gizlice izleyebileceğine inandırdı. İzleyici kızkardeşimle birlikte delikli odaya kapandı ve ben de diğerine geçtim. Deliğin yerini bilmesine rağmen hiç heyecanlanmadan karşısına geçti ve beni de yanına oturttu. Onu okşuyordum. Organı sertleşir sertleşmez ayağa kalktı, izleyiciye gösterdi, döndü, arkasını gösterdi, beni soydu, benimkini de gösterdi, önümde diz çöktü, burnunun ucuyla anüsüne dokundu, iyice araladı, büyük bir keyifle her yerini gösterdi ve kendi kendini uyarak boşaldı; bu sırada beni deliğin önünde tutuyor, böylece buradaki kişinin tam o anı, kalçalarını ve aşığımın organının taçlanışını görmesini sağlıyordu. Kızkardeşimin söylediğine göre adam çıplaktı ve hiç bu kadar zevk almadığını söylüyordu; o anda onun da kalçaları en az benimkiler kadar ıslanmıştı.

- Genç adam hem güzel bir organa hem de kıça sahip olsaydı, dedi Durcet, çok güzel bir ilişki olabilirdi. - Muhteşem olmalıydı, dedi Duclos, zira organı çok uzun ve oldukça kalındı, kalçaları ise hem pürüzsüz, hem yumuşak, hem de Aşk'ın kendisi kadar biçimliydi. - Kalçalarını araladınız mı? dedi Piskopos, deliğini izleyiciye gösterdiniz mi? - Evet mösyö, dedi Duclos, o benimkini gösterince, ben de onunkini gösterdim, dünyanın en şehvi haliyle sunuyordu. - Hayatımda yaklaşık on iki benzer sahne gördüm, dedi Durcet, ama bunlar bana çok pahalıya patladı. Buncan daha hoş az şey vardır hayatta: Her ikisinden de söz ediyorum, zira izlemek de izlenmek kadar güzeldir.

- Aşağı yukarı aynı zevklere sahip bir kişi, dedi Duclos, birkaç ay sonra beni Tuileries'e götürdü. Erkeklerle asılmamı ve aralarında saklandığı bir yığın sandalyenin ortasında, bur-

nunun ucunda, onlara mastürbasyon yapmamı istiyordu; bu şekilde yedi ya da sekiz kişiden sonra, oldukça çok sayıda gelip geçen olan bir yolda, bir bankın üzerine yerleşti, eteklerini arkadan kaldırdı, kıçımı gelip geçene göstermeye başladı, organını havaya kaldırmıştı ve bana, gelip geçenlerin önünde onu okşamamı emretti; gece olmasına rağmen, edepsizce boşaldığında, çevremizde ondan fazla insan vardı ve bu bir skandal olmuştu; rezil olmamak için kaçmak zorunda kaldık.

- Guèrin'e öykümüzü anlattığımda, güldü ve bana oğlanların bu işi yaptığı Lyon'da, garip zevki en az bunun kadar özel bir adam tanıdığını anlattı. Kılık değiştiriyor, parasını ödediği ve bu iş için tuttuğu iki kızı yanına alıyor, olayları izlemek için bir köşeye saklanıyormuş; bu iş için tuttuğu kız ona birlikte olduğu hovardanın organını ve kalçalarını gösteriyormuş; bu adamımızın tek tutkusuymuş ve ancak böyle boşalabiliyormuş.

Duclos o akşam hikayelerini erken bitirdiğinden, gecenin yemek servisinden önceki bölümünü sevdikleri bazı şehvet oyunları ile geçirdiler; ateşlenen kafalarında kinizm olduğundan, kabinlere geçmediler ve herkes diğerlerinin önünde eğlendi. Dük Duclos'u çıırılçıplak soydurdu, öne doğru eğdi, sırtına bir sandalye dayadı ve Desgrandes'e onu arkadaşının kalçaları üzerinde, organının başı her harekette Duclos'un arka deliğine degecek şekilde tahrik etmesini emretti. Bir süre bununla oyalandılar; sonunda öykücünün arka deliği tamamen ıslandı ve Dük, çok iyi hizmet gördüğünü söyleyerek ve ne derecede baştan çıkmış olduğunu kanıtlayan haykırışlarla boşaldı. Curval kendini sundu, Piskopos ve Durcet de kendi köşelerinde, iki ayrı cinsle çok garip şeyler yapıyordu ve yemek servisi yapıldı. Gece yarısı yemeğinden sonra dans edildi; on altı genç, dört vurucu ve dört eş, üç

dörtlü oluşturalabiliyordu, ama bu balonun tüm aktörleri çıplaktı; uyuşuk uyuşuk sedirlerin üzerine serilmiş hovardalarımız dansın zorunlu kıldığı değişik duruşların sunduğu farklı güzellikleri seyrederek mükemmel şekilde eğleniyorlardı. Yanlarında, aldıkları zevkin azlığına ya da çokluğuna göre hızlı ya da yavaş şekilde dokunan anlatıcılar vardı, ama günün şehvetiyle yorgun, kimse boşalmıyordu ve herkes ertesi gün yeni iğrençliklere teslim olacak gücü bulmak üzere yatağa gitti.

Beşinci Gün

O sabah mastürbasyon okuluna kendini sunan Curval oldu ve genç kızlar ilerleme göstermeye başladığından, bu sekiz sevimli küçük kızın artan dokunuşlarına, değişik şehvetli oturuşlarına dayanmakta çok güçlük geçti. Ama kendini tutmak istediğinden, orayı aceleyle terk etti, kahvaltıdan sonra o sabah baylara eşlik edecek dört genç sevgiliyi seçti: Dük'ün favorisi Zèphire, Curval'ın sevgilisi Adonis, Durcet'nin arkadaşı Hyacinthe ve Piskopos'un arkadaşı Cèladon, bundan böyle tüm yemeklerde sevgililerinin yanında olacak, eşlerin ve vurucuların imtiyazını paylaşarak, düzenli olarak her gece onlarla yatacaklardı; bildiğimiz gibi, sabahları yapma alışkanlıkları olan, yatağa gelmemiş dört vurucunun dört oğlan seçtiği törene katılacaklardı. Yalnız geldiler ve baylar genç oğlanların dairesine geçtiklerinde, öngörülen törenlere kalan dördünü aldılar. İki- üç günden beri Dük, kalçalarını çok güzel bulduğu ve sözlerinden etkilendiği Duclos'a kaptırmıştı gönlünü, odasında yatmasını istedi ve bu örnek başarılı olduğunda, Curval de deli olduğu yaşlı Fanchon'u kabul etti. Diğer ikisi yine geceleyin dairelerindeki bu dördüncü yeri dolduracak kişiyi aramakla zaman geçirdiler. Aynı

sabah, seçilen dört sevgilinin olağan giysilerini belirlediler; dörtlüde olduğu gibi, karakterlerine uygun kostümleri giymek zorunda olmadıklarında, az sonra tanımlayacağım giysi ve takılar içinde olacaktı. Bu giysi bir tür küçük, özellikle dar, dekolte, Prusya formunda degaje, son derece kısa ve ancak uylukların ortasına kadar uzanan türdendi; göğsü ve alt bölümü üniformalar tarzında kopçalı olan bu küçük giysi beyaz tafta ile çeperlenmiş kızıl satenden, arka tarafı ve kenarları beyaz satenden olacaktı ve altında yine beyaz satenden bir tür kısa buluz ya da jile ve külot bulunacaktı; ama bu külotun arka tarafı tam ortadan açık, düğümlü olacak; bu açık bölümden sokulan el en küçük bir güçlkle karşılaşmadan cinsel organa ulaşabilecekti; bu deliği yalnızca büyük bir kurdele düğümü örtecek ve çocuğun bu bölgesinin tamamen çıplak kalması istendiğinde, bu bakirenin kime ait olduğunu gösteren renkteki kurdelenin düğümünü çözmek yeterli olacaktı. Kenarlarda birkaç bukle ile ortaya çıkan saçlar tamamen serbestti ve arkada uçuşuyordu; yalnızca öngörülen renkte bir kurdele ile toplanmıştı. Oldukça kokulu bir pudra ve gri ile kızıl arası bir baş örtüsü saçları çevreliyordu. Kirpikleri oldukça bakımlı ve hepsinde siyah boyalıydı; yanaklarının sürekli hafif kırmızı rengi güzelliklerine son parıltıyı ekliyordu; başları çıplaktı; çok güzel, büyük kızıl bağlarla bağlanmış gri bir ayakkabı giyen bacaklar, kızıl brode beyaz ipek çoraplarla kaplıydı. Şehvetle tutturulmuş bir tül bağ küçük bir dantel sütyen ile birleşiyordu ve bu dört parçaya bakıldığında, dünyada daha çekici hiçbir şey olamayacağına emin olunabilirdi. Bu şekil oluşturulduğu anda, ara sıra sabah vakti verilen tüm izinler kesin olarak reddedildi ve vurucuların eşler üzerinde sahip olduğu haklar onlara da tanındı: İstedikleri zaman, yalnızca yemekte değil,

günün her anında, kesinlikle yanılmadıklarına emin olduklarında, kötü muamelede bulunulabileceklerdi. Bu işler tamamlandığında, olağan ziyaretlere geçildi. Curval'in belirli bir halde bulunmasını emrettiği güzel Fanny tam tersi bir haldeydi (bunu daha sonra açıklayacağız); ceza defterine yazıldı. Bu genç insanlar arasında Giton yapılması yasaklananı yapmıştı; onu da kaydettiler. Ve şapel görevleri tamamlandığında masaya oturdular. Dört aşğın birden kabul edildiği ilk yemek servisi oldu. Her biri kendilerini seven ve soluna favorisini almayı tercih eden adamların sağında yerlerini aldılar. Bu çekici ufaklıklar yemeği daha da şenlendirdiler; dördü de çok nazik, son derece narindi ve evin havasına iyiden iyiye uyum göstermeye başlamışlardı. O gün çok meşgul olan Piskopos yemek boyunca neredeyse sürekli olarak Cèladon'u öptü; bu çocuk kahve sunan dörtlüde de yer alacağından, tatlı servisinden az önce çıktı. Baştan çıkan monsenyör onu yan salonda çırılçıplak gördüğünde, artık kendini tutamadı. - Aman Tanrım!, dedi heyecanla, eğer onu düzemeyeceksem, en azından Curval'in dün yaptığını yaparım. Ve bu sözleri ederken küçük adamı yakalayarak karın üstü yatırdı, organını uyluklarının arasına kaydırды. Hovarda tamamen çıplaktı, organının kılları çok girmek isteyeceği minyon deliğe sürtünüyordu; ellerinden biriyle küçük Aşk'ın muhteşem küçük kalçalarını okşuyor, diğeriyle organına dokunuyordu. Ağzını güzel çocuğun ağzına yapıştırdı, göğsüne hava üflüyor, tükürüğünü yutturuyordu. Dük, bu sahneyle tahrik olmak için o gün kahve sunan ikinci çocuk olan Cupidon'un kış deliğini sıkıştırarak önüne yerleşti. Curval gözleri önünde Michette tarafından tahrik ediliyordu ve Durcet ona Rosette'in ayrılmış uyluklarını sundu. Her şey coşkusu artırmaya yönelikti; oldu da, sinirleri titriyor,

gözleri parılıyordu; şehvetin onun üzerinde oluşturduğu etkileri bilmeyenler için oldukça ürkütücü olabilirdi. Sonunda spermler fışkırdı ve son anda küçük arkadaşının altına yerleştirilen Cupidon'un kalçaları üzerine aktı. Öykü saati gelmişti, hazırlandılar. O gün özel düzenlemeler yapılmış, hepsi kızlarını kanepelerinin üzerine almıştı; endişelenecek bir şey kalmamıştı ve Duclos şu sözlerle yeniden başladı:

- İstememiş olsanız da baylar, size Madam Guèrin'in evinde başıma gelenleri gün be gün anlatacak, özel günler yaşanmasına neden olan olayları ayrıntılandırarak, ama çocukluğumun benden daha önce dinlemiş olduklarınızın monoton tekrarları olan olaylarını atlayacağım; on altıncı yaşma gelmiş, mesleğimde henüz büyük bir deneyim yaşamamıştım ki, bir gün gündelik fantezisi anlatılmaya değer bir hovardaya düştüm. Bu yaklaşık elli yaşlarında bir yargıçtı ve adamı yıllardan beri tanıdığını söyleyen Madam Guèrin'e göre, size anlatacağım fanteziyi her sabah düzenli olarak tekrarlıyordu. Olağan alışkanlığını her şeyden önce sevgili mamamıza anlatmıştı ve onun evinde ilk benimle başladı. Size sözünü ettiğim deliğin önüne tek başına geçti. Buraya açılan odamda bir hamal ya da bir köylü, halktan, temiz ve sağlıklı bir adam bulunuyordu; bütün istediği buydu: Yaşı ya da tipi önemli değildi. Gözünün önünde, deliğe mümkün olduğunca yakın durmuştum, önceden açıklama yapılmış ve bu şekilde para kazanmayı çok hoş bulan bu dürüst köylüyü tahrik ediyordum. Kendimi hiç direnmeden bu adamın benden isteyebileceği her şeye teslim ettikten sonra, bir porselen tabağa boşalmasını sağladım ve son damla düşene kadar burada kaldıktan sonra, aceleyle yan odaya geçtim. Adamım beni burada bekliyordu, tabağın üstüne atıldı, hâlâ sıcak olan salgıyı yuttu, kendininki de aktı; bir elimle orga-

nını tahrik ediyor, diğeriyle akanları topluyordum ve her fıskırmada elimi hızla iğrenç ağzına götürüyor, olabildiğince özenle saçtığı salgıları yutturuyordum. Olay bundan ibaretti. Bana ne dokundu, ne öptü, ne de soydu ve gösterdiği ateşlilik ölçüsünde bir soğuklukla koltuğuna dönerek, bastonunu aldı ve çok güzel dokunduğumu ve tarzını çok iyi kaptığımı söyleyerek uzaklaştı. Ertesi gün, bir başka adam getirdiler, zira her gün hem kadını hem de adamı değiştirmek gerekiyordu. İşi kızkardeşim yapacaktı; memnun ayrıldı, ertesi gün yeniden gelecekti; ve Madam Guèrin'in evinde bulunduğum süre boyunca, sabah tam dokuzda bu seremoniyi kaçırdığını hiç görmedim, kendisine gösterilen çok çekici kızlara rağmen, tek bir kıza bile dokunmamıştı.

- Hamalın kıcını görmek istiyor muydu? dedi Curval. - Evet monsenyör, diye cevap verdi Duclos, menisini yuttuğu adamla ilgilenirken onu sürekli olarak döndürmemiz gerekiyordu; böylece adam da kızı her yöne döndürüyordu. - Ah! Bunu tahmin ediyordum, dedi Curval, başka türlü de olmazdı zaten.

- Kısa bir süre sonra, diye devam etti Duclos, eve yaklaşık otuz yaşlarında, oldukça güzel, ama Judas kadar kızıl bir kızın geldiğini gördük. Önce bunun yeni arkadaşımız olduğunu sandık, ama yalnızca tek bir parti için geldiğini söyleyerek keyfimizi kaçırdı. Bu yeni kızı isteyen adam da az sonra görüldü. Bu şişman bir para babası idi ve cinsel zevki de özel olmalıydı, zira daha önce kimsenin istemediği bir kızı istiyordu; bu durum bana seyretmeye gitme isteği vermişti. Daha odaya yeni girmişlerdi ki, kız çırılçıplak soyundu; bembeyaz ve son derece tombul bedenini gözler önüne serdi. - Hadi, zıpla, zıpla!, dedi ona para babası, ısın, terlemeni istediğimi biliyorsun. İşte kızıl saçlı kız tak-

lalar atıyor, oda içinde koşturuyor, genç bir keçi gibi zıplıyordu ve adamımız kendi kendini tahrik ederek seyrederken, bu maceranın amacını anlamayı başaramıyordu. Genç kız sıırıslam olduğunda hovardaya yaklaştı, bir kolunu kaldırdı ve tüm kıllarından terler damlayan koltukaltını koklattı. - Ah! İşte bu, işte bu!, dedi adamımız yapış yapış kolu ateşli bir şekilde burnuna yapıştırarak, bu ne güzel koku, nasıl da keyiflendiriyor beni! Daha sonra kızın önünde diz çöktü, vajinasının içini ve kış deliğini de kokladı ve içine çekti, ama sürekli olarak en çok sevdiği, en çok koku bulduğu koltukaltına geri dönüyordu; ağzı ve burnu aceleyle hep buraya dönüyordu. Sonunda pek kalın olmasa da, oldukça uzun olan organı, bir saatten fazla tahrik edilmesine rağmen başarı görülmeyen organı burnunu kaldırmaya yeltendi. Kız yerleşti, para babası arkasından yaklaşarak balığını koltuğunun altına soktu, kız kolunu sıkıştırdı, bu bölgeyi son derece daralttı. Bu esnada adam gördüklerinden ve diğer koltukaltının kokularından haz alıyordu; atağa geçti, tüm organını itti ve ona bunca zevk veren bu bölgeyi ısırarak boşaldı.

- Ve bu yaratığın mutlaka kızıl mı olması gerekiyordu? dedi Piskopos. - Mutlaka, dedi Duclos. Unutmayın ki monsenyör bu kadınların bu bölgelerinde çok şiddetli bir koku vardır ve bu koku güçlü koku salan yerlerden geldiğinde daha çok zevk verir. - Olabilir, diye yeniden söze girdi Piskopos, ama bana öyle geliyor ki, bu kadının koltukaltındansa kışını koklamayı tercih ederdim. - Ah, ah!, dedi Curval, her ikisinin de çekiciliği ayrı, sizi temin ederim deneseydiniz siz de severdiniz. - Yani bay Başkan, dedi Piskopos, bu durum sizi de eğlendiriyor mu? - Evet tadına vardım, dedi Curval, ve emin olun ki her seferinde boşalmadan edemedim. - Eh peki! Hayal edebiliyorum. Kışını kokluyordunuz değil mi, di-

ye yeniden başladı Piskopos... - Eh! Tamam, tamam diye kesti Dük. Her şeyi ortaya döktürmeyin monsenyör; yakında duymamamız gereken şeyler söyleyecek. Devam edin Duclos, ve bunların sözünüzü kesmesine izin vermeyin.

- Altı haftadan fazla olmuştu ki, diye yeniden başladı öykücü, la Guèrin kızkardeşimin yıkanmasını engelliyor ve aksine ondan, mümkün olan en kirli halde kalmasını istiyordu; nedenini tahmin edemiyorduk ki, sonunda bir gün, yarı sarhoş görünümlü sivilceli bir çapkın geldi ve madama yeterince pis bir orospusu olup olmadığını sordu. - Oh! Size cevap bile vermeyeceğim, dedi la Guèrin. İkisini bir araya getirdi, bir odaya kapattı, deliğe koştum, yeni ulaşmıştım ki, kızkardeşimin şampanya dolu büyük bir bide üzerine çırpılıp çıplak, ata biner gibi oturduğunu ve adamımızın da, büyük bir süngerle onu yıkadığını gördüm; her yerini ıslatıyor, bedeninden ve süngerden damlayan en küçük bir damlayı bile itinayla topluyordu. Kızkardeşim uzun zamandan beri hiçbir yerini yıkamamıştı; arka tarafına dokunmasına bile izin verilmediğinden, şarap kısa sürede kahverengi pis bir görünüm aldı; kokusu pek hoş gibi görünmüyordu. Ama bu likör onun kırıyla ne kadar yüklenirse, şehvet düşkünümüzün hoşuna o kadar gidiyordu. Adam sıvıyı tattı, muhteşem buldu, bir bardak aldı ve kötü kokulu şaraptan yarım düzine silme dolu bardak içti. İçtikten sonra da kızkardeşimi yakaladı, yatağın üzerine karın üstü yatırdı ve kalçaları ve iyice aralanmış deliğin üzerine, iğrenç tutkusunun kirli detaylarında köpürmüş meni akıttı.

- Ama bundan çok daha pis şeyler görecektim. Evde, kerhane ağzıyla arakçı olarak çağırdığımız ve asıl işi gece gündüz yeni bir av peşinde koşmak olan bir kadın vardı. Hiçbir zaman çekici olmamış bu yaratık, kırk yaşın üzerin-

de iyice çökmüş, ayakları da kokmaya başlamıştı. Marki de ... için asıl uygun özelliği de buydu. Eve geldiğinde Louise (kahramanımızın adı buydu) ile tanıştırıldı, onu muhteşem buldu ve haz tapınağına gider gitmez, ayakkabılarını çıkarttırdı. Bir aydan uzun bir süre çoraplarını ve ayakkabılarını değiştirmemesi söylenen Louise Marki'ye, ondan başka herkesi kusturacak kadar pis bir ayak sundu: Ama bunun olabilecek en pis ve en iğrenç ayak olmasıydı zaten adamımızı iyiden iyiye tahrik eden. Kadını yakaladı, tutkuyla öptü, ağzı bazı bazı uzaklaşıyor ve dilini dolaştırıyordu.

- Oh! İşte bunu anlayamıyorum, dedi Piskopos. - Sanırım bunu anlamanız için uğraşmam gerekecek dedi Curval. - Ne! Sizin de böyle bir zevkiniz olabilir mi?... dedi Piskopos. - Beni izleyin, dedi Curval. Ayağa kalktılar, çevresini sardılar ve en iğrenç tutkuları kendinde toplayan bu inanılmaz şehvet düşkününün daha önce anlattığımız pis ve yaşlı hizmetçi Fanchon'un iğrenç ayağını öperken zevkten kendinden geçtiğini gördüler. - Ben, bütün bunları anlıyorum, dedi Durcet. Bu iğrençlikleri anlamamak için bezgin olmak gerek; pislik şehvet uyandırır, o da hemen oracıkta giderilir. Böyle basit bir şeyden bezersek, hayal gücü gücenir ve olanaklarımızın azlığı, yeteneklerimizin zayıflığı, ruhumuzun yozlaşması iğrençlikleri de beraberinde getirir.

- Guèrin'in en iyi adamlarından biri olan yaşlı diplomatın öyküsü de böyleydi sanırım, diye yeniden sözü aldı Duclos. Yalnızca şehvet oyunlarından, doğuştan ya da adaletin eliyle bozulmuş kadınlar istiyordu. Tek kelimeyle tek gözlü, kör, topal, kambur, tek bacaklı, kolsuz, dişleri dökülmüş, bazı organları sakat ya da kamçılanmış, damgalanmış ya da alenen bazı suçlardan dolayı cezalandırılmış ve tabii hepsi oldukça olgun çağda kadınları alıyordu. Ona elli yaş-

larında, hırsız damgası yemiş ve üstelik tek gözlü bir kadın verdiklerini görünce şaşırdım. Bu çifte kusur adama hazine gibi geliyordu. Onunla birlikte odaya kapandı, çıılçıplak soydu, omuzları üzerindeki aşağılanmasına neden olan damgaları öptü, onur verici olduğunu söylediği yara izlerini emdi. Bundan sonra, tüm ateşini arka deliğine yöneltti, kalçaları hafif araladı, uzun süre emdi ve kızın sırtına ata biner gibi oturarak, organını adaletin vurduğu damgaların üzerine sürttü; ve arkaya doğru eğilerek, ona böyle bir haz veren tapınağı yeniden öperek, onu böylesine baştan çıkaran iğrenç izlerin üzerine boşaldı.

- Aman Tanrım, dedi o gün şehvetten başı dönen Curval, bakın arkadaşlar, bu sertleşmiş organa bakın da, bu tutku öyküsünün beni ne kadar baştan çıkardığını görün! Ve Desgrandes'i çağırarak: - Gel iğrenç kadın, anlatılanların tüm ahlâksızlıkları içinde barındıran kadın, gel de o adama yaşatılan zevki bana da yaşat. Desgrandes yaklaştı, bu tür aşırılıklarını paylaşan arkadaş Durcet Başkan'ın soyunmasına yardım etti. Kadın önce biraz güçlük çıkardı; olacaklardan kaygılıydı, toplulukta daha çok değer kazanmasını sağlayacak bir şeyi kendine saklamaktan dolayı azarlandı. Sonunda, söz konusu olayların izlerini taşıyan sırt ortaya çıktı ve bir V ve M harfi, şehvet düşkünlerimizin ahlâksız isteklerini tahrik eden onur kırıcı damgaları iki kez aldığını gösterdi. Bedenin diğer bölgeleri yıpranmış ve bozulmuştu, kıcı renkli tafta gibiydi, ortada pis, geniş bir delik görünüyordu, o baş parmak ve üç parmağın duruşu, onu topallatan o kısa bacak, o dişsiz ağız, her şey hovardalarımızı tahrik ediyor, baştan çıkarıyordu. Durcet ön tarafını, Curval arka tarafını emiyordu ve son derece güzel ve son derece körpe bedenler gözleri önüne serilmiş, onların her türlü isteğini yerine ge-

tirmeye hazırken, doğanın ve günahın aşağıladığı, alt üst ettiği bu en pis ve en iğrenç kadınla tadıyordu iki şehvet düşkünümüz en muhteşem hazları... Bu durum nasıl açıklanabilirdi! Her ikisi de önlerindeki kadavra üzerine tartışır gibiydi; leşin üzerine çullanmış buldoglar gibi, en iğrenç aşırılıklarda teslim olduktan sonra, sonunda menilerini kustular ve bu hazzın neden olduğu bitkinliğe rağmen, yemek saati gelip de diğer zevklerle ilgilenmeleri gerektiğini haber vermeseydi, aynı ahlâksızlık ve iğrençlik tarzıyla yeniden başlayabilirlerdi. Boşalmış olmaktan dolayı umutsuzluğa düşen ve bu durumlarda ancak yiyecek ve içeceklerle yeniden güç kazanabilen Başkan, gerçek bir sefih gibi homurdandı. Küçük Adonis'in Bande- au- ciel'i düzmesini istedi ve fıskıran spermleri yutturdu; ve oracıkta yaşanan bu son iğrençlikten pek memnun kalmayarak ayağa kalktı, hayal gücünün ona bundan çok daha güzel şeyler yaşatacağını söyleyerek, hiçbir açıklamada bulunmadan, Fanchon, Adonis ve Herkül'ü de yanına aldı, dipteki odaya kapandı ve şölene kadar ortada görünmedi; Her biri birbirinden özel binlerce iğrençlik için hazır halde, pırıl pırıl geri döndü, ama kendimize koyduğumuz temel kurallar bu iğrençlikleri okuyucularımıza anlatmamıza olanak sağlamıyor. Yatıldı ve o gece yatağını paylaşmak üzere olağanüstü güzellikteki kızı Adèlaôde'ı da yanına alan tutarsız Curval onunla gecelerin en güzelini geçirebilecekken, ertesi sabah bütün gece yeni iğrençlikler peşinde koştuğu mide bulandırıcı Fanchon'un üzerinde yatarken bulundu; bu sırada yataklarından edilmiş Adonis ve Adèlaôde, biri oldukça uzak küçük bir yatakta ve diğeri yerdeki bir battaniyenin üzerindeydi.

Altıncı Gün

Mastürbasyonlara katılmaya gitme sırası monsenyördeydi; gitti de. Duclos'un öğrencileri erkek olsalardı, monsenyör hiç direnmez gibi görünüyordu. Ama karnın altında küçük bir delik onun gözlerine çok yanlış görünüyordu ve çevresini saranlar melek bile olsa, bu lanet olası delik göründüğünde, onu sakinleştirmek güçtü. Yine de kahramanca direndi; hatta sanırım organı sertleşmedi bile ve işlemler devam etti. Korkunç cezalar günü olan ertesi gün, yani cumartesi günü, tam da istedikleri gibi, tüm genç kızları cezada görmeleri kolay olacaktı; çok hevesliydiler, zira onlarla her gece ilişkide bulunabilmek istiyorlardı. Altısı zaten cezalıydı; tatlı ve güzel Zelmire yedinci oldu ve dürüst olmak gerekirse, bunu hak etmiş miydi? Onunla ceza hazzını yaşama isteği gerçekten adil olma olanağı sağlıyor muydu? Bunu sağduyulu Durcet'nin insafına bırakalım ve anlatılanlarla yetinelim. Suçlular listesinde çok güzel bir kadın da vardı: Bu şefkatli Adèlaôde idi. Eşi olan Durcet onu diğerlerinden ayrıcalıklı davranmayarak örnek olmak istediğini söylüyordu ve o da cezalıydı. Yapması gerekeceklerin pek de hoş olmadığı bir yere götürüldü. Herkes Curval kadar ahlâksız ve aynı zevklere sahip değildi. Kız ne kadar direndiyse, ne kadar asi davrandıysa, Durcet tarafından o kadar tartaklandı: Ceza defterinde sürekli kayıtlıydı, bu durum topluluğu memnun ediyordu. Oğlanlara yapılan ziyaret de bir işe yaramadığından, şapeldeki gizli hazlara, buraya kabul edilmeyi talep edenlerin bile reddedildiği kadar aşırı ve özel zevklere geçildi. O sabah sırada Constance, gece görülmeyen iki vuruca ve Michette vardı. Akşam yemeğinde, her gün daha memnun kalınan ve daha güzelleşen, istekli ve şehvet düşkün olan Zèphire, kendini hiç sunmayan, ama akşam yemeklerinde sürekli olarak hazır bulunan Constance'a hakaret

etti. Onu gebelik düşkünü olarak çağırdı ve söylediğine göre, sevgilisini memnun etmesini öğretmek için karnına birkaç şaplak indirdi, ardından Dük'ü öptü, okşadı, bir ara organıyla oynadı ve her öğle sonrasını onu meniye bulamadan geçirmeyeceğine yemin eden Blangis'in aklını başından aldı. Küçük adam kızıştıkça, kız daha da cüretkar oluyordu. Kahve servisini yapacaklar arasında olduğundan, tatlı sırasında çıktı ve Dük'e hizmet etmek için cırılçıplak geri geldi. Dük masayı terk ettiğinde, son derece baştan çıkmış olduğundan oynaşmaya başladı; kızın ağzını öptükten sonra, önündeki bir sandalyeye, ağzının hizasında bir yüksekliğe yerleştirerek, on beş dakika kadar bu şekilde oynadı. Organı sertleştiğinde, başını kaldırdı; Dük tütsüyü yakmak gerektiğini gördü. Bununla birlikte, önceki gün yaptıkları dışında her şey yasaktı. Dük çareyi arkadaşlarını taklit etmekte buldu. Zèphire'i kanepenin üzerine doğru eğdi, organını uylukları arasına sıkıştırdı, Curval'in başına gelen onun başına da geldi: Organı on parmak dışarı çıkıyordu. - Benim yaptığım gibi yap, dedi Curval ona, çocuğu organına dokundur, onun menisiyle ıslan. Ama Dük ikisini aynı anda yapmanın bir yolunu buldu. Kardeşinden Augustine'i ona vermesini rica etti; kız kalçaları Zèphire'in uylukları karşısına gelecek şekilde yerleştirdiler ve olaya biraz daha şehvet katmak üzere, bir oğlan Zèphire'in Augustine'in yuvarlak ve beyaz kalçaları üzerindeki organını tahrik etmeye başladı ve hayal edilebileceği gibi, bu kadar güzel bir şeyden duyduğu heyecanla bol bol boşalmakta gecikmeyen bu küçük çocuğun menisiyle ıslattı. Bu durumu çok hoş bulan ve Dük'ün organları sertleştiği anlarda tüm erkek kışları gibi bir organ için yanıp tutuşan kışını aralık gören Curval, önceki gün aldıklarını ona iade etmeye geldi ve sevgili Dük, bu girişin şehvetli gidiş gelişleriyle,

Zèphire ile neredeyse aynı anda fışkıran spermlerinin Zèphire'in tapınağının yan kolonlarını ıslattığını hissetti.

Ama Curval boşalmıyordu ve Dük'ün kışından gururlu ve sinirli organını çektikten sonra, Giton'un uylukları arasında gidip gelen Piskopos'u, Dük'e az önce yaptıklarını yaşatmakla tehdit etti.

Piskopos kendini savundu, kavgaya tutuştular; Piskopos sakinleştirildi ve okşadığı güzel çocuğun bacakları arasında kaybetti hovardalığının şehvetli özsuynunu. Bununla birlikte gönüllü oyuncu Durcet, Hèbè ve ihtiyarı kendine ayırdıysa da, sarhoşluktan ölmek üzere olduğundan zaman yitirmemiş ve hâlâ hasır altı tutmak zorunda olduğumuz iğrençliklere girişmişti. Sonunda yeniden sükunet sağlandı, uykuya dalındı; kahramanlarımız saat altıda uyanacak, la Duclos'un sunmaya hazırlandığı öykülerle yeni keyiflere daleceklerdi. O akşam, dörtlülerde cinsiyetler değişmişti: Tüm küçük kızlar denizciler, oğlanlar ise yosmalar gibi giyinmişti. İlk bakışta çok hoştular; hiçbir şey bu küçükler kadar uyarıcı olamazdı: Küçük bir oğlanı bir kıza benzeten unsurları keşfetmeyi seviyorlardı ve kızların hoşla gitmek için onlardan istenilen cinsiyeti oynaması çok daha ilginç oluyordu. O gün herkes kanepesine kendi karısını almıştı; dini törenler benzeri bir düzenle hareket ediyorlardı; herkes hazır, göreceğimiz gibi Duclos şehvet öykülerinin devamını anlatmaya başladı.

- Madam Guèrin'in evinde yaklaşık otuz yaşlarında, sarışın, biraz şişman, ama son derece beyaz ve taze bir kız vardı. Ona Aurore diyorlardı; çok güzel bir ağzı, güzel dişleri ve şehvetli bir dili vardı. Okulda Tanrı'nın mutlak varlığını kanıtlamaktan yorgun düşen Sorbonnelu ciddi ve sağduyulu doktor, bazen de bu yaratığı ikna etmek için kerhaneye geliyordu. Bir gün bu sofuca kapanmaları merak ede-

rek deliğe koştum ve ilk birkaç okşamadan sonra aşıklarım birleşti, her şey ağız üzerine odaklanmıştı, hatibimiz sevgili eşini bir sandalyenin üzerine yerleştirdi, tam karşısına oturdu ve deliklerini elleri arasına, en iğrenç şekilde yerleştirdi: - Harekete geçin güzel küçüğüm, dedi ona, harekete geçin: Beni bu bitkin durumdan çıkarmanın yolunu biliyorsunuz; rica ederim hemen başlayın, zira hazza ulaşmak için sabırsızlanıyorum. Aurore bir eliyle doktorun yumuşak organını yakalarken, diğeriyle başını tuttu, ağzını ağzına yapıştırdı. Tanrı'nın hizmetindeki adamın coşkusu tarifsizdi. Çıplaktı, soluk soluğaydı, en küçük bir soluğu kaçırırsa düş kırıklığına uğrayacak gibiydi ve bu arada, ellerini arkadaşımın göğsünde ve juponunun altında dolaştırıyordu. Ama bu dokunuşlar pek önemli değildi; tek ve esas nesne soluklarıyla direncini kıran bu ağızdı. Sonunda bu seremoninin şehvetli dokunuşlarıyla kabaran organı arkadaşımın eline boşaldı ve adam daha önce hiç bu kadar zevk almadığını söyleyerek kaçıp gitti.

- Kısa bir süre sonra, çok daha sıra dışı bir adam benden anlatmadan geçemeyeceğim bir özel muamele istedi. O gün La Guèrin beni, birkaç gün önce arkadaşıma yaptığından daha da sıkı yedirmişti. Hayatta sevdiğimi bildiği ne varsa servis yaptırmış ve masadan kalkarken, yanına göndereceği yaşlı hovarda ile yapmam gereken tek şey konusunda beni uyarmış, sıcak su içinde üç kusturucu ilaç içirmişti. Sonunda çapkın adam geldi; ne için geldiğine dikkat etmesem de, bizim evde defalarca gördüğüm bir kerhane kuşuydu. Beni öptü, pis ve iğrenç dilini ağzıma soktu, pis kokusu ile beni kusturmaya çalışıyordu. Midemin ağzıma geldiğini görünce, coşkusu taşkınlığa dönüştü: - Cesaret küçüğüm, diye bağırdı, cesaret! İstekleri konusunda önceden uyarıldığımdan, bir kanepenin üzerine oturttum onu. Bacaklarını iyi-

ce ayırmıştı, külotunun düğmelerini çözdüm, herhangi bir ereksiyon belirtisi göstermeyen yumuşak ve küçük organını yakaladım, okşamaya başladım. Bir yandan tahrik ederken, kalçalarımda dolaşan edepsiz ellerinin dokunuşları altında, kusturucunun çıkarmama neden olduğu sindirilmiş akşam yemeği kalıntılarını üzerine boşalttım. Adamımız çıplaktı; kendi krizimle meşgul olduğumdan güçlükle dokunduğum organı, şüphesiz yalnızca bu tür iğrençliklerle tahrik olan organı büyüdü, kendi kendine dikildi ve bu pisliğin yarattığı etkilerin kanıtlarını parmaklarımın arasına ağlayarak bıraktı.

- Ah! Kahretsin, dedi Curval, işte muhteşem bir tutku, ama daha da rafine hale getirilebilir. - Ama nasıl? dedi Durcet şehvet dolu soluklar arasında tıslayan bir sesle. - Nasıl? dedi Curval, Ah! Kahretsin, kızı ve yemekleri özel seçerek. - Kızıl... Ah! Anladım, bir Fanchon istiyorsun sen. - Eh! şüphesiz. - Ya yemekler? diye devam etti Adèla-ôde'nin tahrik ettiği Durcet. - Yemekler? diye yeniden başladı Başkan, Ah! Tanrım, Onu daha önce anlattığım tarzda teslim olmaya zorlayabilirim. - Yani, dedi git gide baştan çıkmaya başlayan para babası, üstüne kusacaksın... - Kesinlikle. Ve her ikisi birden, Başkan yanında Fanchon, Augustine ve Zèlamir ile, Durcet ise Desgrandes, Rosette ve Bandede- au- ciel ile odalarına çekildiler; Duclos'un öykülerine devam edebilmesi için yarım saat beklemesi gerekti. Sonunda yeniden ortaya çıktılar. - İstediğin iğrençlikleri becerebildin mi? dedi Dük ilk gelen Curval'e. - Sayılır, dedi Başkan, bu hayatın gerçek keyfi, ve bence şehvet ancak en pis en iğrenç olanla güzeldir. - Peki boşaldın mı? - Kesinlikle hayır, dedi Başkan, sana benzediğimi ve her dakika oraya buraya saçacak kadar bol spermim olduğunu mu sanıyorsun? Bu tür şeyleri sana ve Durcet gibi tartışmasız şampiyonlara

bırakıyorum, diye devam etti bitkinlikten zor ayakta duran Durcet'nin içeri girdiğini görünce. - Bu doğru, dedi para babası, kendimi tutamadım. Bu Desgrandes'in sözleri ve davranışları öylesine edepsiz, istediğim her şeyi öyle rahat yapıyor ki... Hadi Duclos, dedi Dük, başlayın, zira sözünü kesmezsek bu küçük çalçene güzel bir kadından aldığı hazları dile düşürmenin ne kadar aşağılık olduğunu düşünmeden bize her şeyi anlatacak. Ve la Duclos öyküsüne devam etti:

- Bu baylar bu zırvalıkları bunca seviyorsa da, dedi öykücümüz, nefislerine biraz daha hakim olamamalarına kızdım doğrusu; oysa bu akşam size anlatacaklarımın etkisi daha çok olacaktı. Bay Başkan'ın da öngördüğü gibi, anlatacaklarımın her sözcüğünde ihtiyacını duyduğu tutku daha da mükemmelleşecekti. Bana bunun için yeterli zaman tanınmasına kızdım. Yaşlı hakim des Saclanges, Bay Curval'in ister gibi görüldüğü tüm özel zevklere kelimesi kelimesine uygundu. Onu baştan çıkarmak için evin duayeni olan kadın seçilmişti. Bu yaklaşık otuz altı yaşında, sivilceli, ayyaş, küfürbaz ve ağzı bozuk, pek güzel olmadığı gibi balık gibi kokan, şişman ve iri yarı bir kadındı. Hakim geldi; ona yemek ikram edildi; sarhoş oldular; sonunda her ikisi de kendilerini kaybettiler, birbirlerinin üstüne kusuyor, bir süre sonra da bunu tekrarlıyorlardı. Sonunda yemek artıkları ve parkenin üzerine saçtıkları pisliklerin içine yığılıp kaldılar. Ben görevlendirilmiştim, zira arkadaşımın ne bilinci ne de gücü yerindeydi. Oysa o an şehvet düşkününü adam için en önemli andı. Onu yerde buldum, organı dimdik ve demir bir çubuk kadar sertti; dokundum, adam homurdandı ve küfretti, beni kendine doğru çekti, ağzımı öptü ve bir boğa gibi bir o yana bir bu yana dönerek ve çevresine kismaya devam ederek boşaldı.

- Yine aynı kız, bu gösteriden kısa bir süre sonra, en az bunun kadar pis bir fantezi sergiledi bize. Çok iyi para veren şişman bir keşiş, karnının üzerine ata biner gibi bindi; arkadaşımın bacakları mümkün olduğu kadar ayrılmış ve hareket ettirememesi için ağır mobilyalara bağlanmıştı. Bu pozisyondayken, kızın kasıkları üzerine bir çok yiyecek koydular. Adam yemek parçalarını eline aldı, sevgilisinin açık cinsel organından içeri soktu ve geri aldı, vajinanın salgılarına tamamen bulamadan yemiyordu.

- İşte bütünüyle yeni bir yemek tarzı, dedi Piskopos. - Bu sizin pek hoşunuza gitmeyecektir değil mi monsenyör? dedi Duclos. - Hayır!, diye cevap verdi din adamı, bu iş için burayı tercih etmem. - Eh peki!, diye yeniden başladı öykücü, dinleyin de bu akşamki öykülerimi nasıl tamamlayacağımı görün. Sizi daha çok eğlendireceğime eminim.

- Madam Guèrin'in evine geleli sekiz yıl olmuştu. On yedi yaşına basmıştım ve bu arada çok saygı gösterilen bir büyük çiftlik sahibinin ziyaretimize gelmediği bir tek sabah bile görmemiştim. Bu yaklaşık altmış yaşlarında, şişman, kısa ve her şeyiyle Bay Durcet'ye benzeyen bir adamdı. Onun gibi dinç ve sağlıklı görünüyordu. Ona her gün yeni bir kız sunmak gerekiyordu ve evdeki kızlar yalnızca dışarıdan gelecek kız randevuyu kaçırdığında işe karıştırılıyordu. Bay Dupont, adamın adı buydu, zevklerinde olduğu gibi kızların seçiminde de fazlasıyla güçlük çıkarıyordu. Az önce de söylediğim gibi, bir orospu olmasını kesinlikle istemiyordu: İşçiler, butikte çalışan kızlar, özellikle de tezgahlar istiyordu. Yaşları ve renkleri de belirliydi: Sarışın, on beş ila on sekiz yaş arasında, ne altında ne üstünde olmalıydı ve tüm bunlara ek olarak, cinsel organları yumuşak olmalıydı ve bu bölgedeki en ufak bir bozukluk doğrudan dışlanma

nedeniydi. Bakire olduklarında, iki kat para ödüyordu. O gün onun için on altı yaşında, kalçaları gerçek bir modelinkine benzeyen, oya gibi bir genç işçi kızı bekletiyorlardı; ama adam kendisine sunulacak hediye tanıımıyordu ve genç kız o sabah anne babasından kurtulmayı başaramadığını ve onu beklememelerini söylediğinden, Dupont'un beni daha önce görmediğini bilen la Guèrin, hemen burjuva giysileri giymemi, sokağın diğer ucundan faytona binmemi ve Dupont'dan on beş dakika kadar sonra, rolümü iyi oynayarak, bir acemi terzi gibi davranarak gelmemi emretti. Tüm bunlardan önce, en önemlisi midemi bana verilen yarım bardak anason, üstüne de etkilerini daha sonra göreceğiniz bir büyük bardak balsam likörü ile doldurmaktı. Her şey en iyi şekilde yapıldı: Allahtan her şeyi eksiksiz hazırlayacak birkaç saatimiz vardı. Aptal bir edayla geldim. Beni dikkatli dikkatli süzen ama çok özenli hazırlanmış olduğumdan uydurduğumuz öyküyü ortaya çıkaracak hiçbir şey keşfedemeyen para babasıyla tanıştırdılar. - Bakire mi? diye sordu Dupont. - Hayır oradan değil, dedi Guèrin elini karnımın üzerine koyarak, ama diğer yandan evet diyebilirim. Hiç utanmadan yalan söylüyordu. Neyse adamımız kandı ve bize gereken de buydu. - Soyun, soyun dedi Dupont. Ve la Guèrin eteklerimin arka kısmını kaldırdı, beni biraz kendi üzerine doğru eğerek, şehvet düşkününü adama tercih ettiği tapınağı keşfetme olanağı sağladı. Adam inceledi, bir ara kalçalarım dokundu, iki eliyle araladı ve şüphesiz gördüklerinden memnun kalarak, kışın güzel olduğunu ve benden memnun kalacağını söyledi. Daha sonra yaşım, yaptığım iş ile ilgili birkaç soru sordu ve etkileyici saf ve temiz havamdan memnun, beni dairesine çıkarttı, zira la Guèrin'in evinde, kendisinden başka hiç kimsenin girmediği ve içerisi

hiçbir şekilde görülemeyen bir dairesi vardı. İçeri girer girmez kapıyı dikkatle kapattı ve bir süre beni süzerek, hiç bozmadan sürdürdüğü o oldukça kaba ses tonu ve davranış tarzıyla benden kıcımdan hiç düzülmediğimin doğru olup olmadığını sordu. Rolüm bu tür bir sözcüğü bilmememi gerektirdiğinden, onu anlamadığımı söyleyerek tekrar ettirdim ve istediğini anlamamamın mümkün olamayacağı bir yolla gösterdiği için, daha önce bu tür iğrençliklere teslim olduğumu düşünmesinden dolayı oldukça kızgın, dehşet ve namus edasıyla cevap verdim. O zaman bana yalnızca eteğimi çıkarmamı söyledi ve itaat ettiğim anda, korsemın arka tarafını mümkün olduğu kadar kaldırarak beni soydu, kolalı mendilim düştü ve tüm boynum ortaya çıktı, adam kızdı. - Şeytan görsün memelerini!, diye haykırdı. Eh! Sizden meme isteyen oldu mu? İşte bu yüzden bu yaratıklar sabrımı taşıyor: Hep bu meme gösterme ahlâksızlığı. Ve beni memelerimi saklamak konusunda acele ettirdi, özür dilemek için yaklaşacak oldum, bu şekilde ona ön tarafımı göstereceğimi görerek bir kez daha iteledi: - Ah! Kahretsin sizi çevirdiğim gibi durun, dedi omuzlarımdan yakalayarak ve yalnızca arkamı görebileceği şekilde tutarak, Allah kahretsin şöyle kalın! Ne organınızı ne de gerdanınızı istemiyorum: Burada yalnızca kıcınıza ihtiyacımız var. Aynı zamanda, ayağa kalktı ve beni karnımın üzerine yarı yatık vaziyette yerleştireceği yatağın kenarına götürdü, bacaklarımdan arasındaki çok alçak bir yere oturarak, bu düzenlemeyle başını tam kıcımın hizasına getirdi. Bir süre süzdükten sonra, kıcımı daha dışarı çıkaracak şekilde karnımın altına bir yastık koymak için kalktı; yeniden oturdu, inceledi ve bunları önceden tasarlanmış bir şehvet oyununun ağırlığıyla, soğukkanlı bir şekilde yapıyordu. Bir süre sonra. iki kalçama birden saldırdı, arala-

dı, ağzını açılan deliğe dayadı, anlaşılmaz bir şekilde yapıştırdı ve kısa bir süre sonra, aldığı emir üzerine ve duyduğum büyük ihtiyaç sonucu, hayatında görebileceği en patlamalı osuruğu gırtlığının en derinlerine gönderdim. - Peki küçük küstah, ağzıma osurma cesaretini nasıl gösterebilirsiniz? dedi ve hemen ağzını yeniden yerleştirdi. - Evet mös-yö, dedim ikinci bir osuruk göndererek, kıcımlı öpenlere böyle davranırım ben. - Eh peki! Osur, osur o zaman küçük kaltak! Kendini tutamadığına göre, istediğin kadar, yapabildiğin kadar osur. O andan itibaren kendimi tutmadım, içtiğim ilacın yarattığı gazı çıkarmak için duyduğum isteği anlatamam. Bu şekilde geçen yaklaşık on beş dakikanın sonunda, bir kanepenin üzerine yattı, beni kendine doğru çekti, kalçalarım hâlâ burnunun üzerindeydi, ona bu ilahi hazzı tattıran işi bu duruşla devam ettirirken, bir yandan da onu tahrik etmemi istedi. Osurdum, bir parmaktan daha kalın olmayan cinsel organının uzunca bir süre boşu boşuna okşadım; okşamalarımın ve osuruklarımın yardımıyla, sonunda organ sertleşti. Adamımızın aldığı haz artıyordu, kriz anı ahlâksızlığını iki katına çıkarmasıyla anlaşıldı. Artık osurma neden olan kendi diliydi; dilini gelen havayı yakalamak istermişcesine anüsümün dibine kadar soktu, osuruklarımı üzerine yöneltmemi istiyordu; kendini kaybetti, kafası artık yerinde değildi, ve sonunda küçük çirkin organ parmaklarımı yedi, sekiz damla açık kahverengimsi sperm damlası ile ıslattı. Ama adamın kabalığı çok çabuk geri gelip yerini aldığından, bana kendime çeki düzen verme zamanını ancak tanıdı. Homurdanıyor, donuklaşıyor, tutkusunu tatmin etmişliğinin iğrenç görüntüsünü tek kelimeyle ortaya koyuyordu ve prestiji düşer düşmez ortaya çıkan bu bilinçsiz kabalık duyularının ele geçirdiği kültürün aşağılanmasıyla intikam

almanın yollarını arıyordu.

- İşte daha öncekilerden daha çok seveceğim bir adam, dedi Piskopos... Ve ertesi gün yeni bir on altılık bulup bulamadığını biliyor musunuz? - Evet monsenyör, buldu ve daha ertesi gün ise, çok daha güzel, on beşlik bir bakire buldu. Çok az adam bu kadar para ödediğinden, yine çok azı bu kadar iyi hizmet alıyordu. Bu tutku, bu tür aşırılıklara son derece alışkın bu adamları ateşlendirdiğinden ve bunca evrensel kabul gören bir zevki hatırladıklarından, uygulamaya koymak için uzun süre beklemediler. Herkes tutabildiğini ve bulabildiğini yakaladı. Yemek saati geldi; duydukları tüm iğrençlikleri birbirlerine katmış gibilerdi; Dük, Thèrèse'in başını döndürdü ve ağzına boşaltmasını sağladı; Durcet tüm odaya osurttu ve bütün akşam altmıştan fazla osuruk sağladı. Kafasından her türlü çılgınlık geçen Curval tek başına eğlenmek istiyordu ve Fanchon, Marie, la Desgrandes ve otuz şişe Champagne şarabı ile dip odaya kapandı. Sonunda dördünü de taşıyarak götürmek gerekti: Kendi pisliklerinde yüzerken bulundular; Başkan kusmak içindeki Desgrandes'le sarmaş dolaş bir halde bulundu. Benzer ya da farklı zevkleri olan diğer üçü de pek farklı durumda değildi; şöleni içerek geçirmişler, yanlarındakileri sarhoş etmişler, kusturmuşlar, küçük kızları osurtmuşlar, akıllarına geleni yapmışlar ve her şeyi yerli yerine koyan ve onları yatıran la Duclos dışında herkes, Apollon Sarayı'nın kapılarını arayarak, insandan çok domuz yavruları gibi kendi pisliklerine dalmışlardı. Yalnızca dinlenmeye ihtiyaçları olduğundan her biri yalnız başına yatmaya ve Morphèe'nin koynunda ertesi gün için biraz güç toplamaya gittiler.

Yedinci Gün

Arkadaşlar artık her sabah la Duclos'un derslerine katılmaya gitmek için kaygılanmıyorlardı. Gecenin hazırlarından yorgun, bu işlemin çok erken saatte sperm kaybetmelerine neden olmasından korkarak, bu seremoninin şehvet oyunları ve nesneleri üzerindeki isteklerini çok erken tükettiğine karar vererek, her sabah onlar yerine sırasıyla bir vurucunun gitmesine ikna oldular. Viziteler yapıldı. Sekizi de cezaya kaldığından, genç kızlardan yalnızca biri eksikti: Bu da tüm görevlerini yerine getirmeye alışmış, güzel ve çekici Sophie idi. Ona komik gelse bile her şeye uyum gösteriyordu; ama gardiyanı Louison'a önceden haber veren Durcet, onu da sonunda cezalıları panosunda ilan etti ve o korkunç deftere yazdırmayı başardı. İyice incelenen tatlı Aline de suçlu bulundu ve bu sayede sekiz genç kızdan, iki eşten ve dört genç oğlandan oluşan akşam listesi hazırlanmış oldu. Bu işler tamamlandığında, ilk haftanın sonunda yapılacak birleşme töreninden başka bir şey düşünmez oldular. O gün şapelde herhangi bir mazeret izni verilmedi, monsenyör dini giysilerini giydi ve tapınağa geldi. Kızın babasını temsil eden Dük ve genç oğlanın babasını temsil eden Curval, Michette ve Giton'u getirdiler. Her ikisi de şehir giysileriyle olağanüstüydüler, ama ters giyinmişlerdi, yani küçük oğlan kız gibi, kız da oğlan gibi giyinmişti. Bu konularla ilgili öngörülmüş düzen uyarınca, okuyucularımızın bu dini törenin ayrıntılarını öğrenme zevkini bir süre daha geciktireceğiz; ama tabii bunları açıklayabileceğimiz an da gelecek. Salona geçildi ve akşam yemeği saatini beklemek üzere bu küçük sevimli çift ile kapanan dört hovardamız, onları çırpı-çıplak soydular ve genç oğlanın organı fazlasıyla sertleştiğinden mümkün olan, ama diğer kullanımlara saklanan bir çiçeğin solmaması amacıyla izin verilmeyen cinsel organın

küçük kızın vajinasına girmesi olayı dışında, evliliğe ilişkin yaşlarının elverdiği tüm törenleri gerçekleştirmeye zorladılar. Birbirlerine dokunmalarına, okşamalarına izin verdiler: Genç Michette küçük kocasını okşuyor, ve Giton, ustalarının da yardımıyla küçük karısını tahrik ediyordu. Her ikisi de şehvet adına içinde bulundukları köleliği fazlasıyla, yaşları hissetmelerine izin verdiğince, küçük kalplerinde oluşabildiğince hissetmeye başladılar. Akşam yemeği yendi; iki eş şölene katıldılar, ama kahve sırasında onlara bakan herkes baştan çıktığından, o gün kahve ikram eden Zèlamir, Cupidon, Rosette ve Colombe gibi çırılçıplak soyuldular. Ve bacaklar arasında uyarılma günün o saatinin modası oldu; Curval kocanın rolünü üstlendi, Dük ise kadın ve birbirlerinin bacaklarında tahrik oldular. Kahve içildiğinden beri sevimli Zèlamir'in kıcıyla ilgilenen, okşayan ve kendini okşatan Piskopos, az sonra aynı şekilde içine girdi, bu sırada Durcet sevimli Cupidon'un kıcı üzerinde sevdiği küçük iğrençlikleri uyguluyordu. İki baş aktörümüz boşalmadılar, az sonra biri Rosette'e diğeri ise Colombe'a saldırdı, Michette ve Giton'a yaptıkları gibi, bu sevimli çocuklara küçük güzel elleriyle karınlarının ötesine geçen bu devasa organları tahrik etmelerini söylediler; ve bu süre zarfında hovardalarımız küçük haz kaynaklarının körpe ve muhteşem deliklerine dolayca dokunabiliyorlardı. Ama yine de hiç sperm dökülmedi. Akşam için fazlasıyla sperme ihtiyaçları olduğunu biliyorlardı ve buna göre hareket ettiler. O sırada genç eşler kendilerini kaybettiler ve her biçimde gerçekleştirilen evlilikleri bir oyundan öteye geçemedi. Her biri onlara uygun görülmüş dörtlüye katıldı ve yeniden öyküsünü anlatmaya başlayan Duclos'u dinlediler:

- İzin verirsiniz baylar, bugünkü öykülerime dün akşam

son öykümdeki para babası ile aşağı yukarı aynı zevklere sahip bir adam ile başlayacağım. Bu, yaklaşık altmış yaşlarında ve kendisinden daha yaşlı olanlar dışında kadın istememe fantezisi olan bir arzuhalci idi. La Guèrin ona kırıışık kalçaları tütün nemlendirmeye yarayan eski bir parşömene benzeyen arkadaşlarından birini ayarladı. Şehvet düşkünümüze sunulabilecek tek nesne buydu. Adam bu kırıış kırıış olmuş kıcın önünde diz çöktü, aşıla öptü; burnuna osurulduğunda çoştı, ağzını açtı; yine osuruldu, dili ona yöneltilen kokulu rüzgarı arıyordu heyecanla. Bu arada bu işin neden olduğu taşkınlığa direnemedi. Külotundan yaşlı, solgun ve tapınılan kırıışık organı çıkardı. - Ah! Peki osur, osur hayatım!, diye haykırdı tüm gücüyle kendini uyararak, osur canım, bu körelmiş organın düş kırıklığından tek beklediğim de bu osuruklar zaten. Tam anlamıyla çapkın ve şehvetten sarhoş hovarda, tanrıçasının bacakları arasında, tüm coşkusu- nu borçlu olduğu spemlerinden iki ya da üç damla kaybetti.

Bu örneğin garip bir etkisi oldu! Kim bilebilirdi? Aynı anda ve sanki aynı sözcüğü beklerlermiş gibi, dört hovardamız dörtlülerinin vurucularını çağırdılar. İhtiyarlara ve onların çirkin kıçlarına saldırdılar, osurmaları için ısrar ettiler, osurukları aldılar ve şölenlerde onları bekleyen hazların anıları olmasaydı, arzuhalci ile aynı sürede tatmin olacaklardı. Ama hatırladılar, kendilerini tuttular, Venüslerini başlarından kovdular ve Duclos devam etti:

- Bir sonrakinin üzerinde fazla durmayacağım baylar, dedi bu sevimli kız: Aranızda bu konunun pek az meraklısı olduğunu biliyorum, ama her şeyi anlatmamı emrettiniz, ben de isteklerinizi yerine getiriyorum. Fantezisi organımı kendi istediğim gibi okşamamı seyretmek olan, oldukça genç ve çok güzel yüzlü bir adam gelmişti. Sırtüstü, bacaklarım açık

uzanmıştım; o önümde diz üstü çökmüştü, kalçalarımı organımı tam karşısına gelecek şekilde iki eliyle kaldırmıştı. Bazen salgılarımı yutuyordu, zira öyle hoş tutuyordu ve öylesine güzeldi ki boşalmıştım. O da kendisini okşuyordu, dünyada hiçbir şey ona bundan daha çok zevk vermiyor gibiydi ve az sonra, dünyanın en sıcak ve en ateşli menisi kapladı her yanıma. Ertesi gün, kızkardeşimden hemen sonra Aurore'ü çağırdı ve bir ay içinde hepimizi elden geçirmişti; şüphesiz Paris'in tüm randevu evlerini dolaşıyordu.

- Bu fantezi, sizin de kabul edeceğiniz gibi baylar, bir zamanlar Guèrin'in arkadaşı olan adamınki kadar özel değildi; Guèrin uzun süre birlikte olduğu bu adamın tüm şehveti hatalı tohumları ya da yumurtaları yemeye yönelmişti. Bir kız ne zaman istemeden hamile kalsa adama haber veriliyordu; adam koşarak geliyor ve embriyoyu şehvet içinde yutuyordu.

- Bu adamı tanıdım ben, dedi Curval, varoluşu ve zevkleri son derece emindi. - Olabilir, dedi Piskopos, ama bir o kadar emin olduğum bir şey daha varsa, o da onu taklit etmeyeceğimdir. - Peki ama neden? dedi Curval. Bu olayın bir boşalmayla sonuçlanacağına eminim ve şu an hamile olduğunu öğrendiğimiz Constance bunu yapmama izin verirse, oğlunu zamanından önce dünyaya getireceğime ve bir sardalye gibi ktır ktır yiyeceğime söz veririm. - Oh! Hamile kadınlardan ne kadar nefret ettiğinizi biliyoruz, diye cevap verdi Constance, Adèlaôde'in annesinden de bu nedenle uzaklaştığınızı da anlamıştık; Julie bana inanıyorsa, önlemini alsın. - Ben de bebeklerden kesinlikle hoşlanmıyorum, dedi Başkan, hayvanın karnı dolu olduğunda, delice midemi bulandırıyor, ama yine de karımı bu nedenle öldürdüğüm yanlışlığına düşmeyin. Bir kadını öldürmek için nedenim olma-

sı gerekmediğini bilmenizi isterim; hele ki, sizin gibi bir süt ineği bana aitse, danasını doğurmasını engellerim. Constance ve Adèlaôde ağlamaya koyuldular ve bu durum, Dük'ün sevimli karısına karşı duyduğu nefreti ortaya çıkarmıştı; Dük ise, bu tartışmayı kaldıramayıp Curval'e, kendisinin de bebekleri onun kadar sevmediği ve Constance'ın hamile olması halinde doğuramayacağı yanıtını verdi. Bu noktada Constance'ın gözyaşları iki kat arttı; babası olan Durcet'nin kanepesinin üzerindeydi; Durcet de onu teselli edeceğine, derhal sesini kesmezse, tekmeyi yiyeceğini söyledi. Zavallı bahtsız kız gözyaşlarını kırgın kalbine gömdü ve şunları söylemekle yetindi: - Yüce Tanrım! Ne kadar da mutsuzum, bu benim kaderim, katlanmam gerek biliyorum. Ağlamakta olan ve kanepesi üzerinde bulunduğu Dük tarafından daha çok ağlamaması için tartaklanan Adèlaôde da gözyaşlarını durdurmayı başardı ve şehvet düşkünlerimizin iğrenç ruhu için son derece keyifli olsa da, biraz trajik olan bu sahne sona erdiğinde Duclos öyküsüne şu sözlerle devam etti:

- La Guèrin'in evinde, özenle döşenmiş ve yalnızca bir tek adam için açılan bir oda vardı. Taban çift katlıydı ve bu oldukça alçak ara kat, az önce anlattığım tutkuya sahip adama ayrılmıştı. Yanına bir kız alarak, döşemede açılmış küçük bir kapıdan içeri giriyor ve başını üstteki odaya açılan bir deliğe yerleştiriyordu. Sözü geçen adamla odaya kapanan kızın onu tahrik etmekten başka işi yoktu ve ben, onun da üzerinde, aynı işi bir başka adama yapıyordum. Büyük bir gizlilikle yerleştirilmiş delik, kazara açılmış gibi görünüyordu ve ben, hem titizlikten hem de parkeye zarar verme endişesine sahipmişim gibi görünerek, adamımı yönlendirerek, meniyi tam deliğe ve tabii tam da bu deliğin al-

tında bulunan diğèrinin yüzüne denk getirmek zorundaydım. Her şey öyle özenle hazırlanmıştı ki, hiçbir şey görünmüyordu ve iş en iyi şekilde başarıyla tamamlanıyordu: Hasta tam burnunun üzerinde yukarıda tahrik edilenin menisini gördüğünde, kendisinininkine de kavuşuyor, olay tamamlanmış oluyordu.

- Bu arada, az önce size sözünü ettiğim yaşlı kadın yeniden ortaya çıktı; bir başka şampiyonla ilgili bir işi vardı. Bu yaklaşık kırk yaşlarında bir adamdı; kadını çırılçıplak soydu ve yaşlı bedeninin tüm deliklerini yaladı; arka, ön deliklerini, ağzını, burun deliklerini, göbek deliğini, kulaklarını, hiçbirini unutmadı ve iğrenç adam her seferinde diline gelenleri yutuyordu. Bununla da kalmıyor, gevelediği pasta parçalarını tamamen eritene kadar kadının ağzına veriyordu; içtiği şarapların tadını emene kadar bekletiyor ve sonra alıp yutuyordu; ve bütün bu süre zarfında organı öylesine güçlü bir ereksiyona ulaşmıştı ki, herhangi bir müdahaleye gerek kalmadan meni fışkırtacak gibiydi. Sonunda hazır olduğunu hissetti ve ihtiyarının üzerine atılarak, dilini kış deliğine olabildiğince soktu ve deli gibi boşaldı.

- Ah! Kahrolası!, dedi Curval, meni akıtmak için illa ki genç ve güzel olması mı lazım? Tüm hazlarda meniyi çeken kirli şeylerdir: Ne kadar kirli olursa, o kadar şehvet uyandırır. - Bize şehvet veren özsular hayvani yanımızı tahrik eder ve harekete geçirir; yaşlı, kirli ya da pis kokanların da salgıları ve bizi tahrik edecek ve boşalmamızı sağlayacak araçları olduğundan kim şüphe edebilir? Bu tez üzerine biraz daha tartışıldı ve yemekten sonra yapacak çok iş olduğundan, biraz daha erken servis istendi; Her biri cezaya mahkum edilmiş genç kızların sunduğu tatlı faslı için, yine cezaya kalmış dört oğlan ve iki eşle, yani on dört kurbanla

birlikte salona geçildi; bunlar: Tanıdığımız sekiz kız, Adèla-
ôde ve Aline, ve dört oğlan, Narsis, Cupidon, Zèlamir ve
Giton idi. Onları bekleyen hazların şehvetiyle şimdiden sar-
hoş dostlarımız, bol miktarda şarap ve likörle tahrik olmayı
başardılar ve hastaların onları beklediği salona geçmek üze-
re, kimsenin bu zavallıların yerinde olmak istemeyeceği bir
sarhoşluk, öfke ve şehvet haliyle masadan kalktılar. O gü-
nün şöleninde yalnızca suçlular ve hizmet edecek olan ihti-
yarlar bulunacaktı. Herkes çıplaktı, herkes titriyor, herkes
ağlıyor, herkes kaderini bekliyordu; koltuğuna oturan Baş-
kan, Durcet'ye Her birinin adını ve suçunu sordu. Meslektä-
şı kadar sert olan Durcet defteri aldı ve okumaya çalıştı,
ama herzeyi birbirine karıştırıyordu ve kendini toplayamadı-
ğından, Piskopos onun yerini aldı; arkadaşı kadar sarhoş ol-
duğu halde kendine hakim olan Piskopos, sırayla hepsinin
adını ve suçunu okudu; ve Başkan suçlunun yaşına ve gü-
cüne uygun bir ceza belirliyordu ama hepsi de fazla sert
kalıyordu. Bu tören sona erdiğinde, uygulamaya geçildi. Bi-
ze verilen planın burada cezalardaki şehvet oyunlarını anlat-
mamızı engellemesinden dolayı üzgünüz, ama okuyucuları-
mız da istemezlerdi zaten. Şu an için onları tahmin edeme-
yeceğimizi hissediyorlardır; bir şey kaybetmeyeceklerinden
emin olabilirler. Tören oldukça uzun sürdü: Cezalandırılacak
on dört kişi vardı ve çok keyifli anlar yaşandı. Dört iğrenç
şehvet düşkünümüz de boşaldığına ve yorgunluktan bitkin,
hem şaraptan hem şehvetten ölesiye sarhoş çekildiklerine
göre her şey muhteşemdi; dört vurucu onlara yardıma
gelmeden dairelerine ulaşmayı başaramadılar; bunca yaşana-
na rağmen, onları yeni şehvet oyunları bekliyordu. O gece
yatağına Adèlaôde'ı alacak olan Dük, kızı istemedi. Kız
cezaya kalanlar arasındaydı ve Dük tarafından öylesine

cezalandırılmıştı ki, tüm menisini kaybeden adam o gece onu istemedi, yerde bir minderin üzerine serilerek, yerini Duclos'a verdi.

Sekizinci Gün

Bir gün önceki olaylar nedeniyle, ertesi gün cezada kimse yer almadı, alamadı. Derslere vurucular üzerinde devam edildi ve kahveye kadar herhangi bir olay yaşanmadığından, bu günü bu saatten itibaren ele alacağız. Kahve Augustine, Zelmire, Narsis ve Zèphire tarafından ikram edildi. Bacaklara sürtünmeler başladı; Curval Zelmire'e ve Dük'ün Augustine'ine saldırdı ve o gün nedense daha önce olmadığı kadar hoş, çekici alev alev olan güzel bacaklarını hayranlıkla seyretti, öptü; dediğim gibi, şehvet düşkünlerimiz bu küçük sevimli kıçları güzelce öptükten, okşadıktan sonra, osuruklar istediler. Narsis istediğini çoktan almıştı bile; Zèphire'in Durcet'nin ağzına bıraktığı duyuldu... Neden onu taklit etmesinlerdi? Zelmire başarmıştı, ama Augustine çok çabalamış, kendini zorlamış, Dük'ün onu gelecek cumartesi bir gün önceki şekilde cezalandıracağı yolundaki tehditlerine rağmen, hiçbir şey çıkaramamıştı ve zavallı küçük tam ağlamaya başlamıştı ki, sessiz bir osuruk Dük'ü tatmin etti. Havayı kokladı ve oldukça sevdiği bu güzel çocuğun bu marifetinden memnun, inanılmaz büyüklükteki organını bacaklarının arasına yerleştirdi ve tam boşalacağı anda geri çekerek, iki bacağı birden ıslattı. Curval da Zelmire'e benzerini yapmıştı, ama Piskopos ve Durcet küçük oyunlarla yetinmişlerdi. Öğle uykusundan sonra, o gün yaşını unutturacak şeyler giymiş olan Duclos'un bulunduğu salona geçtiler; o ışık altında gerçekten güzel görünüyordu ve öykülerinden dolayı baştan çıkan şehvet düşkünlerimiz ona devam etme olanağı

tanımak istemediler; oysa, kürsünün üzerinden kalçalarını tüm topluluğa göstermekten başka bir şey yapmamıştı. - Gerçekten güzel bir kışçı var, dedi Curval. - Öyle ama dostum, dedi Durcet; daha güzellerini gördüğümü söylemeliyim. Ve bu sözleri duyan kahramanımız eteklerini indirdi, oturdu ve öyküsüne, keyif almak isteyen okuyucularımızın zahmet edip okumasını önerdiğimiz aşağıdaki sözlerle devam etti.

- Aklıma gelen bir düşünce ve bir olay baylar, az sonra anlatacağım, aynı bağlamda olmayan olaya neden olmuştu. Bu düşünce çok basitti: Doğmasına neden olan, içinde bulunduğum zavallı durumdu. Madam Guèrin'in evine geleli dokuz yıl olmuştu, çok az para harcıyorsam da, elimde yüz lui bile yoktu. Son derece düzenbaz ve kendi çıkarlarını gözetken bu kadın ücretimizin en az üçte ikisini kendine ayırmanın bir yolunu her zaman buluyor ve diğer üçte birden de büyük paylar istiyordu. Bu oyun keyfimi kaçırdı ve Fournier adında başka bir mama tarafından onun evine yerleşmem konusunda ısrarla kışkırtılıyordum; Fournier'nin evinde Guèrin'inkilerden çok daha iyi durumda ve daha zengin, daha yaşlı hovardaları ağırladığını bildiğimden, onun evine gitmek üzere birikmiş paramı istemeye karar verdim. Bu düşüncemi sağlamlaştıran konu, kızkardeşimin kaybı oldu; ona son derece bağlıydım ve içinde her şeyin onu hatırlattığı bir evde onsuz kalmaya devam edemezdim. Yaklaşık altı aydır, görüntüsü hiç hoşuma gitmeyen, uzun boylu, zayıf, esmer bir adam kızkardeşimi ziyarete geliyordu. Birlikte bir odaya çekiliyorlardı ve burada ne yaptıklarını bilmiyordum, zira kızkardeşim bana söylemek istemiyor ve asla delikten onları görebileceğim bir noktaya yerleşmiyorlardı. Ne olduysa, güzel bir sabah odama geldi, beni öptü ve bu sevmediğim iri yarı adamın onu kapattığını, kaderinin böyle olduğunu söy-

ledi ve tek öğrenebildiğim, bundan sonra kazanacaklarını kalçalarının güzelliğine borçlu olduğuydu. Bunları söyledikten sonra bana adresini verdi, Guèrin ile hesabını gördü, hepimizi öptü ve gitti. Sizin de tahmin edeceğiniz gibi, iki gün sonra verdiği adrese gittim, ama kimse ne istediğimi anlamıyordu. Kızkardeşimin kendini kandırdığını anladım, zira beni onu görme zevkinden mahrum etmek isteyeceğini hayal bile edemiyordum. La Guèrin'e bu konuda yakındığımda, hain hain sırtıttığını ve açıklama yapmayı reddettiğini gördüm. Bu maceranın gizemine dahil olduğunu, ama öğrenmemi istemediklerini anladım. Bunlar beni çok etkiledi ve karara varmama yardımcı oldu, artık size kızkardeşimden söz etme olanağım olmayacağına göre baylar, yaptığım araştırmalar sonucu onu bulamadığımı, ne olduğunu asla bilemediğimi söyleyebilirim.

- Buna inanırım, dedi la Desgrandes, zira seni terk ettikten sonra yirmi dört saat bile yaşamadı. Seni aldatmıyordu, o da oyuna getirilmişti; La Guèrin neler olup bittiğini biliyordu. - Aman Tanrım! Neler söylüyorsunuz!, dedi la Duclos. Tanrım! Onu göremiyorsam da hayatta olduğunu düşünerek avunuyordum. - Maalesef yanılıyorsunuz, diye yeniden söze başladı Desgrandes, ama o size yalan söylememiştii: Bir servete kavuşacağını sandığı halde ölümden başka bir şeyle karşılaşmayacağı bu macerayı başına getiren kalçalarının güzelliği, kıcının şaşırtıcı dikliğiydi. - Ya iri yarı adam? dedi Duclos. - Bu macerada maşaydı, kendi hesabına çalışmıyordu. - Peki niye, dedi Duclos, altı aydır düzenli olarak onu görmeye geliyordu? - Onu aldatmak için, dedi Desgrandes, sen öyküne devam et, bu açıklamalar bayları sıkabilir, bu öykü ise bana ait, sıram geldiğinde anlatacağım. - Yüreğimiz sızlasa da Duclos, dedi Dük istemsiz dökülen birkaç

damla gözyaşını zaptediniz, burada bu tür acılara izin vermiyoruz, ve doğal olarak tek bir iç çekişte bile bulunmayacağız. Gözyaşlarını aptallara ve çocuklara bırakın; mantıklı ve bizim değer verdiğimiz bir kadının yanaklarına yakışmıyorlar. Bu sözlerle kahramanımız kendini topladı ve az sonra öyküsüne devam etti.

- Size açıklamış olduğum iki nedenden dolayı, kararımı verdim baylar ve la Fournier bana daha iyi bir kalacak yer, çok daha başka bir hizmet, daha zor olsa da daha zengin partiler, her zaman eşit paylaşım ve kesinti yapılmamasını vaad ettiğinden, derhal kararımı verdim. Madam Fournier büyük bir evde oturuyordu ve sarayı beş genç ve güzel kızıdan oluşuyordu; ben altıncı oldum. Burası için de Madan Guèrin'in evi gibi yapıp, arkadaşlarımı önemlerine göre tanıtmamı yerinde bulursunuz sanırım. Gelişimin ertesi günü bana iş verdiler, zira la Fournier'nin evinde çok iş vardı ve sıklıkla beşimiz ya da altımız günlere bölüyorduk. Şu ana kadar yaptığım gibi, çarpıcılıkları ya da kendine özgüllükleriyle ilginizi çekebilecek olanları anlatacağım.

- Yeni evimde gördüğüm ilk adam, yaklaşık elli yaşlarında bir rantiyeydi. Beni başım yatağa doğru eğik halde diz üstü çöktürdü ve yatağa, benim üzerime diz üstü yerleşti; ağzımı açık tutmamı emrederek, organını ağzımda tahrik etmeye başladı. Bir damlasını bile kaçırmadım ve ihtiyar hovarda, bu mide bulandırıcı gargaranın yarattığı kusma hissi ve yüz ifadelerimle çok eğleniyordu.

- İsterseniz baylar, Madam Fournier'nin evinde, değişik zamanlarda başıma gelen dört benzer hikayeyi arka arkaya anlatayım, diye devam etti Duclos. Biliyorum ki bunlar Bay Durcet'nin hoşuna gitmeyecek ve anlattıklarım için bana kızarak, gecenin kalan kısmına sevdiği bir haz vermemi iste-

yecek ve ben de ilk kez onu tanıma şerefine kavuşacağım.

- Ne, dedi Durcet, bana öykünde bir rol mü vereceksin? - İsterseniz bayım, diye cevap verdi Duclos, sizin öykünüze geldiğimde bayları uyarırım. - Ya namusum?... Ne! Tüm bu genç kızların önünde, tüm iğrençliklerimi ortaya mı dökceksin? Herkes para babasının endişesi karşısında gülerken, Duclos şu şekilde devam etti:

- Az önce sözünü ettiğim, yaşlı olduğu kadar iğrenç görünen bir başka şehvet düşkününü adam bana bu tutkunun bir başka tarzını yaşattı. Beni yatağın üzerine çıplak bir şekilde yatırdı, ters yönde üzerime uzandı ve bu şekilde, dilimle şehvet dokunuşları yaratmamı istedi. Bunu ilk kez onunla yapıyordum; beni yalıyor, tükürüğe buluyor ve tüm hareketleriyle kendisinden çok benim için çabalıyordu. İğrenç bir şekilde hırpalanmadığım için, ne yaparsa yapsın hareketsiz kalıyordum ve şehvet düşkününü adam beni iyice ateşlendirdikten sonra iyice sertleşmiş olan mütevazî organını ağzıma soktu, inleyerek boşaldı; bana her şeyi önceden anlatmış olan Fournier'nin talimatları nedeniyle işimi mümkün olduğunca şehvetle yaptım, dudaklarımı sıkıştırdım, organını tüm gücümle emdim. Bir yandan da elimi kalçalarının üzerinden uzatarak, bana anlattığı şekilde anüsünü okşuyordum. Böyle bir talimat almamama rağmen hoşlanacağını hissederek parmağımı içine soktum. Bu onu çılgına çevirdi ve patladı. Salgıladığı sıvıyı ağzımda olabildiğince biriktirdim. İş bittiğinde adam Fournier'e bugüne kadar onu bu kadar memnun eden bir kız daha görmediğini söyleyerek gitmişti.

- Bu maceradan kısa bir süre sonra, yetmiş yaşının üzerindeki yaşlı bir cadının odasında olup bitenleri merak ederken, bir parti yapacağını öğrendik. Bu tarz bir lapacının ne yapacağını merak ettiğimden, arkadaşlarıma onun evinde de

Madan Guèrin'indekine benzer bir delik olup olmadığını sordum. İçlerinden biri evet cevabını verdi, beni buraya götürdü ve ikimize de yer olduğundan deliğin önüne beraberce yerleştik ve işte gördüklerimiz ve duyduklarımız, zira iki oda bir bölme ile ayrılmıştı ve bir kelimeyi bile kaçırmamak mümkündü. Oraya geleli birkaç dakika olmuştu ki, bu yeni Chloè'nin Daphnis'inin geldiğini gördük. Adam altmış yaşının üzerindeydi; rantiyeydi, çok kendine özgü bir adamdı ve parasını güzel kızlardansa döküntü orospularla yemeyi seviyordu; çok iyi açıkladığınız bu zevkin özelliğini anlatacaksınızdır baylar. Ona derin bir saygı besleyen sevgilisinin yanına geldi. - Naz yapma yaşlı kaltak, dedi yaşlı çapkın, naz yapma da soyun... Önce dişlerin var mı onu görelim? - Yok mösyö, tek bir dişim bile kalmadı, dedi yaşlı kadın pis ağzını açarak... Siz de bakın isterseniz. Bu sırada adan yaklaşmış ve başını yakalayarak, dudaklarının üzerine hayatımda gördüğüm en ateşli öpücüklerden birini kondurdu; yalnızca öpmüyor, aynı zamanda emiyor, yutuyor, dilini pis kokan gırtlığına aşkla daldırıyordu ve uzun zamandan beri böyle bir gün yaşamayan yaşlı kadın ona kendini tarifi zor bir şefkatle sunuyordu... Hadi, dedi para babası, hadi soyun. Ve bu arada kendi külotunu çıkardı ve uzun süre dik kalacakmış gibi görünmeyen kara ve kırıksık organını ortaya çıkardı. Bu esnada yaşlı kadın da çıplak kalmıştı ve sararmış, kırıksık, bu konudaki fantezileriniz ne olursa olsun anlatmam halinde dehşete düşeceğiniz kadar cılız yaşlı bedenini sevgilisine utanmadan sunmuştu. Hovardamız iğrenmek bir yana tahrik olmuştu; kadını yakaladı, soyunmasını beklerken yerleştiği koltuğa üzerine çekti, dilini bir kez daha ağzına daldırdı ve geri döndürerek madalyanın ters yönüne düşkünlüğünü ortaya koydu. Kadının kalçalarına dokunuşunu açıkça

gördüm, ama bunlara nasıl kalça diyebilirdim? Uylukların üzerine dalgalar halinde dökülen iki kırışık bulaşık bezi. Nasıl olursa olsun, adam bunları araladı, dudaklarını sakladıkları iğrenç deliğin üzerine şehvetle yapıştırdı, dilini defalarca içine soktu ve o bütün bunları yaparken, yaşlı kadın da okşadığı ölü organa biraz can vermeye çalışıyordu. - Asıl konumuza gelelim, dedi içli aşık; sevdiğim şeyi yapmazsan bütün bu çabalar boşa gider. Seni önceden uyardılar mı? - Evet mösyö, - Peki yutman gerektiğini de biliyor musun? - Evet köpeciğim, evet pilicim, yutacağım, yapacağın her şeyi yalayıp yutacağım. O sırada hovarda yatağa baş aşağı uzandı; bu duruşuyla yumuşacık organını kadının ağzına yerleştirdi, gırtlığına kadar soktu, haz aldığı iki bacağı yakalayarak omuzlarının üzerine yerleştirdi, ve böylece yaşlı cadının uylukları arasına tamamen yerleşmiş oldu. Dili yeniden bu muhteşem deliğin derinliklerine yerleşti; gül nektarını pompalamak isteyen arı bile daha şehvetli ememezdi. Bu sırada yaşlı kadın da onunla ilgileniyor, adamımız tahrik oluyordu. - Ah işte!, diye haykırdı bu kösnül oyunun on beşinci dakikasında, okşa, okşa kadın! Em ve yut, işte akıyor! Akıyor, hissetmiyor musun? Ve ulaşabildiği her yeri, bacakları, vajinayı, kalçaları, anüsü öpüyordu, dili her yere değmiş, her yeri öpmüştü. Yaşlı kadın yuttu ve girdiği kadar yumuşak geri çıkan ve ereksiyon olmadan boşalmış gibi görünen zavallı organla adam yaptıklarından dolayı gururluydu ve ona haz veren mide bulandırıcı nesneyi soğukkanlılıkla göremeyeceğinden, mümkün olduğunca çabuk kapıya koştu.

- Ya yaşlı kadın? dedi Dük. - Yaşlı kadın öksürdü, tükürdü, boğazını temizledi, çarçabuk giyindi ve gitti.

- Birkaç gün sonra, bana bu sahneyi sunan arkadaşına gel-

mişti sıra. Bu yaklaşık on altı yaşında, sarışın ve çok ilginç bir vücut yapısı olan bir kızdı; onu iş üzerindeki halini kaçırmadım. Birlikte olduğu adam rantıye olan kadar yaşlıydı. Ona bacakları arasında diz çöktürdü, başını kulaklarından tutarak sabitledi ve bana çamura bulanmış bir bezden daha pis ve iğrenç görünen organını ağzına yerleştirdi. Zavallı arkadaşım, körpe dudaklarına yaklaşan bu iğrenç parçayı görünce, geri çekilmek istedi, ama adamımızın onu kulaklarından bir köpek gibi tutması boşuna değildi. - Hadi kızım, dedi ona, bunu yapmak çok mu zor? Ve şüphesiz ona itaat etmesini istemiş olan la Fournier'i çağırmakla tehdit ederek, direncini kırmayı başardı. Kız dudaklarını araladı, geri çekildi, biraz daha araladı ve sonunda, hıçkırıklara boğularak bu iğrenç organı ağızların en naziğine aldı. - Ah, kaltak!, dedi adam öfkeyle, Fransa'nın en güzel organını emmek için bir de naz mı yapıyorsun! İnsanların senin için temizleneceğini düşünmüyorsun herhalde? Hadi em kaltak! Badem şekerini ye. Ve bu saçma sapan laflarla ve karşısındakine verdiği mide bulantısından tahrik olan (gerçekten de baylar, bizde yarattığınız iğrenme duygusu hazzınızı kamçılıyor) şehvet düşkünü adam hazdan kendini kaybetti ve zavallı kızın ağzına erkekliğinden kuşku duyulmamasını engelleyecek kanıtları bıraktı. Yaşlı kadından daha az itaatkar olan kız hiçbir şeyi yutmadı ve ondan çok daha fazla iğrendiğinden, mide-sindeki her şeyi anında kustu ve ona pek dikkat etmeden üstünü başını düzelten hovardamız hızla odayı terketti.

- Sıra bendeydi; daha öncekilerden daha şanslıydım; Aşk'ın kendisine düşmüştüm ve onu tatmin ettikten sonra bana, bu kadar hoş bir genç adamda bu kadar garip zevkler olmasından duyduğum şaşkınlıktan başka bir şey kalmamıştı. Geldi, beni soydu, yatağın üzerine uzandı, bana yüzünün

üzerine çömelmemi ve son derece vasat organını ağızımla boşaltmaya çalışmamı emretti; akmaya başladığını hissettiğim anda meniye yutacaktım; hatta yalvardı bana. - Ama bu sırada boş durmayın, benim boşaldıklarımı yuttuğunuz gibi, ben de sizinkileri yutacağım; bu güzel kıcı burnuma yapıştı-
rın. İşime koyulduk ve üç görevimi birden öylesine büyük bir ustalıkla yapıyordum ki, küçük balık kısa süre içinde tüm öfkesiyle ağızıma boşaldı, ben bunları yutarken Adonis'im de onu yıkadığım salgılarımı yutuyor ve sürekli koku-
tduğum osurukları soluyordu.

- Aslında matmazel, dedi Durcet, gençliğimin çocuksu oyunlarını hatırlattınız. - Ah! Ah!, dedi Dük gülerek, eh! Bugün bir kadın organına bakmaya zor cesaret eden sen, o zamanlar nasıl iştebiliyordun onları? - Doğru, dedi Durcet kızarak, bu tür iğrençliklere kalkışmak hoş değil; bugün tüm bu iğrençliklerden pişmanlık duyuyorum... Muhteşem kışlar, diye haykırdı bir tür coşkuyla, bir an okşamak için kendine çektiği Sophie'ninkini öperek, bu kutsal kışlar siz-
den gizlediğim ne hazlar yaşattılar bana! Ey muhteşem kış-
lar size bir kurbanla ödeyeceğim günahlarımı, tapınaklarınız üzerine yemin ederim ki bir daha hayatta dokunmayacağım size. Ve sonuncuyla yeterince tahrik olan şehvet düşkünü yeni geleni yukarıda anlattığımız tarzda, uygun pozisyona getirerek, son derece körpe ve kösnül anüsünü emerken, kü-
çük organını okşattı. Ama bu tür hazlardan bıkmış olan Durcet, bu şekilde nadiren haz alıyordu; organını fazlasıyla okşadılsa da, aynı durumda geri çekilmek zorunda kaldı-
lar. Herkes onun kadar bahtsız değildi. Colombe, Zèlamir, Brise- cul ve Thèrèse ile odasına çekilmiş olan Dük, mutlu-
luğunu ortaya koyan inilti- ler çıkarıyordu ve buradan çıkar-
ken sürekli tüküren Colombe, ziyaret edilen tapınağı konu-

sunda şüpheye yer bırakmıyordu. Kanepesinin üzerine tüm doğallığıyla uzanan Piskopos'a gelince, Adèlaôde'nin kalçaları burnunda ve organı kızın ağzında, genç kadının dokunuşlarıyla kendinden geçiyordu; bu sırada Curval ayakta inanılmaz boyuttaki trompeti Hèbè'nin ağzında, çoktan kendinden geçmiş boşalıyordu. Asıl tatminin beş duyusunun haz almasında olduğunu düşünen Dük kendini gece yemeğine kadar tutmak istiyordu, ama içinde bulunduğu mutlulukla bu oldukça zordu. - Bu sözler bir hovardanın sözleri değil, dedi Durcet. Her an kendinizi tatmin edebildiğinize göre, nasıl mutlu olabilirsiniz? Mutluluk hazda değil, istekte, bu isteğe karşı çıkan engelleri aşmaktadır. Oysa bütün bunlar burada var mı? Yemin ederim, geldiğimden beri, buradaki nesneler için bir kez bile akmadı benim; hep burada olmayanlar için boşaldı. Ve zaten, diye ekledi para babası, bana göre mutluluğumuz için temel bir şey eksik: Karşılaştırma zevki, zavallıları izlemekten doğan zevk; bunu burada hiç göremiyoruz. Benim haz aldıklarımдан haz alamayan ve acı çeken birini görmekten dolayı şunları söyleyebilmenin hazzını alır insan: Ben ondan daha mutluyum. İnsanların eşit olduğu ve bu ayrımların olmadığı yerlerde mutluluk olmayacaktır. Bu, hasta olmadan sağlığının kıymetini anlamayan adamın öyküsüdür. - Bu durumda, dedi Piskopos, sefaletin eziyet ettiği insanların gözyaşlarını izleyerek gerçek bir hazza mı ulaşacaksınız? - Kesinlikle, dedi Durcet, dünyada bu sözünü ettiğinizden daha etkileyici bir şehvet düşünemiyorum. - Ne, acılarını dindirmeyecek misiniz? dedi Piskopos, Durcet'nin güçlü bir haz için bu kadar ileri gidebileceğinden söz ettiğini duymak kolay değildi. - Dindirmekten kastınız ne? dedi Durcet. Yalnızca onların durumu ile benimkini karşılaştırmaktan doğan şehvetim, acılarını dindirmem halinde ortaya

çıkmayacaktır, zira bu durumda, onları içinde bulundukları sefaletten çıkararak, bir an için de olsa benimle özdeşleştirerek, karşılaştırmadan doğacak mutluluğu onlara tattırmış olacağım. - Eh peki öyleyse, dedi Dük, hayatım boyunca bana bu konuda benimsetilen iğrençlikleri açıklıyor bunlar. Bunları yapma nedenlerimi bilmeyenler beni katıllıkla, vahşilikle ve barbarlıkla suçladılar hep, ama ben karşılaştırmadan muhteşem bir haz alıyordum ve mutluydum. - Gerçeği itiraf et, dedi ona Dük, yalnızca ve yalnızca burada uygunsuz bulduğun iğrenç zevkler adına en az yirmi zavallıyı mahvettin sen. - En az yirmi mi? dedi Durcet, iki yüzden fazla dostum ve hiç abartısız, bugün sadakalarla yaşamaya mahkum ve bu durumunu yalnızca bana borçlu dört yüzden fazla aile var. - En azından bundan bir çıkarın oldu mu? dedi Curval. - Neredeyse hepsinde, ama her seferinde şehvet organlarımı uyandıran bir tür hainlikten yaptığım da çok oldu. Organım kötülük yaptığımda sertleşiyor, kötülükte içimdeki tüm haz duygularını uyandıran keskin bir çekicilik buluyorum ve sadece bunun adına, başka bir şey beklemeden teslim edebiliyorum kendimi. - Bu hazdan daha büyük bir çıkar düşünemiyorum, dedi, Curval. Parlamento'dayken, masum olduklarını gayet iyi bildiğim zavallıların asılması için yüzlerce kez oy verdim ve her seferinde, bu küçük adaletsizlikle içimde haz organlarımı kısa sürede alev alev yakmaya başlayan bir kıvılcım hissettim. Daha fazlasını yaptığımda hissettiklerimi siz düşünün. - Suçun, dedi Dük, Zèphire'i okşayarak yavaş yavaş baştan çıkmaya başlayan Dük, suçun kendisinde başka bir şeye ihtiyaç duymadan tüm duyguları ateşleyecek kadar çekicilik var ve şehvet oyunlarına en uzak görünen zulümlerin bile insanda cinsel istek doğurduğunu benden daha iyi bilen yoktur emin olun. Hırsızlık

yaparken, adam öldürürken, bir yeri kundaklarken organımın sertleştiğini gördüm ve bizi harekete geçirenin şehvet nesnesi değil, kötülük olduğundan eminim; sonuç olarak, yalnızca kötülük sayesinde istek duyuyoruz, nesnesi sayesinde değil; eğer bu nesne kötülük yapma olanağımızı yok etseydi, onun için istek duymazdık. - Orası kesin, dedi Piskopos, en iğrenç olandan duyulan büyük haz da buradan kaynaklanmaktadır; hazzın suçtan doğurulması istenen ve suçun korkunç olmasını gerektiren sistemden asla uzaklaşmamamız gerekir. Bence baylar, diye ekledi, bu sözünü ettiğiniz duyguyu deyim yerindeyse küçük suçlar için hissetmeme noktasına geldiğimi itiraf etmeliyim ve işlediğim suç yeterince felaket, yeterince kötülük, bir o kadar da dalavere ve ihanet getirmezse, bu duygu doğmuyor içimde artık. - Peki, dedi Durcet, tasarladığımız ve burada sözünü ettiğiniz tarzda suçlar işlemek mümkün mü? İtiraf etmeliyim ki benim hayal gücüm her zaman yapabileceklerimin ötesine kayıyor; her zaman yaptıklarımın bin katını tasarlıyorum ve her zaman bana ötesini hayal ettiren ama yeterli olanağı vermeyen doğadan şikayet ediyorum. - Dünyada işlenecek iki ya da üç suç var, dedi Curval, ve bunları da yaptığınızda her şey bitmiş oluyor; artık her şey geride kalıyor ve hiçbir şey hissetmiyorsunuz. Kahretsin, kaç kere güneşe saldırı düzenlemek, tüm evreni ondan mahrum bırakmak ya da dünyayı yok etmek üzere kullanmak geçmiştir içinizden? Asıl bunlar suç olmalı, bizim kendimizi adadığımız, bir yılda dünyada yığınla bulunan yaratıklardan bir düzinesini halletmeyle sınırlı küçük sapkınlıklar değil. Ve bunun üzerine baştan çıktıklarından, iki üç kız bu durumu fark ettiğinden ve organlar dikleşmeye başladığından, son derece sert fışkırmalarla hunca eziyete neden olan bu likörü güzel ağızlara boşaltma-

ya gitmek üzere masadan kalktılar. O akşam ağızlardan zevk almakla yetindiler, yüz değişik tarz keşfettiler ve tamamen sakinleştiklerinde, yeniden başlayacak gücü toplamak üzere birkaç saat dinlenmeye çalıştılar.

Dokuzuncu Gün

Duclos o sabah ihtiyatlı olmak, genç kızlara mastürbasyon dersleri için kullandıkları vurucular dışında birilerini vermek ya da yeterince eğitildiklerine inandıkları kızlara ders vermeyi kesmek gerektiği konusunda uyarıda bulundu. Bir çok nedenle ve görüldüğü kadarıyla, vurucu adıyla bildikleri genç erkekleri kullanmaları sonucu kaçınmaları gereken bazı entrikalara maruz kalabileceklerini, zaten bu genç insanların egzersiz için işe yaramadığını, hemen boşaldıklarını ve bu bayların kıçlarının beklediği zevklere daha uygun olduklarını söyledi. Bu nedenle derslere son verilmesine ve zaten aralarında muhteşem mastürbasyon yapanlar bulunduğu karar verildi. Augustine, Sophie ve Colombe, başkentin en ünlü mastürbatörlerinin bileğinin ustalığı ve hafifliği ile karşılaştırılabilir durumdaydı. Bu arada Zelmire en az yetenekli olanlarıydı: Yaptığı her şeyi çok yavaş ve beceriksizce yaptığı gibi, şefkatli ve melankolik karakteri acılarını unutmamasına izin vermiyor ve her zaman üzgün ve karamsar oluyordu. O sabah, kahvaltı vizitesinde ondan sorumlu ihtiyar cadı akşam yatmadan önce Tanrı'ya dua ederken görüp şaşırdığını söyledi. Kızı çağırttılar, sorguya çektiler, duasının konusunun ne olduğunu sordular. Önce söylemeyi reddetti, sonra tehdit edildiğini görünce ağlayarak, Tanrı'ya içinde bulunduğu namusuna saygı gösterilmeyen bu sürgün hayatından kurtarması için yalvardığını itiraf etti. Bunun üzerine Dük ölümü hak ettiğini bildirdi ve talimatnamenin bu konuyla ilgili

maddesini okuttu. - Eh peki, dedi kız, öldürün beni! O zaman yakardığım Tanrı merhamet eder belki bana. Şerefimi lekelemeden önce öldürün beni ve ona adadığım bu ruh en azından temiz uçar bağına. Her gün bunca zulümü görmek ve duymaktan kurtulmuş olurum. Bunca erdem, saflık ve sıcaklığın hakim olduğu bu yanıt hovardalarımızın fazlasıyla tahrik olmasına neden oldu. Hemen oracıkta bekaretini bozmayı teklif edenler oldu, ama Dük daha önce belirledikleri çiğnenemez kuralları hatırlatarak, kızı, arkadaşları ile birlikte gelecek cumartesi verecekleri ciddi bir cezaya mahkum etmekle yetindi ve bu cezayı beklerken, dizleri üstünde gelecek her birinin organını yarımsar saat emecek, suçunu tekrarlaması halinde, kesinlikle hayatını kaybedecek ve kurallar tüm sertliğiyle uygulanacaktı. Zavallı çocuk cezasının ilk bölümünü uygulamaya başladı, ama bu seremoni ile baştan çıkan Dük, karar bildirildikten hemen sonra, kıcını uzun uzun okşadı, iğrenç bir canavar gibi tüm salgılarını bu küçük güzel ağza boşalttı ve zavallı küçük en küçük bir şikayette bulunmadan hepsini yuttu. Diğer üçü de sırayla tahrik edildiler, ama boşalmadılar ve herkesi reddettikleri için o gün fazla uzun sürmeyen olağan oğlanlar ve şapel ziyaretlerinden sonra, yemek yendi ve kahveye geçildi. Kahve Fanny, Sophie, Hyacinthe ve Zèlamir tarafından sunuluyordu. Curval Hyacinthe'in bacaklarına sürtünmeyi ve Sophie'yi Hyacinthe'in bacakları arasına girerek, buradan çıkan organını emmesini hayal ediyordu. Sahne çok hoş ve şehvetliydi; Organı sertleşti ve küçük adam küçük kızın burnunun üzerine boşaldı ve organının uzunluğu nedeniyle bu sahneyi taklit edebilen tek kişi olan Dük Zèlamir ve Fanny ile aynı şeyleri yapıyordu. Ama genç oğlan hâlâ boşalmamıştı; böylece Curval'in keyfini çıkarttığı çok hoş bir andan mahrum

kalmış oldu. Bunlardan sonra Durcet ve Piskopos dört çocuğun cezasını yerine getirdiler ve organlarını okşattılar, ama kimse boşalmadı ve kısa bir öğlen uykusundan sonra, herkes yeniden yerini aldığıında Duclos'un öykülerine devam ettiği salona geçtiler:

- Sizden başka herhangi birileriyle baylar, dedi bu sevimli kız, bu hafta bizi oyalayacak olan öykülerin konusu için endişe duyardım, ama ne kadar rezil olurlarsa olsunlar, sahip olduğunuz zevkleri tanıdıkça, ne kadar midenizi bulandırırırsam o kadar hoşunuza gideceğimi anlamış bulunuyorum. Sizi temin ederim inanılmaz iğrençlikler duyacaksınız, ama kulaklarınız bunlara alışkın, kalpleriniz sevmekte ve istemekte olduğundan, daha fazla beklemeden konuya geçeceğim. Madam Fournier'nin evinde şövalye diye çağırdığımız bir uşağımız vardı; nedenini niçinini bilmem ama, her akşam düzenli olarak bize garip gelen bir tören için evimize gelirdi: Külotunun düğmelerini çözer, her gün sırasıyla, içimizden biri dışkısını içeri doğru iterdi. Hemen külotunu toparlar ve bu paketle birlikte hızla çekip giderdi. Bu işlem sırasında kısa bir süre organını okşardı, ama boşaldığını hiç görmedik, ve bu şekilde külotunun içine soktuğu dışkı ile nereye gittiğini de bilmezdik.

- Aman Tanrım!, dedi duyduğu her şeyi yapmak isteyen Curval, külotumun içine sığılmasını ve bütün gece böyle kalmak istiyorum. Ve Louison'u bu işi yapmak üzere çağırırken, yaşlı hovarda öyküde anlatılan zevki herkese göstereceğini bildirdi. - Hadi devam et, dedi Duclos'a ağır ağır kanepenin üzerine yerleşirken; gördüğüm kadarıyla bu gece bana eşlik edecek olan sevimli arkadaşımız Aline bu olayı pek uygun bulmuyor, oysa ben fazlasıyla hoşlanmış bulunuyorum. Ve Duclos şu sözlerle öyküsüne devam etti:

- Beni gönderdikleri şehvet düşkünü adamın evinde neler olacağı konusunda uyarılmıştım; bir oğlan çocuğu gibi giyindim ve yirmi yaşında, uzun güzel saçlı ve güzel yüzlü bir kız olduğumdan, bu giysi bana çok yakışıyordu. Çıkma-
dan önce külotumun içinde Başkan'ın kendi külotuna yaptığını koymak konusunda ihtiyatlı davrandım. Adamım yatakta bekliyordu, yaklaştım, beni ağzımın üzerinden iki üç kez şehvetle öptü, gördüğü en güzel oğlan çocuğu olduğumu söyledi, ve beni yakalayarak, külotumun düğmelerini çözme-
ye çalıştı. Biraz direnmeye çabaladım, tek amacım isteklerini kamçılamaktı, beni kendine bastırdı, başardı, ama taşıdığım paketi fark ettiğinde kapıldığı coşkuyu ve kalçalarımı nasıl kızarttığını size nasıl tarif edeceğimi bilemiyorum. - Nasıl, küçük kaltak, dedi bana, külotunuza mı yaptınız!... Ama bunu nasıl yaparsınız? Ve o anda, hâlâ arkam dönük ve kollarım aşağı doğru inik halde yakalayarak, kendini tahrik ettirdi, sırtıma yapıştı ve dilini ağzıma zorla sokarak, paketin üzerine fıskırttı menisini.

- Peki!, dedi Dük, bildiğiniz tahrik olduğu başka bir şey yok muydu? - Hayır monsenyör, dedi la Duclos, size her şeyi anlattım ve hiçbir ayrıntıyı saklamadım. Ama biraz daha sabırlı olursanız sizin sözünü etmek istediklerinize de geleceğiz adım adım.

- Daha keyifli bir başkasına geçelim; dedi bana arkadaşlardan biri; bir kıza ihtiyaç duymadan, tek başına eğlenen birine. Yan odada, dört günden beri doldurmamız emredilmiş olan ve en az bir düzine dışkı parçasının bulunduğu delikli bir sandalye bulunduğunu bilerek, duvardaki deliğin önüne koştuk. Adamımız geldi; yaklaşık yetmiş yaşlarında bir çiftlik kahyası idi. Odaya kapandı, doğrudan istediği parfümü yaydığını bildiği oturağa ilerledi. Aldı ve bir koltuğun üzerine otu-

rarak, bir saat boyunca sahip olduğu zenginlikleri keyifle inceledi. Kokladı, dokundu, daha çok keyfini çıkarmak için tasta hepsini tek tek alıyor gibiydi. Sonunda coşkuya kapılarak, pantolonunun cebinden siyah bir mendil çıkardı ve tüm gücüyle salladı; bir eliyle kendini uyarıyor, diğeriyle oturağa bastırıyor, isteklerini ateşleyebilecek yığının keyfini çıkarıyordu; ama daha fazla dayanamadı. Bazen doğanın, bizi en çok etkileyen aşırılıklarla bir sonuca ulaşamayacak kadar inatçı olduğu anlar vardır. Çok uğraştı, ama organı hiçbir şekilde sertleşmedi; dokunuşları sertleştikçe, dışkıya batırıldığı eliyle dokunurken, boşalmaya başladı: Kaskatı kesildi, geriye düştü, duraksadı, nefes aldı, organını okşadı ve ona bunca zevk veren dışkı yığınının üzerine boşaldı.

- Bir diğeri benimle baş başa yemek yedi ve masaya aynı yemeklerle dolu on iki tabak konulmasını istedi. Sırasıyla hepsini kokladı, içine çekti ve sonra bana onu tahrik etmemi emretti.

- Bir başka genç adam lavman başına para ödüyordu. Onunla olduğumda Her birini kendi eliyle yönettiği yedi lavman yaşadım. Kendimi birkaç dakika tuttuktan sonra, bolum yüksekliğinde bir yere çıkıyordum, adam da altıma yerleşiyordu ve uyarmakta olduğu organının üzerine bağırsaklarımda biriken her şeyi bırakıyordum.

Bütün gecenin aşağı yukarı anlattığımız tarzda pisliklerle geçtiğini tahmin etmek ve bu zevkin tüm arkadaşlarımızda varolduğuna ve bunu en ileri götürenin Curval'ın olduğuna, diğeri üçünün de daha az tutkulu olmadığına inanmak da pek güç olmayacaktır. Sekiz küçük kızın dışkıları geceyi doldurmuş ve törenlere bütün bunları oğlanlar üzerinde denemek de eklenmiş ve ertesi gün daha hoş nesnelerle ilgili, biraz daha makûl öyküler duymak umuduyla daha büyük bir zevkle sona

erişini gördüğümüz dokuzuncu gün de tamamlanmıştı.

Onuncu Gün

Burada aydınlığa kavuşacak başlangıç olaylarını bütünüyle hatırlıyor olmalısınız.

İlerledikçe, okuyucularımızı başlangıçta saklamak zorunda kaldığımız bazı olaylar konusunda daha iyi aydınlatma olanağına kavuşuyoruz. Örneğin, sabahları çocukların odasına yapılan ziyaretlerin nedeninin, bu ziyaretler ve şapelde yaşanan hazlarla ilgili suçları cezalandırmak olduğunu söyleyebiliriz artık: Hangi cinsiyetten olursa olsun, özel izin olmadan tuvalete girmek yasaktı, bedensel ihtiyaçlarını onlardan istendiği şekilde giderene kadar beklemek zorundaydılar. Ziyaretler birisinin bu kuralları ihlâl edip etmediğini tam olarak anlamaya yarıyordu: O ayın sorumlusu tüm odalardaki oturakları tek tek inceliyor ve birini dolu bulması halinde, ilgili derhal ceza defterine kaydediliyordu. Bununla birlikte, kendini tutabilen kız ya da erkeğe bir kolaylık sağlanıyordu: Bu kolaylık, akşam yemeğinden az önce, şehvet düşkünlerimizin bu ihtiyaç aracılığıyla yaşayabilecekleri tatmin için haz almak üzere tuvalet yaptırdıkları şapele gitmekti; paketi korumayı başarmış diğerleri bu ihtiyaçlarını, gün içinde, dostlarımızın hoşuna gidecek ve genellikle, en azından az sonra ayrıntılarına gireceğimiz şekilde gideriyorlardı; bu ayrıntılar size bu tarz bir şehvet oyununa teslim olmanın tüm yollarını ortaya koyuyordu. Bir başka ceza nedeni daha vardı. Bide Seremonisi olarak adlandırdığımız olay, dört dostumuzun da hoşuna gitmiyordu: Örneğin Curval kendini temizlemekle meşgul olması gereken kişilerden zevk alamıyordu; Durcet de aynı şekilde, ertesi gün eğlenecekleri kişi konusunda sorumluluğu ihtiyara haber veriyor ve bu kişilere hiçbir koşulda, yıkanma ya da başka bir yolla kendilerine

zarar vermeleri yasaklanıyordu ve bu işten nefret etmeyen iki kişi gerçekleştirilmesine katkıda bulunuyorlardı ve temiz olmamaları konusunda yapılan uyarıya rağmen temiz gelen olursa, derhal ceza listesine yazılıyordu. O sabah Colombe ve Hèbè'nin başına gelen de buydu. Bir gün önce, şölenler sırasında sışmışlardı ve ertesi gün kahve sırasında onlarla eğlenmeyi planlayan ve onları osurmalarını isteyeceği konusunda uyaran Curval, her şeyi olduğu gibi bırakmalarını tavsiye etmişti.

Çocuklar yatmadan önce hiçbir şey yapmadılar. Sabah ziyareti sırasında önceden haber vermiş olan Durcet onları pırıl pırıl bulunca çok şaşırdı; hatırlayamadıklarını söyleyerek özür dilediler ve ceza defterine kaydedilmemelerini istediler. O sabah hiç kimseye şapel izni verilmedi. (Okuyucu ileride anlatacağımızda bunu hatırlamalıdır). Her şeyi sabahtan tüketmemek, öykülere de bırakmak istiyorlardı.

O gün, genç oğlanların mastürbasyon derslerini kestiler, zira gereksiz hale gelmişti; hepsi Paris'in en becerikli fahişeleri kadar ustalaşmıştı artık. Zèphire ile Adonis işe beceriklilikleriyle, yumuşaklıklarını da katıyordu ve bunca ustalaşmış küçük ve güzel ellerle okşanıp da kanayıncaya kadar boşalmayan organ azdı. Kahve zamanına kadar ilginç bir şey olmadı; kahve Giton, Adonis, Colombe ve Hèbè tarafından ikram edildi. Önceden uyarılan bu dört çocuk en çok gaz oluşturacak tüm ilaçları almışlardı ve onları osurtmayı önermiş olan Curval, oldukça fazla miktarda osuruğa kavuştu. Dük küçük ağzı ona sunulan inanılmaz büyüklükteki organı tutmayı başaramayan Giton'a emdirdi organını. Durcet Hèbè ile sevdiği bazı iğrenç oyunları oynadı ve Piskopos, Colombe'un kalçalarına gömüldü. Saat altıyı çaldığında, herkes yerleştğinde la Duclos'un aşağıda okuyacaklarımızı an-

latmaya başladığı salona geçtiler:

- Madam Fournier'nin evine, az sonra anlatacağım tutku ile ilgili oynayacağı rol nedeniyle kısaca da olsa söz edilmeyi hak eden yeni bir arkadaş gelmişti. Bu, la Guèrin'in evinde yaşayan ve arada sırada la Fournier için de çalışan, bir kadın avcısı tarafından kötü yola düşürülmüş genç bir işçi kızıydı. On dört yaşındaydı, kestane rengi saçlara, kahverengi ıslıl ıslıl gözlere, dünyada varolan en şehvi küçük yüze sahipti; teni leylak kadar beyaz ve saten kadar yumuşak, oldukça düzgün, ama biraz yağlıydı; sahip olduğu küçük kusur, Paris'te görülebilecek en körpe, en minyon, ama en tombul bembeyaz kalçalara sahip olmasıydı. İlişkiye girdiği adam onun ilkiydi, zira kız şüphesiz her tarafından bakireydi. Tabii böyle bir parça evin önemli müşterilerinden birine ayrılmıştı: Bu, zenginliği kadar şehvet düşkünlüğü ile de tanınan Fierville keşişi idi. Parmak uçlarına kadar her yerinde gut hastalığının izlerini taşıyordu. Her yeri örtülü olarak geldi, odaya kapandı, ona gerekli olacak tüm malzemeler hazırды ve küçük kız içeri girdi; adı Eugènie idi. İlk aşığının biçimsiz yüzünden biraz korkarak gözlerini yere indirdi ve kızardı. - Yaklaşın, yaklaşın dedi ona hovarda, yaklaşın ve bana kalçalarınızı gösterin. - Mösyö dedi konuşması yasak olan çocuk. - Hadi, hadi dedim, dedi yaşlı hovarda; bu küçük bakireler en beteridir zaten; kış görmek isteyeceğimizi anlamazlar. Hadi soyunun, soyunun! Ve sonunda küçük kız, son derece itaatkar olacağı konusunda söz verdiği Madam Fournier'nin hoşuna gitmeme kaygısıyla ilerleyerek, arka tarafını yarı yarıya açtı. - Daha yukarı, hadi daha yukarı, dedi yaşlı hovarda. Bunu benim yapacağımı mı sanıyorsunuz? Ve sonunda, güzel kış tamamen ortaya çıktı. Keşiş göz ucuyla baktı, doğru durmasını emretti, çocuğu eğ-

di, bacaklarını gerdirdi, aralamasını sağladı ve yatağa doğru bastırarak, ön tarafında tamamen havaya dikilmiş kocaman organını bir an için Eugenie'nin güzel kıkına sürterek elektiriklenmek, bu güzel çocuğun sıcaklığından biraz olsun faydalanmak istedi. Sonra öpücüklere geçti, daha kolay öpebilmek için diz çöktü ve iki eliyle bu güzel kalçaları mümkün olduğu kadar açık tutarak, dilini ve ağzını bu hazinelere daldırdı. - Beni aldatmamışlar, oldukça güzel bir kıcınız var. Sıçalı çok oldu mu? - Az önce mösyö, dedi küçük kız. Madam gelmeden önce bu konuda ihtiyatlı olmamı istemişti. - Ah, ah!... Demek bağırsaklarınızda hiçbir şey yok, dedi hovarda. Eh peki, göreceğiz. Ve bir sırınga alarak sütle doldurdu, oyuncağının yanına geldi, çevirdi ve batırdı. Eugenie adamın üzerine ata biner gibi oturması ve varını yoğunu üstüne boşaltması konusunda önceden uyarılmıştı. Zavallı çekingen yaratık ona söylendiği gibi oturdu, kendini zorladı, şehvet düşkünü adam kendini tahrik ediyor, ağzını deliğin üzerine tamamen yapıştırmış, buradan boşalan değerli likörün bir damlasını bile kaçırmıyordu. Her şeyi büyük bir dikkatle yalayıp yuttu ve tam son yudumunda boşalmaya başladı ve kendini kaybetti. Ama neredeyse tüm gerçek hovardaların illüzyonlarının düşüşünü izleyen bu ruh halleri bu keyifsizlikleri nedendir? Keşiş işi biter bitmez küçük kıızı sertçe uzağa fırlattı. Burada Sayın Keşiş'in süttten başka bir şey istemediğinin altını çizmek gerekir. Adam homurdandı, yeminler etti, sövgüler savurdu, para ödemeyeceğini, bir daha asla gelmeyeceğini, bu tür küçük veletler yüzünden zor hareket ettiğini söyledi ve bunlara, burada küçük bir aksesuar olacak şekilde bir başka tutku anlatma fırsatıyla binlerce başka sövgü ekledi.

- Aman Tanrım, dedi Curval, bu ne kadar da nazik bir

adam: Azıcık bok geldi diye birine kızmak? Bunu yiyenler de var! - Sabredin, sabredin monsenyör, dedi Duclos, öykümüz sizin de istediğiniz düzen içinde sürmesine izin verin; sözünü ettiğiniz özel şehvet düşkünlerini de göreceksiniz.

Bu bölüm yirmi gecede, saat yedi ve on arasında yazıldı ve 12 Eylül 1785'de tamamlandı.

Bölümü tersten okuyun. Bundan sonraki bölüm en sona eklenebilir.

- İki gün sonra, sıra bana gelmişti. Önceden haberdar edildim; otuz altı saattir tutuyordum kendimi. Kahramanım önceki gibi gut hastalığı her yerine dağılmış, kralın yaşlı papazlarından biriydi. Onun yanına çıplak, ama cinsel organ ve göğsü büyük bir özenle kapatmış halde gitmek gerekiyordu; bu koşula çok dikkat etmem gerektiği; bu bölümlerde en küçük bir açıklık görmesi şanssızlığına düşmem halinde, onu boşaltma noktasına asla getiremeyeceğim söylenmişti. Yaklaştım, arka tarafımı dikkatle inceledi, bana yaşımı, gerçekten fena halde sıçma ihtiyacı içinde olup olmadığını, dışkımanın türünü, yumuşak mı, sert mi olduğunu ve onu heyecanlandırıldığını fark ettiğim binlerce soru sordu, zira yavaş yavaş organı dikiliyor ve bunu görmemi sağlıyordu. Yaklaşık dört parmak uzunluğunda ve iki ya da üç parmak kalınlığında olan bu organ, parlaklığına rağmen, varlığından şüphe etmemek için gözlük takmak gerekecek kadar küçük ve acınasıydı. Yine de, adamımın isteği üzerine tutum ve dokunuşlarımın arzularını fazlasıyla tahrik ettiğini gördüm, hemen kurbanını harcamaya koyuldu. - Bana sözünü ettiğiniz şu sıçma isteği çocuğum, dedi bana, ne kadar gerçek? Zira aldatılmayı sevmem. Göreceğiz, kızınızda gerçekten bok olup olmadığını göreceğiz. Bunları söyledikten sonra, sağ elinin orta parmağını tamamen içime sokarken,

sol eliyle organında yarattığım ereksiyonu destekliyordu. Sondaj yapan parmağı onu temin ettiğim ihtiyacın gerçekliğine ikna etmek için fazla öteye gitmek zorunda kalmadı. Yeni dokunmuştu ki, coşkuya kapıldı: - Aman Tanrım! Dedi, beni aldatmıyor, tavuk yumurtlayacak; yumurtanın kokusunu alıyorum. Keyiflenen yaşlı hovarda beni arkamdan öptü; yaptığı baskıyla kendimi tutmam iyice imkansız hale gelmişti; beni burada, şapelinizde bulunan makinaya oldukça benzer bir makinanın üzerine çıkarttı beni: Arka tarafım tam gözünün önündeydi, burnuna iki üç parmak uzaklıktaki bir vazanın içine sığmam gerekiyordu. Bu makina onun için yapılmıştı ve sık sık kullanılıyordu, zira yabancılarla ya da evin kızlarıyla bu tarz bir macera yaşamak üzere Fournier'nin evine uğramadığı gün yoktu. Kıçımın yerleştirileceği dairenin hemen altına konulmuş bir koltuk bu adamın tahıydı. Beni doğru pozisyonda görür görmez, yerine yerleşti ve başlamamı emretti. Önce birkaç osuruk duyuldu; adam derin derin soludu. Sonunda dışkı görüldü; kendinden geçti: - Sıç küçüğüm, sıç meleğim!, diye haykırdı ateşlenerek. Bokun o güzel kıçından nasıl çıktığını göster bana. Ve yardım ediyordu; parmaklarıyla anüsüne bastırarak, fırlamayı kolaylaştırıyordu; kendini tahrik ediyor; inliyor; şehvetten sarhoş oluyordu ve onu kendinden geçiren hazzın aşırılığı, çığlıkları, soluk alış verişleri, dokunuşları, her şey beni hazzının doruğunda olduğuna inandırdı ve başımı çevirdiğimde minyatür organının az önce doldurduğum vazoya birkaç damla sperm boşalttığını gördüm. Bu seferki öfkeye kapılmadan gitti; onu yeniden görme şerefine kavuşacağımı söylediye de, aynı kızı iki kere görmediğini bildiğimden, bunun gerçekleşmeyeceğinden emindim.

- Bunu hayal edebiliyorum, dedi Başkan, kanepede arkadaş

Aline'in kıcını öperken; bir kıcı birden fazla sıçtırmak için yoksunluk içinde olmak, bizim bulunduğumuz halde olmak gerekir. - Sayın Başkan, dedi Piskopos, sesinizin titreyen tonu bana organınızın sertleştiğini anlatıyor. - Ah! Tabii ki, dedi Curval, bana zavallı bir osuruk bile verme kibarlığını göstermeyen sevgili kızınızın kalçalarını öpüyorum. - Demek sizden daha mutluyum, dedi Piskopos, zira eşiniz olan bayan bana dünyanın en güzel ve en bol bokunu sundu... Hadi sessiz olun mösyö, sessiz olun!, dedi Dük, sesi başını örten bir şeyle boğulmuş gibiydi; sessizlik lanet olsun! Dinlemek için buradayız, bir şeyler yapmak için değil. - Sen hiçbir şey yapmadığını mı söylemek istiyorsun, dedi Piskopos, bu üç dört kıcın arasına yalnızca dinlemek için mi se-rildin yani. - Hadi, hadi hakkı var. Devam et Duclos, bu saçmalıkları dinlemek yapmaktan daha iyi, insanın kendini koruması gerek. Ve Duclos yeniden başlamıştı ki, kendi dörtlüsünün ortasında, şehvet içinde, Augustine tarafından tahrik edilirken, Sophie, Zèphire ve Giton ile anlatılanlara çok benzer tarzda küçük saçmalıklar yapan Dük'ün alışıl-gelmiş boşalma haykırıışları ve küfürleri duyuldu. - Ah Tan-rım, dedi Curval, bu kötü örneklere katlanamıyorum. Tam bir boşalma sağlayacak birini tanımıyorum; bu küçük oros-pu, dedi Aline'e bakarak, az önce hiçbir şey yapamazken, şimdi ondan istenen her şeyi yerine getiriyor...Neyse vaz-geçtim. Ah! Çok güzel sıçıyorsun oğlum, çok güzel sıçıyor-sun, ama boşalmayacağım. - Gördüğüm kadarıyla baylar, si-zi kendinden geçiren ben olduğuma göre, toparlamak da ba-na düşüyor, bunun için emirlerinizi beklemeden öyküme de-vam edeceğim. - Yo! Hayır hayır, dedi Piskopos, Başkan gibi değilim ben; spermlerim beni zorluyor ve mutlaka çık-ması gerekiyor. Ve bunu söyledikten sonra, herkesin önün-

de, bize verilen emre göre henüz açıklayamayacağım, ama şehvetinden spermlerin rahatsız ettiği testislerden hemen fışkırmasını sağlayan şeyler yapmaya başladı. Thèrèse'in kalçaları arasına gömülmüş olan Durcet'nin hiç sesi çıkmıyordu, doğası gereği diğer ikisinin yaptıklarını reddeder gibiydi, zira normalde ona ilgi gösterildiğinde hiç de sessiz olmazdı. La Duclos, ortalığın sakinleştiğini görünce kösnül öykülerine devam etti:

- Bir ay sonra, az önce anlattığıma oldukça benzer bir iş isteyen bir adamla beraber oldum. Bir tabağın içine sıçtım; adam tabağı burnuna götürdü, bana hiç dikkat etmeden kitap okumuş gibi görüldüğü bir koltukta oturuyordu. Bana sövdü saydı, onun önünde böyle şeyler yapmak için son derece küstah olmam gerektiğini söyledi, ama bu arada da dışkıyı kokluyordu, bana saçma sapan laflar etmeye devam ederken, dışkım burnunun dibinde dururken boşaldı; bana beni yeniden görmeye geleceğini ve benimle bir işi daha olduğunu söyledi.

- Bir dördüncüsü yetmiş yaşındaki kadınlarla benzer bir şölen düzenliyordu. En az doksan yaşındaki bir kadınla iş tuttuğunu da gördüm. Bir kanepenin üzerine yatmıştı; üzerine ata biner gibi binmiş olan yaşlı kadın yaşlı bokunu karnının üzerine bırakırken, neredeyse hiç boşalamayan yaşlı kırıışık bir organı tahrik ediyordu.

- La Fornier'nin evinde oldukça özel bir başka eşya daha vardı: Bu, başka bir odada yatan bir adamın oturak yerinin tam altında olacak şekilde yerleştirilmiş bir tür sandalye idi. Ben adamın bedeninin bulunduğu odadaydım ve bacakları arasına diz çökmüş, elimden geldiğince organını uyarıyordum. Bu seremoni, yaptıklarının ne işe yarayacağını bilmeyen halktan bir adamın sandalyenin bulunduğu odaya gir-

mesi, üstüne yerleşmesi ve doğrudan adamımın yüzüne düşecek boklarını bırakmasından ibaretti. Ama bu adamın, bu rezil eğlenceye çok daha fazlasını katabilecek bir köylü olması gerekmektedir; ayrıca yaşlı ve çirkin olmalıydı. Adamı önden gösteriyorlardı ve bu özelliklere sahip değilse istenmiyordu. Hiçbir şey görmedim, ama her şeyi duydum: Şok anında adamım boşaldı, boklar yüzünü kaplarken menisi de benim gırtlığımı dolduruyordu ve oradan çok iyi hizmet görmüş edasıyla çıktığını gördüm. Tesadüf sonucu, iş bittiğinde, burada kullanılan genç adamla karşılaştım: Duvar ustası olarak hizmet veren Auvergnatlı iyi ve dürüst bir adamdı; yalnızca bağırsaklarındaki artıkları boşaltarak kuş kadar hafif ve keyifli hale gelerek birkaç ekü kazanmış olmaktan çok mutluydu. Çirkinliği korkutucu boyuttaydı ve kırk yaşın üzerinde görünüyordu.

- Tanrı'yı yadsıyorum, dedi Durcet, zaten yapılması gereken de budur. Ve vuruculardan en yaşlısı, Thèrèse ve la Desgrandes ile odasına çekildi, birkaç dakika sonra zırıldamaya başladığı duyuldu; dönüşte az önce kalkışmış olduğu aşırılıkları arkadaşlarına anlatmak istemedi. Servis yapıldı. Akşam yemeği en az her zamanki kadar şehvetli geçti; fanteziler kurmuş olan arkadaşlar, yemekten sonra, her zamanki gibi bir arada eğlenmek yerine farklı köşelere dağıldılar. Dük Herkül, Martaine, kızı Julie, Zelmire, Hèbè, Zèlamir, Cupidon ve Marie ile dipteki odayı aldı. Curval, onunla kalması gereken her zaman korkudan titreyen ve onu sakinleştirmekten çok uzak olan Constance, Fanchon, la Desgrandes, Brise-cul, Augustine, Fanny, Narsis ve Zèphire ile öykü salonunu kapattı. Piskopos, o akşam Martaine'i almasından dolayı intikam almak istediği Dük'e sakadatsizlik etmek isteyen la Duclos, Aline, Bande-au-ciel, Thèrèse, Sophie,

sevimli küçük Colombe, Cèladon ve Adonis ile toplantı salonuna geçti. Durcet ise, toplanarak halılar ve minderler döşenen yemek salonunda kaldı. Sevgili eşi Adèlaôde, Antinoüs, Louison, Champville, Michette, Rosette, Hyacinthe ve Giton ile kapandı. Şüphesiz bu düzenleme sonucu şehvetleri iki katına çıkmıştı, zira o akşam onları baştan çıkaran tek bir fikir vardı; hiçbiri uyumadı, odalarda yaşanan pislikler ve iğrençlikler hayal edilemezdi. Gün ağarmasına doğru yeniden masaya oturmak istediler, zira gece boyu fazla içmişlerdi. Masada darmadağınık ve yer gözetmeden yerleştiler. Uyandırdıkları aşçılar haşlanmış yumurta, soğan çorbası ve omletler göndermişti. Yine içildi, ama Constance hiçbir şeyin dindiremediği bir acı içindeydi. Curval'ın durmadan büyüyen zavallı karnına nefreti giderek artıyordu. O gece şölenler sırasında darbelerden uzak kalmıştı, zira yavrusunun büyümesine izin vermeye karar vermişlerdi; dediğim gibi, daha kötü muameleler tasarlıyorlardı. Durcet ve Dük'e, babası ve kocasına yakınmaya kalkıştı; onu şeytana havale ettiler ve daha erdemli ve daha dürüst bir insan olmak gibi hoşlarına gitmeyen özelliklerden vazgeçmesi gerektiğini söylediler: İşte aldığı karşılık bu oldu. Ve yattılar.

On Birinci Gün

Oldukça geç kalktılar ve o gün için alışageldikleri seremonilerin hepsini iptal ederek, yataktan kalkar kalkmaz masaya oturdular. Giton, Hyacinthe, Augustine ve Fanny tarafından ikram edilen kahve saati oldukça sakin geçti. Bu arada Durcet Augustine'i osurtmak konusunda ısrar etti ve Dük bunu Fanny'nin ağzına yaptırmak istedi. Daha önce hiç denemedikleri bir durumda olduklarından, tatmin oldular. Al-lahtan Augustine hazırlıklıydı; para babasının yüzüne bir dü-

zine kadar bıraktı; öyle ki neredeyse organının sertleşmesine neden olacaktı. Curval ve Piskopos ise, iki küçük oğlanın kalçalarını okşamakla yetindiler ve öykü salonuna geçildi.

- Bana bak, dedi bir gün bana bizimle kaynaşmaya başlayan küçük Eugenie, kerhanede geçirdiğim altı ay onu pek güzelleştirmiş sayılmazdı, bak Duclos, dedi bana eteklerini toplayarak, Madam Fournier bütün gün bu kıçla dolaşmamı istiyor. Bunu söyledikten sonra, bana küçük kıç deliğini kapatan bir parmak kalınlığında bir bok tabakası gösterdi. - Bununla ne yapmanı istiyor? dedim ona. - Bu, akşama gelecek yaşlı bir ihtiyar için, dedi, adam kıçımda bok görmek istiyormuş. - Eh iyi o zaman, dedim, mutlu olacak demektir, zira bundan iyisini göremez. Ve Madam Fournier'nin sıçtıklarını bu amaçla kıçına buladığını anlattı. Yaşanacak sahneyi merak ettiğimden, bu güzel küçük yarattığı çağırıkları anda deliğe uçtum. Bu bir keşişti, ama kodaman dediklerimizden; Citeaux'nun emrindeydi; yaklaşık altmış yaşlarında, şişman, iri yarı, sert bir adamdı. Çocuğu okşadı, ağzından öptü, ve ona yeterince temiz olup olmadığını sorarak, Eugenie'nin durumunu kontrol etmek için kızı soydu, söylediklerinin tersiyle karşılaştı, ona böyle konuşmasını söylemişlerdi. - Küçük kaltak bu ne!, dedi keşiş durumunu görünce, bu kadar pis bir kıçla bana temiz olduğunuzu söylemeye nasıl cesaret edersiniz? Kıcınızı yıkayalı en az on beş gün olmuş gibi. Bunun bana yaratacağı güçlüğü farkında mısınız: Zira sizi temiz istediğimden, bununla ilgilenmek bana düşecek. Ve bu sözleri söylerken genç kızı yatağa itti ve iki eliyle araladığı kalçalarının hizasına diz üstü çöktü. Önce durumu iyice incelemek ister gibiydi; duyguları alevleniyor, organı sertleşiyordu, burnu, ağzı, dili, her yeri aynı anda çalışıyor gibiydi; o kadar coşkuya kapılmıştı ki, güç-

lkle konuşuyordu; sonunda meni fışkırdı: Organını yakaladı, tahrik etti ve boşaldı. Ama şehvet düşkünü adam bununla yetinmedi; bu şehvetli aşırılık onun için yalnızca bir başlangıçtı. Yeniden ayağa kalktı, küçük kızı yeniden öptü, kocaman pis bir cinsel organ göstererek onu tahrik etmesini istedi; bu iş onu yeniden isteklendirdi, arkadaşımın kıına yapıştı, yeni öpücükler kondurdu ve bundan sonra yaptıkları beni de alt üst ettiğinden ve benim giriş niteliğindeki alanıma girmediğinden bunları, pek tanımadığı bir şehvet düşkününün aşırılıklarından söz edecek Madan Martaine'e bırakıyorum ve sizden gelecek ve yine sizin kurallarınız gereği cevap verme iznim olmayan soruları önlemek üzere baylar, bir başka detaya geçiyorum.

- Bir dakika Duclos, dedi Dk. st kapalı sözlerle konuşacağım: Böylece cevapların kurallarımıza aykırı olmayacak. Keşiş'inki büyük myd ve bu, Eugenie'nin ilki miydi? - Evet monsienyör, bu ilkti ve Keşiş'inki neredeyse sizinki kadar büyüktü. - Ah! Ne güzel, dedi Durcet, ne güzel bir sahne, görmek isterdim doğrusu.

- Bir başkası ise akla gelebilecek en garip fantaziye sahipti. Delikli sandalyenin oturağında tek bir damla idrar olmayacak şekilde dört parça bok bulmak istiyordu. Onu bu hazinenin bulunduğu odaya tek başına kapatıyorlardı; asla yanına bir kız almıyordu ve her tarafın öteki taraftan görülmeyecek ya da fark edilmeyecek kadar sıkı sıkı kapatılmış olmasına büyük zen gösteriyordu. Daha sonra harekete geçiyordu; ama olanları size anlatmam olanaksızdı, zira onu gören olmamıştı. Bildiğimiz tek şey ondan sonra odaya girenlerin oturağı boş ve son derece temiz bulduğuydu: Bu dört boku ne yaptığını şeytanın bile anlatmakta güçlük çekeceğini tahmin ediyorum. Belki yalnızca bir yerlere atıyor,

belki de başka bir şey yapıyordu. Ama bildiğim bir şey varsa, bu yaptığı şeyi kimsenin tahmin edemediği idi; la Fournier'den tek istediği, bunları ne yapacağını sormadan ve en küçük bir açıklama istemeden dört bok parçası bulmasıydı. Bir gün, ona söyleyeceklerimizden ne kadar etkileneceğini görmek, bu etki sonucunda bokların kaderi konusunda bir bilgi edinmek için, ona verdiğimiz bokların son derece sağlıklı ve frengiye yakalanmış birinin olduğunu söyledik. Bize hiç kızmadan güldü, ama yine de bu bokları atmaktan başka bir şey yaptığı anlaşılıyordu. Sorularımızda daha ileri gitmek istediğimiz zaman, bizi susturdu ve asla daha fazlasını öğrenemedik.

- Bu akşam size anlatacaklarım bu kadar, dedi Duclos, yarın konuyla, en azından yaşadıklarım ile ilgili başka bir hikaye anlatacağım; zira bu yücelttiğiniz hoş zevkle ilgili anlatacak, sizi oyalayacak ancak iki üç günlük öyküm kaldı baylar.

Az önce sözü edilen adamın bokları ne yaptığı konusunda fikir yürüttüler ve birkaç tez ileri sürdüler; ve la Duclos'dan aldığı hazzı herkesin görmesini isteyen Dük, kadınla hangi şehvet oyunları ile haz aldığını ve kadının onu tatmin etme konusunda sergilediği rahatlığı, ustalığı, sürati ve yanında sarf ettiği güzel sözleri tüm topluluğa gösterdi. Akşam yemeği ve şölenler oldukça sakindi ve akşama kadar herhangi bir olay geçmediğinden, on ikinci güne la Duclos'un öyküleriyle başlayacağız.

Onikinci Gün

- Başlayacağım yeni öykü, dedi Duclos, beni bir an için de olsa baylar, kişisel detaylara girmek zorunda bırakıyor. Hazlar bazen onu yaratan kişi tanındığında daha iyi anlatılabilir.

Sizi yirmi birinci yaşıma götüreceğim. Esmerdim, ama buna rağmen cildim çok hoş bir beyazdı. Başımı kaplayan inanılmaz gürlükteki saçlarım uçuşan doğal bukleler halinde kalçalarım kadar iniyordu. Gözlerim şimdi gördüğünüz gibiydi ve hep güzel bulunurdu. Görüntüm biraz daha dolgun, uzun, zarif ve benzersizdi. Arka taraftan bakınca, o günkü şehvet düşkünleri arasında oldukça ilgi çeken bu bölgem, herkesin dediği gibi, bu tarz için bulunabilecekler arasında en büyüleyicisiydi ve Paris'te bu kadar biçimli çok az kadın vardı; kalçalarım dolgun, yuvarlak, oldukça yağlı ve çok az tombuldu, dolgunluğu güzelliğinden hiçbir şey eksiltmiyordu; en küçük bir harekette bu kadar hayran olduğunuz ve sizin gibi bir kadının en çekici yanı olduğuna inandığım bu küçük gülü ortaya çıkarıyordu. Şehvet oyunları içinde bunca zamandır yer alıp da bu kadar körpe kalmam inanılmazdı; doğanın bana verdiği akıl almaz dinginlik körpeliğimi destekliyordu. Erkekleri pek sevmiyordum, o güne kadar tek bir kişiye bağlanmışım. Hovarda bir ruh taşıımıyordum, ama garip bir şekilde öyle yaşıyordum; size biraz kusurlarımdan da bahsetsem iyi olacak. Ben hayatta hep kadınları sevdim baylar, bunu asla saklamadım. Kadınlara bittiğini söyleyen sevgili arkadaşım Madam Champville kadar değilse de, haz almak konusunda kadınları her zaman erkeklere tercih ettim ve kadınlar duygularım üzerinde maço şehvet oyunlarından daha etkili oldular. Bunun dışında, çılmayı sevmek gibi bir kusurum oldu: Bu çılgınlığı ne kadar ileri götürdüğüme inanamazsınız. Dünya üzerindeki varlıkların eşit olması gerektiğine ve bu eşitliği de ancak ve ancak güç ve şiddetin sağlayabileceğinin doğanın ilk kanunu olduğuna tamamen inanarak, kaderimi değiştirmeye ve bu dengeyi mümkün olduğunca kendim sağlamaya çalıştım. Ve bu lanet olası çılgın-

lığım olmasaydı belki bugün hâlâ iyiliksever bir ölümlü olarak kalırdım.

- Hayatın boyunca çok hırsızlık yaptın mı? diye sordu Durcet. - Şaşılacak kadar mösyö; eğer çaldıklarımı saçıp savurmasaydım, bugün zengindim. - Peki daha açık olabilir misin? diye devam etti Durcet. Hiç kapı kırdın mı, güveni suiistimal ettin mi, açıkça aldattın mı? - Yapılabilecek her şeyi yaptım, dedi Duclos; öykülerimin sırasını bozmamak için ayrıntılar üzerinde durmayı düşünmüyordum ama, bunun sizi eğlendirebileceğini gördüğümünden, daha sonra bu konuda ayrıntı vermeyi unutmayacağım. Bana her zaman bu kusuruma bir yenisini eklememi söylediyse de, bunun için çok kötü bir kalp gerekiyordu; ama bütün bunlar benim hatam mıydı? Kötülükleri ya da mükemmeliyetleri doğadan almıyor muyduk ve onun duyarsız kıldığı bu kalbii kendi kendime yumuşatabilir miydim? Hayatımda ne kendimin ne de diğerlerinin acılarına ağladığımı hiç hatırlamıyorum. Kızkardeşimi sevdim ve kaybettüğimde en küçük bir acı hissetmedim: Kaybını öğrendüğimde nasıl soğukkanlı olduğuma siz de şahit oldunuz. Tanrı izin verirse tüm evrenini öldüğünü göreceğim ve tek damla göz yaşı dökmeyeceğim. - İşte böyle olmak gerek, dedi Dük; merhamet budalalara özgü bir erdemdir; ve insan biraz dikkat ettiğinde, bize şehvetten başka bir şey kaybettirmediğini görür. Ama bu kusurla bir çok suç işlemiş olmalısın, zira doğrudan acımasızlığa götürür seni değil mi? - Monsenyör, dedi Duclos, önceden öykülerimizle ilgili belirlediğiniz kurallar size her şeyi açıklamamı engelliyor; bu konuları arkadaşlarıma bıraktınız. Size söyleyecek tek bir sözüm var: Onlar gözünüze çok daha şehvet düşkünü görünecekler ve ben hiçbir zaman onlar kadar olmadım. - İşte adil olmak diye buna denir, dedi Dük. Hadi

devam et; sana sınırlar çizen biz olduğumuza göre, anlatacaklarınla yetineceğiz, ama baş başa kaldığımızda özel küçük oyunlar konusunda merhamet etmeyeceğimi unutma.

- Sizden hiçbir şey saklamayacağım monsienyör. Beni dinledikten sonra, bu kadar kötü bir insana biraz iyilik bahsedebilecek misiniz? - Tüm bu kusurlarına rağmen ve her şeyden öte, insanlığa hakaret niteliği taşıyan ve doğadan aldığı tüm gururu azaltan, rahatsız edici saygı duygusunu bütünüyle yadsımak anlamında, dediğim gibi, tüm bu kusurlarla seviyordu arkadaşlarım beni ve erkeklerin çoğu beni istiyordu. İşte, d'Aucourt adındaki bir çiftlik sahibi la Fournier'de parti yapmaya geldiğinde yine beni istedi. Yabancı kızlarla olduğu gibi evdeki kızlara da sık sık geldiğinden ona büyük saygı gösteriyorduk ve bizi mutlaka tanıştırmak isteyen madam, iki gün öncesinden, bildiğiniz ve daha önce herhangi bir erkeğin sevdiğini görmediğim şeyleri onun için saklamamı istedi; bu olayı ayrıntılarıyla öğreneceksiniz. D'Aucourt geldi ve beni şöyle bir süzdükten sonra, Madam Fournier'i ona daha önce bu kadar güzel bir yaratık sunmadığı için azarladı. Ona nezaketinden dolayı teşekkür ettim ve yukarı çıktık. D'Aucourt yaklaşık elli yaşlarında, şişman, yağlı, ama güzel yüzlü, zeki bir adamdı ve onda en çok hoşuma giden, beni ilk andan beri etkileyen nazik karakterinin yumuşaklığıydı. - Dünyanın en güzel kıcına sahip olmalısınız dedi bana d'Aucourt kendine doğru çekerek ve elini eteklerimin altından arka tarafıma götürerek: - Ben bu işin erbabıyım; sizin görünümünüzdeki kızlar her zaman güzel bir kıça sahip olurlar. Eh peki! Bakalım haklı mıyım? diye devam etti bir an yoklayarak; nasıl da körpe, nasıl da yuvarlak! Ve ustalıkla arkamı döndürerek bir eliyle eteğimi belime kadar sıvadı, diğeriyle kalçalarımı yokluyordu; istedi-

gi tapınağı incelemeye koyuldu. - Aman Tanrım!, diye haykırdı, hayatta gerçekten çok kış gördüm ama bu gerçekten en güzellerinden biri... Şunu yesem... Yalayıp yutsam... Bu gerçekten ama gerçekten çok güzel bir kış... Eh! Söyle bana küçüğüm, bunu daha önce söyleyen oldu mu sana? - Evet mösyö. - Size sıçmanızı isteyeceğim söylendi mi? - Oh! Mösyö, emin olabilirsiniz. - İş biraz daha ileri götüreceğim, diye devam etti, tamamen sağlıklı değilseniz, tehlikeli olabilir. - Mösyö, dedim ona, istediğiniz her şeyi yapabilirsiniz. Yeni doğmuş bir bebek gibiyim; güven içinde hareket edebilirsiniz. D'Aucourt bu giriş konuşmasından sonra beni kendisine doğru eğdi, hâlâ kalçalarımı ayırık tutuyordu ve ağzını ağzıma yapıştırdı ve on beş dakika boyunca tükürüğümü yuttu. Biraz -meni- fışkırtmak için yeniden başlıyor ve az sonra aşk içinde pompalıyordu. - Tükürün, ağzıma tükürün, diyordu bana zaman zaman, tükürükle doldurun onu. Ve dilinin dış etlerimin üzerinde dolaştığını, mümkün olduğunda derinlere gittiğini ve bulduğu her şeyi çekmek ister gibi davrandığını hissediyordum. - Hadi, dedi, organım sertleşiyor, asıl işimize bakalım. Böylece bana organıyla ilgilenmemi emrederken, kalçalarımı incelemeye koyuldu. Yaklaşık üç parmak kalınlığında, beş parmak uzunluğunda, oldukça sert ve yerinde duramayan bir organ çıkardım. - Elbisenizi çıkarın, dedi bana D'Aucourt, ben de külotumu çıkaracağım; yapacağımız tören için kalçalarınızın serbest olması gerekiyor. Daha sonra, itaat edildiğini görür görmez: - Korsenizin altında kalan blûzunuzu, diye devam etti, iyice kaldırın ve korsenizi de tamamen çıkarın... Yatağın üzerine karın üzeri yatın. Daha sonra bir sandalyenin üzerine oturdu ve yine, görüntüsünden sarhoşa döndüğü kalçalarımı okşamaya koyuldu. Bir an araladı onları ve dilinin, söylediğine göre, karşı

çıkılmaz bir şekilde, tavuğun gerçekten yumurtlamak isteyip istemediğini anlamak üzere mümkün olan en derinlere kaydığını hissettim: Size onun sözlerini aktarıyorum. Bu arada ben ona dokunmuyordum; ortaya çıkardığım küçük kuru organını yavaş hareketlerle kendisi tahrik ediyordu. - Hadi çocuğum, dedi, işimize bakalım; bok hazır, onu hissettim, yavaş yavaş sıçacağınızı unutmayın. Benim işim uzun sürer, fazla acele etmeyin. Kalçalarınıza vuracağım küçük bir şaplak sizi ıkınmanız konusunda uyaracaktır. Kült nesnesine mümkün olan en uygun pozisyonda yerleşti. - Bu kadar mösyö, dedim ona sonunda, artık boşuna ıkınıyorum. - Gerçekten bitti mi küçüğüm? Hadi, artık boşalmam gerek, evet küçüğüm bu güzel kıcı döverek boşalacağım. Oh Tanrım! Bana nasıl da haz veriyor! Bundan daha muhteşem bir zevk yaşamamıştım hayatımda, bunu her yerde söyleyeceğim. Vermeleğim, ver de şu güzel kıcı biraz daha emeyim, biraz daha yiyeyim. Ve parmağını yeniden içime soktu; bu sırada kendisini tahrik ediyordu; hovarda coşkusu tamamladığını sandığım binlerce pis laf ve yeminle menisini bacaklarımın üzerine boşalttı. Sonra oturdu, beni yanına aldı, ilgiyle seyredererek kerhane hayatından sıkılıp sıkılmadığımı ve beni bu hayattan çekip almak isteyecek birini bulmaktan memnün olup olmayacağımı sordu. Güç olanı yaptım ve hiç de ilginç olmayan bir detayla sizi oyalamadan, bir saatlik bir münakaşadan sonra, onu ikna etmeyi başardım ve ertesi günden itibaren, ayda yirmi lülik bir maaş ve yemekle onun evinde yaşamaya başlamama karar verdi; dul olduğundan, otelinde tavanarasında kalmamda herhangi bir sakınca yoktu; burada, bana hizmet edecek bir kız ve üç arkadaştan oluşan bir grup ve haftada dört kez, bazen birinin bazen bir başkasının evinde gece yarısı şölenleri için bir araya geldik-

leri metresleri vardı; tek işim fazlasıyla yemek yemek olacaktı ve bana sürekli ikramda bulunulacaktı. Zira dediğim gibi benim fazlasıyla yemem, sindirimi kolay olsun diye iyi uyumam, her gün düzenli olarak içimi boşaltmam ve günde iki kez üstüne sıçmam esastı; bu sayı beni korkutmamalıydı, zira beni yemekten patlayacak hale getirecekleri için, bazen iki yerine üç kez gitme ihtiyacı duyacaktım. Para babası, pazarlığımıza güvence olarak, bana çok güzel bir elmas verdi, öptü, Fournier ile ilgili ayarlamaları halledeceğini ve ertesi sabah hazır olmamı söyledi, beni almaya bizzat kendisi gelecekti. Az sonra herkese veda etmiştim; kalbimde hiç pişmanlık yoktu, zira bağlılığı reddediyordum, ama altı aydan beri çok özel bir ilişkim olan Eugenie için üzüliyordum ve orayı terk ettim. D'Aucourt beni çok iyi karşıladı ve artık benim evim olacak çok güzel bir daireye bizzat yerleştirdi ve kısa sürede tamamen benimsedim. Günde dört kez, balıklar, istiridyeler, salamura, yumurtalar ve her türlü süt ürünlerinden oluşan çok sevdiğim sayısız yemeğin bulunduğu dört öğün yemeğe mahkumum; ama aslında o kadar zarar görüyordum ki, öfkeyle şikayet etmeye başladım. Sıradan bir öğünüm inanılmaz miktarda beyaz tavuk eti ve değişik şekillerde pişirilmiş kemikleri çıkarılmış av eti, biraz tamamen yağsız kasap eti, az miktarda ekmek ve meyveden oluşuyordu. Sabah kahvaltısında ve gece yatmadan önce bile bu et türlerinden yemem gerekiyordu; bu saatlerde bana ekmek verilmiyordu ve d'Aucourt, son zamanlarda çorba dışında her şeyi yemekten vazgeçtiğimden yakınmaya başlamıştı. Öngörüldüğü üzere, bu rejim sonucu her gün iki kez son derece yumuşak ve normal bir yemekle olamayacak derecede lezzetli boklar çıkarıyordum; buna inanılabilirdi, zira adam uzmandı. Bu işi sabah uyandığında ve

gece yatmadan önce yapıyorduk. Ayrıntılar az önce anlattıklarım ile aşağı yukarı aynı idi: Önce uzun süre ağzımın emilmesine izin veriyordum; ona her zaman doğal halde ve hiç yıkanmadan sunulmam gerekiyordu; daha sonra ağzımı çalkalamama izin vardı. Zaten her seferinde de boşalmıyordu. Yaptığımız düzenleme onun tarafından herhangi bir sadakat gerektirmiyordu: D'Aucourt beni evinde dayanıklı bir yiyecek, bir dana eti parçası gibi bulunduruyor, her sabah değişiklik yapmayı yeterli görüyordu. Gelişimden iki gün kadar sonra, bazı şehvet düşkünü arkadaşları akşam yemeğine geldiler ve temelde aynı olsa da farklı tutku türleri olarak analiz ettiğimiz bir zevke sahip olduklarından, kendilerini bıraktıkları fanteziler üzerinde duracağım. Davetliler geldiler. Bunlardan ilki, yaklaşık altmış yaşlarında, d'Erville adlı bir Parlamento Müsteşarı idi; kırk yaşlarında, inanılmaz güzel ve biraz fazla dolgun olması dışında hiçbir kusuru olmayan bir metresi vardı; onu Madam du Cange diye çağırıyorlardı. İkincisi kırk beş elli yaşlarında, Desprës adında bir emekli askerdi; metresi yirmi altı yaşında, sarışın ve görebileceğiniz en güzel vücuda sahip çok güzel bir kızdı; adı Marianne'dı. Üçüncüsü altmış yaşlarında, Coudrais adında bir keşişti ve metresi ise, yeğeni olarak tanıştırdığı, on altı yaşında, gün kadar güzel bir oğlandı. Yemek servisi, bir parti ile meşgul olduğum asma katta yapıldı. Yemek lezzetli olduğu kadar neşeli de geçti ve matmazel ve oğlanın benimkine benzer bir rejimde olduklarını fark ettim. Yemek sırasında karakterler ortaya döküldü. Kimsenin d'Erville kadar hovarda olması mümkün olamazdı; gözleri, sözleri, davranışları, her şey şehveti hatırlatıyor, hovardalığı çağırıyordu. Desprës çok soğukkanlı görünüyordu, ama şehvetperestlik hayatı boyunca ruhunu ele geçirmişti. Keşiş ise rastlayabileceğiniz en gurur-

lu ateistti: Neredeyse her cümlesinde küfürler savuruyordu. Matmazellere gelince, onlar da sevgililerini taklit etmekteydi; gevezeydiler, ama yine de oldukça hoştular. Genç adam bana güzel olduğu kadar salak göründü ve ona tutkun görünen du Cange arada bir şefkatli bakışlar fırlatıyordu, kendinden pek emin değil gibiydi. Tüm bu edep hali tatlı sırasında kayboldu ve sözler de eylemler kadar pisleşti. D’Erville d’Aucourt’u yeni keşfinden dolayı tebrik etti ve gerçekten güzel bir kışım olup olmadığını, gerçekten güzel sıçıp sıçmadığını sordu. - Tanrım!, dedi para babası, ne fark eder; aramızda ayrı gayrı olmadığını ve paramız gibi metreslerimizi de içtenlikle paylaşacağımızı biliyorsun. - Ah, Tanrım!, dedi d’Erville, kabul ediyorum. Ve derhal bana dönerek, başka bir odaya geçmemizi önerdi. Tereddüt ettiğimi gören la du Cange küstahça şöyle dedi: - Hadi, hadi matmazel, burada naz yapılmaz; bu arada sevgilinizle ilgile-neceğim. Ve gözlerimle sorguladığım d’Aucourt bana onaylama işareti yaptığından, yaşlı müsteşarı izledim. İşte bu adam ve sonraki iki olay, bu akşam anlattıklarım arasında en güzel öyküleri oluşturacak ve sizin zevklerinizi ele alacak üç bölüm olacak.

- Baküs dumanlarıyla bir hayli baştan çıkmış d’Erville, odaya çekilir çekilmez beni büyük bir istekle ağızından öptü ve fazlasıyla geri çıkartma ihtiyacı duyacağım üç dört Aô şarabı yudumu aktardı. Soydu, baştan çıkmış bir hovardanın bütün şehvetiyle arka tarafımı inceledi, daha sonra bana d’Aucourt’un seçimine şaşırmadığını, zira Paris’in en güzel kıçlarından birine sahip olduğumu söyledi. Birkaç osurukla başlamamız için yalvardı ve yaklaşık yarım düzineye kavuştuktan sonra, kalçalarım dokunup, sert bir hareketle aralar-ken, ağızdan öpmeye başladı. - İstiyor musun? diye sordu

bana. - Fazlasıyla istiyorum, dedim. - Eh peki güzel çocuğum, dedi bana, bu tabağa sıçın. Bu iş için beyaz porselen bir tabak getirmişti; ben ıkınırken o da tabağı tutuyor ve bokun kıcımdan çıkışını dikkatle izliyordu; dediğim gibi, bu gösteri onu hazdan sarhoş ediyordu. Ben bitirir bitirmez tabağı aldı, içindeki şehvi yemekleri keyifle soludu, dokundu, öptü, kokladı, daha sonra bana bir bok gördüğünde duyduğu şehvetin onu hayatta olmadığı kadar sarhoş ettiğini söyleyerek, organını ağzıma almam için yalvardı. Bu işin hoş bir yanı olmamasına rağmen, arkadaşını memnun etmediğim için d'Aucourt'u kızdırma kaygısıyla her şeyi kabul ettim. Bir koltuğa yerleşti, tabağı hemen yanındaki, burnu bokun üzerinde kalacak şekilde yarı uzandığı masanın üzerine koydu; bacaklarını uzattı, beni yanındaki daha alçak bir sandalyeye oturttu ve pantolonunun içinden gerçek bir organ yerine, şüphe uyandıracak kadar yumuşak bir organ çıkardı; iğrenmeme rağmen, en azından ağzımda biraz canlanacağı umuduyla, emmeye başladım: Yanılıyordum. Organını ağzıma alır almaz hareketleri, kasılmaları son derece ateşli ve son derece yoğun bir şehvete işaret ediyordu. Ama ne olursa olsun organı sertleşmedi ve bu çirkin küçük organ, ağzımın içinde acıyla boşaldıktan sonra, büyük bir utançla geri çekildi ve sahibini büyük şehvet anlarını izleyen o çırpınış, o terk edilmişlik, o tükenmişlik duygusu içinde bıraktı. - Geri döndük. - Ah! Tanrıya lanet olsun, dedi müsteşar; bunun gibi sıçanını görmemiştim.

- Geri döndüğümüzde keşiş ve yeğeninden başka kimse yoktu ve onların da işleri olduğundan, size ayrıntıları hemen anlatacağım. Topluluk içinde metres değişiklikleri yapılyorsa da, kendininkinden her zaman memnun olan du Coudrais hiçbir zaman başkasını istemiyor ve kendininkini de vermi-

yordu. Bana söylendiğine göre, bir kadından haz alması asla mümkün değildi; işte d'Aucourt ile arasındaki terk fark buydu. O da aynı seremoniyi uyguluyordu ve biz girdiğimizde, genç adam bir yatağın kenarına dayanmış, kışını önünde diz çöküp, zevkle aşığının ağzına dayarken, bir yandan da bacakları arasında sarktığı görülen son derece küçük organını okşayan amcasına uzatmıştı. Keşiş bu çocuğun günden güne daha iyi sıçmaya başladığına yeminler ederek, orada olmamıza aldırmadan boşaldı.

- Az sonra, birlikte eğlenen Marianne ve d'Aucourt göründüler ve onları, beni beklerken birbirlerini mıncıklamakla oyalandıklarını söyleyen Desprës ve du Cage göründü. - - Çünkü, dedi Desprës, o ve ben birbirimizi sizden öncesinden, eskiden beri tanırız; güzel kraliçem, bana ilk kez sizinle oynamak için inanılmaz bir istek veriyorsunuz. - Ama mösyö, dedim ona, sayın müsteşar hepsini aldı; size sunacak hiçbir şeyim kalmadı. - Eh peki, dedi gülerek, sizden bir şey istemiyorum, her şeyi ben yapacağım; yalnızca sizin parmaklarınıza ihtiyacım var. Bu gizemin ne anlama geldiğini görme merakıyla onu takip ettim ve odaya girer girmez, yalnızca bir dakikalığına kışımı öpmek istediğini söyledi. Açtım ve deliğimin üzerine kondurduğu iki üç öpücükten sonra, külotunu çıkarttı ve bana az önce yaptıklarını onun üzerinde tekrarlamam için yalvardı. Davranışları beni biraz şüphelendiriyordu; bir sandalyenin üzerine ata biner gibi çıkmış, altına bir vazo koymuştu. Onu işi yapmaya hazır gördüğümde, kışını öpmemin neden gerekli olduğunu sordum. - Son derece gerekli canım, diye cevap verdi bana, zira kışım görebileceğin en kaprisli kıçtır, ancak öpüldüğü zaman sıçabilirim. İtaat ettim, ama işimi şansa bırakmadım ve bunu gören adam: - Daha yakından matmazel, daha ya-

kından lanet olası!, dedi bana emrederek. Birazcık boktan mı korkuyorsunuz? Sonunda, alçakgönüllülükle dudaklarımı deliğin yakınlarına kadar uzattım; ama içindikileri fışkırtmaya başladığını hissederek hissetmez duyduğum iğrenme o kadar şiddetliydi ki, yanaklarım al al oldu. Tabağı doldurması için tek bir hamle yetmişti; hayatımda hiç böyle bir bok görmemiştim: çok derin bir salata tabağını tek başına dolduruyordu. Adamımız bunu aldı, yatağın kenarına uzandı, bana tamamen boka bulanmış kıcını gösterdi ve çıkarmış olduklarını yeniden barsaklarına gönderirken organını sert hareketlerle okşamamı emretti. Burası da ne kadar pis olursa olsun itaat etmek gerekiyordu. Şüphesiz metresi de bunu yapıyordu; bu onun için güç olmamalıydı. Üç parmağımı bana uzattığı bulaşık deliğe batırdım; adamımız tamamen çıplaktı, bir eliyle kendi bokuyla oynuyor, diğeriyle bacakları arasında tüm ihtişamıyla beliren organını okşuyordu. Bu arada gösterdiğim özeni iki katına çıkarttım, başarıya ulaştı; anüsünün kasılmalarından ereksiyon sağlayan kasların meni fışkırtmaya hazır olduğunu fark ettim; hiç şaşırmadım, tabak boşaldığında, adamım da boşalmıştı. Salona geri döndüğümde, vefasız d'Aucourt'umu güzel Marianne ile buldum. Edepsiz ikisini de elden geçirmişti. Geriye yalnızca, kıskanç keşiş olanı biteni fark ederse işlerin pek de kolay olmayacağı delikanlı kalmıştı. Olan bitenden oldukça keyif almıştım, çünkü çok görmek istediğim Marianne'ın vücudunu incelememe olanak sağlayacaktı. Muhteşemdi, diri, beyaz, sıkı; şaka yollu iki üç kez dokunduğum kıcı bana gerçek bir başyapıt gibi göründü. - Bana hoşlandığınızı söylediğiniz hazlar için bu kadar güzel bir kız ne işinize yarıyor? dedim Desprës'e - Ah!, dedi bana, sırlarımızın hepsini bilmiyorsunuz. Daha fazlasını öğrenmem mümkün olmadı ve onlarla

beraber bir yıl geçirmeme rağmen, ne biri ne diğeri bana hiçbir şey açıklamak istemediler ve ne olursa olsun aşığının benden haz almasını engellemeyen, bu toplantıda yer alamayacak kadar özel olan tutku, gizli sırlarının kalan bölümünü hiç öğrenemedim. Birkaç sıradan şehvet oyunu, birkaç osuruk, yine birkaç küçük boktan sonra, en muhteşem şehvet duygusunu bunda bulur gibi görünen keşişin bir çok büyük cziyetlerinden sonra, yeniden giyinildi ve herkes yatmaya gitti. Ertesi sabah, her zamanki gibi, gün doğarken d'Aucourt'un yanına gittim; ne ben ne de o önceki günkü sadakatsizliklerden hiç yakınmadık. Benden sonra Marianne'dan daha güzel sıçan bir kız daha görmediğini söyledi. Kendi kendini tatmin eden bir aşıkla ne yaptığı üzerine birkaç soru sordum, ama bana ne onun ne de diğerrinin hiçbir zaman açıklamak istemedikleri bir sır olduğunu söyledi. Aşığım ve ben, her zamanki küçük oyunumuza başladık. Bana bazen dışarı çıkma izni veren d'Aucourt'un evinde pek de rahatsız değildim. Söylediğine göre dürüstlüğüme tamamen güveniyordu; sağlığını tehlikeye atacak bir şey yapmamalıydım; bunun dışında her şeyi bana bırakıyordu. Sağlığım la yalnızca egoistliğinden bu kadar ilgilenen adama inanıyor ve saygı duyuyordum, ama kalan zamanımda para kazanmak için bir şeyler yapabileceğimi sandım. Ve sonuç olarak, evinde partiler yapmaya gitmem konusunda la Fournier tarafından ısrarla tahrik edildiğimden, bana para kazandıracak herkese teslim oluyordum. Bu sözünü ettiğim evin kızlarından değildi: Büyük çiftlik sahiplerinden birinin bakımını karşıladığı ve onu mutlu etmek için, adamlarla burada bir saat geçirmek isteyen bir kızdı... Ne kadar ödeyeceğini tahmin edin. İşte bu kaçamaklar sırasında, az sonra size anlatacağım bir başka bok meraklısına rastladım.

- Bir dakika, dedi Piskopos; mola verene kadar bozmak istemezdim ama buraya geldiğimize göre, lütfen bizi bu son bölümün iki üç olayıyla aydınlatın bizi. Siz baş başa partiler yaparken, o ana kadar yeğenini hiç okşamamış olan keşiş sadakatsizlik göstererek size dokundu mu ve diğerleri genç adamı okşamak için karılarına ihanet ettiler mi? - Baylar, dedi Duclos, keşiş genç oğlanı asla yalnız bırakmadı; yanı başında çırılçıplak durmamıza rağmen bizlere sadece göz ucuyla bakıyordu. Ama d'Aucourt, de Desprës ve d'Erville'in kışkırlarıyla eğleniyordu; onları öpüyor, okşuyordu; d'Aucourt ve d'Erville üstüne sıçtılar ve bu onları hazza buladı. Ama kadınlara gelince, onlara dokunmuyordu bile. Diğer üç arkadaşın genç oğlanıyla durumu pek aynı değildi; onu öpüyorlar, kış deliğine dokunuyorlardı; ne yaptıklarını bilmem ama, Desprës onunla odaya bile çekildi. - Peki, dedi Piskopos, her şeyi söylememiş olduğunuzu görüyorsunuz ve gördüğünüz gibi her şeyi anlatmamışsınız. - Bu doğru mösyö, dedi Duclos; bana yaptığım büyük yanlış gösterdiniz. Bu arada bu akşam da bununla sona erdi, zaten fazla uzun sürmüştü. Az sonra duyacağımız zil sesi bu geceyi sonlandırmayı düşündüğüm öyküyü anlatamayacağımı gösterecek; eğer siz de isterseniz, bunu da yarın anlatırız. Gerçekten de zil çaldı; o gece henüz kimse boşalmamış olduğundan ve tüm cinsel organlar fazlasıyla havada olduğundan, kendilerini tüketmeye söz vererek gece yarısı yemeği yediler. Ama Dük bu kadarına dayanamadı ve Sophie'ye gelip ona kalçalarını göstermesini emretti ve bu güzel kızı sıçtırarak, boklarına dokundu. Oldukça meşgul olan Durcet, Piskopos ve Curval, aynı işi, ilki Hyacinthe'e, ikincisi Cèladon'a ve üçüncüsü Adonis'e yaptırdı. Bu sonuncusu tatmin sağlayamadığından, korkunç ceza defterine yazıldı ve

Curval, bir şehvet düşkününe yakışır şekilde yeminler ederek, ona görebilecekleri en büyük parça boku sunan Thèrèse üzerinde aldı intikamını. Şölenler şehvet dolu geçti ve Durcet, gençliğinde gördüğü bokları anarak, kendi akşamı için üç eski dostununkileri istediğini söyledi. Onu memnun ettikler ve küçük hovarda bir aygır gibi boşaldı. Bunca iğrençlikten sonra geceye biraz sükunet çöktü ve şehvet düşkünlerimize ve isteklerine ve güçlerine ulaştı.

Onüçüncü Gün

Kızı Adèlaôde ile birlikte yatan Başkan, onunla uykuya dalana kadar oynadıktan sonra, neredeyse her gece başına geldiği gibi şehvetle uyandığında yanında bulmak istediği Fanchon'a yatakta yer açmak için, yerde, yatağının yanındaki bir minder üzerine atmıştı. Saat üçe doğru, zıplayarak uyandı, tam bir şehvet düşkünü gibi sövgüler ve küfürler savurdu. Bazen tehlikeli olabilecek bir tür shevi öfkeye kapılmıştı. İşte Fanchon'un yanında olmasını sevme nedeni buydu, zira yaşlı kadın bazen kendini teslim ederek, bazen de odasında yatanlardan birini sunarak onu sakinleştirmenin yollarını çok iyi biliyordu. O gece, uyumadan önce kızıyla yaptığı bazı iğrençlikleri hatırlayan Başkan yeniden başlamak için onun getirilmesini emretti, ama kız orada değildi. Ortalık karıştı ve homurtular yükseldi. Curval öfkeyle ayağa fırladı, kızını çağırttı; mumlar yakıldı, arandı, tarandı, hiçbir şey bulunamadı. İlk hareket kızların dairesine geçmek oldu; tüm yataklara baktılar ve sonunda Adèlaôde bulundu. Çırılçıplak, Sophie'nin yatağının yanında oturuyordu. Benzer inançlara, tamamen aynı erdem, saflık ve cana yakınlığa sahip bu iki sevimli kız, birbirlerine karşı olabildiğince güzel şefkat duyguları besliyor ve maruz kaldıkları korkunç kadere

ses çıkarmadan katlanabilmek için birbirlerini teselli ediyorlardı. Onlardan o zamana kadar şüphelenilmemişti, ama takip edenler bunun ilk kez olmadığını anlamış, daha büyük olanının diğerine çok güzel duygular beslediği, özellikle de dinden ve bir gün yaşadıkları tüm felaketleri telafi edecek Tanrı'dan uzaklaşmaması için çabaladığı fark edilmişti. Güzel kızın misyonerliğini keşfettiğinde Curval'in kapıldığı öfkeyi ve yaptıklarını hayal etmeyi okuyucuya bırakıyorum. Kızı saçlarından yakaladı ve sövgüler yağdırarak, odasına kadar götürdü, yatağa bağladı ve hatasını anlaması için ertesi akşama kadar burada bıraktı. Arkadaşlardan her biri bu sahneye bayılmıştı, Curval'in iki kızı ceza defterine yazmak konusunda nasıl acele ettiğini tahmin etmek kolay olacaktır. Dük cezanın derhal uygulanması taraftarıydı ve önerdikleri pek de hoş değildi; ama Piskopos ona yapmak istedikleri konusunda birkaç mantıklı mazeret sunarken, Durcet onları deftere kaydetmekle yetindi. Yaşlılara başvurma olanakları yoktu. Baylar o akşam her birini odalarına almıştı. Bu durum bir idari hatayı gün ışığına çıkarmıştı ve gelecekte, kızların dairesinde bir erkeklerinkinde bir olmak üzere en azından iki yaşlı kadının nöbette kalması için düzenlemeler yapıldı. Yeniden yatıldı ve artık öfkesi daha da iğrençleşen Curval kızına hâlâ söyleyemeyeceğimiz şeyler yaptı, ama boşalma konusunda acele ettiğinden, sakın bir şekilde yenisinden uykuya daldı. Ertesi gün tüm piliçler öylesine korkmuştu ki hiçbirisi hatalı bulunamadı ve yalnızca oğlanların dairesinde, Curval'in o gün kahve servisi sırasında kışının boklu olmasını istediğinden yıkanma yasağı getirdiği küçük Narsis bu emri unutmuş, anüsünü büyük bir özenle yıkamıştı. Hatasını onarabileceğini, zira sıçma ihtiyacında olduğunu söyleyseyse de, ona kendisini tutmasını ve en azından bu sayede

o korkunç deftere yazılmayabileceğini söylediler. Korkunç Durcet'nin gözler önünde gerçekleştirdiği seremoni, hatasının büyüklüğünü hissettirmiş ve Bay Başkan'ın boşalmasını sağlamıştı. Yalnızca durumu nedeniyle bu konularda rahatsız edilmeyen Constance, la Desgrandes ve Brise- cul şapel izni alabildiler ve geri kalanlara kendilerini akşama kadar tutma emri verildi. Akşam yemeğinde konu geceki olaylardı; Başkan'ı kafesteki kuşu kaçırdığı için alaya aldılar; Champagne şarabı neşesini yerine getirdi ve kahveye geçildi. Narsis ve Cèladon, Zelmire ve Sophie kahve servisi yaptılar. Sophie çok utanıyordu; ona bunun kaç kere yaşandığını sordular, bunun ikinci olduğu ve Madam de Durcet'nin ona çok güzel öğütler verdiği, bunlar için cezalandırılmalarının haksızlık olduğu cevabını verdi. Başkan kızı çeşitli öğütlerle dediklerinin kendi durumundaki biri için çok kötü olduğu ve kafasında oluşan düşüncelerin onu her gün cezalandırmaktan başka bir işe yaramayacağı konusunda temin etti; nerede olursa olsun, üç arkadaşı ve kendisi dışında usta ya da Tanrı, onlara körü körüne hizmet ve itaat etmek dışında dine sahip olmaması gerektiğini söyledi. Ve ona öğütler vermeye devam ederken bacakları arasında diz çöktürdü ve organını emmesini emretti ve zavallı bahtsız küçük titreyerek itaat etti. Her zaman bacakları dövme meraklısı olan Dük de Zelmire'i hallediyor, bir yandan da sıçtıırıyordu; bütün bunlar olurken, Durcet Cèladon'u ve Piskopos Narsis'i boşalttırıyor. Birkaç dakika şekerleme yaptılar ve öykü salonu hazır olduğunda, Duclos öyküsüne devam etti:

- La Fournier'nin bana uygun bulduğu seksenlik çapkın, baylar, bir hesap uzmanıydı; kısa boylu, şişmandı ve çok çirkin bir yüzü vardı. Aramıza bir vazo yerleştirdi, sırt sırta verdik ve aynı anda sıçtık; vazoyu kaptı, parmaklarıyla iki

dışkıyı karıştırırken ben de organını emiyor, ağzıma boşalmasını sağlıyordum. O sırada arkama gözü ilişti. Bakışlarını hiç ayırmıyordu, ama taşkınlık hali pek de sakın geçmiyordu; tepiniyor, bir yandan dışkılara dokunup bir yandan da boşalırken, sövgüler savuruyordu; bu garip seremoni için bana dört lui vererek çıkıp gitti.

- Bu arada benimki bana her geçen gün daha fazla güven ve dostluk duyar olmuştu; suistimal etmekte gecikmeyeceğim bu güven bir süre sonra ebediyen ayrılmamıza neden olacaktı. Bir gün beni odasında yalnız bırakmıştı; oldukça büyük ve ağzına kadar altınla dolu bir dolaptan dışarı çıkmak üzere cüzdanını doldurduğunu fark ettim. Oh! Ava bak, dedim kendi kendime. Ve o andan itibaren bu parayı ele geçirme fikrine kapıldım; el koyabileceğim her şeyi büyük bir dikkatle inceliyordum. D'Aucourt bu dolabı hiç kapatmıyor, ama odanın anahtarını yanına alıyordu; bu kapı ve kilidin çok basit olduğunu görünce, her ikisini de aşmak için küçük bir çabanın yeterli olacağını düşündüm. Bu projeyi benimser benimsemez, d'Aucourt'un haftada iki kez yaptığı gibi bütün günü dışarıda geçirdiği ilk günü sabırsızlıkla beklemeye başladım; bu, belki Madam Desgrandes'in anlatabileceği, benim alanıma girmeyen şeyler için Desprës ve keşiş ile buluşacağı curcuna günleriydi. En az efendileri kadar şehvet düşkünü olan uşaklar da o partileri hiç kaçırmadıklarından, evde neredeyse yalnızdım. Projemi gerçekleştirmek için sabırsızlıkla dolu halde, hemen odanın kapısına ulaştım, bir yumrukta içeri daldım, dolaba doğru uçtum, anahtarı buldum: Yerini biliyordum. Bulduğum her şeyi aldım; burada en az üç bin lui vardı. Ceplerimi doldurdum, diğer üç dolabı da talan ettim; çok pahalı bir mücevher kutusu buldum, onu da kaptım; bu ünlü sekreterin diğer do-

laplarından bir şey almadım!... Şanslı d'Aucourt! İhtiyatsızlığının benden başkası tarafından keşfedilmediğine sevinmeliydi! Size tek söyleyebileceğim baylar, çok ilginç şeyler olduğuydu. Desprës ve keşişin gizli oyunlarında kullandıkları dışında, bu iğrençliklerde kullanılabilecek tüm eşyalar buradaydı... Ama burada kesiyorum; bana çizmiş olduğunuz sınırlar daha fazlasını anlatmamı engelliyor; la Desgrandes size kalanları açıklayacak. Bana gelince, hırsızlık yaptıktan sonra, bu tür haydutlardan gelebilecek tehlikeleri düşününce içim titreyerek oradan uzaklaştım. Londra'ya geçtim ve altı ayımı geçirdiğim bu kentteki günlerimden herhangi bir ayrıntı sizi ilgilendirecek türden olmadığından, hayatımın bu bölümündeki olayların üzerinden şöyle bir geçmeme müsaade edin. Paris'te la Fournier dışında kimseyle çalışmamıştım; para babasının bu bahtsız hırsızlık olayıyla ilgili yaptığı gürültü patırtıyı bana ilettiğinden, sonunda açık açık parayı bulanın başka şeyler de bulmuş olabileceğini ve beni takibe devam etmesi halinde, bunları açıklayacağımı, hatta küçük dolapların içindekileri evinde kaldığım yargıca anlatacağımı yazarak susmasını sağladım. Adamımız sesini kesti ve altı ay sonrasında, üçlünün yaşadığı şehvet oyunları patlak verdiğiinden ve onlar da yabancı ülkelere kaçmak zorunda kaldığından, çekinecek bir şey kalmadan Paris'e geri döndüm ve bilmem ahlâksızlığımı itiraf etmeme gerek var mı baylar? Şehre terk ederkenki kadar fakir dönmüştüm ve yeniden la Fournier'nin evine yerleşmek zorunda kaldım. Henüz yirmi üç yaşında olduğumdan, başıma gelen maceralar bitmek tükenmek bilmiyordu. İsterseniz baylar, bizimle ilgisi olmayan konuları bir kenara bırakıp, şu anda ilgilenmekte olduğunuzu bildiklerime geri dönelim.

- Geri dönüşümden sekiz gün sonra, boka bulanmayı se-

venlerin zevklerine ayrılmış bir daireye yerleştik. Güzel adamım geldi; bu bir din adamıydı, ama bu tür zevklere öylesine kapılmıştı ki, size anlatacağım aşırılıklarla bile heyecanlanamıyordu. İçeri girdi; çırılçıplaktım. Bir an kalçalarım baktıktan sonra, oldukça kaba bir hareketle dokunarak, giyinmemi ve fıçıya girmesine yardım etmemi istedi. Onu soydum, destek oldum, yaşlı sefiş yerleşti, hazırlanan delikten sertleşmeye hazır organını geçirdi ve pisliklerle kaplı olmasına rağmen bana organıyla oynamamı emretti. Bok içinde boşaldı ve kendisini on beş dakika boyunca yıkayacak iki hizmetçinin bulunduğu banyoya attı.

- Daha sonra bir başkası geldi. Sekiz gün önce, o günden beri özenle saklanan bir vazoya sıçmış ve işemiştin; dışkının şehvet düşkünümüzün istediği halde olması için bu süre mutlaka gerekliydi. Bu yaklaşık otuz beş yaşlarında bir adamdı ve ticaretle uğraştığını düşünüyordum. İçeri girerken bana vazonun nerede olduğunu sordu; gösterdim, kokladı: - Bunun sekiz gün önce yapıldığı doğru mu? diye sordu bana. - Kesin olduğunu söyleyebilirim bayım diye cevap verdim, gördüğünüz gibi neredeyse kurumuş halde. - Oh! İşte bana da böylesi gerek, dedi; bana göre pek kuru sayılmaz. Gösterin lütfen, bunu sıçan kıcı gösterin bana. Gösterdim. - Hadi, dedi, tam karşıma yerleşin. İsteddiği gibi yerleştin kalçalarım onu kindinden geçirmişti. Ama külotundan organını bile çıkartmadı. İzlemek onu doyuruyordu.

- Bir ay sonra gelen hovarda, la Fournier'yi istedi. Yüce Tanrım, seçtiği nesne inanılmazdı! Kadın yetmiş yaşındaydı; yılanlık hastalığı tüm cildini kemiriyordu ve sekiz çürük dişin süslediği ağzı, onunla yakından konuşmayı imkansız kılacak denli iğrenç bir koku yayıyordu. Ama onu isteyen adamın hoşlandığı da zaten bu kusurlarıydı. Bu sahneyi me-

rak ederek, deliğe koştum: Adam yaşlı bir doktordu, ama yine de kadının yanında genç kalıyordu. Onu yakalar yakalamaz bir on beş dakika kadar ağzından öptükten sonra, yaşlı bir ineğin kıçına benzeyen yaşlı, kırış kırış kıçını gösterdi, adam onu da öptü ve şehvetle emdi. Üç buçuk şişe likör getirdiler; Esculape'nin bu müridi, taptığı içeceği Iris'inin üzerine boşalttı ve her yanını yaladı; kadının tüm bedenini tükürük içinde bırakmıştı. - Ah dostum!, dedi sonunda yaşlı mama, artık bittim, artık tükendim! Hazırlan dostum, aldıklarımı iade etmeliyim. Salerne'nin öğrencisi diz çöktü, külotundan kara kırışık organını çıkardı ve heyecanla okşamaya başladı; La Fournier iğrenç, tombul kalçalarını adamın ağzının üzerine yerleştirerek organın emmeye başladı. Şehvet düşkünümüz daha fazla dayanamayarak boşaldı ve şehvetten yığıldı kaldı. Hovardamız bu sayede iki tutkusunu birden tatmin etmişti: Ayyaşlığını ve şehvet merakını.

- Bir dakika, dedi Durcet; bu aşırılıklar beni tahrik ediyor. Desgrandes, diye devam etti, eminim kıçın Duclos'un anlattığına benziyordur. Yaşlı mama itaat etti. - Bırak hadi bırak!, dedi Durcet, sesi bu iğrenç kalçanın katmanları altında boğulmuş gibiydi. Ve olay, Piskopos Antinoüs, Curval Fanchon ve Dük Louison ile aynı şekilde eğlenirken sona erdi. Tüm bu aşırılıklarla aletleri demiri bile keser hale gelmişti. - Şimdi devam edebilirsin Duclos, dedi Dük; hâlâ pek sakın sayılmazsak bile, en azından daha az sabırsız olduğumuz söylenebilir, seni dinleyebilecek duruma geldik.

- Maalesef baylar!, dedi kahramanımız, bu akşam anlatacaklarımdan arta kalanlar gördüğüm kadarıyla içinde bulunduğunuz durum için fazla basit kalıyor. Ama yapabileceğim bir şey yok, sıra bunda; belirlenen sıraya uymalıyım. Bu maceranın kahramanı kraliyet ordusundan bir onbaşıydı. Onu

çırılçıplak soymak ve bir bebek gibi kundaklamam gerekiyordu; bu durumdayken önünde duran tabağın içine sıçmam gerekiyordu. Her şey bittiğinde, hovardamız çocuksu çığlıklar atıyordu.

- Peki, madem bizi bir çocuk öyküsüyle uğurladın, yine çocuklara dönelim. Fanny, diye devam etti Dük, gelin ve sıçın, bu arada organımı emmeyi de unutmayın, zira artık boşalması gerekiyor sanırım. - Böylece onun istekleri yerine gelmiş oluyor, dedi Piskopos. O halde yaklaşın Rosette; Fanny'ye emredilenleri duydunuz, siz de bana aynısını yapın. - Aynı emir sizin için de geçerli, dedi Durcet yaklaşmakta olan Hèbè'ye. - Demek modaya uymak gerekiyor, dedi Curval. Augustine siz de arkadaşınızı taklit edin ve menimi gırtlığınıza akıtın. Her şey tamamlandı ve çıkıp gittiler; dört bir yandan osurma ve boşalma sesleri geliyordu; şehvet duyguları tatmin edildiğinde sıra iştahlara geldi. Şölenlere özen gösterdiler; tüm çocuklar yatırıldı. Bu muhteşem saatler dört gözde vurucu, dört hizmetçi ve dört öykücü ile geçirildi. Öylesine sarhoş oldular, öylesine iğrençlikler yaptılar ki, bana okuyuculara anlatma izni verilmiş şehvet oyunları tablosunu bozmadan anlatmam olanaksız. Curval ve Durcet kendilerinden geçmiş halde taşınarak götürüldüler ama Dük ve Piskopos, henüz hiçbir şey yapmamışçasına soğukkanlı, gecenin geri kalan bölümünde daha sıradan şehvet oyunlarına teslim olmadan edemediler.

Ondördüncü Gün

O gün havanın iğrenç projeleri için daha elverişli hale geldiğini ve hiç kimseden sakınmalarına gerek kalmadığını fark ettiler. Yakındaki küçük koyağı dolduran inanılmaz miktardaki kar, şehvet düşkünlerimizin inziva evine hayvanların

bile yaklaşmasını yasaklar gibiydi; zira oraya kadar gelme cesaretini gösteren bir tek insan çıkmamıştı. Şehvetin, bu güven duygusuyla ve - Burada, dünyanın bir ucunda, gözlerden uzak, herhangi bir yaratığın bana ulaşması mümkün olmayan bir yerde yalnızım; artık ketlemeler yok, engeller yok. denebildiğinde nasıl da artarak hissedilebileceğini tahmin edemezsiniz. O andan itibaren istekler sınırları aşarak taşıyor ve cezanın yokluğuyla coşku mükemmele ulaşıyor. Bu noktada Tanrı ve bilinçten başka bir şey yok: Oysa, kalbinde ve düşüncelerinde ateist olan birini temelde ketleyen ne olabilir? Onun için neredeyse haz haline dönüşen vicdan azabını yenme işine bu kadar alışmış biri üzerinde bilinç nasıl bir hakimiyet kurabilir? Şehvet düşkünlerinin katil dişlerine teslim olmuş zavallılar grubu, yaşayamadığınız deneyimler bu düşünceleri benimsemenize olanak tanısa nasıl da titrerdiniz! O gün haftanın ikinci şölen günü oldu; sadece kutlamalarla oyalandılar. Narsis ile Hèbè evlendirilecekti, ama asıl korkunç olan, iki eşin de aynı akşam cezalı oluşlarıydı. Bu nedenle evlilik hazlarından cezanın acılarına geçmeleri gerekecekti; ne acıklı! Oldukça zeki olan Narsis durumu fark etmiş ve olağan şölenlere katılmamıştı. Piskopos resmi giysilerini giydi, iki eş yan yana getirildi ve herkesin gözü önünde, her istediklerini yapmalarına izin verildi. Ama inanır mısınız? Emir daha yeni gelmişti ki, her şeyden haberdar olan küçük adam küçük karısının görüntüsünden son derece hoşnut, en azından bir fırsatını bulup bekaretini parmaklarıyla bozmaya yöneldi. Hemen karşı çıktılar ve Dük oracıkta bacaklarına saldırırken, Piskopos da eşinkilerle ilgileniyordu. Akşam yemeği yendi, her ikisi de masadan kalkıldığında sıçarak, küçük çocukların dışkısını yemekten zevk alan Durcet ve Curval'i tatmin ettiler. Kahve, Augusti-

di, bu g naşığı kadar güzel, on altısında bir kıza ait. Ben onunla uğraşıırken sen de benimle ilgilen! Bütün bu seremoni onu tahrik etmekten, sonra da aynı kap içine kendi dışkımı bırakmaktan ibaretti. Yaparken beni seyrediyor, diliyle kıcıma dokunuyor ve an s m  emerek içimi boşaltıyordu. Daha sonra dolap kapakları tekrar kapandı, param ödenmişti ve sabah erken saatte ziyaret ettiğim adamımız hiçbir şey olmamış gibi yeniden uykuya dalmıştı.

- Bence daha ilginç olan (bu yaşlı bir keşişti) bir başkası geldi; kız ya da erkek onun için fark etmiyordu; yeni gelenlerden sekiz on dışkı parçası istedi. Bunları birbirine karıştırdı, ezdi, tam ortasını araladı ve ben buradan uzattığı organını emerken, asıl ilgisini bu karışıma yönelterek boşaldı.

- Bir      s  ve şüphesiz hayatta beni en çok iğrendireni ağzımı iyice a mamı emretti.  ıplaktım, yerd  bir minderin üzerinde yatıyordum ve o da üzerime   melmışti; iğrenç herif dışkısını yüzüme bıraktıktan sonra eğildi ve bu kez de spermlerini yüzüme fışkırttı.

- Ah, ah! Bak bu hoş, dedi Curval; Tanrım tam da isteğim varken bunu denemeliyim. Kimi almalıyım Bay D k? - Kimi mi? dedi Blangis; size kızım Julie'yi tavsiye ederim; işte burada tam elinizin altında; ağzını da seveceksiniz, onu deneyin. - Tavsiyenize teşekkürler, dedi Julie, suratını ekşiterek; hakkımda böyle şeyler söylemeniz için ne yapmış olabilirim size? - Eh! Madem bu onu kızdırıyor, dedi D k, ve madem ki iyi bir kız, o zaman matmazel Sophie'yi alın; bu körpe güzel ancak on d rd ndedir. - Hadi, git Sophie'yi çağır dedi ele avuca sığmaz organı hareketlenmeye başlayan Curval. Fanchon kurbanına yaklaştı; bu küçük zavallının çoktan midesi bulanmıştı bile. Curval bu duruma güldü, büyük çirkin organını yaklaştırdı ve bu sevimli küçük yüzün

kalçalarını kirleterek, bu gülü soldurma niyeti konusunda bir fikir verdi. Cinsel organı ile oynadılar, bomba fırladı. Sophie tek bir damla kaybetmedi ve alçak adam gönderdiklerini yeniden emdi ve yuttu; bahtsız küçük kızın karnına sürtünürken, bağırsaklarındaki her şeyi heyecan içinde karşılayacak Durcet'nin üstüne kustu; Durcet bu arada kendi organı ile oynuyordu. - Hadi Duclos, devam et, dedi Curval, ve anlattıklarının yarattığı sonuçların keyfini çıkar nelere neden olabildiğini görüyorsun. Böylece anlattıklarının bu kadar başarılı bulunmasından dolayı derinden mutluluk duyan Duclos yeniden başladı:

- Hoşunuza gittiğini gördüğüm adam, dedi Duclos, ona sunulan kadının midesinin mutlaka bozuk olmasını istiyordu. Beni önceden herhangi bir şekilde uyarmamış olan la Fournier, akşam yemeğinde dışkıyı yumuşatan ve hatta bir süre sonra tamamen sıvılaştıran bir ilaç yutturdu. Adamımız geldi ve kült nesnesine kondurduğu ve içimi alt üst eden kramp-lar nedeniyle zor katlandığım birkaç hazırlık öpücüğünden sonra kendimi serbest bıraktım. İçimdekiler boşaldı, cinsel organını tutuyordum, kendinden geçti, her şeyi yuttu, benden dahasını istedi; ikinci bir çıkartmayı bir üçüncüsü izledi ve şehvet düşkününün küçük organı, parmaklarımın arasına aldığı hazzın kanıtlarını bıraktı en sonunda.

- Ertesi gün, barok çılgınlığı sizin aranızda da çok rahat görebilecek bir adamla karşılaştım. Onu genellikle iş tuttuğumuz ve gözlenmeye uygun odaya yerleştirdiler. Önce kendi kendine oyalandı. Beni yan odada bir başkası bekliyordu; Bu tesadüfen seçilmiş ve geleceğinden haberdar edildiğim bir fayton sürücüsüydü. Söz konusu olan, faytoncunun tam deliğin karşısında, gizlenen hovardamız hiçbir ayrıntıyı kaçırmayacak şekilde sıçmasını sağlamaktı. Dışkıyı bir taba-

ğa koydum, kalçalarını araladım, anüsüne bastırdım, rahatlıkla sıçmasını sağlayacak hiçbir şeyi unutmadım. Adamım işini bitirdiğinde organını yakaladım ve kendi bokunun üzerine boşalmasını sağladım ve bu arada hep gözcümüzün görüş alanında kaldım. Sonra diğer odaya koştum organı ile ilgilenmem için bana uzattı ve menisi usta elimin esnek hareketleri altında hazza ulaşırken, ona sunduklarımın tamamını yuttu.

- Peki faytoncu kaç yaşındaydı? dedi Curval. - Yaklaşık otuz, dedi Duclos. - Oh! Ta kendisi, başkası olamaz, dedi Curval. Durcet aynı şeyi tamamen aynı şekilde yapan bir adam tanıdığımızı, ama bu adamın altmış yetmiş yaşında olduğunu söyleyecektir size. - Ama onun kadar güzel olamaz, dedi küçük organı Sophie'nin sıvıları ile burnunu kaldırma-ya başlayan Durcet; istediğiniz an yapabileceğime bahse girerim. - Organınız sertleşiyor Durcet, dedi Dük, sizi tanırım: Aklınızdan kötü şeyler geçmeye başladığında küçük organınız kımıldanmaya başlar. Bakın! Ben sakat bakıcısı değilim, ama sizin aşırılıklarınızı tatmin etmek için bağırsaklarımda ne varsa sunuyor ve bunun yeterli olacağına inanıyorum. - Oh Tanrım!, dedi Durcet, bundan daha büyük bir servet düşünemiyorum sevgili Dük'üm. Harekete geçen Dük yaklaşırken, Durcet de kolaylıkla yüzünü kaplayacak olan kalçalarının altına diz çöktü; Dük ıkınıyor, öteki inliyordu ve bu taşkınlıkları rezillğe taşıyan şehvet düşkünü hiç bu kadar zevk almadığına yeminler ederek boşaldı. - Duclos, dedi Dük, gel de Durcet'ye yaptıklarımı taklit et. - Monsenyör, diye cevap verdi masalcımız, daha sabah yaptığımı hatta sizin üzerinize boşaldığımı biliyorsunuz. - Ah! Doğru, doğru, dedi Dük. Eh peki! Martaine, bu durumda sana ihtiyacım var, zira bir çocuk istemiyorum: Menimin fışkıracağını hissediyorum ama biraz zorluk çıkaracağından özel şeyler isti-

yorum. Ama Martaine'in durumu da Duclos'dan farklı değildi; o da aynı sabah Curval tarafından alıkonmuştu. - Nasıl olur Tanrım!, dedi Dük, bu akşam mutlu olamayacak mıyım ben? Ve Thèrèse öne çıktı ve görebileceğiniz en pis, en geniş ve en mide bulandırıcı bedeni sunmaya geldi. - Ah! Geç karşıma, dedi Dük karşısına geçerek; bu iğrenç kış da işimi görmezse, bu kargaşada neye başvurmam gerekir bilemiyorum! Thèrèse isteneni yapmak için kıvranırken Dük'de ona övgüler yağdırıyordu ve buövgüler, taptığı tapınak kadar korkunçtu, ama organı Dük'ünki kadar sertleştiğinde, taşkınlıkların iğrençliğinden şikayet etmekten vazgeçti. Şehvetten sarhoş olan iğrenç adam sonunda organı ile oynayan Duclos'un burnunun üzerine eril gücünü ortaya koyan kanıtları boşalttı. Masaya oturuldu, şölenler cezalara ayrılmıştı. O hafta yedi cezalı vardı: Zelmire, Colombe, Hèbè, Adonis, Adèlaôde, Sophie ve Narsis. Kırılğan Adèlaôde gözetilmemişti. Zelmire ve Sophie gördükleri muamelenin izlerini taşıyorlardı; koşullar henüz elvermediğinden daha çok ayrıntıya girmezsek, Venüs'e yeniden kurban edilmek için gerekli gücü Morfeus'un kollarında aramak üzere yatmaya gittiler.

Onbeşinci Gün

Ceza günlerinin ertesinde cezalıları nadiren ortada görölüyordu. O gün hiçbiri görünmedi; sabah tuvalet izinleri hâlâ katıydı, yalnızca Herkül, Michette, Sophie ve Desgrandes'e lütufta bulunuldu ve Curval, Desgrandes'i seyrederken boşalmayı planladı. Kahve servisinde pek bir şey yapılmadı, kalçaları okşamak ve birkaç kış deliğini emmekle yetinildi ve saati geldiğinde, çabucak öykü odasına geçildi; Duclos şu sözlerle devam etti:

- La Fournier'nin evine yaklaşık on iki- on üç yaşlarında, size sözünü ettiğim bu özel adamın zevklerinin meyvesi olmaya devam eden genç bir kız geldi. Uzun süreden beri onun kadar minyon, körpe ve o kadar güzel biriyle beraber olmadığına eminim. Sarışındı, yaşına göre iriydi, resim gibiydi, görüntüsü narin ve çekiciydi, hayatta görebileceğiniz en güzel gözlere sahipti ve sempatik kişiliği onu büyüleyici kılan dingin ve ilgi çekici bir bütün oluşturunuyordu. Bu cinsel çekicilik nasıl bir aşağılanma getirecekti; nasıl bir başlangıç bekliyordu onu! İşinde son derece usta saray aşçılarından birinin kızıydı ve şüphesiz fahişeliği aklına bile getirmiyor, mutlu bir kadere hazırlanıyordu. Ama sözünü edeceğimiz adamın iğrenç tutkuları, kurbanının mutluluk hayalini kaybetmesine neden oluyor ve böylece daha da çok haz alıyordu. Küçük Lucile bana yeni gelmişti ki, en iğrenç hazlarla bile tatmin olmayan, bunları özellikle bir bakire üzerinde gerçekleştirmek isteyen adamımızın pis ve iğrenç kaprislerini tatmin etmeye ayrıldı. Adamımız geldi: çok zengin ve zenginliği kadar da cimri ve şehvet düşkün, yaşlı bir ruhun tüm kabalığını içinde taşıyan yaşlı bir adamdı. Çocuğu gösterdiler; çok güzel olmasına rağmen adamın ilk işi onu aşağılamak oldu: Kımıldandı, dişlerinin arasından, Paris'te güzel bir kız bulmanın olanaksız oluşuna küfretti; sonunda, gerçekten de bakire olup olmadığını sordu; bunu garanti ettiklerini, isterse gösterebileceklerini söylediler. - Ben bir ama bakacağım ha Madam Fournier, bir ama ha? Bunu aklınızdan bile geçirmezsiz umarım; size gelmeye başladığımdan beri böyle bir şey istediğimi hiç gördünüz mü? Kullanırım bu doğru, ama onlara pek de düşkün olmadığım belli oluyordur sanırım. - Eh peki mösyö!, dedi la Fournier, bu durumda bize güveneceksiniz, yeni doğmuş bir

bebek kadar el değmemiş olduğu konusunda sizi temin ederim. Çıktılar ve sizin de tahmin edebileceğiniz gibi, başlaşa kaldıklarında olup bitecekleri merak ederek deliğimin karşısına yerleştim. Zavallı küçük Lucile, altmışlık sevgilisinin küstahlığını, kabalığını ve kötücüllüğünü tarif etmek için kullanmak zorunda kalacağım abartılı ifadelere bile dayanamayacak kadar utanmıştı. - Eh peki! Orada aptal gibi diki-
lip ne yapıyorsunuz? dedi adam sert bir tonla. Size soyun-
manızı söylemem mi gerekiyor? İki saattir çoktan bir kış
görmüş olmalıydım değil mi?... Eh peki! Hadi! - Peki ama
ne yapmalıyım mösyö? - Ah Tanrım! Bu da sorulur mu?...
Ne mi yapmalısınız? Soyunmalı ve bana kalçalarınızı göster-
melisiniz. Lucile titreyerek itaat etti ve ancak Venüs'e yakı-
şacak denli beyaz ve zarif küçük bir kış çıktı ortaya. -
Hım... Güzel bir madalya, dedi kaba adam...Yaklaşın... Daha
sonra iki kalçayı kabaca avuçladı ve araladı: - Size buradan
hiçbir şey yapılmamış olduğundan kesinlikle emin misiniz? -
Oh mösyö! Bana daha önce kimse dokunmadı. - Hadi osu-
run! - Ama mösyö, yapamam. - Eh peki! Kendinizi zorla-
yın. Kız itaat etti, hafif bir hava çıkardı ve büyük bir zevk-
le mırıldanan yaşlı hovardanın zehirli ağzında kaldı. - Sıç-
ma isteğiniz var mı? Diye devam etti adam. - Hayır mös-
yö. - Eh peki! Ama benim var, bana bakın ve taklit edin.
Bu arada beni tatmin etmeye hazırlanın... Şu elbiseleri de
çıkarın artık. Çıkarıldılar. - Şu sofanın üzerine bacaklarınız
yukarıda ve başınız aşağıda yerleşin. Lucile yerini aldıktan
sonra yaşlı adam pozisyonunu düzeltti; oldukça ayrıık bacak-
ları küçük güzel organı mümkün olduğunca aralık bırakarak,
kalçaları bir oturak olarak kullanılabilecek şekilde üzerine
yerleşti. Nihai hedefi buydu ve oturağını daha da rahatlaştı-
mak üzere, iki elinin bütün gücüyle iki yana çekmeye baş-

ladı. Yerine yerleşti, ıkındı, bir bok parçası Aşk'ın bile tapınak olarak küçümsediği sunağa yerleşti. Adam arkasını döndü ve parmaklarıyla, az önce çıkardığı pisliği araladığı vajinanın içine olabildiğince itti. Yeniden oturdu, bir ikinci, sonra da bir üçüncü parçayı çıkardı ve her seferinde aynı itme seremonisini tekrarladı. Nihayet sonuncusu gelmişti; bu kez öylesine kabaydı ki, küçük kız bir çığlık attı ve belki de bu iğrenç iş sırasında doğanın kızlık zarı ile süslediği değerli çiçeğini kaybetti. İşte şehvet düşkünü adamımızın haz anı da bu andı. Genç ve güzel küçük organı bokla doldurmak, bastırmak ve yeniden bastırmak, işte en büyük zevki buydu. Cinsel organıyla oynamaya devam ederek dışarı çıktı; yumuşak olmasına rağmen oynamaya devam ediyordu; mide bulandırıcı organı ile uğraşarak az miktardaki spermin-den birkaç damlayı yere akıtmayı başardı; bunca iğrençliğe mal olduğu için yitirmekten pişman oluyor olmalıydı.

- Bana çok iğrenç görünen bu çılgınlıktan sonra kendime gelmem için zaman gerekti. Bu seferki yaşlı bir meclis üyesiydi. Sıçmasını seyretmekle kalmam yetmiyor, aynı zamanda yardım etmem, parmaklarımla anüsüne bastırarak açmam, genişleterek maddenin çıkmasını kolaylaştırmam ve iş bittikten sonra, kirlenen her yeri dilimle büyük bir özenle temizlemem gerekiyordu.

- Ah Tanrım! İşte son derece yorucu bir angarya, dedi Piskopos: Eşlerimiz olan bu dört kadın, kızlarımız ya da yeğenlerimiz, her gün burada değiller mi? Söyler misiniz lütfen, bir kadının dili kıçlarımızı temizlemeyip de şeytana mı hizmet edecek? Bence başka bir işe de yaramazlar zaten. Constance, diye devam etti Piskopos o sırada sedirinde bulunan Dük'ün güzel karısına bakarak, Duclos'a bu konudaki hünerlerinizi kanıtlayın biraz; bakın benim kıçım ol-

dukça pis, sabahtan beri temizlemedim, size saklıyordum... Hadi gösterin hünerinizi. Ve bu türden işkencelere son derece alışkın olan zavallı kız, bitkin bir kadın gibi isteneni yerine getirdi. Tanrım, korku ve esaret nelere kadirdi! - Oh Tanrım!, dedi Curval pisliğe bulanmış iğrenç kıcını sevimli Aline'e göstererek, bu işi yapan yalnızca sen olmayacaksın. Hadi küçük orospu, dedi bu güzel ve erdemli kıza, arkadaşınızı aşın. Ve istediği yapıldı. - Hadi devam et Duclos, dedi Piskopos, yalnızca adamının pek de özel bir şey istemediğini ve bir kadının dilinin ancak kış temizlemeye yarayacağını göstermek istedik sana. Sevgili Duclos gülmeye koyuldu ve şimdi okuyacaklarımızla devam etti:

- Konuyla alakası olmayan bir olayı aktarmak için tutkular öyküsüne kısa bir ara vermeme izin verin baylar. Bu olay yalnız beni ilgilendiriyor aslında ama hayat öykümdeki ilginç olayları hazlarla ilgili olmasa da sırasıyla anlatmamı emrettiğiniz için, bunun da anlatmadan geçilemeyecek türden olduğunu düşündüm. Madam Fournier'nin evine geleli çok uzun zaman olmuş, evinin en eskisi ve en çok güven duyduğu kız haline gelmiştim. Sıklıkla partileri düzenleyen ve paraları toplayan ben oluyordum. Bu kadın annemin yerini almış, değişik konularda yardımına koşmuş, Üngiltere'deyken sürekli mektup yazmış, dönüşümde evini dostça bana açmış, yeniden sığınak sunmuştu. En az yirmi kez bana para vermiş ve genellikle de geri istememişti. Ona duyduğum saygıyı gösterme ve bana olan inanılmaz güvenini haklı çıkarma zamanı gelmişti; ruhumun erdeme nasıl açıldığını ve kapılmamın nasıl kolay olduğunu göreceksiniz baylar. La Fournier hasta düştü ve ilk işi beni çağırtmak oldu. - Duclos, çocuğum, seni sevdiğimi biliyorsun, dedi bana, bunu sana kanıtlayacağım. Dik başlılığına rağmen bir arkadaşına

iharet edemeyeceğine inanıyorum; Şu anda çok hastayım, yaşıyım ve başıma ne gelir bilemiyorum. Mirasımın peşine düşecek akrabalarım var; en azından Şu küçük kasadaki yüz bin franklık altınımı onlardan kurtarmak istiyorum. Al çocuğum, dedi bana, bunları sana söyleyeceğim şekilde kullanman için veriyorum sana. - Oh, sevgili anneciğim, dedim ona kollarımı dolayarak, bu ikazların beni kırıyor; bunlara gerek kalmayacak, ama gerekli olursa isteklerinizi harfi harfine yerine getireceğime ant içerim. - Buna inanıyorum çocuğum, dedi bana, ve işte bu yüzden umudumu sana bağladım. Şimdi, dediğim gibi, bu küçük kasadaki yüz bin altın var; hayatta birkaç utancım oldu sevgili dostum, hayatta pişmanlık duyduğum birkaç olay, Tanrı'dan koparıp günaha ittiğim kızlar oldu. Kendimi Tanrı katında daha huzurlu kılmak için kullanabileceğim iki araç var: Sadaka ve dua. Bu paranın on beşer bin franklık iki parçasının birini, ruhumu esenliğe kavuşturacak bir ayin düzenlenmeleri için Saint-Honoré Sokağı'ndaki papazlara, eşit miktardaki diğer bölümünü gözlerimi kapar kapamaz, çevredeki fakirlere sadaka olarak dağıtılmak üzere kilisenin papazına vermeni istiyorum. Yardım mükemmel bir şeydir çocuğum; Tanrı'nın gözündeki, dünya üzerinde işlediğimiz günahları bundan daha iyi affettiren bir şey yoktur. Fakirler onun çocuklarıdır ve Tanrı onların acılarını dindiren herkesi kutsar; sadakadan daha çok hoşuna giden bir şey yoktur. Bu gökyüzüne ulaşmanın en iyi yoludur çocuğum. Paranın üçüncü parçasına gelince, ölümünden sonra, altmış bin lirasını Boubir Sokağı'ndaki Pettignon adındaki kunduracı çocuğa vereceksin. Bu zavallı aslında benim oğlum, ama bunu bilmiyor; o gayri-meşru bir piçtir; bu zavallı öksüze en azından ölümünden sonra şefkat göstermek istiyorum. Geriye kalan on bin liraya gelince

sevgili Duclos'um, bunu sana olan bağılılığımın küçük bir ifadesi ve diğer bölümünü dağıtırken sana vereceğim zahmetin bir karşılığı olarak kabul etmeni rica ediyorum. Bu küçük miktar kendine bir yer almana ve hiç çıkışı olmayan, bir gün bırakmayı bile umut edemediğimiz bu lanetli mesleği bırakmana yardım eder. Bu kadar büyük bir paranın bana ayrılmasından içten içe mutlu ve paylaştırma sırasında tamamını kendime ayırmaya son derece kararlı, durumu tersine döndürebilecek şekilde yeniden sağlığına kavuşması kabusunu gerçek kılacak tüm olanakları yok etmekten başka bir şey düşünmeden, sahte gözyaşları içinde ona olan bağılılığımı yeminler ederek yaşlı mamanın kollarına atıldım. Sözünü ettiğim iyileşme olanağı ertesi gün belirdi: Doktor kusturucu almasını emretti ve ona bakan ben olduğumdan, günde iki kez alacağını ama bunların birbirinden uzak saatlerde olmasına dikkat etmek gerektiğini, zira ikisi aynı anda verildiğinde midesini deleceğini ve ikinci dozu ancak ve ancak birincisi yeterince etkili olmadığında vermem gerektiğini belirterek paketi bana teslim etti. Ünlü hekime olabildiğince dikkatli olacağıma söz verdim ve sırtını döner dönmez, zayıf bir ruhu engelleyebilecek tüm saçma minnet duygularını kalbimden atarak ve yalnız ve yalnız altınımı, ona sahip olmanın huzur verici çekiciliğini düşünerek, her kötülük yapışımızda hissettiğimiz o muhteşem heyecanı, vereceği hazzın büyüyüşünü hissederek, dediğim gibi yalnız ve yalnız bu duygulara teslim olarak iki tableti birden bir su bardağına attım ve ilacı güven içinde yutarak onun için seçtiğim ölümüne kısa sürede kavuşacak tatlı arkadaşına sundum. Yaptıklarımın başarılı sonuçlarını görünce hissettiklerimi size anlatamam. Çan verirken yaşadığı öğürmenin her biri planımın gerçekten mükemmel olduğu duygusu yaratıyordu: Onu din-

liyor, seyrediyordum, gerçek bir sarhoşluk içindeydim. Bana kollarını uzatıyor, son bir kez daha veda ediyordu ve ben bundan haz alıyor, daha o anda sahip olacağım altınla gerçekleştireceğim binlerce proje tasarlıyordum. Uzun sürmedi; la Fournier aynı akşam vefat etti ve ben gizli paranın sahibi oldum.

- Duclos, dedi Dük, dürüst ol: O sırada mastürbasyon yapıyor muydun? Suçun o ince ve şehvi duygulanımı şehvet organına dek ulaşmış mıydı? - Evet monsenyör, size itiraf edebilirim; aynı akşam art arda beş kez boşaldım. - Demek doğru, dedi Dük haykırarak, suçun her türlü şehvet oyunundan bağımsız, kendine ait bir tahrik ediciliği olduğu doğru; yalnızca şehvet oyunları ile tüm tutkuları ateşlemek ve aynı coşkunun içine düşmek mümkün olabilir! Peki sonra ne oldu? - Eh nihayet Bay Dük, patroniçemi şerefli bir şekilde gömdürdüm; mirasçı piç Petignon'un payını vermem ve sadaka dağıtmam gerekiyordu; la Fournier ne demiş olursa olsun, bu işten her zaman gerçek anlamda nefret ederdim. Dünyada zavallıların da olması gerektiğine, bunun doğanın isteği olduğuna, zorunlu kıldığına ve o dengesizlik istediğinde denge sağlamaya çalışmanın onun kanunlarına karşı gelmek olduğuna inanırdım. - Nasıl ama Duclos, dedi Durcet, senin de prensiplerin var galiba! Seni böyle görmek beni rahatlattı; sefalet duyulan her türlü merhamet doğanın düzenine karşı işlenmiş hakiki bir suçtur. Biz bireyler arasında yarattığı dengesizlik, eşitsizliğin hoşuna gittiğini kanıtlamaktadır; zira bunu yaratan da odur ve bünyesinde bunu istemektedir. Ve zayıflara hırsızlık yaparak durumu düzeltme olanağı verdiğine göre, güçlülere de yardımı reddederek eski duruma dönme olanağı sağlamıştır. Evren, tüm varlıklar birbirine benzeseydi bir an olsun varlığını sürdüremezdi; her

şeyi koruyan ve idare eden düzen bu benzersizlikten doğmaktadır. Zaten, bu zavallı insanlar sınıfına iyilik yaparken bir başka sınıfa kötülük yapmış olurum, zira bahtsızlık, zenginin şehvet ya da zulüm nesnesini arayacağı kaynaktır; bir sınıfa yardım etmeyi keserek bir haz yolunu açık tutuyorum. Dolayısıyla sadakalarımın insan ırkının bir bölümüne küçük bir yardım yaparak, diğerlerini fazlasıyla sıkıştırdım. Bu nedenle sadakayı kendi içinde kötü bir şey olarak görür, bize farklılıklar verirken bunu bozacağımızı asla öngörmemiş olan doğaya karşı gerçek bir suç olarak kabul ederim. Böylece fakire yardım etmekten, dulu teselli etmekten ve öksüzün acılarını hafifletmekten oldukça uzak, doğanın temel eğilimlerini izlerim, onları bulundukları durumda bırakmakla kalmam, aynı zamanda bu durumun sürüp gitmesine yardım ederim ve değiştirdiklerine şiddetle karşı çıkar, bunun için tüm yolların mubah olduğuna inanırım. - Ne, dedi Dük, onları soymak ya da yıkıma itmeye bile mi? - Kesinlikle, dedi para babası; bu sınıflar diğerlerine hizmet ettiğine göre sayıları artırılabilir bile; onları çoğaltarak birine biraz acı versek de, bir diğerine fazlasıyla iyilik etmiş olurum. - İşte son derece katı bir sistem dostlarım, dedi Curval. Yine de dediğimiz gibi, zavallılara iyilik etmek huzur vericidir! - Zırvalık!, diye yeniden başladı Durcet, bu haz bir diğerini etkilemez. Bunlardan ilki uydurma, diğeri gerçektir; ilki önyargılara bağlıdır, diğeri gerçeğe dayanır; ilki tüm duyguların en yanlış olan onur nedeniyle hoş gidebilir, diğeri ise ruh için gerçek bir hazdır, tüm tutkuları ateşler. Ve tek kelimeyle, biriyle cinsel istek duyarım, dedi Durcet, diğeriyle çok az şey hissederim. - Ama her şeyi her zaman bu duygularla açıklamak doğru mu? Dedi Piskopos. - Her şeyi dostum, dedi Durcet, hayattaki tüm etkinlik-

lerimizde bizi sadece bunlar yönlendirmeli, zira yalnızca onlar gerçekten zorlayıcıdır. - Ama bu sistemden binlerce ama binlerce suç doğabilir. - Eh, suçun ne önemi var, ben zevk aldıktan sonra, dedi Durcet. Suç doğanın bir yolu, insanları yönetmesinin bir yoludur. Bu anlamda neden kendimi doğanın değil erdemin güdümüne bırakmamı isteyesiniz? Doğanın her ikisine de ihtiyacı var ve her ikisine de onun aracılığıyla ulaşıyorum. Bizi çok başka yerlere sürükleyecek bir tartışmaya daldık. Yemek saati geliyor ve üstelik Durcet'nin işini bitirmesine çok var. Devam edin sevgili kızım, devam edin ve yalnızca bizim değil, tüm filozofların alkışını hak eden bir etkinliği ve sistemleri itiraf etmekte olduğunuzdan emin olun.

- İyi yürekli patroniçem gömülür gömülmez ilk aklıma gelen evi ele almak ve yeniden canlandırmak oldu. Bu projemi arkadaşlarıma açtım ve başta Eugénie olmak üzere hepsini çok sevdiğim dostlarım, bana mama gözüyle bakacaklarına söz verdiler. Bu unvanı almak için henüz çok gençtim: Yaklaşık otuz yaşındaydım ama evi yönetecek yeterli tecrübeye sahiptim. Bundan dolayı da baylar, maceralarımı bu dünyada kendi ayakları üzerinde durmaya çalışan bir kızınkiler olarak değil, sık sık başıma geldiği gibi, kendi işini kendi görebilecek kadar genç ve güzel bir baş rahibe olarak aktaracak ve kendi yaşadığım maceraları özellikle altını çizerek anlatacağım. La Fournier'nin tüm müdavimleri bana kalmıştı ve hem evimin işlerini hem de şehvet düşkünü adamların kaprislerini fazlasıyla memnuniyetle yerine getiren kızlarım sayesinde yenilerini çekmenin sırrını öğrenmiştim.

- İlk düşen La Fournier'nin eski dostu, Fransa'nın yaşlı maliye bakanlarından biri oldu. Ona genç Lucile'i verdiğim-

de çok heyecanlanmış göründü. Alıştığı aşırılık bir kız için hem pis hem de iğrenç olduğu üzere yüzünün üzerine sıçmak, sıçtıklarını tüm yüzüne sıvamak ve onu bu haldeyken öpmek ve okşamaktı. Lucile bana duyduğu dostluk nedeniyle bu yaşlı iblisin tüm isteklerini yapmasına izin vermiş ve mide bulandırıcı eserini tekrar tekrar öperek karnının üzerine boşalmasını sağlamıştı.

- Kısa zaman sonra, Eugénie'nin ilgileneyeceği bir başkası geldi. Bok dolu bir fıçı getirtti, çıplak bir kızı içine sokup çıkardı ve ilk haline dönene kadar her yanını diliyle yalayaarak temizledi. Bu ünlü bir avukat, zengin ve çok tanınmış bir adamdı, kadınlardan en ufak bir haz almıyor, hayatı boyunca sürdüreceği bu şehvet yolunu yüceltiyordu.

- Fournier'nin eski bir müdavimi olan Marki de..., onun ölümünden kısa bir süre sonra bana başsağlığı dilemeye geldi. Evime gelmeye devam edeceğine garanti verdi ve beni ikna etmek için aynı akşam Eugénie ile kaldı. Bu yaşlı şehvet düşkününün tutkusu önce kızın ağzını özenle öpmekti. Kızın tükürüğünü mümkün olduğunca yutuyor, on beş dakika kadar kalçalarını öpüyor, osurmasını sağlıyor ve sonunda da asıl büyük isteğini dile getiriyordu. İş bittiğinde, bir bok parçasını ağzında saklıyor ve bir eliyle onu diğer eliyle kendini tahrik eden kızı üzerine eğiyor, bu boklu deliği okşarken organıyla oynanmasının keyfini çıkarırken, kızın üstüne bıraktığı bok parçasıyla oynamasını istiyordu. Bu hazzı yaşamak izin oldukça yüksek bir bedel ödese de, bu oyuna katılmak isteyecek çok az kız çıkıyordu. İşte bu nedenle Marki'nin gözüne girmiştım; yalnızca kendisinin olmamı isteyecek kadar da kıskançtı.

Bu sırada iyice ateşlenen Dük yemek çanının çaldığını, masaya oturmadan önce bu fanteziyi gerçekleştirmek istedi-

ğini söyledi. Ve işte şunları yaptı: Sophie'yi yanına çağırdı, bokunu eline aldı, daha sonra Zèlamir'i gelip Sophie'nin bokunu yemeye zorladı. Bu taşkınlık Zèlamir gibi bir çocuk dışında herhangi biri için haz haline gelebilirdi; işlediği günahı tam olarak algılayacak denli eğitilmiş olmadığından, yalnızca tiksinti yaşıyor ve biraz nazlanmak istiyordu. Ama Dük bir an için tereddütte kaldıysa da, sonunda öfkeyle tehdit ederek cezalandırdı. Bu durum o kadar beğeni topladı ki, herkes şu ya da bu şekilde benzerini gerçekleştirdi, zira Durcet tüm güzellikleri paylaşmak gerektiğini ileri sürüyor ve küçük oğlanların küçük kızların boklarını yiyerek kendisine bir şey bırakmamalarını adil bulmuyordu, sonunda Zèphire'i kendi üstüne sıçtırdı ve Augustine'e gelip marmeladı yemesini emretti; bu güzel ve çekici kız emri yerine getirirken kan gelene kadar kustu. Curval de bu iğrençliği taklit etti ve sevgili Adonis'in bokunu üstüne alarak aynı iğrenmeyi sergilemeden yalayıp yutan Michette'e verdi. Piskopos da kardeşini izledi ve muhteşem Zelmire'i sıçtırırken, Cèladon'u reçeli yemeye çağırdı. Başlattıkları iğrençlikleri haz olarak gören şehvet düşkünleri için son derece ilgi çekici iğrenç ayrıntılar yaşanıyordu. Piskopos ve Dük boşalırken, Curval bunu beceremedi ya da istemedi; böylece yemeğe geçildi. Burada Duclos'un yaptıkları şaşkınlıkla kutlandı. - Saygının bir safsata olduğunu ve bu tür bağların suçun etkilerini durdurumaması ya da engellememesi gerektiğini, zira kullandığımız nesnenin kalbimiz üzerinde herhangi bir hakkı olmadığını anlayacak beyne sahipmiş, dedi Dük kadını şaşırtacak denli savunarak; kalp yalnız kendi için çalışmalı, varlığını ortaya koyması güçlü bir ruh için utanç olmalıdır; bu durumda ondan nefret edilmeli ya da yok edilmelidir. - Bu doğru, dedi Durcet, saygınlık yaratmaya çalışan bir düşünce

adamı göremezsiniz. Kendine düşmanlar edineceğinden emin, bu konuda çaba göstermez. - Ama size hizmet eden kişi zevk almanız için çaba göstermez, diye araya girdi Piskopos: İyilikleriyle size hakim olmaya çalışır. Bu tarz bir davranış neyi hak eder diye soruyorum. Size hizmet ederken şöyle demez mi: Size hizmet ediyorum, çünkü size iyilik etmek istiyorum; oysa söylediği şudur: Sizi aşağılamak ve sizin üzerinizde yer almak için mecbur bırakıyorum sizi. - Bu düşünceler, dedi Durcet, verdiğimiz hizmetin suiistimal edildiğini ve yansımalarının da ne kadar saçma olduğunu kanıtlamaktadır. Ama, söylediğimiz gibi bunlar, ruhunun zayıflığı nedeniyle bu tür küçük hazlara cesaret edenler içindir; bizim gibi tiksinti yaratanlar bence bunları yaratmaktan memnunar. - Bu konuşmalar onları baştan çıkardığından, fazlasıyla içtiler ve şölenlere geçtiler; bilinçlerini kaybeden şehvet düşkünlerimiz çocukları yatırmayı ve gecenin bu bölümünü dört ihtiyar ve öykücüyle geçirmeyi, iğrençlikler ve işkencelerle hazza yavaş yavaş ulaşmayı düşündüler. Bu on iki ilginç kişi arasında darağacını defalarca hak etmemiş bir kişi bile bulunmadığından, burada sözü edilenleri düşünmeyi ve hayal etmeyi okuyuculara bırakıyorum. Sözlerden eylemlere geçildi, Dük baştan çıkmıştı ve nedenini nasılinı bilmem, Thèrèse'in bu anın izini hep taşıdığı söylendi. Ne olursa olsun, kahramanlarımızı eşlerinin o akşam için hazırlattıkları tertemiz yataklarda, gürültülü eğlencelerinde bırakalım ve ertesi gün neler olduğuna bakalım.

Onaltıncı Gün

Yavaş yavaş tükenmeye başlayan Dük dışında kahramanlarımızın hepsi günah evine girdikleri kadar canlı kalktılar. Dük'ün durumundan Duclos'u suçladılar: Bu kızın, kimseyle

onunla olduğu kadar şehvetle boşalmadığını itiraf eden Dük ile şehvet oyunları yaratma konusundaki eksiksiz ustalığı kesindi. Bu olaylarda kaprisin yaşa, güzelliğe, erdeme sıkı sıkıya bağlı olduğu doğruysa da, tüm bunlar bir işe yarayabiliyor, sıklıkla tüm lütuflarla taçlandırılmış deneyimsizler yerine sonbaharındaki güzelliklerin yakaladığı bir incelik gerekebiliyordu. Toplulukta git gide sevmeye başlanan ve çok ilgi çeker hale gelen bir başka yaratık daha vardı: Bu Julie idi. Şimdiden hayal gücü, şehvet ve hovardalık timsali gibiydi. Kanamaya ihtiyacı olduğunu hissettirecek denli politik, hiç umursamadıklarını bile yağlayacak denli numaracıydı; topluluktaki etkisini bildiği babasının yanında biraz itibar görmeye devam etmek için Duclos'un arkadaşı gibi davranıyordu. Dük ile yatma sırası geldiğinde Duclos'a öylesine yaklaşıyor öylesine kurnaz ve kibar davranıyordu ki, Dük her zaman bu iki yaratığın onda yaratmayı başardığı muhteşem hazları elde edeceğinden emin oluyordu. Bununla birlikte kızından fazlasıyla sıkılıyordu ve belki de tüm yeteneğiyle destek veren Duclos'un yardımı olmadan, istediklerini asla başaramayacağını biliyordu. Kocasını Curval de aşağı yukarı aynı noktadaydı ve ağzı ve pis öpücükleri sayesinde birkaç boşalma sağlayabilse de, tiksinti çok uzakta değildi. Aynı iğrenç öpücüklerin yaktığı ateşten doğduğu bile söylenebilirdi. Durcet kızı daha az önemsiyordu, bir araya gelişlerinden beri iki defadan fazla tahrik edememişti onu. Buna göre geriye, şehvet oyunlarının tarzını seven ve dünyanın en güzel kışının onda olduğunu düşünen Piskopos'tan başkası kalmıyordu. Piskopos, bizzat Venüs'e benzediğinden emindi. Kız hep bu yönünü dönüyordu ona, zira ne pahasına olursa olsun beğenilmek istiyordu; korunmaya aşırı ihtiyaç hissettiğinden mutlaka birini istiyordu.

O gün şapelde Hèbè, Constance ve Martaine'den başkası görülmedi, sabah cezada da kimse yoktu. Bu üçü işlerini bitirdiğinde, Durcet de ihtiyaç duydu. Sabahtan beri peşinden koşmakta olan Durcet kendini tatmin etmek için bu anı fırsat bildi ve hizmet için bıraktıkları Constance ile birlikte şapele kapandılar. Dük tatmin olduktan sonra, küçük para babasının ağzının tam ortasına sıçtı. Bu baylar bununla da yetinmediler ve Constance, Piskopos'a bir yarım saat daha birbirlerine işkence ettiklerini söyledi dediğim gibi..., çocukluktan arkadaşlıklar ve o zamandan beri okul çocuğu alışkanlıklarını bırakmamışlardı. Constance'a gelince, bu başlaşa geçen zamanda pek bir hizmette bulunmadı; kıçları soydu, emdi ve en fazla cinsel organları uyardı. Salona geçildi, dört arkadaş kendi aralarında biraz sohbet ettikten sonra akşam yemeğinin hazır olduğu bildirildi. Yemek büyüleyiciydi ve her zamanki gibi şehvet doluydu; birkaç şehvetli dokunuş ve öpücükten sonra, çeşni niyetine skandal niteliğinde olaylar yaşanması şaşırtıcı edildi; Zèphire ve Hyacinthe, Michette ve Colombe'un kahve servisi için beklediği salona geçildi. Dük Michette'in, Curval ise Hyacinthe'in uyluklarına yapıştı; Durcet Colombe'u sıçtırdı ve Piskopos bunları Zèphire'in üstüne koydu. Curval, önceki gün Duclos'un anlattığı tutku öykülerinden birini hatırlayarak, Colombe'un cinsel organının üzerine sıçmak istedi; kahve servisinde olan Thèrèse kızı yerleştirdi ve Curval işe koyuldu. Ama her gün karnını doldurduğu inanılmaz yiyecek miktarı ile orantılı, hatırı sayılır boyutta boklar çıkardığından, neredeyse hepsi yere saçıldı ve doğanın şüphesiz böylesine pis hazlar için yaratmadığı bu küçük güzel bakire organ, yalnızca yüzeyel olarak boka bulanmış oldu. Zèphire tarafından mükemmel şekilde tahrik edilen Piskopos, izleyenlere bu muhteşem tab-

loyu sunmanın zevkini de hissederek, menisini kaybetti. Deliyeye dönmüştü; Zèphire'i azarlıyor, Curval'i azarlıyor, herkeseye saldırıyordu. Gücünü yeniden kazanması için büyük bir bardak iksir içirdiler. Michette ve Colombe, öyle uykusu için bir sedir üzerine uzanmasını sağladılar ve yanından ayrılmadılar. Uyandığında iyice kendine gelmişti ve gücünü daha da iyi toplaması için, Colombe cinsel organını bir an için ağzına aldı: Tekrar burnunu kaldırmıştı ve öykü salonuna geçildi. O gün kanepesinin üzerinde Julie vardı; kızı fazlasıyla sevdiğinden, onu orada görmek keyfini yerine getirdi. Dük Aline'i, Durcet Constance'ı ve Başkan da kızını yanına almıştı. Her şey hazır olduğunda, güzel Duclos kürsüye yerleşti ve söze şöyle başladı:

- Suç işleyerek elde edilen paranın mutluluk getirmeyeceğini söylemek yanlış olur dediğim gibi, bence hiçbir sistem yanlış kabul edilemez. Evimdeki herkes mutlu oldu; la Fournier'nin bile bu kadar geleni gideni olmamıştı. Bu durum aklıma korkunç olduğunu itiraf edeceğim ve pek hoşunuza gitmese de gururlanma cesaretini göstereceğim bir fikir getirdi. Bence, birine yapmamız gereken iyiliği yapmadığımızda, kötülük yapmış olmanın haince şehvetini yaşarız ve benim yozlaşmış hayal gücüm de bana, velinimetimin oğlu olan zavallı için şüphesiz oldukça önemli miktarda olan ve benim çoktan harcamaya başladığım bir serveti vermekle yükümlü olduğum küçük Petignon'a karşı şehvet dolu bir oyun esinledi. İşte elime geçen fırsat şöyle doğdu. Bu bahtsız kunduracı çocuk durumu kendisinininki gibi olan fakir bir kızla evlenmişti; bu fakir birlikteliğin meyvesi yaklaşık on iki yaşında ve bana anlatıldığı kadarıyla çocuk çizgilerine körpe güzelliğinin tüm çekiciliğini ekleyen genç bir kızdı. Sefalet içinde, ama bir anne babanın gösterebileceği tüm

özenle yetiştirdikleri bu çocuk bana mükemmel bir av gibi göründü. Petignon evime hiç gelmiyordu; burada sahip olduğu hakları bilmiyordu. La Fournier bana bu haklardan söz eder etmez ilk yaptığım o ve tüm çevresi hakkında bilgi toplamak oldu ve evinde bir hazinesi olduğunu da bu şekilde öğrendim. Aynı dönemde, la Desgrandes'in en az bir ke-re sözünü edeceği ünlü ve şehvet oyunlarında usta Mesanges Markisi bana başvurdu ve bedeni ne olursa olsun ona on üçüne henüz basmamış bir bakire bulmamı istedi. Kızla ne yapacağını bilmiyordum, zira bu konuda pek kararlı davranan bir adamdı; sözü geçen tutarı, bekaret, anlayan birileri tarafından saptandıktan sonra ellerime sayacak ve bu andan itibaren de kimseye hesap vermek durumunda kalmayacaktı; anlaşıldı mı diyordu, çocuk bu ülkeden/gidecek ve bir daha Fransa'ya asla geri dönmeyecek. Yakında tekrar sahneye çıktığında anlayacağınız gibi, Marki müdavimlerimden olduğundan onu memnun edecek her şeyi yerine getirdim; ona gereken Petignon'un küçük kızımı gibi geldi bana. Ama kızı nasıl kaçıracaktım? Çocuk evden hiç çıkmıyordu; eğitimi bile aynı evde alıyordu; bu sağduyulu, ihtiyatlı tutum bana hiç umut bırakmıyordu. Sözünü ettiğim ünlü küçük kız düşkünü de kullanmam mümkün değildi. O sırada kasaba-daydı ve Marki beni sıkıştırmaktaydı. Ancak tek bir yol bulabildim, ama bu yol küçük gizli hainliğimi suç noktasına kadar götürüyor, zira vahimleştiriyordu. İş karı kocadan çözmeye, her ikisini de hapse attırmaya karar verdim; böylece küçük kız korumasız kalacak ya da arkadaşlarının evine sığınacak, tuzağıma çekmem kolaylaşmış olacaktı. Böylece onlara tamamen avcumun içinde olan, dostum ve bu tür olaylardaki becerisinden emin olduğum birini gönderdim. Bilgi topladı, alacaklıları buldu, tahrik etti, destekledi; sekiz

günün sonunda hem kadın hem de adam hapisteydi. Bu andan itibaren benim için her şey kolaylaşmıştı; kötü yola düşmüş bir satıcı kadın, kısa süre sonra küçük kızı fakir komşularından birinin evine terk edilmiş buldu; kız bana getirildi. İçi de tamamen dış görünüşü gibiydi: Dünyanın en yumuşak en beyaz tenine ve en yuvarlak en biçimli hatlarına sahipti... Tek kelimeyle, bundan daha güzel bir çocuk bulmak olanaksızdı. Tüm masraflar eklendiğinde bana yaklaşık yirmi luiye mal olmuştu ve Marki, söz konusu olacak tutarı ödemeye talipti; ödemeyi yapacak ama bu konuda bir daha tek kelime bile konuşmayacak, kimseyle de uğraşmak zorunda kalmayacaktı; ondan yüz lui istemiştım, ama bu olayda esas olan harcamalarımı karşılamak olduğundan altmış luiye fit oldum ve bunun da yirmi luisini, bu küçük kızın anne ve babasının uzun süre kızlarından haber alamamasını sağlayacak ayarlamaları yaptığı için savcıya gönderdim. Buna rağmen haber almayı başardılar, kızın kaçırıldığını saklamak olanaksızdı. İhanetle suçlanan komşular yargılandılar; sevgili kunduracı ve karısına gelince, savcım öyle şeyler yaptı ki, bu olay konusunda asla şikayetçi olamadılar, zira yakalandıklarının yaklaşık on birinci yılı sonunda hapiste öldüler. Bu küçük felaketten iki kat kazançlı çıkmıştım, zira hem satabileceğim bir çocuk elde etmiş, hem de kunduracıya vermek üzere emanet aldığım altmış bin franka kavuşmuştum. Küçük kıza gelince, Marki doğru söylemişti: Ondan bir daha söz edildiğini duymadım ve sanırım bu öykünün geri kalan kısmını Madam Desgrandes anlatacak. Sizi yeniden kendi öyküme, listede yer alan şehvetli detayları sunabileceğim günlük olaylara davet etmenin zamanı geldi.

- Oh Tanrım!, dedi Curval, ihtiyatlılığını delicesine seviyorum. Burada her yönüyle tasarlanmış bir hainlik, hoşuma

giden bir düzen var; kurbana son darbeyi indirebilecek yaradılıştaki oluşun, baş yapıtlarımız arasına yerleştirilebilecek nitelikte bir iğrençlik gibi görünüyor bana. Ben bile daha beterini yapamazdım belki de, dedi Durcet, zira insanları sonunda özgürlüklerine kavuşturmuşsun. Dünyada bunları desteklemekten başka bir şey düşünmeyen o kadar çok enayi var ki: Hayatlarının her anı senin için endişe verici olmalı. - Mösyö, diye yeniden sözü aldı la Duclos, dünyada sizinki gibi bir kredisi olmayınca insan, bu tarz olaylarda gizlice insan kullanır, bu durumda ihtiyat zorunluluk halini alır ve her yapmak istenilen şeye cesaret edilemez. - Bu doğru, dedi Dük; o kadar da ileri gidemezsiniz. Ve bu sevimli yaratık öykülerine devam etti.

- Size günlerden beri anlatmakta olduğuma benzer tarzda bayağılıklara hâlâ başvuruyor olduğunuzu görmek dehşet verici baylar, dedi bu güzel kız. Sizi ilgilendirebilecek her şeyi anlatmamı ve hiçbir ayrıntıyı gizlemememi emrettiniz. İşte tüyler ürpertici iğrençliklere üç örnek daha; sonra başka fantezilere geçeceğiz.

- Size anlatacağım ilk öykü, yaklaşık altmış altı yaşında yaşlı bir malikane sahibine aittir. Kadınları çırılçıplak soyduruyor ve kalçalarını hayranlıktan çok kabalıkla bir an okşadıktan sonra, önünde, odanın tam ortasına, yere sıçmaya zorluyordu. Seyretme hazzını yaşadıktan sonra, sıra aynı yere kendisinininkini de bırakmaya geliyordu; daha sonra elleleriyle her ikisini birbirine karıştırıyor, kızı dört ayağının üzerine çömelip karışımı yemeye zorluyor, bu sırada son derece boklu bir halde bırakmaya özen göstermiş olması gereken kışını göstermesi gerekiyordu. Tahmin edebileceğiniz gibi baylar, bu tarz zırvalıklara razı olan çok az kız vardı ve üstelik adama genç ve körpe kızlar gerekiyordu...Ben bula-

biliyordum, zira Paris'te her şey bulunurdu, ama parayı adama ödetiyordum.

- Bu tarz öykülerden geri kalan ikincisi kızın fazlasıyla yumuşak başlı olmasını gerektiriyordu; hovardamız aşırı genç olmasını da istediğinden, bu tür rollere boyun eğecek çocuk bulmak, kadın bulmaktan daha kolay oluyordu. Size sözünü edeceğim adama on üç on dört yaşlarında, çok güzel küçük bir çiçekçi kız verdim. Adam geldi, kız tepeden tırnağa soydu; bir an arkasını yokladı, osurmasını istedi; sonra da dört beş kez eğilerek kızın üstüne boklarını bıraktı ve gırtlığına düşer düşmez yutmaya zorladı. Bu sırada kızın göğsünün üzerine ata biner gibi oturmuş, bir eliyle oldukça büyük organını okşuyor, diğer eliyle de bokları parçalıyordu; Size sözünü ettiğim bu adam, o sırada boşalmamış olduğundan, yeniden hareketlenmek istiyordu. Sürekli kusan küçük kız merhamet diliyor, ama adam suratına gülüyor ve hiç istifini bozmuyordu ve ancak altıncıda menisinin aktığı görülüyordu.

- Temel konumuz olan ve daha sonra da sık sık aksesuar olarak göreceğimiz bu pisliklere son örnek yaşlı bir banker oldu. Ona güzel olmasına güzel, ama kırk, kırk beş yaşlarında ve gırtlığı son derece geniş bir kadın gerekiyordu. Kadınla yalnız kalır kalmaz tepeden tırnağa soydu ve memelerini kabaca yokladı. - Ne güzel inek memeleri!, diye laykırdı. Benim kıcıımı silmeyeceklerse ne işe yarayabilirler ki? Daha sonra sıkıştırdı, birbirlerine sürttü, çekiştirdi, ezdi, pis ayağını üzerlerine koyarak bastırdı; sürekli olarak bir boyundan daha iğrenç bir şey olamayacağını ve doğanın bu idriyi neden yarattığını, kadın bedenini neden bu kadar aşağıladığını ve kirlettiğini anlayamadığını söylüyordu. Tüm bu tuhaf sözlerden sonra, kendi de çırılçıplak soyundu. Aman

Tanrım! O ne vücuttu öyle! Baylar nasıl anlatsam size? Tepeden tırnağa tamamen irinle kaplı, mide bulandırıcı bir yara gibiydi ve iğrenç kokusu bulunduğu yan odadan bile duyuluyordu. Emilecek varlık bundan ibaretti.

- Emmek? dedi Dük.

- Evet baylar, dedi Duclos, dilin dokunmadığı küçücük bir nokta bile bırakmadan baştan ayağa emilecekti. Ona verdiğim kadın, öngörüldüğü üzere güzeldi; bu mide bulandırıcı kadavrayı görür görmez dehşet içinde geri çekildi. - Nasıl yani kaltak, dedi adam, senin mideni mi bulandırıyorum? Ama yine de bana dokunman, dilinin bedenimin her noktasına dokunması gerekiyor. Ah! Bu kadar müşkülpesent olma! Diğerleri yaptı; hadi, hadi, naz yapma.

- Paranın her şeye kadir olduğunu söyleyenler yanılmamıştı; ona sunduğum zavallı inanılmaz bir sefalet içindeydi ve bu işin ucunda iki lui vardı: Ondan istenilen her şeyi yaptı; yaşlı hasta son derece iğrenç bedeni üzerinde bir dokunuş hissetmekten ve onu yiyip bitiren yanma hissini azaltmaktan memnun, şehvetle mastürbasyon yapıyordu. İş bittiğinde, sizin de tahmin edebileceğiniz gibi bu bahtsız kız korkunç bulantılar içindeydi; dediğim gibi, iş bittiğinde adam kızı sırt üstü yatırdı, ata biner gibi üzerine yerleşti, memelerinin arasına sıçtı ve birbirlerine bastırarak geriye doğru büküldü. Ama boşaldığını görmedim; bir süre sonra, bir tek boşalma için bir çok benzeri işlem gerektiğini anladım; bu da aynı yere iki kez gelmeyen adamlardan olduğundan, onu bir daha hiç görmedim; aslında buna pek de üzülmedim.

- Bana kalırsa, dedi Dük, ben bu adamın yaptığı son işlemi çok mantıklı buluyorum; memelerin gerçekte kış silmekten başka ne işe yarayabileceğini hiç anlamamışımdır. -

Gerçekte, dedi körpe güzel Aline'in memelerini kabalıkla okşamakta olan Curval, hayatta memelerden daha tahrik edici şeyler olduğu kesin. Bunlar beni her seferinde öfkeliyor; itiraf etmeliyim, her meme görüşümde bir tür mide bulantısı, belli bir iğrenmeye kapılıyorum. Beni daha çok iğrendiren ancak bir cinsel organ olabilir. Aynı anda Aline'i de göğsünden yakalayarak odasına çekildi ve sarayından iki kızın, Sophie ve Zelmire'in ve Fanchon'un da onları izlemesini sağladı. İçeride neler olduğu pek anlaşılmadı, ama tiz bir kadın çılgılığın kısa bir süre sonra orgazm inlemeleri duyuldu. Geri geldiler, Aline ağlıyordu ve göğsünün üzerinde bir mendil tutuyordu; tüm bu olaylar kimseyi ilgilendirmediğinden, gülüşmelere neden olduğundan, Duclos öyküsüne kaldığı yerden devam etti:

- Birkaç gün sonra, daha çok el için yorucu olan çılgınlığı içimi fazla sıkmayan yaşlı bir keşişle bizzat ben ilgilendim. Bana derisi parşömene dönmüş, çirkin şişman bir kışkırtıcı: Dokunmam, okşamam, tüm gücümle sıkıştırmam gerekiyordu; sıra deliğe geldiğinde, beterin beteri ile karşılaştım; bu bölgedeki deriyi tutup birbirine sürtmem, sıkıştırmam, parmaklarımla sert bir şekilde canlandırmam gerekiyordu; menisi bu işlemdeki sertliğime bağlıydı. Bu sırada o da kendi organıyla oynuyordu, beni soymamıştı bile. Adam bu işe çok alışkın görünüyordu, zira arkası tamamen gevşek olmakla birlikte meşin gibi kalın bir deriyle kaplıydı. Ertesi gün, şüphesiz manastırda hakkımda yaptığı övgüler üzerine bana meslektaşlarından birini daha getirdi; bu kez adamın kışkına tüm gücümle şaplaklar atmam gerekecekti; ama daha şehvet düşkün ve meraklı olan bu adam, her şeyden önce karşısındaki kadının kalçalarını gözden geçiriyordu; cinsel organımı öptükten sonra on, on iki kez diliyle dokundu, kı-

çına inen şaplaklar bu dokunuşların arasına denk geliyordu. Cildi kıpkırmızı kesildiğinde, organı sertleşti; o güne kadar dokunduğum en güzel organlardan biri olduğunu söyleyebilirim; sonra beni yeniden kolları arasına alarak, bir elimle vurmaya devam ederken, diğer elimle organıyla oynamamı emretti.

- Belki yanılıyordum ama, dedi Piskopos, galiba, pasif dayak bölümüne gelmiş bulunuyoruz. - Evet baylar, dedi la Duclos, ama bugünkü görevim sona erdiğinden, bizi bundan sonra bir çok gece oyalayacak olan bu tür zevklere başlamayı yarına bırakmamı doğru bulursunuz sanırım. Yemeğe henüz yarım saat olduğundan Durcet, iştahları açmak üzere birkaç lavman almak istediğini söyledi; kadınlar titredi, ama bu iş bitmişti, artık geri dönülemezdi. O gün serviste olan Thèrèse muhteşem şeyler vereceğini garanti etti; iddiadan kanıta geçildi ve küçük para babası bağırsaklarını yüklediğinde, Rosette'e gelip gagasını açmasını işaret etti. Biraz sızlanma, biraz direnme, ama sonunda itaat etmek gerekiyordu ve tahmin edileceği gibi, geri dönüşü için fazla beklemek gerekmedi. Neyse ki yemek saati gelmişti, zira adam şüphesiz yeniden başlayacaktı. Ama bu yenilik ruhları alt üst ettiğinden, başka zevklerle de ilgilendiler. Şölenlerde memeler üzerine birkaç parça dışkı bırakıldı; Dük herkesin önünde la Duclos'un dışkısına dokundu; bu güzel kız onu tahrik ederken, yaşlı şehvet düşkününün elleri her yerinde dolaşıyordu; menisi aniden fışkırdı; Curval de la Champville ile aynı oyunu taklit ettikten sonra, sonunda yatmaktan söz etmeye başladılar.

Onyedinci Gün

Başkan'ın Constance'a karşı hissettiği inanılmaz antipati her

gün daha da belirginleşiyordu. Sırası gelen Durcet ile kaptığı bir düzenleme sonucu geceyi kızla geçirmiş ve ertesi gün çok ciddi şikayetlerde bulunmuştu. - Madem içinde bulunduğu durum ve meyvesinin umduğumuzdan önce doğması korkusuyla olağan işkenceleri uygulayamıyoruz, lanet olsun bu kaltağı en azından yaptığı aptallıklar için cezalandırmamızın bir yolunu bulmak gerek. diyordu. Şehvet düşkünlerinin lanetli ruhu burada biraz ortaya çıkıyor. Ey okuyucu, bu şaşırtıcı haksızlığı biraz analiz edersen durumun açıkça ortaya konabilir: Kızın suçu arkası istendiğinde önünü dönmesiydi; bu hatalar asla affedilmiyordu. Ama daha da beteri olayı yadsıyor oluşuydu; ısrarla, bu durumun onu harcamak isteyen Başkan'ın uydurması olduğunu ve onunla her yatışında böyle yalanlar söylediğini ileri sürmekteydi. Ama bu konudaki kurallar kesindi ve kadınlara da asla inanılmamaktaydı; bu kadını gelecekte meyvesini mahvetme riski olmadan nasıl cezalandıracaklarını bulmak bir sorun oldu. Sonunda, her hatasında bir bok parçası yemek zorunda kalmasına karar verildi ve sonunda Curval, bu işe hemen başlanmasını talep etti. Kabul ettiler. Kızların dairesinde yemeğe geçildi; kıza da burada bulunması emredildi; Başkan odanın ortasına sıçtı ve kıza bu iğrenç adamın yaptıklarını yemek üzere dört ayak üzerinde odanın ortasına kadar gitmesi söylendi. Kız dizleri üzerine çöktü, aman diledi, kimse duymadı; doğa bu adamların içine kalp yerine taş koymuştu. Zavallı küçük kadının söyleneni yerine getirmeden önce yaptığı nazdan daha keyifli bir şey olamazdı ve ne kadar eğlendiklerini Tanrı biliyordu. Sonunda kaderine boyun eğdi; işin yarısında midesi kalktı, tamamlayamayacaktı ve sonunda her şey bitti. Bu sahne ile tahrik olan şehvet düşkünlerimizin her biri seyir esnasında bir küçük kız tarafından tahrik ediliyordu; bu iş-

ten özellikle etkilenen, Augustine tarafından mükemmel şekilde okşanan Curval oldu ve fakir yemeğini henüz bitiren Constance'ı çağırdı: - Gel bakalım kaltak, balığı tuttuktan pişirdikten sonra sosunu da dökmek gerekir; bembeyaz duruyor, gel de ilgilen dedi. Bu sırada öte taraftaki Curval, Augustine'i sıçtırırken menisini Dük'ün zavallı karısının ağzına akıtıyor, sevimli Augustine'in taze ve leziz küçük bokunu yutuyordu. Ziyaretler tamamlandı; Durcet Sophie'nin kabında bok buldu. Genç kız hasta olduğunu söyleyerek özür diledi. - Hayır, dedi Durcet dışkıya dokunarak, bu doğru değil: Sindirim sorunu olan biri ishaldir, bu son derece sağlıklı bir bok. Az sonra o ölümcül defteri alarak, göz yaşlarını saklamaya ve durumuna acınmasını sağlamaya çalışan bu sevimli yaratığın adını en üste yazdı. Bunun dışında her şey yolundaydı; oğlanların odasında, bir gün önce şölenlerde sıçmış ve kışını yıkamaması emredilmiş olan Zèlamir'in izin almadan temizlendiği fark edildi. Bu en büyük suçlardan biriydi: Zèlamir de deftere kaydedildi. Buna rağmen Durcet oğlanın kışını öptü ve bir an için organını ağzına soktu; daha sonra boşta olan iki vurucu, Aline, Fanny, Thèrèse ve la Champville'in sıçmakta olduğu şapele geçildi. Dük, Fanny'nin bokunu eline aldı. Başkan ise, önceden boşalmış olmasına rağmen Augustine'in yanına gönderilecek olan Aline'inkini aldı. Constance'ın görüntüsü hepsini baştan çıkartmıştı, zira uzun zamandır sabahları böyle çılgınlıklarda bulunmamışlardı. Akşam yemeğinde iyice isteklendiler. Dük, Fransa'da yasaların şehvet oyunlarını neden yasaklandığını anlayamadığını, zira şehvet düşkünlüğünün vatandaşları oyalayarak entrikalara ve devrimlere girişmesini engellediğini söyledi; Piskopos yasaların şehvet oyunlarını değil, bu tür aşırılıkları yasakladığını dile getirdi. Böylece analizlere geç-

tiler ve Dük tehlikeli olabilecek, hükümette şüphe yaratabilecek hiçbir oyun olamayacağını ve bu nedenle de bu tür ufak tefek işlere karşı çıkmak istenmesinin zalimce, hatta anlamsız olduğunu belirtti. Yarı sarhoş olan Dük kendini Zèphire'in kollarına bıraktı; bir saat boyunca bu güzel çocuğun ağzını emerken, durumdan yararlanan Herkül inanılmaz büyüklükteki organını Dük'ün anüsüne sokmaktaydı. Blangis kendini teslim etti ve öpmekten başka bir etkinlikte, bir harekette bulunmadan, farkında bile olmadan cinsiyet değiştirdi. Diğer arkadaşlar çevrede başka iğrençliklere girişmişlerdi ve kahveler geldi. Daha önce çok fazla oyun oynanmış olduğundan oldukça sakin geçti ve belki de bu seyahat boyunca menilerin saçılmadığı tek gün oldu. Çoktan kürsüsüne çıkmış olan Duclos topluluğu bekliyordu ve herkes yerini aldığı anda, şu şekilde devam etti:

- Her açıdan üzerine titrediğim evimden birini kaybetmiştim: Eugénie, tutkuyla bağlı olduğum ve bana para getirebilecek her şeye olağanüstü itaati nedeniyle özellikle ihtiyaç duyduğum Eugénie, benden özel bir yolla kaçırılmıştı. Makûl bir tutar ödeyen bir hizmetçi kasabada bir akşam yemeği için onu aramaya gelmiş, bu işin yedi sekiz lui getireceğini söylemişti. Bu olay meydana geldiğinde evde değildim, zaten olsaydım bir yabancı ile çıkmasına asla izin vermezdim; ama yalnızca ona sormuşlardı ve o da kabul etmişti... Onu bir daha hiç görmedim.

- Bir daha da göremeyeceksiniz, dedi Desgrandes; ona önerilen hayatının son partisiydi ve bu güzel kızın öyküsünün bu bölümünü anlatmak da bana düşecek sanırım. - Ah! Aman Tanrım!, dedi Duclos, henüz yirmi yaşındaki o güzel kız, dünyanın en zarif ve en çekici yüzü! - Ve Paris'in en güzel vücudu olduğunu da eklemelisiniz: İşte tüm bu çekici-

lik ona ölüm getirdi. Şimdilik devam edin de bu tür saçmalıklarla fazla vakit kaybetmeyelim.

- Kalbimde ve yatağımda onun yerini Lucile aldı, diye devam etti la Duclos, ama evdeki işleri üstlenemedi; zira bunun için itaatkarlık ve içtenlik gerekiyordu. Ne olursa olsun, kısa bir süre sonra, zaman zaman ziyaretine gelen ve Eugènie ile birlikte hoşlandığımız Benedikt Baş rahibini onun ellerine teslim ettim. Bu din adamı kızın cinsel organını diliyle uyardıktan ve ağzını emdikten sonra, yalnızca cinsel organı ve testisleri üzerinden hafifçe kırbaçlanmalıydı; organı sertleşmeden, yalnızca sürtünmeyle tahrik oluyor ve sonunda bu bölgeye tek bir sopa darbesiyle boşalıyordu. En büyük zevki, kızın organından çıkan meni damlalarını sopanın ucuyla havaya fırlatmasıydı.

- Ertesi gün, kaba etlerine tamı tamına yüz değnek darbesi vurmak gereken birine bizzat kendim gittim; önce arkadan öpüyor, bu sırada da kendini soyduruyor ve organıyla oynuyordu.

- Bir üçüncüsü yine o yakınlarda beni istedi; her aşamaya daha çok törensellik katıyordu: Sekiz gün önceden haberdar edilmişim ve tüm bu zamanı vücudumun hiçbir yerini, özellikle de cinsel organımı, kıcımlı ve ağzımı yıkamadan geçirmem gerekiyordu; uyarıyı aldığım andan itibaren en az üç karış derinliğinde bir kabı idrar ve bokla doldurmaya başladım. Sonunda geldi; yaşlı bir vergi memuruydu, hali vakti yerinde güçlü bir adamdı, çocuksuz bir duldu ve sık sık böyle partiler veriyordu. Öğrenmek istediği ilk şey, bana bildirilen ön koşulları tam olarak yerine getirip getirmediğimdi; onu bu konuda temin ettim; ikna olmak üzere işe ağzımın üzerine dudaklarımın üzerine bir öpücük kondurmakla başladı; şüphesiz tatmin olmuştu, zira yukarı çık-

tık, kutunun içine yerleştirdiğim değneklere baktıktan sonra bana soyunmamı emrederek yıkamam kesinlikle yasaklanmış tüm bölgelerimi koklamaya başladı. Yasağı tam olarak yerine getirmiş olduğumdan, istediği kokuyu bulmuştu şüphesiz, zira cinsel organının hareketlendiğini görmüştüm ve haykırdı: - Ah! Kahretsin! Bu çok güzel, tam istediğim gibi! Sonrasında, bu kez ben onun arkasına dokundum; derisi hem rengiyle hem de sertliğiyle hakiki bir meşin gibiydi. Bir an dokunduktan, okşadıktan sonra biçimsiz kalçalarını araladım, sopaları içine batırıp çıkardım ve silmeden tüm gücümle on kez vurdum; ama darbelerim bu inanılmaz kaleyi hiç etkilememiş gibiydi, herhangi bir harekette bulunmadı. Bu ilk ataktan sonra, üç parmağımı anüsüne soktum ve tüm gücümle hareket ettirmeye başladım, ama adamımızın burası da hissizdi: Kımıldamadı bile. Bu ilk iki hafif sere-moniden sonra harekete geçen bu kez o oldu: Karnımı yatağa yapıştırdı, çömeldi, kalçalarımı araladı ve diliyle emri üzerine şüphesiz inanılmaz derecede koku yayan her iki deliğimde de dolaşmaya başladı. İyice içine çektikten sonra, onu yeniden kırbaçladım; yeniden diz çöktü ve diliyle dokundu ve bu böyle en az on beş kere tekrarlandı. Sonunda rolümü öğrenmişim ve dokunmadan izlediğim organının durumuna göre davranıyordum, diz çöküşlerinden birinde tam burnunun ortasına sıçtım. Geri düştü, bana küstah olduğumu söyledi ve kendi kendini tahrik ederek, yoldan geçenlerin bile duyabileceği çığlıklar atarak boşaldı. Boklar yere düşmüştü; bakmak ve koklamakla yetindi, dokunmadı. En az iki yüz kırbaç darbesi yemişti ve kaba etleri uzun süredir alışkın görüldüğünden, çok hafif bir izden başka bir şey kalmadığını söyleyebilirim.

- Oh! Tanrım, dedi Dük, işte seninkine rakip olabilecek

bir kış Başkan. - Orası kesin dedi Curval dili dolaşarak, zira o sırada Aline onun organı ile oynuyordu; sözünü ettiğimiz adamın benim kalçalarım ve zevklerimden fazlasına sahip olduğu kesin, zira bide kullanmadığımı itiraf ediyorum, ama yıkanmama süresinin daha uzun olmasını isterdim: En az üç ay suya dokunulmamalı bence. - Başkan organın sertleşiyor, dedi ona Dük. - İnanabiliyor musunuz? Dedi Curval. Benim inancımı Aline'e sorabilirsiniz, o size söyleyecektir, zira ben ne başlangıcını ne bitişini asla fark edemeyecek kadar alıştım bu duruma. Sizi temin edebileceğim tek konu, konuşmakta olduğumuz şu anda pis bir orospu istediğimdir; benim için her türlü rahatlığı sonuna kadar göstermesi, kışının bok ve organının balık gibi kokmasıdır. Hey Thèrèse! Pislikte zıvanadan çıkmış olmalısın, vaftizden beri yıkanmamış mide bulandırıcı organının kokusu üç metre öteden duyuluyor, lütfen gel burnuma daya ve hatta bunlara bir parça da bok ekle. Thèrèse yaklaştı; bu pis, mide bulandırıcı ve iğrenç sözler üzerine Başkan'ın burnuna sürdü ve istenilen bok parçasını bıraktı; Aline'in organı ile oynadığı şehvet düşkünümüz boşaldı ve Duclos öyküsünün devamını şöyle getirdi:

- Size anlatacağım iş için her gün yeni bir kız bulan yaşlı bir adam, arkadaşlarımdan biri aracılığıyla onu görmeye gitmemi rica etti. Bu sırada bu şehvet düşkününün alışkın olduğu işlem konusunda da bilgi sahibi oldum. Gittim, bu tür oyunlara alışkın oluşun verdiği soğukkanlı, güvenli bakışlarla inceledi beni; ona sunulan nesnenin değerini bir dakika içinde anlamıştı. - Çok güzel kalçalarınız olduğunu söylediler bana, dedi, ben bu tür güzel kalçalara zaafı olan altmışında bir adam olduğumdan, ününüzü hak edip etmediğinizi görmek istedim...Soyunun. Bu kesin söz, bir emirdi;

yalnızca itaat etmekle kalmadım, bu tecrübeli hovardaya mümkün olduğunca yaklaştım. Önce dimdik durdum; ardından yavaş yavaş eğildim ve kült objesini hoşuna gidebilecek tüm biçimleriyle gösterdim ona. Her hareketimde yaşlı hovardanın üzerimde gezinen ve bazen donup kalarak bazen ise hakimiyeti biraz daha ele geçirerek durumun keyfini çıkaran ellerini hissediyordum. - Delik oldukça geniş, dedi bana, hayatınız boyunca fazlasıyla sodomist bir orospu olmuş olmalısınız. - Ne yazık ki öyle mösyö, dedim ona, erkeklerin oldukça kaprisli olduğu ve hoşlarına gitmek için her şeyimizi sunmak zorunda kaldığımız bir çağda yaşıyoruz. Daha sonra ağzının kalçalarımın arasına kapandığını ve dilinin deliğe girmeye çalıştığını hissettim. Bana tavsiye edildiği üzere derhal gevşedim ve dilinin üzerine en iğrenç ve en hoş rüzgarı bırakıverdim. Bu iş keyfini kaçırmadıysa da, daha fazla heyecanlanmasını da sağlamadı; sonunda, bir yarının düzineden sonra kalktı, beni yatağının kenarına götürdü ve içinde dört sopanın bulunduğu bir fayans kova gösterdi; kovanın üzerinde, altın kancalı çivilere asılmış çok sayıda kırbaç asılıydı. - Bunlardan birini seçin, hazırlanın; işte kırım: Gördüğünüz gibi kuru, zayıf ve son derece sertleşmiş haldedir; dokunun dedi ve itaat ettiğimden: - Görüyorsunuz, diye devam etti; darbelerle sertleşmiş ve ancak en inanılmaz aşırılıklarla heyecanlanabilecek yaşlı bir meşin. Bu şekilde duracağım, dedi bacaklarını yatağına uzatıp, bacaklar yerde, karın üstü uzanarak; sopaları ve kırbaçları dönüşümlü olarak kullanın. Uzun sürebilir, ama sona yaklaştığınızı anlayacaksınız: Kırımın üzerinde olağandışı bir şeyler gördüğünüz anda, ne yapıyorsam onu taklit etmeye hazır olun; yer değiştireceğiz, güzel kalçalarınızın önünde diz çökeceğim, ne yapıyorsam onu yapacaksınız ve boşalacağım. Ama en önemlisi

sabırsızlanmamanız, zira çok uzun zaman alacağı konusunda sizi bir kez daha uyarıyorum. Başladım, bana önerildiği gibi alet değişiklikleri yaptım. Aman Tanrım! O ne hissizlikti, tere bulanmıştı, daha rahat vurmak için kolumu dirseğime kadar sıvadım. Bazen sopalarla bazen kırbaçla, bir o kolumla bir bu kolumla devam edeli kırk beş dakika kadar olmuştu ama en ufak bir ilerleme göremiyordum. Hovardamız hareketsizdi, bir ölü gibi kımıldamadan duruyordu; bu işten aldığı şehvetin sessizce tadını çıkarıyor gibiydi, ama dışarıda herhangi bir iz, cildi üzerinde herhangi bir belirti görülüyordu. Sonunda saat ikiyi çaldı; saat on birden beri iş başındaydım; birden belini doğrulttuğunu gördüm; kalçalarını araladı; kırbaçlamaya devam ederek, belirli aralıklarla sopaları uzattığı kalçalarına vurdum; bir bok parçası fırladı, kırbaçladım, bir vuruşumla bok parçası havaya uçtu. - Hadi cesaret, dedim ona, işte yüze yüze kuyruğuna geldik. Sonra adamımız öfkeyle ayağa kalktı; sert ve isyankar organı karnına yapışmıştı. - Beni izleyin, dedi, beni izleyin, size meni vermek için boktan başka hiçbir şeye ihtiyacım yok. Çabucak onun yerine eğildim, söylemiş olduğu gibi diz çöktü ve ağzına yaklaşık üç günden beri bu amaçla sakladığım yumurtayı bıraktım. Bunu alır almaz menisi fışkırdı ve hazdan haykırarak geriye doğru atıldı; ama ona verdiğim boku bir saniyeden fazla elinde tutmamıştı. Daha sonra baylar, şüphesiz aynı tarzdan olan sizler dışında, daha abartılı kasılmalar yaşayan çok az adam gördüm; menisini saçarken neredeyse kendinden geçmişti. Seans bana iki lui kazandırdı.

- Eve yeni dönmüştüm ki Lucile'i yaşlı bir adamla iş üzerinde buldum; önceden herhangi bir şekilde dokunmadan, sirkede bekletilmiş sopalarla belinden bacaklarına kadar dövdürüyordu kendini; kızın kol gücü yettiğince indirilen darbe-

lerden sonra adam organını emdirerek tamamladı işini. Kız adam işaret verir vermez önünde diz çöküyor ve bu yaşlı adamın yıpranmış organını memelerinin üzerine sürterek, pörsümüş haliyle ağzının içine alıyor, yola gelen günahkâr yaptığı hatalar için ağlamakta gecikmiyordu.

Duclos o akşam anlatacaklarını bitirmişti; yemek saat yaklaştığından beklerken ufak tefek iğrençliklerle yetindiler. - Çoktan tükenmiş olmalıydın, dedi Dük Curval'e; gördüğüm kadarıyla bu gün iki kez boşaldın, bir günde bu kadar meni kaybetmeye alışkın değilsindir sen. - Bir üçüncüye hazırlanabiliriz, dedi la Duclos'un kalçalarına sürtünürken Curval. - Oh! Siz nasıl isterseniz, dedi Dük. - Ama bir şartım var, dedi Curval, bana izin vereceksin. - Oh! Hayır, diye yeniden sözü aldı Dük, söz verdiğimiz zamandan önce yapmamayı vaat ettiğimiz şeyler var biliyorsun. Kendimizi becerttirmek de bunlardan biri: Bu işe girişmeden önce bize bu tutku ile ilgili birkaç öykü anlatılmasını beklememiz gerekiyor; bununla birlikte, bugüne kadar ki öykülerde baylar, üzerinden şöyle bir geçmekle yetindik. Öykülerde anlatılana kadar yasaklamamız gereken çok fazla özel haz var ve bunların ancak odalarımızda ya da gizli bölmelerde yapılmasını hoş görebiliriz. Mesela sen az önce Aline ile bunlardan birine giriştin: O kulak patlatıcı çığlığı boşuna mı attı ve boynundaki o mendili boşuna mı taşıyor? Ek peki! Seç bakalım: Ya bu gizemli hazlar ya da sana herkesin içinde yaşama hakkı tanınanlar; seninki bir üçüncü seçenek gerektiriyor, bunu yapamayacağın konusunda yüz luiye bahse giririm. Bu sırada Başkan hoşuna giden kim varsa yanına alıp dip odaya geçmek için izin istedi; Duclos'un da yanlarında olması ve boşaldığına tanıklık etmesi koşuluyla bu talebi kabul edildi. - Peki, dedi Başkan, kabul ediyorum. Ve baş-

langıç olarak her kesin önünde la Duclos tarafından beş yüz kez kırbaçlandı; ardından sevgili ve sadık arkadaşı Constance'ı da yanına aldı; kızın hamileliğine zarar verecek herhangi bir şey yapmaması için yalvarıldı; Constance'a, kızı Adèle, Augustine, Zelmire, Cèladon, Zèphire, Thèrèse, Fanchon, la Champville, la Desgrandes, la Duclos ve üç vurucuyu da ekledi. - Oh! Lanet olsun, bu kadar çok adam kullanacağını düşünmemiştik dedi Dük. Ama Piskopos ve Durcet Başkan'ın tarafını tutarak sayı sınırlaması olmadığını söylediler. Başkan grubu ile birlikte çekildi ve bu arada Durcet ve Curval, onlara kalanlarla birlikte tabi ki Tanrı'ya dua etmekle geçirmediler zamanlarını. Bir yarım saatin sonunda, Constance ve Zelmire ağlayarak geri döndüler ve Başkan da grubunun kalanıyla çok geçmeden onları izledi; yanında, organının sertliğine tanıklık eden ve mersin dalından bir tacı hak ettiğini onaylayan la Duclos vardı. Okuyucu Başkan'ın yaptıklarını anlatmamamızı uygun görecektir: Zira koşullar henüz buna izin vermemektedir; ama bahsi kazanmıştır ve esas olan da budur. - İşte yüz lui, dedi parayı alırken, bunu yakında alacağımı sandığım cezayı karşılamakta kullanacağım. İşte okuyucudan anlatmamızı istememesini rica edeceğimiz başka bir olay daha; bu şehvet düşkününün işleyeceği suçları önceden tasarladığı ve hak edeceği cezaları göze aldığı görülmektedir. Bu andan ertesi günün öyküleri başlayana kadar sıra dışı bir şey olmadığından, okuyucuyu hemen bu ana götüreceğiz.

Onsekizinci Gün

Güzel, süslü ve her zamankinden de çok göz kamaştıran la Duclos, on sekizinci akşamın öykülerine şöyle başladı:

- Justine adında şişman ve yaşça büyük birini bulmuş-

tum; yirmi beş yaşındaydı, beş ayak altı [parmak] uzunluğundaydı; kolları bacakları bir kabare sanatçısı gibiydi; çizgileri, cildi çok güzeldi ve dünyanın en güzel vücuduna sahipti. Evim, ancak onlara çektirilen azapla birazcık haz bulabilen türden yaşlı hovardalarla dolup taşıdığından, bu pansiyonerin bana büyük yardımı olabileceğini düşündüm. Gelişinin ertesi gününden itibaren, bana fazlasıyla övdükleri kırbaçlama yeteneğini kanıtlamak üzere, göğsünün altından dizlerine ve sırtının ortasından baldırlarına her yerinden kan fışkırana kadar kırbaçlanması gereken yaşlı bir semt komiserine verdim. İş tamamlandığında, şehvet düşkününü adam kendini beğenmiş kızımızı yalnızca soydu ve aletini kalçalarının üzerine yerleştirdi. Justine hakiki bir Cythère karakteri gibi davranıyordu ve uçkur düşkünümüz bana gelip bir hazineye sahip olduğumu ve hayatında hiç bu kaltağınki gibi kırbaçlanmadığını itiraf etti.

- Ondan faydalanmak istediğim durumu göstermek için onu kısa bir süre sonra, hiç ayırmaksızın vücudunun her yerine kamçı darbeleri vurduran bir yaşlı Cythere karakteri ile bir araya getirdim; adam kanlar içindeydi içindeyken kızın kendi ellerine işlemesi ve adamın vücudunun en çok parçalanmış yerlerinin üzerine sürmesi gerekiyordu. Bu losyon sürüldükten sonra, işkenceye yeniden başlanıyordu; sonunda boşaldı, kız adamın bıraktığı meniye dikkatle elinde topladı ve bu yeni merhemi ikinci kez sürdü.

- Bu yeni kazanımımnda başarılıydım ve her gün daha yoğun övgüler alıyordum; ama her seferinde şampiyonu kullanmak mümkün olmuyordu. Bu özel adam giysiler dışında kadınsılık istemiyordu ve daha iyi açıklarsam, hovardamız kadın gibi giyinmiş bir erkek tarafından dövülmek istiyordu. Ve üstelik özel bir silah kullanılmalıydı! Sakın sopalar iste-

diğini sanmayın: Kalçalarının çelik sopacıklar demetiyle bar-
barca parçalanmasını istiyordu. Aslında biraz sodomizm ko-
kan bu olaya fazla bulaşmamalıydım; ama, la Fournier'nin
eski müdavimlerinden, evimize her zaman sadık kalmış ve
yeri geldiğinde yardımlarını esirgemeyecek olan bir adama
güçlük çıkartmak istemedim ve birkaç kez günlük işlerimiz-
de kullandığımız on sekiz yaşlarındaki bir oğlana güzelce
kılık değiştirttim, eline çelik teller demetini tutuşturdum.
Bundan daha keyifli bir seremoni olamazdı (izlemek isteye-
ceğimi tahmin edersiniz). Sözde bakiresini seyretmekle baş-
ladı işe ve şüphesiz tam zevkine uygun bularak, uzak diyar-
ların izlerini taşıyormuş gibi görünen ağzı üzerine beş altı
öpücük kondurdu; bundan sonra, kalçalarını gösterdi ve hâlâ
genç adama bir kız gibi davranarak, ona dokunmasını ve sı-
kı sıkı kavramasını söyledi; önceden iyice tembihlemiş oldu-
ğum küçük oğlan ondan istenilen her şeyi yerine getiriyor-
du. - Hadi, dedi hovarda, kamçılayın beni ve sakın merha-
met etmeyin. Genç oğlan sopalar demetini aldı, ona sunulan
kalçaların üzerine hemen elli sert darbe indirdi; bu ince
değneklerin oluşturduğu ince izlerle fazlasıyla hırpalanan
şehvet düşkünümüz erkek kırbaççısının üzerine atıldı, onu
soydu, bir eliyle cinsiyetini kontrol ederken, diğeriyle ağgöz-
lü bir şekilde iki kalçasını kavradı. İlk olarak hangi tapınağı
ziyaret edeceğini bilemiyordu: Sonunda arka tarafa karar
verdi, ağzını coşkuyla buraya yapıştırdı. Oh! Doğayı hiçe
sayana, bu farklı kültü veren de o değil miydi! Aman Tan-
rım, bu hiçe sayış gerçek olsaydı, övgüler bu kadar gerçek
olur muydu? Hiçbir kadın kıcı, bu genç oğlanınki gibi
öpülmemiştir; hovardanın dili üç dört kez anüsünün içinde
kayboldu. Sonunda doğrularak: - Ey sevgili çocuğum!, diye
haykırdı, işine devam et. Yeniden kamçılandı; ama artık

fazla heyecanlı olmadığından, bu ikinci saldırıyı daha güçlü karşıladı. Kan içinde bırakıldı; bir an için organı sertleşince, aceleyle coşku nesnesini gencin ellerine verdi. Oğlan onu okşarken, o da aynı hizmeti sunmak istedi; ama bu kez organını istemişti: Dokundu, okşadı, sarstı ve bir süre sonra ağzının içine soktu. Ön cilveleşmeler sonrasında, üçüncü kez darbelere teslim etti kendini. Bu son sahne onu iyice öfkeli yaptırmıştı; Adonis'ini yatağın üzerine attı, üzerine uzandı, aynı anda hem kendi hem onun cinsel organını sıkıştırıyor, kendininkini bu güzel oğlanın ağzına yapııştırıyor ve bu okşamalarla yeniden baştan çıktığından, ona da kendisinin tattığı kutsal zevki vermek istiyordu, ikisi de aynı anda boşaldılar. Bu sahneyle zevklenen şehvet düşkünümüz endişelerini yok etmeyi denedi ve bana bazen bu gençle, bazen diğerleriyle aynı hazzı yaşatacağıma söz verdirdi. Vazgeçirmeye çalıştım, onu en az bu kadar iyi kırbaçlayacak çekici kızlarım olduğu konusunda teminat verdim: Bakmak bile istemedi.

- Buna inanırım, dedi Piskopos: Erkeklerden hoşlanıyorsanız bunu asla değıştirmezsiniz; aradaki fark öylesine abartılıdır ki, denemeye bile kalkışmazsınız. - Monsenyör, dedi Başkan, iki saat üzerinde tartışabileceğimiz bir tez atıyorsunuz ortaya. - Ve her seferinde de benim lehime sonuçlanacak bir tartışma, dedi Piskopos, zira bir oğlanın bir kızdan daha üstün olduğuna şüphe yok. - Kuşkusuz, diye yeniden söze başladı Curval, ama bu sisteme bazı itirazları olanlar olabilir ve bunlar gibi, örneğin Martaine ve Desgrandes'in anlatacağı türden hazlar için, bir kız bir oğlandan daha iyidir. - Kabul etmiyorum, dedi Piskopos; ve sizin söylemek istedikleriniz için bile bir oğlan bir kızdan daha iyidir. Hazzı asıl yaşayanın neredeyse her zaman kötü olan olduğunu unutmayın, günah sizin cinsinizden olan biriyle olmayana

göre daha büyük görünecektir ve o anda, şehvet de iki kat olacaktır. - Evet, dedi Curval, ama suiistimalden doğan bu despotizm, bu güç, bu büyük haz, zayıf üzerindeki gücümü-zü görmekten ileri gelir. - Vardır da, diye cevap verdi Piskopos. Kurban sizdense, bir kadınla bir erkeğe göre daha iyi kurduğunuza inandığınız bu hakimiyet, yalnızca önyargılara dayanır, bu cinsiyetin alışlageldiği üzere kaprislerinize daha çok boyun eğmesinden ileri gelir. Ama bir an için bu yaygın önyargıları bir kenara bırakın ve diğer zincirlerinizden tamamen kurtulun: Aynı otorite ile, daha büyük bir suç fikrine ulaşacaksınız ve mutlaka şehvetiniz de iki kat artacak. - Ben de Piskopos gibi düşünüyorum, dedi Durcet, hakimiyetin sağlandığından emin olunduktan sonra, gücün suiistimalinin kendi hemcinsinle bir kadınla olduğundan daha mükemmel olacağına inanıyorum. - Baylar, dedi Dük, tartışmalarınızı yemek saatine bırakmanızı ve öyküler dinlemeye ayrılmış bu saatleri karmaşık laflarla geçirmemenizi isterdim. Hadi Duclos devam edin. Ve Cythere hazırlarının sevimli hakimi, sözlerine aşağıdaki gibi devam etti:

- Yaşlı bir parlamento katibi, dedi, bir sabah beni görmeye geldi ve la Fournier zamanından alışkın olduğu yöntemi değiştirmek istemedi. Söz konusu olan, cinsel organı ile oynarken, git gide artan şiddette dayak yemekti, yani önce yavaş yavaş, daha sonra organın aldığı duruma göre biraz daha güçlü ve sonunda, boşalırken tüm gücümle. Bu adamın çılgınlığını öyle iyi anlamıştım ki, yirminci tokatla menisini fıskırttım.

- Yirminci!, dedi Piskopos, vay canına! Benim isteğimi kaçırmak için bu kadarı bile gerekmez. - Gördüğün gibi dostum, dedi Dük, herkesin tutkusu farklı; kimseninki ile alay etmemeli ya da şaşırmamalıyız. Hadi Duclos, bir tane

daha ve sonra da bitir artık.

- Bu akşam geriye kalan, dedi Duclos, bana arkadaşlarımdan biri tarafından anlatıldı; iki yıldan beri, kulaklarımdan kan gelene kadar, burnunun tam üzerine yirmi yumruk vurulduğundan, kalçaları, organı ve testisleri ısırıldığından beri iktidarsız kalmış bir adamla yaşıyordu. Oldukça zahmetli hazırlıklardan sonra, damızlık atlar gibi oluyor ve neredeyse her seferinde bu özel muameleyi yapan kişinin yüzüne, şeytana yeminler ederek boşalıyordu.

Tüm bu anlatılanlardan, özellikle de kırbaçlama ile ilgili olanlar bayları baştan çıkardığı için, o gece bu fanteziden başkası gerçekleştirilmedi. Dük, Herkül, Durcet Bande- au- ciel, Piskopos Antonious ve Curval Brise- cul tarafından kan gelene kadar kamçılандı; gündüz hiçbir şey yapmamış olan Piskopos şöenlerde, Zèlamir'in iki günden beri tutturduğu bokunu yiyerek boşaldı. Ve yattılar.

Ondokuzuncu Gün

Daha sabahtan, o günün şehvet oyunları için seçilmiş kişilerin bokları üzerinde birkaç incelemeden sonra, Duclos'un öykülerinde sözünü ettiği bir şeyi denemek gerektiğine karar verildi: Baylarındaki dışındaki tüm masalardan ekmek ve çorbanın kaldırılmasından söz ediyorum. Bu iki nesne kaldırıldı yerine kümes ve av hayvanı etleri iki katına çıkarıldı. Sekiz gün sonunda dışkılarda belirgin bir fark görüldü: Daha yumuşak, daha yapışkan, çok daha tatlıydılar ve Aucourt'un Duclos'a verdiği tavsiyelerin bu konularda gerçekten uzman bir hovardanın tavsiyesi olduğuna karar verildi. Nefes kokularında da bir miktar değişiklik oluşabileceğini düşündüler. - Eh! Neden olmasın!, dedi Dük'e; haz almak mı, bir kadın ya da oğlanın ağzının tertemiz olmasını isteyenler için bunu

söylemek pek hoş olmazdı.

Her türlü çılgınlığı bir kenara bırakalım, pis bir ağız isteyenin ancak sapkınlıkla hareket edebileceği üzerine istediğiniz kadar örnek verebilirim, ama emin olun hiç kokusuz bir ağız da öperken hiç haz vermeyecektir: Bu tür hazlar için her zaman biraz keskince bir tuz gereklidir ve bu keskinlik ancak biraz pislikle sağlanır. Ağız ne kadar temiz olursa olsun en azından onu emen sevgiliyle biraz kirlenir ve onun hoşuna gidenin de bu pislik olduğuna şüphe yoktur. Bu konuda bir adım daha ileri gidersek, bu ağzın pis olmasını isteyebilirsiniz: çürümüşlük ya da kadavra kokmazsa, süt ya da çocuk kokar; işte istenmeyeceğini söylediğim de budur. Uyacağımız rejim, her şeyden öte, mahvetmese bile biraz değişiklik yaratma sakıncası doğurur ve bize gereken de budur. - Sabah ziyaretinde bir şey yapmadılar: Gözlemlediler. O sabah kimse tuvalet izni talep etmedi ve masaya oturdular. Serviste olan Adèlaôde Durcet tarafından bir Champagne şarap bardağı içine oturmaya zorlandığından ve beceremediğinden, haftanın başından beri onu cezaya yazma fırsatı arayan bu barbar koca tarafından o ölümcül deftere kaydedildi. Kahveye geçildi; Cupidon, Giton, Michette ve Sophie tarafından ikram ediliyordu. Dük Sophie'yi eline sıçtırtıp yüzüne sürerek bacaklarının arasından becerdi, Piskopos aynısını Giton'a ve Curval de Michette'e yaptı; Durcet ise Cupidon'u sıçtırdı. Kimse boşalmadı ve öğlen geldiğinde la Duclos'u dinlemeye koyuldular.

- Daha önce görmediğimiz bir adam, dedi bu sevimli kız, bize oldukça özel bir seremoni önerdi: Üçüncü basamak üzerine bir kaide oturtulacak, ayaklar ve beden üçüncü basamağa ve daha yukarıda kalan eller de kaideye bağlanacaktı. Bu sırada adam çıplak olacaktı, tüm gücümle kamçı-

lamam gerekiyordu; kamçılarının ucu yıprandığında diplerini kullanacaktım. Çıplaktı, ona dokunmam gerekmiyordu, o da kendine dokunmuyordu, ama belirli bir aşamadan sonra, devasa organı canlanmaya başladı, basamaklar arasında bir saat sarkacı gibi gidip geldiği görülüyordu ve az sonra, coşku içinde, odanın ortasına fıskırdı. Adamı çözdük, parasını ödedi ve her şey bu kadardı.

- Ertesi gün arkadaşlarından birini gönderdi; bu adamın organını ve testislerini, kalçalarını, bacaklarını altın bir iğne ile delik deşik etmemiz gerekiyordu; ancak kanlar içinde kalınca boşalıyordu. Onunla yine bizzat ben ilgilendim ve sürekli olarak daha fazlasını istediğinden, iğneyi tüm gücümle, neredeyse dibine kadar batırdığımda menisinin elimde parıldadığını gördüm. Onu çözdüğümde, ağzımın üzerine atıldı, inanılmaz şekilde öptü ve olay sona erdi.

- Bir üçüncüsü ilk ikisinden haberdar olduğundan bana, hiç ayırım gözetmeden vücudunun her yerini dikenli tellerle dövmemi emretti. Onu kan içinde bıraktım; kendisini aynada seyretti ve hiçbir şeye dokunmadan, dokundurmadan, benden hiçbir istekte bulunmadan, yalnızca kendini bu durumda göstererek menisini bıraktı.

- Bu aşırılıklar beni çok eğlendiriyordu ve onlardan gizli bir haz alıyordum; bunlara teslim olanlara hayranlık duyuyordum. Bu üç olayla neredeyse aynı zamanlarda, bir Danimarkalı senyör değişik hazlar yaşamak istediği partiler için bana başvurmuş, evime on bin franklık elmas, bir o kadar mücevher ve beş yüz lui nakit para ile gelme ihtiyatsızlığını göstermişti. Ganimet avuçlarımın arasından uçup gitmesine izin verilemeyecek kadar büyüktü: Nazik adamımız Lucile ve benim sayemde son meteliğine kadar soyuldu. Şikayet etmek istedi, ama polisi fazlasıyla besliyordum ve o zaman-

larda altın karşılığı istediğinizi yaptırmanız mümkündü; adamımız sesini kesmesi emrini aldı ve böylece, kalanının zevkini huzur içinde çıkarmam için vermek zorunda kaldığım birkaç mücevher dışında mallar benim oldu. Bir soygun yapıp da ertesi gün başka bir mutluluk yaşamadığım olmamıştı: Bu güzel servet yeni bir müdavimi de beraberinde getirdi, ama bu gündelik işlerden, evin kısmetlerinden biri olarak da algılanabilirdi:

- Bu, kraliyet sarayındaki saygınlığından sıkılmış, orospular arasına karışıp rolünü değiştirmekten hoşlanan yaşlı bir muhasipti. İşe benimle başlamak istedi; onun hocası olacak ve her yaptığı hatada diz üstü çökmeye zorlayacak ve bazen ellerine bazen kışına, öğretmenlerin sınıfta kullandığı türden bakır bir değnek ile sert darbeler indirecektim. Ne zaman baştan çıktığını fark etmek de bana düşüyordu, bu sırada organını elime alacak ve onu azarlamaya devam ederek, küçük haylazını, küçük yaramazım, diye çağırarak tahrik edecek ve diğer çocuksu sözlerle şehvetle boşalmasını sağlayacaktım. Bu olay, evimde haftada beş kez tekrarlanıyordu, ama her seferinde iyice tembihlenmiş, yeni bir kız kullanılıyordu; bu iş için ayda yirmi beş lui alıyordum. Benden talep ettiği kadar sözümü dinleyecek kadın tanıyordum Paris'te; bu sevimli okul çocuğunu on yıl ağırladım pansiyonumda, sonrasında cehennemde başka dersler almaya gitti.

- Bu arada yıllar geçiyordu ve her ne kadar yüzüm pek yaşlanmayan türdense de, erkeklerin fantezilerinde bana yer vermek istememeye başladığını fark ediyordum. Oldukça yakışıklı müdavimlerim de vardı; otuz altı yaşındaydım ve yaşadığım maceraların kalanını da bu dönemden, kırk yaşıma kadar yaşadım.

- Otuz altı yaşıma geldiğimde, az sonra tutkunu olduğu cılgınlığı anlatarak geceyi kapatacağım şehvet düşkünü bir adam özellikle beni istemişti. Bu yaklaşık altmış yaşlarında bir keşişti (zaten belli bir yaştan altındakileri almıyordum, bizim mesleğimizde para kazanmak isteyen her kadın da böyle yapar şüphesiz). İlahiyatçı geldi ve baş başa kalır kalmaz kalçalarımı görmek istediğini söyledi. - İşte dünyanın en güzel kızı, dedi bana; ama ne yazık ki yalnızca yiyecek sağlamak için kullanacağım. Alın, dedi bana kalçalarımı ellerinin arasına alarak: İşte bana yiyecek sunacak olan da burada...Lütfen sıçtırın beni. Bir porselen vazo aldım ve dizlerimin üzerine yerleştirdim; keşiş uygun yüksekliğe çömeldi, anüsünün üzerine bastırdım, araladım ve boşalmasını sağlayacağımı düşündüğüm her türlü değişik hareketi uyguladım. Yaptı; inanılmaz büyüklükte bir bok parçası kabı doldurdu, onu şehvet düşkünü adama sundum, üzerine atladı, aldı, yuttu ve ona böylesine güzel bir yumurta yumurtlamış olan kalçalara tarafımdan uygulanan şiddetli kamçı darbeleriyle geçen bir on beş dakikanın sonunda boşaldı. Her şeyi yalayıp yutmuştu; kendini öyle iyi tutmuştu ki, ancak son lokmada boşalmıştı. Onu kamçıladığımı süre boyunca, şu tarz sözlerle tahrik etmeyi de ihmal etmemiştim: - Hadi bakalım küçük kerata, diyordum, küçük pislik! Bok yiyebilir misin? Ah! Göstereceğim sana küçük rezil, bu tür iğrençliklere kapılmayı göstereceğim sana! Ve tüm bu muamele ve sözlerle şehvet düşkünü adam zevkin doruğuna ulaşmıştı.

Burada Curval yemek öncesinde Duclos'un tarif ettiği gösterinin gerçeğini sunmak istedi. Fanchon'u çağırttı; kız onun sıçmasını sağladı ve bu yaşlı organı ile oynarken, hovardamız bokunu bıraktı. Bu şehvet oyunu hepsini baştan çıkarttığından, her yanda bok olsun istediler ve daha önce

boşalmamış olan Curval, kendi bokunu hemen oracıkta sıçtırdığı Thèrèse'inki ile karıştırdı. Erkek kardeşine haz vererek hizmet etmeye alışkın olan Piskopos, aynısını la Duclos ile yaparken, Dük Marie ile ve Durcet ise Louison ileydi. Durcet tüyler ürperticiydi, kendini kaybetmişti, tekrar ediyorum, bu tür eski orospulara alışkındı, emrinde çok güzel yaratıklar vardı: Ama bildiğiniz gibi bıkkınlık da bolluktan gelirdi ve bu şehvet oyunlarının ortasında karşılaşılırdı işken-ceyle. Bu pisliklerle herhangi bir boşalma hedeflenmediyse de, Piskopos bunu yaptı. Masaya oturuldu. Bu iğrençlikler sırasında şölenlerde dört yaşlı ve dört öykücüden başkasını istememişlerdi, ve geri kalanları gönderdiler. Herkes gittiğinde istediklerini söylediler, istediklerini yaptılar ve hovardalarımız sarhoşluktan bitkin halde yattılar.

Yirminci Gün

Önceki akşam çok hoş bir şey olmuştu: Kör kütük sarhoş olan Dük odasına gitmek yerine, kendisini genç Sophie'nin yatağına yatırtmıştı ve yaptıklarının kurallara aykırı olduğunu çok iyi bilen bu çocuğun ona söyleyebildiği tek şey bu oldu, adam aldırıyor, geceki kadını olan Aline'in yatağında olduğunu düşünüyordu. Ama Dük, Aline ile, Sophie ile yapması yasak olan bazı laubalilikleri yapabileceğinden, bu kızı istediği gibi eğlenmek üzere bir pozisyona sokmak istediğinde ve bu tür bir şeyi daha önce hiç yaşamamış olan zavallı çocuk Dük'ün inanılmaz boyuttaki organının başımı daracak arka kapısını zorlarken ve içine girmeye çalışırken buldu; zavallı küçük tüyler ürpertici çığlıklar atmaya koyuldu ve odanın ortasında cırılçıplak kendini kurtarmaya çalışıyordu. Dük ise şeytansı yeminler ederek peşinden koşuyor, onu hâlâ Aline sanıyordu: - Kadın, bu ilk kez mi sanki?de-

di ve tam onu yakalayacakken Zelmire'in yatağına düştü ve bu genç kızı Aline olduğuna inanarak öptü. Dük amacına ulaşmaya kesin kararlıydı, ama Zelmire planı fark eder etmez, ilk kurtulan arkadaşını izledi ve soğukkanlılıkla her şeyi yoluna koyarak, sonunda Duclos'u bulmaya gitti. Ama şölenlerde leş gibi sarhoş olan Duclos, Dük'ün yatağının ortasında neredeyse bilinçsiz uzanmıştı ve ona herhangi bir yardımda bulunamadı. Umutsuz ve bu koşullar altında kime başvuracağını bilemeden, tüm arkadaşlarını birden yardıma çağırmak isteğiyle kız, Constance ile yatan Durcet'nin yanına girme cesaretini gösterdi ve ona olup bitenleri anlattı. Constance sarhoş Durcet'nin boşalmak istediğini söyleyerek, onu engelleme çalışmalarına rağmen kalkma cesaretini gösterdi. Bir mum aldı ve kızların odasına geldi: Hepsini odalarının ortasında gecelik ile buldu ve Dük hâlâ onların peşindeydi, hep aynı kişiyle uğraştığını ve onun da Aline olduğunu sanıyor, bu gecenin cadısının da o olduğunu söylüyordu. Sonunda Constance hatasını fark etmesini sağladı ve ondan isteyeceği her şeyi yerine getirmeye hazır olan Aline'e kavuşacağı odasına götürülmesine izin vermesini rica etti; son derece sarhoş ve baştan çıkmış olan Dük, Aline'i becermekten başka bir şey düşünemiyordu. Onu götürmelerine izin verdi; bu güzel kız, Dük'ü aldı ve yattılar; Constance odasına çekildi ve genç kızların odası sükunete kavuştu. Ertesi gün bu geceki maceraya çok güldüler ve Dük, bu durumda bir bekaret bozmuş olması nedeniyle ceza ödemek zorunda olmayacağını, zira çok sarhoş olduğunu ileri sürüyordu: Yanıldığından emin olmasını ve karşılığını fazlasıyla ödeyeceğini söylediler. Her zamanki gibi sultanlarda yediler yemeklerini ve hepsi çok korktuklarını itiraf ettiler. Bununla birlikte başkaldırılarına rağmen hiçbir cezaya yazılmadı; oğ-

lanların dairesinde her şey yolundaydı ve ne akşam yemeğinde, ne de kahve servisinde olağanüstü bir olay olmadı-ğından, önceki gecenin aşırılıklarından etkilenen Duclos'un o akşam aşağıdaki beş öykü ile topluluğu eğlendireceği öykü salonuna geçtiler:

- Size anlatacağım bu olayda hizmet eden yine bendim baylar. Bu bir doktordu; ilk işi kalçalarımı incelemek oldu ve muhteşem bulduğundan, bir saat boyunca öpmekten başka bir şey yapmadı. Sonunda küçük zaaflarını itiraf etti: Sıçmak söz konusuydu; bunu biliyordum ve aslında kendimi hazırlamıştım da. Bu tür oyunlarda kullandığım beyaz porse-len vazoyu doldurdum; bokumu ele geçirir geçirmez üzerine atladı. İşini yeni bitirmişti ki sığır sinirinden bir kamçı al-dım (bu onun arkasını okşamam için gereken aletti), onu tehdit ettim, vurdum, kendinden geçerek iğrenç sözler mırıl-dandı ve yemeye devam ederek boşaldı; masanın üzerine bir lui fırlatarak yıldırım hızıyla kaçıp gitti.

- Kısa bir süre sonra, boşalmasını sağlamak için fazlasıyla uğraşması gerekecek bir adamı Lucile'in ellerine teslim ettim. Önce ona sunulacak bokun yaşlı ve fakir bir kadına ait olması gerekiyordu ve buna ikna etmek için kadın işini onun önünde görmek zorundaydı. Adama her yanı yaralarla ve yılancık hastalığı izleri ile dolu yetmişlik bir kadın ver-dim; on beş yaşından beri dişetlerinde bir tek diş bile yoktu: - Bu iyi, çok iyi, dedi adam, işte bana da böylesi la-zımdı. Daha sonra Lucile ve bokla çekildi. Usta olduğu ka-dar gönül alıcı da olan bu kız, adamı bu iğrenç boku ye-meye teşvik ediyordu. Adam boka bakıyor, kokluyor, doku-nuyor, ama bir karara varmakta güçlük çeker gibi görünüyordu. Sonunda Lucile tüm becerisini göstererek küreği ate-şe sürdü ve kıpkırmızı halde geri çekerek, hemen karar ver-

mezse, ondan taleplerini ortaya koymak için kalçalarını dağlayacağını açıkladı. Adamımız titredi, yeniden denedi: Yine iğrendi. Böylece Lucile onu tehdit etmekten vazgeçerek külotunu indirdi ve bu tür fantezilerle pörsümüştü, tamamen çizikler içinde kalmış çirkin bir kışa bakarak yavaşça kalçalarını kasti. Hovarda yeminler etti, Lucile hızlandı, adamı sıkıştırarak dağlamakla tamamladı işini; acı onu tahrik etmişti, bir ısırık aldı; yeni yanıklarla yeniden tahrik edildi ve sonuna kadar böyle sürdü gitti. İşte boşalma anı da böyle geldi ve daha şiddetlisini de pek görmemiştım; yüksek sesle çığlıklar atıyor, yerlerde yuvarlanıyordu; çıldırdığını ya da sara krizine girdiğini düşündüm. Şehvet düşkününü adam, iyi muamelemizden memnun, ona aynı kızı ve hep yeni ihtiyarlar vermem koşuluyla müdavimimiz olacağına söz verdi. - Ne kadar iğrenç olurlarsa, dedi bana, size daha da çok öderim. Bu konudaki sapkınlığımı nerelere kadar götürebileceğimi hayal bile edemezsiniz, diye ekledi; ben bile düşünmeye cesaret edemiyorum.

- Ertesi gün bana gönderdiği dostlarından biri sınırları bence ondan çok daha ötelere taşıdı, zira tek farkı kalçalarını dağlatmak yerine, kor halindeki ateş maşalarıyla dövülecek olmasıydı; dediğim gibi, bu tek farka rağmen ona çok daha yaşlı, daha pis ve hamallardan bile iğrenç kokan yaşlı biri gerekiyordu. Şaşılacak şekilde, çok uzun zamandır evimizde olan seksen yaşında yaşlı bir uşak bu iş için hoşuna gitti ve adam da ona muhteşem sıcak bir bok yumurtladı; bu sırada Justine sıcaklığından güçlkle tutabildiği maşalarla adamı pembeleştiriyordu. Ve daha geniş alanların maşayla dağlanması ve neredeyse pişirilmesi gerekecekti.

- Bir başkası kalçalarını, karnını, organını ve testislerini büyük bir ayakkabı bizi ile deldiriyor ve aşağı yukarı aynı

törenleri istiyordu, yani kimden geldiğini bilmek istemediği, ona bir lazımlık içinde sunduğum boku yiyordu.

- İnsanların, çılgınlığı hayal güçlerinin ateşiyle nerelere götürebileceklerini tahmin edemezsiniz baylar. Yine aynı prensipler dahilinde, önündeki boku yiyene kadar, kalçalarının morartılana dek kalın sopalarla dövülmesini isteyen birini görmüş müydünüz? Bu olayda bu iğrençliği yalayıp yutduğunda mide bulandırıcı menisi ağzıma akıyordu.

- Her şey olabilir, dedi Curval Desgrandes'in kalçalarını okşayarak; bu konuda çok daha ileri gidilebileceğine inanıyorum. - Daha öte? Dedi Dük, gündüz kadını olan çıplak Adèlaôde'in arkasında orasını burasını biraz sertçe sıkıştırarak. Daha ne yapmamızı istiyorsun şeytan? - Dahasını, dedi Curval, dahasını! Ben bu tür şeyleri asla yeterince uygulamadığımızı düşünüyorum. - Ben de onun gibi düşünüyorum, dedi Durcet, Antinoüs'u becerirken, ve tüm bu saçmalıklarla kafamın daha iyi olacağını hissediyorum. - Durcet'nin ne demek istediğini bildiğime bahse girerim, dedi Piskopos hiçbir şey yapmadan. - Peki niye şeytanmışım? Dedi Dük. Sonra Piskopos ayağa kalktı, alçak sesle Durcet ile konuştu ve - Eh! Tabii ki evet diyen Curval'e gitti ve Dük haykırıyordu. - Ah! Kahretsin! Bunu asla bulamazdım. Bu baylar daha fazlasını açıklamadığından, ne demek istediklerini anlamak mümkün olmadı. Ve bunları her zaman üstü örtülü geçmekle de ihtiyatlı davranmış olacağımıza inanıyorum, zira açık edilmesi gerekmeyen bir çok şey vardır; duruma bağlı olarak ihtiyatlılık gerekir; terbiyeli kulaklarla karşılaştırılabilir ve kesinlikle eminim ki okuyucum ona sunduğumuz her şeyi zaten bilmektedir; daha ileri gidersek, çok daha büyük övgüler hak ederiz, bu konuda neredeyse eminiz kendimizden. Son söyleyebileceğimiz, herkesin kendi ruhunu

kurtarabileceğidir: Örneğin insanların hayal güçlerini ateşleyen konuların, gizli dehşet sahnelerinin, tüm iğrençliklerin, kaprislerin açığa vurulmasından hoşlananlara bu ya da öteki dünyada karşılaşacağımız herhangi bir ceza uygun olabilir mi? Bu durum insanlığın mutluluğu için gizli tutulması gereken sırları açığa vurmak olur; gelenekleri yozlaştırmak ve Üsa'nın kardeşlerini bu tür tablolarla yer alabilecek tüm sahnelerde aşagılıamak olur; ve kalplerimizin derinliklerini gören Tanrı, yeryüzünü ve gökyüzünü yaratan ve bir gün bizi yargılayacak olan Tanrı, O'nun tarafından esinlenmiş bu tür suçları işleme ihtiyacı duyacağımızı bilir!

Zaten başlanmış olan birkaç olay tamamlandı. Örneğin Curval Desgrandes'i sıçırdı; diğerleri farklı kişilerle aynı şeyleri ya da daha çok sevdiklerini yaptılar ve yemeğe geçildi. Şölenlerde, bayların yukarıda çok daha bol ve çok daha kokulu bokun söz konusu edildiği yeni bir sistemden söz ettiğini duyan Duclos, onlar gibi amatörlerin daha çok ve daha hoş kokulu boklar elde etmenin sırrını bilmediklerini görünce şaşırıldığını söyledi. Nasıl olacağı konusunda sorguya çekilince, tek yolun kişiye hemen oracıkta yaptırmak olduğunu, ona karışık ya da sağlıksız şeyler yedirmek yerine, yemek saati dışında atıştırmasını sağlamak olduğunu söyledi. Deney o gece gerçekleşti: O akşam yemeğe katılmayan ve yemekten hemen sonra yatan Fanny'yi uyandırdılar, hemen oracıkta dört büyük bisküvi yemeye zorladılar ve ertesi sabah kız o güne kadar elde ettikleri en büyük ve en güzel boku çıkarttı. Böylece, asla ekmek vermemek koşuluyla bu sistemi benimsediler; Duclos diğer sırrın meyvelerle güzelleştirme olabileceğini onaylamıştı. Bu genç kızların ve güzel genç oğlanların midelerini biraz da olsa bozmadan gün geçmiyordu ve bundan ne sağladıkları belli değildi. Bunlardan

şöyle bir söz etmenin nedeni herhangi bir amatörün bu sırrı kullanmak istemesi halinde, en iyi yöntem olmadığı konusunda kesin olarak inanması içindir. Gecenin kalan bölümünde olağandışı bir şey olmadığından, ertesi gün, üçüncü hafta kutlaması olarak Colombe ve Zèlamir'in göz kamaştırıcı birleşmelerine hazırlanmak üzere yattılar.

Yirmibirinci Gün

Alışlageldiği üzere, sabahtan itibaren düğün töreni ile ilgilendiler; kasti mi yapıyorlardı bilmiyorum ama, genç kız sabahtan itibaren sürekli suçlu bulunuyordu. Durcet odadaki lazımlığında bok bulduğunu iddia ediyordu. Kız kendini savundu, onu cezalandırmak isteyen Durcet'nin bir gün önce-sinden gelerek bu boku bıraktığını ve onları cezalandırmak istediklerinde sık sık bu tür dalaverelere başvurduklarını söyledi. Söylemesine söyledi ama kimse dinlemedi ve küçük kocası da zaten listede olduğundan, her ikisini de cezalandırmak zevkiyle çok eğlendiler. Bu arada genç çift tulumba-ya götürüldü; ayinden sonra, yemek öncesinde evlilik töreni-nin gerçekleştirileceği büyük salona getirildiler. Her ikisi de aynı yaşıydı ve genç kızı kocasına çıplak olarak teslim ederek istediği her şeyi yapmasına izin verdiler. Buna örnek vermek mümkün değil; daha kötü ve daha zor bir birleşme olamazdı. Genç adam ok gibi karısının üzerine atladı ve or-ganı fazlasıyla sertleşmiş ve daha önce hiç boşalmamış olduğundan, kızı becermesi kaçınılmazdı; baylar tek başlarına toplamak istedikleri bu körpe çiçekleri hiçbir şeyin bozması-na izin vermiyordu. Oğlanı gözüne kestiren Piskopos, genç adamın heyecanını önleyerek ereksiyondan kendisi yararlandı ve Zèlamir'in genç eşini becereceği o fazlasıyla güzel ve daha şimdiden çok gelişmiş organını kendi arkasına koydur-

du. Bu genç adam için ciddi bir farktı! Piskopos'un yaşlı, oldukça geniş kızı ile on üç yaşında küçük bir bakirenin dar organı! Ama mantık beklenemeyecek adamların arasındaydılar. Curval, Colombe'a saldırdı ve gözlerini, ağzını, burun deliklerini ve yüzünün tamamını diliyle gezinerek, ön taraftan becerdi. Şüphesiz bu sırada ona da bazı hizmetler verildi, zira boşaldı; aslında bu tür saçmalıklarla meni kaybedecek bir adam değildi. Akşam yemeği yendi; iki çift yemeğe alındığı gibi kahveye de kabul edildi ve o günkü kahve servisi elit takım tarafından, yani Augustine, Zelmire, Adonis ve Zèphire tarafından ikram edildi. Yeniden tahrik olmak isteyen Curval bok isteğinde ısrarlıydı ve Augustine ona olabilecek en güzel bok parçasını çıkarttı. Dük, Zelmire tarafından, Durcet Colombe ve Piskopos Adonis tarafından tahrik edildi. Adonis, Piskopos tarafından sıkıştırılırken, Durcet'nin eline sıçtı. Ama hiç meni yoktu; bu nadir bir durumdu: Başlangıç oynaşmalarında pek tutumlu davranmazlardı, ama sonuna doğru aşırı ihtiyaç olacağından, kendilerini tuttular. Başlamadan önce gelip kızını göstermesi için davet edilen güzel Duclos'un bulunduğu öykü salonuna geçtiler, topluluğun gözleri önünde rahatlıkla kendini sergiledikten sonra, öyküsüne kaldığı yerden devam etti:

- Yine karakterimin bir özelliği olarak baylar, dedi bu güzel kız, sizin de yeterince tanıdığınız üzere, size anlatmış olduklarımda neleri saklayabileceğimi değerlendirebilir ve benden daha açık olmamı isteyebilirsiniz. Lucile'in annesi korkunç bir sefaletin içine düşmüştü ve evinden kaçtığından beri hakkında hiç haber alamamış olan bu sevimli kız felaketini tesadüfen öğrenmişti. Marki de Mesanges'in benden istediği zevkin aynısına sahip bir müdavimim için genç bir kız arayışında olan pezevenklerimden biri, tam Lucile ile

yatakta olduğum bir anda gelerek, bakire olduğu kesin, son derece güzel ve söylediğine göre Matmazel Lucile'e iki su damlası kadar benzeyen on beş yaşından küçük bir kız bulunduğunu, ama son derece sefil bir durumda olduğundan satılmadan önce birkaç gün bakım gerektirdiğini bildirdi. Daha sonra, kızı birlikte bulduğu yaşlı kadını ve bu ananın içinde bulunduğu dehşet verici yoksulluğu anlattı. Anlatılanlardan, yaş ve yüzle ilgili ayrıntılardan, çocuğa ilişkin bir şeylerden Lucile, bunların kendi annesi ve kızkardeşi olabileceği fikrine kapıldı. Küçük yaşta kaçarken, kardeşini annesinin yanında bırakmıştı; şüphelerini doğrulamak için yanlarına gitmek üzere izin istedi. İğrenç beynim, etkisi hemen bedenimi kaplayan ufak bir dehşet duygusu yarattı; az sonra satıcıyı dışarı çıkarttım ve içimdeki sıkışma duygusunu dindiremediğimden, Lucile'e benimle oynaması için yalvarmaya başladım. Sonra, işin tam ortasında duraksayarak. - Bu yaşlı kadına neden gitmek istiyorsun, dedim ona, niyetin ne? - Eh!, dedi henüz beni tanıyamamış olan Lucile.. eğer elimden gelirse ve tabii gerçekten benim annemse acılarını hafifletmek isterim. - Aptal, dedim onu iterek, iğrenç popüler önyargılarına kurban olmak istiyorsan tek başına git; git ve onlara övgüler düzme cesaretini göstererek, seni on yıl rahatlatacak bir kötülük yaparak kendini tatmin etme fırsatını yitir!. şaşıran Lucile bana baktı ve anlamaktan oldukça uzak olduğu bu felsefeyi açıklamam gerekeceğini anladım. Aıkladım da, bizi günümüzün yargılarına zincirleyen çirkin bağları anlamasını sağladım; bir annenin bizi karnında taşımasından dolayı saygımızı değil nefretimizi hak ettiğini, zira sadece kendi zevki için ve dünyada yaşanabilecek felaketlere maruz bırakma riskine rağmen bizi yalnızca ve yalnızca kaba şehvet duygusunu tatmin etmek için dünyaya getirdiğini göster-

dim. Doğru yol olarak gördüğüm ve kalbimizin önerdiği bu sistemi yaymak için, çocukluğumuzdan gelen önyargıları yok etmek gerektiğini de ekledim. - Ne olursa olsun, diye ekledim, bu yaratığın mutluluğu mu sefaleti mi önemli? Bulunduğu durumda sorumluluğun var mı? Saçma olduğunu gösterdiğim bu çirkin bağlardan uzaklaş ve bu yaratıktan tamamen uzaklaş, onu tamamen ayır kendinden, yalnızca bahtsızlığının seni ilgilendirmediğini değil, bunu iki katına çıkarmak için şehvet bile duyabileceğini göreceksin. Zira aslında ona nefret borçlusun, bu kanıtlandı. İntikamını al; budalaların kötü davranış olarak adlandırdıklarını yap; suçun duygular üzerinde her zaman mutlak hakim olduğunu biliyorsun. İşte ona yapmanı istediklerimden iki haz alma nedeni daha: İntikamın verdiği büyük mutluluk ve kötülük yapmaktan alınan haz. Lucile ile size anlattığımdan daha tatlı bir dille konuştuğumu, zaten son derece şehvet düşkün ve yozlaşmış olan ruhunda benim prensiplerim sonucu şehvet uyandığını, bunların tadına vardığını söylemeliyim, güzel yanaklarının sınırları her zorlayışta ortaya çıkan şehvet aleviyle renklendiğini gördüm. - Eh peki!, dedi bana, ne yapmak gerek?

Eğlenmek ve para kazanmak, dedim ona. Hazza gelince, benim prensiplerimi benimsemen halinde garantili; yaşlı anneni ve kızkardeşini bizim için son derece şehvetli olacak iki partide kullanabileceğime göre, para da kesin. Lucile kabul etti, işleyeceği suça daha da teşvik etmek için cinsel organı ile oynadım ve sonrasında hazırlıklardan başka bir şeyle ilgilenmez olduk. Önce ilk planı ayrıntılandırıdık, size anlattığım hazlar sınıfına girdiğinden, olaylar zincirini biraz bozsam da, planımın ilk ayağını öğrendiğinize göre, ikinci bölüm konusunda da aydınlatacağım sizi.

- Çevremizde çok zengin, çok saygın ve söylenebilecek

her şeyi aşan ahlâksızlıkta bir adam vardı. Onu kont adıyla tanıdığımdan, daha sonra adını öğrenmiş olsam da, onu bu sıfatla çağırmamı sanırım uygun görürsünüz. Kont'un tutkuları çok güçlüydü, otuz beşinin üzerindeydi; inançsız, kural-sız, tanrısız, dinsizdi ve özellikle de baylar, sizin gibi o da, iyilikseverlik denilen o duyguya karşı konulmaz bir nefret duyuyordu; biri yerine diğerine yardım etmeyi, anlamsız yardımlarda bulunarak doğanın bireyleri değişik sınıflara koyarak oluşturduğu düzeni alt üst etmenin nasıl düşünülebileceğini anlayamadığını ve kesinlikle kabul edemediğini söylüyordu. Bu duygularla dopdoluydu, kendini tutamıyordu; yardımını reddetmekte gerçek bir haz bulmakla kalmıyor, bu hazzı bahtsızlara yaptıklarıyla artırıyordu. Örneğin şehvet oyunlarından biri, gözyaşlarıyla ıslanmış ve emekle kazanılmış ekmeğini yiyen yoksulların aç kaldığı karanlık sığınaklar aramaktı. Bu gözyaşlarının acısından haz alarak cinsel doyum sağlamakla almıyor... Aynı zamanda acıların kaynağını artırıyor ve mümkün olursa, bu bahtsızların zavallı dayanaklarını da yok ediyordu. Bu haz bir fantezi değildi, bu bir öfkeydi, bu çok yakıcı bir zevkti ve bu aşırılıklar gibi hiçbir şey ruhunu daha fazla ateşlemiyordu. Bir gün bana da iğrençliğinin meyvesi olmak düştü. Çocukluğundan beri bu olağandışı çılgınlığı yaşıyordu ve acı dolu sızlanışlarla git gide katılaştırmış olan kalbi hiçbir zaman tatlı duygular hissetmemişti. Kişiyi tanımanız için, aynı adamın aynı anda üç tutkusu olduğunu bilmeniz önemli: Bunlardan birini size ben anlatacağım, birini adını da vererek la Martaine anlatacak ve çok daha korkunç olan sonuncusunu la Desgrandes, şüphesiz anlatacaklarının en sertlerinden biri olarak öykülerinin sonuna saklayacak. Beni ilgilendiren kısım la başlayalım. Bir inziva evinde yaşarken bulduğum Kont gönderdiğim ha-

beri sevinçle karşıladı. O sırada yaşadığı olaylar maddi açıdan ilerlemesi için çok önem taşıyordu, ama benim teklif ettiğim olaylar yalnızca on beş gününü alacaktı; aynı zamanda bu küçük kızı kaçırmak da istemiyordu; sonuçta bu ilk toplantıya katılma zevkinden mahrum kalmayı göze alarak ikincisini garantiledi. Sonuçta bana, bedeli ne olursa olsun çocuğu derhal kaçırmamı ve bildirilen adrese götürmemi emretti. Sizi daha çok merakta bırakmamak için baylar, bu adresin ona üç gizli parti sağlayacak olan la Desgrandes'in adresi olduğunu söyleyeyim. Bu arada, hem kızıyla tanıştırmak hem de kızkardeşini kaçırmamanın bir yolunu bulmak üzere Lucile'in annesini bulduk. Kendini iyice hazırlamış olan Lucile annesini, hakaret etmek, şehvet oyunlarına alet oluşunun nedeninin o olduğunu söylemek ve bu zavallı kadının kalbini deşen ve kızına kavuşmanın keyfini yok eden binlerce benzeri söz söylemek için görmüştü. Başlangıçta fırsatını bulduğumuza inandım ve büyük kızını bu hayattan çekip alan annenin ikinci kızını alıyordum. Ama bulduğumuz yolla başarılı olamadık; zavallı kadın ağladı ve hayatta hiçbir şeyin ikinci kızına yapabildiği bu tek yardımı elinden alamayacağını söyledi; yaşlıydı, cılızdı, bu çocuğun bakımına muhtaçtı ve onu elinden almak canını almak anlamına gelecekti. Burada utanarak itiraf ediyorum baylar, ama kalbimin derinliklerinde, işleyeceğim suçla yaratacağım dehşetin kalitesinin şehvetimi artırdığını gösteren küçük bir hareket hissettim ve yaşlı kadına birkaç gün içinde onlara büyük yardımları olabilecek, çevresi geniş bir adamla ikinci bir ziyarette bulunacağımızı bildirerek çıktık; bu genç kıza sahip olmak için olağan yolları kullanmaktan başka bir şey yapmadım. Onu iyice incelemiştim, zahmete değerdı: On beş yaşında, endamı güzel, çok güzel tenli ve çok güzel çizgile-

ri olan bir kızdı. Üç gün sonra geldi ve vücudunun her yerini inceledim; uzun zamandır kötü beslenmeye mahkum olmasına rağmen güzellik, yumuşaklık ve körpelik dışında bir şey görememiştim; onu hayatımda ilk kez ortaklaşa iş yaptığım madam Desgrandes'e gönderdim. Adam geldi; Lucile onu annesine götürdü ve az sonra anlatacağım sahne de burada yaşandı. Yaşlı kadını yatakta buldular, çok soğuk bir kışın ortasında olmamıza rağmen ocak yanmıyordu, yatağının yanında içinde biraz süt bulunan bir vazo vardı, Kont içeri girer girmez bu vazonun içine işedi. Her türlü gürültü patırtıyı engellemek ve kadını düşürdüğümüz duruma iyice hakim olmak için Kont, emrindeki iki iri yarı namussuzu istenmeyen herhangi bir giriş çıkışa şiddetle karşı koymak üzere kaldırıma dikmişti. - Yaşlı cadaloz, dedi ona Kont, buraya bana göre çok güzel bir orospu olan kızınla birlikte geldik; yaşlı cadı, acılarını azaltmaya geldik, ama önce bunları bize anlatman lazım. Hadi dedi oturup Lucile'in kalçalarını yoklamaya başlayarak, şikayetlerini ayrıntılarıyla anlat bakalım. - Ne yazık!, dedi iyi yürekli kadın, bu ahlâksızla geldiğinizde acılarımı azaltmadınız, aksine artırdınız. - Ahlâksız!, dedi Kont, kızına hakaret etmeye nasıl cesaret edersin? Hadi, dedi ayağa kalkıp yaşlı kadını da şiltesinden çekip çıkartarak, hemen kalk yataktan ve ettiğin hakareten dolayı diz çöküp af dile ondan. Direnmeye olanak yoktu. - Ve siz Lucile, soyunun, kışınızı öptürün annenize ki gözümle göreyim ve barış yeniden sağlansın. Hakarete uğrayan Lucile saçma sapan laflar mırıldanarak kışını zavallı annesinin yaşlı yüzüne sürttü. Kont yaşlı kadının yeniden yatmasına izin verdi ve söze başladı. - Size bir kez daha söylüyorum, diye devam etti, bana tüm acılarınızı anlatırsanız, yardım edeceğim size. Zavallılar onlara söylenen her şeye inandılar, ya-

kınmayı seviyorlardı; yaşlı kadın tüm acılarını anlattı ve özellikle de kızının kaçırılmasından acıyla şikayet etti, Lucile'i kızının nerede olduğunu bilmekle suçluyordu, zira kısa bir süre sonra onunla birlikte gelen kadın kızının bakımını üstlenmeyi teklif etmişti ve bu nedenle kızını kaçıranın da o kadın olduğunu düşünmekte haklıydı. Bununla birlikte Kont elbisesini çıkarttığı Lucile'in kışının tam karşısında, zaman zaman bu güzel kızı öperek, kendi cinsel organıyla oynuyor, sorular soruyor, ayrıntıları öğreniyor ve iğrenç şehvet duygusunun tüm iniş çıkışını ona verilen yanıtlarla ayarlıyordu. Ama yaşlı kadın, çalışarak ona yiyecek içecek sağlayan kızının yok olmasının onu mezara götüreceğini, her şeyini kaybettiğini ve son dört gündür kalan bu azıcık sütle idare ettiğini söylediğinde: - Eh peki orospu!, dedi menisini yaşlı kadının üzerine yönlendirerek ve Lucile'in kalçalarını sıkı sıkı tutmaya devam ederek, eh peki kaltak! Gebereceksin, acın uzun sürmeyecek. Ve menisini akıtmayı tamamlayarak: - Bu gerçekleştiğinde yegane pişmanlığım zamanında yetişememek olacak. Ama her şey bununla bitmiyordu; Kont bir boşalmayla sakinleşecek adam değildi. Rolünü benimseyen Lucile, yaşlı kadın manevralarını görmeyecek şekilde devam ediyordu ve her tarafı kolaçan eden Kont, bu zavalının bir zamanlar sahip olduğu varlıktan kalan yegane küçük nesneyi cebine indirdi. İşlediği suçu iki katına çıkarınca organı sertleşen Kont, yaşlı kadını yataktan çekip aldı, çırpı çırpı soydu ve Lucile'e onu, bu yaşlı kadının pörsümüş bedeni üzerinde tahrik etmesini istedi. Yine izin vermek zorunda kaldılar ve hain adam menisini bu yaşlı bedenin üzerine fıskırtırken hakaretlerini iki katına çıkarıyor ve bu zavalı fakire oradan gitmeleri ve yakında kolları arasında olacak küçük kızından haber alabilmesi için doğru durması ge-

rektiğini söylüyordu. Bu son boşalmasını, bu zavallı ailenin tamamına ilişkin tasarladığı eziyetlerin iğrenç hayal gücünde yaktığı şiddetli şehvet ateşiyle yaşadı ve çıktı. Bu olaya bir daha geri dönmek için hainliğini hangi noktalara kadar taşıyabildiğini dinleyin baylar. Kont bana güvenebileceğini görerek bu yaşlı kadın ve küçük kızı için hazırladığı ikinci sahneyi de anlattı; kızı hemen getirmem gerektiğini ve üstelik tüm aileyi bir araya getirmek istediğinden, güzel vücudu onu fazlasıyla heyecanlandırmış olan Lucile'i de ona vermemi istedi ve diğer ikisi gibi onu da ortadan kaybetmeyi planladığını benden saklamıyordu. Lucile'i seviyordum, ama parayı daha çok seviyordum; bu üç yaratık için bana deli bir para verdi; her şeye razı oldum. Dört gün sonra Lucile, küçük kızkardeşi ve yaşlı anne bir araya toplanmıştı: Nasıl olduğunu anlatmak Madam Desgrandes'e düşüyor. Bana gelince, ben en beterlerinden biri olduğundan öykümün sonunda anlatmam gereken bu anekdotla bölünmüş öykülerine kaldığım yerden devam ediyorum.

- Bir dakika, dedi Durcet; bu olayları soğukkanlılıkla dinleyemiyorum; benim üzerimde tarif edilmesi zor bir etkileri var. Öykünün ortasından beri menimi zor tutuyorum, uygun görürseniz boşaltayım. Ve Michette, Zèlamir, Cupidon, Fanny, Thèrèse ve Adèlaôde ile odasına çekildi, birkaç dakika sonra haykırışlarını duyduk ve Adèlaôde ağlayarak geri döndü; bu tür öykülerle kocasını baştan çıkardıklarını ve kurbanının hep kendisi olduğu için çok mutsuz olduğunu anlattı. Bu arada Dük ve Piskopos da zaman kaybetmemişti, ama yaptıkları hâlâ sizden saklamak zorunda olduğumuz olaylara dahil olduğundan, okuyucularımızdan perdeleri çekmemize ve hemen Duclos'un yirmi birinci gecesini bitirebilmesi için kalan dört öyküsüne geçmemize izin vermesini ri-

ca ediyoruz.

- Lucile'in gidişinden sekiz gün sonra, oldukça keyifli bir çılgınlığı olan bir hovardayla beraberdim. Günlerce önceden haberdar edildiğimden, oturaklı sandalyemde oldukça çok sayıda bok parçası biriktirmiş ve kızlarımdan birine, bunlara biraz daha eklemesini rica etmiştim. Adamımız Savoyard giysileri içinde çıkageldi; sabah vaktiydi, odamı gözden geçirdi, oturaklı sandalyeme doğru atıldı, boşaltmak üzere yukarı çıktı (bu onu uzun süre oyaladı); geri geldi, nasıl da itinayla temizlediğini gösterdi ve ücretini istedi. Törenden daha önce haberdar edildiğimden, elimde bir süpürge sapıyla üzerine atıldım. - Ne ücreti alçak? Dedim ona, işte sana ücret! ona oracıkta en azından bir düzine darbe indirdim. Kaçmak istedi, takip ettim ve işte o sırada hovardamız sanki onu gırtlaklıyorlar, öldürüyorlarmış, sandığı gibi dürüst bir kadının değil bir orospunun evindeymiş gibi avazı çıktığı kadar bağırarak tüm merdiven boyunca boşalmaya devam etti.

- Bir başkası, bu iş için kutu içinde taşıdığı küçük bir boğumlu sopayı üretra kanalına sokmamı istiyordu; bir elimle üç parmak kadar soktuğum boğumlu sopayı hızlı hızlı sokup çıkarmam ve diğer elimle de başını kaldırmış organını okşamam gerekiyordu; boşalma anında, sopayı çekecek, önünde tutacak ve üzerine boşalmasını sağlayacaktım.

- Altı ay sonra birlikte olduğum bir keşiş, organı ve testisleri üzerine kaynamış balmumu dökmemi istiyordu; ona dokunulmasına gerek kalmadan, yalnızca bu hisle boşalıyordu; ama organı hiç sertleşmiyor ve menisinin fışkırması için, her yerinin balmumuyla kaplanması ve insana benzer halden çıkması gerekiyordu.

- Bu sonuncusunun bir arkadaşı kışını, altın iğnelerle de-

lik deşik ettiriyordu; bu şekilde deliklerle bezenen arka tarafı bir kıştan çok kevgire benziyordu; iğnelerin batışlarını daha iyi hissetmek için üzerine oturuyordu; ona bütünüyle aralanmış kalçalar gösteriliyor, o da kendi organı ile oynayarak, bir kış deliği üzerine boşalıyordu.

- Durcet, dedi Dük, senin güzel tombul kışını tamamen altın iğnelerle kaplanmış halde görmek hoşuma giderdi doğrusu: Hayatta daha ilginç bir şey görmediğimden eminim. Sayın Dük, dedi para babası, yaklaşık kırk yıldır sizin peşinizden gelmekten gurur ve onur duyduğumu biliyorsunuz; bana örnek olma lutfunda bulunduğunuz sürece de arkanızdayım. - Tanrım, dedi Curval, Lucile'in öyküsü kadar tahrik edici bir öykü daha duymamıştım! Gıkımı çıkarmadan dinledim, doğrusu bu kadarını tahmin etmiyordum: Bakın, dedi karnına yapışmış organını göstererek, yalan söylemediğimi görün. Bu üç karının öyküsünün sonunu duymak için sabırsızlanıyorum; onların bir mezarda buluşması hoşuma gidecek. - Yavaş, yavaş dedi Dük, olaylar üzerine tahminlerde bulunmayalım. Tahrik olduğunuza göre Bay Başkan, size işkencelerden söz edilmesini isterdiniz herhalde; siz de, her ölüm cezası verdiğinde organı sertleşen meslektaşlarınızı benziyorsunuz. - Bırakın Devleti, cüppeyi, dedi Curval, burada olay Duclos'un yöntemlerinden hoşlanıyor olmam, bu kızı çok hoş buluyorum; Kont'un öyküsü beni dehşete düşürdü. - Bu işi bir düzene sokmak lazım Başkan, dedi Pis-kopos; aksi taktirde burada güvende olmayacağız ve en azından hepimizi idama mahkum edebilirsin. - Hayır sizi değil, ama bu bayanları ve özellikle de şu anda kanepemin üzerine uzanmış olan ve bir parçacık meni içinde değişikliğe uğradığı için ona bir daha dokunmayacağımızı düşünen Bayan Düşes'i iç rahatlığıyla mahkum ederdim. - Oh!, dedi

Constance, durumumu böylesine saygıyla karşılayacağınızı tabii ki düşünemem; hamile kadınlardan nasıl tiksindiğinizi biliyorum. - Oh! Fazlasıyla, dedi Curval, bu doğru. Ve kendi odasına, sanırım bu güzel karnın üzerinde birkaç iğrençlik yapmaya gidiyordu ki Duclos yakaladı. - Gelin, gelin mösyö Başkan, dedi; bu kötülüğü yapan ben olduğuma göre, yine ben onarabilirim. Ve arkalarında Augustine, Hèbè, Cupidon ve Thèrèse ile dip odaya geçtiler. Uzun süre Başkan'ın zırlıtısı duyulmadı ve Duclos'un tüm özenine rağmen, küçük Hèbè gözyaşları içinde geri geldi; hatta gözyaşlarından fazlası da vardı, ama ne olduğunu söylemeye hâlâ cesaret edemiyoruz; kurallar buna olanak vermiyor. Biraz sabır, sevgili okuyucular, yakında sizden hiçbir şey saklamayacağız. Dişlerinin arasından homurdanan, tüm bu kurallar yüzünden keyifle boşalamadığını vb. söyleyen Curval geri döndüğünde masaya oturdular. Yemekten sonra cezalar için kapandılar; o akşam pek kalabalık değildiler: Sophie, Colombe, Adèlaôde ve Zèlamir'den başka cezaya kalan olmamıştı. Gecenin başından beri Adèlaôde'a kızgın olan Durcet onu istemedi; Kont'un öyküsü anlatılırken gözyaşlarıyla yakalanan Sophie hem bu hem de eski suçundan cezalandırıldı ve günün asıl büyük işi Zèlamier ve Colombe'a Dük ve Curval tarafından biraz barbarlığa varan bir ciddiyetle muamele edilmesi oldu.

Keyifleri özellikle yerinde olan Dük ve Curval yatmak istemediklerini söylediler ve likörler getirterek geceyi dört öykücü ve şehveti günden güne artarak onu özel bir varlık seviyesine çıkarma hakkı sağlayan Julie ile beraber geceyi içerek geçirdiler. Ertesi gün yedisi birden onları ziyarete gelen Durcet tarafından sarhoşluktan bitkin halde bulundular; çıplak kızı, babası ve eşi arasında, erdem ve edebi değil,

yalnızca şehveti kanıtlar halde gördüler. Okuyucuyu daha çok merakta bırakmamak gerekirse, ikisi de aynı anda hazza ulaşmış gibiydi. Kızı ikinci kullanan gibi görünen Duclos yanlarında sarhoşluktan ölmüş halde yığılmıştı; diğerleri ise bir köşede, bütün gece itinayla besledikleri büyük ateşin karşısında birbirlerinin üzerindeydiler.

Yirmikinci Gün

Geceki bu gürültülü eğlence sonrasında, o gün çok az şey yaptılar; törenlerin yarısı atlandı, yemek açık havada yendi ve ancak kahve servisinde kendilerine gelmeye başladılar. Kahve, Rosette ve Sophie, Zèlamir ve Giton tarafından sunuluyordu. Curval kendine gelmek için Giton'u sıçırdı; Piskopos Sophie'ye ve Durcet ise Zèlamir'e organlarını sundular; ama kimse boşalmadı. Salona geçildi; bir gün önceki aşırılıklardan dolayı çok hasta olan güzel Duclos gözleri kapanarak katıldı toplantıya ve öyküleri öyle kısıydı ki, okuyuculara dostlarımıza söylediklerimi aktarmak ve özetlemek üzere çok az bölüm alabildik.

Bunlardan ilki, sıcak su ile doldurulan ve boşalma anında içindeki suyu kimse dokunmadan sonuna kadar boşaltan bir kalaylı yapay erkeklik organını kışına sokup çıkartıyordu.

İkincisi de aynı zevke sahipti, ama çok daha fazla araç kullandırıyordu, çok küçük bir tane ile başlıyor, yavaş yavaş, sırayla artırarak, sonunda çok büyük boyutlu birine geçiyor ve ancak onunla boşalıyordu.

Üçüncü için çok daha fazla gizem gerekiyordu. Önce çok büyük bir aleti kış deliğine yerleştiriyorlardı, ardından bu çıkarılıyordu, adam sıçıyordu, çıkarttıklarının tamamını yiyordu ve kırbaçlanıyordu. Bu iş de tamamlandığında, aleti yeniden arkasına sokuyor ve yeniden çıkarıyorlardı. Bu kez

sıçan bir orospu oluyordu ve adam kadının çıkarttıklarını yerken, o da adamı kırbaçlıyordu. Alet üçüncü kez yerleştiriliyordu: Bu kez, kimsenin dokunmasına gerek kalmadan, kızın dışkı parçasını yemeyi tamamlayarak menisini fışkırtıyordu.

Duclos dördüncü öyküde kendini tüm eklemlerinden ip-lerle bağlatan bir adamdan söz etti. Boşalmasını daha keyifli kılmak için, boğazını bile sıkıyorlardı ve bu durumdayken menisini karşısındaki orospunun kışının üzerine fışkırtıyordu.

Ve beşincisinde, penisinin başını bir hâlâtle sıkı sıkı bağlatan bir başkası vardı, odanın öteki uzunda duran çıplak bir kız hâlâtı bacaklarının arasından geçiriyor ve kalçalarını göstererek hâlâtı çekmeye başlıyordu; adam böyle boşalıyordu.

Görevini bitirdikten sonra oldukça yorulan öykücü çekilmek için izin istedi, izin verildi. Masaya oturduktan sonra bir süre açık saçık fıkralar anlattılar, ama hepsi iki baş aktörümüz kadar yorgun hissediyordu kendini. Şölenlerde bu tür şehvet düşkünlerinin olabileceği kadar sakindiler ve oldukça sessiz yataklarına çekildiler.

Yirmi Üçüncü Gün

- Senin boşalırken yaptığın kadar bağırlır, haykırırlar mı? dedi Dük, Curval'e yirmi üçü sabahı tekrar görüştüklerinde. Böyle çığlıklar atarak ne elde etmeyi umuyorsun şeytan? Bu kadar şiddetle boşalanını da hiç görmemiştim! - ah! Lanet olsun!, dedi Curval, bana bu eleştirileri getiren sen misin! Bu çığlıklar dostum, aşırı hassasiyetimden ileri geliyor: Tutku nesnelerimiz sinirlerimizden geçen elektrik akımını öylesine canlandırıyorlar ki, bu akışkanı oluşturan hayvansı ruhlarımızın aldığı şok, her türlü makinenin bile harap olacağı bir şiddet düzeyine ulaşıyor ve güçlü, acı dolu heyecanlara

borçlu olduğumuz o korkunç haz dalgalarında haykırışlarımızı hakim olamıyoruz. - İşte çok güzel özetlendi. Peki hayvansı düşüncelerini bu şekilde harekete geçiren muhteşem nesne neydi? - Daha ileri gidemiyor oluşumun umutsuzluğuyla, yatak arkadaşım Adonis'in organını, ağzını ve kıkırdığını emiyordum ve bu sırada Antinoüs, sevgili kızınız Julie'nin de yardımıyla kulaklarınıza çarpan çığlıklara neden olan likörün akışını sağlamaya çabalıyorlardı. - böylece, işte bugün kışınızdan soluyorsunuz, diye devam etti düğün. - Hiç de değil, dedi Curval; beni izleme zahmetine girer ve dikkat etme onurunu bahşederseniz, en azından sizin kadar iyi devam edeceğimi görürsünüz. Durcet yemek servisinin yapıldığını söylemeye geldiğinde, bu düşüncelerdeydiler. Kızların dairesine geçtiklerinde, kahve ve su fincanlarını sunmak üzere bekleyen sekiz küçük sevimli çıplak sultanla karşılaştılar. Düğün o ayın yöneticisi olan Durcet'ye, sabah kahvesinin neden suyla yapıldığını sordu. - İstedığınız zaman sütlü de olur, dedi para babası. İster misiniz? - Evet, dedi Düğün. - Augustine, dedi Durcet, Mösyö Düğün'e süt de getirin. Böylece hazır bekleyen genç kız yaklaşarak küçük güzel kışın tasın üzerine yerleştirdi ve anüsünü Düğün'ün tasına daldırarak üç ya da dört kaşık beyaz, tertemiz sütü boşalttı. Bu şakaya çok güldüler ve herkes süt istedi. Tüm kışlar Augustine'inki gibi hazırды: Bu o ayın zevk yöneticisinin arkadaşları için tasarladığı hoş bir sürprizdi. Fanny Piskopos'un, Zelmire Curval'in ve Michette para babasının fincanı ile ilgilendi; ikinci bir fincan daha aldılar ve bu yeni fincanlar için diğer dört sultan gelerek aynı töreni tekrarladı. Şaka çok hoş bulundu ; süttten başka bir şey isteyen Piskopos baştan çıktı ve güzel Sophie onu tatmin etti. Süt egzersizi için kendilerini uzun süre tutmaları ve bu ilk seferinde süttten başka bir

şey bırakmamaları gerektiğinden, hepsi sıçma isteğindeydi. Oğlanların tarafına geçildi: Curval, Zèlamir'i ve Dük Gition'u sıçırdı. O gün şapelin gardıropları iki ast vurucu, Constance ve Rosette (Sade'ın el yazmalarında tam olarak böyle geçer)'den başkasını görmedi; önceki günkü bağırsak boşaltma öyküleri deneyimlerinin en güzellerinden biriydi; kahve sırasında kendini tutarken dayanılmaz bir acı duymuş ve sonrasında görebileceğiniz en süper dışkı parçalarından birini çıkarmıştı. Duclos'u sırrından dolayı kutladılar ve bundan sonra her gün büyük bir gizlilik içinde kullandılar. Yemekteki şaka akşam yemeğindeki sohbetleri neşelendirdi ve daha sonra sözünü etme olanağı bulacağımız aynı tarz başka oyunlar hayal etmelerini sağladı. Aynı yaştaki dört genç tarafından sunulan kahve servisine geçtiler: Zelmire, Augustine, Zèphire ve Adonis, dördü de on beş yaşındaydı. Dük Augustine'in anüsünü okşayarak bacaklarına sürtündü; Curval, Zelmire'e, Dük, Zèphire'e ve para babası Adonis'in eline aynısını yaptı. Augustine, onu sıçırtmalarını beklediğini ve artık kendini tutamadığını söyledi. Bir gün önceden belirlenenlerden biriydi Curval derhal ağzını uzattı ve sevimli küçük kız, onu tahrik eden Fanchon'un elleri arasına bir meni ırmağı bırakan Başkan'ın eline devasa bir dışkı parçası bıraktı. - Eh güzel!, dedi Dük'e, gördüğünüz gibi geceki aşırılıklar, gündüz hazlarına herhangi bir zarar getirmiyor ve işte buradasınız Mösyö Dük! - Uzun kalmayacağım dedi Zèlmire'den Augustine'in Curval'e verdiği hizmeti alırken oldukça aceleci davranan adam. Ve aynı anda Dük geriye doğru kıvrıldı, çıgıllıklar attı ve deli gibi boşaldı. - İşte bu kadar, dedi Piskopos; en azından aramızdan ikisi gücünü öykülere saklasın. Diğer iki mösyö gibi menisini kontrol edemeyecek Durcet, buna tüm kalbiyle katıldı ve bir süre

uyukladıktan sonra, ilginç Duclos'un parlak ve şehveti öyküsünü şu sözlerle devam ettirdiği salona geçtiler.

- Şehvet oyunlarının kalplerini taşlaştırdığı, yalnızca onları aşağılayan ve iğrençleştiren yollarla haz almalarına ve eğlenmelerine neden olacak şekilde onur ve kibarlık duygularını tamamen yok ettiği insanlar bu dünyada nasıl varolabiliyor baylar? diye sordu bu güzel kız. Yalnızca utanç içindeyken zevk aldıkları söylenebilir, yalnızca onursuzluk ve iğrençlikler yaklaştırır onları hazza. Size anlatacağım bu öykülerde baylar, bu iddiama kanıt olarak vereceğim değişik örneklerde, fiziksel hislere dikkat etmeyin; bunların da olduğunu biliyorum, ama fiziksel hissin verdiği güçlü desteğe, maneviyattan gelenleri eklemeyen onları heyecanlandırmayı başaramayacağınızdan kesinlikle emin olabilirsiniz.

- Evime sık sık adını ve unvanını bilmediğim, ama şüphesiz hali vakti yerinde bir adam geliyordu. Ona verdiğim kadın türü hep aynıydı. Güzel ya da çirkin, yaşlı ya da genç olması onun için hiç fark etmiyordu; rolünü iyi oynaması yeterliydi ve işte söz konusu rol şuydu. Her zaman sabah vakti geliyor, yatağın üzerinde beline kadar soyunmuş mastürbasyon yapar halde bir kadının bulunduğu bir odaya tesadüfenmiş gibi giriyordu. Onun girdiğini gören kadın şaşırmış gibi yaparak kendini yatağın altına atıyordu. - Burada ne işin var iğrenç herif? diyordu ona, sana beni rahatsız etme iznini kim verdi alçak? Adam özür diliyordu, kadın onu dinlemiyor ve yeni, çok daha sert ve çok daha çarpıcı sövgüler yağmuruna tutarak, kışına tekmeler indiriyordu; adam her seferinde arkasını dönüyor ve sanki kendini korumak ve kaçmak istermiş gibi davranıyordu. Siniyor, merhamet diliyordu; aldığı tek yanıt darbeler ve sövgülerdi, ve kendini yeterince tahrik olmuş hissettiğinde, o ana kadar gizli tut-

maya özen gösterdiği organını külotundan ustalıkla çıkarıyor ve üç dört hafif bilek hareketinden sonra, sövgüler ve darbeler arasından sıyrılıyor ve boşalıyordu.

- Bir ikincisi, bu tür egzersizlere daha dayanıklı ve daha alışkın biri, aynı işi parasına göz koymuş bir hırsız ya da hamal ile yapmak istiyordu. Şehvet düşkününü gizlice giriyor, hırsız diye çılgılığı basıyordu; bu sırada diğerinde olduğu gibi darbeler ve sövgüler birbirine karışıyordu; tek fark bu adamın külotunu sürekli inik tutarak ona vurulan darbeleri hep çıplak kalçalarının ortasına almak istemesi ve saldırganın çamura bulanmış büyük demir pençeli ayakkabı kullanmasıydı. Bu adam boşalma anında kaçmıyordu; odanın tam ortasında külotu inik halde çakılıp duruyor, tüm gücüyle kendiyle oynuyor, düşmanının darbelerini karşılıyor ve son anda, bu kez kendisi küfürler ve zevkten öldüğüne dair yeminler ederek aman diliyordu. Ona verdiğim adam ne kadar iğrenç, ne kadar halkın içinden, ayakkabıları ne kadar büyük ve kirli olursa, adamın şehveti de o kadar artıyordu, bir başka adam için seçeceğim kadını ne kadar süslemem ve güzelleştirmem gerekiyorsa, bunun için de bu ayrıntılara o kadar özen göstermem gerekiyordu.

- Bir üçüncüsü, bir evde saray olarak adlandırdığımız bölümde, önceden parası ödenmiş ve bilgilendirilmiş iki adamı kavga ederken bulmak istiyordu. Ona saldıracaklardı, o merhamet dileyecek, diz üstü çökecek, onu dinlemeyeceklerdi ve az sonra şampiyonlardan biri üzerine atlayarak, önceden hazırlanmış ve içine kaçıp kurtulacağı bir odaya kadar sopa darbeleriyle tartaklayacaktı; burada bir kız tarafından karşılanacak, sakinleştirilecek, şikayete gelen bir çocuk gibi okşanacaktı; kız eteklerini kaldıracak, arkasını gösterecek ve şehvet düşkünümüz üzerine boşalacaktı.

- Bir dördüncüsü aynı ön hazırlıkları istiyordu, ama sırtına sopa darbeleri yağmaya başlar başlamaz, herkesin önünde mastürbasyon yapıyordu. Bu son işlem sırasında bir an bile duraksamıyor, sopa darbeleri ve sövgüler sıralamaya devam ediyor, daha sonra adamın hareketlendiği ve menisinin fışkırmaya hazır olduğu görülür görülmez, pencere açılıyor, adam belinden yakalanıyor ve öteki tarafta önceden hazırlanmış bir gübre yığını üzerine atılıyordu; bu altı ayaktan daha fazla bir yükseklik değildi. İşte boşalma anı da buydu, ön hazırlıklardan manevi olarak, düşüşün hızıyla da fiziksel açıdan tahrik oluyordu ve menisi asla gübreliğin üzerine kalmıyordu. Onu bir daha görmüyorduk; anahtarı aşağıda duran küçük bir kapıdan çıkıp kayboluyordu.

- Bu iş için para alan iyi giyimli bir adam, bizim beşinci örneğimiz olan adamın bir kızla kapandığı ve beklerken kızı öpmeye devam ettiği odaya aniden dalıyordu. Gürültücü adam kapıyı kırarak metresini hangi hakla ayarttığını bağıra çağıra sorduktan sonra, kılıcını eline alarak ona kendisini savunmasını söylüyordu. Adamımız tamamen alt üst olmuş halde diz üstü çöküyor, af diliyor, yeri ve düşmanının ayaklarını öpüyor ve metresini geri verebileceğine, bir kadın için kavga etmeye değmeyeceğine yeminler ediyordu. Karşısındakinin yumuşaklığı karşısında daha da küstahlaşan gürültücü adam iyice buyurganlaşıyordu: Karşısındakini korkaklıkla, yağcılıkla suçluyor ve kılıcıyla yüzünü parçalamakla tehdit ediyordu. Ve biri ne kadar tehditkar olursa diğeri de o kadar yumuşuyordu. Sonunda, birkaç dakikalık münakaşadan sonra, saldırgan düşmanına bir uzlaşma konuşması yapıyordu: - Bir dalkavuk olduğumu görüyorum, diyordu; sana kıcı-mı öpmen koşuluyla merhamet edeceğim. - Oh Mösyö!, ne isterseniz diyordu öteki memnun, boklu kışınızı bile öperim

isterseniz yeter ki bir kötülük yapmayın bana. Gürültücü herif kılıcını kınına sokarak ona arkasını gösteriyordu, adamımız çok mutlu, coşkuyla üzerine atılıyor ve genç adam suratına yarım düzine osuruk bırakırken, yaşlı şehvet düşkün, zevkin doruğunda, hazdan ölerik menisini akıtıyordu.

- Tüm bu aşırılıklar düzmece, dedi Durcet kekeleyerek (çünkü küçük hovarda bu iğrençlikler anlatılırken sertleşiyor-du). Değersizliği sevmek ve aşağılamada haz bulmaktan daha basit bir şey olamaz. Onur kırıcı şeyleri şehvetle seven kişi, onursuz olmaktan haz duyar ve böyle olduğu söylendiğinde organı sertleşmelidir. Bayağılaşma, bazı ruhların en yaygın hazzıdır; bunun söylenmesinden hoşlanır ve hiçbir şeye yüzü kızarmayan bu adamın ne kadar ileri gidebileceğini bilmek olanaksızdır. Maraziliklerini seven bazı hastaların öyküsü de buna benzer. - Bu kinizmin konusuna girer, dedi Curval, Fanchon'un kalçalarını sıkıştırarak: Cezanın da coşkunun ürünü olduğunu bilmeyen var mıdır? Halk arasında aşağılandığı anda organı sertleşen adamlar görülmemiş midir? Kuklasının yakıldığını öğrendiği anda organını külotundan çıkaran ve - Allah Kahretsin! Ben istediğim noktadayım, utanç ve iğrençlik içindeyim; bırakın beni, bırakın beni boşalmam lazım! diye haykıran Marki de'ın öyküsünü herkes bilir. Ve söylediği her şeyi de yapmıştır. - Bunlar münferit vakalar, dedi bunun üzerine Dük, bana nedenleri açıklayın. - Onlar kalbimde, diye yeniden söze başladı Curval. İnsan bir kez alçalır, aşırılıklarla yozlaşırsa, kalbine bir daha asla çıkmayacak bir tür kokuşmuşluk girmiş olur. Aksi koşulda, utanç ruhunun teslim olmasını önerdiği kötülüklere karşı ağır basacaktır, ama burada olamaz: Bu ateşlediği, ondan uzakta başlattığı ilk duygudur, içinde bulunulan durumda kızarmamakla kızarmaya neden her şeyi

sevmek arasında yalnızca bir adım vardır. Farklı bir ruha sahip olanları etkileyen her şey, hazla dönüşüm gösterir ve o anda benimsenen yeni durumu hatırlatan her şey yalnızca ve yalnızca şehvi olabilir. - Ama bu noktada olmak için kötülük içinde hangi yolu tutmak gerekir!, dedi Piskopos. - Eminim, dedi Curval, bu yol fark edilmeden bulunur, çiçekler üzerinden devam eder; bir aşırılık diğerini getirir, her zaman aç gözlü olan hayal gücü bizi kısa zamanda sonuca götürür ve kariyerini tamamlarken kalbi katılaştırdığından, bir zamanlar erdemler içeren bu kalp hedefe ulaşır ulaşmaz bir tekini bile tanımaz olur. Daha canlı şeylere alıştığından, o zamana kadar onu sarhoş etmiş yumuşak ve dingin duylardan hemen silkinir. Alçaklık ve onursuzluğun bu yeni hareketlerinin devamı olacağını derhal hissederek; şüpheye düşmemek için sıradanlaştırmakla başlar işe. Kısa sürede bunları sevdiğini fark eder, zira bu yeni keşifler doğaya bağlıdır ve artırı değişmez. - işte cezayla düzeltmeyi zorlaştıran da budur, dedi Piskopos. - Olanaksızlaştıran demelisiniz dostum. Ve cezalandırmak istediğiniz kişi, birkaç eksikle, cezalandırılarak sevdiği, eğlendiği, keyif aldığı duruma geliyor ve uzak da olsa bu durumdan haz alıyorsa, verdiğimiz cezalarla onu düzeltmeyi nasıl başarabilirsiniz? - Oh! İnsan inanılmaz bir muamma!, dedi Dük. - Evet dostum, dedi Curval. İşte bu durum, anlamaktansa düzmeyi yeğlerim de-dirtmiştir her zaman. Ve yemek saati geldiğinden konuşmalar kesildi, akşam hiçbir şey yapmadan masaya oturdular. Ama tatlı sırasında Curval bir şeytan gibi sertleşerek bir bekaret bozmak istediğini açıkladı, bunun için yirmi lui ceza ödemeyi kabul ederek, ona ayrılmış olan Zelmire'i yakaladı ve odaya sürükledi, bu sırada üç arkadaş önüne atlayarak, önceden belirlenen kurallara uymasını, onlar da aykırı dav-

ranmak istedikleri zamanlar olduğu halde boyun eğdiklerini, en azından dostlukları adına onlara uymasını rica ettiler. Ve hemen sevdiği Julie'yi yanına gönderdiler; kız Champville ve Brise- Cul ile birlikte adamın üzerine atladı ve üçü birden salona geçerek şölenlere başlamak üzere diğer arkadaşlara katıldılar, onları iş üzerinde buldular ve sonunda Curval, son derece şehvi duruşlar ve hovardalıklar arasında boşaldı. Durcet şölenlerde yaşlılara kışına iki üç yüz darbe vurdu; Piskopos, Dük ve Curval vuruculara sunuldu ve yatmaya gidilmeden önce, doğadan alınan yeteneğe göre az çok herkes meni kaybetti. Curval'in sözünü etmiş olduğu bekaret bozma fantezisinin yeniden akla düşmesinden kaygı duyulduğu için, yaşlıları kızların ve oğlanların dairelerinde yatırmaya özen gösterdiler. Ama bu ihtiyata gerek yoktu; ve bütün gece saldırıya geçen Julie onu ertesi gün topluluğa yumuşacık teslim edildi.

Yirmi Dördüncü Gün

İnanç gerçek bir ruh hastalığıdır; ne kadar çabalarsak çabalayalım asla düzelmez. Bahtsızların ruhuna işlemesi daha kolaydır, zira inanç onları sakinleştirir, kötülöklere sükunetle katlanmalarını sağlayacak safsatalar sunar; bu ruhlardan inancı sökmek diğerlerinden daha güçtür. Adèlaôde'in öyküsü de böyledir. Gözlerinin önündeki hovardalık ve şehvet tablosu geliştikçe, onu git gide daha zavallı bir pozisyona düştüğü bu felaketlerden bir gün kurtaracağına inandığı yüce Tanrı'nın kollarına atılıyordu. Durumunu ondan iyi hisseden yoktu, şimdilik hafif de olsa, çoktan kurbanı olduğu bu cehennemî başlangıcı takip edecek her şeyi çok iyi öngörebiliyordu; öyküler daha da sertleştğinde adamların arkadaşlarına ve ona karşı tutumlarının daha korkunç hale geleceğini anlı-

yordu. Bütün bunlar, ona söylenenler, sevgili Sophie'sine daha da düşmesine neden oluyordu. Buraya gece gitmeye cesaret edemiyordu artık, fazla göze batmışlardı ve başından beri böyle hatalara fazlasıyla karşı çıkıyorlardı; ama bir an boşluk bulduğunda, yine de oraya uçuyordu; ve anlatmakta olduğumuz o sabah da, birlikte yattığı Piskopos'un yanından çok erken saatte kalkarak, sevgili Sophie'si ile olmak için genç kızların odasına gelmişti. Durcet, o ayki görevleri nedeniyle diğerlerinden daha erken kalktığı için kızı burada bulan da o oldu ve nasıl cezalandırılacağına topluluğun karar vereceğini bildirdi. Adèlaôde ağlıyordu, tüm gözyaşlarını döktü ve kendini tamamen koyuverdi; kocasından talep etmeye cesaret ettiği tek merhamet, Sophie'sini cezalandırmamalarıydı, zira onu görmeye gelen kendisiydi; Sophie onun odasına gelmemiştir. Durcet olayı olduğu gibi anlatacağını ve hiçbir şey gizlemeyeceğini söyledi. Cezaya bu kadar düşkün olan bir hakimden daha ne beklenebilirdi. Durum bundan ibaretti; Sophie'yi cezalandırmak çok hoş olacaktı: Durcet onun canını neden bağışlasındı? Toplandılar ve para babası olanları anlattı. Suç tekerrür etmişti, Başkan sarayda olduğu sırada dahi meslektaşlarının tekerrür eden bir suçun, doğanın insanda eğitimden ve prensipten daha etkili olduğunu kanıtladığını, sonuç olarak suçu tekrarlatarak kişinin kendisinin efendisi olmadığını ortaya koyduğunu, iki kat cezalandırılması gerektiğini ileri sürmüşlerdi; Başkan da eski meslektaşları kadar mantıklı olmak isteyerek, sonuçta, kızı ve arkadaşını kuralların tüm sertliğiyle cezalandırmak gerektiğini açıkladı. Ama kurallar bu tür durumlar için ölüm cezası getirdiğinden ve bu noktaya gelmeden önce kızlarla biraz daha eğlenmek istediklerinden, onları çağırtmaya, diz üstü çöktürerek kuralların onları ilgilendiren maddesini açıklamaya ve

böylece bu tür bir suçla aldıkları riski hissettirmeye karar verdiler. Bundan sonra kızlara önceki cumartesi'nin üç katı ceza verdiler, bunun bir daha tekrarlanmayacağına yemin ettirdiler, bir kez daha yaşanması halinde onlara karşı tüm katılıklarını göstereceklerini bildirdiler ve ürkütücü deftere adlarını kaydettiler. Durcet'nin ziyareti bu deftere üç isim daha yazılmasına neden oldu: Bunlardan ikisi kızlardan, biri oğlanlardandı. Bu durum, yeni küçük sindirim deneyimlerinin sonucuydu; çok başarılıydılar, ama bu zavallı çocukların kendilerini tutamadıkları, cezalandırılmak pahasına koyuverdikleri oluyordu. Sultanlardan Fanny, Hèbè ve oğlanlardan Hyacinthe'in durumu da böyleydi: Oturaklarında bulunan inanılmazdı. Durcet bunlarla uzun süre eğlendi. Hiç bu kadar sabah izni talebi olmamıştı; herkes Duclos'un söylediklerinin büyük bir sır olduğuna yeminler ediyordu. İstenilen izinlerin sayısının çokluğuna rağmen yalnızca Constance, Hercule, gece işi olmayan iki vurucu, Augustine, Zèphire ve la Desgrandes'e izin verildi. Biraz eğlendiler ve masaya oturdular. - Görüyorsun, dedi Durcet, Curval'e, kızının din öğrenmesine izin vererek yaptığın hatayı görüyorsun, artık bu aptallıklardan vazgeçirmek imkansız. Sana söylemiştik zamanında. - Bence, dedi Curval, bunları öğrenmiş olması iğrenmemesine neden değil; yaşı gelince bu aşağılık dogmaların saçmalığını anlayacak. - Bu söylediklerin mantıklı kişiler için geçerli, dedi Piskopos; bir çocuk için hayale kapılmamak lazım. - Onu sert partilerle yola getirmek zorunda kalabiliriz, dedi Adèlaôde'in kendisini dinlediğini bilen Dük. - Getiririz, dedi Durcet. Benden başka yandaşı yoksa, pek de iyi savunulmayacağını önceden söylemiştim ona. - Oh! İşte buna inanırım mösyö, dedi Adèlaôde ağlayarak; bana karşı olan duygularınızı bilmeyen yok. - Duygular? Dedi

Durcet. Sevgili eşim, önce bir kadına ve özellikle de bana ait olan size, herhangi bir duygum olamayacağı konusunda sizi uyarmalıyım. Benim dinim nefret ve nefret içeren her şeydir; size karşı ayırım gözetmeyişim konusunda ise, her zaman aşağıladığım iğrenç ve bayağı safsatalardan söz etmeye devam ederseniz çok şiddetli bir tiksintiye kapılacağım konusunda sizi uyarmak isterim. Bir Tanrı'nın varlığını kabul etmek için aklı yitirmek ve ona tapmak için ise bütünüyle aptal olmak lazım. Kısacası, babanız ve bu bayların önünde, sizi bir kez daha böyle bir halt işlerken bulursam aşırı katı davranacağımı bildiriyorum. O lanet Tanrı'nıza tapmak için dindar olmak gerekiyorsa, burada istediğiniz kadar dua edebilirsiniz. - Ah!, diye yeniden sözü aldı Adèlaôde titreyerek, dindar mı, Yüce Tanrım! Dindar mı, inşallah Tanrı izin verir! Ve tam karşısında olan Durcet'nin bu cevap karşısında sabrı taşmıştı; savurduğu darbe öyle şiddetliydi ki, başına denk gelseydi kızı öldürebilirdi; kız duvara yapıştı. - Siz çok küstah bir yaratıksınız, dedi Curval dayaktan kaçmak için babasının ve Antinoüs'un dizlerine kapanan kızına; karnınıza yüz tekme vurulmasını hak ediyorsunuz. Ve bir yumruk darbesiyle kendinden uzağa fırlatarak: - Gidin de, diz çökerek kocanıza yalvarın, dedi ona, az sonra size olabilecek en korkunç cezaları uygulayacağız. Kız gözyaşları içinde Durcet'nin ayaklarına kapandı, ama fazlasıyla tahrik olduğunu ve bin lui için bile bu fırsatı kaçırmak istemeyeceğini, hemen oracıkta genel bir örnek olacak, ama cumartesi gününe de gölge düşürmeyecek bir ceza vermeleri gerektiğini söyledi; bu kez kahve sunan çocukları çarçabuk göndermek ve cezayı oracıkta uygulamak istiyordu oysa kahve içilirken eğlenme alışkanlıkları vardı; Adèlaôde ve iki yalnız yaşlı Louison ve Fanchon, dört kadın arasında

en acımasız ve en korkusuz olanları durumun olan bitene bir perde çekmemize neden olacağı kahve salonuna geçtiler. Dört kahramanımızın boşaldığına ve Adèlaôde'in yatmaya gitmesine izin verdiklerine şüphe yoktu. Kombinasyonu düşünmek ve hoşuna giderse hemen Duclos'un öykülerine geçmemiz okuyucuya kalmış. O akşam Adèlaôde'ı alacak olduğu halde Augustine ile değişiklik yapan dük dışında her biri yanına eşlerini alıp yerleştiğinde, Duclos öyküsüne kaldığı yerden devam etti:

- Bir gün, dedi bu güzel kız, gördüğüm randevu evlerindeki arkadaşlarımdan birine pasif kırbaççı olarak yardım ediyordum, dikenli sopalar ve sığır sinirinden kamçılarla dövülen adamlar gördüğümde ve bizzat kırbaçladığımdan, daha beterlerine de şahit olmuştum: - Oh Tanrım!, dedi bana, bu konuda daha sertlerini gördüğünü bildiğimden, yarın sana müdavimlerimden birini göndereceğim. Ve beni sabahtan, ziyaret saati ve hatırladığım kadarıyla M. De Grancourt adındaki bu yaşlı çiftçiye izletilecek şölen konusunda uyardığından, gereken her şeyi hazır ettim ve adamımızı bekledim; işi benimle olacaktı, her şey buna göre hazırlanmıştı. Geldi ve yalnız kaldıktan sonra: - Mösyö, dedim ona, size söylemek zorunda olduğum haberdan dolayı üzgünüm, ama hapissiniz ve buradan asla çıkamayacaksınız. Parlamento tutuklanmanız görevini bana verdiği için üzgünüm, ama böyle istediler, yazılı emir cebimde duruyor. Sizi evime gönderen kişi size tuzak kurmuştu, zira olan bitenden haberdardı ve bu sahnenin yaşanmasını şüphesiz engelleyebilirdi. Neyse, suçunuzu biliyorsunuz, işlediğiniz türden karanlık ve dehşet verici suçlar cezasız kalmaz ve bu kadar ucuz kurtulduğunuz için fazlasıyla mutlu olduğunuzu görüyorum. Adamımız söylevimi büyük bir dikkatle dinlemişti ve biter bitmez ağ-

layarak ayaklarıma kapandı, onu kurtarmam için yalvardı. - Kendimi fazlasıyla kaybettiğimi biliyorum. Tanrı ve Adalet'e son derece saygısızlık ettim; ama madem ki cezalandırılmamdan siz sorumlusunuz tatlı bayan, sizden bana iyi davranmanızı ısrarla rica ediyorum. - Mösyö, dedim ona, ben görevimi yapacağım. Benim de izlenmediğimi nereden biliyorsunuz; benden istediğiniz merhamet benim de hoşuma gitmez miydi? Soyunun ve sakın olun, size tek söyleyebileceğim bu. Grancourt itaat etti ve bir dakika içinde anadan doğma çırılçıplaktı. Aman Tanrım! Bu nasıl bir vücuttu böyle! Ancak renk renk boyanmış bir taftaya benzetebilirdim. Bu bedenin her yeri yara izleriyle kaplıydı. Buna rağmen, bana sabah vakti açıklamasıyla birlikte gönderilen sivri iğnelerle kaplı demir çubuğu ateşe koydum. Bu öldürücü silah, Grancourt çırılçıplak kaldığı sırada neredeyse kıpkırmızı hale gelmişti. Ona saldırdım ve önce yavaş, sonra biraz daha hızlı ve ardından tüm gücümle dövmeye başladım; ayrım gözetmeden ense kökünden topuklarına kadar her yerine vuruyordum, adamı bir anda kanlar içinde bırakmıştım. - siz iğrenç bir adamsınız, diyordum ona vururken, tüm bu suçları işlemiş bir alçaksınız. Sizin için kutsal olan hiçbir şey yok. Son olarak da annenizi zehirlediğiniz söyleniyor. - Bu doğru madam, bu doğru, diyordu cinsel organı ile oynarken, ben bir canavarım, ben bir caniyim, yapmadığım ve yapmayacağım alçaklık yok. Darbeleriniz boşuna, asla düzelmeyeceğim, suça karşı aşırı şehvet duyuyorum, beni öldürseniz de suç işleyeceğim. Suç benim bir parçam, hayatım, onunla yaşadığımı hissediyorum ve onunla ölmek istiyorum. Ve bu sözlerle ne kadar heyecanlandığımı tahmin edersiniz, sövgülerimi ve darbelerimi iki kat artırdım. Bu arada bir parça meni fışkırdı: Bu bir işaretti; bu sözle en hassas yerlere

vurma işini ve sertliğimi iki katına çıkardım. Takla attı, zıpladı, kaçtı ve boşalırken bu kanlı şöenin izlerinden kurtulması için hazırlamış olan bir ılık su küvetine atmaya gitti kendini. Oh! Bu kez arkadaşımın bu konuda benden daha çok şey görme onuruna sahip olduğunu itiraf ettim ve şunu da söyleyebilirim, biz Paris'te bu kadar çok şey görmüş yegane iki kişiyiz, zira Grancourt'umuz değişiklik yapmaktan hoşlanmıyordu; yirmi yıldır her üç günde bir aynı iş için bu kadına gidiyordu.

- Kısa bir süre sonra, aynı arkadaşım fantezisinin size en az bununki kadar özel geleceğine inandığım bir başkası için aradı beni. Sahne Roule'deki küçük evinde geçecekti. Beni yatakta bir adamın yattığını gördüğüm oldukça loş bir oda-ya soktular; odanın ortasında bir tabut duruyordu. - Görüyorsunuz, dedi bana hovardamız, ölüm döşeğinde olan ve kült nesnesine son bir kez daha dokunmadan gözlerini kapatmak istemeyen bir adamla karşı karşıyasınız. Kızlara taparım ben ve bir kış öperken ölmek istiyorum. Gözlerimi kapar kapamaz beni kefene sararak bu tabutun içine yerleştirin ve tabutu çivileyin. Niyetim bu zevkin koynunda ölmek ve bu son anımda şehvet nesnemden hizmet almaktır. Hadi, diye devam etti alçak bir sesle ve kesik kesik soluyarak, çabuk olun, zira son anımı yaşıyorum. Yaklaştım, arkamı döndüm, ona kalçalarımı gösterdim. - Ah! Ne güzel bir kış! dedi. Beni bu güzelin mezara götürmesinden çok hoşnudum! Ve dokunarak araladı, canlı bir şekilde öptü.

- Ah!, dedi biraz sonra uzaklaşarak ve öteki tarafa dönerek, bu hazzı uzun süre yaşayamayacağımı biliyordum! Ölüyorum, size söylediklerimi unutmayın. Ve bunları söyledikten sonra derin bir soluk verdi, morardı; şeytan herif rolünü öyle iyi oynuyordu ki neredeyse öldüğüne ben bile inana-

caktım. Hiç istifimi bozmadım: Bu kadar eğlenceli bir törenin sonunu merak ederek adamı tabuta yerleştirdim. Hiç kılmıdamıyordu, böyle görünmesini sağlayan bir sırrı mı vardı, benim hayal gücüm fazla mı etkilenmişti bilmem, bence adam bir demir çubuk kadar sert ve soğuktu; yalnızca organı yaşam belirtisi veriyordu, zira sertti ve karnına yapışmıştı, adamın durumuna rağmen meni damlaları fışkırır gibiydi. Derhal kefene sarıp sürükledim; bu pek kolay olmamıştı, zira kaskatı duruşu onu bir sığır kadar ağır kılıyordu. Yine de sonunda başardım, adamı tabutun içine yatırır yatırmaz ölümler duasını okumaya koyuldum ve sonunda tabutu çiviledim. İşte bu kriz anıydı: çekiç sesleri yeni duyulmuştu ki, deli gibi haykırdı: - Ah! Yüce Tanrı adına, boşalıyorum! Kurtar beni kaltak, yakalarsam geberteceğim seni! Beni bir korku aldı, merdivene atıldım ve tecrübeli bir uşakla karşılaştım; efendisinin çılgınlıklarını bildiğinden bana iki lui verdi ve aceleyle efendisini koyduğum tabuttan kurtarmak için odaya koştu.

- İşte güzel bir haz, dedi Durcet. Eh peki Curval, sen bunu nasıl buluyorsun? - Mükemmel, dedi Curval, ölüm fikrini kullanmak isteyen ve bunu şehvetle birleştirmenin en iyi yolunu arayan bir adam. Bu adamın bir kış mıncıklar-ken öleceğine hiç şüphe yok. - Asıl şüphe olmayan, dedi Champville, inançsızlıktan gurur duyuyor oluşu, onu tanıyorum ve bu gururu göstermek için dinin en kutsal gizemlerini bile kullandığını size gösterecek fırsatım olacak. - Olmalı da, dedi Dük; bu her şeyle alay eden ve son anlarında bile düşünmek ve eylemde bulunmak isteyen bir adam. - Ben, diye ekledi Piskopos, bu tutkuda çok baştan çıkarıcı bir yön buluyorum; organımın kalktığını sizden saklamayacağım. Devam et Duclos, devam et, aksi taktirde saçmalayacağım ve

bugün bunu yapmak istemiyorum.

- Eh peki!, dedi bu güzel kız, işte daha az karmaşık biri daha: Bu, yalnızca kış deliğini diktirme zevkini yaşamak için beş yıldan fazla beni izleyen bir adamdı. Karın üstü yere uzanıyor, ben de bacakları arasına oturuyordum ve elimde bir iğne ve balmumuna batırılmış yarım karış uzunluğunda bir iple tüm anüs çevresini dikiyordum; adamın bu bölgedeki derisi öylesine sertti ki, işimi yaparken iğne darbelerim bir damla bile kan çıkartmıyordu. Bu arada o da kendi organı ile oynuyor ve son iğne batışında bir şeytan gibi bağırarak boşalıyordu. Sarhoşluğu başa çıkılmazdı, yaptığım işten korkuyordum; işte hepsi bu.

- Bir başkası doğanın her köşesini tüylü yarattığı bedeninin tamamını şarap ispiertosu ile ovuyor, ardından bu ispirotlu likörü tutuşturuyordum; tüm tüyler aynı anda yok oluyordu. Kendini alevler içinde görünce boşalıyordu; bu arada ben de belimi, kıkırmı ve geri kalan bölgelerimi gösteriyordum, zira bu adamın asla ön tarafa bakmamak gibi kötü bir zevki vardı.

- Aranızdan hanginiz bir zamanların noter yardımcısı ve bugünün Parlamento Başkanı Mirecourt'u tanıyor baylar? - Ben, diye cevap verdi Curval. - Eh peki Mösyö, dedi Duclos, bir zamanlar yaşadığı ve bence bugün de devam ettirdiği tutkusunun ne olduğunu biliyor musunuz? - Hayır ve inançlı biri olarak bilindiğinden ya da bilinmek istediğinden, öğrenmek de çok hoşuma gider. - eh peki, diye yeniden söze başladı Duclos, ona bir eşek muamelesi yapılmasını ister... - Ah Tanrım!, dedi Dük Curval'e, arkadaşımın nasıl böyle bir zevki olabilir! Bu adamın inançlı olduğuna bahse girebilirim... eh peki, sonra? Dedi Dük. - Daha sonra monsenyör, onu yularından tutmak, odada bir saat kadar dolaş-

tırmak gerekiyor, bu arada o da anırıyordu; üzerine biner binmez, yürüyüşünü hızlandırmak istemiş gibi tüm vücudunu ince bir değnek ile kamçılıyorduk, hızını iki kat artırıyordu ve bu zaman zarfında organı ile oynadığından, boşalırken tiz çığlıklar atıyor, bir çifte savuruyor ve kızı sırtüstü yere atıyordu. - Oh! Bu seferki, dedi Dük şehvi olmaktan çok keyifli. Peki lütfen söyle bana Duclos, bu adamın aynı zevke sahip arkadaşı da var mıydı? - Evet, dedi sevgili Duclos, akıllı davranıp işi şakaya vurarak ve görevini tamamladığından kürsüden inerek, evet monsenyör, bana çok arkadaşı olduğunu söylemişti, ama onları bize göstermek istemiyordu. Seans bittiğinden yemek öncesinde birkaç oyun oynamak istediler; Dük Augustine'i fena halde sıkıştırıyordu. - Şaşırmıyorum, diyordu klitorisi ile oynayarak ve organını ona yapıştırarak, Curval'in bazen anlaşılmayı bozarak bir bekarret halletmek istemesine şaşırmıyorum, zira örneğin şu an Augustine'inkini zevkle şeytana satabilirdim. - Hangisini, dedi Curval. - Bence ikisini de, dedi Dük, ama uslu durmak lazım: Zamanını bekleyerek hazlarımızı daha mükemmel kılacağız. Hadi küçük kız, diye devam etti, bana kalçalarını göster, bu belki düşüncelerimin içeriğini değiştirebilir...Lanet olsun! Bu küçük kızın ne kadar da güzel bir kıcı var! Curval, bana ne yapmamı önerirsin? - Bir tahtırevan, dedi Curval. - Harika olur!, dedi Dük, ama sabret...her şeyin zamanının geleceğini göreceksin. - Çok sevgili kardeşim, dedi papaz kesik kesik, meni kokan sözler ediyorsunuz. - Eh! Kesinlikle boşalmak için büyük bir istek duyuyorum. - Kim tutuyor sizi? dedi Piskopos. - Oh! Bir çok şey, diye yeniden başladı söze Dük. Her şeyden önce bok yok, bok istedim; aslında bilmiyorum: çok şeye ihtiyacım var. - Peki neye? Dedi Dük. Bana küçük bir iğrençlik yeter. Ve Augusti-

ne, Zèlamir, Cupidon, Duclos, Desgrandes ve Herkül ile dip odaya geçti; bir dakika sonra, sonunda Dük'ün hem başının hem taşaklarının rahatlamış olduğunu kanıtlayan çığlıklar ve haykırışlar duyuldu. Augustine'e ne yaptığı pek bilinmiyordu, ama ona karşı duyduğu aşka rağmen, parmaklarından biri sarılı halde ağlayarak geri geldiği görüldü. Bütün bunları hâlâ açıklayamıyor olduğumuz için üzgünüz, ama elinin altında olduğumuz bu baylar tam olarak izin verilmediği için henüz anlatmadığımız şeylere kalkışmamalılar ve bu durum oluşturdıkları anlaşmaya da formel olarak uymamaktadır; ama bir topluluğun tamamı aynı hatayı yaptığında, yine topluca affedilmektedir. Dük geri döndü ve Durcet ile Piskopos'un da zaman kaybetmemiş olduğunu ve Brise-cul'ün kolları arasındaki Curval'in yanında şehvet nesneleri olanların yapabileceği her şeyi keyifle yaparken görerek memnun oldu. Servis yapıldı. Şölenler her zamanki gibiydi; ve yattılar. Adèlaôde iyice topallıyordu, o gece onu alması gereken Dük çağırdı ve şölenlere her zamankinden biraz daha sarhoş geldiğinden, onu idare edemeyeceğini söylediler. Sonuçta o gece de önceki geceler gibi, yani coşku ve şehvet içinde geçti; şairin de dediği gibi, sarışın tan vakti geldiğinde Apollon Sarayı'nın kapıları açıldı, kendisi de hovarda olan bu Tanrı, yeni şehvet oyunlarını aydınlatmak üzere gök makamına çıktı.

Yirmibeşinci Gün

Silling Şatosu'nun aşılmaz duvarlarının sağırlığında yeni bir entrika hazırlanıyordu, ama Adèlaôde ve Sophie'ninki kadar tehlikeli bir sonucu olmayacaktı. Yeni bir birliktelik de Aline ve Zelmire arasında geliyordu; bu iki genç kızın karakterlerinin uygunluğu onları birbirine bağlamaya yardımcı olmuştu:

Her ikisi de uysal ve hassastı, aralarında iki buçuk yaş vardı; oldukça çocuksu, oldukça iyicil karakterdeydiler; tek kelimeyle, her ikisi de neredeyse aynı erdemlere ve hatta kusurlara sahipti, zira uysal ve şefkatli olan Zelmire de Aline gibi uyuşuk ve tembeldi. Öyle iyi anlaşıyorlardı ki, yirmi beşi sabahı aynı yatakta bulundular ve işte sonrasında olup bitenler. Curval'e ayrılmış olan Zelmire bilindiği gibi odasında yatıyordu; aynı gece Aline Curval'in yatak kadını idi; ama Curval şölenler sırasında ölesiye sarhoş olunca Brise-cul'den başkasıyla yatmak istemedi ve böylece tesadüfen terk edilen ve bir araya gelen iki küçük saf genç kız üşümek kaygısıyla aynı yatağa yerleştiler ve parmak uçlarına kadar örtündüler. Curval sabah gözlerini açıp da bu iki kuşu aynı yuvada görünce orada ne aradıklarını sordu ve ikisinin de derhal yatağına gelmesini emretti. Suç ağırdı: Bu iki küçük hanım ahlâksızlıkların kurbanıydı, ama birbirlerine edepli davranmaları isteniyordu (zira sürekli böyle uygunsuz şehvet oyunlarına izin yoktu!) ve arada bir aralarında ahlâksızlık yapmalarına izin verildiğinde bunun mösyölerin emriyle ve gözleri önünde yaşanması gerekiyordu. Olayın konseye getirilmesine karar verildi ve itiraz etmeye cesaret edemeyen iki suçlu ne yaptıklarını anlatma ve küçük özel yeteneklerini herkesin önünde gösterme emri aldılar. Fazlasıyla kızararak, ağlayarak ve yaptıklarından dolayı özür dileyerek istenileni yerine getirdiler. Bu küçük güzel çifti cumartesi günü cezada görme fikri öylesine hoştu ki, kimse merhamet etmeyi düşünmedi bile. O hafta defteri büyük bir keyifle doldurmuş olan Durcet'nin korkunç defterine kaydedildiler. Bu gezi tamamlandığında yemeğe gittiler ve Durcet ziyaretine devam etti. Korkunç sindirim oyunları yine bir cezaya mal oldu. Bu seferki küçük Michette idi; söylendiğine göre artık kendini tutamıyordu,

onu bir gün önce fazla yedirmişlerdi ve binlerce küçük çocuksu özür deftere yazılmasını engelleyememişti. Fazla isteklenen Curval öfkeli gözlerini kıza dikerek: - Oh! Evet lanet olası küçük kaltak, dedi ona. Oh! Evet lanet kız, cezanızı çekeceksiniz, üstelik de benim ellerimden. Böyle sıçmanıza izin yok; en azından bizi haberdar edebilirdiniz; bokla karşılaşmaya hazır olmadığımız bir saatte olduğumuzu biliyorsunuz. Ona bu dersi verirken bir yandan da kalçalarını sertçe sıkıştırıyordu. Oğlanlar bıraktıkları gibi bulundular; hiçbir şapel izni verilmedi ve masaya oturdular. Akşam yemeğinde Aline'in yaptıkları konusunda fikir alış verişinde bulundular: Onun saman altından su yürüttüğüne inanıyorlardı ve artık bunun kanıtları da ortaya çıkmıştı. - Eh peki dostum!, dedi Durcet, Piskopos'a, görüntüye inanmalı mıyız? oybirliğiyle yanılmaları için bir neden olmadığına ve hepsi yalancı olduğundan, zekalarını daha becerikli olma yolunda kullanmadıklarına karar verdiler. Bu sözler kadınlar üzerine döndü ve onlardan iğrenen Piskopos kadınların onda yarattığı öfkeyi anlattı; onları hayvanların en çirkin halleri kadar aşağılık buluyordu ve bir zamanlar dünyayı onlar olmadan yaratmanın yolunu bulan doğada hiçbir şeye zarar vermeden kadınların kökünü kazıyabileceğimizi söyleyerek varlıklarının gereksiz olduğunu kanıtladı. Kahveye geçildi; servis Augustine, Michette, Hyacinthe ve Narsis tarafından yapılıyordu. En basit ve en büyük zevklerinden biri oğlanların organlarını ağzına almak olan Piskopos, birkaç dakika Hyacinthe ile oynayıp eğlenirken, birden geri çekilerek haykırdı: - Ah Tanrım, dostlarım, işte bir bekaretin bozuluşu! Bu küçük komik çocuk ilk kez boşalıyor, bundan eminim. Ve gerçekten de kimse Hyacinthe'in bu noktaya geldiğini fark etmemişti; hatta bu işi başarmak için fazla genç olduğunu düşünüyorlardı; ama on dördünü doldurmuştu; bu,

doğanın bize yeni yetenekler bahşettiği bir yaştı ve Piskopos'un zafere kavuştuğu düşüncesi doğruydı. Yine de olayı kesinleştirmek istediler; maceraya hepsi birden tanık olmak istiyordu, genç adamın çevresinde yarım daire şeklinde oturdular. Haremin en ünlü mastürbasyon ustalarından Augustine, çocuğu topluluğun önünde tahrik etme emri aldı ve genç adama da kızın vücudunun istediği yerine dokunma ve okşama izni verildi: Gün kadar güzel, on beş yaşındaki genç bir kızın kendini on dördündeki genç bir delikanlının okşamalarına teslim etmesi ve doyumların en mükemmeli için tahrik etmeye çalışmasından daha şehvetli bir gösteri olamazdı! Hyacinthe, belki doğanın da yardımıyla, ama muhtemelen gözü-nün önünde yaşanan örnekler sayesinde yalnızca mastürbatörünün güzel küçük kalçalarına dokundu, okşadı, öptü ve bir süre sonra güzel yanakları renklendi, iki üç derin nefes alıp verdi ve güzel küçük organı titredi, beş altı yumuşak ve krem gibi beyaz damla üç adım öteye, kalanı da hemen yanında duran ve kendini Narsis'e bırakmış olan Durcet'nin bacağına üzerine düştü. Olay belirlenmişti, çocuğun her yerini öptüler, okşadılar: Herkes bu taze meniden bir parça almak istiyordu ama onun yaşında ve ilk başlangıçta altı boşalma çok görünmediğinden, şehvet düşkünlerimizden her biri ağzına bir tane istedi. Bu gösteriyle baştan çıkan Dük, Augustine'e saldırdı ve iki üç kez boşalana dek klitorisini diliyle tahrik etti. Dük, Augustine'i bu şekilde kullanırken, artık yaşayamayacağı hazların izlerini toplamaya gelen, bu güzel çocuğun ağzını binlerce kez öpen ve böylece bir başkasının duyularında gezinen şehveti yutan Durcet'yi izlemekten daha eğlenceli bir şey olamazdı. Geç olmuştu, öğle uykusunu atlayarak Duclos'un uzun süreden beri onları beklediği öykü salonuna geçmek zorunda kaldılar. Herkes yerini alınca, maceralarına kal-

dığı yerden şu sözlerle devam etti:

- Aşağılanmalarda ya da acılarda yaş ya da bezginliğin kaybettiği haz kıvılcımlarına yeniden kavuşmak için bazen kendisine karşı da işkenceler yaratan insanları anlamanın çok güç olduğunu söylemekten gurur duyuyorum baylar. Altmış yaşında ve her tür şehvet oyununa fazlasıyla düşkün birinin duygularını ancak vücudunun her yerinde ve özellikle de doğanın bu hazları verdiği yerler üzerinde bir mum yaktırarak uyandırabilen bir adam olabileceğine inanır mısınız? Bu mumları kalçalarına, cinsel organına, taşaklarına ve özellikle de kış deliğine sıkıca bastırarak söndürüyorduk; bu arada o da bir kış deliği öpüyor ve bu acılı işlem on beş yirmi kez tekrarlandıktan sonra, ona hizmet eden yakıcının anüsünü emerek boşalıyordu.

- Kısa bir süre sonra, beni bir at kaşağısı kullanmaya zorlayan ve tüm vücudunu tam olarak adını andığımız hayvanları gibi kaşağılamamı isteyen bir başkasını gördüm. Vücudu tamamen kana bulandığında, onu şarap ispiertosuyla ovalıyordum ve bu acı anı onun gerdanımın üzerine patlayarak boşalmasını sağlıyordu: Menisiyle sulamak istediği savaş alanı burasıydı. Önünde diz üstü çöküyor, organını memelerimle sıkıştırıyor ve taşaklarındaki fazla sertliği ustalıkla yayıyordum.

- Bir üçüncüsü kalçalarındaki kılırları tek tek yolduruyordu. Bu sırada az önce yapmış olduğum sıcacık bokun üzerinde kendi organı ile oynuyordu. Daha sonra bir parça meni bana krizin yaklaştığını anlatıyordu; işi sonuca vardırmak için her iki kalçasına da kan çıkaracak birer makas darbesi atmam gerekiyordu. Her tarafı türlü yaralarla kaplıydı ve açacağım iki yara için el değmemiş bir yer bulmakta güçlük çekiyordum, o anda burnunu bokun içine daldırıyor, tüm yüzüne bu-luyor ve sperm dalgaları esrikliğini taçlandırıyor.

- Bir dördüncüsü organını ağzıma yerleştiriyor ve tüm gücümle ısırمامı emrediyordu. Bu sırada son derece sivri dişli bir demir tarakla iki kalçasını yırtıyor, daha sonra da organının çok hafif ve çok zayıf bir ereksiyonla boşalmaya hazır olduğunu hissettiğim anda, iki kalçasını olağanüstü miktarda ayırıyor ve bu iş için önceden yere yerleştirmiş olduğum bir mumu kış deliğine mümkün olduğunca yaklaştırıyordum. Ancak bu mumun anüsünü yaktığını hissettiğinde boşalmaya hazır oluyordu: Böylece ısırıklarımı iki katına çıkarıyordum ve çok geçmeden ağzım dolmuş oluyordu.

- Bir dakika, dedi Piskopos, bugün ağza boşalmaktan söz edildiğini duymak istemiyorum, bu bana az önce yaşadığım keyfi hatırlatıyor ve aklımı bu tür zevklere çeliyor. Bunu söylerken o gece yanında görevli olan Bande- au- ciel'i kendine çekti ve gerçek bir kadın şehvetiyle organını emmeye koyuldu. Meni fışkırdı, fışkıranları yuttu ve aynı işlemi Zèphire ile yinelemeye koyuldu. Organı sertleşmişti. Bu kriz sırasında yanında nadiren kadın bulundururdu. O gün ne yazık ki yeğeni Aline oradaydı. - Ne yapıyorsun orada kaltak, dedi ona, benim erkek istediğimi bilmiyor musun? Aline kaçmak istedi, ama adam onu saçlarından yakaladı ve hareminden iki kızla, Zelmire ve Hèbè ile birlikte odasına sürükledi: - Görürsünüz, görürsünüz, dedi arkadaşlarına, bu namussuzlar kamış isteğime anlam verememenin cezasını çekecekler! Fanchon emir üzerine üç bakireyi izledi ve bir süre sonra Aline'in çığlık çığlığa bağırıldığı duyuldu ve sevgili yeğenin acılı sesine monsenyörün boşalma homurtuları eklendi. Sonunda hepsi birden geri döndü...Aline ağlıyor, arkasını tutuyor, sıkıyordu. - Gel de göster bakayım!, dedi düğ. Kardeşimin hoyratlığının izlerini görmeyi pek seviyorum. Aline'in ne gösterdiğini bilmiyorum, zira bu cehennem ben-

zeri odalarda neler olup bittiğini keşfetmem mümkün olmu-yordu, ama Dük haykırdı. - Ah! Kahretsin bu muhteşem! Eminim ben de aynısını yapabilirim. Ama Curval saatin geç olduğunu ve şölenlerde açıklayacağı bir eğlence projesi ol-duğunu, bunun için hem kafasının hem menisinin yerinde kalması gerektiğini söyledi. Duclos'dan geceyi kapatacakları beşinci öyküyü anlatmasını rica ettiler ve kız şu sözlerle devam etti:

- Kendini aşağılatma ve zarar verdirme çılgınlığına sahip bu olağandışı adamlardan biri de, dedi bu güzel kız, Fouco-let adıyla çağırdığımız Hazine Bakanı idi. Bu çılgınlığını ne kadar ileri götürebileceğini hayal etmeniz olanaksızdı; tüm işkencelerden bir örnek uygulamak gerekiyordu. Onu asıyor-dum, ama ip tam zamanında kopuyordu ve adam döşeğin üzerine düşüyordu; hemen ardından Saint- André haçının üzerine yatırıyor ve bir karton sopa ile kollarını bacaklarını kırar gibi yapıyordum; omzunun üzerini yarı ısıtılmış demir ile hafifçe dağlıyor, sırtını büyük bir sanat eseri yaratır gibi özenle kamçılıyordum, bütün bunlara iğrenç sövgüler, acı vaat eden tehditler eşlik etmeliydi; bu sırada o da git gide tükenerek, organı elinde, Tanrı'dan ve Adalet'ten alçakgö-nüllülükle özür diliyordu. Sonunda seans, baştan çıkışının son evresinde, hovardanın menisini boşalttığı arka tarafında sona eriyordu.

- Eh peki Duclos bitirdiğinde huzur içinde boşalmama izin verecek misin? dedi Dük Curval'e. - Hayır, hayır, dedi başkan; sakla suyunu. Ona şölenlerde ihtiyacım olduğunu söylemiştim. - Oh! Emrindeyim, dedi Dük; beni yaşlı bir adam yerine koyuyor ve burada akıtacağım birkaç damla meninin dört saat sonra yaşanacak olaylara katılmamı engel-leyeceğini mi düşünüyorsun? Korkma, hazır olacağım, ama

kardeşim bana öylesine güzel bir canavarlık örneği verdi ki, sevgili ve sevimli kızın Adèlaôde ile denemezsem çok sinir olacağım. Ve kızı dörtlüsündeki kadınlar, Thèrèse, Colombe ve Fanny ile odaya iterek, Piskopos'un yeğeni ile yaptıklarını tekrarladı ve kısa zamanda boşaldı, zira az sonra genç kurbanının tüyler ürpertici çığlığı ve ihtiyar hovardanın homurtuları duyuldu. Curval bu iki kardeşten hangisinin daha iyi olduğunu saptamak istedi; iki kadını da çağırdı ve ikisinin de arkasını inceleyerek, Dük'ün daha iyi taklit ettiğine karar verdi. Masaya oturdular; tüm erkekler ve kadınlar birkaç ilaçla bağırsaklarını hava ile doldurduğundan, yemekten sonra ağza osurma oyunu oynadılar. Arkadaşların dördü de kanepelerinin üzerine başları yukarıda uzanmıştı ve herkes sırayla gelip ağızlarına osuruyordu; Duclos saymakla ve kaydetmekle görevliydi ve yalnızca dört yutucuya karşılık otuz altı osurucu kız ve erkek olduğundan, bazıları neredeyse yüz elli tane yutmuştu. Curval bu şehvetli törene Dük'ün de katılmasını istiyordu, ama buna gerek kalmamıştı; ona önerilen yeni bir oyun daha fazla ilgisini çekecek kadar hovardalık düşkünüydü ve Fanchon'un hoş rüzgarlarında bir ikinci kez boşalmadan edemedi. Curval için meniye mal olan Antinoüs'un osurukları oldu; Durcet Martaine'inkilerle ve Piskopos da Desgrandes'inkilerle tahrik olarak kaybetti kendininkini. Ama genç güzeller hiçbir şey elde edemediler, bu nedenle devam etmeleri ve iğrençlikler yapanın hep bu sefih insanlar olması gerekiyordu.

Yirmialtıncı Gün

Cezalardan daha keyifli bir şey olmadığından, hiçbir şeye bu kadar zevkle hazırlanılmadığından ve öykülerin gelişimiyle izin verildikçe, buraya kadar tadılması zorunlu olan bu

tür zevklere olabildiğince teslim olunuyor, insanları cezalarını çekerken şehvet alacakları hatalara düşürmeye yönlendirmenin tüm yolları hayal ediliyordu. Bu iş için arkadaşlar o sabah olağanüstü bir toplantı yapmışlardı; bu işi bir çözüme bağlayacaklardı, varolan kurallara, çiğnenmesi doğrudan cezalandırılmaya neden olacak farklı maddeler eklediler. Önce karılarından, genç oğlanlar ve kızlardan ısrarla arkadaşların ağzına osurmalarını istediler; bu istek içlerini kapladığı anda, hemen birilerini bulmaları ve içlerindeki uygulamaya koymaları gerekiyordu; suçlulara ağır bir bedensel işkence uygulanacaktı. Bide ve kış silme cezalarının kullanımı da şiddetle savunuluyordu. Hiçbir istisna tanınmadan herkese asla yıkanmama ve sıçtıktan sonra kışlarına herhangi bir şey sürmeme emri verildi; kışları temiz bulunduğunda, bu kişinin bu işi arkadaşlardan birinin yaptığını kanıtlaması gerekecekti. Ama sorgulanan arkadaş canı istediğinde olanı biteni yadsıma kolaylığına sahip olduğundan, durum iki kez daha zevkliydi. Kış diliyle temizlemek ve ona bu zevki veren kişiyi cezalandırmak...buna örnekler göreceğiz. Daha sonra yeni bir tören başlatıldı: Sabahtan itibaren, kahvede, kızların odasına gidilir gidilmez, hatta bundan da sonra, oğlanların odasına geçildiğinde, herkes sırayla arkadaşların önünde eğilecek, yüksek ve duyulur bir sesle şöyle diyecekti: - Tanrı'dan nefret ediyorum! Kışımı ister misiniz? Üzerinde biraz bok var. Ve bu sövgüyü ya da öneriyi söylemeyen kız ya da erkekler hemen o ürkütücü deftere kaydedilecekti. Sofu Adèlaôde ve genç öğrencisi Sophie'nin bu tarz iğrençlikleri ağızlarına almakla ne kadar güçlük çekeceklerini tahmin etmek güç olmayacaktır. Her şey bu şekilde düzenlenince, hafiye belirlendi; tüm tiranlar tarafından benimsenen cezaları artırmanın bu barbar yolu coşkuyla kabul edildi. Bir başka-

sına dair şikayet bildiren kişinin işleyeceği ilk hatada alacağı cezanın yarı yarıya indirim kazanmasına karar verildi, bu herhangi bir vaat içermiyordu, zira bir başkasını suçlayan kişi yarısını indirme vaadinde bulundukları cezayı zaten bilmiyordu; ona verilmek istenen cezayı artırmak çok kolaydı. Suçlamaya kanıt aramadan inanılmasına, deftere kaydedilmek için herhangi biri tarafından suçlanmanın yeterli olmasına karar verildi ve karar yayınlandı. Ayrıca yaşlıların yetkileri de artırıldı; gerçek olsun ya da olmasın, herhangi bir şikayet durumunda kişi derhal cezalandırılacaktı. Kısacası, en güçlü tiranın bile yaşayabileceğinden daha büyük zevkler tadacaklarından emin, küçük toplulukları üzerinde uygulayacakları tüm eziyet ve adaletsizlikleri ortaya koydular. Bu iş bitince gardıropları ziyaret ettiler. Colombe suçlu bulundu; bir gece önce yemeğine kattıklarına dayanamamıştı, çok mutsuzdu, üst üste dört haftadır cezadaydı. Olay gerçektir ve hayatta görebileceğiniz en taze, en düzgün ve en minyon kıcı suçlamaktan başka çare yoktu. Kıcını silmemiş olduğunu, en azından bunun ona biraz fayda sağlaması gerektiğini öne sürdü. Durcet inceledi ve çok büyük ve çok geniş bir bok bulaşığı bulunduğundan, pek sert muamele görmeyeceğine güvence verdiler. Organı sertleşen Curval çocuğa saldırdı ve anüsünü tamamen temizleyerek bok parçasını aldı ; yemek arasında kızın ağzına sert öpücükler konduruyor ve kendi yaptıklarını yutmaya zorluyordu. Bir gün önce tuvaletten sonra mümkün olan en pis halde kalmaları emredilmiş olan Augustine ve Sophie'yi ziyaret ettiler. Sophie regl dönemindeydi; sırası geldiğinden Piskopos ile yattı, ama Augustine son derece temizdi. Durumundan emin halde gururla geri çekildi ve alışlageldiği üzere Bay Dük ile yattığı ve organını emdiği Dük'ün kık deliğini yalayarak boşaldığını

söyledi. Dük'e sorulduğunda (doğru olsa bile) bunları hatırlamadığını, organı Duclos'un kışında uykuya daldığını, olayı daha derinlemesine inceleyebileceklerini söyledi. Durumu olabilecek en ciddi ve en ağır haliyle ele aldılar; Duclos'u aramaya gittiler, neler olup bittiğini gören Duclos, Dük'ün söylemiş olduklarını onaylarken, Augustine'in de monsenyörün yatağına çağrılmış olduğunu, monsenyörün kendi bokunu yemek için onun üstüne sıçmış olduğunu anlattı. Augustine tezini desteklemek istedi ve Duclos'a karşı çıktı, ama susması istendi ve neredeyse tamamen masum olmasına rağmen kaydedildi. Oğlanların tarafına geçildiğinde Cupidon'u hatalı buldular: Odadaki lazımlığına görebileceğiniz en güzel bok parçasını yapmıştı. Dük yakaladı ve yuttu; bu sırada genç adam organını emiyordu. Tüm şapel izinlerini reddettiler ve yemek odasına geçildi. Durumundan dolayı ancak zaman zaman kullanılan güzel Constance, o gün orada çıtırçıtlak bulunuyordu ve hafiften şişmeye başlayan karnı Curval'i fazlasıyla baştan çıkardı ve Curval'in, meyvesini en azından belli bir süre sakınmak isteyen ve acısının her gün daha da arttığı fark edilen bu zavallı yaratığın kalçalarını ve göğsünü biraz sert yoklamaya başladığının fark edilmesiyle, hiçbir zaman muaf tutulmadığı öykülere o gün katılmama izni aldı. Curval yeni doğan çocuklar üzerine dehşet verici sözler söylemeye başlayarak, otuz yaşından önce hamile kalan kadınların meyveleriyle birlikte öldürüldüğü Formoza Adası kanunlarının uygulanmamasını protesto etti ve Fransa'da gereğinin iki katı nüfus birikince bu kanunun uygulanmaya başlayacağını savundu. Kahveye geçtiler; Sophie, Fanny, Zèlamir ve Adonis, bu kez özel bir şekilde servis yapıyordu: Kahveyi ağızlarıyla taşıyorlardı. Sophie, Dük'e, Fanny Curval'e, Zèlamir Piskopos'a ve Adonis Durcet'ye hizmet edi-

yordu. Ağızlarına bir yudum alıyor, çalkalıyor ve hizmet ettikleri kişinin gırtlığına boşaltıyorlardı. Masadan son derece baştan çıkmış halde kalkan Curval, bu seremonide tekrar isteklendi ve organı sertleşince Fanny'yi yakaladı ve ağzına boşalarak, bu zavallı çocuğun kımıldamaya bile cesaret edemeyeceği en ağır işkencelerle yutmasını emretti. Dük ve diğer iki arkadaş osurmaya ya da sıçmaya koyuldular ve öğleni bulduklarında, öykülerine şu sözlerle devam eden Duclos'u dinlemeye gittiler:

- Onlara verilen acılardan şehvet alan bu özel adamlardan geriye kalan iki macerayı hızlı geçeceğim, dedi bu sevimli kız, ve sonra isterseniz konu değiştirebiliriz. Bunlardan ilki, ayakta, çıplak halde organı ile oynamamı ve bu sırada da tavanda açılan bir delikten üzerimize kaynara yakın sıcaklıkta su boşaltılmasını istiyordu. Onunla aynı tutkuya sahip olmadığımı anlatmaya çalıştıysam da, kendimi onun kurbanı olmuş buldum; herhangi bir zarar görmeyeceğimi ve bu acıların sağlık için mükemmel olduğu konusunda beni temin ediyordu. Onan inandım ve izin verdim, evinde olduğumdan, suyun sıcaklık derecesini kontrol edemedim. Neredeyse kaynardı. Bundan ne zevk aldığını hayal etmek imkansızdı. Ben ise, işimi mümkün olduğunca ustalıkla yaparken çığlıklar atıyordum, itiraf etmeliyim neredeyse haşlanıyorduk; derim soyuldu ve bu adamın evine bir daha asla gitmeyeceğime yeminler ettim.

- Ah! Lanet olsun, güzel Aline ile böyle haşlanmak istedim birden, dedi Dük. - Monsenyör, diye cevap verdi kız yavaşça, ben bir domuz değilim. Ve çocuksu yanıtının safiyane dürüstlüğü herkesi güldürdüğünden, Duclos'a aynı tarzda örnek olarak anlatacağı ikinci ve son örneğin ne olduğunu sordular.

- Benim için o kadar da acı verici değildi, dedi Duclos: Elimi sağlam bir eldivenle kapladıktan sonra, sobanın içinde ısınan küçük çakılları bir mangalın üzerine alarak, elimdeki neredeyse kor haline gelen mangalı enseden topuğa, adamımızın tüm vücuduna sürtmek söz konusuydu. Vücudu bu tür işlerle öylesine sertleşmiş görünüyordu ki, meşine dönmüştü. Cinsel organına gelirsek, onu tutmam ve yanan kumdan bir avuç alarak tahrik etmem gerekiyordu; çok hızlı sertleşiyordu; sonra diğer elimle bu iş için ayarlanmış, tamamen kıpkırmızı küreği taşaklarının altına yerleştiriyordum. Bir yandan bu sürtünme, diğer yandan testislerini yiyip bitiren bu sıcaklık, belki de iki kalçama ufak dokunuşlar, bütün bunlar ona yetiyordu ve spermini kıpkırmızı kürek üzerine akıtmaya özen göstererek ve onun bu hazlarla kavrulduğuna inanarak boşalıyordu.

- Curval, dedi Dük, bu senden başka kimsenin sevemeyeceği bir adam gibi göründü bana. - Bana da öyle geliyor, dedi Curval; menisini yakmak istemesi fikrini sevdiğimi saklayamam. - Oh! Bütün bunların sana ne sağladığını açıkça görebiliyorum, dedi Dük; ve aynı koşullar altında sen de aynı zevkle yakardın değil mi? - Ben pek emin değilim, dedi Curval, bilmediğim bir şey yaparak Adèlaôde'a büyük bir çıglık attırdı. - Kime bağıırıyorsun böyle kaltak? dedi Curval kızına... Dük'ün bana yakmaktan, eziyet etmekten, meniye haşlamaktan söz ettiğini görmüyor musun; Allah aşkına taşaklarımdan biraz meni akıtabilir misin? Hadi devam edin Duclos, dedi Curval; zira bu orospunun gözyaşlarının beni boşaltacağını hissediyorum ve istemiyorum.

- İşte buradayız, dedi kadın, sanırım daha çok hoşunuza gidecek, çarpıcı olaylar içeren detaylara geldik. Bildiğiniz gibi Paris'te ölüleri evlerin kapılarında sergileme geleneği

vardır. Akşam onu götüreceğim bu tür yas evlerinin her biri için bana on iki frank ödeyen bir adam vardı. Tüm şehveti benimle birlikte mümkün olduğunca ev gezmek, hatta mümkünse tabutun yanına kadar yaklaşmaktı; menisini tabutun üzerine fışkırtacak şekilde tahrik etmeye zorluyordu beni. Böyle üç dört gece koşturduk durduk; her gittiğimiz yerde aynı işi yapıyorduk; ben onun organı ile oynarken, o da arkama dokunmaktan başka bir şey yapmıyordu. Yaklaşık otuz yaşlarında bir adamdı ve neredeyse on yıl müdavimim oldu, bu süre boyunca iki binden fazla tabutun üzerine boşalmasını sağladığıma eminim.

- Ama bu iş sırasında hiçbir şey söylemiyor muydu? Dedi Dük. Size ya da ölüye birkaç laf etmiyor muydu? - Ölüye küfürler ediyordu, dedi Duclos; - Al işte kaltak! Al işte aptal! Al işte iğrenç yaratık! Menimi de beraberinde götür cehenneme! - İşte özel bir çılgınlık, dedi Curval. - Dostum, dedi Dük, bu adamın bizlerden biri olduğundan emin olabilirsin. - Haklısınız monsenyör, dedi la Martaine, bu adamın bir kez daha sahneye çıkışını anlatma olanağım olacak. Bu sırada Duclos sessizlikten faydalanarak, şöyle devam etti:

- Biraz benzeri bir fanteziyi çok daha ötelere götüren bir başkası, herhangi bir mezarlıkta tehlikeli bir hastalıktan ölmemiş (en çok üzerinde durduğu buydu) bir genç kıızı gömecekleri zaman bize haber verecek ispiyonların bulunmasını istiyordu. Ona istediğini bulduğumda, bu keşfime her seferinde çok para ödüyordu; akşam yola çıkıyorduk, bir şekilde mezarlığa giriyorduk ve hemen ispiyonun bildirdiği, çukura gidiyorduk ve toprak daha çok yeni örtüldüğünden ellerimizle cesedi kapatan toprağı kolaylıkla kazıyorduk; ona dokunabilir hale gelir gelmez, adam cesedi, özellikle de kal-

çalarını okşarken ben de onun organı ile oynuyordum. Bazen ikinci kez sertleşiyordu organı, o zaman da cesedin üzerine sığıyor ve beni de sıçtırdıktan sonra, bedenin dokunabileceği her yerini okşayarak boşalıyordu.

- Oh! Burada itiraf etmem gerekirse, dedi Curval, bunu hayatta birkaç kez yaptım. Henüz zamanı gelmediği için anlatamayacağım birkaç bölüm daha ekliyordum. Ne olursa olsun bu kadın beni tahrik ediyor; bacaklarınızı aralayın Adè-laôde... Bundan sonra neler olup bittiğini bilmiyorum ama, kanepa ağırlıklarıyla ikiye katlandı, çok bariz bir boşalma duyuldu ve Bay Başkan'ın tüm sadeliği ve erdemine rağmen zina yapmış olduğu çok kesindi. - Başkan, dedi Dük, kızın ölü olduğunu hayal ettiğine bahse girerim? - Evet bu doğru, dedi Curval, zira aksi taktirde boşalamazdım. Ve Duclos, kimsenin tek kelime etmediğini görerek akşamı şöyle kapattı:

- Sizi böylesine ölümcül düşünceler içinde bırakmamak için baylar, geceyi Dük Bonnefort'un tutkusunu anlatarak kapatacağım. Beş altı kez ve hep aynı şekilde eğlendirdiğim bu genç senyör yalnızca arkadaşlarımdan biriyle görüşüyordu; elinde yapay bir erkeklik organı bulunan bir kadının karşısına geçiyor, kadının hem önden hem arkadan üç saat boyunca mastürbasyon yapmasını istiyordu. Bir saat kurulu-yordu ve üç saat tam olarak dolmadan durulduğunda paramızı ödemiyordu. Karşımızda duruyor, bizi izliyor, zevkten kendimizi kaybedecek hale gelmeye zorluyor ve yapılan işlemin etkisiyle gerçekten hazdan kendimizi kaybettığımızda onunkini de çabuklaştırmamız garanti oluyordu. Aksi taktirde, üçüncü saatin sonunda saat çaldığında bize yaklaşıyor ve burnumuzun üzerine boşalıyordu.

- Ben, dedi Piskopos, bizi neden bundan öncekinin ha-

yalleri ile bırakmayı tercih etmediğini anlayamıyorum Duclos. Geceyi tamamladığın bu sudan öykü gibi aklımızdan uçup gideceğine, çok daha keskin ve rahatsız edici bir şeyler bırakırdı belki. - Kız haklı, dedi Durcet'nin yanında duran Julie; ben kendi hesabıma ona teşekkür ediyorum, kafanızda madam Duclos'un az önce doldurduğu düşünceler olmazsa hepimiz daha sakin uyuruz. - Ah! Bu sizi yanıltmasın güzel Julie!, dedi Durcet, zira ben, yenisinden sıkıldığım da hep eskisini hatırlarım ve bunu size kanıtlamam için uslu uslu beni izleyin şimdi. Ve Durcet nasıldır bilmem boşalmak için Sophie ve Michette ile odasına kapandı; halinden Sophie'nin hoşuna gitmediği belliydi, zira tüyler ürpertici bir çığlık attı ve horoz ibriği gibi kıpkırmızı kesildi. - Oh! Bu kez onu ölü gibi düşünmeyeceksin, zira ona dehşet bir yaşam belirtisi verdin! - Korkudan bağırdı, dedi Durcet; ona ne yaptığımı sor ve alçak sesle kulağına fısıldamasını emret! Sophie söylemek için Dük'e yaklaştı. - Ah!, dedi Dük yüksek sesle, bunda ne bu kadar bağırarak ne de boşalma sağlayacak bir şey var. Ve yemek saati geldiğinden tüm laflara ve hazlara ara vererek masa zevklerini tatmaya gittiler. Şölenler oldukça sakin geçti ve son derece nadir görüldüğü üzere herhangi bir sarhoşluk sahnesi bile yaşanmadan erdemle yatmaya gittiler.

Yirmiyedinci Gün

Sabah erkenden, bir gün önceden yetkilendirilmiş kişilerle, Rosette dışında tamamı cezaya gidecek olan ve onu bile suçlamakta olan sultanlar hazır dılar. Kızın bütün gece osurduğunu söylediler; bu genç kızların görevlerinden biri de eğlendirmek olduğundan hemen cezaya yazıldı. Geriye kalanlar biraz kem küm eden Sophie ve Zelmire dışında muh-

teşemdi; arkadaşlar yeni bir komplimanla kararlı bir şekilde yaklaştılar: - Lanet olsun! Kıçımı ister misiniz? Bokla kaplı. Ve gerçekten her yeri bok kaplıydı, zira ihtiyarlar temizlenmeleri korkusuyla her türlü çanak, peçete ve tüm suyu ortadan kaldırmışlardı. Ekmeksiz et rejimi yıkanmayan bu küçük ağızların hepsini sulandırmaya başladığından, o gün nefes kokularında şimdiden büyük farklılıklar ortaya çıktığı fark edildi. - Ah! Kahretsin, dedi Curval, Augustine'in ağzına dilini sokarak, şimdiden bir şeyler oluyor! Bunu öpünce organı sertleşiyor insanın! Herkes bu hoşluk konusunda hemfikirdi. Kahveye kadar değişik bir olay olmadığından, okuyucuyu hemen buraya çekeceğiz. Kahve Sophie, Zelmire, Giton ve Narsis tarafından sunuluyordu. Dük Sophie'nin boşalması gerektiğine ve bu deneyi ona mutlaka yaşatmaları gerektiğine emin olduğunu söyledi. Durcet'ye seyretmesini emretti ve kızı bir kanepenin üzerine yatırarak hem vajinasının kenarlarını, hem klitorisini, hem de kıkır deliğini önce parmaklarıyla ardından da diliyle yokladı. Doğa zafer kazanmıştı: On beş dakikanın sonunda, bu güzel kız alt üst oldu; kıpkırmızı kesildi, iç geçirdi, Durcet tüm bu hareketleri hâlâ kızın boşalacağına inanamayan Curval ve Piskopos'a gösteriyordu; Dük için bu körpe küçük organ her yere damlattığından ve küçük kaltak dudaklarını meniyle kapladığından ikna olmak kolay oldu. Dük deneyiminin şehvetine direnemedi; ayağa kalktı ve genç kızın üzerine eğilerek aralanmış tepeliğin üzerine boşaldı ve parmaklarıyla mümkün olduğunca aralayarak spermlerini cinsel organın içine akıttı. Curval, gördükleriyle baştan çıkmış halde kızı yakaladı ve meniden başka bir şey istedi; kız, küçük güzel kıçını uzattı ve Başkan ağzını yapıştırdı; zeki okuyucumuz ardından neler olup bittiğini anlamakta güçlük çekmeyecektir. Bu zaman zarfında

Zelmire de Piskopos'u eğlendiriyordu. Cinsel organını emiyor ve iyice sallıyordu. Ve tüm bunlar arasında Curval, Narsis'e mastürbasyon yaptırıyor, arkasından ihtirasla öpüyordu. Yine de yalnızca Dük kaybetti menisini: Duclos o akşam öncekilerden daha güzel öyküleri olduğunu açıklamıştı ve kendilerini bunları dinlemek üzere tutmak istiyorlardı. Saati geldiğinde içeri geçtiler ve bu ilgi çekici kız bakın nasıl başladı söze:

- Daha önce tanımadığımı, ne etrafta gördüğüm ne de varlığını bildiğim ama tüm olanlardan sonra size ayrıntılarıyla tarif edeceğim bir adam bana bir mesaj göndererek, akşam saat dokuzda, Blanche- du- Rempart sokağına gitmemi rica etti. Notunda hiç endişem olmamasını söylüyordu. Mektubun ilişğinde iki lui vardı ve tanımadığım bir kişinin bu şekilde başlayan taleplerine karşı çıkmamı gerektirecek olağan ihtiyatlılığıma rağmen, bilinçaltımda endişelenmeme gerek olmadığı konusunda beni uyaran bir ön seziye uyarak kendimi tesadüflere bıraktım. Gittim, bir uşak efendisinin dairesine bu şekilde girememe izin veremeyeceği, tamamen soyunmam gerektiği konusunda beni uyardı, emre uydum, beni istenilen halde görür görmez elimden tuttu ve iki üç oda geçtikten sonra bir kapıyı çaldı. Kapı açıldı, içeri girdim, uşak çekildi ve kapı geri kapandı; ama girdiğim odayla bir fırın arasında en küçük bir fark yoktu ve bu odaya herhangi bir yerden ne bir gün ışığı ne de hava giriyordu. İçeri yeni girmiştik ki çıplak bir adam yanıma geldi ve tek söz söylemeden kısıkırak yakaladı; bu korkunç törenden kurtulmam için biraz meni boşaltmam yeterli olduğundan emin olduğum için korkmadım; canavarın onu böylesi hain kılan zehrini biran önce akıtmak üzere elimi hemen karnının altına götürdüm. Çok kalın, oldukça sert ve son derece dik

bir organla karşılaştım, ama adam derhal parmaklarımı elimi itti, ne dokunmamı, ne de kontrol etmemi ister gibi bir havası vardı ve beni bir tabureye oturttu. O da yanıma oturdu ve sırayla memelerimi yokladı, sıktı ve öylesine şiddetle birbirine bastırdı ki, - Canımı acıtıyorsunuz! dedim. Bunun üzerine durakladı, beni yeniden kaldırdı, yüksek bir sedirin üzerine karın üzeri yatırdı ve arkada bacaklarımın arasına oturarak, kalçalarım da memelerime yaptıklarını yapmaya koyuldu. Mıncıkladı ve garip bir şiddetle sıkıştırdı, yoğurdu, mıncıklarken öptü, kış deliğimi emdi ve bu tekrarlanan sıkıştırmalar bu tarafta diğerine göre daha tehlikesiz olduğundan hiç karşı çıkmadım ve yapılmasına izin verdiğim şeyler bana çok basit görüldüğünden, bunca gizemin nedenini anlamaya çalışıyordum ki birden adamın tüyler ürpertici çılgınlıklar attığını duydum: - Kurtar beni rezil orospu! Kurtar beni! diyordu bana, - Kurtar beni kaltak! Boşalıyorum ve karşılığında da canını alacağım. İlk hareketimin derhal ayağa fırlamak olduğundan emin olabilirsiniz; hafif bir ışık gördüm: Bu içeri girdiğim kapıdan süzülen gün ışığıydı; kapıya doğru attım kendimi, beni oraya getiren uşağı buldum, kollarına atıldım, bana giysilerimi iade etti, iki lui verdi ve bu kadarla kurtulduğumdan memnun orayı aceleyle terk ettim. - Kendinizi tebrik etmelisiniz, dedi Martaine, zira bu adamın alıştığı tutku bu kadarla kalmıyordu. Size aynı adamı çok daha tehlikeli bir yönüyle anlatacağım baylar, diye devam etti kadın.

- Daha önce onu anlatırken ölümden yeterince söz edemedim, dedi Desgrandes ve orayı terk ederken neden o kadar mutlu olduğum konusunda sizi temin etmeyi de Madam Martaine'e bırakıyorum, zira bu adam çok daha özel tutkulara sahipti... Bunu anlamamız için tüm hikayeyi öğrenme-

miz gerek, dedi Dük ve çabuk ol Duclos, bizi baştan çıkarmak başka bir öykü anlat.

- Daha sonra gördüğüm adam baylar, diye devam etti Duclos, çok güzel gerdanlı bir kadın istiyordu ve güzel yanlarımdan biri de boynum olduğundan, ona gösterilen tüm kızlar arasından beni seçti. Ama bu iğrenç havada boğazımı ve yüzümü ne şekilde kullanmayı düşünüyordu anlayamamıştım. Beni çırılçıplak halde bir sedirin üzerine yatırdı, göğsümün üzerine ata biner gibi oturdu, organını iki mememin arasına yerleştirdi, mümkün olduğunca sıkıştırmamı istedi ve kısa süre sonra memelerimi meniye buladı ve bu sırada yüzüme yirmiden fazla yoğun balgam attı.

- Eh peki, dedi yüzüne tüküren Dük'e homurdanmakta olan Adêlîde, bu iğrençliği neden taklit etmemiz gerektiğini anlamıyorum! Duracak mısınız? diye devam etti kurulanırken artık boşalmayan Dük'e dönerek - Canım ne zaman isterse güzel çocuğum, dedi Dük; burada yalnızca itaat etmek ve size yapılacaklara izin vermek için bulunduğunuzu bir kez daha hatırlayın. Hadi devam et Duclos, zira daha beterini yapmaktan korkuyorum; bu güzel çocuğa taptığım için, dedi dişlerimin arasından, fazla ileri gitmek istemiyorum.

- Saint-Elme Şövalyesinin tutkusundan söz edildiğini duydunuz mu bilmem, dedi Duclos, anlatmaya kaldığı yerden devam ederek, servetini riske atarak buraya gelenleri acımasızca tartakladığı bir oyun evi yaptırmıştı; ama asıl olağandışı olan, Şövalye'nin onları dolandırırken organının sertleşmesiydi: Her kelle uçuşunda, külotunun içine boşalıyordu ve çok iyi tanıdığım ve uzun süre hizmetinde olan bir kadın bana bu olayın adamı baştan çıkarmaya yetmediğini, bazen de yanıp tutuştuğu ateşi söndürecek birkaç küçük olay daha aramaya gidecek denli ateşlendiğini söyledi.

Bununla da kalmıyordu: Her türlü hırsızlık olayı onu aynı ölçüde çekiyordu ve onun yanında hiçbir nesne güvende değildi. Masanızda olduğunda peçetelerinizi çalardı; odanızday-sa mücevherlerinizi, cebinize yakınsa cüzdanınızı ya da mendilinizi. Araklayabileceği her şey yeterince iyiydi onun için ve her şey ele geçirdiği anda onu baştan çıkarıyor, hat-ta boşalmasını sağlıyordu.

- Ama şüphesiz en az bunun kadar olağan dışı olan bir başkası da, la Fournier'nin evine gelişimden çok kısa zaman sonra birlikte olduğum ve hâlâ müdavimim olan Parlamento Başkanı Roli idi; zira durumu oldukça nazik olduğundan, benden başkasını istemezdi. Başkan, Grève Meydanı üzerin-de küçük bir eve sahipti; yaşlı bir hizmetçi kapıcı olarak yalnız başına oturuyordu burada ve kadına verilmiş tek emir bu evi temizlemesi ve meydanda idam hazırlıkları gördüğün-de derhal Başkan'a haber vermesiydi. Böylece Başkan bana hazır olmam için haber gönderiyor, kılık değiştirerek fayto-nu ile beni almaya geliyor ve birlikte küçük evine gidiyor-duk. Bu odanın cumbası idam sehpasını tam olarak ve çok yakından görececek şekilde düzenlenmişti; Başkan ve ben, mükemmel bir cep dürbünüyle kırıslardan birinin üzerine yerleşiyorduk ve beklerken sabırsızlanan Thémis kölesi ola-ğanüstü hoşuna giden bir işle, kalçalarımı öperek oyalanı-yordu. Sonunda kopan gürültü kurbanın gelişini bildiriyor, saygıdeğer beyefendi penceredeki yerini alıyor ve beni de onu okşamam ve hareketlerimi izlediğimiz infaza uydurarak, meni kurbanın ruhunu Tanrı'ya teslim etme anında fışkıra-cak şekilde yavaş yavaş cinsel organıyla oynamam için ya-nına yerleştiriyordu. Her şey hazırlanıyor, Başkan sehpanın üzerine çıkarılan suçluyu hayran hayran seyrediyordu; adam ölüme yaklaştıkça şehvet düşkününün organı da ellerimin

arasında iyice deliye dönüyordu. Sonunda darbe iniyordu: Bu boşalma anıydı: - Ah! Tanrım! Diyordu o zaman, Tanrı ikimizi de becerdi! Onun celladı olmayı ne çok isterdim, kesinlikle bundan daha iyi vururdum! Aldığı haz işkencenin türüne göre değişiyordu: Adamın asılmasından çok az etkilenirken, kafasının kesilmesi onu coşkudan delirtiyordu; adam yakılıyor ya da kolları bacakları kesiliyorsa tamamen kendinden geçiyordu. Erkek ya da kadın olması onun için fark etmiyordu: - Hamile bir kadın belki biraz daha etkileyebilirdi, ama maalesef olamaz. - Ama monsenyör, dedim ona bir gün, gücünüzü kullanıp zavallı bir hamile kurbanı ölüme götürebilirsiniz. - Şüphesiz, diye cevap verdi bana ve bu beni daha çok eğlendirir: Otuz yıldan beri hakimlik yapıyorum, ölüme başka türlü ses verdiğim olmadı. - Peki bu insanların ölümüne neden olarak bir tür katil olduğunuzu düşünmüyor musunuz? dedim. - Nasıl!, dedi bana, biraz daha açık konuşun? - Bu yaptıklarınız tüm dünyada dehşetle karşılaşılır. - Oh!, dedi bana, cinsel isteklerimiz için dehşet içeren eylemlerden yararlanmayı bilmek gerekir ve bu oldukça basittir: Sizin tüyler ürpertici olduğunu düşündüğünüz bu olay boşalmanıza neden olduğunda korkunç olmaktan çıkar; artık yalnızca diğerlerinin gözünde böyledir; ama diğerlerinin nesneler üzerine neredeyse her zaman hatalı olan görüşünün bu konuda da hatalı olmadığını kim garanti edebilir bana? Her şeyiyle iyi ya da her şeyiyle kötü hiçbir şey yoktur, diye devam etti; bu değerlendirmeler geleneklerimiz, genel bakış açımız ve önyargılarımızla ilişkilidir. Bu noktada, aslında tamamen önemsiz olan bir şey sizin gözünüzde iğrenç olduğu halde benim hoşuma gidebilir; işte o andan itibaren doğru yeri saptama güçlüğü doğar, ama yalnızca sizin onu aşağılamanız nedeniyle kendimi eğlendiğim bir şeyden mah-

rum etmem delilik değil midir? Git, git sevgili Duclos, bir insanın hayatı, bir kedi ya da köpeğinki gibi, üzerinde oynayabileceğimiz denli önemsiz bir şeydir; kendini korumak konusunda en acizi odur; oysa aşağı yukarı bizimle aynı silahlara sahiptir. Bu kadarına bile endişelendiğine göre, diye ekledi adamım, bakalım arkadaşlarımdan birinin fantezisine ne diyeceksin? - İsterseniz baylar bu adamın bana anlattığı bu haz bu akşamın beşincisi ve son öyküsü olsun.

- Başkan bu arkadaşının yalnızca idam edilecek kadınları istediğini söyledi. Ona teslim edecekleri an ölüm anına ne kadar yakın olursa o kadar fazla ödüyordu; ama yargı kararının mutlaka imzalanmış olması gerekiyordu. Konumundan dolayı bu tür iyi mallar her zaman elinin altındaydı; birini bile kaçırmamıştı; kelle başına yüz luiye kadar ödediğini gördüm. Kadından faydalanmadı, yalnızca kalçalarını göstermeye ve sıçmaya zorladı; hakkında bu tür bir karar alındığını duymuş bir kadının bok kokusunun eşi benzeri olmadığını ileri sürüyordu. Bazen günah çıkarılan papaz, bazen bir aile dostu oluyordu ve her seferinde, istekleri yerine getirilirse onları affettirebileceği umudu veriyordu. - Peki işi ne zaman bitiyordu, ne zaman tatmin oluyordu, isteklerinin ne kadar ileri gittiğini düşünüyorsun sevgili Duclos? diye sordu bana Başkan... Aynı yerde sevgili dostum: Menisini sona saklıyordu ve son nefeslerini verdiklerini görünce bırakıyordu.... Ah! Bu çok vicdansızca! Dedim ona. - Vicdansız? Diye kesti.... Bunlar boş laflar çocuğum! Organımı sertleştiren bir şeyden daha vicdansızca ne olabilir ki ve dünyadaki yegane suç da bu konuda bir şeyleri reddetmektir.

- Gerçekten hiçbir şeyi reddetmiyordu, dedi la Martaine; Madam Desgrades ve ben, aynı adamlarla birkaç şehvetli ve kriminal anekdot yaşama fırsatı bulduğumuzu topluluğa bil-

dirmekten gurur duyarım. - Ah! Ne iyi, dedi Curval, zira bu adamı şimdiden çok sevdim. Hazları üzerine düşünmeye değer, felsefesi de fazlasıyla hoşuma gitti. Tüm bu eğlencelerden zaten sıkılmış bir adamın iğrenç önyargılarıyla varoluşunun sınırlarını kısıtlamanın yollarını araması inanılmaz olur. Örneğin cinayeti suç mertebesine yükselten kişi tüm bu hazları kısıtladığını düşünmemiştir; bu önyargıyı dayanılmaz bir düşe dönüştürme cesareti göstererek birbirinden muhteşem yüzlerce zevkten mahrum etmiştir kendini. Şeytan doğadan bir, on, yirmi, beş yüz adam daha çok ya da daha az doğurtmasını isteyebilir mi? Fatihler, kahramanlar, tiranlar bize yapılmasını istemediğimizi başkalarına yapma cesaretini göstermenizden ibaret olan bu absürd kanuna karşı çıkmamışlar mıdır? Gerçekte dostlarım, sizden saklamıyorum, doğanın bu kanunu vb. ile ilgili bana anlatma cesaretini gösterdiği saçmalıkları duyduğumda ürperdim. Yüce Tanrım! Doğa kanununu oluşturanlar cinayet ve suç işlemekten, işletmekten ve esinlemekten bıkanlardır; oysa doğanın kalplerimizin derinliklerine yerleştirdiği tek etki, ne pahasına olursa olsun kendimizi tatmin etmemizdir. Ama sabırlı olun, az sonra bu konulara tamamen açıklık getirecek mükemmel bir fırsat yakalayacağım; derinlemesine inceledim ve doğaya hizmetin tek yolunun türü ne olursa olsun isteklerine körü körüne hizmet etmek olduğuna sizi de ikna etmeyi umuyorum, zaten bu kanunların devam etmesi için kötülük de erdem kadar gereklidir; doğa zamanı geldiğince o an için gerekli hale geleni bize önermeyi bilmektedir. Evet dostlarım, bütün bunlara başka bir gün devam ederim, ama şu anda, meni boşaltmam lazım, zira bu la Grève infazlarının bu şeytani adamı taşaklarımı iyice şişirdi- ve en az kendisi kadar şehvet düşkünü iki iyi dostu Desgrandes, Fanchon ile

dip odaya geçerken, Aline, Sophie, Hëbë, Antinoüs ve Zëphire'in de üçünü izlemesini sağladılar. Hovardanın bu yedi kişiyle ne yapmayı hayal ettiğini çok iyi bilmiyorum, ama uzun sürdüğünü söyleyebilirim; çok fazla çığlık duyuldu: - Hadi o zaman dönün! Ama sizden istediğim bu değil ki! gibi, fuhuş sahnelerinde fazlasıyla geçtiği bilinen yeminlere karışmış başka keyif sözleri; ve sonunda kadınlar fazlasıyla kızarmış, fazlasıyla değişmiş ve tüm duyuları delice hırpalanmış halde yeniden göründüler. Bu sırada, Dük ve iki arkadaşısı da boş durmamıştı; Piskopos daha önce boşalan tek kişiydi ama tercih ettiği olağandışı tarz bize yaptıklarını anlatma olanağı vermiyordu. Yeniden masaya oturdular, Curval yine biraz felsefe yaptı, zira tutkuları bu sistemler üzerinde etkili olmuyordu; prensiplerine sıkı sıkıya bağlı olsa da, aynı zamanda öylesine dinsiz, öylesine inançsız, öylesine caniydi ki, ancak bu şehvet ateşi içinde kaybediyordu menisini ve ona göre tüm sağduyulu insanlar böyle olmalıydı. Meni prensipler dikte ettirmemeli, bunları yönlendirmemeliydi; yalnızca kaybediş şeklinin prensiplerini ayarlamalıydı. Ve felsefe cinsel istek olduğunda da olmadığında da tutkulardan bağımsız kalmalıydı. Şölenlerle ilgili olarak henüz üzerinde durmadığımız ve bununla birlikte oldukça ilgi çekici bir konu kızlarda ve oğlanlarda güzel kıçlar olmasına göre karar vermektir. Sonuç olarak, önce sekiz oğlanı bir kızın üzerine dik olarak, belki biraz eğilmiş halde yerleştirdik: Bu bir kıççı incelemenin ve değerlendirmenin gerçek yoluydu. İnceleme çok uzun ve çok titizdi; herkesin düşüncesini aldık, görüş alışverişinde bulunduk, art arda on beş kez ziyaret ettik ve genellikle hep Zëphire'de karar kıldık: Oybirliğiyle fiziksel olarak bundan daha mükemmel ve daha biçimlisinin bulunmasının imkansız olduğuna ikna olduk. Kızlara geçtik;

aynı pozisyonu aldılar; karar aşaması uzun sürdü. Augustine, Zelmire ve Sophie arasında karar vermek neredeyse olanaksızdı. Daha büyük olan Augustine diğer ikisinden daha biçimliydi, tartışmasız ressamlara model olacak durumdaydı; ama hovardalarımız keskinlikten çok yumuşaklık zarafetten çok dolgunluk istiyorlardı. Kız onlara biraz fazla ince ve nazik gelmişti; diğer ikisinin ten rengi öylesine tazeydi, öylesine tombullardı, kalçaları öylesine beyaz ve öylesine yuvarlak, göğüslerinin biçimi öylesine şehvet uyandırıcı ki Augustine'i seçtiler. Ama geri kalan ikisi hakkında nasıl karar vereceklerdi? On oylamada da oylar eşit çıktı. Sonunda Zelmire öne geçti; iki sevimli kızı yanlarına çağırdılar, bütün gece öptüler, okşadılar, oynadılar, Zelmire'e Zéphire'i tahrik etmesini emrettiler; boşalırken izlenmesi çok keyifli oluyordu; o da sırası gelince kolları arasında renkten renge giren kıza mastürbasyon yaptı ve tüm bu tarifsiz şehvet sahneleri Dük ve kardeşinin menilerini kaybetmesine neden oldu, ama yaşlı yıpranmış ruhlarını heyecanlandırmak üzere en azından gül rengine sahnelere ihtiyaç duyan ve tüm bu komikliklerin gençlere göre olduğunu düşünen Curval ve Durcet'yi hafifçe hareketlendirdi. Sonunda yatmaya gidildi ve Curval birkaç yeni rezil oyun ile tanık oldukları pastoral şefkat duygularını yok etti.

Yirmisekizinci Gün

Bu bir evlilik günüydü ve bu arada, evlilik bağından çok daha ölümcül bir bağla bağlanma sırası Cupidon ve Rosette'e gelmişti, o akşam ikisi de cezaya kalacaktı. Sabah kimse hatalı bulunmadığından, günün bu bölümünü tamamen düğün törenine ayırdılar ve tören yapılır yapılmaz, birlikte neler yapabileceklerini görmek için salonda toplandılar. Ve-

nüs'ün gizemleri onu henüz tanımayan çocukların gözlerinde genellikle yüceltilmiş olduğundan, nesneler üzerine uygulayacakları fazlasıyla teori vardı. Cinsel organı fazla sertleşen Cupidon küçük pipisini, mutlak bir masumiyetin ateşi içinde kendini teslim eden Rosette'in bacakları arasına yerleştirdi; genç oğlan öylesine doğru hareket ediyordu ki başaracakmış gibi görünüyordu; Piskopos onu kolları arasına aldı, çocuğa yapılacağı kendisine yaptırdı, eminim onun küçük karısının yerinde olmaktan çok memnundu. Çocuk, Piskopos'un gevşek kışını delerken kıza hüznünü kanıtlayan bakışlarla bakıyordu, ama kız da az sonra oldukça meşgul olacaktı, zira Dük onu bacakları arasından becerecekti. Curval Piskopos'un küçük vurucusunun kışını şehvetle okşuyordu ve bu küçük güzel kış tam istendiği gibi olduğundan diliyle temizledi ve organı sertleşti. Durcet ise, Dük'ün önden yakaladığı kıızı arkadan beceriyordu. Bütün bunlara rağmen kimse boşalmadı ve iki genç eşi masaya oturtular; kahveyi Augustine ve Zêlamir'e ikram ettirdiler. Ve bir gün önce güzellik ödülünü alamamış olmaktan dolayı alt üst olan şehvetli Augustine, onu binlerce kez daha ilgi çekici kılan karmakarışık saç stili ile surat asar gibiydi. Curval onun bu halinden heyecanlandı ve kalçalarını kontrol ederek: - Bu küçük kaltağın nasıl ödül alamadığını anlamıyorum, dedi, zira dünyada bundan daha güzel bir kış yok diyor şeytan! Bir yandan da Augustine'in kalçalarını araladı ve onu tatmin etmeye hazır olup olmadığını sordu. - Oh! Evet, dedi kız, kesinlikle, zira benim artık ona ihtiyacım yok. Curval kıızı bir sedirin üzerine yatırdı ve güzel kalçalarının önünde diz çöktü. - Kutsal Tanrı adına, dedi arkadaşlara dönüp karnına yapışmış organını göstererek, çılgınca şeyler yapabilecek durumdayım! - Mesela ne? dedi, bu durumdayken ona dehşet öyküleri an-

lattırmayı seven Dük. - Ne mi? diye cevap verdi Curval: Bana önerilebilecek, doğayı donduracak, evreni alt üst edecek her türlü iğrençlik. - Gel gel, dedi Durcet Augustine'e çılgınca bakışlar attığını görerek, gel gidip Duclos'u dinleyelim, öykü zamanı geldi; şu anda sana izin versek zavallı bir piliç çok kötü bir on beş dakika geçirecek. - Oh! Evet, dedi Curval ateşli bir şekilde, çok kötü bir on beş dakika: Bundan emin olabilirsiniz. - Curval, dedi Rosette'i sıçtıracak aynı şekilde çılgınca baştan çıkmış olan Dük, sarayı şimdilik bize terk et; iki saat sonra olanı biteni anlatırız- . Daha sakin durumda olan Piskopos ve Durcet onları birer kolundan yakaladı ve hovardaları oldukları gibi, yani külotları inik ve organları havada öykü salonunda (Bu iki mösyönün durumundan haberdar edildiğinden yakında sözünün kesileceğini bilen ve aşağıdaki sözlerle anlatmaya başlayan Duclos'un yeni öykülerini dinlemeye hazır haldeydiler) çoktan toplanmış olan topluluğun önüne çıkardılar.

- Saraydan, yaklaşık otuz beş yaşlarında bir senyör, dedi Duclos, bana geldi ve bulabileceğim en güzel kızlardan birini istedi. Bana çılgınlığını önceden söylemişti; onu tatmin etmek için daha önce hiçbir partiye katılmamış ve şüphesiz bulabileceği en güzel yaratıklardan biri olan bir genç işçimi verdim. İkisini odaya koydum ve neler olup biteceğini görme merakından hemen deliğimin başına çöreklenmeye gittim. - Madam Duclos sizin gibi çirkin bir orospuyu nereden buldu? diye başladı adam. Çirkefin içinden şüphesiz!.. Sizi bulmaya geldiklerinde birkaç nöbetçi askere asılıyordunuz herhalde. Ve utangaç genç kız, olacaklar konusunda haberdar edilmediğinden, nasıl davranacağını bilemiyordu. - Hadi! Soyunun o halde, diye devam etti Muhasip... Ne kadar da çarpıksınız!... Sizden daha çirkin ve daha aptal bir orospu

hayatta görmedim. Eh hadi ama, bu gidişle işimiz bu gün bitmeyecek! Ah! Bu kadar övdükleri vücut bu mu? O ne biçim memeler öyle. Bu kadarı ancak yaşlı bir inekte olur herhalde! Ve kabaca dokundu. - Ya bu göbek! Ne kadar da kırış kırış!... Yirmi çocuk mu doğurdunuz ne? - Bir tane bile doğurmadım mösyö, sizi temin ederim. - Oh! Evet, bir tane bile öyle mi: Tüm kaltaklar böyle der; onlara kalsa hepsi bakiredir.... Hadi arkanızı dönün! O iğrenç kıcı-nızı... o ne pörsümüş, o ne mide bulandırıcı kalçalar öyle... Kıcınızdan ayaklarınıza döve döve bu hale getirdiler arkanızı herhalde! Ve burada sözü edilenin hayatta görebileceğiniz en güzel kık olduğunu unutmayın baylar. Bununla birlikte genç kız alt üst olmaya başlamıştı; küçük kalbinin çırpınmalarını duyar gibiydim, güzel gözlerinin bulutlandığını görüyordum. Ve lanet olası hergele git gide daha da abartıyordu. Kıza söylediği tüm saçmalıkları size aktarmam imkansız; ona dünyadaki en çirkin ve en iğrenç yaratık olduğunu söyleme cesaretini bile gösterdi. Sonunda kızın kalbi sıkıştı ve gözyaşları döküldü; işte bu şehvet düşkününü adamın bıktırıcı sözler buketini sakladığı son andı. Kızın cildine, boyuna, çizgilerine, kızın etkileyici olduğunu düşündüğü kokusunun mide bulandırıcılığına, duruşuna, aklına ilişkin tüm korkunç sözleri size aktarmam olanaksız: Tek kelimeyle, onurunu kırmak için tüm yollara başvurdu, neler yarattı ve ancak bir hamalın ağzına alabileceği çirkinlikleri kusarak kızın üzerine boşaldı. Bu sahne son derece keyifli bir olayla sonuçlandı: Bu genç kıza bir yemine mal oldu; kız hayatta bir daha asla böyle bir maceraya girişmeyeceğine yemin etti ve sekiz gün sonra, hayatının kalanını geçirmek üzere bir manastıra kapandığını öğrendim. Bunu genç adama söyledim, çok eğlendi ve yapacağı yeni konuşmalar için

başkalarını istedi.

- Bir başkası, diye devam etti Duclos, ona son derece hassas ve söylenecek kötü sözlerin çok güçlü bir acıya neden olabileceği kızlar aramamı emretti. Bu türden kızlar bulmak benim için çok zahmetliydi, zira bu özelliği anlamak vakit alıyordu. Adamımız tanıdıktı, uzun süredir aynı oyunu oynuyordu ve bir bakışla doğru kıza düşüp düşmediğini anlıyordu. Bu nedenle onu hiç aldatmıyordum ve her zaman onun istediği türden bir ruha sahip kızlar gönderiyordum. Bir gün Dijon'da, Valcouit adındaki taptığı bir genç adamdan haber bekleyen bir kızı gösterdim ona. Onları baş başa bıraktım. - Neredensiniz matmazel? diye sordu ona dürüstlikle şehvet düşkünümüz. - Dijon'dan Mösyö. - Dijon mu? Ah! Hay Allah! Az önce oradan beni çok üzen bir haber aldım. - Nedir o? diye sordu genç kız ilgiyle; tüm şehri tanıdığımı göre, bu haber beni de ilgilendirebilir. - Oh! Hayır, diye yeniden söze başladı adamımız, yalnız beni ilgilendiriyor, bu çok ilgilendiğim genç bir adamın ölüm haberi. Dijonlu erkek kardeşimin tanıştırdığı bir kızla evlenmişti, kıza tutkundu ve düğünün ertesi günü aniden öldü. - Adı nedir, lütfen söyleyin Mösyö? - Adı Valcouit, Paris'ten şu sokak, şu evden... Oh! Büyük ihtimalle tanımıyorsunuzdur. Ve o anda genç kız sırt üstü düştü ve bayıldı. - Allah kahretsin!, dedi şehvet düşkünümüz külotunu çözerek ve kızın üzerinde mastürbasyon yaparak; Ah! Yüce Tanrım, işte tam istediğim gibi! Hadi kalçalar, kalçalar! Boşalmam için yalnızca kalçalara ihtiyacım var. Ve kızın arkasını döndürerek, tamamen hareketsiz haldeyken soyduktan sonra, arkasına yedi sekiz meni damlası fışkırttı ve ne söylediklerinin nereye varacağı ne de zavallı kıza ne olacağı konusunda endişelenmeden çekip gitti. - Peki kız öldü mü dedi? sıray-

la becerilen Curval. - Hayır, dedi Duclos, on haftadan uzun sürecek bir hastalığa yakalandı. - Oh! İyi bari dedi Dük. Ama ben, diye devam etti bu vicdansız adam, adamınızın bunları söylemek için regl dönemini seçmesini isterdim. - Evet, dedi Curval; doğru söylüyorsunuz Bay Dük: Organınız sertleşiyor, buradan görebiliyorum ve hemen oracıkta ölmesini isterdiniz sanırım. - Eh öyle, en iyi zamanıdır!, dedi Dük. Siz böyle düşünüyorsanız, ben de kabul ederim; ben, bir kızın ölümü üzerine pek vesveseli değilimdir. - Durcet, dedi Piskopos, bu iki namussuzu boşalmaya göndermezseniz, bu akşam yine gürültü kopacak. - Ah! Lanet olsun, dedi Curval Piskopos'a, fazla endişelisiniz! İki üç kez az ya da çok ne fark eder? Hadi Bay Dük, hadi beraber dipteki oda-ya gidelim, zira bu bayların bu akşam skandal yaratmamızı istemediği belli oluyor. Söyler söylemez de harekete geçti; ve iki şehvet düşkünümüz Zelmire, Augustine, Sophie, Colombe, Cupidon, Narsis, Zêlamir ve Adonis yanında Brise-cul, Bande- au- ciel, Thêrêse, Fanchon, Constance ve Julie'yi de peşlerine taktılar. Bir süre sonra iki üç kadın çığ- lığı ile boşalan iki ahlâksızın inlemeleri duyuldu. Augustine eli kanayan burnunda ve Adêlîde da göğsünü bir mendil ile kapayarak geri geldi. Her türlü tehlikeden sıyrılacak den- li düzenbaz ve oldukça şehvet düşkünü olan Julie ise deli gibi gülüyor ve o olmasaydı asla boşalamayacaklarını söylü- yordu. Grup geri geldi; Zêlamir ve Adonis'in kalçaları yine meniyle kaplıydı; ve ona herhangi bir laf edememeleri için bütün kibarlıkları ve ihtiyatlılıklarıyla davrandıkları konusun- da teminat vererek, artık tamamen sakinleştiklerini, dinleye- bilecek durumda olduklarını bildirdiler ve Duclos'a devam etmesini emrettiler; kız şu sözlerle devam etti: - Bay Cur- val'ın ihtiyaçlarını gidermek konusunda bu kadar acele et-

mesine kızdım, zira onun hoşuna gidebileceğini düşündüğüm iki hamile kadın öyküm vardı anlatacak. Bu tür kadınlara olan düşkünlüğünü biliyorum zaten bu konuda bazı kararsızlıkları varsa bile, bu iki öykü giderecektir onları. - Anlat, anlatmaya devam et dedi Curval; meninin duygularımı hiçbir zaman etkilemediğini ve kötülüğe duyduğum en büyük aşkın onu yaptıktan hemen sonra doğduğunu bilmez misin?

- Eh peki, dedi Duclos, tutkusu kadınları doğurtmak olan bir adamla tanıştım. Kadını acılar içinde seyrederken mastürbasyon yapıyor ve çıkar çıkmaz çocuğun kafasına boşalıyordu.

- Bir ikincisi, yedi aylık hamile bir kadını on beş ayak yüksek bir kaidenin üzerine bağlıyordu. Kadın dimdik, denmesini kaybetmeden durmak zorundaydı, çünkü şanssızlık eseri düşseydi, hem kendisi hem yavrusu ezilecekti. Sözünü ettiğim şehvet düşkünü adam, bunun için para ödediği halde zavallı kadının durumundan pek fazla etkilenmediğinden kadını boşalana kadar burada tutuyor ve önünde - Ah! Güzel heykel, güzel yaratık, güzel imparatoriçe! diye haykırarak mastürbasyon yapıyordu.

- Sen heveslenmiş olmalısın, değil mi Curval? dedi Dük. - Yo! Hiç de değil, yanıyorsunuz; doğaya ve eserlerine fazlasıyla saygı duyarım. Zevklerimizin yaygınlaşması ne kadar da ilgi çekici değil mi? Ben bir hamile kadına yüreğim sızlamadan bakamıyorum: Bir fırın gibi, vajinasının derinliklerinde bir miktar akıntıdan üretim yapan bir yaratık olduğumu hayal edin! Bundan daha güzel, daha hoş ne olabilir? Constance, gelin lütfen, gelin de böylesine ulvi bir gizemin gerçekleştiği tapınağınızı öpeyim. Ve kız onun bölmesinde bulunduğundan sunulmasını istediği tapınağı araması için uzağa gitmesi gerekmedi. Ama olayların hiç de Constan-

ce'ın anladığı şekilde geçmediğini düşündürecek şeyler oldu, zira bir külte gösterilecek saygıya uymayan bir çığlık duyuldu. Ve Duclos, sessizliğin hakim olduğunu görünce, öykülerini aşağıdaki olay ile tamamladı.

- Tutkusu çocuklara tiz çığlıklar attırmak olan bir adam tanıdım, dedi bu güzel kız. Ona en fazla üç dört yaşlarında çocuğu olan bir anne gerekiyordu; bu annenin çocuğu kendi gözleri önünde sert bir şekilde ısırmasını istiyordu ve bu muameleden rahatsız olan küçük yaratık tiz çığlıklar atmaya başladığında, annenin yaşlı şehvet düşkününün organına yapışması ve çocuğa doğru sert bir şekilde sallaması, çocuk göz yaşları dökmeye başlar başlamaz burnuna boşalmasını sağlaması gerekiyordu.

- Bu adamın üremeyi senden daha çok sevmediğine bahse girerim, dedi Piskopos Curval'e. - Buna inanırım, dedi Curval. Zaten, söylendiği üzere, bir kadının çok daha derin ruhlu olduğu prensibine göre, bu büyük bir hergele olmalıydı; zira, ne çocukları ne de hamile kadınları seven bir adam asılması gereken bir canavardır. İşte yaşlı gevezeler mahkemesindeki davam, dedi Curval, zira bunları ben de kesinlikle sevmiyorum. Ve geç olduğundan masaya oturdular. Gece yemeğinde şu sorular üzerine tartıştılar: İnsanın duyarlılığı ne işe yarıyordu ve onun mutlu olup olmamasında etkili miydi? Curval bunun yalnızca tuzak oluşturduğunu ve çocuklukta, en acımasız gösterilerle ilk yok edilmesi gereken duygu olduğunu kanıtladı. Ve herkes soruyu farklı yönden ele aldıysa da Curval'in görüşünde birleştiler. Yemekten sonra, Dük ve Curval kadınları ve küçük oğlanları yatmaya göndermeleri ve tüm erkekler bir arada kutlama yapmaları gerektiğini söylediler. Herkes projeyi kabul etti, sekiz vurucu ile birlikte kapandılar ve neredeyse tüm geceyi

kendilerini becerttirerek ve likör içerek geçirdiler. Gün doğarken iki saat uyudular ve okuyucu ertesi gün yaşanan olayları ve öyküleri okudukça öğrenecektir.

Yirmidokuzuncu Gün

Bir atasözü vardır (ve atasözünden de önemlidir), dediğim gibi, iştahın yemek yerken açıldığını söyleyen bir atasözü vardır. Bu atasözü basit olmakla birlikte çok derin bir anlamı vardır: Kötülük yaptıkça yenisini isteriz ve ne kadar çok yaparsak o kadar çok isteriz anlamına gelmektedir. İşte doymak bilmeyen şehvet düşkünlerimizin durumu da budur. Söylediğimiz gibi affedilmez bir vicdansızlık, kabul edilmez bir şehvet oyunları düşkünlüğü ile, zavallı karılarını yaşatabilecek en iğrenç ve en kirli oyunlara katılmaya mahkum etmişlerdir; bununla da yetinmemiş ve aynı gün, bir gün öncenin sodomist şehvet oyunlarından çıkmış gibi görünen yeni bir kural ilan etmişlerdir; dediğim gibi, kadınların 1 Aralık tarihinden itibaren tüm ihtiyaçlarını bir vazoya görmelerini ve bu ihtiyaçların, büyük ya da küçük yalnızca ve yalnızca ağızlarına yapılmasına ilişkin yeni bir kuraldı bu; beyler ihtiyaçlarını tatmin etmek istedikleri zaman onlara hizmet etmek üzere peşlerinde olan dört sultanı kullanacak, ihtiyaçları daha önce eşleri tarafından verilen ve daha ayrı bir şeye hizmet edeceklerinden artık veremeyecekleri hizmetle giderilecekti; meşru dört sultan Curval için Colombe, Dük için Hèbè, Piskopos için Rosette ve Durcet için Michette idi; ve bu işlemlerden herhangi birinde yapılacak en küçük bir hatada dört genç kız inanılmaz bir sertlikle cezalandırılacaktı. Zavallı kadınlar bu yeni kuralı öğrendikten sonra ağlamaya başladılar ve yıkıldılar, ama ne yazık ki kimse onları duymadı. Yalnızca her kadının kendi kocasına

ve Aline'in de Piskopos'a hizmet etmesine karar verildi; bu iş için asla değişiklik yapma izni verilmeyecekti. İki ihtiyar, rol sırasıyla yer değiştirerek, aynı hizmeti vermek üzere burada bulunabilecekti ve saat de değişmez bir şekilde akşam şölen çıkışı olarak saptandı. Bu işin sürekli olarak hep birlikte yapılmasında karar kılındı; ve işlem sırasında, yapacakları hizmet için bekleyen dört sultan kalçalarını gösterecek ve ihtiyarlar ise hız kazandırmak, anüsü açmak ve tahrik etmek için bir anüsten diğerine gideceklerdi. Bu kural resmen ilan edildikten sonra, o sabah, bir gün önce yapmamış oldukları cezalandırmalar sırasında, erkekler arasında şölen yapma isteğine kapıldılar. Operasyon sultanların dairesinde gerçekleştirildi; bütün gece gönderilmediler ve onlardan sonra üçü de korkunç listede kayıtlı olan Adèlaôde, Aline ve Cupidon alındı. Seremoni, bu tür durumlarda uyguladıkları tüm protokol ve detaylarla yaklaşık dört saat sürdü; sonunda son derece keyifli halde akşam yemeğine indiler; özellikle de en belirgin ereksiyonla bu işlerden fazlasıyla haz alan Curval çok keyifliydi. Dük'e gelince, Durcet gibi o da boşalmıştı. Sevgili karısı Adèlaôde'a karşı çok sert bir şehvet duygusu beslemeye başlayan Durcet ona menisine mal olan şiddetli haz saldırıları ile cezalandırdı karısını. Yemekten sonra kahveye geçtiler; Zèphire ve Giton'u ve isterlerse diğerlerini teslim ederek, taze kıçlar sunmayı çok istediler: Bunu yapabilirlerdi, ama sultanlar için olanaksızdı. Bu nedenle, tablodaki sıralamaya göre, Colombe ve Michette hizmet etti. Curval, onda çok özel istekler doğmasına neden olan değiş tokuş için Colombe'un kıçını inceleyerek, kalçalarını okşayarak organını arkadan bacaklarının arasına yerleştirdi; bazen organıyla istemeden olmuş gibi delip geçmeyi çok isteyeceği küçük deliği zorluyordu. Oğlana bakıyor, in-

celiyordu. - Allah kahretsin!, dedi arkadaşlarına, bu kıçıcı be-
cermeme izin verirse topluluğa derhal iki yüz lui vereceğim.
Bununla birlikte, kendini tuttu ve boşalmadı bile. Piskopos
Zèphire'in ağzına boşalmasını sağladı ve bu muhteşem oğla-
ninkini yutarken kendisinininkini de kaybetti; Durcet'ye gelin-
ce, Giton'a kışında tekmeler indirtti, oğlanı sıçtırdı ama ba-
kir kaldı. Öykü salonuna geçildi; her baba, oldukça sık kar-
şılaştığımız bir düzenlemeyle o akşam kendi kızını kendi
kanepesine almıştı; sevgili öykücümüzün beş öyküsünü kü-
lotlar inik halde dinlediler.

- La Fournier'nin bıraktığı mirası devraldığımdan beri
evimin üzerinde mutluluk hüküm sürüyordu, dedi bu güzel
kız: Hiç bu kadar zengin müdavimlerim olmamıştı. Müda-
vimlerimden arasında olan bir Benedikt Papazı bir gün bana
gelerek çok özel bir fanteziden söz edildiğini duyduğunu ve
hatta heveslenen arkadaşlarından birini de uygularken gördü-
ğünü, kendisinin de gerçekleştirmek istediğini, yani sonuç
olarak benden çok kıllı bir kız istediğini söyledi. Ona hem
koltukaltlarında hem de cinsel organı üzerinde tutam tutam
kılları olan yirmi sekiz yaşında iri yarı bir yaratık verdim.
- İşte ihtiyacım olan buydu dedi. Bana fazlasıyla bağlı ol-
duğundan ve sık sık birlikte eğlendiğimizden, benden hiçbir
şey sakınmazdı. Kızı çıplak iki kolları kalkık halde bir se-
dirin üzerine yatırdı; ve kendisi son derece ince uzun bir
makasla bu yaratığın iki koltuk altının tüylerini kesmeye
başladı. Koltuk altlarından, cinsel organa geçti; onu da cırıl-
cıplak bıraktı; her iki tarafta da, sanki daha önce hiç kıl
olmamış gibi en küçük bir iz kalmayacak şekilde çok bü-
yük bir titizlik gösteriyordu. İş bittiğinde, tüylerini kestiği
yerleri öptü ve eseriyle coşarak bu kırılmış kollar yığını
üzerine menisini yaydı.

- Bir başkası çok daha garip bir tören istiyordu: Bu adam Florville Dükü idi. Bulabileceğim en güzel kadınlardan birini evine götürmem emrini almıştım. Bir uşak karşıladı bizi; bir döner kapıdan girdik otele. - Şu güzel yaratığı hazırlayalım, dedi bana kahya, Bay Dük'ün eğlenebileceği halde olmalı... İzleyin beni. Oldukça loş dönemeçler ve koridorlardan geçtikten sonra, sonunda siyah satenden bir minderin çevresine yerleştirilmiş altı mumla aydınlatılan loş bir odaya girdik; tüm oda yas için döşenmiş gibiydi ve içeri girince korktuk. - Sakin olun, dedi bize rehberimiz, başınıza en küçük bir kötülük gelmeyecek; ama yine de her şeye hazırlıklı olun ve özellikle de size söyleyeceklerimi tam olarak yerine getirin. Kızı çıırılçıplak soydu, muhteşem saçlarını açarak serbest bıraktı. Ardından mumların ortasına yerleştirilmiş bir mindere yatırdı, ölü süsü verdi ve tüm sahne boyunca mümkün olduğunca kımıldamamasını ve nefes almamasını söyledi. - Zira, eğer efendim sizin gerçekten öldüğünüze inanmaz, oyun oynadığınızı fark ederse, deliye dönecek ve emin olun paranızı ödemeyecektir. Kızı minderin üzerine bir kadavra gibi yerleştirir yerleştirmez, ağzına ve bakışlarına acı çektiği duygusu vererek saçlarını çıplak göğsüne döktü, kızın hemen yanına bir hançer yerleştirdi ve kalbinin bulunduğu tarafa tavuk kanı ile çok büyük bir yara açılmış görüntüsü verdi. - Sakın endişelenmeyin, dedi yine genç kıza, hiçbir şey söylemenize, yapmanıza gerek yok: Hareketsiz kalmanız ve sizden uzak olduğunu gördüğünüz anlarda fark ettirmeden nefes almanız gerekiyor. Şimdi biz çekilebiliriz, dedi bana uşak. Gelin madam; matmazelinizden endişe etmemiz için sizi tüm sahneyi duyabileceğiniz ve görebileceğiniz bir yere yerleştireceğim. Kız önceleri çok heyecanlıydı, daha sonra da uşağın sözleriyle

biraz sakinleşti; onu o halde bırakarak çıktık. Beni gizemin kutsanacağı odanın yanındaki bir hücreye götürdü ve siyah bir perdeyle örtülü kötü yapılmış bir kapı aracılığıyla her şeyi duyabiliyordum. Görmek ise daha kolaydı, zira örtü ince kreptendi: Ardındaki nesneleri odanın içindeymiş gibi ayırt edebiliyordum. Uşak bir anın ipini çekti; bu işaretti ve birkaç dakika sonra, yaklaşık altmış yaşlarında uzun boylu, zayıf ve cılız bir adamın içeri girdiğini gördük. Hint işi taftadan uçuşan bir ropdöşambrın içinde tamamen çıplaktı. İçeri girer girmez durdu; burada gördüklerimizin bir sürpriz olduğunu gönöl rahatlığıyla söyleyebilirim, zira kesinlikle yalnız olduklarına inanan Dük onu seyrettiğimizi hayal etmekten çok uzaktı.

- Ah! Ne güzel bir kadavra!, diye haykırdı az sonra... ne güzel bir ölü!... Oh! Aman Tanrım! Kan ve hanere bakılırsa, daha yeni öldürölmüş... Ah! Kahretsin, bu işi yapan nasıl da oşmuştur! Ve cinsel organıyla oynayarak: - Bir darbe de ben indirmeyi nasıl da isterdim! ve kızın karnına dokunarak: - Hamile miydi acaba?... Ah ne yazık ki hayır. Ve dokunmaya devam ederek: - Ne güzel bir ten! Hâlâ sıcak... ve ne kadar güzel bir göğüs! Kızın üzerine eğildi ve inanılmaz bir öfkeyle ağzını öptü: - Hâlâ tükürükleri duruyor, dedi... Bu salgıyı nasıl da seviyorum! Ve ikinci kez dilini gırtladığına kadar soktu. Rolünü bu kızıdan daha iyi oynamak olanaksızdı; bir kütük kadar hareketsizdi ve Dük yaklaştığı zamanlarda, hiç nefes almıyordu. Sonunda kızı yakaladı ve karın üstü döndürdü: - Bu güzel kıça bir bakmam lazım dedi. Ve görür görmez: - Ah! Kahretsin, ne güzel kalçalar bunlar! Ve onları öptü, araladı ve dilini o küçük deliğe yerleştirişini açıkça gördük. - İşte tam istediğim gibi, diye haykırdı heyecanla, hayatta gördüğüm en güzel

kadavralardan biri! Ah! Bu güzel kızın canını alan ne kadar da mutludur şimdi, kim bilir ne kadar da zevk almıştır! Bu düşünce boşalmasına neden oldu; kızın yanında yatıyor, ona sarılıyor, kalçalarını kalçalarına yapıştırıyordu ve inanılmaz haz belirtileriyle ve spermini kaybeden bir şeytan gibi çılgınlıklar atarak kızın kış deliği üzerine boşaldı: - Ah! Kahretsin, kahretsin! Onu bizzat öldürmüş olmayı nasıl da istedim! Operasyonun sonu böyle geldi. Şehvet düşkünümüz ayağa kalktı ve ortadan kayboldu. Ölmek üzere olan kızımızı yeniden canlandırmanın zamanıydı: Kendine gelemiyordu; korkudan tüm duyguları donmuştu ve rolünü yaptığı kişiyi doğal olarak oynamaya hazırdı. Gayet iyi tahmin edebileceğiniz gibi en az yarısını çalmış olan uşağın verdiği dört lu iyi alarak çıktık.

- Yaşasın Tanrım!, diye haykırdı Curval, işte gerçek bir tutku öyküsü! En azından tadı tuzu yerinde. - Bir atıncı kadar sertleşti organım, dedi Dük; bu adamın bununla da kalmadığına bahse girerim. - Bundan emin olabilirsiniz Bay Dük, dedi Martaine, bazen daha çok gerçeklik istiyordu. Madam Desgrandes ve ben sizi bu konuda ikna etme fırsatı bulacağız. - Peki seni şeytan, beklerken sen ne yaptın? dedi Curval Dük'e. - Bırak beni, bırak!, dedi Dük, kızımı beceriyorum şu anda ve tabii ölü olduğunu hayal ediyorum. -Ah! Vicdansız, dedi Curval, kafasında iki suç birden var. -Allah kahretsin!, dedi Dük, daha gerçek olmalarını çok isterdim! ve iğrenç spermlerini Julie'nin vajinasına akıttı. -Hadi devam et Duclos, dedi vakit kaybetmeden, devam et sevgili dostum ve Başkanın boşalmasına izin verme, zira kızını becerdiğini duyuyorum: Komik ufaklığın kafasından kötü fikirler geçiyor; onu bana ailesi emanet etti, davranışlarına dikkat etmeliyim; yoldan çıkmasını istemiyorum.

-Ah! Buna gerek kalmadı!, dedi Curval, artık gerek kalmadı boşalıyorum! Ah! Yüce Tanrım! Ah cansız güzel! Ve şehvet düşkünü adam tam da hayal ettiği gibi görünüyordu: Hovardanın ruhundaki inanılmaz sapkınlığı, hiçbir şey duymayışını, görmeyişini taklit etmek istedi! - Devam et Duclos, dedi Piskopos, zira bu kaltaklar beni baştan çıkarıyor ve şu halimde bunlardan daha beterini yapabilirim.

- Bu maceradan bir süre sonra, yine bir başka hovarda ile yalnızdım, dedi Duclos, adamın çılgınlığı belki biraz daha aşağılayıcıydı, ama o kadar iç karartıcı sayılmazdı. Beni zemini çok güzel bir halı kaplı bir salona aldı; çıtırçıtır soydurduktan sonra dört ayak üzerine yerleştirdi: - Bakalım, dedi iki yanındaki iki büyük Danois'dan söz ederek, bakalım köpeklerim mi daha çevik sen mi? Hadi yakalayın onu! Aynı anda büyük et parçaları attı yere ve bana bir hayvan gibi seslenerek: - Getir, getir! dedi. Fantezisinin içine daha iyi girebilmek dört ayak üzerinde eti getirmek için koştum, ama hemen ardımdan koşturan köpekler kısa sürede önüme geçtiler; eti yakaladılar ve efendilerine götürdüler. - Siz tam bir beceriksizsiniz, dedi bana patron, köpeklerimin sizi yemesinden mi çekiniyorsunuz? Bu konuda hiç endişelenmeyin, size hiçbir kötülük etmezler, ama kendilerinden daha beceriksiz olduğunuzu görünce içten içe alay edecekler sizinle. Hadi, rövanş... yakala! Yeni bir et parçası atıldı ve köpekler yeniden bana karşı zafer kazandılar. Sonuçta oyun iki saat sürdü, eti yakalama ve ağzımla adama geri getirme becerisi yalnızca bir kez gösterebildim. Kendilerini oyuna kaptırmış bu hayvanlar kazansam da kaybetsem de bana zarar vermiyordu; aksine benimle kendi türlerindenmişim gibi oynuyor ve eğleniyor gibilerdi. - Hadi, dedi patron, yeterince çalıştınız; artık yemek zamanı-. Zili çaldı, güvenilir bir

adamı içeri girdi. - Hayvanlarıma yiyecek getir dedi ona. Ve aynı anda uşak yere abanoz ağacından çok lezzetli et parçaları ile dolu bir yalak bıraktı. - Hadi, dedi bana, köpeklerimle birlikte sen de ye, ama yemek konusunda koşuda oldukları kadar nazik olmayacaklarından dikkatli ol. Söyleyecek bir şey yoktu, itaat etmek gerekiyordu ve hâlâ dört ayak üzerinde başımı yalağa soktum ve yiyecekler çok temiz ve çok güzel olduğundan, en küçük bir mücadeleye girişmeden bana da nazikçe yer ayıran köpeklerle birlikte yemeye başladım. İşte şehvet düşkünümüzün kriz anı da buydu: Bir kadını küçük düşürmek, aşağılamak ruhunu inanılmaz şekilde baştan çıkarıyordu.

- Salak karı!, dedi sonra karşımda mastürbasyon yaparken, şu kaltağa bak köpeklerimle birlikte nasıl da tıkınıyor! İşte tüm kadınlara böyle davranmak gerek; ancak böyle yapsak bu kadar saygısız olamazlar; neden köpeklere evcil hayvanlardan farklı muamele edelim ki? Ah kaltak! Ah orospu!, diye haykırdı ileri doğru atılıp menisini arkama fışkırtarak; Ah! Salak karı, seni köpeklerimle birlikte besledim işte! Her şey bu kadardı; adamımız ortadan kayboldu, ben aceleyle giyindim ve cebimde iki lui buldum, bu uygun ve şüphesiz şehvet düşkünümüzün zevkleri için ödemeye alışkın olduğu bir rakamdı.

- Burada baylar, diye devam etti Duclos, geceyi tamamlamak üzere gençliğimde başıma gelmiş iki macerayı anlatmak istiyorum. Pek sert olmadıklarından, bana ilk başta anlatma izni verdiğimiz basit olaylar arasında yer aldılar; ama sonunu daha sonraya saklamak zorunda kaldım. O zamanlar ancak on altı yaşındaydım ve hâlâ la Guèrin'in evindeydim; beni büyük bir gizlilikle bir adamın dairesinin altındaki hücreye yerleştirmişler, yalnızca beklememi, sakın olmamı ve

benimle eğlenmeye gelecek senyöre itaat etmemi söylemişlerdi. Ama daha fazla bilgi vermekten kaçınmışlardı; neler olacağını bilsem bu kadar korkmazdım, şehvet düşkünümüz de bu kadar zevk alamazdı belki. Hücreye girili yaklaşık bir saat olmuştu ki, sonunda kapı açıldı. Gelen efendimin kendisiydi. - Ne yapıyorsun burada kaltak, dedi bana şaşır-mış edasıyla, bu saatte dairemde ne işin var? Ah orospu, diye haykırdı soluğum kesilecek kadar boğazımı sıkarak, ah! Adi, beni soymaya geldin sen! O anda, birini çağırdı; güve-nilir bir uşak ortaya çıktı: - La Fleur, dedi ona öfke içinde, buraya gizlenmiş bir hırsız buldum; onu çırılçıplak soy ve sana emir verdiğimde öldürmeye hazır ol. - La Fleur başını eğdi; kaşla göz arasında üstümü başımı soyuverdi ve eşyala-rımı ulaşamayacağım bir yere attı. - Hadi, dedi şehvet düş-künümüz uşağına, git de bir çuval bul, bu orospuyu içine koyup ağzını dik ve götürüp nehre at! Uşak çuval aramak üzere çıkıp gitti. Bu süreyi patronumun ayaklarına kapanıp bana merhamet etmesi için yalvarmakla, onu beni buraya yerleştirenin sürekli çalıştığım mamam Madam Guèrin oldu-ğunu, bir hırsız olmadığımı ikna etmeye çalışmakla geçirdi-ğimi tahmin edersiniz... Ama çapkın adam hiçbir şey dinle-mededen beni kalçalarımдан yakaladı ve kuvvetle sıktı: - Ah! Pislik, dedi, bu güzel kıcı balıklara yem edeceğim! Görebil-diğim tek şehvetli hareket buydu ve bu sahnenin ardından şehvet oyunlarının geleceğini düşündüren başka hiçbir olay olmamıştı. Uşak geri geldi, yanında bir de çuval getirmişti; elimden geldiğince direnmeme rağmen, beni içine yerleştir-diler, çuvalın ağzını diktiler ve La Fleur beni omuzlarının üzerine kaldırdı. O sırada şehvet düşkünümüzde gelişen kri-zin belirtilerini duydum, beni çuvala tıkar tıkmaz mastürbas-yon yapmaya başlamış olmalıydı. La Fleur beni yüklenir

yüklenmez, hovardanın menisi fışkırdı. - Nehre... nehre... Duyuyor musun La Fleur, diyordu zevkten sayıklayarak; evet, nehre ve çuvala bir de taş koy ki orospu kısa sürede gebersin. Bunları söyledikten sonra çıktık, bir yan odaya geçtik; burada çuvalı diken La Fleur bana giysilerimi iade etti, ustasının çok farklı zevklerini tatmin ettiğimin kanıtı olarak iki lui verdi ve la Guèrin'in evine dönerek beni önceden uyarmamış olduğu için fena halde azarladım; benimle barışmak için; iki gün sonraki partide beni daha çok bilgilendirdi.

- Yine aşağı yukarı anlatmış olduğuma benzer şekilde büyük bir çiftçinin odasının altındaki bir hücre söz konusuydu; ama bu kez efendisi tarafından beni la Guèrin'in evinden almaya gelen uşakla birlikte bulunuyordum. Patronumun gelişini beklerken, uşak bu hücredeki çalışma masasında bulunan bir çok mücevheri göstererek eğleniyordu. - Neden olmasın, dedi bana, bunlardan birkaçını alsanız kimseye zararınız olmaz; yaşlı adam Karun gibi zengin: Bu masada sakladığı mücevherlerin miktarını bile bilmediğine bahse girerim. Bana güvenin ve rahatsız olmayın, size ihanet edeceğimden de korkmayın sakın. Maalesef, bu aldatıcı öneriyi kabul etmeye fazla hazırdım: Eğilimlerimi biliyorsunuz, size daha önce anlatmıştım. Daha fazla ısrar beklemeden, en değerli nesneye el atma cesaretini gösterdim ve yedi sekiz luiluk bir küçük altın kutuyu arakladım. Alçak uşağın tüm istediği de buydu; bu konuya yeniden dönmemek için söyleyeyim, daha sonra, eğer almayı reddetseydim, ben fark etmeden bunlardan birini cebime kaydıracağını öğrendim. Efendisi geldi, beni çok iyi karşıladı, uşak çıktı ve yalnız kaldık. Bu diğeri gibi değildi, gerçekten eğleniyor gibiydi: Beni arkamdan fazlasıyla öptü, kendini kırbaçlattı, or-

ganını ağzımda dolaştırdı ve boğazıma soktu, ön taraf hariç her türden, tüm şehvet oyunlarını denedi; ama yaptıklarına rağmen kesinlikle boşalmadı. Asıl önemli an gelmemiştir, tüm yaptıkları onun için hazırlıktan başka bir şey değildi; sonunu sonra göreceksiniz. - Ah! Kahretsin, dedi bana, so-fada efendisine göndermeyi vaat ettiğim küçük bir mücevher kutuyu bekleyen bir hizmetçi vardı. İzin verin sözümü yerine getireyim, işim biter bitmez devam ederiz. O lanet uşağın teşvikiyle işlenmiş olduğum küçük suçun suçluluk duygusuyla, bu sözlerin beni nasıl titrettiğini hayal etmeyi size bırakıyorum. Bir an onu oyalamak istedim; daha sonra hiçbir şey yokmuş gibi davranmanın ve riske girmenin daha iyi olacağını düşündüm. Çalışma masasını açtı, aradı, taradı ve sözünü ettiği nesneyi bulamayınca bana öfkeli bakışlar fırlattı. - Kaltak, dedi bana sonunda, uzun süreden beri buraya yalnızca sen ve uşağımın girdiğine eminim; aradığımı bulamıyorum, onu sizden başkası almış olamaz. - Oh! Mösyö, dedim ona titreyerek, bunu yapmayacağımdan emin olabilirsiniz... - Hadi! Lanet olsun!, dedi öfkeyle (oysa külotu hâlâ çözüktü ve organı karnına yapışık haldeydi), Hadi alçak kadın, aradığının bulmam lazım. Bana soyunmamı söyledi. Bana bunu yapmaması için yirmi kere ayaklarına kapandım: Hiçbir şey onu yumuşatamadı, hiçbir sözüm kendisine ulaşmadı, giysilerimi bizzat öfkeyle parçaladı ve çıplak kalır kalmaz ceplerimi boşalttı ve anlayabileceğimiz gibi kutuyu bulması fazla zaman almadı. - Ah! Ahlâksız, dedi bana, işte şimdi ikna oldum. Alçak karı! İnsanlara hırsızlık için mi geliyorsun. Ve hemen güvenilir adamını çağırarak: - Hadi, dedi ona öfkeyle, hadi çabuk gidin bana komiseri çağırın! - Oh! Mösyö diye haykırdım, gençliğime acıyın, baştan çıkarıldım, kendi başıma yapmazdım, beni buna ittiler...

- Eh peki!, dedi yaşlı hovarda, tüm bu açıklamaları adalet karşısında yaparsınız, ama ben intikamımın alınmasını istiyorum. Uşak çıktı; adam kendini bir koltuğun üzerine attı, organı yine sertleşmişti ve yine büyük bir taşkınlıkla bana binlerce hakaret yağdırıyordu. - Bu kaltak, bu ahlâksız! Diyordu, ben onu gerektiği gibi ödüllendirmek isterken, o buraya beni soymaya gelmiş!... Ah! Kahretsin, siz göreceksiniz. Aynı anda kapı çaldı ve üniformalı bir adamın içeri girdiğini gördüm. - Mösyö komiser, dedi patron, işte size teslim edeceğim kaltak; size onu çırılçıplak, aramak için soyduğum halde teslim ediyorum; işte kız burada elbiseleri de şurada; ve işte cebinde bulduklarım lütfen onun asılmasını sağlayın komiser. Sonra yine koltuğunun üzerine çöktü ve boşaldı. - Evet, onu astırın lanet olsun! Onu asılmış görmek istiyorum mösyö komiser! Onu asılmış görmek istiyorum, sizden tüm istediğim bu sözde komiser beni bulunan nesne ve giysilerimle birlikte aldı yan odaya götürdü, üniformasını çıkardı ve beni alıp getiren ve soyguna teşvik eden uşak olduğunu görmemi sağladı, içinde bulunduğum durum onu tanımamı engellemişti. - Eh peki!, dedi bana, korktunuz mu? - Ne yazık ki evet, dedim ona, daha fazla yapamayacağım. - Bitti, dedi bana ve işte zahmetinizin karşılığı. Ve aynı anda bana efendisinin çalmakla suçladığı nesneyi, giysilerimi geri verdi, bir bardak likör içirdi ve Madam Guërin'in evine geri götürdü.

- Bu çılgınlık hoş, dedi piskopos; buradan hareketle başka şeyler de yapabilir, biraz daha sertlik katabiliriz, zira ben hovardalıkta yumuşaklıktan yana değilim dediğim gibi daha az yumuşaklıkla, bir orospuya ona uygulamak istediğimiz davranış haksız bile olsa şikayet etmemesini sağlayacağımızdan emin oluruz. Böylece ona tuzaklar kurarız, bunlara

düşmesini sağlarız ve onu suçlu durumuna düşürdüğümüzden emin olduğumuzda, artık istediğimizi yapabiliriz; artık şikayet edeceğinden kaygı duymamıza gerek kalmaz, onu ihbar etmemizden ya da suçlamamızdan çok korkacaktır. - Bu kesin, dedi Curval, ben daha fazlasını yapardım ve hiçbir şey, sevgili Duclos, hiçbir şey sizi bu işten kurtaramazdı. Öyküler uzun sürdüğünden, o akşam, yemek saati, öncesinde biraz oynanacak zaman kalmadan gelmişti. Yemekten sonra biraz hasar yaratmaya kararlı halde masaya oturdular. Herkes toplanmış olduğundan, sonunda, genç kızlar ve genç oğlanları da kadın ve erkek sınıfında değerlendirme kararına vardılar. Buna karar vermek için, herhangi bir şüphe duyulan şu ya da bu cinsten kişiyi tahrik etmeye karar verdiler. Kadınlardan Augustine, Fanny ve Zëlmire'den emindiler: On dört on beş yaşlarındaki bu üç sevimli küçük yaratığın üçü de küçük dokunuşlarla boşalıyordu; Hëbë ve Michette henüz on iki yaşlarında olduklarından daha deneme yapabilecek durumda bile değillerdi. Buna göre, sultanlar arasında ilki on dört ve diğeri ikisi on üç yaşında olan Sophie, Colombe ve Rosette'i denemek gerekiyordu. Oğlanlardan Zëphire, Adonis ve Cëladon'un yetişkin bir adam kadar meni çıkarttığı biliniyordu; Giton ve Narsis denenmek için çok gençti. Buna göre yalnızca Zëlamir, Cupidon ve Hyacinthe söz konusuydu. Arkadaşlar yere yerleştirilmiş bir yığın minderin çevresinde daire oluşturdu; bu ilkler için Champville ve Duclos atandı; biri sevicî niteliğiyle, üç genç kıızı tahrik edecek ve diğeri ise, erkek cinsel organı üzerindeki becerisiyle oğlanların ilk kez boşalmasını sağlayacaktı. Arkadaşların koltuklarının oluşturduğu ve ortasında minderlerin yığıldığı dairenin içine geçtiler ve Sophie, Colombe, Rosette, Zëlamir, Cupidon ve Hyacinthe onlara teslim edildi ve her

arkadaş, gösteri sırasında kendileriyle oynaması için, bacakları arasına bir çocuk aldılar. Dük Augustine'i, Curval Zêlamir'i, Durcet Zêphire'i ve Piskopos Adonis'i aldı. Tören oğlanlarla başladı ve Duclos gerdanı ve kalçaları açıkta, kolunu dirseklerine kadar sıvanmış halde, bu muhteşem ganimetleri birbiri ardına kirletmeye başladı. Bu işe daha fazla şehvet katmak mümkün değildi; elini çok yumuşak hareket ettiriyordu... hareketleri çok tatlıydı ve bir miktar şiddet içeriyordu... Bu genç oğlanlara ağzını, göğsünü ya da kalçalarını öylesine beceriyle sunuyordu ki boşalamayanların hâlâ buna muktedir olmadığı kesindi. Zêlamir ve Cupidon'un organları sertleşti, ama çok uğraşılsa da bir şey çıkmadı. Hyacinthe üzerinde zafer kısa sürede, altıncı bilek hareketinde gerçekleşti: Meni göğsüne fıskırdı ve çocuk arkasına dokunarak kendinden geçti; gözlenenler o kadar barizdi ki, tüm işlem sırasında ona önden dokunmayı bile hayal edememişti. Kızlara geçtiler. Champville, neredeyse çırılçıplak, saçları çok güzel taranmış ve geri kalan her yerinin tün zarıflığıyla, elbisinde olmasına rağmen otuzunda bile göstermiyordu. Bu işlemin şehvetiyle büyük bir keyif yaşamayı hayal ediyor, hâlâ çok güzel olan büyük kara gözleri pırıl pırıl parlıyordu. En az Duclos'un gösterdiği kadar beceri gösterdi: Hem klitorisi, hem vajina girişini hem de kıkırdığını okşuyordu; ama doğa Colombe ve Rosette'de hiçbir gelişmeye olanak vermedi; en küçük bir haz belirtisi bile oluşmadı. Ama güzel Sophie'de durum aynı değildi: İkinci parmak darbesinde Champville'in göğsüne yığıldı kaldı; kesik kesik nefes alıyordu; güzel yanakları açık kiraz pembesine dönüştü, aralanan ve ıslanan dudaklarıyla her şey doğanın ona bahsettiği coşkuyu kanıtlıyordu ve o kadın ilan edildi. Olağanüstü isteklenen Dük, Champville'e ikinci kez gelip onu

tahrik etmesini emretti ve anında boşalan şehvet düşkünümüz iğrenç menisini genç bakireninkine karıştırdı. Curval ise işini Zëlmire'in bacakları arasında görmüştü; ve diğer ikisi genç oğlanların bacakları arasındaydılar. Yattılar ve ne ertesi gün sabah, ne yemekte, ne kahvede burada sözü edilmeyi hak edebilecek herhangi bir olay olmadı, hemen Duclos'un muhteşem giysiler içinde olduğu, şimdiki beş öykü ile kasım ayından beri otuz günün ayrıldığı yüz elli öykünün son bölümünü tamamlamak üzere kürsüsüne çıktığı salona geçildi.

Otuzuncu Gün

- Kont Lernos'un özel olduğu kadar da tehlikeli fantezisinin söz edildiğini duyup duymadığınızı bilmiyorum baylar, dedi bu güzel kız, ama yaşadığını birkaç bağlantı manevralarını derinlemesine tanımama neden olduğundan ve bunları çok olağandışı bulduğumdan, size ayrıntıları ile anlatmamı emrettiğiniz şehvet oyunlarının arasında yer alabileceklerine inandım. Kont Lernos'un tutkusu mümkün olduğunca çok sayıda genç kıza ve evli kadına zarar vermektir; onları baştan çıkarmak için kitaplar veriyor; bu kadınları başka adamlara teslim ediyordu ya adamları istedikleri nesne ile bir araya getiriyor ya da sevgilisi olmayan kadınlara aşık buluyordu. Tüm partilerini düzenlediği, yalnız yaşadığı bir evi vardı; insanları burada bir araya getiriyor, sakinlik ve huzur vaat ediyor ve onları iş üzerinde görmenin zevkini yaşamak üzere gizli bir odaya çekiliyordu. Yaşananların sayısı arttıkça kendini kaybediyor ve bu küçük birleşmeleri gerçekleştirmek için her şeyi yapıyordu; Paris'in neredeyse tüm manastırlarından tanıdıkları vardı, evli kadınların büyük çoğunluğunu tanıyordu ve o kadar da iyi ayarlıyordu, iki evinde üç

dört randevu olmadığı gün yoktu. Şehvetlerini paylaştığından kimsenin şüphesi yoktu, ama gözlemesindeki deliğe bir kez yerleşti mi, kimse ne nasıl ne de hangi yolla boşaldığını bilmiyordu, zira hep yalnız oluyordu: Yalnızca olanlar biliniyordu ve işte ben de bunun anlatılmaya layık olduğunu düşündüm.

- Yaşlı Başkan Desportes'in fantezisi sizi belki biraz daha çok eğlendirecektir. Bu yaşlı şehvet düşkününün seyre düşkünlüğünden haberdar, her zamanki gibi sabah saat ona doğru evine gittim ve tamamen çıplak halde ona kalçalarımı göstererek, iyice yerleşmiş olduğu bir koltukta kıcımlı öptürdüm ve burnuna osurmakla başladım. Rahatsız olan Başkanım ayağa kalktı, yanında bulundurduğu bir sopa ile ardından koşmaya başladı, ilk işim kendimi kurtarmak oldu. Densiz!, dedi bana, peşimden ayrılmayarak; evime gelip böyle ahlâksızlar yapmayı gösteririm ben sana! O takip etmeye ve ben kaçmaya devam ediyorduk. Sonunda iki karyola arasına sığındım, beni dövmekle tehdit etti; köşeye sıkışmıştım, iyice sindim, bir fare kadar küçülmüştüm: Bu korku ve aşağılama menisinin sonunu getirmişti ve yaşlı hovarda zevkten haykırarak göğsümün üzerine boşaldı.

- Ne! Sana bir tek sopa bile indirmeden mi? dedi Dük.
- Bana dokunmadı bile, diye cevap verdi la Duclos. - Ne sabırlı adammış, dedi Curval; dostlarım, elimizde Duclos'un sözünü ettiği tarzda bir sopa olduğunda onun kadar sabırlı olamayacağımızdan emin olabilirsiniz. - Biraz sabır baylar, dedi Champville, size yakında aynı tarzda ve madam Duclos'un burada sözünü ettiği Başkan kadar sabırlı olmayan adamlar anlatacağım. Ve yaşanan sessizliğin öykülerini devam ettirmek için fırsat olduğunu fark eden Duclos aşağıdaki gibi devam etti:

- Bu maceradan kısa zaman sonra, fantezisi çıplak bir kadını bir salıncağa bindirmek ve çok yükseklere uçurmak olan Marki de Saint- Graud'un evine gittim. Her itişte burunun ucundan geçiyordum; beni bekliyordu ve her seferinde, tam o anda ya bir osuruk bırakacaktım ya da kıcıma bir şaplak yiyecektim. Elimden geleni yaptım; birkaç şaplak yedim, ama şiddetli osuruklar bıraktım. Ve yaşlı hovarda bu sıkıcı ve yorucu seremoninin bir saati sonunda boşaldığında salıncak durdu ve tatil paramı aldım.

- Yaklaşık üç yıl sonra La Fournier'nin evinin sahibi olduğumda, bir adam bana çok özel bir öneride bulundu: Kendi karısı ve kızıyla birlikte olacak adamlar bulunacaktı, tek koşul adamın onlara neler yaptığını görebilmesi için bir köşeye saklanabilmesini sağlamaktı. Karısını ve kızını bana teslim edecekti, söylediğine göre onlar sayesinde para kazanmakla kalmayacak, her parti için üzerine iki lui alacaktım. Tek bir şartı vardı: Karısı ve kızı için kendi belirleyeceği değişik fantezilere sahip adamlar istiyordu: Karısının memelerinin üzerine sıçılmasını ve kızının ise soyularak, hayranlıkla seyredeceği kıcının gizlendiği yere döndürülmesini ve daha sonra da ağzına boşalınmasını istiyordu: Elindeki malları bu iki fantezi dışında herhangi bir tutku için vermiyecekti. Karısı ve kızının evimde olmaktan şikayet etmeleri halinde tüm sorumluluğu adamın üstlenmesi konusunda söz aldıktan sonra tüm isteklerini kabul ettim ve bana getireceği kişileri tam istediği şekilde kullanacağıma söz verdim. Hem en ertesi gün getirdi mallarını: Karısı otuz altı yaşında, pek güzel olmayan, ama iri yarı ve biçimli vücutlu, yumuşak ve alçak gönüllü bir kadındı; kızı ise on beş yaşındaydı, kumraldı, biraz yağlıydı ve dünyanın en körpe, en hoş görünümüne sahipti. - Aslında Mösyö, dedi eşi, bizi yapma-

ya zorladıklarınız hiç hoş değil... - Beni kırdınız, dedi yaşlı hovarda, ama böyle olması gerekiyor; bana inanın, partinizi yaşayın, zira bundan vazgeçmeye niyetim yok. Katılacağınız olaylara ve tekliflere en ufak bir şekilde direnirseniz, siz, matmazel yarından tezi yok ikiniz birden hayatınızın kalanını geçirmek üzere bodruma kapatılacaksınız. O sırada karısı birkaç damla gözyaşı ile onu bekleyen adamın bulunduğu daireye geçti. Kızı kendi sırası gelene kadar yan odada kızlarıyla birlikte güven içinde bekleyecekti. Giderken, o korkunç anda, biraz daha ağladı ve bu kaba adamın ilk kez karısından böyle bir şey istediğini anladım; ve ne yazık ki başlangıç için zor bir seçimdi, zira onu teslim ettiğim barok zevklere sahip adam son derece itibarlı ve oldukça sert, yaşlı bir hovardaydı ve ona pek de nazik davranmayacaktı. - Hadi, ağlamak yok artık, dedi kocası içeri girince. Sizi izlediğimi unutmayın ve sizi teslim ettiğim o dürüst adamı bütünüyle tatmin etmezseniz, buna mecbur kalmanızı bizzat ben sağlayacağım. Kadın içeri girdikten sonra, kocasıyla birlikte olanları görebileceğimiz bir odaya geçtik. Bu zavallı kadını bir yabancının kabalığına kurban olurken seyrederken bu yaşlı şehvet düşkününün hayal gücünün ne kadar ateşlendiğini tahmin edemedik. Kadından her bir şey istenisinde büyük bir zevkle kıvranıyordu. Durumundan memnun bir hovardanın vahşice davranışlarıyla hırpalanan bu zavallı kadının boyun eğişi, saflığı kocasına muhteşem bir gösteri oluşturuyordu. Ama kaba bir şekilde yere yatırıldığını ve gerdanı üzerine sıçması için teslim ettiğim yaşlı maymunu ve karısının gözyaşlarını ve kadının maruz kaldığı iğrençlikleri ve sözleri gördüğünde kendini tutamadı ve onu tahrik ettiğim elim birden meniyle kaplandı. Sonunda bu ilk sahne sona erdi. Çok zevk almıştı; ama ikincisinden aldığı haz

bambaşka oldu. Annesinin gözyaşlarına tanık olmuş ve neler olup bittiğini hiç bilmeyen genç kızı ikna etmek için büyük güçlüklerle karşılaşmadığımız ve özellikle de büyük tehditlerde bulunmadığımız söylenemezdi. Zavallı küçük her türlü güçlüğü çıkarıyordu; sonunda onu da ikna etmeyi başardık. Kızı teslim ettiğim adam neler yapması gerektiğini çok iyi biliyordu; bu güzel varlıkla ödüllendirdiğim ve hiçbir şey sormadan ondan istediklerimi bütünüyle kabul eden olağan müdavimlerimden biriydi. - Oh! Bu ne güzel kış!, diye haykırdı hovarda baba, adam kızının kalçalarını bize çırpı-çıplak gösterdiğinde. Oh! Lanet olsun, o ne güzel kalçalar! - Ne? diye sordum ona, ilk kez mi görüyorsun yoksa? - Evet emin olabilirsin, dedi bana, gösterinin zevkini çıkarmam için bu yola başvurmam gerekiyordu; ama bu güzel kış ilk görüşüm ama, son olmayacağından emin olabilirsin. Cinsel organını hızlı hızlı okşarken kendinden geçiyordu; ama bu genç bakireden istenen utanç verici şeyleri, usta şehvet düşkününün ellerinin bu tür dokunuşlara daha önce hiç maruz kalmamış bu güzel bedenin üzerinde dolaşmasını, kıza diz çöktürdüğünü, ağzını açmaya zorladığını, kocaman organını ağzına soktuğunu ve içine boşaldığını gördüğünde, bir mal sahibi olarak, hayatında hiç bu kadar haz almadığına yeminler ederek kendini geriye doğru attı ve bu hazzın bazı kanıtlarını parmaklarının arasına bıraktı. Her şey bitmişti, zavallı kadınlar ağlamaktan perişan halde geri geldiler; bu sahneden aşırı heyecanlar duyan koca ona sık sık bu tür gösteriler sunmalarına karar vermişti bile. Altı yıldan uzun süre onları evimde kabul ettim ve kocadan aldığım emir üzerine, bu iki zavallı yarattığı size anlattığım, benim evimde geçmedikleri için yeterince tatmin edici olmayan yaklaşık on, on iki değişik tutkuya maruz bıraktım.

- İşte bir kadın ve kızı kötü yola düşürmenin güzel bir yolu!, dedi Curval. Bu orospular başka şey için mi yaratılmışlar sanki! Bizim zevklerimizi tatmin için doğduklarına göre, her şekilde tatmin sağlamak zorunda değiller mi? bir çok kadını ve üç dört de kızını aldı; Tanrı'ya şükür geriye yalnızca şimdilerde Dük'ün becerdiği Matmazel Adél'ide kaldı, ama bu yaratıklardan herhangi biri onları düzenli olarak maruz bıraktığım orospulukları reddetselerdi onları ya öldürür ya da hayatım boyunca yalnızca kışlarından becerilmeye mahkum ederdim. - Başkan, organınız kalkıyor, dedi Dük; bu becerme konusu sizi her zaman etkiliyor. Sertleşmek mi? Hayır, dedi Başkan; ama tam da Matmazel Sophie'yi sıçıracak haldeyim ve muhteşem bokunun bir şeyler yaratabileceğini umuyorum... Oh! İnan, düşündüğümde de iyi, dedi Curval; işte yemin ederim organım şimdi kendine geliyor! Aranızda kim benimle odaya geçmek ister? - Ben dedi Durcet bir saatten fazladır mincıkladığı Alinè'i de yanında sürükleyerek. Ve iki hovardamız Augustine, Fanny, Colombe ve Hébè, Zèlamir, Adonis, Hyacinthe ve Cupidon'u peşlerine takarak, bunlara Julie ve iki ihtiyar, la Martaine ve la Champville'i, Antinoüs ve Herkül'ü de ekleyerek gittiler; yarım saat sonra zafer kazanmış bir edayla yeniden ortaya çıktılar; her biri spermlerini en hoş sefahat ve şehvet oyunlarında kaybetmişlerdi. - Hadi, dedi Curval Duclos'a, bize sonunu göster, sevgili dostum. Beni yeniden tahrik edebilirsen, bir mucize gerçekleştirmekle övünebilirsin, zira vallahi bir yıldır bu karar çok sperm kaybetmemiştir herhalde. Gerçekten... - İyi, dedi Piskopos; bize Duclos'un anlatacağından daha sert bir tutku sunacağın kesin. Güçlünden zayıfa gidemeyeceğimize göre, seni susturmamız ve öykümüzü dinlememiz daha iyi olacak. Az sonra bu güzel kız

öykülerini şu tutku ile bitirdi:

- Sonunda baylar, size, Marki Mesanges'in tutkusunu anlatabilirim dedi, ben paralarıyla keyif çatarken karısı ile birlikte hapislerde çürüyen zavallı ayakkabıcının kızını hatırlarsınız. Onu tatmin eden Lucile olduğundan, isterseniz bu öyküyü onun ağzından anlatayım. - Marki'nin evine saat sabahın onuna doğru vardım, dedi bana bu sevimli yaratık. İçeri girer girmez, tüm kapılar üzerime kapandı. - Buraya ne halı yemeye geldin kaltak? dedi bana Marki öfke içinde. Beni rahatsız etme iznini sana kim verdi? Ve bu konuda herhangi bir şekilde uyarılmadığımdan, böyle karşılanmanın beni ne kadar ürküttüğünü kolaylıkla tahmin edersiniz. - Hadi, çırılçıplak soyun!, diye devam etti Marki. Seni yakaladığıma göre orospu, bir daha benim evimden çıkamayacaksın... gebereceksin; işte sonun geldi. Gözyaşları içinde yere çöktüm, Marki'nin ayaklarına kapandım, ama onu vazgeçirmenin hiçbir yolu yoktu. Ve soyunmak konusunda pek de acele etmediğimden, giysilerimi bütün gücüyle bedenimin üzerinden kopartarak yırttı. Ama beni asıl korkutan, çıkardıklarını ateşe attığını görmek oldu. - Bunlara artık gerek kalmadı, diyordu tek tek ocağa atarken, artık bir elbiseye, mantoya, düzgün görünmeye ihtiyacın yok: Sana yalnızca bir bira lazım. diyordu. Ve bir anda tamamen çırılçıplak kaldım. O sırada beni daha önce hiç görmemiş olan Marki arkama bakarak hayran kaldı, küfürler ederek dokundu, araladı, sıkıştırdı, ama hiç öpmedi. - Hadi orospu, dedi, tamam artık! Sen de giysilerini izleyeceksin ve seni şu ocağın üzerine bağlayacağım, evet lanet olsun! Evet, Allahın belâsı! Seni canlı canlı yakacağım orospu, yanan etinden çıkacak kokuyu zevkle soluyacağım! Ve bunları söyledikten sonra bembeyaz kesilerek koltuğuna yığıldı ve menisini hâlâ yanmakta olan

giysilerimin üzerine fıskırtarak boşaldı. Kapı çaldı, açıldı, bir uşak beni götürdü ve yan odada, yakılanlardan iki kat daha güzel görünen giysilerle tepeden tırnağa giydirdi.

- Lucile'in bana anlattığı öykü böyleydi; geriye ona sattığım genç bakireyi nasıl kullandığını öğrenmek kalıyor. -Daha da iyisi var, dedi la Desgrandes, bu Marki'yi tanıtmakla iyi ettiniz, zira onunla ilgili benim de anlatacaklarım var.- Siz ve sevgili arkadaşlarım dedi, Duclos Desgrandes'e, diğer iki arkadaşına da yönelerek, bu işi benden daha duygulu, daha düşünceli ve daha keyifli bir şekilde yapın lütfen. Sıra size geldi, benim işim bitti ve ben artık bu baylardan, kendi yaptıklarını çerçevenin dışına çıkamayan kaçınılmaz şekilde birbirinin neredeyse aynı öykülerimin monotonluğunun neden olmuş olabileceği sıkıntıdan dolayı af diliyorum.

Bu sözlerden sonra Duclos topluluğu saygıyla selamladı ve bayların kanepesinin yanına gelmek üzere kürsüden indi, herkes tarafından alkışlandı ve övgüler aldı. Akşam yemeği sunuldu, hiçbir kadına tanınmamış bir şerefle o da masaya davet edildi. Öyküleri kadar sohbeti de hoştu ve topluluğa sağladığı zevklere ödül olarak iki sarayın genel yönetimine atandı; dört arkadaş tarafından yolculukları boyunca herhangi bir aşırılıktan sakınılacağı sözü verildi; Paris'teki evine kesinlikle sağ salim ulaştırılacak, burada kaybettiği zaman ve onlara zevkler yaşatmak için girdiği zahmet fazlasıyla tazmin edilecekti. Curval, Dük ve Duclos gece yemeğinde öylesine sarhoş oldular ki, şöenlere katılmaları neredeyse olanaksız gibiydi. Durcet ve Piskopos'u birlikte keyif sürmeye ve Champville, Antinoüs, Brise- cul, Thërëse ve Louison ile dipteki odaya çekilmeye bıraktılar; diğer iki arkadaş öylesine korkunç ve iğrenç olabiliyordu ki onlara katılamayacakla-

rı kesindi. Sabahın ikisinde yatıldı ve kasım ayı ve ilkinin iyi karşılanmadığını görmemiz halinde ikincisini halka anlatmayacağımız bu şehvetli ve ilgi çekici öykünün ilk bölümü bu şekilde sona erdi.

Yaptığım hatalar

Başlangıçtaki tuvalet öykülerini fazla uzattım; bunlardan söz eden öykülerden sonraki ayrıntılara gerek yoktu.

Aktif ve pasif sodomizmden fazla söz ettim; bunlar öykülerde anlatılanlarla kalmalıydı.

Duclos'u kızkardeşinin ölümü konusunda hassas kılmakla hata ettim; bu karakterinin diğer yanlarına uymuyor; bunu değiştirelim.

Aline şatoya geldiğinde bakireydi derken hata etmiş olabilirim: Sanırım değildi; ve olmamalıydı da: Piskopos onu her yerde becermişti.

Ve yeniden okuyamadığımdan, eminim başka hatalar da vardır. Bunları, yanımda neredeyse sürekli taşıdığım ve yazdığım her olay ve portreyi kaydettiğim not defterimle açıklığa kavuşturacağım, zira bu defter olmasa, kişilerin çokluğu nedeniyle korkunç sıkıntıya düşerim.

Hadi ikinci bölüme; henüz bekaretleri bozulmamış olan Augustine ve Zéphire yine ilk bölümdeki gibi Dük'ün odasında, Adonis ve Zelmire Curval'inkinde, Hyacinthe ve Fanny Durcet'ninkinde, Céladon ve Sophie ise Piskopos'un kinde yatmaya devam ediyor.

İkinci Bölüm

İkinci sınıf ya da iki kat şiddette yüz elli tutku, Aralık ayının otuz bir günü Champville'in öyküleriyle doldu: Biz de bunlara o ay şatoda geçen skandal olayların eksiksiz günlüğünü ekledik...

(Plan)

Bir Aralık. - Champville öykülerine başladı ve aşağıdaki yüz elli öyküyü anlattı (Sayılar öyküleri tanımlıyor.)

1. Yalnızca üç ve yedi yaş arasındakilerin bekaretini bozmak istiyordu; ve yalnızca cinsel organdan. Beş yaşındayken Champville'in bekaretini bozan da oydu.
2. Dokuz yaşında bir kızı boynundan bağlatıyor ve arkadan bozuyordu.
3. On iki on üç yaşında bir kıza tecavüz etmek istemiş ve ta-

bancayı gırtlığına dayayarak bekaretini bozmuştu.

4. Erkekleri bir bakirenin cinsel organı üzerinde tahrik ediyordu; meni merhem işlevi görüyordu; daha sonra bakireyi adama tutturarak içine giriyordu.

5. Ardından biri beşik çağında, biri beş, diğeri yedi yaşında üç kızın bekaretini bozmak istiyordu.

İki

6. Yalnızca dokuz ve on üç yaş arası kızları bozmak istiyordu. Organı inanılmaz büyüklükteydi; bakireyi dört kadının tutması gerekiyordu. Martaine'in üç yaşındayken bekaretini bozan da oydu; adam şeytan gibiydi.

7. On ya da on iki yaşındaki bir kızın bekaretini uşağına bozdurttu ve bu iş sırasında yalnızca arka taraflarına dokundu; bir bakirenin bir uşağını okşuyordu; sonunda uşağın kıcı üzerine boşaldı.

8. Bir gün sonra evlenecek bir kızın bekaretini bozmak istedi.

9. Evlenen kadını kilisede ve gerdek vakti becermek istedi.

10. Son derece becerikli bir adam olan uşağının ülkenin dört bir yanından evleneceği kızları ona getirmesini istedi. Adam onları becerdikten sonra muhabbet tellallarına teslim edecekti.

Üç

11. İki kızkardeşin bekaretini aynı anda bozmak istedi.

12. Bir kızla evlendi, bekaretini bozdu, ama onu aldattı ve olay yaşanır yaşanmaz da terk etti.

13. Bakire kızın başka bir adam tarafından bozuluşunu seyrettikten sonra kızı becerdi; organı tamamen sperme bulanmış olsun istiyordu.

14. Kızı içine girmeden, yapay bir erkeklik organıyla bozdu ve açığı aralığın üzerine boşaldı.

15. Bu işleri seven bakireler buldurdu ve onlara ağırlıklarınca altın ödedi. Dük otuz yaşından beri bin beş yüzden fazlasının bozulduğunu gördüğünü itiraf edecekti.

Dört

16. Bir erkek kardeşi kızkardeşinin bekaretini bozmaya zorladı ve sonra kızı becerdi; her ikisini de önünde sıçırdı.

17. Bir kızın bekaretini bozduktan sonra, babasını kendi kızını becermeye zorladı.

18. Kızı dokuz yaşında geneleve götürdü ve burada mamaya tutturduğu kızın bekaretini bozdu. On iki kız buldu ve hepsini de bu şekilde bozdu.

19. Otuz ve kırk yaş arasında olmayan bir kadın becermek istemedi.

20. Yalnızca rahibelerin bekaretini bozmak istiyordu ve onlara sahip olmak için inanılmaz bir servet döktü; oldu da.

Bu dördünün akşamıydı ve aynı akşam şöenlerde Dük dört ihtiyar tarafından tutulan ve la Duclos tarafından sunulan Fanny'in bekaretini bozdu. Ardından kızı iki kez daha becerdi; kız kendini kaybetti; ikinci kez bilinci yerinde değilken becerdi.

Ayın beşinde, bu öykülerin de etkisiyle, beşinci haftayı kutlamak üzere Hyacinthe ve Fanny'yi evlendirdiler ve evlilik herkesin önünde gerçekleşti.

Beş

21. Annesinin kızını bizzat tutmasını istedi; önce anneyi becerdi ve ardından da anne tarafından tutulan çocuğun bekaretini bozdu. Bu Desgrandes'in yirmi şubatta anlattığı ile aynı olaydı.

22. Yalnızca zina yapmayı seviyordu; ona yumuşak başlı ve halk tarafından işinde gücünde oluşuyla tanınan kadınlar bulmak gerekiyordu; kadınları kocalarından tiksindiriyordu.
23. Kocanın karısını bizzat sunmasını ve becerirken de tutmasını istiyordu (Arkadaşlar bunu derhal taklit edecekti).
24. Evli bir kadını bir yatağa yerleştirdi ve kadının kızı üzerine uzanmış organını öptürürken becerdi; biraz sonra da kızı annesinin kık deliğini öperek becerecekti. Kızı organını öperken işetti; anneyi ise kıcını öperken sıçtırdı.
25. Dört evli öz kızı vardı; dördünü de becermek istiyordu; günün birinde kızından olan ve kocanın kendisinin sandığı çocukların bekaretini bozma zevkini yaşayabilmek için, dördünden de çocuklar yaptı.

Dük bunun üzerine anlatmaya başladı, ama pek rağbet görmedi, zira sık tekrarlanmayacak olaylar tutku kabul edilmiyordu, dediğim gibi, annesinden yaptığı üç çocuğu beceren bir adam tanıdığını, bunlardan da oğluyla evlendirdiği bir kızı olduğunu, bunu becererek kızkardeşini, kızını ve torununu becermiş olduğunu ve oğlunu kızkardeşini ile üvey annesini becermeye zorladığını söylüyordu.

Curval, birbirlerine çocuklarını teslim eden başka bir erkek ve kızkardeş anlattı. Kızkardeşin bir oğlu ve bir kızı vardı ve erkek kardeş de aynı şekilde; öylesine karıştılar ki, bazen kendi yeğenleriyle, bazen onların çocuklarıyla ve bazen öz kuzenleriyle birlikte oluyor ve erkek ve kızkardeşler birbirini becerirken, anne babalar, yani erkek ve kızkardeşler de birlikte oluyordu. Akşam Fanny ön taraftan topluluğa sunuldu, ama Piskopos ve Durcet önden yapmadığından, kız yalnızca Curval ve Dük tarafından becerildi. Bu andan itibaren kolunda küçük bir eşarp taşımaya başladı; her iki bekaretini de kaybettikten

sonra daha geniş kızıl bir tane takacaktı.

Allu

26. Bir kadının klitorisini uyarırken, kendini de tahrik etmelerini sağladı; kız ile aynı anda boşalmak istiyordu; ama kadını tahrik eden adamın kalçalarına boşaldı.

27. Bir kızın kış deliğini öperken bir ikinci kız onun kışını ve bir üçüncüsü de organını uyarıyordu; kızların her biri kış deliğini öpebilsin ve organına dokunsun diye sürekli yer değiştiriyorlardı. Osurmaları da gerekti.

28. Birinin organını yalarken bir ikincisini ağzından beceriyor, bir üçüncüsünün de kışını yalıyordu. Sonra yerler değişiyordu. Tüm kadınların boşalmalı ve o da özsularını yutmalıydı.

29. Boklu bir kış emdi, kendi boklu kışını dille temizletti ve boklu bir kışın üzerinde kendi organıyla oynadı; ardından üç kız yer değiştirdi.

30. İki kızı önünde uyarmalarını sağladı ve mastürbasyon yapan kadınlar işlerine devam ederken hepsini sırasıyla ağızlarından becerdi.

O gün Zéphire ve Cupidon'un birbirlerine mastürbasyon yaptıkları, ama henüz birlikte olmadıkları keşfedildi; cezalandırıldılar. Fanny şöenlerde fazlasıyla elden geçti.

Yedi

31. Büyük bir kızın bir küçüğe kötülük etmesini, onu tahrik etmesini, kötü öğütler vermesini ve sonunda bakire olsun olmasın, becerilirken tutmasını istedi.

32. Dört kadın istedi; ikisini organından ve ikisini ağzından becerdi, organını birinin ağzından çıkarıp diğerinin organına sokuyordu. Bu arada bir beşinci kız da yapay bir erkeklik organıyla onu kışından tahrik ediyordu.

33. Altısı genç ve altısı yaşlı on iki kız istedi ve mümkünse bunlar altı anne- kız olmalıydı. Cinsel organlarını kışlarını ve ağızlarını okşadı; sıra cinsel organa geldiğinde işemelerini, ağza geldiğinde tükürmelerini ve kışa geldiğinde osurmalarını istedi.
34. Tahrik olmak için, her biri değişik pozisyonlarda duracak sekiz kadın kullandı.
35. Değişik pozisyonlarda birlikte olan üç erkek ve üç kız seyretmek istedi.

Sekiz.

36. Her biri iki kızdan oluşan on iki grup oluşturdu; gruplar yalnızca kışlarını gösterecek şekilde yerleştirilmişlerdi; vücutlarının geri kalan kısmı saklıydı. Bu kışları seyrederek kendi organıyla oynadı.
37. Aynalı bir odada, aynı anda altı çifte mastürbasyon yaptırdı. Her çift değişik şehvetli duruşlarla kendini uyararak iki kızdan oluşuyordu. Salonun ortasındaydı, çiftlere ve aynalardaki yansımalarına bakıyordu ve bütün bunların ortasında, yaşlı bir kadın tarafından tahrik edilerek boşaldı. Bu çiftlerin kalçalarını öptü.
38. Dört kadını önünde sarhoş etti, dövdürdü ve iyice sarhoş olduklarında üstüne kusmalarını istedi; mümkün olan en yaşlı ve çirkin kadınları seçmişti.
39. Bir kız üstüne sıçtırdı ama bokları yemedi; bu arada bir ikinci kıza organını emdirdi, kışını okşadı; boşalırken bu kızın eline sıçtı; ardından kızlar yer değiştirdi.
40. Bir adamı üstüne sıçtırdı ve sıçılanları yedi; bu sırada küçük bir oğlan onu tahrik ediyordu; daha sonra adam onu uyardı ve küçük oğlanı sıçtırdı.

O akşam şölenlerde Curval, Michette'in bekaretini daha önce anlatıldığı gibi, dört yaşlı kadın tarafından tutulmuş ve la Duclos tarafından sunulmuş halde bozdu. Bu bir daha tekrar-

lanmayacaktı.

Dokuz

41. Az önce üstüne sıçan kızı ağzından becerdi; bunun üzerinde bir ikincisi vardı, başı diğerinin bacakları arasındaydı ve adam ikincisinin yüzünün üzerinde duran bir üçüncüsü bokunu bıraktı ve o, boku ilkinin ağzındayken becererek, üçüncü tarafından ikincisinin yüzüne bırakılan bok parçasına dokundu ve daha sonra, her biri sırasıyla üç rolü üstlenecek şekilde yer değiştirdiler.

42. Gün içinde otuz kadını elden geçirdi ve her birini üstüne sıçtırdı. Bu partiyi haftada beş kez tekrarlardı, yani bir yılda yedi bin sekiz yüz kızı elden geçirdi. Champville ile karşılaştıklarında yetmiş yaşındaydı ve elli yıldır bu işi yapıyordu.

43. Her sabah on iki tane kız alıyor ve on iki bok parçası yutuyordu, hepsini aynı anda elden geçiriyordu.

44. Otuz kadının işeyerek ve sıçarak doldurduğu bir küvete oturuyordu; bütün bunlara dokunarak ve içlerinde yüzerek boşalıyordu.

45. Dört kadının karşısında sıçıyor, ona bakmaya ve bokunu yapmaya yardım etmeye zorluyor, ardından bunu paylaşmalarını ve yemelerini istiyordu; her biri birer parça bok yapıyordu; adam onları karıştırıyor ve dördünü birden yutuyordu; ama bu kadınların en az altmışında olması gerekiyordu.

O akşam Michette topluluğa cinsel organından sunuldu; o andan itibaren o da küçük bir eşarp taşımaya başladı.

On

46. Kız A'yi ve B'yi sıçtırdı; daha sonra B'yi A'nın bokunu ve A'yi B'nin bokunu yemeye zorladı; daha sonra her ikisi de sıçtı.

47. Bir anne ve üç kız istedi onların sıçmasını seyretti.

48. Bir kızı annenin eline sıçmaya ve kıcını annesinin göğüs-

leriyle temizlemeye zorladı; adam daha sonra annenin ağzındaki bok parçasını yiyecek ve anne kızının üstüne sıçacaktı. (Öncekinden farklı olsun diye bir oğlan ve anne koymak daha iyi olacak).

49. Bir babanın oğlunun ve oğulun da babasının üstüne sıçmasını istedi.

50. Erkek kardeşin kızkardeşin organına sıçmasını ve bok parçasını yemesini istedi, daha sonra kızkardeşin erkek kardeşinin üstüne sıçması ve oğlanın boku yemesi gerekecekti.

On Bir

51. Zalimlerden söz edeceği konusunda uyarıda bulundu ve orospunun cinsel organı ile oynarken korkunç sövgülerde bulunmasını isteyen bir adamdan söz etti; sırası gelince kendisi de tüyler ürpertici sövgülerde düzecekti. Adamın bu esnadaki tüm eğlencesi kış öpmekten ibaretti; başka bir şey yapmıyordu.

52. Kızın akşam onunla birlikte kiliseye gidip, özellikle de Saint Sacrement'in sunulduğu anda organı ile oynamasını istedi.

53. Günah çıkartmaya, günah çıkarttığı rahibe organını sertleştirmeye gitti; ona bazı iğrençlikler anlatıyor, konuşurken bir yandan da kendi organını uyarıyordu.

54. Kızın günah çıkartma odasına gitmesini istedi; ağzından becermek için buradan çıkmasını bekledi.

55. Bir şapelde ayin sürerken bir orospuyu becerdi ve göğse yükselme anında boşaldı.

O akşam Sophie'yi cinsel organından bozdular ve çok fazla sövdüler.

On İki

56. Günah çıkartılan bir rahibi kandırdı, genç pansiyonerle-

rin günah çıkartma saatinde yerini ona bırakmasını sağladı; böylece çocukların günahlarını öğrendi ve verebileceği tüm kötü öğütleri verdi.

57. Kızının parayla satın aldığı bir keşişe günah çıkartmaya gitmesini istedi ve her şeyi duyabileceği bir yere yerleşti; ama keşiş günah çıkarma sırasında eteklerini kaldırmasını ve kıcını babasının görebileceği şekilde yerleştirmesini istedi: Böylece hem kızının günahlarını dinledi hem de kıcını gördü.

58. Ayine çırlçıplak orospularla birlikte gitti; ve birini diğerinin kalçaları üzerinde seyrederek kendini tahrik etti.

59. Karısını önceden satın aldığı, kadınları seven bir keşişe günah çıkartmaya gönderdi ve keşiş onu gizlice izlemekte olan kocanın önünde becerdi. Kadın reddedince koca yerinden çıktı ve günah çıkartılan keşişe yardıma gitti.

O gün, Cēladon ve Sophie'nin evliliği ile altıncı hafta şölenleri kutlandı; akşam Sophie cinsel organından teslim edildi ve eşarp takmaya başladı. Bu yalnızca dört tutku yaşanan bir olaydı.

On Üç.

60. Orospuları ayin sırasında sunağın üzerinde becerdi; kutsal taş üzerindeki kıçlar çırlçıplaktı.

61. Çıplak bir kızı büyük bir haçın üzerine ata biner gibi oturttu; bu pozisyonda cinsel organından ve ağzından becerdi; bu sırada Üsa'nın başı da orospunun klitorisine sürtünmekteydi.

62. Kilisedeki kutsal çanağa osurdu ve osurttu; içine işedi ve işetti; sıçtı ve sıçtırttı ve olayı boşalmakla tamamladı.

63. Genç bir oğlanı kutsal tabağa sıçtırdı ve organını emdirdi.

64. İki kızı Üsa'lı haç üzerine sıçtırdı; onlardan sonra kendisi de sıçtı; ve idolünün yüzünü kaplayan üç bok parçası üzerin-

de tahrik edildi.

On Dört

65. İsa heykelcikli haçları, Meryem'in ve yüce Tanrı'nın resimlerini kırdı, parçaların üzerine sıçtı ve hepsini yaktı. Aynı adam çılgınlığını bir orospuyu vaaza götürmek ve Tanrı'nın sözleri eşliğinde mastürbasyon yaptırmaya kadar vardırırdı.

66. Gidip pazarlık yaptı ve üstüne sıçtıracacağı dört orospu ile geri döndü.

67. Kızı vaize gönderdi ve dönüşte ağzından becerdi.

68. Evindeki bir vaaz sırasında rahibin sözünü kesti, vaazı durdurdu ve kızı rahibin kutsal çanağın içine boşalmasını sağlamaya ve daha sonra da her şeyi yutmaya zorladı.

70. Mayasız ekmek dağıtıldığında ayini kesti ve rahibi orospuyu ekmekle becermeye zorladı.

O gün Augustine ve Zelmire'in sert bir şekilde cezalandırıldı.

On Beş

71. Kızı mayasız ekmeğin üzerine osurttu, kendisi de osurdu ve orospuyu becerirken ekmeği yedi.

72. Duclos'un sözünü ettiği kendisini tabuta çivileten adam orospuyu mayasız ekmeğin üzerine sıçmaya zorladı; kendisi de sıçtı ve hepsini çevreye saçtı.

73. Orosunun klitorisini mayasız ekmekle uyardı, üzerine boşalmasını sağladı, daha sonra da içine sokarak kadını bununla becerdi, bu sırada kendisi de üzerine boşaldı.

74. Mayasız ekmeği bıçak darbeleriyle parçaladı ve parçaları kıkına soktu.

75. Ekmeğin üzerinde tahrik ettirdi kendini, boşaldı ve daha sonra da hepsini bir köpeğe yedirdi.

Aynı akşam Piskopos bir mayasız ekmek hazırladı ve Curval bununla Hébë'nin bekaretini bozdu; ekmeği cinsel organına

soktu ve üzerine boşaldı. Bir çok ekmek daha hazırladı ve daha önce bekaretleri bozulmuş olan sultanların hepsi bu mayasız ekmeklerle becerildiler.

On Altı

Champville o ana kadar öykülerinin temelini oluşturan kutsal şeylere saygısızlığın artık yalnızca aksesuar olacağını ve iki kat şehvetli küçük seremonilerin temel nesne haline dönüşeceğini açıkladı. Bütün bunların aksesuarlar olarak hatırlanmasını, Duclos'un anlattıkları ile kendisinininkiler arasındaki farkın da burada olduğunun unutulmamasını, Duclos'un yalnızca bir erkekle bir kadından söz ettiğini ve kendisinin bir çok kadını erkekle birleştireceğini söyledi.

76. Ayın sürerken bir kız tarafından kırbaçlandı, bir ara kızı ağzından becerdi ve göğse yükseliş sırasında boşaldı.

77. Bir kıl kırbaçla iki kadın tarafından hafifçe kırbaçlatıldı; kadınlardan her biri on darbe indirdi; adam vuruşlar arasında kık deliğini okşuyordu.

78. Ağzına osuran dört kıza kendini kırbaçlattı; kızlar sırayla kırbaçlıyor ve osuruyorlardı.

79. Önce kızını becerirken karısına kırbaçlattı ve sonra karısını becerirken kızına. Bu Duclos'un sözünü ettiği, kızını ve karısını aynı genelevde satan adamdı.

80. Aynı anda iki kıza kırbaçlattı kendini: Biri önden vuruyordu, diğeri arkadan ve canı istediğinde biri kırbaçlarken diğerini beceriyor, daha sonra öteki kırbaçlarken diğerini beceriyordu.

Aynı akşam Hébë'yi cinsel organından becerdiler; kız küçük bir kurdele taşımaya başladı, büyüğünü ancak iki bekaretini de kaybettiğinde takacaktı.

On Yedi

81. Bir oğlanın kıcını öperken kendini becerttirdi, bu sırada o da bir kızı ağzından beceriyordu; daha sonra kızın kıcını öpererek ve bir başka kıza kırbaç darbeleri indirerek oğlanı becerdi; sonra oğlana kendini kırbaçlattı, onu kırbaçlayan orospuyu ağzından becerdi ve kıcını öptüğü oğlana kendini kırbaçlattı.
82. Kendini yaşlı bir kadına kırbaçlattı, yaşlı bir adamı ağzından becerdi, ve bu adamla kadının kızını üstüne sıçtırdı, daha sonra hepsi üç rolü de yerine getirecek şekilde değişiklik yaptı.
83. Kendi organıyla oynadı; bir kızın kalçaları üzerine dayanmış bir haçın üzerine boşalırken kendini kırbaçlatıyordu.
84. Bir orospuyu mayasız ekmekle becerirken kendini kırbaçlattı.
85. Tüm bir genelevi gözden geçirdi; ağzına osuran ve sıçan mamanın kık deliğini öperken, tüm orospulardan kırbaç yemektedir.

On Sekiz

86. İki faytoncuya ve nalbant oğlanlara sırayla ikişer ikişer kendini kırbaçlattı ve o sırada kırbaçlamayanları ağzına osurttu; bu olay gün boyu on ya da on altı kez tekrarlıyordu.
87. Üç kız onunla oynarken, dördüncü dört ayak üzerinde kaşağıladı adamı; dört kız sırayla yer değiştiriyor ve üzerine çıkıyorlardı.
88. Altı çıplak kızın ortasına geçti; özürler diledi, önlerinde yere kapandı. Her kız bir ceza veriyordu ve reddedilen her ceza için yüz kırbaç darbesi söz konusuydu; kırbaçlayan da isteği reddedilen kız oluyordu. Tüm bu cezalar oldukça ahlâksızdı: Biri üstüne sıçmak istiyor, diğeri yerdeki tükürükleri yalayarak temizletiyordu; biri regl dönemindeki cinsel organını yalattı, içlerinden ikisi ayak parmaklarını, biri sümüğünü, v.b.
89. On beş kız üçer üçer geldiler; biri kırbaçladı, biri organını ağzına aldı, biri sıçtı; daha sonra sıçan kırbaçladı, üstüne

alan sıçtı ve kırbaçlayan ağzına aldı. On beşi de sırayla yer değiştirdi; adam hiçbir şey görmedi, hiçbir şey duymadı, kendini kaybetmişti. Olayları bir mama yönetiyordu. Bu ıparti haftada altı kez tekrarlanıyordu. (Bunu yapmak çok keyifli, tavsiye ederim. Çok hızlı hareket etmek gerekiyor; her kız yirmi beş kırbaç darbesi vurmak zorunda ve bu yirmi beş darbenin vurulma süresinde ilki adamın cinsel organını emecek ve üçüncüsü sıçacak. Her kızın elli darbe vurmasını istediğinde yedi yüz elli darbe yemiş olur ki, bu da çok fazla sayılmaz).

90. Yirmi beş orospu kıcını mincıkladı, tüm güçleriyle vurdular ve okşadılar; ancak tamamen hissizleşince bıraktılar.

Akşam Zelmire'in bekaretini cinsel organından bozarken Dük'ü kırbaçladılar.

On Dokuz.

91. Projesini altı kıza uygulattı; herkesin bir rolü vardı. Onu asılmaya mahkum ettiler. Hemen astılar, ama ip koptu: İşte bu boşalma anıydı. (Bunu Duclos'un benzer öykülerine ekleyin).
92. Altı ihtiyar kadına yarım daire yaptırdı; üç genç kız cadılardan oluşan yarım dairenin önünde diz çöktürerek yüzüne tükürdüler.
93. Bir kız sopanın ucunu kık deliğine sokup çıkarırken, bir ikincisi önden bacaklarını ve cinsel organını kırbaçlıyordu: Böylece önündeki kırbaççısının memelerinin üzerine boşaldı.
94. İki kadın onu dana sinirinden yapılmış bir kırbaçla öldürsiye döverken, bir üçüncüsü önünde diz çökerek memeleri üzerine boşalmasını sağladı.

O akşam, yedinci haftanın kutlaması olarak Zelmire ve Adonis evlendirildi; Zelmire'in bir gün önceki bekaret bozulma töreni beklenmişti.

Yirmi

95. Kırbaç istemiyor gibi görünerek altı kadını dövdü; ellerindeki sopaları almak istedi, ama kadınlar daha güçlüydü ve direnmesine rağmen kırbaçla dövdüler; adam çıplaktı.

96. On iki kızdan oluşan iki sıranın arasından sopa yiyerek geçti; tüm vücudu kırbaçlanmıştı ve dokuz tur attıktan sonra boşaldı.

97. Ayaklarının altını, organını, bacaklarını kırbaçlatırken bir kanepenin üzerine uzanmıştı, üç kadın ata biner gibi üzerine çıkmış ve üstüne sıçmıştı.

98. Üç kız sırasıyla dövdüler, biri kıl kırbaç darbeleri, diğeri dana sinirinden kırbaç darbeleri üçüncüsü sopa darbeleriyle dövdü; bir dördüncüsü önünde diz çöktü; uşak kış deliğini uyarır ve kız da organını emerken, o da uşağın organını tahrik ederek mastürbasyon yapan kızın kalçaları üzerine boşaltmasını sağladı.

99. Altı kızın arasındaydı; biri iğneler sokuyor, diğeri mıcıklıyor, üçüncüsü yakıyor, dördüncüsü ısıyor, beşincisi tırmalıyor ve altıncısı kırbaçlıyordu; bütün bunlar ayırım gözetmeden vücudun her yerine yapılıyordu; adam her şeyin ortasına boşaldı.

O akşam, bir gün önce bekareti bozulmuş olan Zelmire cinsel organından topluluğa, yani topluluğun buradan ilişkiye giren yegane ikilisi olan Curval ve Dük'e sunuldu. Curval Zelmire'i becerir becermez, Constance ve Adél'ide'a olan öfkesi kopardı; Constance'ın Zelmire'i kullanmasını istedi.

Yirmi Bir

100. Kızı bir heykel kaidesinin üzerinde çıplak dururken, uşağına kendini tahrik ettirdi; onu uyarırlarken kızın kimildamaması, dengesini yitirmemesi gerekiyordu.

101. Kalçalarını okşamakta olduğu mamaya cinsel organını

teslim ederken, kız parmakları arasında küçücük kalmış bir mum tutuyor, ihtiyar hovarda boşalmadan da bırakmaması gerekiyordu; ve adam kızın eli yanana kadar boşalmamaya özen gösterdi.

102. Altı kızı yemek masası üzerine karın üstü yatırdı; adam yemek yerken kızlar kışında bir mum parçasıyla yatıyordu.

103. Yemek yerken bir kızı sivri çakıl taşları üzerinde diz üstü çöktürdü ve yemek sırasında kımıldarsa, parasını alamayacaktı. Kızın üzerinde iki devrilmiş mum konmuştu ve erimiş mum tüm sıcaklığıyla sırtının üzerine ve memelerine akıyordu. En küçük bir kımıldanışta parası ödenmeden geri gönderildi.

104. Kızı dört gün boyunca çok dar demir bir kafeste kalmaya zorladı; zavallı ne oturabiliyor ne yatabiliyordu; adam demirlerin arasından besliyordu onu. (Bu, hindiler balosunda Desgrandes'in sözünü edeceği olaydı).

Aynı akşam Curval, Colombe'un cinsel organından bekaretini bozdu.

Yirmi İki

105. Çıplak bir kızı bir örtünün altında dans ettirdi, bu sırada bir kedi kızı ısırtıyor, tırmalıyordu; kızın adam boşalana kadar her seferinde zıplaması gerekiyordu.

106. Bir kadına kendi kendisini kan içinde bırakacak kadar şiddetli kaşınıtı veren bir ilaç verdi; kendi organıyla oynarken izlemeye zorladı.

107. Bir kadının reglini bir ilaçla durdurdu ve böylece ağır hastalıklara yakalanma riski yarattı.

108. Kadına korkunç ağrılara neden olacak bir ilaç verdi; bütün gün sıçmasını ve acılar içinde kıvrınmasını izledi.

109. Tatlı kıza süttü; çırlıçıplak halde bir sütuna bağladı

ve üzerine bir sürü büyük sinek attı.

Aynı akşam Colombe cinsel organından teslim edildi.

Yirmi Üç.

110. Kızı inanılmaz bir hızla dönen bir döner tabloya yerleştirdi; çırlıçıplak halde adam boşalana kadar döndü durdu.

111. Bir kızı boşalana kadar baş aşağı astı.

112. Yüksek dozda kusturucu yutturdu, onu zehirlediğine inandırdı ve kusmasını seyrederken kendini tahrik etti.

113. Mosmor olana kadar kızın boğazını sıktı.

114. Art arda dokuz gün günde üç saat kışını sıktı.

Yirmi Dört.

115. Bir kızı yirmi ayak yükseklikte bir merdivenin üzerine çıkarttı. Bir basamak kırıldı ve kız düştü, ama zaten minderler hazırды.

116. Tüm gücüyle tokatlar attı ve bu sırada boşaldı; bir koltukta oturuyordu ve kız önünde diz çökmüştü.

117. Kızın ellerinin üzerine kemerle vurdu.

118. Arkası ateş gibi olana kadar kalçalarının üzerine güçlü şaplaklar indirdi.

119. Kıç deliğinden demirci körüğü ile şişirdi.

120. Neredeyse kaynar sıcaklıkta suyla lavman yaptı, neden olduğu yüz mimikleri ile eğlendi ve kızın kışını üzerine boşaldı.

O akşam Aline kışının üzerine şaplaklar yedi, dört arkadaş kıpkırmızı kesilene kadar vurdular; yaşlı bir kadın omuzlarından tutuyordu. Augustine'e de birkaç tane vurdular.

Yirmi Beş.

121. Sofuları aradı ve Üsa heykelcikli haçlar ve tespihlerle

dövdükten sonra, Meryem Ana heykelli bir sunak üzerine rahatsız edici ve kımlıdamayacağı bir pozisyonda yerleştirdi. Çok uzun bir ayın olması (o sırada olduğu gibi) ve kızın göğes yükseliş anında bokunu mayasız ekmek kabına bırakması gerekiyordu.

122. Kızı buzlu bir kış gecesinde bahçenin ortasında çırlıçıplak koşturdu ve düşmesi için aralıklı ipler gerilmişti.

123. Dalgınlıkla yapar gibi kızı çıplak kalır kalmaz neredeyse kaynar sıcaklıkta su dolu bir küvetin içine attı ve üzerine boşalana kadar çıkmasını engelledi.

124. Kışın ortasında, bahçenin ortasındaki bir kolonun üzerine, beş Pater ve beş Meryem Ana duası okuyana kadar ya da bu gösterinin karşısında onu tahrik eden bir başka kız sayesinde menisi fışkırana kadar çıplak bağlıyordu.

125. Bir tuvalete yapıştırıcı sürdü, kızı buraya sıçmaya gönderdi; kız oturur oturmaz kıcı yapıştı; bu arada, arkasına bir mangal yerleştirmişti; kız kaçmaya çalıştı ve derisi tuvaletin yuvarlağı üzerinde kaldı.

O akşam Adêlîde'a ve Sophie'ye kutsal nesnelere saygısızlık ettirdiler ve Dük uzun süredir aşık olduğu Augustine'in bekaretini bozdu; üst üste üç kez cinsel organı içine boşaldı. Hemen o akşam dehşet verici soğuğa rağmen avlularda çırlıçıplak koşturtmayı önerdi. Bunu içtenlikle öneriyordu; ama diğerleri kabul etmedi, zira kız çok güzeldi ve güzelliğini korumasını istiyorlardı, zaten henüz arkadan bekareti bozulmamıştı. O akşamdan itibaren kahve servisine başlamasını sağlamak için topluluğa iki yüz lui önerdi: Reddettiler. En azından kıcı tokatlanmalıydı; kız her arkadaştan yirmi beş şaplak yedi. Dük kendininkileri tüm gücüyle indirdi ve vururken dördüncü kez boşaldı. O gece kızla birlikte yattı ve gece boyu üç kez daha becerdi.

Yirmi Altı

126. Kızı sarhoş etti; kız yattı; uyur uyumaz yatağına gönderdi. Oturağını almak için gece yarısına doğru eğildi. Bulamayınca düştü, zira yatağı havaya asılmıştı ve eğilir eğilmez devrilmişti. Kız önceden hazırlanmış minderlerin üzerine düştü; adam da orada bekliyordu ve düşer düşmez kızı becerdi.

127. Bir bahçede tehdit ettiği arabacı kırbaacıyla peşinden koştuğu kızı çırılçıplak kovaladı. Kızın yorgunluktan tükenene kadar koşması gerekiyordu: İşte o anda kızın üzerine atladı ve oracıkta becerdi.

128. Kızı yüze kadar sayarak siyah domuz kılından kırbaç ile dövdü; her on vuruşta bir durup kızın kalçalarını öpüyordu.

129. Kızı şarap ispiertosunda bekletilmiş sopalarla dövdü ve kan görür görmez kızın kalçaları üzerine boşaldı.

Champville o gün yalnızca dört tutku anlattı, zira sekizinci hafta kutlamaları vardı. Bunu her ikisi de Dük'e ait olan ve onun odasında yatan Zéphire ve Augustine'in evliliği ile kutladılar; ama kutlamalardan önce Dük kızı kırbaçlarken Curval'in de oğlanı kırbaçlamasını istedi. Bu istekleri yerine getirildi; her birine yüz kırbaç darbesi vurulacaktı, ama çok fazla boşalmasına neden olduğu için Augustine'e karşı her zamankinden de coşkulu olan Dük kan çıkana kadar kırbaçladı. (O akşam için cezaların nasıl olacağını, nasıl uygulandığını açıklamak ve vurulacak kamçı sayısını açıklamak gerekti. Vurulan darbe sayısından bir hatalar tablosu çıkarabilirsiniz.)

Yirmi Yedi

130. Yalnızca beş ve yedi yaşları arası küçük kızları kamçılar istedi ve her seferinde yeniden cezalandırmak için bir bahane aradı.

131. Bir kadın günah çıkarmak üzere ona geldi; adam ırhıp oldu; kadın tüm günahlarını saydı döktü ve adam ceza olarak beş yüz kamçı darbesi indirdi.

132. Dört kadını elden geçirdi ve her birine altı yüz kımçı darbesi vurdu.

133. Sırasıyla iki uşağına aynı töreni uygulattı; yirmi kadının her birine altı yüz kırbaç darbesi vuruldu; kadınlar bağlı değildi; adam olanları seyrederek mastürbasyon yaptı.

134. Yalnızca on dört ve on altı yaşları arası küçük oğlanları kamçıladi ve daha sonra ağzına boşalmalarını sağladı.. Her birine yüz darbe vurdu; oğlanları ikişer ikişer alıyordu.

O akşam Augustine cinsel organından teslim edildi; Curwal kıızı art arda iki kez becerdi ve sonra Dük gibi kamçılamaıkt istedi. İkisi de bu sevimli kıza öfkeleniyorlardı; o akşamdan sonra kızın sahibi olmak için topluluğa dört yüz lui önerdiler: Topluluk onları reddetti.

Yirmi Sekiz.

135. Çıplak bir kıızı bir odaya soktu; burada iki adam üzerlerine atıldı ve kalçalarını kan çıkana kadar kırbaçladılar; kız bağlıydı. Bu iş bittiğinde, o adamları orospunun kanlı kalçaları üzerinde tahrik etti ve kendisi de mastürbasyon yaptı.

136. Kollarından ve ayaklarından duvara bağlıydı. Önünde, yine duvara bağlı, karnının tam karşısında bir çelik kesici plaka vardı. Kaçmak isterse öne doğru atılması gerekecekti: Böylece kendi kendini kesecekti; makineden kaçmak isterse, da yağı yemesi gerekecekti.

137. Art arda dokuz gün, ilk gün yüz vuruş olmak üzere, dokuz gün boyunca vuruş sayısını iki katına çıkararak bir kıızı kırbaçladı.

138. Orospuyu dört ayak üzerine çöktürdü, ata biner gibi üzerine çıktı; yüzü kalçalarına dönüktü ve bacakları arasında iyice sıkıştırıyordu. Kalçalarını ve cinsel organını arkadan iyice hırpaladı ve bir iş için bir kırbaç kullandığından, darbeleri ni vajinanın içine yöneltmesi kolay oluyordu ve yaptı da.

139. Hamile bir kadın istedi; sırtını destekleyecek bir silindir üzerine geriye doğru eğilmesini sağladı. Başını silindirin üzerinden arkadaki bir sandalyeye yerleştirdi ve buraya dağılan saçlarından bağladı; bacakları mümkün olduğunca açık ve şişkin karnı olağanüstü gergin duruyordu; böylece cinsel organı tamamen gerilmiş oluyordu. Darbelerini buraya ve karnına yöneltti ve kan görünce silindirin öteki tarafına geçti ve yüzünün üzerine boşaldı.

Not: Aldığım notlarda yalnızca bekaret bozmalar işaretlenmişse de, burada Dük'ün Augustine'i aldığı yazıyor. Bunun yanlış olup olmadığını ve dört sultanın bekaretinin daha baştan bozulup bozulmadığını ve o andan itibaren kime aitlerse onun odasında yatıp yatmadıklarını kontrol edin.

O akşam Dük fazlasıyla gözden düşmüş olan Constance'ı boşadı; ama yine de, hamileliği nedeniyle onunla ilgili projeleri olduğundan kızı bir yere yerleştirdiler. Augustine artık Dük'ün karılık görevini yalnızca sofa ve gardıroplarda yerine getirecekti. Constance'ın artık yalnızca ihtiyarlar arasında yeri vardı.

Yirmi Dokuz.

140. Yalnızca on beş yaşında kızlar istedi ve çobanpüskülleri ve ısırganlarla kanatana kadar dövdü; kıçlar üzerinde seçim yapmak çok gücü.

141. Dört kadını kalçaları tamamen çürüyene kadar öküz si-

nirinden kırbaçla kırbaçladı; ardından becerdi.

142. Ucu demirli kırbaçlarla dövdü ve her yerden kan aktığını görene kadar boşalmadı.

143. Desgrandes'in yirmi şubatta sözünü edeceği adam hamile kadınlar istedi; arabacı kırbacı ile vurarak kalçalardan et parçaları kopardı ve zaman zaman karınlarına birkaç şaplak attı.

O akşam Rosette'i kırbaçladılar ve Curval cinsel organından bekaretini bozdu. O gün Herkül ve Julie'nin bir entrikasını keşfetmişlerdi: Kız kendini becerttirmişti. Azarladıklarında, rahatlıkla cevap verdi; onu inanılmaz şekilde kırbaçladılar; her zaman iyi huylu olan Herkül gibi o da sevildiğinden ikisini birden affettiler ve eğlenmeye koyuldular.

Oluz.

144. Belirli bir yüksekliğe bir mum yerleştirdi; kızın sağ elinin orta parmağında ucu muma bağlı çok kısa bir sopa vardı ve acele etmezse tutuşacaktı. Bu sopa ile yüksekte duran mumu yakması gerekiyordu, ama mum çok yüksekte olduğundan ulaşabilmesi için sıçraması gerekiyordu ve elinde deri kayışlardan bir kırbaç olan yaşlı hovarda daha yükseğe sıçraması ve mumu daha çabuk yakması için tüm kol gücüyle vuruyordu. Başarırsa sorun yoktu, ama başaramazsa fena halde kırbaçlanıyordu.

145. Sırasıyla karısını ve kızını dövdü ve gözleri önünde dövlmeleri için geneleve sattı, ama bu daha önce anlatılanla aynı değil.

146. Omuzdan topuklara sopalarla dövdü; kız bağılıydı, tüm arka tarafını kan içinde bıraktı.

147. Memelerden başka yere vurmadı; çok büyük memeler istemiş ve hamile kadınlara iki katını ödemişti.

O akşam, Rosette cinsel organından teslim edildi, Curval ve Dük onu iyice becerdikten sonra, arkadaşları ile birlikte cinsel organını kamçıladılar. Kız dört ayak üzerindeydi ve bir sopa aracılığıyla darbeleri içine yönelttiler.

Onuz Bir

148. Sopalarla yalnızca yüze vurdu; ona güzel yüzlü kızlar gerekiyordu. Bu, Desgrandes'in yedi şubatta anlatacağı adam.

149. Sopalarla vücudun her yerine vurdu; yüz, cinsel organ ve göğüs ayırım gözetmedi.

150. Bir odadaydı; dört kız onu baştan çıkarıyor, tartaklıyordu. İyice ateşlendiğinde, karşıdaki odada çıplak bekleyen kızın üzerine atıldı ve boşalana kadar kızın her yerine öküz sinirinden kamçı ile darbeler indirdi; daha çabuk boşalması için, ancak boşalmaya çok yaklaştığında bırakıyorlardı adamı. (Birin neden fazlasıyla yettiğini anlayın.)

Champville alkışlandı, Duclos'a yapılan övgüler ona da yapıldı ve o akşam, her ikisi de arkadaşlarla birlikte yemek yedi. O akşam şölenlerde Adél'tide, Aline, Augustine ve Zelmire'in göğüsleri dışında tüm bedenleri sopalarla dövülmeye mahkum edildi; göğüslerinden en az iki ay daha haz almak istiyorlardı, zira çok biçimliydiler.

Üçüncü Bölüm

Üçüncü sınıfa ya da suça ilişkin, Ocak'ın otuz bir gününü Martaine'in öykülerinde dolduran yüz elli tutkuya bu ay boyunca şatoda yaşanan skandal olaylar günlüğünü ekledik.

(Plan)

Biz Ocak.

1. Kendini becerdirmeyi çok seviyordu ve yeterince büyük organları nerede arayacağını da iyi biliyordu. Ama dinleyiciler tarafından çok iyi bilinen ve fazla basit bir haz olduğundan bu tutkunun üzerinde durmayacağım.
2. Yalnızca üç ve yedi yaşları arası küçük kızların bekaretini arkadan bozmak istedi. Onun bekaretini bozan da bu adamdı: O sırada dört yaşındaydı. Kız hastalandı, annesi bu adamdan yardım istedi; çok sert muamele gördü. Bu adam Duclos'un geçen 29 Kasım'da sözünü ettiği adam ve 2 Aralık'ta Champville'in anlattığı ile aynı zebaniydi. Devasa bir or-

ganı vardı. İnanılmaz zengin bir adamdı. Günde iki küçük kızın bekaretini bozuyordu; 2 Aralık'ta Champville'in dediği gibi sabah birini önden ve akşam diğerini arkadan ve bütün bunlar diğer tutkularından bağımsızdı. Adam Martaine'i becerirken kızı dört kadın tutuyordu. Boşalması altı dakika aldı ve bunu yaparken böğürüyordu. Bu işi yaparken çok usta ve nazik olmalıydı, zira kız ancak dört yaşındaydı.

3. Annesi Martaine'in küçük oğlan kardeşinin bekaretini yalnızca oğlanları beceren ve tam yedi yaşındakileri isteyen bir başka adama sattı.

4. Kız on üçünde, erkek kardeşi on beşindeydi; oğlanı kızkardeşini becermeye zorlayan, bu sırada sırasıyla bir oğlanı bir kızı arkadan beceren bir adamın evine gittiler.

(La Martaine) kıcını övdü; ondan göstermesini istediler: Kürsünün üzerinden gösterdi. Az önce sözünü ettiği adam Duclos'un 21 Kasım'da ve 27 Şubat'ta anlattığı Kont'tu.

5. Hem oğlanı hem kızı becerirken bir yandan da kendini becerttirdi; bu Desgrandes'in 24 Şubat'ta anlatacağı adamdı.

O akşam Dük yalnızca on iki yaşındaki Hébë'nin bekaretini arkadan bozdu. Bitmek tükenmek bilmeyen acılar yaşandı; kız dört yaşlı kadın tarafından tutuluyor ve Duclos ile Champville tarafından sunuluyordu; ve ertesi gün bir kutlama olduğundan, bir aksaklık olmaması için Hébë o akşam arkadan teslim edildi ve dört arkadaş da hazza ulaştı. Çocuk kendini kaybetmiş halde yataklarına götürüldü; yedi kez becerilmişti. Martaine kızın kaçtığından söz etmez; bu yanlıştır.

İki

6. Dört kızı ağzına osurttururken beşinciye becerir, sona yer değiştirir. Hepsini sırasıyla osurur ve becerilir; ancak beşincisinin kıcına boşalır.

7. Üç genç oğlan ile eğlenir; becerir ve sıçtırır, üçünü sürekli yer değiştirir ve hareketsiz bulduğunu tahrik eder.
8. Kızkardeşi kışından becerirken, oğlan kardeşi üstüne sıçtırır, ardından yer değiştirir ve bu oyunlardan birinde de onu becerirler.
9. Yalnızca on beş yaşında kızları becerir, ama önce tüm güçleriyle kırbaçlatır.
10. Bir saat boyunca kalçaları ve kış deliğini yumuşattıktan ve sıkıştırdıktan sonra, biri tarafından tüm gücüyle kırbaçlanırken becerir.

O gün dokuzuncu haftayı kutlarlar. Herkül Hëbë ile evlenir ve cinsel organından ilişkiye girer. Curval ve Dük de sırayla karı ve kocayı becerirler.

Üç.

11. Yalnızca ayinde ilişkiye girer ve göğsü yükselişte boşalır.
12. Bir Üsa yontulu haçı ayakları altında ezer ve kıza da ezdirirken becerir onu.
13. Duclos'un on birinci gününde Eugénie ile eğlenen adam kızı sıçtırır, boklu kışını siler, inanılmaz büyüklükte bir organı vardır ve organının ucu boka bulanmış halde ilişkiye girer.
14. Bir oğlanı mayasız ekmekle becerdi, kendisini de becertirdi. Becerdiği oğlanın yanındaki de bir başka kurbanı oldu; üçüncü oğlanın üzerine sıçtı. Böylece değişiklik yapmadan, korkunç sövgüler savurarak boşaldı.
15. Vaaz vermekte olan rahibi becerdi ve seçde sırasında bir an geri çekildi; rahip mayasız ekmeği kışına soktu ve onun üzerinden becerildi.

Akşam Curval mayasız ekmek ile genç ve sevimli Zëlamir'i kı-

çından becerdi ve Antinoüs Başkan'ı başka bir nesne ile becerdi; bu sırada Başkan diliyle bir başka ekmek parçasını Fanchon'un kık deliğine soktu.

Dört

16. Onu kırbaçlarken çok yaşlı kadınları becermeyi seviyordu yalnızca.

17. Becerilirken, o da yaşlı adamları beceriyordu.

18. Kendi oğluyla bir oyun düzenlemişti.

19. Yalnızca çok çirkin kadınları, zencileri ya da eciş bücüş insanları becermek istiyordu.

20. Ensest, zina, sodomizm ve kutsal şeylere hakareti birlikte yapmak için evli kızını bir mayasız ekmekle becerdi.

O akşam, Zêlamir'i dört arkadaşa arkadan teslim ettiler.

Beş

21. Üstüne bir bok parçası bırakan genç bir oğlan ve yaşlı bir kadını becerirken, sırasıyla iki adam tarafından becerildi ve kırbaçlandı.

22. Sırasıyla iki adam biri ağzından biri kıkından becerdi adamı; oyunun üç saat sürmesi gerekiyordu, saat masanın üzerindeydi, onu ağzından becerenin menisini yuttu.

23. Bazen de zorla kendini on adama becerttirdi; boşalmadan yirmi dörde kadar dayanıyordu.

24. Kıkıtan becerilmek üzere karısını, kızını ve kızkardeşini sundu ve becerilişlerini seyretti.

25. Çevresindeki sekiz adamı kullandı; biri ağzından, biri kıkından, biri sağ kasığının altından, biri sol kasığının altından becerdi; her birini tahrik ediyordu; yedincisi bacaklarının arasında ve sekizincisi yüzünün üzerinde tahrik oluyordu.

O akşam Dük Michette'i kışından becerdi ve korkunç ağrılar yaşattı.

Altı

26. Yaşlı bir adamı önünde becerttirdi; organını yaşlı adamın kışından defalarca çekerek, emilmek üzere izleyicinin üstüne bıraktı; ardından yaşlı adamın organını emdi, adamı becerdi; bu sırada az önce yaşlı ihtiyarı beceren de onu beceriyor ve ihtiyar sunan tarafından kırbaçlanıyordu.

27. Anüsünü daha da daraltmak için, becerdiği on beş yaşındaki genç bir kızın boğazını şiddetle sıktı; bu esnada dana sinirinden bir kırbaçla kırbaçlanıyordu.

28. Kışına civa dolu bilyeler koydurttu. Bu bilyeler bir yukarı çıkıyor bir aşağı iniyordu ve sağladıkları aşırı keyifle organlar emdi, meniler yuttu, kızları sıçtırdı, boklar yedi. Bu taşkınlığı iki saat sürdü.

29. Bir adamın kızını ve oğlunu arkadan becerirken, babanın da onu becermesini istedi.

Akşam Michette arkadan teslim edildi. Durcet, Duclos'u alan Dük'ü ve Fanchon'u alan Curval'i örnek alarak, la Martaine'i odasında yatmaya çağırdı; bu kız Duclos'un Dük üzerinde sahip olduğu hakimiyetin aynısını sağlamıştı.

Yedi

30. Bir kız beceriyormuş gibi, karın üzeri yatan bir genç kızın bacakları arasından başını geçirerek bir hindiyi becerdi. Bu zaman zarfında onu da beceriyorlardı ve boşaldığı an kız hindinin boynunu kesti.

31. Bir keçiyi ağzından becerdi; bu sırada onu kamçılıyorlardı. Bu keçiyeye bir çocuk verdi, sırası gelince canavara da benzermesine rağmen onu da becerdi.

32. Tekeleri becerdi.

33. Bir köpek tarafından uyarılan bir kadının boşalmasını görmek istedi; ve köpeği kadına zarar vermeden karnı üzerinde tek kurşunla öldürdü.

34. Kıçına mayasız ekmek tıkadığı bir kuğuyu becerdi ve boşalırken hayvanı boğarak öldürdü.

Aynı akşam, Piskopos Cupidon'u ilk kez becerdi.

Sekiz.

35. Tek bir noktası açıkta kalacak şekilde hazırlanmış bir sepete yerleştirdi kendini, bu deliğe kısırak döl suyu sürülmüş kıçını yerleştirdi; kısırak bedenine benzeyen sepet kısırak derisiyle kaplıydı. Bundan etkilenen bir at onu becerdi ve bu zaman zarfında o da sepetin içinde güzel bir beyaz köpeği beceriyordu.

36. Bir ineği becerdi, dölledi ve doğan canavarı da becerdi.

37. Aynı şekilde düzenlenmiş bir sepetin içine bir boğanın organını içine alacak bir kadın yerleştirtti; gösterinin tadını çıkarttı.

38. Anüsüne giren ve onu sodomize eden eğitilmiş bir yılanı vardı, bu sırada o da bir sepet içinde duran ve her tarafından bağlı olduğu için ona zarar veremeyecek kediyi beceriyordu.

39. Daha sonra ayrıntılarını anlatacağımız bir makine hazırlayarak kendisini bir eşeğe becertirken o da bir sıpayı becerdi.

Akşam Cupidon kıçından teslim edildi.

Dokuz.

40. Bir keçi diliyle taşaklarını yalarken, o da keçiye burnundan becerdi; sonra keçiye döndürdü ve kıçından da becerdi.

41. Bir köpek kıç deliğini yalarken, o da bir koyunu becerdi.

42. Boşalırken kafasını keseceği bir köpeği becerdi.

43. Bir orospuyu gözleri önünde bir eşeği tahrik etmeye zorladı ve bu gösteri sırasında onu becerdi.

44. Bir şebeği kışından becerdi; hayvan bir sepete kapatılmıştı; bu sırada kışının kasılmalarını iki katına çıkarmak için sepet sallanıyordu.

O akşam sonuna kadar tüketilen ve Michette'e büyük zarar verilen Brise- cul ve Michette evliliği ile onuncu hafta kutlandı.

On.

Sözü edilen tutkuyu değiştireceğini ve yukarıda, Champvil- le'in öykülerinde temel öge olan kırbacın artık bir aksesuar ol- mayacağını bildirdi.

45. Bazı suçlardan hüküm giymiş kızlar buldurttu. Onları tutuk- lanacaklarını söyleyerek korkuttu, idam cezasına çarptırılmak is- temiyorlarsa yardım edecekti; ve kızlar düştükleri dehşet duygu- suyla, kan içinde kalana kadar kırbaçlanmaya izin verdiler.

46. Yalnızca inceleyeceği bahanesiyle çok güzel saçlı bir ka- dın buldurttu; ama bakarken saçlarını kesti ve çok güldüğü bu felakete ağzı açık kalan kadını seyreterek boşaldı.

47. Kız büyük numaralarla karanlık bir odaya sokuldu. Kimse- yi göremiyor, ama daha sonra ayrıntılarını anlatacağımız, onu ilgilendiren ve onu korkudan öldürebilecek bir konuşma duyuyordu. Sonunda, nereden geldiğini bilmediği tokatlar ve yumruklar yağmuruna tutuldu; bir boşalmanın çığlıklarını duy- du ve sonunda serbest bırakıldı.

48. Kız, lambalarla aydınlatılmış bir tür yeraltı mezar odasına girdi; dehşetle çevresine baktı. Bir an sonra tüm ışıklar söndü, dehşet verici çığlıklar ve zincir sesleri duyuldu; kız kendinden geçti. Aksi takdirde bu korkutucu olaylar yeni sahnelerle de- vam edecekti. Kız bilincini kaybeder kaybetmez bir adam üzerine atıldı ve onu becerdi; sonunda bıraktı ve yardımına koşan uşaklar oldu. Bu adama çok genç ve çok tecrübesiz kızlar gerekiyordu.

49. Kız yine birkaç ayrıntı dışında benzer bir yere girdi. Çırılçıplak halde boş bir odaya kapatıldı, üzeri çivilendi ve adam çivi sesleriyle boşaldı.

O akşam anlatılanları Zelmire'e uyguladılar. Sözü edilene benzeyen ve anlatılanlara uygun hazırlanan bir mahzene indirdiler. Dört arkadaş burada çırılçıplak, tüm aletleriyle bekliyorlardı; kız kendini kaybetti ve bu sırada Curval onun arkadan bekarliğini bozdu. Başkan bu kız için Dük'ün Augustine için hissettiğine benzer, şehvetle karışık öfkeli bir aşk duyuyordu.

On Bin.

50. Duclos'un sözünü etmiş olduğu, 29 Kasım'ın ikinci adamı, aynı zamanda Desgrandes'in 26 Şubat'taki ikinci adamı, Dük de Florville siyah saten örtülü bir yatağın üzerine yeni öldürülmüş güzel bir kız cesedi yerleştirilmesini istedi; her yerini okşadı ve becerdi.

51. Bir başkası, biri kız ve biri erkek iki tane kadavra istedi ve genç kızın kalçalarını öperken ve dilini kızın anüsüne sokarak genç oğlanın kadvrasını becerdi.

52. Kızı çok iyi taklit edilmiş balmumundan kadvralarla dolu bir odada kabul etti; her biri değişik yerlerinden vurulmuş gibiydi. Kıza seçmesini ve onu yarası en hoş görünen kadvra gibi öldüreceğini söyledi.

53. Kızı gerçek bir kadvraya ağız ağıza bağladı ve tüm arkası kan içinde kalana dek bu halde kırbaçladı.

O akşam Zelmire arkadan teslim edildi, ama önce, davası görüldü ve gece öldürüleceği bildirildi. Kız buna inanmıştı ve bunun yerine bir güzel becerildi, her bir arkadaş yüz kırbaç darbesi vurmakla yetindi ve Curval beraberinde yatmaya götürdüğü kız bir kez daha becerdi.

On İki

54. Regl döneminde bir kız istedi. Kız yanına getirildi, ama adam derinliği sekiz ayak, bir kenarı on iki ayak uzunluğunda kare bir buzlu su rezervuarının yanına yerleşmişti; kızın onu göremeyeceği şekilde maskeliydi. Kız yanına gelir gelmez içine itti ve düşüş anı adamın boşalma anıydı; kızı kısa süre sonra sudan çıkardılar, ama regl döneminde olduğundan, çok şiddetli bir hastalığa yakalanacaktı.

55. Kızı çıplak halde çok derin bir kuyuya indirdi ve üzerini taşla doldurmakla tehdit etti; korkutmak için birkaç toprak attı ve kuyunun içine orospunun başının üzerine boşaldı.

56. Evine hamile bir kadın getirtti tehditleriyle ve sözleriyle korkuttu; kırbaçladı, bazen evinde bazen de kadının evinde çocuğunu düşürtmek için kötü muamelelere devam etti. Kadın kendi evinde doğurursa iki kat para ödüyordu.

57. Kızı kediler, sıçanlar ve farelerle dolu kapkaranlık bir hücreye kapattı; ölene kadar burada kalacağına inandırdı ve her gün karpısının önünde alay ederek mastürbasyon yapmaya gidiyordu.

58. Kızına havai fişekler soktu, düşen ateşler kalçalarını dağlıyordu.

O akşam Curval Zelmire'yi kendi karısı ve eşi olarak ilan etti. Piskopos onları evlendirdi; fazlasıyla gözden düşen Julie'yi boşadı, ama yine de şehvet oyunlarına maruz kalacaktı ve daha sonra da göreceğimiz gibi, hakkında açıklama yapılmaya kadar Piskopos tarafından korunacaktı.

O akşam Durcet'nin Adêl'tide'a olan takıntılı nefreti her zamankiden iyi fark edildi; kızı tartakladı, yaraladı, kız üzüldü; ve babası olan Başkan da artık onu desteklemiyordu.

On Üç

59. Bir kızı havaya asılı Saint-Andrê haçının üzerine bağladı

ve arka tarafını tüm gücüyle kırbaçladı. Bundan sonra kızı çözdü ve bir pencereden attı, ama kız önceden hazırlanmış minderlerin üzerine düştü; onun düşüşünü duyunca boşaldı.

Bu durumu meşrulaştırmak için oluşturduğu sahneyi siz hayal edin artık.

60. Kıza bir odayı korkunç nesnelerle doluymuş gibi görmesini sağlayan bir ilaç yutturdu. Kız kendine doğru akan bir sel gördü, sudan kurtulmak için bir sandalyenin üzerine çıktı.

Ona kendini suya atıp yüzmekten başka çıkar yolu olmadığı söylendi; atladi, ama yüz üstü döşemenin üzerine düştü ve çok kötü yaralanmıştı. İşte bu, önceden en büyük zevki kış öpmek olan hovardamızın boşalma anıydı.

61. Kızı bir kulenin tepesinde bir makara yardımıyla asılı tuttu; alttaki pencereye yerleştirilmiş kordon menzilindeydi; kendini tahrik ederken kordonu da sallıyor ve boşalırken keseceği tehdidini savuruyordu. Bu esnada da onu kamçılıyorlardı ve boşalmadan önce orospuyu sıçırdı.

62. Kız dört uzvundan dört küçük kordon ile bağlıydı. Bu şekilde korkunç bir pozisyonda havada asılı dururken, altındaki küçük kapıyı açtılar ve yanan harlı ateşi gördü: Kordonlar koparsa içine düşecekti. Kızı tahrik ettiler ve şehvet düşkünü ihtiyar boşalırken bir kordonu kesti. Bazen kızı ayrı pozisyona getiriyor, beline bir ağırlık asıyor ve dört kordonu öylesine geriyordu ki kızın karnı çatlıyordu ve beli kırılıyordu. Kız adam boşalana kadar böyle kalıyordu.

63. Kızı bir tabureye bağlıyordu; başının bir karış üzerinde havada asılı duran çok keskin bir hançer duruyordu; ip koparsa çok sivri olan hançer kafasına girecekti. Adam karşısında mastürbasyon yaptı ve endişeyle eriyen kurbanın mimiklerinden haz aldı. Bir saatin sonunda kızı serbest bıraktı ve kestiği-

ni kanıtlamak üzere aynı hançerle kalçalarını kan içinde bıraktı; kanlı kış üzerine boşaldı.

O akşam, Piskopos Colombe'un bekaretini arkadan bozdu ve boşaldıktan sonra kan içinde kalana kadar kırbaçladı, zira bir kızın onun boşalmasını sağlamasına katlanamazdı.

On dört. 64. Hiçbir şey bilmeyen genç bir çaylağı becerdi ve boşalırken kulaklarına iki kurşun sıkarak saçlarını yaktı.

65. Kızı yaylı bir koltuğa oturttu; ağırlığıyla bağlı olduğu demir çemberlere yerleştirilmiş tüm yayları çıkarttı; diğer yaylarda vücuduna yönelmiş yirmi hançer bağlı bulunuyordu. Hiç kımıldamamasını en küçük bir hareketinde delineceğini söyleyerek mastürbasyon yapıyordu ve boşalırken menisini üzerine fışkırttı.

66. Bir tahterevalli aracılığıyla neredeyse kapkaranlık olan ve bir dua iskemlesi, bir tabut ve kafatasları bulunan bir odaya düştü. Topuzlar, kılıçlar, tabancalar, hançerler ve mızraklarla donanmış altı hayalet gördü. Titredi, korkuya kapıldı; adam içeri girdi, kızı yakaladı ve tüm vücudunu bütün gücüyle kamçıladıktan sonra, becerdi ve boşaldı. Kız sıklıkla adam içeri girmeden bayıldığından, onu sopa darbeleriyle kendine getiriyordu.

67. Bir kulede bir odaya girdi; ortada büyük bir ateş gördü; bir masanın üzerinde, zehir ve hançer vardı. Ona üç ölüm şeklinden birini seçmesini önerdiler. Çoğunlukla zehri seçiyordu: Zehir denilen derin uykuya düşüren bir afyondur, bu sırada şehvet düşkününü adam onu beceriyordu. Bu, Duclos'un 27'sinde söz ettiği ve Desgrandes'in 6 Şubat'ta anlatacağı adamdı.

68. Desgrandes'in 16 Şubat'ta sözünü edeceği aynı adam bir kızın kafasını kesmek için tüm hazırlıkları yaptı; tam darbe ineceği anda, bir kordonla kızın bedenini çekiyor, darbe bir kütüğün üzerine düşüyor ve kılıç üç parmak içeri giriyordu.

Kordon kızı zamanında çekmese, kız ölecekti. Adam darbeyi indirdiğinde boşalıyordu. Ama önce boynu kütüğün üzerinde ki kızı beceriyordu.

Akşam, Colombe arkadan teslim edildi; kafasının kesilebileceği ima edildi.

On Beş.

69. Orosyuyu neredeyse idam ediyordu; kızın ayakları bir tabureye dayanmıştı, tabure de bir kordona bağlıydı; adam karşısında bir koltuğa yerleşmiş bu kadının kızı tarafından tahrik ediliyordu. Boşalırken, kordonu çekti, kadın artık desteği olmadığından asılı kaldı; adam çıktı, uşaklar geldi, kadını çözdü ve biraz kan dökerek kendine getirildi, kız annesinin kurtulduğundan habersizdi. Adam kızla yatmaya gitti ve bütün gece annesini astığını söyleyerek sodomist ilişkiye girdi; kadına ne olduğunu merak etmiyordu. (Sorarsanız, Desgrandes anlatacaktır.)

70. Kızı kulaklarından yakaladı ve odanın ortasında, çırılçıplak dolaştırdı; daha sonra da boşaldı.

71. Kızın göğsü hariç her yerini olağanüstü sert mıncıkladı; her yerini mosmor yaptı.

72. Boğazını sıkı, gevşetti ve tamamen morarana kadar tekrar tekrar sıkı.

73. Memelerinin üzerine iğnenin ucuyla rakamlar ve harfler çizdi, iğne kızdırılmış olduğundan boğazı şişen kız çok acı çekti.

74. Memelerine iki bine yakın toplu iğne batırdı ve tüm göğsü kaplandığında boşaldı.

O gün her zamankinden daha hovarda olan Julie'yi Champville ile oynasırken yakaladılar. Piskopos her zaman olduğu gibi kızı savundu ve Dük'ün Duclos'u, Durcet'nin Martaine'i Curval'in Fanchon'u aldığı gibi, odasına kabul etti. Kız, bo-

şanmasının ardından hayvanların yanında yatmaya mahkum edileli beri la Champville'in onu odasına aldığını ve onunla birlikte yattığını itiraf etti.

On Altı

75. Kızın vücudunun göğüsler de dahil olmak üzere her yerine büyük iğneler batırdı; tamamen kaplandığında boşaldı (Desgrandes'e söyleyin anlatsın; bu 27 Şubat'taki dördüncü kız).

76. Kızı içeceklerle şişirdikten sonra cinsel organını ve kıkırtı deliğini dikti; işlemek ya da sıçmak isteyip de yapamamaktan bayılma noktasına gelene, ya da ihtiyacının baskısı ile ipleri koparana kadar bekledi.

77. Bir odada dört kişiydiler ve kızlara yere düşene kadar tekme ya da yumruk yağdırıyorlardı. Dördü de hiç sesini çıkarmadan mastürbasyon yapıyor ve kızlar yere düşünce boşalıyordu.

78. Onu yakaladılar ve bir pnömatik makine ile içine hava bastılar.

On birinci haftayı kutlamak için o gün Colombe ve Antinoüs'un evliliğini gerçekleştirdiler. Augustine'i keyifle arkadan beceren Dük o gece ona karşı şehvi bir öfkeye tutulmuştu: kız Duclos'a tutturdu ve sırtının ortasından kaba etlerine kadar üç yüz kırbaç darbesi indirdi ve Augustine'in kırbaçlanmış kıkırtısını öperken la Duclos'u becerdi. Augustine için çılgınlıklar yaptıktan sonra yanında yemek yemesini istedi, yalnızca kızın ağzından yedi ve bu şehvet düşkünü ihtiyaçların karakterini ortaya koyan binlerce başka şehvet oyunu gerçekleştirdi.

On Yedi

79. Kızı karın üstü bir masaya bağladı ve kalçalarını üzerinde boşalttığı çok sıcak omleti yedi, çok sivri çatalı batırıyordu.

80. Kızın başını bayılana kadar bir mangala bağladı ve bu haldeyken becerdi.

81. Kükürtlenmiş tahta çöplerle göğsünden kalçalarına yavaş yavaş, hafif hafif yaktı.

82. Cinsel organında, kıkırda ve göğüslerinin üzerinde, bir defada çok miktarda mum söndürdü.

83. Kızın kirpiklerini kibritle yaktı; bu durum ne gece dinlenemesi ne de uyumak için gözlerini kapatmasına olanak sağlıyordu.

O akşam Dük Giton'un bekaretini bozdu; oğlan fenalaşmıştı, zira Dük'ün organı çok büyüktü, çok sert davranıyordu ve Giton da yalnızca on iki yaşındaydı.

On Sekiz

84. Tabancayı gırtlığına dayayarak kor olmuş bir kömürü çiğnemeye ve yutmaya zorladı ve daha sonra cinsel organından içeri tazyikli su şırınga etti.

85. Dört ağacın çevresinde çırlıçıplak dans ettirdi; ağaçların arasında çıplak ayaklarla izleyebileceği tek patika keskin demir parçaları, çiviler ve cam parçalarıyla kaplıydı ve her ağacın önünde elinde bir sopa bir adam bekliyor, kız bunlardan birine yakın geçtiğinde neresi gelirse, önden ya da arkadan vuruyordu. Kız gençliğine ve güzelliğine göre belli bir süre koşmaya zorlanıyordu, en çok eziyet görenler her zaman için en güzeller oluyordu.

86. Burnunun üzerine kan boşalana kadar şiddetli yumruklar indirdi ve kız kanlar içinde kalmasına rağmen devam etti; boşaldı ve menisini kızın kaybettiği kana karıştırdı.

87. Kızın etini ve özellikle de kalçalarını sıkıştırdı, çürüttü ve göğüslerini çok sıcak demir kerpetenlerle sıkıştırdı (Desgran-

des'e söylerseniz sözünü edecektir).

88. Çıplak vücudunun değişik yerlerine ve özellikle de en hassas yerlerine küçük barut yığınları yerleştirdi ve ateşledi.

Akşam Giton'u arkadan teslim ettiler ve törenle Curval, Dük ve Piskopos tarafından kırbaçlanarak becerildi.

On Dokuz.

89. Cinsel organının içine kurutulmuş ve kartonla kaplanmış bir barut silindiri soktu; ateşledi ve alevi görünce boşaldı. Ama önce kızın kığını öptü.

90. Kızı baştan ayağa şarap ispiertosu ile iyice ıslattı; ateşe verdi ve boşalana kadar bu zavallı kızı alevler içinde seyrederek eğlendi. Bu işi iki üç kez tekrarladı.

91. Kığına kaynar yağ akıtarak lavman yaptı.

92. Önce güzelce kamçıladıktan sonra anüsüne ve ardından da cinsel organına kızgın demir batırdı.

93. Hamile bir kadını doğurana kadar ayaklarının altında çiğnedi. Ama önce kamçıladı.

Aynı akşam Curval Sophie'nin arkadan bekaretini bozdu, ama önce kan çıkana kadar her arkadaş tarafından yüz kez kırbaçlandı.

Curval kığına boşaldıktan sonra, aynı akşam mahzene indirmesine ve istediği gibi eğlenmesine izin verilmesi için topluluğa beş yüz lui önerdi; reddedildi. Kızı yeniden becerdi ve bu ikinci boşalmasında bir tekme yapıştırarak on beş adım ötedeki şiltenin üzerine fırlattı. Aynı akşam, hıncını tüm gücüyle kırbaçlayacağı Zelmire'den çıkaracaktı.

Yirmi

94. Ona mastürbasyon yapan kızı okşar havasındaydı, kız

hiç sakınmıyordu; ama boşalma anında kızın başını yakaladı ve tüm gücüyle duvara vurdu. Darbe öylesine beklenmedik öylesine şiddetliydi ki kız aniden düştü bayıldı.

95. Dört şehvet düşkünü toplanmıştı; bir kızı yargıladılar ve cezasını verdiler; cezası yüz sopa darbesiydi; her bir arkadaş yirmi beşer darbe indirdi; ilki sırtla bel arasına, ikincisi belden baldıra, üçüncüsü boynundan memeler de dahil göbeğe ve dördüncüsü karın altından ayaklara kadar ki bölgeye vuruyordu.

96. Her bir gözüne, her bir meme ucuna ve klitorisinin üzerine bir iğne batırdı.

97. Kalçalarının üzerine, cinsel organına ve gerdanının üzerine balmumu damlattı.

98. Kolundan kan akıttı ve ancak kansızlıktan kendini kaybedince durdurdu.

Curval hamileliği nedeniyle Constance'ın kanını akıtmayı önerdi: Bayılana kadar uyguladılar bu isteği; kanını akıtan Durcet oldu. O akşam, Sophie'yi arkadan teslim ettiler ve Dük, kötülük yapmış olmayacaklarını, aksine bir durum olduğunu söyleyerek kanını akıtmayı ve yemeğe sos yapmayı önerdi. Yaptılar, kanı akan ??? Curval oldu; bu sırada Duclos ona mastürbasyon yapıyordu ve menisi akana kadar kesik atmak istemedi; daha sonra geniş bir tane yaptı. Tüm bunlara rağmen Sophie Piskopos'un hoşuna gitmişti, karısı olarak kabul ederek böylece büyük bir gözden düşme yaşayacak olan Aline'i boşadı.

Yirmi Bir

99. İki kolundan da kan akıttı ve kanı akarken ayakta durmasını istedi; zaman zaman kızı kırbaçlamak için kanamayı durduruyor. Daha sonra yaraları yeniden açıyor ve kız bayılana

kadar devam ediyordu. Ancak kız yere yığılınca boşalıyordu; ama önce kızı sıçtırtıyordu.

100. Dört uzvundan ve boğazından kan akıttı ve bu beş kan çeşmesini izleyerek mastürbasyon yaptı.

101. Etlerini küçük küçük kesti, özellikle de kalçalarını kesti ama memelerine dokunmadı.

102. Derin kesikler attı ve özellikle de memelerinin uçlarını ve kalçalarında da kış deliği çevresini kesti; daha sonra yaraları kızgın demirle dağladı.

103. Vahşi bir hayvan gibi dört uzvundan bağlandı; bir kaplan postu örtünmüştü. Bu durumdayken tahrik edildi, kırbaçlandı, dövüldü, arkadan uyarıldı. Tam karşısında çok yağlı, çıplak bir kız, ayaklarından tabana ve boynundan tavana bağlanmış, kımılayamayacak halde duruyordu.

Yaşlı hovarda iyice ateşlendiğinde serbest bırakıldı, vahşi bir hayvan gibi kızın üzerine atıldı ve her yerini ve özellikle de klitorisini ve meme uçlarını ısırarak, onu dişleriyle taşıdı. Bir hayvan gibi çığlıklar atıyordu ve uluyarak boşaldı. Kızın sıçması gerekiyordu; adam yerdeki bokunu yiyecekti.

Aynı akşam, Piskopos Narsis'in bekaletini bozdu; çocuk 23'ündeki kutlamayı bozmamak için topluluğa o akşamdan teslim edildi. Dük onu becermeden önce üstüne sıçtırdı ve öncekilerden aldığı meniye buraya bıraktırdı. Onu becerdikten sonra, kamçılardı.

Yirmi İki

104. Dişleriyle parçaladı ve iğnelerle dişetlerini kopardı. Bazen yakıyordu.

105. Kızın elinin bir bazen birkaç parmağını kırıyordu.

106. Ayaklarından birini çekiç darbeleriyle şiddetle ezdi.

107. Bir bileğini çıkardı

108. Boşalırken ön dişlerinin üzerine bir çekiç darbesi indir-di. Asıl zevki, önceden ağzını fazlasıyla emmekti.

O akşam Dük Rosette'in bekaretini arkadan bozdu ve organı onun kışına girdiği anda Curval küçük kızın iki korkunç acıyı aynı anda hissetmesi için bir dişini söktü. Aynı akşam, ertesi günün kutlamalarını bozmamak üzere kız topluluğa teslim edildi. Curval, kışına boşaldığında (ve en son o kalmıştı), dediğim gibi bunu yaptığında, küçük kızı sille tokat, tüm gücüyle yere devirdi.

Yirmi Üç

Şölen nedeniyle yalnız dört öykü dinlediler.

109. Bir ayağını çıkardı.

110. Kızı becerirken bir kolunu kırdı.

111. Kızı bir bacak kemiğini bir demir çubuk darbesiyle kırdıktan sonra becerdi.

112. Kızı bir ip merdivenin iki basamağına, uzuvları ters yönlerde bağladı. Merdiveni çektiklerinde kız düşüyordu. Bazen bir uzvu bazen diğeri kırılıyordu.

O gün, on ikinci haftayı kutlamak üzere Bande- au- ciel ve Rosette'in evliliği gerçekleştirildi. O akşam, becerildikten sonra Rosette'den kan akıtıldı ve Aline Herkül'e becertildi; her ikisinin bayıldığını gördükleri bir anda boşalan şehvet düşkünlerimiz bacakları ve organları kanla parıldayana kadar kanatıldılar.

Yirmi Dört

113. Bir kulağını kesti. (Bütün bu insanların önceden ne yaptığını belirtmeye dikkat edin.)

114. Kızın dudaklarını ve burun deliklerini yardı.

115. Dilini emdikten ve ısırdıktan sonra, kızgın demirle deldi.

116. El ve ayaklarından bir çok tırnağını söktü.

117. Bir parmağının uç bölümünü kesti.

Ve öykücünün bu tarz bir davranışın herhangi bir ceza görmediğini söylemesi üzerine Durcet hemen o akşam, git gide daha belirgin bir şehvi takıntı sahibi olduğu Adélaide'in küçük parmağının ucunu kesti. Kendini kaybederek boşaldı. Yine o akşam, Curval Dük'ün karısı Adélaide'in arkadan beka-retini bozdu. Kız işkence çekmişti. Curval ona karşı olan çılgın öfkesiyle, Dük ile birlikte aynı akşam mahzene inme planları yaptı ve Durcet'ye, ona bu izni verilerse onun da Durcet'ye Adélaide'i becerme olanağı vereceğini söyledi; ama Piskopos bir söylev çekti ve beklemelerini sağladı. Curval ve Dük böylece Augustine'i diğerinin kolları arasındayken tüm güçleriyle kırbaçlamakla yetindiler.

Yirmi Beş

118. Kızın üstüne on beş yirmi damla kızgın erimiş kurşun damlası damlattı ve diş etlerini tazyikli su ile yıktı.

119. Kıza diliyle boklu kışını temizletip, dilinin ucunu kestikten sonra, becerdi.

120. Ete giren ve kesen bir demir kesme makinesi vardı; gir-diği yerden sokulduğu yere kadar yuvarlak bir parça çıkarıyor, geri çekilmedikçe oymaya devam ediyordu.

121. On, on beş yaşında bir oğlanı hadım etti.

122. Kızın meme uçlarını sıktı ve çekti ve ardından makasla kesti. Aynı akşam Augustine arkadan teslim edildi. Curval kızı becerirken Constance'ın gerdanını öpmek istedi ve boşalırken dişleriyle bir parça kopardı; ama hemen pansuman yaptıklarından, hiç iz kalmamasını sağladılar. Curval arkadaşlarına bu yaratığa karşı duyduğu öfkeden haz aldığını, kızın ona esinlendiği öfke duygularını kontrol edemediğini söyledi. Sırası geldiğinde Dük de Augustine'i becerdi, bu güzel kıza karşı

hissettikleri olabildiğine ateşlendi: Göz altında olmasaydı, kı-
zı göğüslerinden yaralayabilir ya da boşalırken tüm gücüyle
boğazını sıkabilirdi. Topluluktan yine ona sahip olmasına izin
verilmesini istedi, ama Desgrandes'in öykülerini beklemesi ge-
rektiğini bildirdiler. Kardeşi Aline üzerinde örnek olarak sabırlı
olmasını rica etti ve aksi taktirde yapmak istediklerinin tüm dü-
zenlemeleri bozabileceğini söyledi. Bununla birlikte, artık ken-
dini tutamıyordu, bu güzel kıza mutlaka acı vermesi gerekiyor-
du, kolunda hafif bir yara açmasına izin verildi: Yarayı ön kol
etinde açtı, buradan kan emdi, boşaldı ve yarayı dördüncü
gün iz kalmayacak şekilde temizlediler.

Yirmi Altı

123. Bağlanmış ve savunmasız bir kızın yüzünde bir beyaz
şarap şişesi kırdı; ama önce ağzını ve dilini uzun uzun emdi.

124. İki bacağını bağladı, bir elini sırtında tutturdu, diğer eli-
ne kendini savunması için küçük bir sopa verdikten sonra, bü-
yük kılıç darbeleriyle saldırıya geçti, etlerinde yaralar açtı ve
üzerlerine boşaldı.

125. Saint-André heykelciği olan bir haç üzerine yatırdı kızını,
kurban töreni yaptı, üç uzvunu yaraladı ve bir kolunu ya da
bir bacağını kırdı.

126. Profilini döndürdü ve iki memesine saplanacak saçma-
larla dolu bir el silah sıktı; küçük uçlardan birini koparmayı
hedefliyordu.

127. Yirmi adım ötesinde yere çömeltilti ve kalçalarına tüfekle
bir el ateş etti.

Aynı akşam Piskopos Fanny'nin arkadan bekaretini bozdu.

Yirmi Yedi

128. Desgrandes'in 24 Şubat'ta sözünü edeceği adam ha-
mile bir kadının çocuğunu karnının üzerine tüm gücüyle kırbaç-

layarak düşürttü; çıkışını izlemek istedi.

129. On altı, on yedi yaşında genç bir oğlanı kökten hadım etti, ama önce becerdi ve kamçıladi.

130. Bir bakire istedi; ustura ile klitorisini kestikten sonra, çekiç darbeleriyle soktuğu bir demir silindir ile bekaretini bozdu.

131. Kadına çocuğunu anında düşürten bir ilaç sayesinde sekizinci ayda düşük yaptırdı. Bir başka seferinde, kış deliğinden doğum yapılmasını sağladı, ama çocuk ölü çıktı ve annenin hayatı tehlikeye girdi.

132. Bir kol kesti.

O akşam Fanny arkadan teslim edildi. Durcet onu hazırlanmakta olan bir tuzaktan kurtardı; karısı olarak aldı, Piskopos tarafından evlendirilmelerini sağladı ve Adélaide'ı boşadı; bir parmağı kırmaktan ibaret olan ve aslında Fanny için hazırlanmakta olan işkence ona uygulandı. Durcet parmağı kırarken Dük de beceriyordu.

Yirmi Sekiz

133. Kızın iki işaret parmağını kesti ve kızgın demirle dağladı.

134. Kızın dilini kökünden kesti ve kızgın demirle dağladı.

135. Bir bacak kesti ve sıklıkla bacağı becerirken kestiriyordu.

136. Kızın tüm dişlerini söktü ve yerine bir çekiç yardımıyla batırdığı birer çivi koydu; bunu ağızından becerdiği kadına yapıyordu.

137. Bir göz çıkardı.

O akşam sırayla Julie'yi kırbaçladılar ve tüm parmaklarına birer iğne batırdılar. Bu iş, Piskopos fazlasıyla sevdiği bu kızı becerirken yapıldı.

Yirmi Dokuz

138. İçine İspanya balmumu akıtarak iki gözü kör etti ve akıttı.

139. Bir memeyi kökünden kesti ve kızgın demirle dağladı. La Desgrandes bu adamın memeyi kesişini ve kızartarak yiyişini anlatacaktır.

140. Kızı becerdikten ve kırbaçladıktan sonra iki kalçasını da kesti. Bunları yediği rivayet ediliyordu.

141. Kızın iki kulağını kökünden kesti.

142. Tüm uzuvları, yirmi parmağı, klitorisi, meme uçlarını, dili kesti.

○ akşam Aline dört arkadaş tarafından acımasızca son bir kez becerildikten sonra her uzvundan bir parmağın bir arkadaş tarafından kesilmesine mahkum edildi.

Ölüz.

143. Vücudunun üst kesiminden bir çok et parçası kestirdi, kızarttırdı ve onunla birlikte yemeğe zorladı. Bu Desgrandes'in 8 ve 17 Şubat'ta anlattığı ile aynı adam.

144. Genç bir oğlanın dört uzvunu da kesti, gövdeyi becerdi ve böyle yaşamaya terk etti; uzuvları köke çok yakından kesilmediğinden, oğlan uzun süre yaşadı. Onu bu halde bir yıl boyunca becerdi.

145. Kızı bir elinden sıkıca bağladı ve bu şekilde yiyecek vermeden bıraktı; kızın yanında büyük bir bıçak ve önünde de mükemmel bir ziyaret sofrası duruyordu: Doymak istiyorsa bir elini kesmeliydi, aksi takdirde böylece ölecekti. Önce, kızı arkadan becerdi. Bir pencereden izlemeye devam etti.

146. Bir anne ve kızı bağladı; birinden birinin yaşaması ve diğerini yaşatması için, elini kesmesi gerekiyordu. Tartışmalarını, içlerinden hangisinin diğeri için kendini feda ettiğini izleyerek eğlendi.

○ akşam on üçüncü haftayı kutlamak için yalnızca dört öykü anlatıldı; Dük'ün kadın Herkül'ün erkek olduğu ve Dük'ün er-

kek Zéphire'in kadın olduğu evlilikler kutlandı. Sekiz oğlan arasında bildiğimiz gibi en güzel kıça sahip olan oğlan kız kıyafetleri içinde sunulmuştu ve bu halde Aşk kadar güzeldi. Tören Piskopos tarafından yönetildi ve herkesin önünde gerçekleşti. Bu genç oğlanın bekareti o gün bozuldu; Dük bundan büyük bir haz içinde ve çok acı verdi; oğlanı kan içinde bıraktı. Bütün işlerin sırasında Herkül'de onu beceriyordu.

Onuz Bin

147. İki gözünü oydu ve önünde yemek bulunduğunu, tek yapacağının gidip onu bulmak olduğunu söyleyerek bir odaya kapatıp gitti. Ama yemeğe ulaşmak için görmediği ve sürekli kızgın tutulan bir demir plaka üzerinden geçmesi gerekiyordu. Adam bir pencereden bu işi nasıl yaptığını seyrederek eğlendi: Kız ya yanacaktı ya da açlıktan ölmeyi tercih edecekti.

Önceden kızı fazlasıyla kamçıladı.

148. Ona dört uzvundan hâlâtlarla bağlanarak çok yükseğe asılmaktan ibaret olan, hâlât cezası verdi; bu yükseklikten kurşun gibi düşmeye bırakılacaktı; her düşüş sonrasında paramparça oluyor ve tüm uzuvları kırılıyordu, çünkü havada hâlâtlarla asılı kalıyordu.

149. Etine derin yaralar açarak içine kaynar zift ve eritilmiş kurşun döktürdü.

150. Tam doğurduğu anda, yalnız başına ve çıplak astı; çılgınlık atan çocuğu da karşısına, yardıma gidemeyeceği mesafeye bağladı. Bu şekilde çocuğunun ölümünü seyretmesi gerekiyordu. Ardından, tüm gücüyle annenin cinsel organını kırbaçladı, darbelerini vajinanın içine yönlendiriyordu. Çocuğun babası da genelde kendisi oluyordu.

151. Suyu şişirdi; ardından cinsel organını, kık deliğini,

ağzını dikti ve bu şekilde su engelleri yıkana ya da kız geberene kadar bekledi (Neden bir fazla olduğunu kontrol edin ve daha önce yazdığımı sandığım bu sonuncusunun diğerini çıkarın).

Aynı akşam Zëphire arkadan teslim edildi ve Adëlþide sert bir cezaya mahkum edildi, vajinasının içi, çevresi, koltuk altları kızgın demirle dağlanacak ve memelerinin altı biraz kavru-
lacaktı. Bütün bunlara kahramanca ve Tanrı'ya dua ederek katlandı, bu da cellatlarını daha da tahrik etti.

Dördüncü Bölüm

Desgrandes'in öyküleriyle dolan Şubat ayının yirmi sekiz gününün yüz elli ölümcül ya da dördüncü sınıf tutkusuna, bu ay şatoda geçen skandal olayların eksiksiz günlüğünü ekledik.

(Plan)

Her şeyden önce bu ay ki tüm değişiklikleri yerli yerine oturtalım; dört eş de boşandı, bununla birlikte Julie onu yanına hizmetçi olarak alan Piskopos'tan merhamet gördü, ama Aline, Adélaide ve Constance için hiç umut ışığı yoktu; yine de sonucu için Duclos'a yanında barındırma olanağı tanındı, zira meyvesini almak istiyorlardı. Ama Adélîde ve Aline kesimlik hayvanların katında yatıyorlardı. Eşlerin şu sayamayacağımız fonksiyonlarının tamamını üstlenen sultanlar Augustine, Zèlmire, Fanny ve Sophie oldu: Tuvaletlerde, akşam yemeği servisinde, kanepelerde ve gece, bayların yataklarında. O dö-

nemde geceleri bayların yatak düzenleri şöyleydi. Her bir vurucunun kendi rolü vardı: Dük yatağına vurucu ile birlikte Augustine'i, Zéphire ve Duclos'u almıştı; dördünün arasında yatıyordu ve Marie kanepede kalıyordu; Curval ise Adonis, Zelmire, bir vurucu ve Fanchon'un arasında yatıyordu; başkası yoktu; Durcet Hyacinthe, Fanny, bir vurucu ve la Martine'in (kontrol edin) arasında yatıyordu ve Louison da kanepedeydi; - Piskopos Céladon, Sophie, bir vurucu ve Julie arasında yatıyordu ve onun kanepesinin üzerindeki de Thérésé idi. Bunlar, küçük eşler Zéphire ve Augustine, Adonis ve Zelmire, Hyacinthe ve Fanny, Céladon ve Sophie'nin evlendikleri kişilerle aynı efendiye sahip olduklarını gösteriyor. Kızların sarayında yalnızca dört genç kız ve oğlanların sarayında ise dört oğlan kalmıştı. Champville kızların ve Desgrandes oğlanlarındaki, Aline söylendiği gibi ahırda ve Duclos her gece Dük ile yattığından, Constance, Duclos'un odasında yalnız başına yatıyordu. Akşam yemeği, dört eşi temsil eden dört sultan ve gece yarısı yemeği ise kalan dört sultan tarafından sunuluyordu; kahve her zaman bir dörtlü tarafından getiriliyordu; ama nişin karşısındaki eskinin öykü dörtlüleri artık bir oğlan ve bir kızdan oluşuyordu. Her öykü saatinde Aline ve Adélîde sözünü ettiğimiz öykü salonunun sütunlarına bağlanıyordu; buraya kalçaları kanepelerin karşısında bağlanıyorlardı ve yanlarında her zaman dövülmeye hazır olmaları için sopalarla donatılmış küçük bir masa bulunuyordu. Constance öykücülerin sırasında oturma iznine sahipti. Her ihtiyar kendi çiftine aitti ve Julie emirleri almak ve hemen oracıkta uygulamak üzere çıplak halde bir kanepeden diğerine gidip geliyordu. İşte Desgrandes öykülerine bu ortamda başladı. Özel bir düzenleme içinde arkadaşlar, bu ay içinde Aline, Adélîde, Augustine ve Zelmire'in tutkularına kabaca teslim edilmesine ve önceden belirtilmiş olan günde ya yalnız başlarına kurban edilmelerine ya

da kızlar seçtikleri bir arkadaşları ile birlikte kurban edilmesine karar verildi; Constance, zamanı geldiğinde açıklanacağı gibi, son hafta kutlamalarında kullanacaktı. Bu yeni düzenlemeler sonucu dul kalan Dük ve Curval, ayı tamamlamak için, tüm fonksiyonlarını yerine getirebilecek bir eş alacak, bunu kalan dört sultan arasından seçebileceklerdi. Sütunları süsleyen iki kadın alındığında, sütunlar boş kalacaktı. Desgrandes başladı ve yalnızca cinayetlerden söz edeceği konusunda uyarıda bulunduktan sonra, önceden söz verdiği üzere en küçük ayrıntılara bile girmeye özen göstereceğini ve özellikle de, gelenekleri ve prensipleri olmayan beyinler tarafından oluşturulmuş, cinayete kadar gidebilecek hovardalık ve cinayet tarzının hangisi olduğunu görmek, ilişkiler ve bağılılıkları değerlendirebilecek şekilde, bu katil şehvet düşkünlerini tutkularına sürükleyen olağan hazlarını ortaya koyacağını bildirdi. Daha sonra başladı.

Bir Subat

1. Üç günden beri yemek yememiş bir fakir kızla eğlenmeyi seviyordu; ve ikinci tutkusu da, en küçük bir yardımda bulunmadan, bir hücrenin dibinde bir kadını açlıktan ölmeye terk etmektir; onu gözetliyor ve izlerken mastürbasyon yapıyor, ama ancak ölüm gününde boşalıyordu.
2. Her gün pozisyonunu biraz değiştirerek, uzun süre tuttu onu; önce sıçırıyor ve bir yemeğin içinde bokunu yiyordu.
3. Ağız emmeyi, tükürük yutmayı seviyordu ve bir ikincisi (tutkusu) de, kadını yalnızca on beş günlük yiyeceklerle bir hücreye kapatmaktı; otuzuncu günde, içeri giriyor ve kadavranın üzerinde mastürbasyon yapıyordu.
4. İşliyordu ve ikinci olarak da, su içmesini engelleyerek ve çok fazla yiyecek vererek yavaş yavaş öldürüyordu kızı.

5. Kadını kamçılıyor ve uyumasını engelleyerek öldürüyordu. Aynı akşam, çok fazla yemek yedikten sonra ayaklarından asıldı, herzeyi altında durarak mastürbasyon yapan ve düşünceleri yutan Curval'in üzerine kusana kadar burada kaldı.

İki

6. Üstüne sıçtırıyor ve inliyordu; ikinci tutkusu ekmek içi ve şarap ile beslemektir. Kadın bir ayın sonunda ölüyordu.

7. Önden becermeyi seviyordu; kadına çok kısa zamanda ölmesini sağlayacak kadar kötü bir zührevi hastalık bulaştırıyordu.

8. Üstüne kusturuyordu ve ikinci tutkusunda da bir içecek ile onu çok çabuk öldürecek bir ateşli hastalık bulaştırıyordu.

9. Sıçtırıyordu ve ikinci zevki de, içinde zehirli maddeler bulunan kaynar ya da tazyikli su ile lavman yapmaktır.

10. Kız altında cam bir kürenin bulunan bir direğe zincirleniyor ve küredeki yirmi aç yılan canlı canlı her yerini kemiriyordu.

11. Kız ayaklarında top mermileri ile bir elinden asılıyordu; elini bırakırsa yanan bir ocağın içinde bulacaktı kendini.

12. Bacakları havada, ağzından bir kazığa geçirildi; yanmakta olan meşaleler yağdırılıyordu üzerine.

13. Vücuttan çıkarılan sinirler uzun iplere bağlanmıştı; ve uçları kızgın demirlerle dağlanıyordu.

14. Kız bir önden bir arkadan çelik uçlu demir kerpetenlerle sıkıştırılıyor ve kırbaçlanıyordu ve zaman zaman kızgın demir tırnaklarla çiziliyordu.

15. Kız, bağırsaklarını yırtan, acıdan kendini kaybetmesine neden olan, tüyler ürperten çığlıklar attıran ve son ana kadar işkence çektiren bir ilaçla zehirlendi; bu işkence en korkunçlarından biriydi.

Şehvet düşkününü adam indiği mahzende bir süre dolaştı; on beş dakika kadar şeytansı küfürler ederek ve işkence gören kı-

za sövgüler yağdırarak her bir işkenceyi dikkatle teftiş etti. Sonunda kendini tutamaz hale geldiğinde ve bunca zamandır hakim olduğu menisi fışkırtmaya hazır olduğunda, tüm işkenceleri gözlemleyebileceği bir koltuğa yığıldı. İki şeytan ona yaklaştı, kışkırtıcıları gösterdiler ve tahrik ettiler ve işkence gören on beş kızını de bastırarak haykırışlar atarak menisini boşalttı. Ardından çıkıp gitti; henüz ölmemiş olanlara merhamet edildi, ölenlerin bedenleri öylece gömüldü ve on beş kişinin sonu böyle gelmiş oldu.

Desgrandes öykülerine burada son verdi; övgüler aldı, kutlandı, vb. O gün sabahın beri planlanan kutlama için korkunç hazırlıklar yapılıyordu. Constance'dan iğrenmekte olan Curval'in organı sabahın beri kızın içinden çıkmamıştı; hakkındaki kararı da becerirken bildirmişti kızı. Kahve servisi beş kurban tarafından yapılmıştı: Constance, Narsis, Giton, Michette ve Rosette. Bu esnada işkencelerle oyalanmışlardı; bu konuda tek bildiğimiz dördünün çıplak olduğuydu. Desgrandes öykülerini bitirir bitirmez önce Fanny çağırıldı, el ve ayaklarının kalan parmakları kesildi ve Curval, Dük ve dört baş vurucu tarafından arkadan yumuşatılmadan becerildi. Sophie geldi; sevgilisi olan Céladon kızın vajinasının içini yakmaya zorlandı, tüm el parmakları kesildi ve dört uzvundan kan akıtıldı, sağ kulağı kesildi ve sol gözü çıkarıldı. Céladon tüm bunlara yardım etmeye ve sık sık bizzat uygulamaya zorlandı ve en küçük bir mimiğinde uçlarında kızgın demirler bulunan kırbaça kırbaçlanıyordu. Daha sonra akşam yemeği yenildi; yemek şehvetli geçti ve köpüklü şampanyalar ve likörler içildi. İşkenceler şölen saatine bırakıldı. Tatlı sırasında baylara her şeyin hazır olduğu bildirildi; mahzene indirdiler ve mekan çok iyi donatılmış ve düzenlenmiş buldular. Constance bir tür mozolenin üzerine yatırılmıştı; dört köşe dört çocukla süslüydü.

Kıçları çok körpe olduğundan, hırpalarken çok zevk aldılar. Sonunda işkence başladı: Curval Giton'u becerirken Constance'ın karnını bizzat açtı ve çoktan biçimlenmiş ve erkek olduğu belirlenmiş meyvesini koparıp aldı; hepsi birbirinden korkunç olan işkencelere bu beş kurban üzerinde devam ettiler.

1 Mart'ta, karların henüz erimeğini görerek, kalan zamanı ayrıntılarıyla yeniden tasarlamaya karar verdiler. Odalarında yeni düzenlemeler yaptılar ve kalan işkencelere yardım etmeleri koşuluyla Fransa'ya geri götüreceklerine yeşil kurdele vermeye karar verdiler. Mutfaktaki altı kadına hiçbir şey söylemediler ama zahmeti hak eden üç hizmetçiyi ölüm cezasına çaptırmaya ve üç aşçıyı yeteneklerinden dolayı affetmeye karar verdiler. Sonuç olarak, liste yapıldı ve o döneme kadar zaten kurbanlar verilmiş olduğu görüldü:

Eşlerden: Aline, Adélþide ve Contance.....	3
Saraydaki Kızlardan: Augustine, Michette, Rosette ve Zelmire.....	4
Oğlanlardan: Giton ve Narsis.....	2
Vuruculardan: Astlardan biri.....	1

Toplam.....10

Yeni düzenlemelere Dük'ün yanına ya da başka bir deyişle korumasına aldıkları:

Herkül, Duclos ve bir aşçı.....	4
Curval: Brise- cul, Champville ve bir aşçı.....	4
Durcet: Bande- au- ciel, Martaine ve bir aşçı.....	4
Ve Piskopos: Antinoüs, Desgrandes ve Julie.....	4

Toplam:.....16

Dört arkadaş, hiçbir zaman kaybetmeden dört vurucu ve dört öykücünün katılımıyla (aşçıları kullanmak istememişlerdi) son günlere kadar dokunulmayacak olan üç hizmetçi dışında geri kalanların olabilecek en hain şekilde ele alınmasına ve dairelerin üzerinde birer hücre oluşturulmasına karar verdiler; üç ast vurucu en sağlam hücreye kapatılacak ve zincirlenecekti; ikinci hücrede, Fanny, Colombe, Sophie ve Hébë bulunacaktı, üçüncüsüne Céladon, Zélamir, Cupidon, Zéphire, Adonis ve Hyacinthe ve dördüncüsüne ihtiyarlar konulacaktı; ve her gün bir kişi kurban edileceğinden üç hizmetçiği istedikleri zaman yakalanacak ve boş olan hücrelerden birine koyacaklardı. Her öykücüye bir hücrenin sorumluluğu verildi. Baylar kurbanlarla istedikleri zaman, keyiflerine göre ister hücrelerinde ister salona ya da odalarına çağırarak eğlenebileceklerdi. Sonuç olarak, az önce de söylendiği üzere her gün bir kişi aşağıdaki sıraya göre kurban edilecekti:

1 Mart Fanchon, 2 Louison, 3 Thërèse, 4 Marie, 5 Fanny, 6 ve 7 Sophie ve Céladon daha önce de söylendiği gibi birbirlerine çivilendiklerinden sevgili olarak birlikte öleceklerdi. 8 ast vuruculardan biri. 9 Hébë. 10 ast vuruculardan biri. 11 Colombe. 12 ast vuruculardan sonuncusu. 13 Zélamir. 14 Cupidon. 15 Zéphire. 16 Adonis. 17 Hyacinthe. 18'i sabahı üç hizmetçi yakalandı, ihtiyarların hücrelerine konuldu ve 18, 19 ve 20'sinde öldürüldü.

Toplam:.....20

Bu yeniden düzenleme, aşağıda görüldüğü üzere varolan kırk altı kişinin tamamının kullanılmasını öngörüyordu:

Efendiler.....	4
İhtiyarlar.....	4
Mutfaktar.....	6
Öykücüler.....	4
Vurucular.....	8
Genç oğlanlar.....	8
Eşler.....	4
Genç kızlar.....	8
Toplam.....	46

Buna göre, otuz kişi öldürülmüş ve on altısı Paris'e geri dönmüş oldu.

Toplam sayı:

1 Mart'tan önce, ilk şöenlerde katledilenler.....	10
1 Mart'tan itibaren.....	20
Ve geri dönenler.....	16
Toplam.....	46

Son yirmi kişiye uygulanan işkenceler ve başlangıçtan beri sürdürülen hayattan hareketle, ayrıntıları kolaylıkla belirleyebilirsiniz. Ama önce kalan on ikisinin birlikte yemek yediğini söyleyeceksiniz ve işkenceler keyfinize kalmış.

Bu plandan hiçbir şekilde uzaklaşmayın: Her şey bir çok kez ve büyük bir dikkatle kombine edilmiştir.

Başlangıcı ayrıntılandırın. Ve genelde, özellikle de gece yemeklerindeki törenlerin üzerinde durun.

Açıklık sağladığınızda bir defter edinin ve belli başlı kişilikleri ve bir çok tutkuda yer alan ve cehennemdekiler gibi bir çok kez sözü edileceklerin isimlerini kaydedin; isimlerin yanında geniş bir sütunu boş bırakın ve bu sütunu onunla ilgili karşılaştıklarınızı aynen kopya ederek doldurun. Bu not çok önemlidir ve eserinizi açıkça görmenizin ve tekrarlamalardan kaçınmanızın tek yolu budur.

İlk bölümü yumuşatın: fazla ileri gidiliyor; olayların şiddeti ne çok zayıf kalmalı ne de fazla hızlı gelişmeli. Özellikle de dört arkadaşa anlatılmamış bir şey yaptırmamaya dikkat edin, bu özeni göstermemişsiniz.

İlk bölümde, babası tarafından sunulan küçük kızı ağzından beceren adamın daha önce sözü edilen, pis bir organla beceren adamdır.

Aralık ayında küçük kızların gece yemeği sunduğu sahnede, likörlerin arkadaşların bardaklarına kışkılarıyla şırınga edildiğini yerleştirmeyi unutmayın: Daha önce açıklamıştınız ama planda sözünü etmediniz.

Diğer İşkenceler

Bir boru aracılığıyla cinsel organından içine bir fare sokuldu; boru geri çekildi, cinsel organının ağzı dikildi ve geri çıkamayan hayvan barsakları kemirip yedi.

Kızı kemirip bitirecek bir yılan yutturuldu.

Genel olarak, şehvet düşkünü Curval ve Dük'ü ateşli ve azgın halde tanımlayın. İlk bölümde ve planda onlar böyle ele alındı; ve Piskopos'u soğuk, mantıklı ve katı bir hovarda olarak tanımlayın. Durcet ise, muzip, sahtekar, hain ve alçak olarak anlatılmalı. Bu karakterlere bunlara uygun olan her şeyi yaptırın.

Tekrarları engellemek üzere, öykücülerin anlattığı kişiliklerin adlarını ve özelliklerini dikkatle gözden geçirin.

Kişiliklerin kaydedildiği defterde, şatonun planının oda oda çizildiği bir sayfa olmalı ve yanında bıraktığınız boş alana odalarda yaşattığınız olayların türünü kaydetmelisiniz.

Bu büyük esere 22 Ekim 1785'de başlandı ve otuz yedi günde tamamlandı.

"Sade şehvet oyunları için, özellikle dünyanın bir ucundaki şatoları ve tek başına duran evleri seçiyor ve böylece romanlarını ürkütücü bir eksene yerleştiriyordu.

Sodom'un 120 Günü'nün geçtiği yer, ülkenin diğer yerleşimlerinden, uygarlıktan çok uzak hem gerçek hem de mecazi anlamıyla ıssız bir kaledir. Çift işlevlidir. Her şeyden önce izole olmak, şehvet oyunları düşkünlerinin yalnızlığı, yalnızca pratiğe yönelik bir önlem değil, aynı zamanda bir varoluş tarzı; varoluş hazzıdır."

Noelle Chatelet

"Şeytanın ta kendisi", "Bir canavar" gibi nitelemelerle tanıdığımız Sade'in, dünya edebiyatına mal olmuş bu önemli yapıtını "Justine" ile birlikte Türkçeye kazandırarak, "şeytanla" yüzleşmenizi sağlayacak bir kapı araladık .

3. Baskı

Çiviyazıları / Littera - Aykırı Edebiyat

ISBN 975-8086-61-8

9789758086611

